ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாயநமஃ.

பெரியாழ்வார் திருவாய்மொழியிலருளிச்செய்த

பெரியாழ்வார் திருமொழி

3, 4, 5 திருத்தங்கள்

இந்த

பரமகாருணிகராகி

திருவாய்மொழிப்பிள்ளை அருளிச்செய்த

ஸ்வாபதேச வ்யாக்யாநத்துடனும்

பெரியவாச்சான் பிள்ளை அருளிச்செய்த

மணவாளமாமுனிகளாலும்

அருளிச்செய்யப்பட்ட வ்யாக்யாநத்துடனும்

இதற்கான ஜீயர் அரும்பதத்துடனும்

பாசுரக்களின் அகராதியுடனும்

ஸபாபண்டிதர்களான,

ஸ்ரீமான் புதுப்பேர் இளையவில்லி,

வித்வான், வெங்கடாசார்யராலும்,

ஸ்ரீமான் புதுப்பட்டு திருவேங்கடாசார்யராலும்,

நன்முகப் பரிசோதிக்கப்பட்டு,

ஸ்ரீவைஷ்ணவ க்ரந்த முத்ராபகஸடையாரால்,

பராங்குச திருவவதாராதி நிருகநி-வது ஸம்வத்ஸரமான

ஆநந்த ஸம்வத்ஸரத்தில்

காஞ்சிபுரம்.

ஸ்ரீ நிவாஸ அச்சுக்கூடத்தில்,

அச்சிட்டு ப்ரசரம் செய்யப்பட்டது.

1914

விஜயதேதராம்

http://acharya.org

ஆழ்வார் திருவடிகளேசரணம்.

பெரியாழ்வார் திருமொழி மூன்றும்பத்து தன்னாயிரம் ப்ரவேசம்.

அவ:—இத் திருமொழியில், "இன்றுமுற்றும்," "இன்று முற்றும்" என்றதை இவர் ஆதரிக்கிறது, "சேற்றுலெறிந்து" "விண்டோய் மரத்தானுல்" "பம்பபடி பைந்தலைமேலெழப்பாய்ந்து" என்றப்போலே செய்த தீம்புகளைத் தவிற்க நினைத்து, "இன்றுமுற்றும்" "இன்று முற்றும்" என்று இயன்றியாம்படியறிய, இன்றதலைக்கட்டி மேன்றத்யவஸிதராய்ச் சொல்லுகிறார் கீழே "இன்றுமுற்றம், 'இன்று முற்றம்" என்றதாம் மீட்கப் பார்த்த வளவில் மீளாமல்மீண்டும் தீம்பிலே கைவளர்த்து செல்லத்தாமும் வயிறுபிடியோடேபின் சென்ற ப்ரகாரத்தை யசோதைப் பிராட்டிபாசுரத்தாலே வருளிச் செய்கிறார். *

அவ;—திருவாய்ப்பாடியில் ப்ராப்தயௌவனைகளாய் லீலாபாவனைகளாய்த்திரிகிற பெண்கள் தங்களகத்தில் அவன் துஸ்ஸஹமானதீம்புகளைச்செய்து தங்களை யிகிற ப்ரகாரத்தை, தாயாரான யசோதைப்பிராட்டிக்குவந்து முறைப்பட்ட ப்ரகாரத்தை, தத்பாவயுக்தராய்க் கொண்டு, தாமும் அவர்களைப்போலே பேசி அவளுடைய அந்த லீலாவ்யாபாரரஸத்தை அநுபவித்தாராய் நின்றார் கீழ்; மாத்ருஸ்நேஹத்தாலே பலகாலும் அவனை அம்மமுண்ண

* அரு;-தன்னேராயிரம்ப்ரவேசம். "ஶ்ரேயஸ்வது நிஸ்வப்ருஷ்டிமஹிஷீவத்ஸலத்தே-பார்யாவத் பஹுதீவச்சமாத்ருவச்சோபதிஷ்டவதே" என்னுமாபோலே ஆழ்வாரும் இவ்விஷயத்தில் ஸகலயித பந்து பாவனையுடையராயிருக்குமவராகையாலே, கீழ்த்திருமொழியில் நாயிகாபாவனையாலே அவன் வீரஹதாபத்தை விளைத்து அத்தால் தாயோடே வந்து முறைப்பட்டபடியே தத்பாவனையாலே அநுபவித்து, மீளவும் மாத்ருபாவனைதானே தலையெடுத்து அத்தயுவதிகள் சொன்னதையும் இவன் பால்யாதநுணமாக முன்பு போலே "எனக்கு அம்மம்தா" என்றதற்கு முன்பான விரோதத்தை யநுஸந்தித்துச் சொன்னப்ரகாரத்தை அநுபவிக்கிறரென்று ஸங்கதியருளுகிறார் (திருவாய்ப்பாடியிலித்யாதி). (தங்களகத்தில்) என்றது "மணனகம்" என்னுமாபோலே தங்களிடத்தில் என்றபடி. (அம்மமுண்ண) என்றது-முலையூட்டவென்றபடி.

http://acharya.org

மூ,—தன்னேராயிரம் பிள்ளைகளோடு
தளர்நடையிட்டு வருவான்
பொன்னேய் நெய்பொடி பாலமுதுண்டொரு
புள்ளுவன் பொய்யேதவழும
மின்னேர் நுண்ணிடை வஞ்சமகள்
கொங்கைதுஞ்ச வாய்வைத்தபிராணே
அன்னேயுன்னை யறிந்துகொண்டே
னுனக்கருகுல னம்மந்தாவே, (க)

ஸ்வா;—முதற்பாட்டு. (தன்னேராயிரமித்யாதி). க்ருஷ்ணன் திருவாய்ப்பாடியிலே அவதரிக்கிறபோது க்ருஷ்ணனோடொக்க ஆயிரம் பிள்ளைகள் சேரப்பிறந்தார்களென்று சொல்லுவதொரு ப்ரஸித்தியுமுண்டிறே. பிறப்பாலும் வளர்ப்பாலும் வயஸ்ஸாலும் அந்யோந்யம் ஒத்தவேஷத்தாலும் ஒருபுடையொப்புச் சொல்லலா

அறைத்தும் அம்மம்மூட்டியும்போரும் யசோதைப்பிராட்டி, அவளுடைய பருவத்தின் இளமையையும் அதற்கநுரூபமல்லாதபடியான அம்மாதஷ சேஷ்டிதங்களையும் கண்டு, அவனை "தன்னுடைய பிள்ளை" என்று நினைத்திருக்கை தவிர்ந்து, "அகியாமயஸ்ய அப்ரதிஹதலீலாஸஹஸ்ரஸ்ய ஸாவேஸ்வரன்" என்றறிஞ்சித்து அவனைக் குறித்து அவைதன்னைச் சொல்லி, "உனக்கம்மந்தரவஞ்சவன்" என்று பலகாலும் பேசின பாசுரத்தை ததவஸ்தாபந்நராய்க்கொண்டு தாமும் அப்படியே பேசி அந்தரஸத்தை அநுபவிக்கிறார் இத்திருமொழியில். ... ... *

வ்யா.—முதற்பாட்டு. (தன்னேரித்யாதி) "க்ருஷ்ணன் திருவாய்ப்பாடியிலே வந்தவதரிக்கிறபோது அவனோடொக்க ஆயிரம் பிள்ளைகள் சேரப்பிறந்தார்கள்" என்று சொல்லுவதொரு ப்ரஸித்தி உண்டிறே; பிறப்பாலும் வளர்ப்பாலும் வயஸ்ஸாலும் அறிவா

அரு;—முதற்பாட்டு. (தன்னேரித்யாதி) இன்னத்தாற் சேரனவர்களென்னுமையாலே யருளிரார் (பிறப்பாலுமித்யாதி). 'பிறப்பாலும்' என்றது-அஜஹதல்லக்ஷணாவாசகமாகொண்டு கருஷ்ணனோடொத்த பிறப்பாலுமென்றபடி. (க) "யே: லே நஹ ஆ ச்ச்ரு" யேயேநதாதாகச்சந்தி" என்கிறபடியே மித்ய ஸூரிகளும் வந்தவதரிக்கலாமிறே. க்ருஷ்ணன் ஸதாகனக விவனோடே

(க) பரமஸம்ஹிதா.

http://acharya.org

வேங்கடமுடையான் திருமொழி, நூ-ப, க-இ, கு-பா, தண்ணீராயிரம். இவை

யிருக்கையாலே "தண்ணீராயிரம் பிள்ளைகளோடு தளர்நடையிட்டு வருவான்" என்கிறது. ஊரும் காடும் முழுமரீத்தமும் ஒக்கப் பிறந்தாலும் தளர்நடையொத்தாலிறே "தனமென்" என்னலாவது; *பால்யாத் ப்ரப்ருதியோமேயிறே.

(பொன்னேய்கையாதி) பொன்போலே நிறத்தையுடைத்தான நெய்யோடு கூடி ஸ்வபாவ ஸித்தமான பாலமுதையுண்டு. (ஒரு புள்ளுவன் பெய்யே தவழும்) புள்ளுவமாவது - மெய்போலே யிருக்கும் பொய். உண்டிருக்கச்செய்தே "உண்டிலேன்" என்று

லும் அக்ஷோப்யமுண்டான ஸ்திதஹஸ்தாலும் தன்னெஞ்சொக்கச்சொல்லலாம்படி யிருப்பாராயிரம் பிள்ளைகளோடேயாய்த் தளர்நடையிட்டு வருவது. (க) "பால்யாத்ப்ரப்ருதி ஸுஸ்நிக்தம்" என்று பால்யம் தொடங்கிப்பெருமாளை யொழிய தரிக்கமாட்டாத இவ்விடைப்பெருமாளைப்போலே, இவர்களும் பால்யமே தொடங்கி அவனை யொழிய தரிக்கமாட்டாதவ்வோ தத்தையுடையராய், எப்போதுமிவர்க்குக் கூடித்திரிகையாலே இவர்களோடேகூடியே தளர்நடையிட்டு வருமென்னலாமிறே. "தளர்நடையிட்டு வருமவனே!" என்று ஸம்புத்தி.

(பொன்னேய் நெய்யோடு பாலமுதுண்டு) செல்வி தன்னுமலுருக்கித் தூய்ந்தனதாலையாலே பொன்னேனெஞ்சொத்த நிறத்தையுடைத்தான நெய்யோடே, ஸ்வயமான பாலமுதையுமுண்டு. (ஒருபுள்ளுவன் பெய்யே தவழும்) புள்ளுவமாவது - மெய்போலேயிருக்கும்பொய். உண்டிருக்கச்செய்தேயுண்டிலேனென்னையாலே அஸத்யாதி யெப்படி சொல்லலாமிறே. "ஒருபுள்ளுவன்" என்றது- களவிரிகை அவர்களுக்குக் கூடுமோ வென்ன, அது கருஷ்ணனிடத்தில் ஸ்நேஹத்தாலே லீலாமாட்டாமையால் கூடுமென்னுமத்தை திருஷ்டாந்தமுகேன உபபாதிக்கிறார் (பால்யாதித்யாதி). "பிராணே" என்கிற ஸம்புத்திக்குச்சேராதிதுவும் ஸம்புத்தியாக வேணுமென்கிறார் (தளர்நடையிட்டியாதி).

(செல்விகுன்றுமல்) வெண்ணெய் பக்வமாதலாலே. (தூய்ந்தன) சுத்தமான பதார்த்தங்களைக்கொண்டு (நவநீதமான) என்றது. கேட்டுப்பாலு முண்டான "இவனேப்புள்ளுவன்" என்னலாமோவென்னவருளுகிறார் (உண்டியாதி). கீழில் "தளர்நடையிட்டு வருவான்" என்ற ஸம்புத்தியைக் கடாக்ஷித்

(க) நா-பா-கூ-உ.

http://acharya.org

தவழுகையாலே அஸத்யம் தோன்றிற்றிறே. ஒருபுள்ளுவன்-கள வக்கு அத்விதீயன். (க) "மெய்போலும் பொய்வல்லன்."

(மின்னிடையாதி) மின்போலே நுண்ணிய இடையையும் வஞ் சனையுமுடையளாயிருக்கிற பூதனை முடியும்படி அவள் முலையிலே திருப்பவளத்தை வைத்த மஹோபகாரனே! அவளிடையை வர் ணித்தது-பெற்றதாய் போலே வருகையாலே. (அன்னே யுன்னை உறிந்து கொண்டேன்) "அன்னே" என்றது-அம்மே என்னு அதிசே கோக்தி. (உன்னையறிந்து கொண்டேன்) அந்நாதிகளாலே உன க்கு தேஹதாரணமென்றிருந்தேன். உன்படிகள் அதிமாநுஷங்களா

வக்கத்விதீயனென்றபடி. (பொய்யேதவழும்) தளர்நடையிட்டுத் திரிகிறவனுக்கு கூடமல்லாதாரைப்போலே தவழுகிறதும் க்ருத் ரிமமென்றேதற்றுமிறே; ஆகையாலிறே "பொய்யேதவழும்" என் றது. இதுவும் "பொய்யேதவழுமொருபுள்ளுவனே!" என்று ஸம் புத்தி.

(மின்னேரிடையாதி) பெற்றதாய்போலே வருகையாலே, மின் னேடொத்த நுண்ணிய இடையையும் வஞ்சநத்தையுமுடையள ளை பேய்ச்சியானவள் முடியும்படி. அவள் முலையிலே திருப்பவள த் தை வைத்துண்ட உபகாரகனேவமேன!. இவ்விடத்தில் உபகாரமா வது, * உலகங்கட்கெல்லா மோருயிரான தன்னேமுடிக்கவந்தவளை நிரஸித்து, தன்னேரோக்கித் தந்தவிதுவிறே.

(அன்னே) அதாவது-"அம்மே"! என்று அச்சத்தாலே சொல் லுகிற வார்த்தை. (உன்னை யறிந்துகொண்டேன்) முன்பெல்லாம் என் பிள்ளையாகவும், நான்தருகிற அம்மம் முதலானவை உனக்கு தாரகாதிகளாகவும் நினைத்திருந்தேன்; உன்படிகள் அதிமா நுஷ

தத் தவழுகை-க்ருத்ரிமமென்றுபபாதிக்கிறார் (தளர்நடையிட்டித்யாதி).

விரூபையானவிவளை "மின்னேர் நுணனிடை" என்னக்கூடாமையாலே அதற்கும் அவள் வஞ்சநத்துக்கும் ஹேதுவைக் காட்டிக் கொண்டர்த்தமரு ளுகிறார் (பெற்றதாயித்யாதி).

மற்றவே இவள் பின்னேயை அறிந்திருக்க, "அறிந்து கொண்டேன்" என்ற இப்போதறிந்ததாகச் சொல்லுவானென்னென்ன, இது அந்தகைக்கு ஹேதுவான வதிவென்று தோன்ற, முன்பறிந்த ப்ரகாரத்தையும் காட் டிக்கொண்டு அர்த்தமருளுகிறார் (முன்பெல்லாமித்யாதிவாக்யத்வயத்தாலே)

http://acharya.org

பெரியாழ்வார்திருமொழி, ரு-ப, க-தி, உ-ப்ர, பொன்போல். திரண்டு

மூ.—பொன்போல் மஞ்சணமாட்டி யமுதூட்டிப்
போனேன் வருமள விப்பால்
வன்பாரச்சகட மிறச்சாடி
யடக்கிலகம் புக்கிருந்து

கையாலே (க) ''அஸ்ருஜேன்'' என்றஞ்சாநின்றேன். (உ) ''அஸ்ராமி'' என்பிக்கவும் மாட்டுகிறேனில்லை. தேவர்களுக்கு அம்ருதமும், மநுஷ்யர்களுக்கு அந்நமும் நியதமன்றே? அம்ருதாஸாகர் அந்நாஸாகரராவரோ? தேவத்வம் தோன்றுகின்றது - மேன்மைதோன்றுகையாலே. (ரு) ''அவரைகாம்தேவரெவ்வஞ்சிலேனும்'' என்னக்கடவதிறே. ''ஆநிபணி தொண்டானவர்'' என்றுகீழில் திருமொழியிலே மேன்மை தோன்றிற்றிறே. (அம்மந்தரமே) தவழுகை பொய்யென்றலோபாதி ''அம்மம்'' என்கிற இவன் சொலவும் பொய்யென்று தோன்றுகிறக் செய்தேயும், அவன சொலவை அநுகரிக்கிறார்.

''தன்னேராயிரம் பிள்ளைகளோடு தளர்நடையிட்டு வருவான்; பொன்னேய் நெய்யொடு-பொய்யே தவழும் ஒரு புள்ளுவன் வாய் வைத்தபிராளே அன்னேயுன்னேயறிந்து கொண்டேன், உனக்கஞ்சுவன் அம்மந்தர'' என்றன்வயம். கீழில்படர்க்கை யெல்லாம் முன்னிலை.

.... (க)

களாகையாலே (ச) ''ஆயர்புத்திரனல்ல னருக்கெய்யும்'' என்கிறபடியே - இவன் கம்மோடி ஸஹாதிபனுமல்லன், காம் கொடுக்கிறவை இவனுக்கு தாரகாதிகளுமல்லவென்று நன்றாக வறிந்துகொண்டேன். (உனக்கஞ்சுவனம் மந்தரமே) இப்படியிருக்கிற வனக்கு அம்மந்தரவஞ்சுவன். ''தவழுகை பொய்'' என்றலோபாதி ''அம்மம்'' என்கிற இவன் சொலவும் பொய்யென்று தோன்றுகிறக்கு செய்தேயும் அவன் சொலவை அநுகரித்துச் சொல்லுகிறார். (க) ''அம்மமுண்ணந்த'' என்று அவன் சொல்லுமளவில் ஸர்வேச்வரனென்றறிந்தவன் ''அவனேப்பொய்யேதவழும்'' என்னுமாபோலே, இதுவும்கபடோக்தியென்றறிந்தவன் அம்மமென்று சொல்லக்கூடுமோ வென்னவருளிச்செய்கையித்யாதி). உபஸந்திதமாகையாலே அநுகரித்தானென்று கருத்து. (க)

(க) முன்னே-க-ரு. (உ) நி-கள்ர். (ரு) நிஜே-உ-ர். (ச) க-க-ர.

http://acharya.org

(க) பெரியாழ்வார்திருமொழி, கூ-ப, கு-தி, உ-பா, பொன்போல்.

மின்போ லுண்ணிடையா ளொருகன்னியை
வேற்முருவஞ் செய்துவைத்த
அன்பாவுன்னை யறிந்துசொண்டே
னுனக்கஞ்சுவனம்மந்தரமே. (உ)

ஸ்வ :— இரண்டாம்பாட்டு. (பொன்போலிதியாதி) அழுக்கற்று ப்ரகாசிக்கிற ஸோடசவர்ணியான பொன்னுலே திருமஞ்சனம் செய்து என்னிளங் கொங்கையமுத மூட்டி யமுதுகொடாப் போனேன் (வருபளிப்பால்) இவ்விடத்தில் நான் வருமளவில், (வண்பாரச்சகடமிறச்சாடி) வலிதாய் கனவிதாயிருக்கிறசகடத்தை

வ்பா — இரண்டாம்பாட்டு. (பொன்னிலிதியாதி) திருமேனியழகு விளங்கும்படியாகத் திருமஞ்ஜநஞ்செய்து, (க) "என்னிளங் கொங்கையமுத மூட்டி" என்கிறபடியே அமுதுசெய்யப்பண்ணி (உ) "பமுனை யாடப்போனேன்" என்கிறபடியே யமுனையாகிற வாற்றிலே குளிப்பதாகப்போன நான் வ்ருவதற்குமுன்னே. (வண்பாரச்சகடமிறச்சாடி) வலியதாய்க் கனவிதாயிருக்கிற சகடமான தான் கட்டுக்குலைந்து முறிந்துபோம்படியாக, முலைவரவு தாழ்த்துச்

அரு — இரண்டாம்பாட்டு. (பொன்னிலிதியாதி) "பொன்போல்" என்றவிடத்தில் பொன்போலேயிருக்கும்படியென்னும் சப்தார்த்தம் திருவுள்ளம்பற்றி, அத்தால்பலிதார்த்தத்தையருளுகிறார் (நிருபேணியிதியாதி). "போனேன்" என்றதற்கு இன்னவிடத்துக்கென்று சொல்லவேண்டுகையால் அத்தை ப்ரமாணபூர்வகமாக விசேஷித்துக்காட்டுகிறார் (யமுனையிதியாதி). "போனேன்" என்றது - தனியே ஒருக்ரியாபதமின்றிக்கே மேலேகூட்டியர்த்தமருளுகிறார் (போனதான்) என்று. "வருமளவு" என்று ஒன்றிரண்டு காழிகையெனறுப்போலேயொருகாலம் விவக்ஷிதமாய், அதுக்கு "இப்பால்" என்றதால்இதற்குள்பட்ட காலமர்த்தமாகத் திருவுள்ளம்பற்றி யருளுகிறார் (வருவதற்குமுன்னே) என்று. (கனவிதாய்) என்றது (கூ) "நானாவிதகுத்ஸாகாம் - நாகாரணப்ரயாஜகம்" எனுமிடமே பாரத்தையுடைத்தானதாயென்றபடி. "ஸ்ரீ" என்றதினர்த்தம் (கட்டத்திலேயிதியாதி). "சாடி" என்றதற்கு (ச) "ருதஸ்ஸ்நாசீவரணாரக்ஷணே - ருதஸ்ஸ்நாசார்த்தே சாணுவதஸிபத்" என்கிற ப்ரமாணத்தையுட்கொண்டர்த்தமருளுகிறார் (முலைவரவிதியாதி).

(கூ) இரண்டாம் (உ) நி-மொழி-தம்-எண். (ங) பாகம்-ஒன்று.

http://acharya.org

மூ.—கும்மாயத்தொடு வெண்ணெய் விழுங்கிக்
குடத்தயிர் சாய்த்துப் பருகிப்
பொய்ம்மாய மருதரண வசுரரைப்
பொன்றுவித்தின்று நீவந்தாய்

முடியும்படியாகத் திருவடிகளாலே நிரஸிக்து, வடக்கிலகம்புக் கிருந்தது.

தனக்கு ஸ்நேஹியுமாய் மின்போலே தாள்ணிய விடையையு முடையளாய் உபமாநரஹிதையுமாய் நவயௌவநையுமா யிருப் பாளொருத்தியை. (வேற்றுருவம் செய்துவைத்த)தை (ஓர்தூணை ணம் செய்துவைத்த, (அம்பாவுண்ணை யறிந்து கொண்டேன்) கண்டதொன்றில் மேல் விழும்படியான ஸ்நேஹத்தை யுடைய வனே! உன்னை யறிந்து கொண்டேன். (வடக்கு)-பக்தி. ... (உ)

சிறு நிமிர்த்த திருவடிகளாலே உதைத்து. (வடக்கிலகம் புக்கிரு க்கு) இவ்வகத்துக்கு வடவருகிலகத்திலே புக்கிருக்கு.

(மின்போல் தாண்ணிடையாளொரு கன்னியை) மின்போல் தாள்ணிதான இடையையுடையளாய், நவயௌவநையா யிருப் பாளொருத்தியை. (வேற்றுருவம் செய்துவைத்த) ளைப்போக கிற்கங்களாலே விக்நதேவதையாம்படி பண்ணிவைத்த. (அன் பா) கண்டதொன்றிலே மேல்விழும்படியான ஸ்நேஹத்தை யுடையவனே! இத்தால் - தீப்பினென்றபடி. (உன்னை யறிந்து கொண்டேன்) "இவன் நமமோடு ஸஜாதீயனல்லன், ப்ரபாவருத்த ன்" என்று உன்னைஉள்ளபடி யறிந்துகொண்டேன். (உனக்குகந்த வனம்மந்தரமே) ஆனபின்பு, உனக்கம்மந்தர வந்நமன். (உ)

"கன்னி" என்ற பதத்தையும், மேலே "வேற்றுருவம் செய்த" என்ற தையும் கடாக்ஷித்து, நவயௌவநையாய்) என்றது. "வேற்றுருவம்செய்த" என்றதைக்கடாக்ஷித்து, 'அம்பா" என்றதுகொர்த்த மருளிச்செய்கிறார் (க ண்டதொன்றிலேயிதயாதி). "உன்னையறிந்துகொண்டேன்" "அம்மந்தரவந் நவன்" என்றதுக்கு ஹேதுவாக வெண்டி பலித்தபடி யருளுகிறார் (இத்தாலி ர்யாதி). பருதத்துகுந் தக்கதல்லாத தீயபையுடையனென்றபடி. (ஸஜா தீயனல்லன்) என்றதுக்கு விவரணம் (ப்ரபாவருத்தன்)என்றது. ... (உ)

http://acharya.org

இம்மாயம்வல்ல பிள்ளை கும்பீ உன்னை
யெண்மகனே யென்பர் நின்றூர்
அம்மாவுன்னை யறிந்துகொண்டே
னுலகங்கண்டவனம்மந்தாலே. (கூ)

வ்வா;—மூன்றும்பாட்டு. (கும்மாயமித்யாதி), கும்மாயத்தோடே கூட வெண்ணெயையு மமுது செய்து, (குடத்தயிர்சாய்த்துப் பருகி) பரந்தகமான தயிரை அத்தோடே சாய்த்தமுது செய்து, (பொய்ம்மரபருதானவகூரை) பொய்யருமாய்ச்சகடமுமாய் மருதாய் நின்ற வஸுரர்களை முடியும்படிபண்ணி. (இன்று நீவந்தாய்) இப்போது ஒன்றும் செய்யாதாரைப்போலே வந்தாய்.

(இம்மாயம் வல்ல பிள்ளை கும்பீ) இப்படிப்பட்ட க்ருத்ரிமங்களாலும் பிள்ளைத்தனத்தாலும் பூர்ணனானவனே! (உன்னையென்

வ்யா.— மூன்றும்பாட்டு. (கும்மாயமித்யாதி) குழையச் சமைத்துவைத்த பருப்போடே வெண்ணெயையும் சேரவிழுங்கி. (குடத்தயிரித்யாதி) குடத்திலே நிறைத்திருந்த தயிரை அத்தோடே சாய்த்தமுது செய்து. (பொய்யித்யாதி) தங்கள்வேஷம் அதவன்றிக்கே யிருக்கச்செய்தே, பொய்யே ஆஸ்சர்யமான மருதுகளாய்நின்ற அஸுரர்களை முரியவிழுந்து முடியும்படிபண்ணி. (இன்று நீவந்தாய்) இப்போது ஒன்றும் செய்யாதாரைப்போலே நீவந்தாய்.

(இம்மாயம்வல்ல பிள்ளை கும்பீ) இந்த ஆஸ்சர்யங்களைச்செய்ய வல்லவனுய், பிள்ளைத்தனத்தால் பூர்ணனானவனே!. (உன்னையென்

அரு;—மூன்றும்பாட்டு. (கும்மாயமித்யாதி). (பொய்யே) என்றதற்கு (மருதுகளாய்நின்ற) என்றதோடன்வயம்.

(இந்த வாஸ்சர்யங்களை) என்றது- கும்மாயத்தோடு வெண்ணெய் விழுங்குகையும், குடத்தயிர் பருகினதும், மருதுகளைப்பொன்றுவித்ததும். அவை ஆஸ்சர்யங்களானபடி யெங்களை யென்னில்: பஞ்சலக்ஷம் குடிக்கு நிர்வாஹராயிருந்தவர்கள் திருமாளிகைக்கென்று சமைத்த பருப்பை யெல்லாத்தையும் தான் தனவு கண்டவெண்ணெயோடே அமுது செய்கை பருவத்துக்குத்தக்கதன்றிறே; அதற்குமேலே குடத்தயிரெல்லாம் பருகுகையும் ஆஸ்சர்யமிறே. யமளார்ஜுநபங்கம் ஆஸ்சர்யமென்கை சொல்லவேண்டாவிறே.

http://acharya.org

ஞ.—மையார்கண்ணாட வாய்ச்சியர்மக்களே
மையன்மை செய்தவர்பின் போய்
வையார் பூந்துகில் பற்றித்தனிநின்ற
குற்றம் பலபல செய்தாய்
பொய்யாவுன்னைப் புறம்பலபேசுவ
புத்தகத்துக்குள் கேட்டேன்
ஐயாவுன்னையறிந்து கொண்டேன்
உனக்கஞ்சுவனம் மந்தரவே. (ச)

மகனே யென்பர் நின்றார்) உன்னையறியாதார் என்மகனென்று சொல்லுவர்கள். (அம்மாவுன்னையறிந்து கொண்டேன்) என் மகனன்றென்றும், எல்லார்க்குஞ் ஸ்வாமியென்றுபதிந்துகொண்டேன்.

ஸ்வா;—நாலாம்பாட்டு. (மையாரித்யாதி) அஞ்ஜநாதிகளாலே விளங்காநின்ற கண்களையும் மடப்பத்தையும் குடிப்பிறப்பையு முடையரான பெண்பிள்ளைகள். (மையன்மைசெய்து) உன்பக்கலிலன்நேஹிகளாய் ஆய்ச்சிமார்க்கு வசவர்த்திகளல்லாத

மகனேயென்பர் நின்றார்) இப்படி யிருக்கிறவுன்னை உன்வாசியறியாதகடுகின்றவர்கள் "என்னுடைய மகன்" என்றுசொல்லுவர்கள். (அம்மாவுன்னையறிந்துகொண்டேன்) நான் அங்ஙனன்றிக்கே, "என்மகனன்று" என்றும் "எல்லார்க்கும் ஸ்வாமி" என்றும் உன்னை உள்ளபடி யறிந்துகொண்டேன். (உனக்கிதயாதி) ஆனபின்பு உனக்கம்மந்தரவஞ்சுவன். .... (ச)

ஸ்வா.—நாலாம்பாட்டு. (மையாரித்யாதி) அஞ்ஜநத்தாலே அலங்கருதமான கண்களையும், ஆத்மகுணங்களில் ப்ரகாசமான மடப்பத்தையும், குடிப்பிறப்பையு முடையரான பெண்களை. (மையன்மைசெய்து) உன்பக்கலில் ஸ்நேஹிகளாய், கண்ணபிரானுக்கு வசவர்த்திகளாகாதபடி உன்னுடைய லௌகர்யாநுகூலாலே பிச்சேற்றி. (அவர்பின்போய்) அவர்களுடைய பின்னே

அரு.—நாலாம்பாட்டு (மையாரித்யாதி) இவன் தன்பக்கல் ஸ்நேஹிக்காம்படி செய்கைக்கு ஹேதுவாகவேண்டி "மையார்கண்ணாட" என்றதை ஆய்ச்சியர்க்கு விசேஷணமாக்காதே, மக்களுக்கு விசேஷணமாக்கியருளுகிறார் (அஞ்ஜநத்தாலேயித்யாதி). பெண்களென்னவமைந்திருக்க, "ஆய்ச்சியர்" என்றதால் பலிதம் (குடிப்பிறப்பையும்) என்றது. "கொய்யார்" என்று தொடங்கி

http://acharya.org

படி பண்ணி. (அவர் பின்போய் கொய்யார் பூந்துகில் பற்றி) அவர்களுடைவாய்ப்பும் நடைவாய்ப்பும்கண்டு, அவர்கள் பூந்துகில் கொய்ச்சகம்பற்றி அவர்கள்போனவிடமெல்லாம் பின்னேபோய். பூந்துகில் - மெத்தென்றதுகில்; பூத்தொழில் பட்டென்னவுமாம். (தனிநின்றுகுற்றம் பலபல செய்தாய்) எகாந்தஸ்தலத்திலேநின்று அவாச்யங்களான வ்யாபாரங்களைப் பரிகணிக்க வொண்ணுதலை யெல்லாம் செய்தாய்.

(பொய்யாவுன்னைப் புறம்பலபேசுவ புத்தகத்துக்குள் கேட்டேன்) "நாஞ்ஞருகுற்றமும் செய்கிறிலேன்" என்றவாறே "பொய்யா" என்கிறாள். நீ "பொய்யா" என்றது-மெய்யாமோவென்ன; என்னளவேயோ? புறம்புள்ளார் பேசுகிற குற்றங்கள் அசேகம் ஏடேற்றியும் தூலிக்கவொண்ணுதலை கேட்டேன். "அவர்கள்பேசுவதும் நீ கேட்டவையுமேயோ ஸத்யமாவது. நான் சொன்னவையன்றோ ஸத்யம். நீயே 'புறம்' என்றாயே" என்ன; (ஐயாவுன்னை

பேசாய். (கொய்யார் பூந்துகில்பற்றி) கொய்தலார்த்திருக்கள்ள அழகிய பரியட்டங்களைப் பிடித்த. இத்தால் - அவர்கள் பரியட்டங்களின் கொய்ச்சகங்களைப் பிடித்துக்கொண்டு, அவர்கள் பின்னே போயென்கை. (தனிநின்று குற்றம் பலபலசெய்தாய்) எகாந்தஸ்தலத்திலேநின்று அவாச்ய(ஜு)மான வ்யாபாரங்களை அபரிகணியமாம்படி செய்தாய்.

"ஆவதென், நாஞ்ஞருகுற்றமும் செய்திலேன். நீமற்றுக்கண்டாயோ?" என்ன (பொய்யாவித்யாதி) க்ருத்ரிமனே! உன்னைப்பொய்லாங்கு பலவற்றையும் பிறர்சொல்லுமவைகள் ஒரு புஸ்தகம் நிறைய வெழுதத்தக்கவை கேட்டேன். "அவர்கள் சொல்லுமதும் நீ கேட்டதுமேயோ ஸத்யம், நாம்சொன்னதோ அஸத்யம்" என்ன; (ஐயா) "இதென்னதெளிவுதான்" என்றுகொண்டாடுகிறாள். அன்றிக்கே, "ஐயா" என்று-க்ருத்ரிமர்க்கெல்லாம் ஸ்வாமியானவனே யென்கிறாளாதல். (உன்னையறிந்துகொண்டேன்) உன்னை அதி

விசேஷித்ததற்குப் பலிதார்த்தத்தை யருளுகிறார் (இத்தாலித்யாதி).

"பொய்யாவுன்னைக்குறித்துப்பலவற்றைப்புறம்பே சொல்லுமவைகள் பத்தகத்துக்குள் அதில் எழுதத் தக்கவை அவற்றை யெல்லாம் கேட்டேன்" என்ற சப்தார்த்தம் தோற்ற வருளுகிறார் (க்ருத்ரிமனேயித்யாதி). ... (சு)

http://acharya.org

பெரியாழ்வார்திருமொழி, ஈ-ப,ஈ-தி, ஈ-பா, மூப்போதும். ஈ-மே

மூ.—மூப்போதுங் கடைந்தீண்டிய
வெண்ணெயினோடு தயிரும்விழுங்கிக்
கப்பாலாயர்கள் காவிற்கொணர்ந்த
கலத்தொடு சாய்த்துப்பருகி
மெய்ப்பாலுண்டழு பிள்ளைகள்போல
நீயிம்மிம்மியழுகின்ற
அப்பாவுன்னை யறிந்துகொண்டே
னுனக்கஞ்சுவனம்மந்தரமே. (ரு)

யறிந்து கொண்டேன்) "இதென்ன தெளிவுதான்" என்று கொண்டாடுகிறாள். (அய்யா) "நல்லக்ருத்ரிமன்" என்று கொண்டாடுகிறாளாதல்; க்ருத்ரிமர்க்கெலலாம் ஸ்வாமியானவனென்னுதல். (சு)

ஸ்வா;—அஞ்சாம்பாட்டு. (மூப்போதித்யாதி) எப்போதும் கறப்பன கடைவனவாய்ச் செல்லும்போலே காணும் திருவாய்ப்பாடி. அப்போதெல்லாம் கடைந்தீண்டிய வெண்ணெயோடே தயிரும் விழுங்கிச் செல்லும்போலே காணும். (கப்பாலாயர்கள் காவில்கொணர்ந்த†கலத்தொடுசாய்த்துப்பருகி) ஆயர்கள்தோள்களாலே காவிலே கொடுவந்த தயிரெல்லாம் நீ பாத்ரத்தோடே சாய்த்தமுது செய்து. "ஆயர்கள் காவில் கொணர்ந்த" என்ற

லோகமான உக்திசேஷடிதங்களே யுடையவனென் றறிந்துகொண்டேன். (உனக்கித்யாதி) ஆனபின்பு, உனக்கம்மந்தரவஞ்சுவன். (சு)

வ்யா; அஞ்சாம்பாட்டு. (மூப்போதுமித்யாதி) எப்போதும் கறப்பன கடைவனவாய்ச் செல்லும் போலே காணும் திருவாய்ப்பாடி. இறுகாலியும் உச்சியும் அந்தியுமாகிற மூன்று பொழுதும் கடைந்து நிரண்ட வெண்ணெயோடே, அக்காலங்களெல்லாவற்றிலும் முண்டான மிகறியத் தோய்த்த தயிரையும் விழுங்கி. (கப்பா

அரு;—அஞ்சாம்பாட்டு. (மூப்போதுமித்யாதி) ஸாயம்ப்ராதஃ பாலைக் கறப்பதும், அத்தைத்தோய்த்து விடிவோறே கடைகையுமன்றே நாம்கண்டது; மூப்போதுங்கடையக்கூடுமோவென்னவருளுகிறார், எப்போதுமித்யாதி). (அக்காலங்களெல்லாத்திலுமுண்டான) என்றதற்கு - லெடாக்களில் தயிரைக் கடைந்தாலும் லெடாக்களிலும் தயிருண்டாகக்கூடுமிறே; அத்தைப் பற்ற வென்ற கருத்து. "விழுங்கி" என்றதற்கநுகுணமாக வருளுகிறார் செறியத்தோய்த்த) என்று. "பால்களே" என்று அத்யாஹரித்துக்கொண்டு

---

†(பா) கலத்தயிர்.

http://acharya.org

மூ.—கரும்பார் நீள்வயற் காய்கதிர்ச் செந்நெலைக்
கற்றுநிரை மண்டித்தின்ன
விரும்பாக்கன்றை விடுகொண்டு
விளங்கனிவீழ வெறிந்தபிரானே
சுரும்பார்மென்குழற் கன்னியொருத்திக்குச்
சூழ்வலைவைத்துத்திரியும்
அரம்பாவன்னீ யறிந்துகொண்டே
னுனக்கஞ்சுவனம்மந்தரமே. (கூ)

போதே பாலென்னுமிடம் ப்ரஸித்தமிறே. அதிலே "கலத்தொடு சாய்த்துப்பருகி" என்றதும்.

(மெய்ப்பித்யாதி) மெய்யே பாலுண்டழும் பிள்ளைகளைப்போலே பொருமிப்பொருமி அழுகின்ற லப்பா! (உன்னையறிந்து கொண்டேன்) கீழே "அன்னே" என்பர், இங்கே அப்பாவென்னுமிவர்க்கு அன்னையுமப்பனும் அவன்போகொணும். முன்னே பேய்ச்சிமுலையின் பொய்ப்பாலுண்டது பின்னுட்டினபடி. ... ... (ங)

ஸ்வா;—ஆறும்பாட்டு. (கரும்பாரித்யாதி) கரும்புபோலே

வித்பாரு) தோள்களாலே இடையர்களிலே கொண்டுவந்த பால்களையும்கொண்டுவந்த பாத்ரத்தோடே சாய்த்துப்பருகி.

(மெய்ப்பாலித்யாதி). உடம்பில்முலைப்பால் தாரகமாகவுண்டு அது பொறுதபோது அழும் பிள்ளைகளைப்போலே. *என்னிளங் கொங்கையமுத முண்ணைக்கு நீபொருமிப் பொருமியாழகின்ற. (அப்பாவன்னீ யறிந்துகொண்டேன்) இக்க அதிமாதுஷ சேஷ்டிதத்தையுடைய பெரியோனே! உன்னை "மநுஷ்யளாதியனல்லை" என்று அறிந்துகொண்டேன். (உனக்கித்யாதி) ஆனபின்பு, உனக்கம்மந்தரமஞ்சுவன். .... (ஙு)

ஸ்வா.—ஆறும்பாட்டு. (கரும்பித்யாதி) பரக்கவயலிலே கரும்பு

சப்தார்த்தமருளுகிறார் (தோள்களாலித்யாதி). (காலிலே) காலடியிலே. "மெய்ப்பாலுண்டு" என்ற கந்தரம் "அது பொறுதபோது" என்றத்யாஹரித்து சப்தார்த்தமருளுகிறார் (உடம்பிலித்யாதி). (அழுகின்ற, என்றவந்தரம் "ஆய்" என்றுசேஷம். இல்லாவிடில் (கீ) என்றபதம் அவ்வயமாகிறதே.

அநு.—ஆறும்பாட்டு. (கரும்பித்யாதி) "நீள்வயல் கரும்பார் காய்கதிர்ச் செந்நெலை" என்றன்வயித்து சப்தார்த்தமருளுகிறார் (பரக்கவயலித்யாதி). "ஆய்"

http://acharya.org

வேரற்று விழுந்த வயலென்னுதல். தூய்மையில்லாமென்னுதல்.- (காய்க்கதிர் செங்கேழ்க்கற்றாளைமண்டித்தின்ன) காயையுற்றின கதிர்ச்செந்நெல்லைக்கன்றுகளும்பசுக்களும் அதிப்ரத்தையோடேதின்ன (விரும்பாக் கன்றொன்றுகொண்டு) தின்னக்செய்தே விரும்பித் தின்னுக்கன்றைக்கொண்டு அஸுரமயமாய் நின்ற வினை வின்பழத்தைச் சிதறி உதிரும்படி யெறிந்த மஹோபகாரகனே!

இத்தால், ப்ரச்சந்நரூபிகளாயிருப்பாரை எல்லாவவஸ்தையிலும் காணலாமென்கிறது. மாயாம்ருக வேஷத்தைக்கண்டு ம்ருகங்கள் ராக்ஷஸ வெடிகாறி வெருண்டு போயிற்றனவிறே. அஸுரமயமாய் நின்றபடியாலே யிறே ருஷபங்களை நிரஸித்ததும். ஸர்வஜ்ஞனுக்குத் தின்ன விரும்பாமைகண்டு நிரஸிக்க வேண்டாவாயிருக்கச்செய்தேயும் "அதுமித்து நிரஸித்த *குழுக்கன்று நீலினவின்காய்ச் செதிர்த்தது-நீலைவழுக்கன்று" என்பார்க்கு வழுக்கொண்மைக்காகவிறே. "நீலினவு" என்று நீரே நிர்ணயித்தீரே. இக்கன்றில் நீலை விளவுக் குண்டோ? அது காய்த்துப்பழுத்து நின்ற நல்லிலையோ? அது எதேனும் சுத்தஸ்வபாவமான பசுக்களோடே சென்றல் நின்றதோ? நின்றதே நின்றதோ? பசுவின் முலை

போலே எழுத்து பசுங்காயான கதிரையுடைய செந்நெல்லை. (கற்றுநிரை) கன்றுகளோடேகூடின பசுநிரையானது, (மண்டித் தின்ன) விரும்பி மேல்விழுத்து தின்னநிற்கச்செய்தே. (விரும்பாக் கன்றொன்றுகொண்டு) தானும் தின்பாரைப்போலே பாவியாநிற்கச்செய்தே, தின்கையில் விருப்பமில்லாததொரு கன்றைக்கொண்டு (விளந்தவிர் வீழவெறிந்தபிரானே) ஆகர்ஷகமாம்படி பழுத்துநின்ற விளாவினுடைய பழங்கள் சிதறி விழும்படியெறிந்த உபகாரகனே! ஓரஸுரன் கன்றுருவத்து நிற்க, ஓரஸுரன் விளாவாய்வந்து நிற்க, இத்தையறிந்து, ஒன்றைவிட்டு ஒன்றையெறிந்து இரண்டையும் நிரஸித்துப்போக்கின உபகாரத்தைச் சொல்லுகிறது.

என்றதற்கு மிருது என்றர்த்தம் திருவுள்ளம்பற்றி (எழுந்து) என்றது. "வன்று" என்றும், "து" என்றும் பதபேதம் திருவுள்ளம்பற்றி யர்த்தமருளினார் (கன்றுகளேயேவிற்யாதி).

http://acharya.org

யில் கவ்விற்றே ? கவ்வாதேயிருந்ததோ ? இப்படிப்பட்ட விபரீ தங்களுண்டோ அந்த விளையில். ஆகையால் அது - ச(ஞ)க்ரம். இது - ப்ரச்சக்ரம்.

இது †"குழக்கன்று"; என்றறிக்தகாலும் செய்தாமென்ன; இவரும் இது கர்தவ்பமென்று தெளிந்து 'வழக்கன்று' என்றும் இதுபழியென்றும், காம் தப்பச்சொன்னோம். அதுதானே கடக்கு தோஷமாய்த்து" என்று அதுதபித்து, இப்படிப்பழிபாவமான தப் புகளைக்கையகற்றி, அவனுடைய குணபாவத்திலே தோஷதர்ஶ நம்செய்யாமல் அவனைவழிப்பட்டு (*) "வாழ்வார் வாழ்வாராம்" என்று அவன் குணத்திலே தோஷத்தை யாரோபித்து அவனைக் கொண்டே நிர்தோஷமாக்க, இதிலே தோஷதர்ஶ நம் செய்யா தார் பெருமையைச் சொல்லி அதுதாப நிவருத்தியும் பிறப்பித் தக்கான்டபடியாலே, இவரு "ச(ஞ)க்ரஜீவ ரேவரிக்கப்பெற் றோம்" என்று "பிராணே" என்று உபகார ஸ்மருதிபண்ணுகிறார்.

(கரும்பார்த்யாதி) வண்டுகளானவை பூவில் பரிமளத்தைத் தியஜித்து ம்ருதுஸ்வபாவையான விவளுடைய குழலில் பரிமளத் தை மிகவும்புஜிக்கையாலேயிறே "ஆர்" என்றது. மென்மை-குழ லில் மார்த்தவமாகவுமாம் வண்டுகளைப் பொறுக்கமாட்டாதவி வள் †மார்த்தவமாகவுமாம்; அத்விதியையுமாய் ஸதரீத்வமும் ஈழு வாதல்லுக்கு சூழ்வலை வைத்துத்தியுமம்பா) அவள் நெஞ்சைச் சூழும்படியானபார்வையை வலியென்கிறது. (உ)"கமலக்கண் ணென்

(கரும்பாரித்பாதி) எப்போது மொக்கப் பூமாருமையாலே வண்டுகளானவை கெருங்கப்படாத படி மிருப்பதாய், ம்ருதுவாயிருக்துள்ள குழலியுடையாய்! வலியளவையா யிருப் பாளாருத்திக்கு. (சூழ்வலைவைத்தத் தியுமம்பா) (கூ) "வாசு தேவன்வலி" என்றும், (ச) "தாமரைத்தடங்கண் விழிகளி னைவலி" என்றும், (உ) "கார்த்தண்கமலக்கண்ணென்னும் தெடுங்க

"சூழ்வலி" - அப்பயித்தம் கொள்ளும்வலி யென்று சப்தார்த்தமாய், அது தான் ஏதேனென்ன மாசங்ஷயிப்பில ப்மாணங்களைக் காட்டிக்கொ ண்டு அர்த்தமருளுகிறார் (வாசஸ்பதியாதி). "அம்பா" என்றதினர்த்தம் (நிம்பன்) என்றது. ... ... (க)

(க)உ-நிருவ-உ.ரு/உ)சா-தி-கச-ச. (கூ)தி காய்-நி-கூ-க.(ச)தி-வாய்-கூ-உ-க.

† "அன்று" என்றதிகம். ‡ "மருவில்" என்றதிகம்.

http://acharya.org

பெரியாழ்வார் திருமொழி, கூ-ப, கூ-தி, எ-பா, மருட்டீசர். இலை

மூ.—மருட்டார் மென்குழல் கொண்டுபொழில்புக்கு
வாய்வைத் தவ்வாயர்தம்பாடிச்
சுருட்டார்மென்குழற் கன்னியர்வந்துணைச்
சுற்றுந்தொழு தின்றசோதி
பொருட்டாய மிலே னெம்பெருமானுன்னைப்
பெற்றகுற்ற மல்லால்மற்றிங்
காட்டாவுன்னை யறிந்துகொண்டேட
னுனக்கஞ் சுவனம்மக்காலே. (எ)

னும் தெடுக்கயிறுபடுத்தி" என்னக்கடவதிறே வலிபிலே யகப்படு மளவும் அந்யபாதை பண்ணி னஞ்சரிக்கிற தீம்பனே; அம்பு-ச்சினை கொள்ள தலைக்கட்ட வற்றிருக்கை. உன்னையறிந்து கொண் டேன். ....(ஆ)

ஸ்வா;—எழாம்பாட்டு. (மருட்டாரித்யாதி) வண்டென்மை ருமல் பாடின்ற தாரை யுடைத்தான பொழிலிலே புக்கு, மருளிக் தளத்தை விளாப்பதான அழகிய திருக்குழலை வாய் வைத்தென் னுதல்; யுவதிகளே மிகவும் மருட்டுவதாலை குழலென்னுதல். (தார் யிது" என்னும் சொல்லுக்கு படியே - தப்புரமலகப்படுத்திக்கொள் ளும் திருக்கண்களாகிற வலையை எப்போதுமொக்க அவள் விஷ யத்திலே வைத்து, அகப்படுமளவும் அப்யாரைப்போலே ஸஞ்ச ரிக்கிற தீம்பனனவனே!. (உன்னையறிந்துகொண்டேன்) ஏவம்பூத னானுன்னை கன்றுகவறிந்துகொண்டேன். (உனக்கஞ்சுவன்) ஆன பின்பு, உனக்கம்மக்காலஞ்சுவன். .... (ஆ)

வ்யா;-எழாம்பாட்டு. (மருட்டாரித்யாதி) கேட்டவர்களை மற் றொன்றறியாதபடி மருளப்பண்ணுகையால் மிக்கிருப்பதாய் * அவர் கள் செவியைப்பற்றி வாங்குமாபோலே மருளவான தன்மையை

அவ.—எழாம்பாட்டு. (மருட்டாரித்யாதி) "மருட்டு" என்று - மருளப் பண்ணுகையாய், "ஆர்" என்ற விகுதியாய், அர்த்தம் விவக்ஷிக்காத் தாத்பர் யமருளுகிறார் (கேட்டவர்களையித்யாதி). குழலுக்கு மென்மை கூடாமையா லே, "பருவமானத்வம்" என்ற லக்ஷணையாலே அர்த்தம் விவக்ஷித்துத் தா த்பர்யமருளுகிறார் (அவர்களித்யாதி). செவியைப்பற்றி வாங்கும்படி) என் றது - செவியழியே புக்கு அவர்கள் நெஞ்சை ஆகர்ஷிக்கும்படி யென்கை. "காதைப்பிடித்திழுத்து" என்று ஸ்லோகத்தில். "கன்னியர் வந்துணைச் சுற்று

http://acharya.org

பொழில்) பூம்பொழில். (அவ்வாயர் தம் பாடிச் சுருட்டார் மென் குழல் கன்னியர் வந்துன்னைச் சுற்றும் தொழ நின்ற சோதி) தன் குழலோசைக்கு வாராதாரையும் வருவிக்கவல்ல திருத்தோழன் மாரை - "அவ்வாயர்" என்கிற தென்னுதல். "ஆயர்தம்பாடியில்சுருட்டார்மென்குழல் கன்னியர்" என்னுதல். மார்த்தவமான பூக்களாலே அலங்கரிதமாய்ச்சுருண்ட குழலையுடைத்தான கன்னியர். அக்கன்னியர் தங்கள்குழல்மகாலே அவனையும் மருட்டி வசீகரிக்க வல்லவர்களென்கிறது. (வந்துன்னைச் சுற்றும் தொழ நின்ற சோதி) சுற்று முன்னே வந்துத் தொழா நின்ற சோதி. (சுற்றுதல்) சூழ்ச்சி. (சோதி) தெளர்த்தியமான தேஜஸ்ஸை யுடையவன்.

யுடைத்தான மீவய்ங்குழலிக்கொணடி போர(ஞ்)த்துக்கேகாத்த மானபொழிலிலே போய்ப்புக்குத் திருப்பவளத்திலே வைத்தூதி. (அவ்வாயரித்யாதி) "க்ருஷ்ணன் கிடாய், பெண்கள் கிடாய்" என்று பெண்களைக் காத்துக்கொண்டு நிரியும் அவ்விடையருடையவூரில். (சுருட்டாரித்யாதி) சுருண்டு, பூவாலேயலங்கரிதமாய், மிருது வாயிருக்குள்ள குழலையுடைய பெண்களானவர்கள் அக்குழலோசையாலே ப்ரேரிதராய்வந்து உன்னைச் சூழநின்றதொழ, அத்தால்வந்த தேஜஸ்ஸை யுடையனாய் நின்றவனே!.

(பொருள்தாயமித்யாதி) என்னுடைய காதலனவனே! இப்

தும் தொழ" என்றதைக் கடாகரித்து "பொழில்புக்கு" என்றதற்கர்த்தம் (போகத்தக்கித்யாதி). "வைத்து" என்றதை வகுஷணயாலே (வைத்தானி) என்கிறார். "அவ்வாயர்" என்ற தச்சப்தத்துக்கு ப்ராக்ருதானுகுணமர்த்தமருளுகிறார் (க்ருஷ்ணனித்யாதி). "க்ருஷ்ணன் தீம்பன்கிடாய், பெண்கள் பையல்கள் கிடாய்" என்று பூரித்துக்கொள்வது. இப்படி காத்துக்கொண்டிருக்குமிடத்தில் பெண்களே வசீகரித்ததும் அதிமாநுஷ சேஷ்டிதமென்று திருவுள்ளம். "சுருண்" என்றும், "தார்" என்றும் பதவிபாகம் திருவுள்ளம் பற்றி. "தார்" என்றது பூமாலை யென்னர்த்தமருளுகிறார் (சுருண்டித்யாதி). "தொழுகின்றவனும், சோதியாகவனே," யென்றசம்தார்த்தமாய், தாதர்த்யார்த்தமருளுகிறார் (அத்தாலித்யாதி).

"மன்பெருமாணுன்னைப் பெற்ற குற்றமல்லாலில்லு காறுகாணென்ன மற்றும்பொருட்டாயமிலேன்" என்றதற்வாறிர்த்த அவ்வர்த்தமருளுகிறார் (என்னுடையயித்யாதி). "பொருள்" என்னும், "தாயம்" என்னும் பதவிபாகம்

http://acharya.org

மூ.—வாளாவாகிலுங் காணகில்லார்
பிறர்மக்களை மையன்மைசெய்து
தோளாலிட்டவ ரோ திசைத்து
நீ சொல்லப்படா தன செய்தாய்
கோளாராயர் குலத்தவரிப்பழி
கெட்டேன் வாழ்வில்லை நந்தன்
காளாயுன்னை யறிந்துகொண்டே
னுனக்களுகுவ னம்மந்தரவே. (அ)

(பொருட்டாய மிலேனைம பெருமான்) உன்னுலே என்னை அலர்தூற்றுகிறதொழிய, இவ்வூராருடன்ஒரு அர்த்தகாயப்பாப்தி யுடையேனல்லேன். உன்னைப்பிள்ளையாகப் பெற்றகுற்ற மொழிய, உன் பொருட்டாக பத்து வர்க்கம் கூடாதபடியானேன். (ஆயம்) நெஞ்சு பொருந்தின பந்துக்கள். (அரட்டாவுன்னை யறிந்து கொண்டேன்) மிடுக்காலே நீம்பனானவனே! .... (எ)

ஸ்வா;—எட்டாம்பாட்டு. (வாளாவித்யாதி) நீநீம்பு செய்யாதிருக்கிலும் இவ்வூரில் எனக்குறவானவர்கள் உன்னை வெறுமனேயாகிலும் காணவேண்டார்கள். அதற்கு மேலே பிறருடைய

படி நீம்பனானவுன்னைப் பிள்ளையாகப் பெற்ற குற்ற மொழிய, இவ்வூரிலுள்ளார் என்னோடு காதுகாறென்று எவர்களோடு ஓரர்த்தகாய மூடையேனலலேன். (அரட்டாவுன்னை யறிந்துகொண்டேன்) இப்படி நீம்பனானவனே! உன்னை நன்றாக வறிந்துகொண்டேன். (உனக்கிதியாதி) ஆனபின்பு உனக்கம்மந்தரவஞ்சுவன். (எ)

வ்யா. எட்டாம்பாட்டு (வாளாவித்யாதி) நீ நீம்பு செய்யாதிருக்கிலும் உண்மிலுக்கம் பொருதவர்கள் வெறுமனேயாகிலும்

பண்ணியருளுகிறார் (அர்த்தகாயமென்று). தாயம் - விபாகார்ஹதாரவ்யம். அர்த்தரூபதாய மென்றபடி. ... ... (எ)

அரு.—எட்டாம்பாட்டு. (வாளாவித்யாதி) "வாளாவாகிலும்" என்றது (வெறுமனேயாகிலும்) என்றதைப்தார்த்தமாகத் திருவுள்ளம்பற்றி, "பிறர் மக்களை மையன்மைசெய்து" என்றதைக் கடாஷித்துத் தாத்பர்யார்த்தம் (நீ நீம்புசெய்யாதிருக்கிலும்) என்றது. "ஆயர்குலத்தவர்" என்றபதத்தையும் கூட்டிக்கொள்வதென்று திருவுள்ளம்பற்றி "காணகில்லார்" என்றதற்கு நேதுவாகைக்காக விசேஷித்தருளிச்செய்தார் (உண்மிலுக்கம் பொருதவர்கள்) என்று—

http://acharya.org

பெண்களை உன்னுடையஇங்கிதசேஷ்டிதங்களாலேஅறிவுகேட்டை விளைத்து, தோளாலே அணைத்திட்டு அவர்களோடே நீ தோற்றிற் றுச்செய்து விளையாடி "இன்னதுசெய்தேன்" என்றும் "இன்னது செய்தாய்" என்றும், "இன்னது செய்தான்" என்றும் சொல்ல வொண்ணுத ஜாத்யுசிததர்மாதிக்ரமம் செய்தாய்.

(கேளாராயர் குலத்தவரிப்பழி) இத்தீம்புகளை ஆயர்குலத் துக்கு நிர்வாஹகரானவர்க்கு நான் அறிவித்தாலும் "என்பிள்ளை யையும் பழிப்புச்சொல்லலாமோ" என்று இப்பழிகேளார். (கெட் டேன் வாழ்வில்லை) இவரும் கேளாமல் இவருக்கு பந்துக்களாய் நியாம்யரானவாயர்குலத்தவரும் கேட்டு நியமியா விட்டால், இப் பிள்ளையைக்கொண்டு இவ்வூர் நடுவே எங்ஙனே வாழ்வேன். வாழ் தல்-வர்த்தித்தல். (கெட்டேன்) விஷாதாதிசயம். (நந்தன்காளா

உன்னைக் காணவேண்டார்கள். அதுக்குமேலே (பிறர்மக்களை மை யன்மை செய்து) பிறருடைய பெண்களை உன்னுடைய இங்கிதாதி களாலே அறிவுகேட்டை விளைவித்து. (தோளாலிட்ட வரோடு திளைத்து) தோளாலே யணைத்திட்டு அவர்களோடே நின்று விளை யாடி. (நீ சொல்லப்படாதன செய்தாய்) வாக்கால் சொல்லவொண் ணுதவற்றை நீ செய்தாய்.

(கேளாராயர் குலத்தவரிப்பழி) இடைக்குலத்திலுள்ளவர்கள் இப்பழிகேட்கப்பொறார்கள். (கெட்டேன் வாழ்வில்லை) கெட்டேன்; இவ்வூரில் எனக்கொரு வாழ்வில்லை. அதாவது இவ்வூரில் வர்த்திக் கப்போகாதென்கை. "கெட்டேன்" என்றது-விஷாதாதிசயத்தா லேகைநெரித்துச்சொல்லுகிற வார்த்தை. (நந்தன்காளாய்) பசும்

அத்யாஹார பூர்வகம் ப்ரதிகர்ஷணம் (அதுக்குமேலேயித்யாதி). (இங்கித தம்) என்றது - அபிப்ராயஸூசகப்ரேக்ஷணம். ஆதிசப்தத்தாலே-குழலோசை முதலானவற்றைச் சொல்லுகிறது. "அணைத்து" என்றதற்த்யாஹாரம்.

"கேளார்" என்றநிர்த்தம் (கேட்கப்பொறார்கள்) என்றது. இத்தால் என் செய்வர்களோ தெரியாதென்று தாத்பர்யம். "கெட்டேன்" என்றதும் "வாழ்வில்லை" என்றதும் ஏகார்த்தமாகையாலே பௌநருக்த்யத்தைப்பரிஹரி க்கிறார் (கெட்டேனென்றதித்யாதி). "நந்தன்காளாய்" என்ற விடத்திலிர ண்டு தாத்பர்யம், ஸாதுவானவரென்றும், உன்னைத் தீம்பிலே மூட்டினவரெ ன்றும்; இவற்றைக்ரமேண வருளுகிறார் (பசும்புல்லித்யாதி வாக்யத்வயத்தா

http://acharya.org

மூ.—தாய்மார்மோர் விற்கப்போவர் தமப்பன்மார்
கற்றுநிரைப் பின்போவர்
நீபோய்ப்பாடி யிளங்கன்னிமார்களை
சேர்படவே கொண்டுபோதி
தாய்வார்க்கென்று முசப்பனவேசெய்து
கண்டார் கழறத்திரியும்
ஆயாவுன்னை யறிந்துகொண்டே
னுனக்கஞ்சுவனம்மந்தரமே. (கூ)

யுன்னை யறிந்து கொண்டேன்) அவரொருத்தருமிறே உன்தோஷத்தை குணமாகக் கொள்ளவல்லார். "தோஷாகுணஃ" என்றுப் போலேகாணும் இவரிருப்பது. (காளாய்) பருவத்துக்குத்தக்கதல்ல நீ செய்கிற தென்று ஞானித்து கொண்டேன். .... (அ)

ஸ்வா;—ஒன்பதாம்பாட்டு. (தாய்மாரித்யாதி) பெண்களை அகம்பார்க்க வைத்துத் தாய்மார் மோர் விற்கப்போவர். இடையர்க்கு

புல்லுச்சாவமிதியாத ஸ்ரீகிருஷ்ணகோபர்பிள்ளையானநீ இப்படி செய்யக்கடவையோ?; அன்றிக்கே, அவர் உன்னை நியமித்து வளராமையிறே நீ யிப்படி நிம்பளுய்த்தென்னுதல். (உன்னையறிந்து கொண்டேன்) பருவமிதுவாயிருக்க, செய்கிற செயல்களிதுவாகையாலே உன்னை "நாட்டார்படியல்லை" என்று அறிந்துகொண்டேன். (உனக்கித்யாதி) ஆனபின்பு உனக்கம்மந்தர வஞ்சுவன். (அ)

வ்யா;—ஒன்பதாம்பாட்டு. (தாய்மாரித்யாதி) பெண்களை அகம்பார்க்க வைத்து, தாய்மாரானவர்கள் மோர்விற்கப் போகா

லே). (நியமித்துவளராமையிறே) என்றது-உனக்கச்சம் பிறப்பித்துக்கொண்டு வளர்க்கவில்லாமையாலேயிறே யென்றபடி. பிறர் மக்களைமையன்மைசெய்கை நாட்டிலுண்டாயிருக்க, இது அதிமாதுஷமாமோ வென்னவருளுகிறார் (பருவமித்யாதி). பால்யம்தோற்ற "அம்மம்" என்று இவன்சொல்லும் வார்த்தையை அநுவதிக்கையாலே பருவமிதுவென்று தோற்றிற்றென்று கண்டு கொள்வது. ... ... (அ)

அரு.—ஒன்பதாம்பாட்டு. (தாய்மாரித்யாதி) தாய்மார் இளங்கன்னிமாரை வைத்துப்போவரோ வென்னவருளுகிறார் (பெண்களை யித்யாதி). (க) "ஈத ஆரப்ய்னந்த ஸ்யுத்ரஜஸ்ஸர்வ ஸம்ருத்திமாந் । கோரிஷ்வாஸாத்குஷ்ரமாத்ரீத மபூந்நந்த । தத ஆரப்யகந்தஸ்யவ்ராஜஸ்ஸர்வஸம்ருத்திமாந் அஜாயர்கிவா

(க) பாகவ-கo-இ-கஅ.

http://acharya.org

ஐஸ்வர்யம் மிகவுண்டானாலும் இடைச்சிகள் மோர்விற்று ஜீவிக்கும்தியே தங்களுக்குத் தகுதியான ஜீவநமாக நினைத்திருப்பது. மோர்தான் விற்கை அரிதாயிருக்குமியே, திருவாய்ப்பாடியில் பஞ்சலக்ஷம் குடியிருப்பினும் கறப்பனகடைவன குறைவற்றிருக்கையாலே. இக்கால விளம்பத்தாலும் இவளுக்கு அவகாசமேறது வாயிரே யிருப்பது. அதுக்கு மேலே ஓரவகாசமிறே. தமப்பன்மார் கற்று நிரை பின்பு போவதும். அது மேச்சலுள்ள விடங்களிலே தூரப்போகையும், இவர்கள் அவற்றை நியமியாமல் அவற்றின்

விற்பர்கள். இடையர்க்கு ஐஸ்வர்யம் மிகவுமுண்டானாலும் இடைச்சிகளுக்குமோர்விற்றுஜீவிக்குமிதிறே, தங்களுக்குத் தகுதியான ஜீவநமாக நினைத்திருப்பது. மோர்தான்விற்கை அரிதாயிருக்குமிறே; திருவாய்ப்பாடியில் பஞ்சலக்ஷம்குடியிலும்கறப்பனகடைவன குறைவற்றிருக்கையால் அசலூர்களிலேபோய் விற்கவேண்டுமாகையாலே; இக்காலவிளம்பமும் இவளுக்கு அவகாசஹேதுவாயிறேயிருப்பது. (தமப்பன்மாரிக்யாதி) தாய்மார் மோர்விற்கப்போனால் தமப்பன்மார்தானிருக்காலும் இவளுக்கு நினைத்தபடி செய்யப்போகாதிறே; அதுவுமில்லாதபடி, தமப்பன்மாரானவர்கள் கற்று நிரைபின்னே போகாநிற்பர்கள். அவை மேச்சலுள்ளவிடங்களிலே தூரப்போகையும், இவர்கள் அவற்றை நியமியாமல் அவற்றின் பின்னே போகையும், அவைமேய்ந்து வயிறு நிறைந்தாலல்லது

ஸாக்ம குணரமாகீடம் பூர்ண்ரு” என்றபடியே க்ருஷ்ணன் வத்ஸபின்பு அவனெழுந்தருளியிருக்கையாலே ஸர்வஸம்ருத்தியுமுடைத்தாயிருக்க, மோர்விற்கப்போகவேண்டுமோவனென் னென்ன வருளிரூர் (இடையர்க்கித்யாதி). மோர்தான் விற்க வேண்டினால் தங்களகத்தளவிலே விற்றொண்ணாதோ? “போரும்” என்பானென்னென்ன வருளிரூர் (மோர்தானித்யாதி). அந்த அருமையை உபபாதித்துக்கொண்டு இது க்ருஷ்ணனுக்கு அவகாச நேதுவாணமையைக் காட்டுகிறூர் (திருவாய்ப்பாடியித்யாதி). (கற்றுவாழ்நிரை) என்றது - கன்றுகளும் ஆக்களுமான நிரை யென்றபடி. “தாய்மார் மோர்விற்கப்போவர், க்ருஷ்ணன் தம்பின், பெண்கள் வீடுகாவலிருப்பர்கள்” என்றறிந்திருக்கும்தமப்பன்மார்மத்தியே வந்து பராமர்ஶித்துக் கொள்ளாரோவென்ன; அவர் பசுக்களைக்குப்பாதந்தராரையாலேவாரார்களென்று அத்தை விசதமாகவுபபாதிக்கிறூர் (அவை மேச்சலித்யாதி).

http://acharya.org

பின்னே போகையும், அவை மேய்த்து வழிநடை நின்றதல்லது மீளுதலொழிகையும், அவை மீண்டால் அவற்றின் பின்னே இவர்கள் வருகையுமாயிறே இருப்பது.

(கீ ஆய்ப்பாடி யிளங்கன்னிமார்களை சேர்படவே கொண்டு போதி) வயல்வாழும் செந்நாவும் ஜாதிபுத்திமானதர்மத்தாலும் இவ்வயர்களை உன்னுடைய இவ்விசேஷித்தங்களாலே உனக்குமதமான ஸ்த்தலங்களிலே கொண்டுபோதி. காய்மார் கறப்பன்மார் போகையாலும் காலவிளம்பமுண்டாகையாலும் அவ்வகாசமே அபிமத ஸ்த்தலமாயிருக்கச் செய்தேயும் ப்ராதரிமாசமாதோறும் வரவும் கூடுமென்றிறே ஸ்த்தலாந்தரம்தேடிப்போகவேண்டிற்றும்.

(காய்வார்க்கென்று மூகப்பணிவே செய்து கண்டார்சமூகத்திருமாலே) கள்ளமும் கபடமாகக்கரு வஞ்சிக்கிறே உன் குணத்தை மீளாதொழிகையும், அவைமீண்டால் அவற்றின்பின்னே இவர்கள் வருகையுமாயிறே யிருப்பது; ஆகையால் இக்காலவிளம்பமும் இவனுக்கு அவகாசமிறே.

(கீ ஆய்ப்பாடி யிளங்கன்னிமார்களை சேர்படவே கொண்டு போதி) கீ ஆயர்ப்பாடியில் யுவதிகளான பெண்களை உன் கீர்த்திவுக்கு வாய்க்கும்படி கொண்டுபோதி. அதாவது - உனக்கு அபிமதமான ஸ்த்தலங்களிலேகொண்டு போகாநின்றாயென்றபடி. காய்மார் கறப்பன்மார் போகையாலும், கால விளம்பமுண்டாகையாலும், அவ்வகாசமே அபிமத ஸ்த்தலமாயிருக்கச் செய்தேயும் "ப்ராதரிமாசமாதோறும் வரக்கூடும்" என்றிறே ஸ்த்தலாந்தரம் தேடிப்போக வேண்டிற்றது.

(காய்வார்க்கென்றும் உபப்பாலிலேதெய்த) உன் குணத்திலும் "சேர்பட" என்றதின் தாத்பர்யம் (உன்னிச்சைவுக்கிசையாதி). காய்மார் முதலானோரில்லாதேயிருக்க, இவர்களிருந்தவிடங்களே அபிமதஸ்தலங்களாயிருக்கை) கேறே அபிமதஸ்தலம் தேடிப்போவானென் னென்னவருளிரூர் காய்மார்சியாதி).

"காய்வார்க்கு" என்ற விடத்தில் வர்த்தமான நிர்ஹேதுக்காஸ்ரிதாநுகூல்யம் கண்டவிடத்திலும் குணகார்யம் கண்டவிடத்திலும் தேவகிகளாயிருப்பதை விசேஷித்தர்த்தமருளுகிறார் (உன்குணத்திலிசியாதி). "கழற" என்னை

http://acharya.org

ஐஸ்வர்யம் மிகவுண்டானாலும் இடைச்சிகள் மோர்விற்று ஜீவிக்கும்திறே தங்களுக்குத் தகுதியான ஜீவநமாக நினைத்திருப்பது. மோர்தான் விற்கை அரிதாயிருக்குமிறே, திருவாய்ப் பாடியில் பஞ்சலக்ஷம் குடியிருப்பினும் கறப்பனகடைவன குறைவற்றிருக்கையாலே. இக்கால விளம்பத்தாலும் இவனுக்கு அவகாசஹேதுவாயிறே யிருப்பது. அதுக்கு மேலே ஓரவகாசமிறே. தமப்பன்மார் கற்று நிரை மின்பு போவதும். அது மேச்சலுள்ள விடங்களிலே தூரப்போகையும், இவர்கள் அவற்றை நியமியாமல் அவற்றின்

ஷிற்பர்கள். இடையர்க்கு ஐஸ்வர்யம் மிகவுண்டானாலும் இடைச்சிகளுக்குமோர்விற்றுஜீவிக்குமதிறே, தங்களுக்குத் தகுதியான ஜீவநமாகநினைத்திருப்பது. மோர்தான்விற்கை அரிதாயிருக்குமிறே; திருவாய்ப்பாடியில் பஞ்சலக்ஷம்குடியிலும்கறப்பனகடைவன குறைவற்றிருக்கையால் அசலூர்களிலேபோய் விற்கவேண்டுமாகையாலே; இக்காலவிளம்பமும் இவனுக்கு அவகாசஹேதுவாயிறே யிருப்பது. (தமப்பன்மாரித்யாதி) தாய்மார் மோர்விற்கப்போனால் தமப்பன்மார்தானிருந்தாலும் இவனுக்கு நினைத்தபடி செய்யப்போகாதிறே; அதுவுமில்லாதபடி, தமப்பன்மாரானவர்கள் கற்று நிரைபின்னே போகாநிற்பர்கள். அவை மேச்சலுள்ளவிடங்களிலே தூரப்போகையும், இவர்கள் அவற்றை நியமியாமல் அவற்றின் பின்னே போகையும், அவைமேய்ந்து வயிறு நிறைந்தாலல்லது

ஸாச்ம ஜீவநமாகிடம பூர்க்நுப'' என்கிறபடியே க்ருஷ்ணன் வந்தபின்பு அவனெழுந்தருளியிருக்கையாலே ஸர்வஸம்ருத்தியுமுடைத்தாயிருக்க, மோர் விற்கப்போகவேண்டுமென்னென்ன வருளிரூர் (இடையர்சித்யாதி). மோர்தான் விற்க வேண்டிலுல் தங்களகங்களிலே விற்றொண்ணுதோ? ''போவர்'' என்பானென்னென்ன வருளிரூர் (மோர்தானித்யாதி). அந்த அருமையை உபபாதித்துக்கொண்டு இது க்ருஷ்ணனுக்கு அவகாச ஹேதுவாணமையைக் காட்டுகிறார் (திருவாய்ப்பாடியித்யாதி). (கற்றுகானிரை) என்றது - கன்றுகளும் ஆக்களுமான நிரை யென்றபடி. ''தாய்மார் மோர் விற்கப்போவர், க்ருஷ்ணன் தீம்பன், பெண்கள் வீடுகாவலிருப்பர்கள்'' என்றறிந்திருக்கும்தமப்பன்மார்மத்தியே வந்து பராமர்ஶித்துக் கொள்வாராகனோ வென்ன; அவர் பக்கலுக்குப்பாதந்தாராமையாலேவாராரென்று அத்தை விசதமாகவுபபாதிக்கிறார் (அவை மேச்சலித்யாதி).

http://acharya.org

பின்னே போகையும், அவை மேய்த்து வழிநடை நிறைத்தல்லது மீளாதொழிகையும், அவை மீண்டால் அவற்றின் பின்னே இவர்கள் வருகையுமாயிறே இருப்பது.

(ஸ்ரீ ஆய்ப்பாடி யிளஞ்சிங்கன்னிமார்களை சேர்ப்படவே கொண்டு போதி) வயல்களிலும் பெருஞ்சாலும் ஜாத்யுசிதமான தர்மத்தாலும் இளவயர்களை உன்னுடைய இங்கிதசேஷ்டிதங்களாலே உனக்குரிய மதமான ஸ்த்தலங்களிலே கொண்டுபோதி. தாய்மார் தமப்பன்மார் போகையாலும் காலவிளம்பம் முண்டாகையாலும் அவ்வகந்தானே அரிமதஸ்த்தலமாயிருக்கச் செய்தேயும் ப்ராமதிகமாக ஆரேனும் வரவும் கூடுமென்றிறே ஸ்த்தலாந்தரம்தேடிப்போக வேண்டிற்றும்.

(தாய்மார்க்கென்று முகப்பனவே செய்து கண்டார்கழுத்திலும்மை) கள்ளனும் கள்ளமாகக்கருதின்றிக்கே உன் குணத்

மீளாதொழிகையும், அவைமீண்டால் அவற்றின்பின்னே இவர்கள் வருகையுமாயிறே இருப்பது; ஆகையால் இத்தக்கால விளம்பமும் இவனுக்கு அபகாரமிறே.

(ஸ்ரீ ஆய்ப்பாடி யிளஞ்சிங்கன்னிமார்களை சேர்ப்படவே கொண்டு போதி) ஸ்ரீ திருவாய்ப்பாடியில் யுவதிகளான பெண்களை உன் நினைவுக்கு வாய்க்கும்படி கொண்டுபோதி. அதாவது - உனக்கு அரிமதமான ஸ்த்தலங்களிலேகாண்டு போசாநின்றாயென்றபடி. தாய்மார் தமப்பன்மார் போகையாலும், கால விளம்பமுண்டாகையாலும். அவ்வகந்தானே அரிமதஸ்த்தலமாயிருக்கச் செய்தேயும் "ப்ராமதிகமாக ஆரேனும் வரக்கூடும்" என்றிறே ஸ்த்தலாந்தரம் தேடிப்போக வேண்டிற்று.

(தாய்மார்க்கென்றும் உரப்பனவேசெய்து) உன் குணத்திலும்

"சேர்ப்பட" என்றதி னர்த்தம் (உன்னினைவுக்கித்யாதி). தாய்மார் முதலானோர்களாதேயிருக்க, இவர்களிருந்தவிடத்திலே அரிமதஸ்தலங்களாயிருக்கச் (தாய்மார்த்யாதி).

"தாய்மார்க்கு" என்ற விடத்தில் வர்த்தமான நிர்தேசத்தால்தோழர்கள்விடத்திலும் குணகார்யம் கண்டவிடத்திலும் தேவகியினையிருப்பதென்று விசேஷித்தர்த்தமருளுகிறார் (உன்குணத்திலித்யாதி). "கழற" என்ன

http://acharya.org

திருமொழி, கூ-ப, கு-தி, கo-பா, தொத்தார்.

மூ.—தொத்தார் பூங்குழற்கன்னி யொருத்தியைச்
சோலைத்தடங் கொண்டுபுக்கு
முத்தார் கொங்கைபுணர்ந்திரா காழிகை
மூவேழு சென்றபின் வந்தாய்
ஒத்தார்க்கொத்தன பேசுவருன்னை யுரப்பனே
காலைன்று மாட்டேன்
அத்தாவுன்னை யறிந்துகொண்டே
னுனக்கஞ்சுவ னம்மந்தரமே. (கo)

திலே தோஷம்பண்ணிக்காயவல்ல சிசுபாலாதிகளுக்கும் உகப்பான தீம்புகளைச்செய்து, காயாமல்உன்னைக்கண்டவர்களும் பொறுமல் நியமித்துச் செல்லும்படி திரிகிறவாயா!. உன்னையறிந்து கொண்டேன். .... (கூ)

ஸ்வா;—பத்தாம்பாட்டு. (தொத்தாரித்யாதி) பலபூக்களாலு

தோஷத்தை ஆவிஷ்கரிக்குமவர்களாய், உன்பக்கல் த்வேஷபரராயேபோரும் சிசுபாலாதிகளுக்கு, "சொல்லி பரிபவிக்கைக்கு இடம் பெற்றோம்" என்று ஸர்வகாலமும்உசக்கும்படியானவற்றைச் செய்து. (கண்டார்கழறத் திரியுமாயா) காய்வாரன்றிக்கே, உனக்கு நல்லவர்களாய் நீ செய்கிற வ்யாபாரங்களைக் கண்டவர்கள் நீ செய்கிற தீம்புபொறுமல் நியமிக்கும்படி திரியா நின்ற ஆயனே! குலமர்யாதை தன்னையும் பார்க்கிறிலேயே யென்கை. (உன்னை யறிந்துகொண்டேன்) நீ யிப்படித்திரிந்தாயாகிலும் உன்னுடைய அதிமாநுஷ சேஷ்டிதங்களைக் கண்ட பின்பு, உன்னை "மநுஷ்யஸஜாதீயனல்லன்" என்று அறிந்துகொண்டேன். (உனக்கித்பாதி) ஆனபின்பு, உனக்கு அம்மந்தரவஞ்சுவன். ... . (கூ)

யாலே "கண்டார்" என்றது-உதாஸீநரான்றிக்கே, அதுகூடலரென்றுவிவக்ஷித்துத் தாத்பர்யமருளுகிறார் (காய்வாரன்றிக்கேயித்யாதி). "கழற" என்றதினர்த்தம் (நியமிக்கும்படி) என்றது. அதாவது - அபிபவித்து வார்த்தை சொல்லும் படியென்கை. ஒருவருமில்லாதவளவிலே பெண்களோடு தீம்புசெய்கை லோகத்தில் ப்ராக்ருதரான புருஷர்களிடத்தில் கண்டிருக்க, "உன்னையறிந்து கொண்டேன்" என்று இத்தை அதிமாநுஷமாகச் சொல்லப்போமோவென்ன வருளுகிறார் (நீ இப்படியித்யாதி). "அம்மருண்ணத்தர" எனலும்படுவத்திலே திருவாய்ப்பாடியிலுள்ள பெண்களேயெல்லாம் ஏகதா அநுபவிக்கையாலே இது அதிமாநுஷமென்று இவ்வாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யம். (கூ)

http://acharya.org

மலங்க்ருதமான குழலியுடையளாய், திருவாய்ப்பாடியிலுள்ள பெண்களைக் காட்டில் இன்னளென்று குறிக்கப்படுவாளொருத்தி யை. (தொத்து) பூங்கொத்து. (சோலையித்யாதி) இடமுடைத் தானசோலை யென்னுதல், தடாகம் சூழ்ந்த சோலை யென்னுதல். (கொண்டுபுக்கு) வசீகரித்துக் கொண்டு புக்கு, "புக்கு" என்கை யாலே புறப்படநினைவில்லைபோலே காணும். "புச்சு" என்கிறவர் த்தமாகம் - "நல்லவிடம், நல்ல விடம்" என்று சொல்லுமித்தனை யிறே. (முத்தார்கொங்கைபுணர்ந்து) இரவிருள் ஒதுங்கிப்போலப் போலே, செறிந்தசோலை வெளியாம்படி நிலைவைப்பரப்பி முகம்பா ர்த்து ததுபவிக்கவற்றிறே முலையார்ந்த முத்து. (புணர்ந்து) அந்த வெளியை இருளாக்குமிறேஸம்ஸ்லேஷந்தான். கண்புதையவேண் டாவிறே இருளாகையால். (இராகாழிகை மூவேழுசென்றபின்வ

வ்யா;—பத்தாம்பாட்டு. (தொத்தாரித்யாதி) கொத்தாய்ச் சேர்ந்திருந்துள்ள பூக்களாலே அலங்க்ருதமானகுழலியுடையளா ய், திருவாய்ப்பாடியிலுள்ள பெண்களிற்காட்டில் "இன்னள்" என் றுகுறிக்கப்படுவா ளொருத்தியை (சோலைத்தடம் கொண்டுபுக்கு) இடமுடைத்தான சோலையிலே கொண்டுபுக்கு. (முத்தார் கொங் கை புணர்ந்து) முத்துவடத்தாலே அலங்க்ருதமான முலைகளிலே

அரு.—பத்தாம்பாட்டு. (தொத்தாரித்யாதி) "தொத்து" என்று பூங் கொத்தாய், "ஆர்"என்ற-படிந்திருப்பதாய், அர்த்தபருளுரைப்பர் (கொத்தாயித் யாதி). "கொத்தார் கருங்குழல்" என்னுமாபோலே.ஒருத்தியையென்னவேணு மோ, கன்னியையென்றால் போராதோவென்ன, அதுக்குஹார்த்த பாவத்தை யருளுரைப்பர் (திருவாய்ப்பாடியித்யாதி). "தடம்-சோலை" என்றன்வயித்தர்த்த மருளுரைப்பர் (இடமித்யாதி). "முத்தார்" என்றதில் "ஒண்சங்கணை" என்னு மாபோலே, கடையெழுத்தான தகாரவுகாரங்கள் குறைந்திருக்கிறதென்று திருவுள்ளம் பற்றியருளுரைப்பர் (முத்துவடத்தாலேயித்யாதி). (அலங்க்ருதமா ன) என்றது - பலிதார்த்தம். அன்றிக்கே, முத்தாலே ஆர்-அழகாய், என்று சபதார்த்தமாய், அதுவடமாகாவிடில் முலைகளில் தங்காமையாலே லக்ஷணயா முத்தென்றது - முத்து வடத்தையே சொல்லுமென்றருளுரைப்பர் (முத்து வடத்தாலேயித்யாதி) யென்னவுமாம். இப்பக்ஷத்தில் (அலங்க்ருதமான) என்றது - ஆரென்றதினர்த்தம்.

http://acharya.org

தாய்) தான்பெண்களை மயக்கினுப்போலே தன்னையும் காலம் மயக்கிற்றுக்கொள்ளீர். அத்தாலேயிறே "மூவேழு சென்றபின்வந்தாய்" என்றது.

(ஒத்தார்க்கொத்தன பேசுவருன்னை) நான் "நிக்ராபரவஸ்துகையாலேகாண் கால் தாழ்த்தது" என்றவாறே, பூர்வசரிதை விஸ்மரித்துத் தங்களோட்போலே உன்னையும் நினைத்துத் தகுதியல்லாத வற்றைச் சொல்லுவர்கள் காண். (உரப்பவே நானென்றும் "மாட்டேன்) நீ நிர்ஹேதுகனுகையாலே உன்னைக் கோபிக்க மாட்டேன். நீகாலம் தாழ்த்து வருகையாலே அவர்களை நியமிக்கமாட்டேன். (அத்தாவுன்னையறிந்து கொண்டேன்) "அவர்கள் சொல்லுகிறவற்றுக்கு நான் நிருத்தரையாய்ப்படி செய்துவந்தாய்" என்று விஷ்ணுன்னையாய்த் தீம்பனென்று உன்னையறிந்து கொண்டேன். ...(கo)

லம்ஸ்லேஷித்து. (இராநாழிகை மூவேழு சென்றபின் வந்தாய்) ராத்ரி மூன்றுயாமமற்றபின் வந்தாய்.

(ஒத்தார்க்கொத்தன பேசுவருன்னை) உன்செயலிதுவாகையாலே வேண்டுவர்க்குவேண்டுவது சொல்லவார்உன்னை உனக்குத்காஷும் சொல்வார்க்கெல்லாமிடமாம்படி செய்பாகின்ற பெண்கை. (உரப்பவே நானென்றும் மாட்டேன்) இப்படியிருக்கிற வுன்னைக்கோபிக்கவென்றால் நான் எதேதசமும் சூழையாகிறிலேன். பிள்ளைகள் தீம்புகண்டால் தாய்மார் சிக்ஷியார்களோ? "உன்னுடைய முகம் கண்டும்" என்னுமத்தாலே அது என்னுல்செய்யப் போகிறதில்லை. (அத்தா) என்னுடைய நாதனை. (உன்னையறிந்துகொண்டேன்) உன்னுடைய அதிமாநுஷச்சேஷ்டிதங்களைப்பின்பு உன்னை "அரியாம்யன்" என்றறிந்துகொண்டேன். (உனக்கித்பாதி) பின்பு, உனக்கம்மந்தர வஞ்சுவன். ... ... (கo)

அவ;—நிகமத்தில், இத்திருமொழி கற்றார்க்குப்பலம் சொல்லித் தலைக்கட்டுகிறார்.

(வேண்டுவார்க்கு) என்றது - உன் தோஷங்களைக் கேட்கவேண்டுவார்க்கென்றபடி. "உன்னை" என்றதை காகாக்ஷிப்பாடோ இக்கு மதஷங்கித்து சப்தார்த்த மருளுகிறார் (இப்படியித்யாதி). இப்பதம் ப்ரயோகிக்கிறவருடைய தாத்பர்யார்த்த மருளுகிறார் (பின்னைகளித்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே). (கo)

http://acharya.org

மூ.—காராமேனிநிறத் தெம்பிராணைக்
கடிகமழ்பூங்குழலாய்ச்சி
ஆராவின்னமுதுண்ணத் தருவன்நா
னம்மந்தாரேனென்றமாற்றம்
பாரார்தொல்புகழான் புதுவைமன்னன்
பட்டர்பிரான் சொன்னபாடல்
ஏராரின்னிசை மாலைவல்லா
ரிருடீகேச னடியாரே. (கக)

பெரியாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஸ்வா;—பதினேராம்பாட்டு. (காராரித்யாதி) மேகத்தினுடைய நிறம் சேர்ந்த நிறத்தையுமுடையனும், எனக்கு உபகாரகனுமாயிருக்கிற ஆராவின்னமுதுக்கு. இனிமையாலே அத்ருப்த போக்ய (ஒருவராலும் அனுபவிக்கப்படாத) னுமாய் ஸத்தாவர்த்தகனு மானவனுக்கு, *சுணநன்றணி முலையுண்ணத்தருவன், "அதுதான் தரவஞ்சுவன், தாரேன்" என்று அவள் சொன்னப்ரகாரத்தை.

(பாராரித் தொல்புகழான் புதுவை மன்னன் பட்டர் பிரான் சொன்ன பாடல்) பூமிநிறைந்த புகழை யுடையவன். அன்றியே,

வ்யா;—(காராரித்யாதி) மேகத்தோடு சேர்ந்த திருமேனியின் நிறத்தையுடையனும் எனக்கு உபகாரகனனவனே. (கடிகமழ்பூங் குழலாய்ச்சி) கறுகாற்றம் கமழாநின்றுள்ள அழகிய குழலை யுடையளான யசோதைப்பிராட்டி. (ஆராவித்யாதி) ஒருகாலும் தெகுட்டாததாய் இனிதாயிருந்துள்ள என்னிளங்கொங்கையமுதமுண்ணமுன்பு தந்து மேலும் தருவேனையிருக்கிற நான், உன்னை அறிந்துகொண்டபின்பு "உனக்கு அம்மம் தாரேன், அஞ்சுவன்" என்று சொன்ன சொல்லை.

(பாராரித்யாதி) விசேஷஜ்ஞரோடு அவிசேஷஜ்ஞரோடு வாசியற இருந்தாரிருந்த விடமெங்கும் கொண்டாடுகையாலே பூமியை

அரு;—பதினேராம்பாட்டு. (காராரித்யாதி) "ஆரா" என்றதற்கு-"தெகுட்டாத" என்றர்த்தமாய், அத்தாலே "தருவன் நான்" என்றதற்கு தருவேனையிருக்கிற நானென்றர்த்தமானாலும், முன்புகொடுத்தது ஸஹிதமென்று திருவுள்ளம்பற்றி அர்த்த மருளிச்செய்தாரென்னவுமாம்.

http://acharya.org

பார்-உபய விபூதிக்கு முபலக்ஷணமாய், உபயவிபூதியும் நிறைந்த புகழை யுடையவனென்னவுமாம். ஸ்வஸம்ருத்திக்குமங்களாசாஸநம் பண்ணுகிற தேசம், பரஸம்ருத்திக்கு மங்களாசாஸநம் பண்ணுகிற புகழாலே நிறைந்ததென்றல், "பரஸம்ருத்திக்கே மங்களாசாஸநம் பண்ணுகைதானே ஸம்ருத்தியாயிருக்கிற தேசம் நிறைந்தது" என்கை சொல்லவேண்டாவிறே. புகழுக்குப் பழமையாவது-* கண்ணன்மூதுவராம்விண்ணுட்டவராய்* பரமாத்மனைச் சூழ்ந்திருந்தேத்துகிற நித்ய முக்தரோடே, இவரபிமாகாத்தாகராய், இவருடைய விண்ணீசைமாலைகளை ஸாபிப்ராயமாகவறிந்து அநுஷ்ட்டாகபர்யந்தமாக வல்லார்களும் சென்று கூடுகையிறே. இதுக்குப் பழமையும் இது தானேயிறே. அதாவது-அவனுடைய நிரங்குசஸ்வாதந்த்ர்யம் தலையெடாமல் சூழ்ந்திருந்தேத்துகிற அந்தः புரபரிகரமாயிறேநித்யமுக்தர்தானிருப்பது. இவர்கள்தாங்களும் * தொல்லையின்பத்திறையான வாஸ்ரித பாரதந்த்ர்யத்துக்கிறேமங்களாசாஸநம் செய்வதும். அதுதான் இவர்க்கு பூர்வபரவியுமாய் உத்தரபாகத்தில் பரமபுருஷார்த்தமுமாயிறே இருப்பது. ஆகையிறே இவர்தாம் "அடியோமோடும்" என்பது. "ஏழாட்காலம் பழிப்பிலோம்" என்பது. "எத்தைதந்தை தந்தைதந்தை தம் மூத்தப்பனேழ்படிகால் துடங்கிவந்து வழிவழியாட் செய்கின்றோம்" என்று ஆரோஹாவரோஹக்ரமத்தாலே அவருடைய புதுமையும் அடியாராய்க்தால் பழமையாயிறே யிருப்பது. ஆகையிறே "பராரார் தொல்புகழான்" என்றது.

புதுவைக்கு நிர்வாஹகருமாய் ப்ரஹ்மஸம்பந்திகளுமாய் விஶிஷ்டருமான ப்ராஹ்மணர்க்கு உபகார கருமான வாழ்வாரருளிச்செய்த பாடலாய், அர்த்தாவகாஹநத்தளவேயன்றிக்கே சப்தமாத்ரமும்*ஏரார்நின்னிசைமாலையாயிறேயிருப்பது.(ஏர்)அழகு. ஆர்

க்கும் நிறைந்திருப்பதாய், ஸ்வாபாவிகமான புகழையுடையீராய், திருப்புதுவைக்கு நிர்வாஹகரான பெரியாழ்வாரருளிச்செய்த பாடலான. (ஏராரித்யாதி) இயலழகாய் அதுக்குமேலே இனிய விசையோடே கூடியிருந்துள்ள ஸந்தர்ப்பத்தை ஸாபிப்ராயமாக

"ஏர்" என்ற - அழகாய், ஆர்தல் - மிகுதியாய், இசையினுடைய வினிமை மேலே சொல்லுகையாலே "இயல்" என்று கூட்டியருளுகிறார் (இயலிசையதி). (இயல்) சப்தம். "மாலை" என்றதினர்த்தம் (ஸந்தர்ப்பத்தை) என்றது.

http://acharya.org

தல்-நிறைதல். (இன்) இனமை. நன்மையாலேநிறைந்து இனிதாயிருக்கிறவிசைமாலையை, இவரபிமானகர்த்தராய் ஸாபிப்ராயமாகவல்வார். (இருடீகேசனடியாரே) இவர்களேயிறே அடியாராவார். (இருடீகேசன்) "ஹ்ருஷீகம்" என்று - இந்த்ரியங்களாய், "ஈசன்" என்று - நியந்தாவாய், இவ்வுள்ள இந்த்ரியங்களை நியமிக்கையன்றிக்கே, அவ்வுள்ள இந்த்ரியங்களையும் ஆத்மகுணத்தாலேநியமிக்குமென்கை. அதாவது - தன்னுடைய வாஸ்தவபாரதந்த்ரயத்தைக் காட்டி அவர்களையும் தனக்குப்பரதந்த்ரராக்குகை. அத்தப்பாரதந்த்ரயந்தான் விஷயாகத்திலேயிறே. இத்தனை அவகாஹ முடையாரிறே அடியாராவார். "ஆராவின்னமுதுண்ணத் தருவன்" என்ஸமஸ்தபதமுமாய், "முலைதருவன் அம்மன்தாரேன்" என்னுமாம். .... (கக)

பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்.

பெரியாழ்வார் திருமொழி மூன்றும்பத்து இரண்டாம்திருமொழி.

அஞ்சனவண்ணனை ப்ரவேசம்.

அவ;—"ஓழே ஒரு புள்ளுவன்பொய் யேதவழும்" "மெய்ப் பாலுண்டழுபிள்ளைகள்போல பொய்ப்பாலுண்டழும்" என்றும், வல்லவர்கள். (இருடீகேசனடியாரே) இந்த்ரியங்களைப்பட்டி புகுராமல் ஸ்வரூபாநுரூபமாக நடக்கும்படி நியமிக்குமவனுக்கு நித்யகிங்கராகப்பெறுவர். ... ... (கக)

பெரியஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

பெரியாழ்வார் திருமொழி மூன்றும் பத்து முதல் திருமொழி முற்றிற்று.

அஞ்சனவண்ணனை, ப்ரவேசம்.

அவ;—"அம்மமுண்ணத்துயிலெழாய்" என்றும் "சுணைநன்றணிமுலையுண்ணத்தருவன்" என்றும் "இவன் பருவத்துக்கு அறு

அரு;—அஞ்சனவண்ணனை ப்ரவேசம். ஓழ் அவனுடைய அதிமாநுஷலீலைகளாலே "என் பிள்ளை அன்றென்றறிந்து, அம்மந்தாரேன்" என்றவன் "என்செய்யப் பிள்ளையைப் போக்கினேன்" என்று புத்ர பாவனையாலே அதபிக்கக் கூடுமோ வென்னும் சங்கையிலே, அத்தை மறந்து இவ்வு அதபிக்கிறானென்று பரிஹாரம் சொல்லுவதாக வ்ருத்தகீர்த்தகம் செய்தருளுகிறார் (அம்மமுண்ணவித்யாதி).

http://acharya.org

"வடக்கிலகம்புக்குவேற்றுருவம் செய்துவைத்தவன்பா" என்றும், "சூழ்வலிலவத்துத் திரியுமரம்பா" என்றும், இவன் பூதகாசகடயமளார்ஜுநங்களே நிரஸித்தப்ரகாரங்களைப்பலவிடங்களிலும் கண்டுபேசி, இவனுடையபடிகளைரூபடிப்பட்டி ராமையாலே வஸ்துநிர்தேசம் பண்ணமாட்டாமல், இவன் பொய்யே தவழ்ந்து "அம்மம்தா" என்கையாலே, "உனக்கஞ்சுவனம் மந்தர" என்று பலகாலும் இவனுடைய தோஷகுணஹாநிகளைச் சொல்லிக் கொடாமையாலே, இவனும் இழவோடே "அவள் தந்தபோது காண்கிறேரும்; அவ்வளவும் நமக்கு ஜாத்யுசிதமாய் நம்பருவத்துக்குத் தகுதியான

ரூபமான தா(ஸ்)ரகமித்து" என்றுநிரூபித்து காலாநுகுணமாகமுலைகொடுத்துப்போரும் மாதாவான யசோதைப்பிராட்டி, இவனுடைய அதிமாநுஷ சேஷ்டிதங் கண்டு இவன் பக்கல புத்ரத்வத்தி ப்ரதிபத்திகுலைந்து தேவதா ப்ரதிபத்தி விளைந்து, இவன் "அம்மமுண்ண வேணும்" என்று அழச்செய்தேயும், "உன்னையறிந்து கொண்டேன் உனக்கம்மந்தரவஞ்சுவன்" என்று பலகாலும் சொன்னப்ரகாரத்தை, காமும் அப்படியேபேசி அநுபவித்தாராய் நின்றார் - கீழ்;

அவள் அத்தை அப்போதேமறந்து, முன்போலேதன்னுடைய புத்ரனுகவே இவனை ப்ரதிபத்தி பண்ணி அபிமாநித்து, ப்ராஹ்மணர்க்கு பால்யத்திலே ப்ரஹ்மசர்ய மநுஷ்டிக்கை, பின்பு கார்ஹஸ்

(அவள்அத்தை அப்போதுமறந்து)இத்யாதிக்கு(க) "ஷஷ்டே வயஸி தத்தாயாம் கோபிகாயாம் ஸகேஶ்வரः। வைஷ்ணவீம் வ்யாதநோந்மாயாம் புத்ரஸ்நேஹமயீம் விபுः। "ஸத்யோநஷ்டாஸ்ருகிர்ணோபஸார-ப்யாரோஹமாத்மஜம் ப்ரவ்ருத்த ஸ்நேஹகலிலஹ்ருதயா - இத்தம் விதிததத்வாயாம் கோபிகாயாம் ஈஶ்வரः, வைஷ்ணவீம்வ்யாதநோந் மாயாம் புத்ரஸ்நேஹமயீம் விபுः. ஸத்யோநஷ்டஸ்ருகிர் கோபீ ஸாரோப்யா ரோஹமாத்மஜம்। ப்ரவ்ருத்த ஸ்நேஹகலிலஹ்ருதயா ஸீத்யதாபுரா" என்று மண்தின்றபோது விஸ்வரூபதர்ஶநத்தாலே தேவத்வப்ரதிபத்தி பண்ணினவனைக் ருஷ்ணன் தன்மாயையாலே மறப்பித்து புத்ரத்வஸ்நேஹத்தைப் பிறப்பித்தாப்போலே இங்கும் மறப்பித்துத் தன்னிடத்தில் ஸ்நேஹத்தை விளைத்தானென்று கருத்து. (அபிமாநித்து) ஸ்நேஹித்தென்றபடி. இத்தால் கீழ்த்திருமொழியில் முலையுண்ணும் பருவத்தை அநுபவித்து, அப்பருவம்போய் கன்று மேய்க்கத்தக்க பருவத்தை அநுபவிக்கிறோன்று ஸங்கதி சொல்லிற்றாயிற்று. *

(க) பாக-கம-அ-அ-ச.

http://acharya.org

மூ.—அஞ்சனவண்ணனே யாயர்கோலக்கொழுந்தினை
மஞ்சனமாட்டி மனைகள்தோறுந்திரியாமே
கஞ்சனைக்காய்ந்த கழலடிகோவக்கன் றின்பின்
என்செயப் பிள்ளையைப் போக்கினேனெல்லேபாவமே. (க)

கன்றுகளை மேய்த்துவருவோம்'' என்று இவன் போன வளவிலே அவன் படிகளைச் சொல்லி ''அவனைப் போக விட்டேன் நானேயன்றே?'' என்று இவள் பலகாலும் சொல்லி ஈடுபட்ட ப்ரகாரத்தைத் தாமும் பேசி மிகவும் அநுபவிக்கிறார்.

இத்தால் ''ஸ்வதேஹபர சுகானுபந்திகளான ஸம்ஸாரிகளை ரக்ஷிக்க வேணும்'' என்று அதிலே ஒருப்பட்டு அவன் போக, போனவிடத்திலுண்டான வ்யஸநபரம்பரைகளை நினைத்து, அதுக்கு ஹேதுபூதர் தாமாகவன்றே ஸந்தித்துப் பேசி மங்களாசாஸந ரூபமாக ஈடுபடுகிறார். .... *

ஸ்வா;—முதற்பாட்டு. (அஞ்சனமித்யாதி) வெளியிலே கழ

த்ய மநுஷ்டிக்கை தர்மமாயிருக்குமாபோலே, இடையர்க்கும் இளம்பருவத்தில் கன்றுகள் மேய்த்து, பக்வரானபின்பு பசுநிரைமேய்க்கை ஜாத்யுசிதமாகையாலே, (க) ''ஸர்வஸ்யஜகதஃபாலா வத்ஸபாலௌ வபூவதுஃ - ஸர்வஸ்யஜகதஃபாலௌ வத்ஸபாலௌ பபூவதுஃ'' என்கிற படியே கன்றுகள் மேய்க்கத்தகுதியான பருவத்தை ப்ராப்தனை விவஸ்*ரிறுகாலேயூட்டி யொருப்படுத்தி, கன்றுகள்மேயக்கும்படி போகவிட்டு, அவன் போனவநந்தரம் கூசின்காலமும்விஸ்லேஷம் பொறுக்கமாட்டாதவளாகையாலே, அவன்ஊரிலேநின்றுசெய்யும் ஸ்வைர விஹாரங்களையெல்லாம் பரக்கச்சொல்லி, இப்படி செய்தது நியாயமல் ''கன்றுகளின் பின்னே இவனை என்செய்யப்போக விட்டேன்'' என்று இவனுடைய மார்த்தவத்தையும், போகிறவிடத்தின் காடின்யதைசௌர்யங்களையுமநுஸந்தித்து, ''ஸுகுமாரனை விவனை இப்படியிருக்கிற காட்டிலே போகவிட்டேனே'' என்றும், அவ்வளவுமன்றிக்கே ''குடையும் செருப்பும் கொடாமல் வெய்யிலும் கல்லும் முள்ளுமான தேசத்திலே போகவிட்டேனே'' என்றும் பகுமுகமாக க்லேசித்துச்சொன்ன ப்ரகாரத்தை, ததவஸ்தாபந்நராய்க்கொண்டு தாமுமப்படியே பேசி அநுபவிக்கிறார் - இத்திருமொழியில். ... . *

(க) வி பு-தி-கூ-கூடி.

http://acharya.org

ற்றின வஞ்ஜநம்போலே யிருக்கிற திருமேனியை யுடையவனே. அஞ்ஜநம் - மை. (ஆயர்கோலவித்யாதி) கன்றின் பின்னே போகிற போதைத்வரையும் திருமேனியில் குறுவேர்ப்பும் அலைந்த திருக்குழலும் திருக்கையில் பிடித்தபொற்கோலும் ஆயரும் கொண்டாடும்படி தர்ஶநீய மாகையாலே "கோலம்" என்கிறது. ஆயர்க்கு முன்னடிக் கார்யம் பார்க்க வல்லவனென்று தோன்றுகையாலே "கொழுந்து" என்கிறது. அதாவது - "க்ருஷ்ண! கன்றுகளோ மறித்துத் தவறுமல் மேய்" என்று அவர்கள் சொல்லுவதற்கு முன்னே அவர்கள் கொண்டாட்டமும் மிகையெ

வ்யா;—முதற்பாட்டு. (அஞ்சனவண்ணனே) * கண்டவர்கள் கண்குளிரும்படி அஞ்ஜநம்போலே இருண்டிருக்கிற திருமேனியையுடையவனே. (அஞ்சநம்) மை. *மைப்படிமேனியிறே. (ஆயரித்யாதி) கன்றுகளின் பின்னே போகிறபோதை கடையின் த்வரையும் திருமேனியின் குறுவேர்ப்பும் அலைந்த திருக்குழல்களும் திருக்கையில் பிடித்த பொற்கோலுமான ஆயர்கோலத்தையுடையனாய், அவர்களுக்கு முன்னடிக் கார்யம் பார்க்கும் தலைவனானவனே. அன்றிக்கே, வேரிலே வெக்கைதட்டினால் கொழுந்து முற்படவாடுமாபோலே, அவர்களுக்கு ஒருகோவுவந்தால் முதல் தன்முகம் வாடும்படியிருக்கையாலே "கொழுந்து" என்கிறதாகவுமாம். (க) "ஆயர் கொழுந்தாய்" என்றருளிறே ஆழ்வார்.

அரு;—முதற்பாட்டு. (அஞ்சனவண்ணனே யித்யாதி) அஞ்ஜநம் போலே யிருக்கிற வண்ணனே - வடிவையுடையவனே யென்ற சப்தார்த்தமாய், "அஞ்ஜநம்" என்றதால் இருட்சியை விவக்ஷித்து, இத்தால் பலித்தது குளிர்த்தி யென்னவருளிற்றிறே (கண்டவர்களித்யாதி). இப்படிவிசேஷிக்கையாலே ஊரிலுள்ளா ரெல்லாரும் அநுபவித்துக் கொண்டிருக்கும்படியான விவஹே "என் செய்யப் போகின்றேன்" என்றுக்லேஶிக்கிறானென்று திருவுள்ளம். (ஆயர் கோலத்தை விசேஷித்துக் காட்டுகிறார் (கன்றுகளினித்யாதி). (குறுவேர்ப்பு) ஸ்வேதபிந்துக்கள். "கொழுந்து" என்றதால்-ப்ரதாநனென்றும், கொழுந்துபோலேவாடுமவனென்று பிரண்டர்த்தத்தையும் அடைவே யருளுகிறார் (அவர்களுக்கித்யாதி). இவ்வர்த்தத்தவயத்துக்கும் ப்ரமாணம் (ஆயர்கொழுந்தாயித்யாதி).

(க) தி - வாய் - க-எ-கூ.

http://acharya.org

ன்னும் படி தன்பேரழகை மேய்க்க வல்லனாய், கன்றுகளின் வயிறு நிறைதல் செய்தால் பேறிழவு தன்னதாயிருக்கை.

(மஞ்சனமித்யாதி) முன்பு சொன்ன தோஷ குணஹானி களை மறந்து திருமஞ்சனம் செய்தால திருமேனியில் பிறக்கும் புகரையும், வளர்த்தியத்தையும், தன்மனைபோலே பிறர்மனையிலும் லஞ்சரிக்கிற நடையழகையும் கண்டு அநுபவிக்கப் பெறுத விழு யன்றிக்கே, †(கம்ஸனுடைய "வரக்கு" என்றமார்பிலே, மாளிகைத் தளமாகவும் அரணாகவும் அவனுயர விருந்த விடத்திலே எழு ப்பாய்ந்து)(க) "கஞ்சனும்-வீழச்செற்றவன்" என்னும்படி இந்தமா ளிகைத்தளத்திலும் வரக்கென்றவனுடைய மார்பிலே பாய்ந்து நொந் தநிருவடிகள் மிகவும் நோம்படி. (கன்றின் பின் என் செயப் பிள்ளையைப் போக்கினேன்) இவன் பக்வனுய் சத்ருஜயம் பண்ண வல்லனனாலும் பிள்ளை யென்றிறே இவள் சொல்லுவது. என்ன ப்ரயோஜநத்துக்காக; இவன் எது செய்ய வல்லனுகப் போகவிட் டேன். (எல்லேபாவமே) "ஐயோ" "ஐயோ" இதொரு பாப

(மஞ்சனமித்யாதி) "பொன்போல் மஞ்சனமாட்டி" என்கிறபடியே திருமேனியழகு விளங்கும்படி திருமஞ்சனம் செ ய்து தன்மனைபோலே பிறர்மனைகள்தோறும் வ்யாபரித்துத்திரியக் கண்டிருக்கப்பெறுதே. (கஞ்சனைக்காய்ந்த கழலடிநோவ) கடிநப்ர க்ருதியானகம்ஸனை உதைக்கையாலே நொந்தநிருவடிகளானவை கல்லும் காடுமான காட்டுவழியிலே நடக்கையாலே மிகவும் நோம் படியாக. (கழலடி) வீரக்கழலையுடைத்தான திருவடிகளென்கை. (கன்றின்பின் என்செயப்பிள்ளையைப் போக்கினேன்) ஓரிடத்தில் நில்லாதே பரந்தோடித்திரியும் கன்றுகளின் பின்னே மருதுப்ர க்ருதியான பிள்ளையை எதுக்காகப் போகவிட்டேன். இவன் பக்வ னுய் சத்ருஜயம்பண்ண வல்லனனாலும் "பிள்ளை" என்றிறே இவ ள் சொல்லுவது. (எல்லே பாவமே) "என்ன நான் பண்ணின பாப மிருந்தபடி என்?" என்று வெறுத்துச்சொல்லுகிறாள். ... (க)

"கழல்" என்றும், "அடி" என்றும் ஏகார்த்த மாகையாலே பௌகருக்தி யும் பரிஹரிக்கிறார் (வீரக்கழலித்யாதி). கம்ஸவதம் பண்ணினதைச் சொல் லி, இப்படிப்பட்டவனை எளிமை தோற்ற "பிள்ளை" என்கிற தென்னென்ன ருளுகிறார் (இவனித்யாதி). ... ... (க)

(க) தி - மோ-உ-கூ-க. † குண்டலிதமதிகம்.

http://acharya.org

மூ.—பற்றுமஞ்சள் பூசிப் பாவைமாரொடு பாடியில்
சிற்றில்சிதைத்தெங்கும் தீமைசெய்துதிரியாமே
கற்றுக்கூனியுடைவேடர் கானிடைக்கன்றின்பின்
எற்றுக்கென்பிள்ளையைப் போக்கினேனெல்லேபாவமே. (உ)

மிருக்கிறபடி யென்தான். (க) மத்பாபமேவ - மத்பாபமேவ'' என்னக் கடவதிறே. ''எல்லே'' என்றது -என்னே யென்றபடி. (க)

ஸ்வா;—இரண்டாம்பாட்டு. (பற்றுமஞ்சளித்யாதி). திருவாய்ப் பாடியிலுள்ளா ரெல்லாரும் மஞ்சளரைப்பர்களிறே; அவ்வோரிடங்களிலே இவன் சென்று நிற்குமே. ''கிருஷ்ணா; வா'' என்பர்களே. இவர்கள் நம்மை அழைக்கப்பெற்றோமே, ''கிருஷ்ணவ்யா;—இரண்டாம்பாட்டு. (பற்றுமஞ்சள்பூசி) ஊரிற்பெண்கள் தங்களுக்குப் பூசுகைக்கு மஞ்சள் அரைத்தால் பற்றுப்பார்ப்பது-இவனுடம்பிலேயாய்த்து. ஒருத்தர் இழுகின விடத்திலே ஒருத்தரிழுகாதே தனித்தனியேயிழுகி, பற்றுப்பார்க்கையாலே திருமேனி யெங்கும் மஞ்சள் பூசினாப்போலே யிருக்குமாய்த்தி. அத்தைப் பற்ற ''பற்று மஞ்சள் பூசி'' என்கிறாள். (பாவைமாரொடு பாடியில்) திருவாய்ப்பாடியிலுள்ள பெண்களோடே. (சிற்

அரு;—இரண்டாம்பாட்டு. (பற்றித்யாதி) க்ருஷ்ணன் ஆண்பிள்ளையாயிருக்க, ''பற்றுமஞ்சள் பூசி'' என்னக்கடவதோ வென்ன; ''பாவைமார்'' என்ற பஹுவசனத்தைக்கடாக்ஷித்துத்தாத்பர்யமருளுகிறார் (ஊரிலித்யாதி). க்ருஷ்ணன் தங்களுக்கு பவ்யனுகையாலும் திருமேனிதான் ஸ்நிக்தமாய் நீலமாயிருக்கையாலும் பரபாகம்தோற்றி, பற்றினது பற்றாததுமெதியுமென்று கருதி. ஊரில் பெண்களெல்லாரும் பற்றுப்பார்ப்பரென்னுகின்றீர்; ''பூசி'' என்றபோது, இன்னவிடத்தி லென்னுமையாலே திருமேனி யெங்குமென்று தோற்றும்; அப்போது ஒருத்தி பற்றுப்பார்த்தால் மற்றைப் பெண்கள் பார்க்குமவகாசமில்லையோ வென்ன வருளுகிறார் (ஒருத்தரித்யாதி). (இழுகின) நிற்றின. ''பூசி'' என்றது-பூசுவித்துக்கொண்டென்றபடி. இத்தால் மேலே ''சிற்றில் சிதைத்து'' என்றதோடு ஸமாநகர்த்தருக மென்னத் தட்டில்லை யென்று திருவுள்ளம். ''எங்கும்'' என்றதனால், ப்ரப்ததா; ''பாடியெங்கும்'' என்றர்த்தம் ஸித்திக்கையாலே, '' பாடியில் '' என்றது - அக்கே அந்வயிக்கு மனவில் ப்ரயோஜநமில்லாமையாலே ஏழே கூட்டி அர்த்தமருளுகிறார் (திருவாய்ப்பாடி யித்யாதி). ''சிற்றில் சிதைத்து'' என்றும் ''தீமை செய்து''

http://acharya.org

ஞில் தீம்பன்'' என்கிறதேசத்திலே; கிட்டச்செல்லுமே. அவர்களும்காலுஇரண்டுகுளிக்குமிற்கும்படி நேரவவரைக்கிறவர்களாகையாலே ''தாங்களுடம் பிளிழுசிக் கழுவிப்பாரத்தால் மஞ்சள் பற்றுதிருக்குமாஇல் பின்னைப் பூசிக் குளித்தாலும் கழுவின விடத்தில் பற்றுத'' என்று இவனுடம்பிலே இழுசிக் கழுவிப் பார்ப்பர்கள். பலரும், ஒருவரிழுனை விடத்தில் ஒருவரிழுசாமல் ''உடம்பெங்கும் இழுசிக்கழுவிப்பார்க்கையாலே ''உடம்பெக்கும் இவர்கள்கையாலே மஞ்சள் பூசப் பெற்றோம், குளிக்கப்பெற்றோம்'' என்றிருக்கச் செய்தேயும், ''காணும் உங்களோடே நீங்கள் பூசுகிற பற்று மஞ்சளும் பூசிக் குளிக்க, காணும் கூடப்போருவன். என்னையும் கொண்டுபோங்கோள்''என்றுப்போலே சொல்லுமிதே, இவர்கள்பக்கல் நசையாலே. இவர்களும் ''இவன் தீம்பன்; நம்பின்வரவொண்ணாது''என்றும்,''க்ருஷ்ணன்கிடாய்,பெண்கள்கிடாய்''என்றஞ்சார் பழிக்கு மஞ்சி, இவனை நீக்கிப் போவர்களே. இவர்கள் கூட்டிக் கொள்ளாத வெறுப்பாலே ''தெருவிலே கொட்டகமெடுத்து விளையாடுகிற பெண்களோடே நானும் கொட்டகமெடுத்து விளையாடுவேன்'' என்று செல்லக்கூடுமே. சென்றவாறே அவர்களும் ''இவன் கண்ணில் மணல் கொடுதூவிக்காலினால் பாயும்தீம்பன்'' என்று கூட்டிக்கொள்ளார்களே.

அவர்கள் கூட்டிக் கொள்ளாமையாலே அவர்கள் சிற்றிலையுமழித்து ஸ்வைர சாரியுமாய்த் திரிகிறதும் காணப் பெறுத வெறுமில் சிதைத்து) தன்னை உபேக்ஷித்திருந்து விளையாடுகிறவர்களுடையகொட்டகங்களை யழித்து; (எங்கும் தீமைசெய்து திரியாமே) இப்புடைகளிலே எங்கும் தீம்புகளைச்செய்து திரியாதபடியாக. இப்படி திரியக்கண்டிருக்கைபோலேகாணும் இவள்தானுகப்பது.

(கற்றுத்தூளியுடை வேடர் கானிடை) முன்வருகிறவர்களைத்

என்றும் தனித்தனியே சொல்லிவிருக்கையால் தீமைகளிலே சிற்றில் சிதைத்தை அந்தர்பவியாதென்று திருவுள்ளம்பற்றி, அது தீமைகளிலே அந்தர் பூத மென்னைக்காகவருளுமிரர்(இப்புடைகளிலே)என்று.(புடைகள்)ப்ரகாரங்கள். வ்யாக்யாதாவினீ பாடு (இப்படியித்யாதி).

''வேடர்'' என்றதைக்கடாக்ஷித்து; கற்றுத்தூளி பரத(ஸ்ரீ)மானபடியைக்காட்டுகிறர் (முன்னித்யாதி). கற்றுத்தூளியுடையகானிடையென்றதற்கு

http://acharya.org

மூ.—நன்மணிமேகலே நங்கைமாரொடு நாடொறும்
பொன்மணிமேனி புழுதியாடித் திரியாமே
கன்மணிநின்றதிர் கானதரிடைக்கன்றின்பின்
என்மணிவண்ணனைப் போக்கினே னெல்லேபாவமே. (உ)

ப்புக்குமேலே கற்றுக்களே மறித்தோடுகிற தூளியிலே மறையப் பட்ட வேஷத்தை யுடைய வேடர் வர்த்திக்கிற காட்டிடையிலே போய் மேய்க்கிற கன்றின் பின்னே. (வேடர்) நிரைகொள்ளுவா ராகவுமாம். (கன்றின்பின் எற்றுக்கென்பிள்ளையைப்போக்கினேன்) இவனைப் போக்கினதால் எனக் கென்ன ப்ரயோஜநம். கன்று கள்தனக் கென்ன ப்ரயோஜநம். பிள்ளை தனக் கென்ன ப்ரயோ ஜநம். தமப்பனுக்கும் இவ்வூர்க்கும் என்ன ப்ரயோஜநம். இவ னையொழிய வேறு மேய்ப்பாரில்லையோ? இவன் போகிற போது கண்டேனில் நியமித்து மீட்கலாய்த்திறே. அது செய்யப் பெற் றிலேன், ஓ! ஓ! இதென்ன கொடுமைதான்.

இப்பற்று மஞ்சள்பூசுகிற ப்ரகாரத்தை ஆழ்வார் திருமுகளா ரும் மன்னனார் திருமனேயில் பூசிக் கழுவவும் கண்டு போரா நின் றேமிறே. "சாத்திக்திருமஞ்சனம்செய்ய" என்னைதொழிந்தது, அந்தஃ புரபரி கரமானார் சொல்லும் வார்த்தையாக வேணுமென் றிறே. ஆழ்வார்தாமு முற்ற தசையில் நாய்ச்சியார் கோடியிலே யாவரிறே. (உ)

ஸ்வா;—மூன்றும்பாட்டு. (நன்மணி யித்யாதி) நன்றாய் அழ கிதான மங்களா பரணத்தையு முடையராய் ஜாத்யுசிதமானகுண

தெரியாதபடி கன்றுகளினுடைய தூளியாலேவ்யாப்தமாய் அடிச்சு ப்பறிக்கும் வேடர் ஸஞ்சரிக்கிற காட்டிலே. (கன்றின்பின் எற் றுக்கென்பிள்ளையைப் போக்கினேன்) புறம்பொன்றையும் பார்க்க வொட்டாதே தன்பின்னே ஓடித்திரியப் பண்ணும் கன்றுகளின் பின்னே, என்ன ப்ரயோஜநத்துக்காக என்பிள்ளையைப் போக விட்டேன். (எல்லேபாவமே) பூர்வவத். ... . (உ)

வ்யா; மூன்றும்பாட்டு. (நன்மணியித்யாதி) நல்லரத்நங்களா லே சேர்க்கப்பட்ட மேகலையையுடையராய், ஜாத்யுசிதமான குண

லே, கன்று மேய்க்கை அர்த்தஸித்தமாயிருக்க, "கன்றின்பின்" என்று விசே ஷித்ததற்குத் தாத்பர்யம் (புறம்பித்யாதி). "எற்றுக்கு" என்ற நிமித்தம் (என்னப்ரயோஜநத்துக்காக) என்றது. ... ... (உ)

http://acharya.org

பூர்த்தியையு முடையரான ஸ்த்ரீகளோடே நாள்தோறும் நாள் தோறும். (பொன்மணி மேனிப் புழுதியாடித்திரியாமே)(க)"பொன் னுருவாய் மணியுருவில்பூத மைத்தாய்" என்னுமாபோலே "பொன் மணிமேனி," என்று இவராருளிச் செய்தபடி பாரீர். (நாடொறும்) என்று-கன்று மேய்த்து வருமளவில் இவர்க்கொருபகல் ஆயிர மூழியாய்ச் செல்லுகிறதிறே.

(கன்மணி நின்றதிர்கர்ன திரிடைக் கன்றின் பின்) மணிக்கல்-மணிமலை. தூறுகள் வ்ருக்ஷங்க ளுண்டாம்படி மண்செறிந்த மலைய ன்றிக்கேயிருக்கும்மலைகளை மணிமலை யென்னக் கடவதாய் அதுதான் இவன் கன்று மறித்தோடுகிற வதிர்த்தியாலும், ஜாத் யுசிதமாக அவை மீளும்படி அழைக்கிற சப்த விசேஷங்களாலும் கன்றுகள் வெருண்டு கத்துகையாலும் ப்ரதித்வனி யெழும்படியான மணிமலையை யுடைத்தான காட்டுள்வழி யிடங்களிலே யென்னு

பூர்த்தியையுடையரான பெண்களோடே, ஒரு நாளிரண்டுநாளன் றிக்கே நாடோறும். (பொன்னித்யாதி) அழகிய நீலரத்நம்போலே யிருக்கிற திருமேனி, அவர்களோடு இட்டீடு கொள்ளுகையாலே புழுதியாடித் திரியாதபடியாக. * மஞ்சன மாட்டி மனைகள்தோ றும் திரியக்காண்பதிலும் இப்படிப் புழுதியாடித்திரியக்காண்கை போலே காணும் இவள் தாணுகந்திருப்பது.

(கன்மணியித்யாதி) (உ) "கன்றுமேய்த்து விளையாடவல்லா னை வரைமீ தானில்" என்கிறபடியே மலைமேல் காடுகளிலே கன்று களை மேய்க்கையாலே ஜாத்யுசிதமாக இவன் கன்றுகளை யழைக் கிற த்வனியாலும், அவைதான் கூப்பிடுகிற த்வனியாலும், அங்குண் டான மலையானது மணித்வனிபோலே நின்று ப்ரதித்வனி யெழும்படி

அரு;—மூன்றும்பாட்டு (கன்மணியித்யாதி) "மேகலை"-அரைநூல்மாலை. புழுதியாகையாலுள்ளதோவென்ன, "புழுதியளைந்த பொன்மேனிகாணப் பெ றிது முகப்பன்" என்னும் யசோதையுடைய ஸ்வபாவத்தை உட்கொண்டு வ்யாக்யாதா ரருளிச்செய்தார் (மஞ்சனமித்யாதி).

'கல்' என்று-மலையாய், 'மணி' என்றுகண்டை (஘ண்டை)போலேயென்றுமாய், நின்று-அவிச்சிந்நமாக, அதிர்ச்சப்திக்கிற- கான்-காநநத்தில், அதர்-மார்க்கமென் றுசப்தார்த்தமாகத்திருவுள்ளம்பற்றி, கல்சப்திக்கிறப்ரஸக்தியேதென்னுமாகாங் ஷையிலே ப்ரமாண பூர்வகமாகத் தாதபர்யமருளிரார் (கன்று மேய்த்தித்

(க) தி-தெ.-க. (உ) தி-மொ-உ-நி-நா

http://acharya.org

மூ.—வண்ணக்கருங்குழல் மாதர்வந்தலர்தூற்றிடப்
பண்ணிப்பலசெய் திப்பாடியெங்குந்திரியாமே
கண்ணுக்கினியாரைக் காணதிரிடைக்கன்றின்பின்
எண்ணற்கரியாரைப் போக்கினே னெல்லேபாவமே. (சு)

தல். திருவரையில் சாத்தின ரத்நக்கோர்வையில் சேர்ந்த கிண் கிணியில் ப்ரதித்வனியாதல். ஏவம் ப்ரகாரமான காட்டிலே. (என் மணிவண்ணனைப் போக்கினேன்) நீலரத்நம் ஏகதேசோப மாந மென்னும் படி யான மிக்க நிறத்தை யுடையவனைப் போக விட்டேன். ... ... (கூ)

ஸ்வா;—நாலாம்பாட்டு. (வண்ணமித்யாதி). நாநாவர்ண ரத் நாபரணங்களாலே அலங்க்ருதமானகுழலையுடைய ஸ்த்ரீகளென்னு தல். (வண்ணம்) வர்ணமாய், ஜாதியிடைச்சிகளென்னுதல். (வந்தலர் தூற்றிட) தந்தாம்தாம் க்ருஹங்களிலே பிள்ளைதீம்பு கண் டால் சிக்ஷாரூபமாகச் சொல்லி ஆறிவிடுகை, இங்கு நின்றும் சென்றவர்களுக்குச் சொல்லி வெறுத்து ஆறிவிடுகை யன்றிக்கே,

---

யான காட்டு வழியிலே. (கன்றின்பின், என் மணிவண்ணனைப் போக்கினேன்) ஏதேனுமொன்றைக் கண்டவாறே வெருண்டோடு கிற கன்றுகளின்பின்னே, எனக்கநுபாவ்யமான நீலரத்நம்போன்ற வடிவையுடையவனைப் போகவிட்டேன். (எல்லேபாவமே). (கூ)

வ்யா; நாலாம்பாட்டு, (வண்ணமித்யாதி). வண்ணம் - அழ கு. அழகியதாய்க் கறுத்திருந்துள்ள குழலையுடையரான ஸ்த் ரீகளானவர்கள் தலைகுலையவோடிவந்து பழிதூற்றும்படியாகப் பண்ணி. (பலசெய்திப்பாடி யெங்கும் திரியாமே) ''பல'' என்னும சொழியஇன்றதனையென்றுபரிகணிக்கவொண்ணாதபடியான்தீம்பு

யாதி). ''கன்மணி நின்றதிர்'' என்று காட்டுவழியை விசேஷித்ததுக்கு ப்ர தோபயோகம் காட்டா நின்றுகொண்டு ''கன்றின்பின்'' என்றதுக்குத்தாத் பர்ய மருளுகிறார் (ஏதேனுமித்யாதி). (கண்டவாறே) என்றது- கேட்டவாறே யென்றதுக்கு மூபலக்ஷணம். ... ... (கூ)

அரு;—நாலாம்பாட்டு. (வண்ணமித்யாதி) ''வண்ணக் கருங்குழல்'' என்று விசேஷித்து ''வந்து'' என்றதுக்குத் தாத்பர்யம் (தலைகுலைய வோடி வந்து) என்ற. (இன்றதனை) என்றது-இத்தனையென்றபடி. ''ஏதேனும்

http://acharya.org

பெரியாழ்வார்திருமொழி, ஈ-ப, உ-தி, ச-பா, வண்ணக்கருங். திசை

இவன் தீம்புகளை ஒருவர்க் கொருவர் சொல்லி தரிக்கையுமன்றி க்கே, நானிருந்த விடம் தேடி இவர்கள் வந்து அலர் தூற்றம் படி பண்ணினான் இவன். ''அவையெல்லாம்செய்யவல்லனே?'' என் னுதபடி யாகவும், அலர் தூற்றுகிற இவர்கள் தங்களால் சொல்லி முடிக்க வொண்ணுதபடியாகவும், பலதீம்புகளையும் செய்து இந்த வூரெங்கும் திரிகையும் கேட்கிற மாத்ரமே போருமோ ? காணப் பெறாத நிர்பாக்யையான நான்.

(கண்ணுக் கினியானை) (க)''மனத்துக் கினியான்'' என்பது பின் னையிறே. (உ) *புண்ணாரம்தருஷ்டிசித்தாப ஹாரிணம்'' கண்ணுக்கு இனிமை கொடுப்பான் கருமுகில் வண்ணனிறே. கண்ணுக்கு இளநீர் குழம்பு முதலானவை இவன் நிறம்போலே காணும். கண்போன வழியே நெஞ்சும் போகையாலே இவன் தோஷ மெல் லாம் குணமாய்த் தோற்றுமிறே. ''தோஷாகுணஃ''. (கானதிரி களைச் செய்து இவ்வூரெங்கும் திரியாதபடியாக. அவர்கள் வந்து அலர் தூற்றுகையும் இவன்இப்படி செய்கையுந்தானே ரஸமாயிருக் குமாபோலேகாணுமிவளுக்கு.

(கண்ணுக்கினியானை) தீம்பாலே நெஞ்சுகள் புண்பட்டாலும் வைத்த கண்வாங்க வொண்ணுதபடி திருஷ்டிப்ரியனா யிருக்கு மவனை. (எண்ணற்கரியானை) ஸ்வயத்நத்தாலே பெறப்பார்ப்பார்

சொல்லிய சலகத்தாரேதேனும் பேச நான் கேட்கமாட்டேன்'' என்னுமவள் இங்கே ''வந்தலர் தூற்றிடப்பண்ணி'' என்று பழியை ப்ரார்த்தயமாகச் சொல் லுவானென்னென்ன; ''அஞ்சவுரப்பாள சோதையாணடவிட்டிட்டிருக்கும்'' என்றும், ''தெத்தமனையாள்'' என்றும் சொல்லுதபடியே அவன் நெஞ்சுக் கொத்தவளாகையாலே ப்ரார்த்திக்கிறானென்று பரிஹரித்துக்கொண்டு ஈடு படுகிறார் (அவர்கள் வந்தித்யாதி). இத்தால் பழிகேட்கமாட்டேனென்றது லோகஸங்க்ரஹார்த்த மென்று திருவுள்ளம்.

''கண்ணுக்கு'' என்று ஸாமாந்யமாகச் சொல்லுகையாலே, இத்தாயோடு அலர்தூற்று மவர்களோடு வாசியற எல்லார் கண்ணுக்குமென்று விவக்ஷித்துத் தாத்பர்யமருளுகிறார் (தீம்பாலேயித்யாதி). ''கண்ணுக்கினியானை'' என்று சொல்லிவைத்து, ''எண்ணற்கரியானை'' என்று என்பாலென்னென்ன வரு ளுகிறார் (ஸ்வயத்நத்தாலேயித்யாதி), ''பலசெய்துவண்ணக்கருங்குழல்மாதர் வந்தலர் தூற்றிடப்பண்ணிப்பாடி யெங்கும் திரியாமே'' என்றந்வயம். ... (ச)

(க) திருப்பாவை. (உ) சா-அயோ-உ-உக.

http://acharya.org

மூ.—அவ்வவ்விடம்புக்கவ்வாயர் பெண்டிர்க்கணுக்கனுய்க்
கொவ்வைக்கனிவாய் கொடுத்துக் கூழைமைசெய்யாமே
எவ்வுஞ்சிலேயுடை வேடர் கானிடைக்கன்றின்பின்
தெய்வத்தலைவனைப் போக்கினே னெல்லேபாவமே. (நு)

டைக் கன்றின்பின்) காட்டில் சிற்றடிப் பாடான வழிகளிலே அதிமார்த்தவ மான திருவடிகளைக் கொண்டு கன்றின்பின்னே திரியும் படி. (எண்ணற் கரியானைப் போக்கினேன்) தத்தாம்யத்தங்களாலே ஸாதநங்களை அதிஷ்டித்தால் அவைதானேப(ஜ)ல வ்யாப்தமாய் அவன் க்ருபையாலுமன்றிக்கே வஸ்துவுக்கு மென்று எண்ணுகிற வர்களுக்கு எண்ணத்தின்படியாக்காதவனை. (க)"எண்ணு மெண்ணகப்படாய்கொல்" (உ)" எண்ணிலும் வரும்" எனச் செய்தேயிறே எண்ணற்கரியனென்கிறது. ... ... (ச)

ஸ்வா.—அஞ்சாம்பாட்டு. (அவ்வவ்விடமித்யாதி) முற்றத்தூடும், சிற்றில்தெருவிலும், மச்சொடுமாளிகைகளிலும், இப்பொய்கைகளிலும், மார்கழி நீராடுமிடங்களிலும், சோலைத்தடங்களிலும், கடைவாரிடங்களிலும்நிலவறைகளிலும்புக்கு அவ்விடங்களிலிருந்த ஆயர்பெண்களுக்கு அந்தரங்கமான் வடியாணுய். (கொவ்வைக்கனிவாய்கொடுத்து) கோவைக்கனிபோலேயிருக்கிற திருவதரங்களாலே அவர்களை ஜீவிப்பித்து. (கூழைமைசெய்யாமே).க்ருத்ரிமக்ருஹிணீக்கைக்கும் அரியனானவனை. (கானதடைக்கன்றின்பின் போக்கினேன்) இப்படி துர்லபனானவனைக் காட்டுவழியிலே கன்றுகளின் பின்னே போகவிட்டேன். (எல்லேபாவமே). .... (ச)

வ்யா; அஞ்சாம்பாட்டு. (அவ்வவ்விடம்புக்கு.) * மச்சொடு மாளிகை நிலவறை முதலான அவ்வவ ஸ்தலங்களிலே பிறர்க்குத் தெரியாதபடி சென்றுபுக்கு. (அவ்வாயர்பெண்டிர்க்கணுக்கனுய்) அவ்வவஸ்தலங்களிலிருந்தஇடைப்பெண்களுக்கு அந்தரங்கனுய். அதாவது - அவர்கள் புத்யதீநமாகத்தன்னைச்சமைத்துவைக்க, (கொவ்வைக்கனிவாய் கொடுத்து) கோவைப் பழம்போலே யிருக்கிறதிருவதரத்தைஅவர்களுக்குஜீவநமாகக்கொடுத்து. (கூழைமை

அரு;—அஞ்சாம்பாட்டு. (அவ்வவ்விடமித்யாதி)மேலே "கொவ்வைக்கனிவாய் கொடுத்து" என்றதைக் கடாக்ஷித்தனுஞரர் (மச்சொடித்யாதி)

(க) தி-ச-வி-சதி. (உ) தி வாய்-க-கo-உ.

http://acharya.org

வ்யாபாரங்களைச் செய்திருக்கிறது காணப் பெறுமே. (க)"காரணன் போமிட மெல்லாம்" (உ) "இவள் நுழையும் சிந்தையன்" "என்னு மாபோலேயிறே அவ்வவ்விடம் புக்குத்திரிவது. கூழைமையாவது - "உன்னை யல்ல தறியேன், உன்னையல்ல தறியேன்"என்று * கரும லர்க் கூந்தல் படியே "வாயது விரல், மார்பது வகிர்" என்றுப் போலே சொல்லுகையிறே.

(எவ்வும் சிலையுடை வேடர் கானிடை) "எவ்வு" என்று - ஏவாய், "ஏ" என்று-அம்புக்குப் பேராய், அம்பும் வில்லு மூடை யராயிருக்கிற வேடர் ஸஞ்சரிக்கிற காட்டின் நடுவே. (கன்றின் பின் தெய்வத்தலைவனைப் போக்கினேன்) * "இமையோர் தலை வன்-இனவாயர் தலைவன்" என்னுமாபோலே. .... (கு)

செய்யாமே) கூழ்மைத்தனமடித்துத் திரியாமே. கூழ்மையாவது- "உன்னையல்லதறியேன், உன்னையல்லது தரியேன்" என்று அவர வர்க்கே யற்ருளுப்பரிமாறுகை.

(எவ்வும் சிலையுடை வேடர்கானிடை) "எவ்வும்சிலை"என்றது- (கூ) "எவ்வும் வெவ்வேல்" என்னுமாபோலே, கண்டவர்களுக்கு பயங்கரமாய்க்கொண்டு துஃக்கத்தைப் பண்ணுகின்றுள்ளசிலையென் றதல்.அன்றிக்கே,"ஏவும்"என்கிறவித்தை, "எவ்வும்"என்றகுறை த்துக்கிடக்கிறதாய்,'ஏ'என்று,அம்புக்குப்போராய்-அம்போடுசேர் ந்தசிலை யென்னவுமாம். மூற்பட்டயோஜனைக்கு,எவ்வுமென்றது- எவ்வத்தைப் பண்ணுகிற்கு மென்றபடி; பிற்பட்ட யோஜனைக்கு "எவ்வும்"என்கிற விடத்தில் வகரவொற்று, கீழிலடிகளுக்குச்சேர வேண்டுகையாலே வந்துகிடக்கிற வித்தனை. இப்படி யிருந்துள்ள சிலையையுடையரான வேடர் வர்த்திக்கிற காட்டிடத்திலே. (கன்

"எவ்வும்" என்றதுக்கு துஃக்கத்தைப் பண்ணுகிற்குமென்றர்த்தமாய், அதுக்கு ஸம்வாதபூர்வகமர்த்தமருளுகிறார் (எவ்வும் வெவ்வேலித்யாதி). "எவ் வும் சிலை" என்றதுக்கு பாணத்தோடு சேர்ந்த வில்லென்று விவக்ஷித்து சப்தார்த்தம். சப்தசிர்வாஹம்காட்டிக்கொண்டுஅர்த்தமருளுகிறார் (அன்றிக்கே யித்யாதி). (குறைந்து கிடக்கிறதாய்) என்றது-ஏகாரத்தில் நீர்க்கம் குறைந் ஹ்ரஸ்வமாயிருக்கிறதா யென்றபடி. (அடிகளுக்கு) என்றதுபாட்டில் பாதங் களுக்கென்றபடி.. ... ... (கி)

(க) கூ-எ-நி. (உ) தி-வாய்-கூ-நி-நி. (கூ) தி-மொ-கூ-எ-சு.

http://acharya.org

மூ.—மிடறுமெழுமெழுத்தோட வெண்ணெய் விழுங்கிப்போய்ப்
படிறுபலசெய்தப்பாடி யெங்குந்திரியாமே
கடிறுபலதிரி காண்தரிடைக் கன்றின்பின்
இடறவென்பிள்ளையைப் போக்கினே னெல்லேபாவமே. (சு)

ஸ்வா;—ஆரும்பாட்டு; (மிடறித்யாதி) (க) "பொன்மிடறத்த னேபோதங் காந்தவன்" என்னும்படி இடமுடைத்தானமிடறுள் ளெருங்கி வெண்ணெயாலே மெழு மெழுத்ததிறே. வாயில்வெண் ணெய் கொப்பளித்தால் போம். கையில் வெண்ணெய், கழுவுதல் தலையிலே துடைத்தல் செய்யலாம். மிடற்றில் மெழு மெழுப் புத் தெரியாது. ஆகையாலே க்ருத்ரிமம் நித்யமாய்ச் செல்லு மிறே. (ஓட) என்றது - மிடற்றிலடங்காதபடி வாய்நிறைய வழுது செய்தாலும் வருத்த மற உள்ளே இறக்குகை.

தின்பின் தெய்வத் தலைவனைப் போக்கினேன்) ஸ்வைர கதிகளான கன்றுகளின் பின்னே தேவர்களுக்குத் தலையானவனைப் போக விட்டேன். (எல்லேபாவமே). ... . (ரு)

வ்யா.-ஆரும்பாட்டு. (மிடறுமெழுமெழுத்தோட வெண்ணெய் விழுங்கி) இத்தால் - வெண்ணெய் விழுங்கும்போதை அநாயாஸம் சொல்லுகிறது. அதாவது - ஒதநாபூபாதிகள். அமுதுசெய்யும்போ தது சுழிக்கொண்டு திருப்பவளத்திலேயிட்டிருந்து மென்றுமென்ற மிடற்றுக்குக் கீழே இழுச்சவேணுமிறே; அங்ஙனன்றிக்கே, (உ) "தாழியில் வெண்ணெய் தடங்கையார விழுங்கிய" என்றும், (கூ) "தடாநிறைந்த வெள்ளிமலையிருந்தாலொத்த வெண்ணெயை வாரிவிழுங்கிட்டு" என்றும் சொல்லுகிறபடியேவெண்ணெயினுடைய ஸம்ருத்தியைக்கண்டுப்ரியப்பட்டு அபிநிவேஸாதிசயத்தாலேதிருக்

அரு;—ஆரும்பாட்டு. (மிடறித்யாதி) "வெண்ணெய் விழுங்கி" என்றால் போராதோ, "மிடறுமெழுமெழுத்தோட" என்றுவிசேஷிக்கவேணுமோ வென்ன பலிதார்த்தத்தையருளுகிறார் (இத்தாலித்யாதி). அநாயாஸமே தோற்ற விசேஷிக்கவேணுமோ? கார்யம் செய்யும்போது ஆயாஸத்துக்கு ப்ரஸக்தி யொழிய. உண்கைக்கும் ஆயாஸமுண்டோ வென்ன வருளுகிறார் (அதாவதித்யாதி) (குறுக) சிறுக. (அதாவது) என்றதற்கு (ஓடிப்படியாயிறே யிருப்பது) என்றத்தோடன்வயம். காட்டுக்குப்போனது இவன் ஸௌகுமார்ய

(க) தி-மொ-க0-சு-க. (உ) க-தி-சு. (கூ) தி-மொ-க0-எ-ங.

http://acharya.org

திருவானைப்பிரான் 545

பெரியாழ்வார் திருமொழி, ந-ப, ட-இ, சுவாமி [illegible] செரி

(போய் படிறு பல செய்து) போ[illegible] யையும், தீம்புகளை "இன்னது, இன்னது" என்று [illegible] வெண்ணெயையிலே கையைவிரித்து நிறையவள்ளி(க) "தகலாதுண்டான்" என்கிறபடி பே இடக்கையாலும் வலக்கையாலும் வாரியமுதுசெய்யும்போது ஒரு பருக்கை யில்லாமலே மிடற்றிலடித்தாமல் மெழுக்கு மெழுத்து உள்ளே யோடும்படியாயிறே யிருப்பது. ஆகையால், இது இவன் வெளகுமார்யத்துக்குச் சேர்ந்திருக்குமிறே. இப்படி வெண்ணெ யை யமுது செய்து, கவ்யாந்தரங்களிற் காட்டிலும் இவன் விரும் பியிருப்பது வெண்ணெயேயிறே. * ஈட்டிய வெண்ணெய் தொடு வுண்கைக்காகவிறே வந்தவதரித்ததும். (விழுங்கிப்போய்) என்றது விழுங்கியிட்டென்றுதல்; வெண்ணெய் விழுங்கி தானல்லாதாரைப் போலே அவ்விடத்தில் நின்றும்ஸ்தலாந்தரத்திலே போய் என்று தல். ஸ்வக்ருஹத்திலே இப்படி வெண்ணெயை விழுங்கிப் புற ம்பே போயென்றுதல்.

(படிறுபலசெய்து) படிறு - தீம்பு. பல வென்கையாலே-அது க்கு எண்ணில்லாமை சொல்லுகிறது. (உ) "பந்துபறித்துத் துகில் பற்றிக்கிறிப் படிறன் படிறுசெய்யும்" என்கிறபடியே விளையாடு கிற பெண்களுகையில் லீலோபகரணங்களைப் பறிப்பது; அவர்கள் புடைவைகளைப் பற்றிக் கிழிப்பது, சிற்றில்களை யழிப்பது, (கூ) "தொட்டுதைத்து நலியேல்" (ச) "எம்மைப்பற்றி மெய்ப்பிணக்

த்துக்குச் சேராதாகையாலே, இது ஸௌகுமார்யாநுகுணமென்று ப்ரக்ரு தோபயோகத்தை யருளிச் செய்கிறார் (ஆகையாலித்யாதி). சப்தார்த்தம் (இப்படியித்யாதி). "நிரட்டுப்பாலும் நெய்யும் கட்டித்தயிரும் விழுங்கி" என்னுமல், வெண்ணெயைச் சொல்லுவ தென்னென்ன வருளிச் செய் கிறார் (கவ்யாந்தரங்களித்யாதி). உத்தமான விருப்பத்தை ப்ரமாண முகேந நிரூபகரிக்கிறார் (ஈட்டியவித்யாதி). "போய்" என்றதற்கு மூன்றுதாத்பர்யம், "போய்" என்ற வார்த்தைப்பாடாகவும், சௌர்யவிவக்ஷை யாகவும், சௌர்யத்தை விவக்ஷியாமலுமாம்; இவற்றை யடைவே யருளிச்செய் (விழுங்கிப்போய், என்ற தொடங்கி வாக்யத்ரயத்தாலே).

எண்ணில்லாமையை உபபாதிக்கிறார் (பந்துபறித்தித்யாதி). பாகரத் திற்போலே விசேஷித்தத் தீம்புகளைச் சொல்ல வொண்ணாதே வென்ன

(க) இ-வாய்-க-அ-நி. (உ) இ-மொ-கo-எ-நி. (கூ) நா-இ-உ-அ. (ச) நா-இ-உ-கூ.

http://acharya.org

"பலபடிறு" என்கிறார். (படிறு) தீம்பு. (இப்பாடி யெங்கும் திரியாமே) ஒருதெரு, இரண்டுதெருவோ ? ஒரு மூடுக்கு இரண்டு மூடுக்கோ ? ஓரகம், இரண்டகமோ ? பஞ்சலக்ஷம் குடியிருப்பும் இவனவதரித்த பின்பு ஒருகோல் ஒருமனையாம்படியாகவுண்டான இப்பாடி யெங்கும் திரியாமே.

கிட்டக்கால்" என்கிறபடியே அவர்களோடே இட்டீடுகொண்டு மெய்ப்பிணக்கிடுவதாய்ச் செல்லும் வ்யாபாரங்களுக்கு ஓரவதியில்லையிறே. இவன் செய்யுமவை அவாச்ய(ச்ரு)முமாய் அலங்க்யமுமாயிருக்கையாலேயிறே, "படிறு" என்றும் "பல" என்றும் இவர் அடக்கிச் சொல்லிவிட்டது; இப்படிச் செய்து (இப்பாடி யெங்கும்திரியாமே) ஓரகமிரண்டகத்தளவன்றிக்கே, ஒருதெருஇரண்டு தெருவளவு மன்றிக்கே, பஞ்சலக்ஷம் குடியாய் ஒருகோல் ஒருமனையான இத்திருவாய்ப்பாடியெங்கும் இப்படி திரியாதபடியாக; (க)"அஞ்சுவரப்பாள சோதையாணைவிட்டிட்டிருக்கும்" என்கிறபடியே இவள் இப்படி செய்யாதின்றால் பயப்பாடியமியாதே "நம்முடைய பிள்ளையும் ஸமர்த்தனுய் இப்படி செய்யப் பெற்றோம்" என்று இது தன்னைக்கண்டு உகந்திருக்குமவளிறே. ஆகையாலிறே இப்படி திரியாதபடி போகவிட்டேனென்று க்லேசிக்கிறது.

வருளுகிறார் (இவன் செய்யுமவையித்யாதி). மேலே "படிறு பல" என்கிறபதங்களுக்குச்சம்தார்த்தாத்பர்யங்களே அருளிச்செய்து, "முதலெடுத்தப்ரதீகத்துக்கு எல்க்ரஹேண வாக்யார்த்தமருளுகிறார் (இப்படிச்செய்து) என்று. எல்லும்' என்ற பததாத்பர்யம் (ஓரகமித்யாதி). "இப்பாடி" என்றவிடத்தில் ஏதச்சப்தாத்பர்யம் (பஞ்சலக்ஷம் குடி) என்றது. * பாடிபத தாத்பர்யம் (ஒருகோலித்யாதி). (கோல்) இருபத்து நாலடிகோல். பாடியாகையாலே குறுகியிருக்குமிறே. (அன்றிக்கே) என்றவிரண்டுக்கும், (எல்லும் திரியாதபடியாக) என்றத்தோடன்வயம். யத்வா, ஏதச்சப்த தாத்பர்யம் (ஓரகமென்று தொடங்கி பஞ்சலக்ஷம் குடியாய்) என்னுமளவும். பாடிபத தாத்பர்யம் (ஒரு கோலித்யாதி). என்றும் கண்டு கொள்வது: இப்பக்ஷத்தில் "எல்லும்" என்றது ஸ்பஷ்டமாகையாலே அர்த்தமருளிச்செய்யவில்லை யென்று கொள்வது. (இப்படி) என்றது - படிறு பல செய்தென்றபடி. "நம்முடைய பிள்ளையும்" என்ற ச(ச்ச)காரத்துக்குத் தங்களுக்குப் பிள்ளை துர்லபமென்று கருத்தி.

(க) கா-தி-கூ-க.

http://acharya.org

மூ.—வள்ளிநுடங்கிடைமாதர் வந்தலர்தூற்றிடத்
தள்ளிவிளையாடித் தோழரோடு திரியாமே
கள்ளியுணங்குவெங் கானதரிடைக்கன்றின்பின்
புள்ளின்றலைவனைப் போக்கினேனெல்லே பாவமே. (எ)

(கடிறு பலதிரி கானதரிடைக்கன்றின்பின்) துஷ்டம்ருகங்கள் பலவும் ஸஞ்சரிக்கிற காட்டுவழிகள்தோறும் திரிகிற கன்றுகளின் பின்னே. அன்றியே. கடிறு - களிறுகளுமாம். கானதர்-சிறுவழியாகையாலே, விலங்கி மறிக்க வொண்ணுதே அத்தனை விரகறியாத முக்த(ஜ)னுமே. கன்றின்பின் போகாநின்றுல் காட்டதர்ஸாவதியுமன்றே யென்று வயிறுபிடியாய்ச் செல்லுகிறது. (இடறவென் பிள்ளையைப் போக்கினேன்) ஓடியிடறும்படி என்பிள்ளையைப் போக்கினேன். ... . (சு)

ஸ்வர;—ஏழாம்பாட்டு. (வள்ளிபித்யாதி). வள்ளி - ஜாதிக்

(கடிறுபலதிரி) களிறுகள் பலவும் திரிகிற. "கெளிறு" என்கிற மத்ஸ்யத்தை, "கெடிறு" என்னுமாபோலே, "களிறு"என்கிற வித்தை, "கடிறு" என்கிறது. கருடனே "கருளன்" என்று டகரத்துக்கு ளகரமாகச்சொல்லுகிறப்போலே, களிற்றை"கடிறு" என்று ளகரத்துக்கு டகரமாகச் சொல்லுகிறது. ஆனைகள் பலவும் திரிகிற வென்கையாலே, "காட்டானைகள் ஆளைக்கண்டால் ஓடித்தொடர்ந்து விழவிட்டுக் கொல்லும்" என்று அஞ்சிச் சொல்லுகிறள். (கானதரிடை) காட்டுவழியிடத்திலே. அதாவது - சிற்றடிப்பாடாகையாலே இடவாய் வலவாய்ப்போக இடமற்றிருக்குமிறே. (கன்றின்பின்) அதிலும் தன்னிஷ்டத்திலேபோய் வருகையன்றிக்கே, புல்லுக்கண்டவிடத்திலே நுழைந்து போகாநிற்கும் கன்றுகளின் பின்னே திரியவேணுமே. (இடறவென்பிள்ளையைப் போக்கினேன்) இப்படி தட்டித்திரியும்படியாக ஸுகுமாரனை வென்பிள்ளையைப் போகவிட்டேன். (எல்லேபாவமே). .... (சு)

"கடிறு" என்றல், களிற்றைக் காட்டுமோ வென்ன ; அதற்கு இரண்டு வகையாக சப்தநிர்வாஹமும் காட்டுகிறர் (களிறென்கிற வித்யாதி). ளகரத்துக்கு டகரம் வந்த விடமும் டகரத்துக்கு ளகரம் வந்தவிடமும் தர்ஶிப்பித்தாயிற்று. "கடிறுபலதிரி" என்று விசேஷித்ததற்குத் தாத்பர்யமருளுகிறர் (ஆனைகளித்யாதி). (சிற்றடிப்பாடு) சின்னவழி. (தட்டி) கல்லும் கறடும் தட்டி யென்கை. ... ... (ஏ)

http://acharya.org

கொடி, ஒரு புடையொப்பாகப் போராமையாலே "நடங்கிடை" என்றது-(மாதர்) (க) "ஸ்ருஷ்டிலவலோ வ்ருத்தாம்" என்னுமாபோலே, எல்லாத்தாலும் இவனுக்குத்தகுதியான வர்கள். (நடங்கிடை) க்ருஷ்ணனே காவிரண்டு பட்டினி கொள்ள வல்லரான பெருமதிப்பை யுடையவர்கள். (வந்தலர் தூற்றிட) அபிமதை களாகையும் அலர் தூற்றுகையும் என்ன சேர்த்திதான். இவன் பொருந்திவர்த்தித்தாலும் அவர்களுக்குப் பொருந்தாமை தோற்றுமிறே, பலராகையாலே. இவர்கள் க்ஷணகால விஸ்லேஷாஸஹைகளாகையாலே குணங்களெல்லாம் தோஷமாய்த் தோற்றுமிறே. இவர்கள் தங்களுக்கு தாரகம் இதுதானேயிறே.

இதுதான் க்ருஷ்ணனென்றும் பெண்களென்றும்பழி சொல்லுகிற ஊராகையாலேதங்கள் பக்கல் பா(ஷ்)யபக்ஷபாதமில்லாமை தோன்றஅலர்தூற்றுகிறார்களென்னுதல். (உ) "வள்ளிமருங்குலென்றன் மடமானினே" என்கிற விடத்தில் அவன் வரவு பொறுத்ததிறே. அவ்வளவும் பொறுமதிறே இவர்களிடை படைத்து வந்தலர் தூற்றுகிறபடி. நப்பின்னைப் பிராட்டியும் ஸ்ரீஜாநகராஜன் திருமகளும் "வில்" "எருது" என்றுப்போலே அவன் வருமளவும் பொறுத்தார்களிறே. (துள்ளிவிளையாடித் தோழரோடு திரியாமே) "இப்

வ்யா;-ஏழாம்பாட்டு. (வள்ளியித்யாதி) வள்ளி-கொடி. கொடி போலே நடங்குகிற இடையையுடையரான பெண்கள் வந்து தங்கள் திறத்தில் இவன்செய்த படிறுகளைச் சொல்லிப் பழிதூற்ற. உளைய விளையாடினால் பழிதூற்றுதிரார்களிறே. (துள்ளிவிளையா

அரு;—ஏழாம்பாட்டு. (வள்ளியித்யாதி) (நடங்குகிற) என்றது-அசைகிற வென்றபடி. தங்கள் திறத்திலிவன் செய்த வெண்கை. "ஆற்றிலிருந்து" என்கிற திருமொழியில் பெண்களலர்தூற்றுகையைச் சொல்லுகிறது. இத்தால் "வண்ணக்கருங்குழல் மாதர்வந்தலர் தூற்றிடும்படி" என்றதுவெண்ணெய் விழுங்கி அல்தூற்றுகையாலே பௌநருக்த்யமில்லை யென்று கண்டு கொள்வது. இவனைக்கண்டு மாலேறுகிற பெண்கள் இவனை அலர்தூற்றுவர்களோ வென்ன வருளுகிறார் (உளையவித்யாதி). (உளைய) சிதிலமாக. அதாவது-தங்களோடு கலந்து பரிமாறுதே வளைதலில் முதலானவற்றைக்கொண்டு கெஞ்சு சிதிலமாகப்பண்ணி யென்றபடி. அலர்தூற்றுகை-அச்சத்துக்கு உறுப்

(க) ரா-ஸுந்-கச-டு. (உ) தி-மொ-நா-எ-க.

http://acharya.org

படி இவர்கள் நம்முடைய தோஷகுணஹாநிகளைத் தங்களுக்கு தாரகமாகச் சொல்லி அலர் தூற்றப் பெற்றேம்'' என்கிறகர்வத்தால் வந்த ப்ரீதிப்ரகர்ஷத்தாலே, தாய் முலைப்பாலாலே வயிற்றை நிறைத்து, தன்னிஷ்டத்தோடே இனம் சேர்ந்து விளையாடும் கன்றுகளைப்போலே, *தன்னே ராயிரம் பிள்ளைகளோடே துள்ளி விளையாடித் திரியாமே.

(கள்ளியுணங்கு வெங்கானதரிடைக் கன்றின்பின்) அநாவ்ருஷ்டியிலும் பசுமை குன்றிப் பால்மாறுதகள்ளிகளும் குருத்து வற்றி உலரும்படியிறே காட்டில் வெம்மைதான் தோற்றுவது, (க)''தன்னு வெயில்வறுத்த வெம்பரல் மேல்''என்னக்கடவதிறே. அதாவது-வெய்யிலாலே வெம்மையுண்டாகையன்றிக்கேவெய்யிலுஷ்ணம் தணிந்தாலும் வெய்யிலுக்கும் வெம்மை கொடுக்கவற்றாயிறே காட்டில் பருக்கை தானிருப்பது. இப்படியிருக்கிற காட்டுவழிகளிலே போகிற கன்றுகளின்பின்னே. ''இவ்வழியிலே ஜநகராஜன் திருமகள் நடந்தாள்'' என்றால் க்ருஷ்ணனுக்கும் கன்றுகளுக்கும் சொல்லவேணுமோ? (புள்ளின் தலைவனைப் போக்கினேன்) வேதமயனும் மஹோஜவனனை பெரியதிருவடி கருத்தறிந்து கடத்துகிறவனைக் கால்நடையேபோக்கினேன். (உ) ''புட்பாகன்'' (ங) ''அஞ்சிறைப்புள்தனிப்பாகன்'' என்னக்கடவதிறே. (எ)

டித் தோழரோடு திரியாமே) இப்படி இவர்கள்வந்து பழிதூற்றுகின்றால், இதில் ஒரு சற்றும் பயமின்றிக்கே இதுதன்னையே தனக்கோராற்றமாகக் கொண்டு கர்வித்து, குழக்கன்றுகள்செருக்காலே துள்ளுமாபோலே நிலத்தில் மிதித்து நடவாதே துள்ளிக்கொண்டு விநோதித்து *தன்னேராயிரம் பிள்ளைகளான தொழுமாரோடே திரியாத படியாக.

(கள்ளியுணங்கு வெங்கானதரிடைக் கன்றின்பின்) அநாவ்ருஷ்டியாலும் பசுமைமாறுத கள்ளியானது நிலவெம்மையாலேபால்வற்றிப்பசுமையழிந்து உலரும்படி. அத்யுஷ்ணமான காட்டுவழியிலே கன்றுகளின்பின்னே. (புள்ளின் தலைவனைப் போக்கினேன்)

பாயிருக்க, துள்ளிவிளையாடுகைக்கு ஹேதுவாகக் கூடுமோவென்ன, அது ஹேதுவான படியைக் காட்டிக்கொண்டு தாதபர்யமருளுகிறார் (இப்படியித்யாதி). (குழக்கன்றுகள்) சிறுக்கன்றுகள்.

(க) பெரி-திரும-இ0. (உ) தி-வாய்-அ-க0-க. (ங) தி-கெ-க.

http://acharya.org

மூ.—பன்னிருதிங்கள் வயிற்றிற்கொண்ட வப்பாங்கினால்
என்னிளங்கொங்கை யமுதமூட்டி யெடுத்தியான்
பொன்னடிகோவப்புலியே கானிற்கன்றின்பின
என்னிளஞ்சிங்கத்தைப் போக்கினேனெல்லே பாவமே. (அ)

ஸ்வா—எட்டாம்பாட்டு. (பன்னிருதிங்களித்யாதி). சர்மநிபந்தமாக ஸர்வரும் பத்துமாஸம் கர்ப்பவாஸம் செய்யா நிற்க, இவனுக்கு அதுக்ரஹநிபந்தமாகையாலே பன்னிரண்டு மாஸம் கர்ப்பவாஸம்செய்தானிறே; இவள் தானும்பன்னிரண்டு மாஸமும் தானே சுமந்துபெற்றுளாகவிறே நினைத்திருப்பதும். மத்யஸ்தரும்(க)"தானேபெற்றுள்கொலோ"என்றுஸம்ஶயித்து "இவனைப் பெற்ற வயிறுடையாள்"என்றிறேநிர்ணயிப்பது. "பெற்றவள்-ஒன்றும்பெற்றிலேன்; பெறுதவள்-எல்லாம்பெற்றாள்"என்பது,(உ)"நங்தன் பெற்றனன். நங்கள்கோன்பெற்றிலன்" என்று அவள்தானும் பெரிய திருவடிக்கு நாயகனைய் அவன்மேற்கொண்டு ஸஞ்சரிக்குமதொழிய ஒருகாலமும் கால்நடைதந்து திரியாதவனைப் போக்கினேன். (எல்லேபாவமே). ... ... (எ)

வ்யா;—எட்டாம்பாட்டு. (பன்னிருதிங்கள்) (கூ) "ஶதேஷ்வாதீ ஷுஸீ - தஸ்சத்வாதஶேமாஸே" என்கிறபடியே சக்ரவர்த்தித் திருமகனைப்போலே இவனும் பன்னிரண்டுமாஸம் கர்ப்பவாஸம் பண்ணியிறே பிறந்தது. கர்ப்பிணிகளான ஸ்த்ரீகள் தங்களுடையவாதரத்தால், ஸ்திதி கமந ஶயநாதிகளால் கர்ப்பத்திலிருக்கிற பிள்ளைகளுக்கு நலுக்கம்வாராதபடி பேணிக்கொண்டிறேநிற்பது; அப்படியே இவளும் பன்னிரண்டுமாஸமும் ஒருநலுக்கம் வாராதபடி பேணி தன் வயிற்றிலே வைத்துக் கொண்டிருந்த ஸ்நேஹவிஶேஷத்தை யருளிச்செய்துகொண்டு, இப்படி ப்ரயோகத்துக்கு ப்ரக்ருதோபயோகமும் காட்டுகிறார் (பெரியவித்யாதி). ... ... (ஏ)

அரு;—எட்டாம்பாட்டு. (பன்னிருதிங்களித்யாதி) லோகத்தில் பத்து மாஸம் கர்ப்பவாஸம்பண்ணி, பிள்ளைகள் பிறக்க, "பன்னிருதிங்கள்" என்றது கூடுமோ வென்ன வருளுகிறார் (ததஶ்சேத்யாதி). பிறந்த பின்பன்றே பால்காக வளர்ப்பது. வயிற்றில் கொண்டிருக்கும்போது "பால்கு" என்கை யெங்ஙனே, அது லோக ப்ரஸித்தமென்று தச்சப்த விவக்ஷிதத்தை யருளுகிறார் (கர்ப்பிணிகளித்யாதி), உக்தார்த்தத்தை ப்ரக்ருதத்திலே எதிட்டுக்கொண்டு சப்தார்த்தகதநமுகேந உபஸம்ஹரிக்கிறார் (அப்படியேயித்யாதி).

(க) உ-க-எ. (உ) பெரு-தி-எ-கூ. (கூ) நா-பா-கஅ-ஆ.

http://acharya.org

சொன்னளிதே. (அப்பாங்கினால்)தான் பிள்ளைக்குகுணமாகவர்தி
த்தப்ரகாரவிசேஷத்தாலே. நோவுபட்டாளும்தானுகவிறேநினைத்
திருப்பது, இரண்டுமாஸம் ஏறவேண்டிற்று, யசோதைப் பிராட்டி
"தன்பிள்ளையென்று அபிமானித்துப்பேணிவளர்க்கவேணும்" என்
னும் ப்ரவர்த்திக்கும், லோகப்ரஸித்திக்குமாக்விறே. இவள்தான்
பெற்றாள் தானுகவும், பிறந்தான் அவனுகவும் சொன்னளாகிறாள்.

இவர்தாம் இங்ஙன் அருளிச் செய்கைக்கடி "இம்மாயம்வல்ல
பிள்ளை கம்பி உண்ணெயெண்மகனே யென்பர் நின்றூர்" என்கிற
விடத்தில் தம்முடைய பக்திபாரவஸ்யத்தை அவளுடையபா (ஈ)
வனையாலே அருளிச்செய்கையாலும், கம்ஸனும்போய், காலமும்
அதீதமாயிருக்கச் செய்தேயும் கம்ஸபயம் தத்காலம்போலே
தோன்றுகையாலே வெளியிடமாட்டாரே; இது வெளியிடவல்
லார் - துர்கைதானுதல்; ஸ்ரீநாரத பகவான்போல்வாராதலிறே.
(க)"பெரியபாரதம் கை செய்துஐவர்க்குத்திறங்கள் காட்டியிட்டுச்
செய்து போனமாயங்களும்" என்று வெளியிட்டவரும் இது வெ
ளியிடாமல் "பிறந்தவாறும்வளர்ந்தவாறும்" என்றுரித்தனையிறே.

ஐவர்க்குத்திறங்கள்காட்டியிட்டுச்செய்தவற்றையும்குண(ச)
தமாயமென்றவர், இது தன்னையும் வெளியிட்டு மாயமென்னக்
குறையென்னென்னில், அது சக்திஜீவிக்கிறகாலமாகையாலேவெளி
யிட்டுமாயமென்னவுமாம். இது அசக்தி ஜீவிக்கிறகாலமாகையா
லும், அவன் வெளியிட்டவற்றையும் மறைக்கிறவர்களாகையாலும்,
வெளியிடமாட்டார்களே. ஆனால் இவர்களும் "நஷ்டோ-நப்ரு
யாத்" என்று பேசாதிருக்கையிறே அடுப்பது; அங்ஙனன்றியே,
பூதஹிதங்களான காரியங்களே அவன்தான் செய்தாலும், வெளி
யிடாமை அவனுக்குப்ரியமானால் வெளியிடாமையிறேபாவது.
வெளியிட்டவர்களும் வெளியிட்டது-"ஸத்யம் பூதஹிதம்ப்ரோக்தம்"
யம்பூதஹிதம்ப்ரோக்தம்" என்றிறே; இவர்கள் தன்னேவலியமை
யாமல் சோக்கும். அந்தர்யாமித்வப்ரர்க்கும் போலி யென்னலா
மிறே.

ஷத்தைச் சொல்லுகிறாள்-(பன்னிரு திங்கள் வயிற்றிற்கொண்ட
வப்பாங்கினால்) என்று.

(க) தி-வாய்-தி-கம-க.

http://acharya.org

(என்னிளங் கொங்கை யமுதமூட்டியெடுத்தியான்) பிள்ளை முழுசி முலை நெருடுங்காலத்து "வரக்கு" என்றிருக்கை யன்றிக்கே குழைந்து முலைசுரக்கையாலே "என்னிளங்கொங்கை" என்கிறாள். இவள் முலையில் சுரக்கிறபாலில் † வண்மையுண்டாகிலும், முலையில் வன்மை யற்று இளகிப்போலே காணுமிருப்பது.

(என்னிளங்கொங்கை யமுதமூட்டி யெடுத்தியான்) வயிற்றி லிருந்தகாலம் நலுங்காமல் கோக்கினவள், பிறந்து வளருகிறகாலத் தில் நலுங்கவிடாளிறே; ஆகையாலே இவனுடைய பருவத்துக்கீ டான தாரகமிட்டு தானெடுத்து வளர்த்துக்கொண்டுபோந்தபடி சொல்லுகிறாள். இப்படி ஸ்நேஹநியான வென்னுடைய இளமுலை யில் பாலையூட்டி யானெடுத்து. பிள்ளை முழுசிமுலைநெருடுங்கால த்தில் "வரக்கு" என்றிருக்கையன்றிக்கே, குழைந்திருக்கும்படி யைப்பற்ற "இளமுலை" என்கிறது. "கொங்கையமுதம்" என்கையா லே-முலைப்பாலென்கிறது. "ஊட்டியெடுத்தியான்" என்றது-இப் படி முலை கொடுத்து நிலத்தில் விடாமல் ஒக்கலையிலெடுத்துக் கொண்டு திரிந்து வளர்த்துவைத்தேனென்கை.

வயிற்றில் கொண்டபோது கலங்காமல் பேணிக்கொண்ட ஸ்நேஹத் தாலே, பிறந்தபின்பு முலை கொடுத்து வளர்த்தானென்று சொல்லக்கூடுமோ வென்னவருளிச்செய்கிறார்(வயிற்றிலிருந்தகாலமித்யாதிவாக்யத்வயத்தாலே), வயிற்றிலே பேணின ஸ்நேஹத்தாலே தானே முலை கொடுத்து வளர்க்கும் போதுண்டான ஸ்நேஹம் பிறக்குமாகையாலே, "அப்பாங்கிஞல்" என்றதை ஹேதுவாகச் சொல்லலாமென்று கருத்து. "போக்கினேன்" என்ற போதே "யான்" என்றதார்த்த ஸித்தமாகையாலே "யானெடுத்து" என்றன்வயித்து, தெழித்தப்ரதீதத்துக்கு அர்த்தமருளுகிறார் (இப்படியித்யாதி). முலை என்ன வமைந்திருக்க, "இன" என்றதுக்குத் தாத்பர்யம் (பிள்ளை முழுசியித்யாதி) (வரக்கென்றிருக்கை) என்றது-சுஷ்கமென்று சொல்லும்படியிருக்கையென்ற படி. இவள் முலையிலே அம்ருதமில்லாமையால், கொங்கையமுத மென்னக் கூடுமோ வென்ன வருளுகிறார் (கொங்கையித்யாதி). கொங்கைபத மமபி வ்யாஹாரத்தாலே முலைப்பாலைச் சொல்லுமென்று திருவுள்ளம். "எடுத்து" என்றது-லக்ஷணயா வளர்க்கை பர்யந்தத்தைச் சொல்லுகிறதென்றருளுகிறார் (ஊட்டியித்யாதி).

---

† (பா வன்மை.

http://acharya.org

பெரியாழ்வார் திருமொழி, கூ-ப, உ-தி, கூ-பா, குடையும். திருகூ

மூ.—குடையுஞ்செருப்புங் கொடாதே தாமோதரனேநான்
உடையுக்கடியனலுன்று வெம்பரற்களுடைக்
கடியவெங்கானிடைக் காலடிநோவக் கன்றின்பின்
கொடியேனென்பிள்ளையைப் போக்கினேனெல்லேபாவமே.

நான் எடுத்தணைத்து அமுத மூட்டியிருக்கச் செய்தேயும், (பொன்னடி நோவப்புலரியே கானில் கன்றின்பின்) "தண்போது கொண்டதவிசு-நெரிஞ்சி "என்னும்படி மார்தவமாய் ஸ்ப்ருஹாவ ஹமுமான திருவடிகளுலைந்து நோம்படி சிறுகாலேகாட்டிலே கன் றின்பின்னே என்னிளம்சிங்கத்தைப்போக்கினேன். (இளஞ்சிங்கம்) விம்ஹக்கன்று. தன்னிஷ்டத்திலேஸஞ்சரிக்கிற விம்ஹக்கன்று போலே யிருக்கிறவனைப் போக்கினேன். .... (அ)

ஸ்வா;—ஒன்பதரம்பாட்டு. (குடையித்யாதி) வர்ஷவாதா தப பரிஹாரமாயிருக்கிற குடையும், கண்டகாக்ர பரிஹாரமுமாய்

(பொன்னடி நோவப்புலரியேகானிற் கன்றின்பின்) "* தண் போதுகொண்ட தவிசு - நெரிஞ்சி" என்னும்படி அத்யந்தம் ம்ரு துவாய் ஸ்ப்ருஹணீயமான திருவடிகள் கடிஸ்தலத்திலே நடக் கையாலே உளைந்து நோம்படியாக, சிறுகாலே காட்டிலே மேய்ச் சல் கண்டவிடத்திலேயோடும் கன்றுகளின் பின்னே. (என்னிளஞ் சிங்கத்தைப் போக்கினேன்) என்னுடைய பிள்ளையாய் நான் சீரா ட்டிவளர்க்கையாலே விஹ்மக்கன்றுபோலே செருக்கித்திரிகிற வனைப் போகவிட்டேன். (எல்லேபாவமே). .... (அ)

"பொன்" என்றதுக்கு-ஸ்ப்ருஹணீயதை அர்த்தமாய், அந்த ஸ்ப்ருஹ ணீயதை தானும் "நோவ" என்ற பதத்துக்குருணமாக மார்தவத்தால் வந்த ஸ்ப்ருஹணீயதை யென்று விவக்ஷித்து, அந்த மார்தவத்தினுடைய சரமாவதி யைக்காட்டிக்கொண்டு தாத்பர்யமருளுகிறார் (தண்போதித்யாதி). (தவிசு) மெத்தை. "புலரியே" என்றதினர்த்தம் (சிறுகாலே) என்றது; விடியவோறே யென்றபடி. இனம் சிங்கமென்று சொல்லவமைந்திருக்க, "என்" என்று சொன்னதுக்கு, பூர்வார்த்தத்தைக் கடாக்ஷித்துத் தாத்பர்யமருளுகிறார் (என் னுடைய வித்யாதி). ... ... (அ)

அரு;—ஒன்பதாம்பாட்டு.(குடையுமித்யாதி)"கடியவெங்கான்" என்றத் தையும்"ஊன்றுவெம்பரற்கள்" என்றத்தையும்கடாக்ஷித்து "குடையும்" இத்

http://acharya.org

வெம்மணல்வெம்புழுதி வெம்பருக்கைகளுக்குப் பரிஹாரமுமாயிருக்கிற பாதுகமும் கொடுத்துப்போலே காணும் எப்போதும்போகவிடுவது. *சென்றால் குடையாம் நின்றால் மரவடியாம் வஸ்துவுக்கிறே இவள் உபகரிக்கிறது. (தாமோதரனே நான்) தனக்குக்கட்டவுமடிக்கவு மெளியனுய் பவ்யனுய்ப் போருகையாலே தாமோதரனென்கிறாள். பரமபதமத்யேஅதிபதியாய் அப்ரகம்ப்யனுயிருக்கிறவனிறேஇங்ஙனேளவியனுனன். (உடையும்கடியனனுன்றவெம்பரற்களுடை) வெம்மையாலே தானுடைவதாய், உடைந்தாலும் கூர்மை கெடாமலுன்றவதாய், அது தன்னைவருந்திக் கடந்து ஒத்தநிலத்திலே மிதித்தாலும் கெருப்புத்தகட்டிமேலே மிதித்தாப்போலேயிருப்பதாய் வெம்மைஉடாற்றுகைக்கு ஓரிடமுமன்றிக்கே ஜலவர்ஜிதமுமான கொடிய காட்டிலே.

வ்யா,—ஒன்பதாம்பாட்டு. (குடையும் செருப்பும் கொடாதே) வெயிலுக்கு ரக்ஷகமான குடையும், அடிச்சூட்டுக்கும்முள்ளுமுதலானவற்றுக்கும் ரக்ஷகமான செருப்பையும் கொடுத்துவிடாதே. (தாமோதரனே நான்) எனக்கு பவ்யனுய் நான் கட்டினகட்டை அவிழ்க்கமாட்டாமலிருந்த பிள்ளையானவனே நான். (உடையுங் கடியனனுன்று வெம்பரற்களுடை) உஷ்ணத்தாலேதான் உடைந்து கிடப்பதாய், கூரியதாய்க்கொண்டு காலிலேலுன்றுவனவாய், கால்வைக்கப் பெறுதபடி அத்யுஷ்ணமான பருக்கைகளையுடைய.

யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளுகிறார் (வெய்யிலுக்கித்யாதி). (சூட்டுக்கும்)என்றதுசுமைக்கு மென்றபடி. "தாமோதரனே" என்றதுக்கு-தாமத்தைஉதரத்திலேயுடையவனென்றர்த்தமாய், (க) "கட்டுண்ணப்பண்ணியபெருமாயன்" என்கிற படியே பவ்யனென்று பலிதார்த்தத்தை யருளிச் செய்து, அந்த பவ்யதையை விவரிக்கிறார் (எனக்கித்யாதி). "வெங்கான்" என்ற பதத்தைக்கடாக்ஷித்து உடைகைக்கு ஹேதுவைக்காட்டா நின்று கொண்டு,உடைகையாலே பலிதமான கூர்மையை "கடியன" என்றதுக்குத் தாத்பர்யமாக விவக்ஷித்து அர்த்தமருளுகிறார் (உஷ்ணத்தாலே யித்யாதி). மேலே "வெங்கான்" என்ற போதே பரற்களுடைய ஔஷ்ண்யம் ஸித்தமாயிருக்க, "வெம்" என்று விசேஷித்ததுக்குத் தாத்பர்யமருளுகிறார் (கால் வைக்கவித்யாதி).

http://acharya.org

மூ.—என்றுமெனக்கினியானே யென்மணிவண்ணனைக்
கன்றின்பின்போக்கினே னென்றசோதைகழறிய
பொன்றிகழ்மாடப் புதுவையர்கோன் பட்டன்சொல்
இன்றமிழ்மாலைகள் வல்லவர்க்கிடரில்லையே. (க0)

பெரியாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

——:(o):——

அன்றிக்கே, "உடை" என்றதை "குடையும் செருப்பும்" என்றதோடுக்வயிக்கவுமாம். பரியட்டம் உடைத்தோலாயிருக்கை ஜாத்யுசிதமிறே. (கன்றின்பின்) கன்றுகள் கத்யாகதி யறியாமல் கொடிய காட்டிலே துள்ளிப்போகா நின்றால், கன்றுகளின் நோவறியுமதொழியத் தன்திருவடிகள் - (க) "பிடிக்கும்மெல்லடி" (உ) "தளிர்புரையும் திருவடி" என்னுமது அறியானே. (கொடியேனென்பிள்ளையைப் போக்கினேன்) "அக்காடு கீர்நிழல்" என்னும்படி நரன் கொடியேனென்கிறாள். கொடியேனான நான், பிள்ளையுடைய அருமையும், பெருமையும், சீர்மையும், என்பிள்ளையென்கிற வபிமானமும் போக்கினபின்பு போலேகாணும் காண்கிறாள். (கூ)

ஸ்வா;—நிகமத்தில் இத்திருமொழி கற்றார்க்குப் பலம்சொல்லித் தலைக்கட்டுகிறார்.

(கடியவெங்கானிடை) மேல் ஒதுங்க நிழலில்லாதபடி கொடியதாய் வெவ்விதான காட்டிலே. (காலடிநோவ) கால்களின் உள்ளடி நோம்படியாக. (கன்றின்பின் கொடியேனென்பிள்ளையைப் போக்கினேன்) பச்சை கண்டவிடமெல்லாம் பாய்ந்து திரியும்கன்றுகளின் பின்னே இவற்றையெல்லாம் ஏற்கவே நிரூபியாதே கொடுமையையுடையேனான நான், ஸுகுமாரனான வெண்ணுடையபிள்ளையைப் போகவிட்டேன். (எல்லேபாவமே). ... ... (சு)

அவ.—நிகமத்தில், இத்திருமொழி கற்றார்க்குப் பலம்சொல்லித் தலைக்கட்டுகிறார்.

"மேல்" என்றதற்கு-அத்யுஷ்ணமான பருக்கைகளே யுடைத்தானதற்கு மேலே, ஒதுங்க நிழலுமில்லையே யென்ற கருத்து. "கால்" என்றும், "அடி" என்றும் பர்யாயமாகையால, பௌநருக்த்யம்வாராமைக்காகவர்த்தமருளுகிறார் (கால்களிலித்யாதி). (உள்ளடி) உள்ளங்கால். ஜாத்யுசிதமாகக் கன்றுகள் மேய்க்கப் போகச்சொன்னவளுக்கு வேறே ஒரு கொடுமையில்லாமையாலே விசேஷித்துக் காட்டுகிறார் (இவற்றையெல்லாமித்யாதி). ... ... (கூ)

(க) தி-வாய்-க-உ-க0. (உ) திருநெ-க.

http://acharya.org

வ்வா;—(என்றுமித்யாதி). ப்ரவாஹரூபேணவன்றிக்கே, காலதத்வ முள்ளதனையும் என்னளவில் வ்யாமோஹநிபந்தநமான ரக்ஷ்யத்வம் மாறுதவனே. இத்தாலேயிறே இவர்க்கு இனிமை பிறப்பிக்கலாவது. (என்மணிவண்ணனே) நீலரத்நம் போன்ற தன் விக்ரஹலாவண்யத்தாலே என்னை சி(ச்)த்தாபஹாரம்பண்ணுமவனே. (கன்றின்பின் போக்கினேனென்றசோதை கழறிய) விளவதறியாதே கன்றின் பின்னே போக விட்டேனென்று அசோதைக்லே சித்துச்சொன்னப்ரகாரத்தை. இவர் "என்றும்" என்றதில் இவளுக்கும்தமக்குமுள்ளதூரம் போருங்காணும், "எனக்கினியான்" என்றதும்; இவளுடைய என்றுமினிமையும் ஔபாதிகமிறே. "கன்றின்பின் போக்கினேன்" என்றதும் பூர்வவத்.

(பொன்றிகழித்யாதி) கன்றுனபொன்னுலே செய்யப்பட்ட மாடங்களையுடைத்தான திருப்புதுவைக்கு நிர்வாஹகரான வாழ்வாருளிச் செய்த. (இன்தமிழ் மாலைகள் வல்லவர்க் கிடரில்லையே) இனிதான தமிழாலேசெய்யப்பட்ட இப்பத்துப் பாட்டையும் ஸாபிப்ராயமாக வல்லவர்களுக்கு. தமிழுக்கு இனிமையாவது-தாது

வ்யா; — (என்று மெனக்கினியானே) போது செய்கையன்றிக்கே, எல்லாக்காலத்திலும் எனக்கு ரஸாவஹனனவனே. (என்மணிவண்ணனே) எனக்கு அதுபாவ்யமானநீலரத்நம் போன்ற வடிவையுடையவனே. (கன்றின்பின் போக்கினேனென்றசோதைகழறிய) "விளவதறியாதே கன்றுகளின்பின்போகவிட்டேன்" என்றுயசோதைப்பிராட்டிக்லேசப்பட்டுச்சொன்னவார்த்தையை,

(பொன்றிகழ்மாடப் புதுவையர்கோன் பட்டன்சொல்) பொன்னுலே செய்யப்பட்டு விளங்காநின்றுள்ள மாடங்களையுடைய ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரிலுள்ளார்க்கு நிர்வாஹகரான பெரியாழ்வார் அருளிச்செய்த. (இன்றமிழித்யாதி) சப்தார்த்தங்களினுடைய ரஸத்தை

அரு;—பத்தாம்பாட்டு. (என்றுமித்யாதி) (போது செய்கையன்றிக்கே) என்றது-மூகுளிக்கையன்றிக்கே யென்கை. இனிமை ஒருகால் குறையாதே யென்றபடி.

"பொன்திகழ்" என்றதற்கு-"பொன், திகழ்" என்று பதச்சேதம் திருவுள்ளம்பற்றி, சப்தார்த்த மருளிரூர் (பொன்னுலேயித்யாதி). ... (கo)

ஸ்ரீயர் திருவடிகளே சரணம்.

---

http://acharya.org

விபத்திகளாலே அதிவ்யாப்தியும் ப்ரக்ருதிமாத்ரத்தாலே அவ்யாப்தியுமான விகல்பங்களின்றியே ஸ்ருதமாத்ரத்தாலே கடைவிளங்கிப் பொருள்தோன்றி இனிதாயிருக்கை. (இடரில்லையே) அவனுடைய விஸ்லேஷத்தால் வரும் துக்கம் என்னைப்போலே அநுபவிக்க வேண்டா வென்கிறார். .... (கo)

பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்.

இரண்டாம் திருமொழி முற்றிற்று.

பெரியாழ்வார் திருமொழி மூன்றும்பத்து

மூன்றும் திருமொழி, சீலைக்குதம்பை ப்ரவேசம்.

ஸ்வா;—கீழில் திருமொழியிலே அவன்தானே லீலாரஸத்தாலே கன்றுகளின் பின்னே போக, "போனவன்தானேவரும், இதுஜாத்யுசிததர்மம்" என்றுறியிருக்கமாட்டாமல் "காம் பேணிவளர்த்து முகம் கொடுத்துக்கொண்டு போராமையன்றே அவன் நினைவறியாதகன்றின் பின்னே போகவேண்டிறறு" என்றுதான் போகவிட்டு

யுடைத்தான தமிழ்த்தொடைகளான விப்பத்தை ஸாபிப்ராயமாக வல்லவர்களுக்கு பகவத்விஸ்லேஷ துக்கமில்லை. .... (கo)

பெரியஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

பெரியாழ்வார் திருமொழி மூன்றும்பத்து இரண்டாம்திருமொழி முற்றிற்று.

மூன்றாந் திருமொழி, சீலைக்குதம்பை-ப்ரவேசம்.

அவ;—ஜாத்யுசித தர்மமாகையாலே அவனைக் கன்றுகள் மேய்க்கப் போகவிட்ட யசோதைப்பிராட்டி, அவன் போனவழந்தரம் தத்விஸ்லேஷா ஸஹையாய்க்கொண்டு, அவன் ஊரில் நின்றபோது செய்யும் லீலாசேஷ்டிதங்களை யெல்லாம் சொல்லி, "இப்படி செய்து நியாமல் இவனைதனக்காகப்போகவிட்டேன்" என்றும், அவனுடையமார்த்தவத்தையும், போகிறவிடத்தின் கொடுமைகளை

அரு;—சீலைக்குதம்பைப்ரவேசம். மேற்பராதீ காலத்திலேகன்றுமேய்க்கவிட்டு, புத்ரவிஸ்லேஷத்தாலே க்லேசித்தமை சொல்லி, அந்தியம் போது அவன் வரவைக்கண்டு ப்ரீதியாலே சொன்னவற்றை அநுபவிக்கிறரென்று ஸங்கதி யருளுகிறார் (ஜாத்யுசி தேத்யாதி).

http://acharya.org

டாளாகவும், போனவிடத்தில்வரும் அபாயபரம்பரைகளையும்நினைத்துத் தன்னுடைய கூடாகால விஸ்லேஷாஸஹத்வத்தாலே யசோதை ஈடுபட்ட ப்ரகாரத்தாலே அநுஸந்தித்தாராய் நின்றார்.

இனி அந்தக்லேச மெல்லாம் பின்னிட்டாமல் போம்படி கன்றுகள்முன்னாக அவன் வந்து முகங்காட்டக்கண்டு அத்யந்தம் ப்ரீதையாய், பலர்க்கும் காட்டிச் சொல்லிச்சென்ற ப்ரகாரத்தாலே அநுஸந்தித்து ப்ரீதராகிறார். ... . *

யுமநுஸந்தித்து, "இப்படி ஸுகுமாரனானவனை இந்தக் கொடிய காட்டிலேகன்றுகளின்பின்னே போகவிட்டேன்" என்று க்லேசித்துச் சொன்ன ப்ரகாரங்களை, தாமும் அப்படியே அவனைக்குறித்துப்பேசி யநுபவித்தாராய் நின்றார்-கீழ்;

கன்றுகளைமேய்த்து மீண்டு வருகிறபோது அவள் எதிரே சென்று அவனுடைய திருமேனியையும் அலங்காரத்தையும்கண்டு ப்ரீதையாய், தானநுபவித்துப் பலர்க்கு மழைத்துக்காட்டி, "லோகத்திலே என்னைப்போல் பிள்ளைபெற்றாரில்லை" என்பது; "நான் வாழ்வையுகந்து, உன்னைக் கன்று மேய்க்கப் போகவிட்டேன், என்னைப்போலேகடிநகித்தையா யிருப்பாளொரு ஸ்த்ரீயில்லை" என்பது; "உன்னுடைய திருமேனியெல்லாம்கற்றுத்தூளியாயிருக்கிறதுகாண்;நீராடத்தக்கவைசெய்துவைத்தேன், நீராடியமுதுசெய்" என்பது; "குடையும் செருப்பும் கொடாமையாலேதிருவடிகளும் வெதும்பித்திருக்கண்களும்சிவந்து திருமேனியும் அலசுதலையடைத்தாய்காண்" என்பதாய்; பின்னையும் பலவற்றையும் அவனைக்குறித்துச் சொல்லிக்கொண்டு சென்று, "கண்ணா நீ நானேத்தொட்டுக்கன்றின்பின் போகேல் கோலஞ்செய் திங்கேயிரு" என்னுமதளவாக அவன் செய்யுமவையும் தவிருமவையும் கற்பித்த பாசுரங்களெல்லாம் ததவஸ்தாபந்நராய்க்கொண்டு, தம்முடையப்ரேமாதிசயத்தாலே தாமுமவனைக் குறித்து அப்படியேபேசி, அந்த ரஸத்தை யநுபவிக்கிறார் - இத்திருமொழியில். ... . *

"காலிப்பின்னே வருகின்ற" என்று வர்தமானமாகச் சொல்லுகையாலே, இவளகத்திலிருக்கும்போது இந்தவேஷத்தைக் காணக் கூடாமையாலே யருளுகிறார்) எதிரே சென்று) என்று. ... ... *

http://acharya.org

மூ.—சீலைக்குதம்பை யொருகா தொருகாது
செங்கிற மேற்றேன்றிப்பூக்
கோலப்பணைக்கச்சுங் கூறையுடையும்
ஞாளிர்முத்தின் கோடாலமும்
காலிப்பின்னே வருகின்ற கடல்வண்ணன்
வேடத்தை வந்து காணீர்
ஞாலத்துப்புத்திரனைப் பெற்றார்
ஙங்கைமீர் நானே மற்றாருமில்லை. (க)

அவ.—முதற்பாட்டு. தானெப்பித்துவிட்ட ப்ரகாரத்தையும் அவனுமொப்பித்துக்கொண்டு வந்த ப்ரகாரத்தையும் கண்டு தானு முகந்து உகப்பார்க்கும் காட்டுகிறாள்.

ஸ்வா,—(சீலையித்யாதி) இருகாதிலும் சீலைக்குதம்பை யிட்டு விட்டாள் போலேகாணும். "ஒருகாது" என்று உரைக்கையாலே மற்றைக்காதில் இவளிட்டதத்தைவாங்கி, காட்டிலேமலர்ந்து சிவந்த மேல்தோன்றியைச்சாற்றிக்கொண்டுவந்த ப்ரகாரத்தைக்காண்கையாலே, ப்ரீத்யப்ரீதி ஸமமாய்ச்செல்லுமிறே இவளுக்கு. அதாவது-காதில் அத்தைவாங்கும்போதும் மற்றொன்றைஇடும்போதும் புண்படச்சூப்பிடுமென்று நினைக்கையாலும், அதுதான் அநுபாவ்யமாயிருக்கையாலும் கூடுமிறே. (கோலமித்யாதி), திருமேனிக்குத் தகுதியாகச் சாத்தின பரியட்டமும், அதுநழுவாமல்சாத்தப்பட்டு

வ்யா;—முதற்பாட்டு. (சீலையித்யாதி) ஒருகாதிலே சீலைக்குதம்பை, ஒருகாதிலே சிவந்த நிறத்தையுடையபேல்தோன்றிப்பூ; இரண்டுகாதிலும் சீலைக்குதம்பையிட்டு விட, அதிலே ஒருகாதிலத்தைக் கழற்றிப்பொகட்டுச் செங்காந்தள்பூவை யிட்டுக்கொண்டுவந்தாளுய்த்து. (கோலப்பணைக் கச்சுங்கூறையுடையும்) திருமேனிக்குத் தகுதியாகச்சாத்தின பரியட்டமும், அதுநழுவாதபடி அதின்

அரு;—முதற்பாட்டு. (சீலைக்குதம்பை) காது பெருக்கவேண்டியிட்டணிச் சுருட்டு. காது பெருக்க வேண்டும் திரி, இரண்டு காதிலுமிருக்கப்ராப்தமாயிருக்க, "ஒருகாது" என்பானென்னென்னவருளிச்செய்கிறார் (இரண்டித்யாதி). (செங்காந்தள்பூ) சிவனுர்கொடிப்பூ. உகக்கும்போது கூறைமுகந்தியும், அங்தரம் தத்ரஷ்ணுர்த்தமாகக் கச்சுகட்டுகையும் லோகத்தில் த்ருஷ்டமாகையாலே அன்வயித்தர்த்தமருளுகிறார் (திருமேனித்யாதி)

http://acharya.org

தர்ஸநீயமாய் பெரிதானகச்சும், இவையும் கன்றுகளின் பின்னே ஓடுகையாலே குலைந்ததாய் மீண்டும் சாத்திநனென்னுதல். குலைத்துச் சாத்திநனென்னுதல். குலையாமல் இவளொப்பித்து விட்டாப் போலே அடைவு குலையாமல் வந்தானென்னவுமாமிறே. (குளிர்முத்தின் கோடாலமும்) நீர்மையுடைய முத்தாலே சமைக்கப்பட்டு திருக்கழுத்திலே சாத்தி கடக்கும்போது இடம் வலம் கொண்டு மிகவும் அசைவதான முக்தாபரணமும். "ஆலம்" மிகுதி. லகரம்ரகரமாதல். "ஆரம்" என்று பாடமாதல். "முத்தின்" என்கையாலே நன்றாய் குளிர்ந்த முத்தென்னவுமாம். அன்றிக்கே, "கோடாலம்" என்று முத்துப்பணிக்கு முழுப்பேராகவுமாம். அன்றியே (கோடாலம்) முத்துக்கடிப்பென்பாருமுண்டு. அது இவ்விடத்தில் சேராது. இரண்டுகாதுக்கும் ஒப்பனை வேறேயுண்டாகையாலே.

(காலிப்பின்னே வருகின்ற) "காலி" என்று-இளங்காலியாய், மேய்க்கக்கொண்டுபோன கன்றுகளைச் சொல்லிற்றாதல், அன்

மேலேசாத்தின தர்ஸநீயமாய்ப் பெரிதான கச்சும். (குளிர்முத்தின் கோடாலமும்) குளிர்ந்த முத்தாலே சமைக்கப்பட்டுப் பிறை போலே வளைந்திருக்கிற ஹாரமும். "ஆரம்" என்கிறவிது "ரலயோரபேதः" என்கிற ந்யாயத்தாலே "ஆலம்" என்று கிடக்கிறது. அன்றிக்கே. "ஆரம்" என்று பாடாந்தரமாகவுமாம்.

(காலிப்பின்னேவருகின்ற கடல்வண்ணன் வேடத்தை வந்து காணீர்) "காலி" என்கிறவிது ஜாதிப்பேராகையாலே, இவ்விடத்தில் கன்றுகளைச்சொல்லுகிறது. கன்றுகளைவயிறுநிறையமேய்த்து

"பின்னே"என்றதினர்த்தம்(பெரிதான)என்றது. "முத்தின்" என்றதுகூட்டியந்தபதமாய், அதினுடைய கோன்போலேயிருக்கிற ஆலமென்று சப்தார்த்தம் விவக்ஷித்துத் தாத்பர்யமருளுகிறார்(குளிர்ந்தித்யாதி). இவ்விடத்தில் "கோன்" என்றுகுறுவைக்களைச் சொல்லி, அத்தாலே சந்த்ரகலையை விவக்ஷித்தாரென்றுகொள்வது. வளைந்திருக்கையைச் சொல்லுகையால் குறுவைஹாரத்தைச் சொல்லுகிறது.

(ஜாதிப்பேர்)பசுஜாதிப்பேர். காலிப்பின்னேவருகை, கடல்வண்ணனுய்த் திருமேனி புகர்பெற்று வருகைக்கு மேதுவாகவேண்டி, விசேஷித்துத் தாத்பர்யார்த்தமருளுகிறார் (கன்றுகளோயித்யாதி). கடல்வண்ணன் வேடம் - எல்

http://acharya.org

றியே, கன்றுகளும் பசுக்களும் கூடுகையாலே காலி யென்றதா தல். அன்றியே, இவன்தன் தீம்பாலே கன்றுகளைப் பசுக்களோடே கூட்டிக்கொண்டு வருகையாலே காலியென்னுதல். (கடல்வண் ணன் வேடத்தை வந்துகாணீர்) ஸமுத்ரம்போலே ஸ்ரமஹரமான திருநிறத்தையுடையவன் வருகிற ப்ரகாரத்தை, உந்தாம்பிள்ளை களை உகக்கிற நீங்கள்வந்து காணீர். (ஞாலமித்யாதி) பஞ்சாஸத் கோடி விஸ்தீர்ணமான அண்டத்துக்குட்பட்ட பதினாலு லோகத் திலும் என்னைப்போலே பிள்ளைபெற்றாருண்டோ? மீண்டும்மீண்டும் கானேபிறந்து பெற்றேன். நல்லபிள்ளைகளைப்பெற்ற ப்ரீதியாலே வாசி யறிந்துபூர்ணகளாயிருக்கிறவர்களே! வேறுஎன்னைப் போலே "இவ னைப்பெற்ற வயிறுடையாள்" என்று கொண்டாடும்படியிருப்பாரு முண்டோ? ; இக்கொண்டாட்டம்தான் (க) "ஸ்ருஷ்டிஸ்தி - த்வ யாபுத்ரேண" என்றுப்போலுமன்றே. ... . (கூ)

அவற்றை முன் நடக்கவிட்டுத் தான்பின்னேவாராநிற்க, கடல்போ ன்ற நிறத்தையுடையவனுடைய அலங்காரத்தைவந்துகாணிகோள். "சிலேக்குதம்பை" இத்யாதியால் சொன்ன வொப்பனையையிறே இங்கு "வேஷம்" என்கிறது. "காணீர்" என்கிறது- கண்படைத்த ப்ரயோஜநம் பெறும்படி காணுங்கோளென்கை. (ஞாலத்தித் யாதி) பிள்ளைவாசியறியும் குணபூர்த்தி யுடையவர்களே! லோ கத்தில் புத்ரனைப் பெற்றவர்களில் "நல்லபிள்ளைபெற்றவள்" என்று சொல்லத்தக்கேன் நானே, மற்றொருவருமில்லை. (க) "என்ன நோ ன்பு நோற்றாள் கொலோ இவனைப்பெற்றவயிறுடையாள்" என்று கொண்டாடப்பட்டார் என்னையொழிய மற்றொருவருண்டோ வென்கை. ... ... (க).

லார்க்கும் ஆச்சர்யகமாயிருக்க, தாங்களே வந்து கண்டு கொண்டிராரோ? "வந்துகாணீர்" என்று விசேஷிக்கவேணுமோவென்ன, அதற்குக்காரணமருளுகிறார் (காணீரென்றநித்யாதி). "நங்கைமீர்! ஞாலத்துப் புத்திரனைப்பெற்றவர்க களில் நல்ல பிள்ளையைப் பெற்றவள்நானே" என்றத்யாஹரித்து அன்வயித் தர்த்தமருளுகிறார் (பிள்ளைவாசியித்யாதி). மற்று நல்லபிள்ளையைப் பெற்றவர் களில்லை யென்கைக்கு நியாமகமேதென்னவருளுகிறார் (என்னநோன் பித்யாதி). ... ... (க)

(க) ரா-

http://acharya.org

மூ,—கன்னிகன்மாமதிள் சூழ்தரு
பூம்பொழிற்காவிரித் தென்னரங்கம்
மன்னியசீர் மதுசூதனை கேசவா
பாவியேன்வாழ்வுகந்து
உன்னியிளங்கன்றுமேய்க்கச்
சிறுகாலையூட்டி பொருப்படித்தேன்
என்னில்மனம்வலியா ளொருபெண்ணில்லை
என்குட்டனேமுத்தந்தா. (உ)

அவ;—இரண்டாம்பாட்டு. கன்றுமேய்த்துவந்த பிள்ளையை மடியிலேவைத்து உகக்கிறாளாயிருக்கிறது இப்பாட்டால்.

ஸ்வா;—(கன்னியித்யாதி) அழியாதேயிருப்பதாய் ஸர்வஜ்ஞ மநோஹரமாய், மஹத்தாயிருக்கிற திருமதிள்களாலும், புஷ்பா தி

அவ;—இரண்டாம்பாட்டு. "காவிப்பின்னே வருகின்றகடல் வண்ணன் வேடத்தை வந்து காணீர்" என்று - கன்றுமேய்த்து வருகிறபோதை அவனுடைய வடிவையும் அலங்காரத்தையும் தானநுபவித்துப் பிறர்க்குக் காட்டிஞளாயிறே கீழ் நின்றது; இதில்; அவனே எதிரே சென்று அணைத்துக்கொண்டு, தன்னுடைய ஸ்நேஹத்காலே அவன் முகத்தைப்பார்த்துச் சொல்லுகிற பாசுரமாயிருக்கிறது. .... *

வ்யா;—(கன்னியித்யாதி) அழிவில்லாததாய் அகிலஜகமநோஹரமாய் அர்ஜுகப்போரும்படியான பெருமையையுடைத்தாயிருந்

"ஒருகாது கோலக்குதம்பையும், ஒருகாது செங்கிறமேல்தோன்றிப்பூவும் கூறையுடையும், கோலப்பணைக்கச்சும், குளிர்முத்தின்கோடாலமுமாய்க்கொண்டுகோவிப்பின்னே வருகின்ற கடல் வண்ணன் வேடத்தை வந்துகாணீர்; நங்கைமீர் ஞாலத்துப் புத்திரனைப்பெற்றாரில் நானே மற்றாருமில்லே" என்றுவயம், ... (க)

அரு;—இரண்டாம்பாட்டு,(கன்னியித்யாதி) கீழ்ப்பாட்டில் "நங்கைமீர்", என்று ஸம்போதித்து வார்த்தை சொன்னவன்- மேல்பாட்டுக் களெல்லாம் க்ருஷ்ணனுடே வார்த்தை சொல்லுகிறதாயிருக்கையாலே, அதுக்கு ஸங்கதியைக் காட்டவராக வ்ருத்தாந்தம் செய்தருளுகிறார் (காலியித்யாதி). (இதில்) என்றது-இந்தப் பாட்டி லென்றபடி. (சொல்லுகிறபாசுரம்) என்றது "என்குட்டனே முத்தம்தா" என்றபாசுரமென்றபடி. ஆக இந்தப் பாட்டுக் கருளிச் செய்தது-மேலுக் கெல்லாம் ஸங்கதி சொன்னதாமென்று திருவுள்ளம்.

"மா" என்ற நிபாதம் (அர்ஜுகவித்யாதி). "சூழ்தரு" சூழப்பட்டு;இது

http://acharya.org

ஸுஸ உபகரிப்பதாயிருக்கிற திருச்சோலைகளாலும், அந்தத்திருச்சோலைகளுக்குதா(ஏ)ரகாதிகளை உண்டாக்குகிறகாவேரியாலும் சூழப்பட்டிருப்பதாய் ப்ரபத்திமார்க்க ப்ரகாசகமானதற்குத்தக்கமுதலானவெல்லாத்திக்குக்கும்ப்ரதாகமானகோயிலிலே நித்யவாஸம் செய்கையாலே ஆஸ்ரிதர்க்கு ஸுலபனுமாய் விரோதிநிரஸநசீலனுமாய் ப்ரஸஸ்தகேசப்ரதாகனுமாயிருக்கிறவனே!; "தென்" என்று அழகாகவுமாம். (பாவியேன் வாழ்வுகந்து) உன்னுடைய சீர்மை பெருமை அருமை யறியாத பாவியேன். (க) "பழுதே பலபகலும் போயின" *அளவில் பிள்ளைமையின்பத்தைப் போக விட்டிழந்த பாவியேன். ஜாத்யுசிதமான தர்மபாஸத்தை ப்ரயோஜகமாக விரும்பி,

(உன்னை) மடியிலே வைத்துத் திருமுகமண்டலத்தைப் பார்த்து "உன்னை" என்கிறாள். (இளங்கன்று மேய்க்கச் சிறுகாலே யூட்டி யொருப்படித்தேன்) அள்ளியுண்ணவறியாத வுன்னைப்போ

துள்ள திருமதிள்களாலே சூழப்பட்டு, நித்ய வஸந்தமான திருச்சோலைகளை யுடைத்தாய், அவற்றை வளர்ப்பதான காவேரியாகிற மஹாநதியோடுங்கூடித் தெற்குத்திக்குக்குப்ரதாகமாயிருந்துள்ள * திருவரங்கம் திருப்பதியிலே* யாவரும் வந்தடிவணங்கும்படி நித்யவாஸம்பண்ணுகிற ஸௌஶீல்ய குணயுக்தனாய், ஆஸ்ரித விரோதிகளை மதுவை நிரஸித்தாப்போலே நிரஸித்துப் பொகடுமவனாய், அவர்களுக்கு அநுபாவ்யமாம்படி ப்ரஸஸ்தமான திருக்குழலையுடையனாயிருக்கிறவனே!;(பாவியேன்வாழ்வுகந்து)உன்னுடையவருமையும் பெருமையும்ஸௌகுமார்ய முமறியாத பாபியானஅசான் ஜாத்யுசித தர்மாநுஷ்டாகமாகிற வாழ்வையுகந்து.

(உன்னை) இவ்வலேச்சனுக்கெல்லாம் ஆளல்லாதவுன்னை. (இளங்கன்று மேய்க்க) அள்ளியுண்ணவறியாத உன்னைப்போலே, பறித்துக்கசக்கித் தீத்தவேண்டும்படியான இளங்கன்றுகளை மேய்க்

முழுச்சொல்லு. "தென்" என்றதுக்குப்ராதாந்யமர்த்தமாய், அதுக்கர்த்தமருளுகிறார் (தெற்கித்யாதி). "மன்னியசீர்" என்றதுக்கு அர்த்தம் (யாவரு மித்யாதி).

"ஊட்டி" என்றதத்தைக் கடாக்ஷித்து "இள" என்றதுக்குத் தாத்பர்யம் (அள்ளியித்யாதி). (தீத்த)-என்றது புல்லின் சுவடறியும்படி நாக்கிலே

(க) க-திருவ-கசு.

http://acharya.org

லே, பறித்துக்கசக்கித்தீத்தவேண்டும்படியாய், "அது இறக்கினால் இனிதுகசக்து மேய்க்கவல்லே" என்று சிறுகாலே யூட்டி; ப்ராஹ்மணர் ஸ்வதர்மாநுஷ்டாநம் செய்கைக்கு ஸந்த்யோபாஸநகாலத்திலே யெழுந்திருக்குமாபோலே, உணர்ந்தாளாகில் இவளே ஊட்டுகையிறே இவளுக்குவ்யாபாரம். ஒருப்படுத்தல்-போக்குதலாய், உன்னைப் போகவிட்டேனென்றபடி.

"ஊட்டி" என்று - * அங்ஙநுகையாலே காணுகவுண்ணுனென்கிறது. ஏன்? உண்டிலளே? (க) "வாரிவளைத்துண்டு" என்றும், (உ) "வானவர்கோணுக்கிட்டவடிசிலுண்டான்" என்றும் பலவிடங்களிலும் தோற்ற நின்றதே யென்னில்; அதுதன்னுடையிறே அர்சாவதாரத்திலே திருக்கை வீட்டாமல் அள்ளியிடவும், ஊட்டவும் வேண்டியிருக்கிறது. "ஊட்டுவாரூட்டினால் உண்பன்" என்றிறே (நூ) "ஆஹ்ரு-அஸ்நாமி" என்றதும். ஊட்டு வாரையுண்டாக்குகைக்காகவிறே "வெண்ணெயுண்டவாயன்" என்று வெளிப்படும்படி ஒளித்துண்டதும். உகந்தருளின தேசங்களிலே அங்யோபோக்யத்வம் புகுராமைக்கிறே வெளியிலே ஊட்டாமதுண்டதும். இவ்விடத்தில் பெரியதிருமலைநம்பி அந்திமதசையில் வார்த்தை;- "அதிகாரிகள் தோல்பரென்றிறே என்போல்வாரை நாடாய்" என்றதும்.

கும்படியாக. (சிறுகாலேயூட்டி யொருப்படுத்தேன்) அவையேமேய்க்கப் போக்காலமான விடியோறே "மீளவருமளவும்உனக்குத்தாரகமாக வேணும்" என்றுஊட்டி அவற்றின்பின்னேபோகவிட்டேன். (என்னில் மனம்வலியாளொருபெண்ணில்லே) இப்படி உன்னைப் போகவிட்டுப் பொருத்திருந்த வென்னிற்காட்டில் நெஞ்சுரமுடையாளொரு பெண் லோகத்திலில்லே. வேறுசிலராகில் நெஞ்சழிந்து

தீத்தவென்றபடி. அந்நத்தைக் கலத்திலே யிட்டால், தானே உண்ணுமே? "ஊட்டி" என்று ஸ்வகர்த்தருகமாக வருமை தோற்றச் சொல்லுவானென்னெண்ணவருளிரூர் (மீளவருமளவுமித்யாதி). "கன்றின்பின்போக்கினேனெல்லேபாவமே" என்று ஒருகால் போலே ஒன்பதின்கால் சொல்லிக்லேசித்தவள், தன்னைமனம் வலியாளாகச் சொல்லகூடுமோ வென்ன, கருத்தையருளிரூர் (வேறித்யாதி). "அணைத்துக்கொள்" என்னுதே "முத்தம்தா" என்

(க) நி-மொ-கo-எ-எ. (உ) நி-மொ- (நூ) தே-உ-உ.

http://acharya.org

மூ.—காடுகளுடுபோய்க் கன்றுகள் மேய்த்து
மறியோடிக்கார்க் கோடற்பூச்
சூடிவருகின்ற தாமோதரா
கற்றுத்தூளி சாணுண்ணுடம்பு
பேடைமயிற்சாயற் பின்னைமணாளா
நீராட்டமைத்து வைத்தேன்
ஆடியமுதுசெய் யப்பவுமுண்டிலை
யுன்னோடெனே யுண்பான். (கூ)

(என்மகில் மனம் வலியாளொரு பெண்ணில்லை) புத்ரஸ்நேஹ மதிசயித்திருந்தச் செய்தேயும், குணவத்புத்ரர்களைப் போக்கி வருமளவும் ஆறியிருந்த கௌஸல்யையார் ஸுமித்ரை யார் தாங்கள் எனக்கு ஸத்ருசரோ?. (என்குட்டனே) "குட்டனே" என்றபிமானிக்கிறாள். மேலே "ஞாலத்துப் புத்திரனைப் பெற்றார்களை மீர்காளே" என்றாளே. அது பின்னுட்டி "என் குட்டனே" என்கிறாள். (குட்டன்) பிள்ளை. (முத்தம்தா) இனிக் கன்றின்பின் போகாதே எனக்கு ப்ரீதியை உபகரிக்கவேணுமென்று ப்ரார்த்திக்கிறாள். .... (உ)

அவ;—மூன்றும்பாட்டு. முன்பே ஊட்டி ஒருப்படுத்தாள்; இப்போது கன்று மேய்த்து வந்த வாயாஸமும் திருமேனியில்கற்றுத்தூளியும் போம்படி திருமஞ்சநம் செய்து அமுது செய்ய வேணுமென்று ப்ரார்த்திக்கிறாள்.

ஸ்வா;—(காடுகளித்யாதி) கன்றுகள்வழியே போனலும்காடுகள் நடுவேபோய்க் கன்றுகளுக்குப் புல்லும் தண்ணீருமுள்ள விழுந்துவிட்டாரக்களோ வென்கை. (என்குட்டனே முத்தம்தா) என்னுடைய சிறுப்பிள்ளையானவனே! முத்தம்தாவென்று அணைத்து உகந்து சொல்லுகிறாள். (முத்தம்) அதரம். .... (ஏ)

வ்யா;—மூன்றும்பாட்டு. (காடுகளுடுபோய்) கன்றுகளுக்குப்

கையாலே பலிதம் (அணைத்துச்சொல்லுகிறாள்)என்றது. விஸ்லேஷித்திருந்தவளுக்குக் கண்டமட்டிலே அணைக்கை ப்ரார்த்த்யமாயிருக்க, முத்தத்தை ப்ரார்த்திக்கையாலே, தான்ப்ரேமத்தாலே முந்துறவணைத்து, அநந்தரம் முத்தத்தை ப்ரார்த்திக்கிறாளென்று திருவுள்ளம். ... ... (உ)

அரு;—மூன்றும்பாட்டு. (காடுகளித்யாதி) "காடுபோய்" என்னுதே "காடுகளுடுபோய்" என்ற பஹுவசநத்துக்கு ப்ரயோஜநதாநமுகோ தாத்பர்ய மருளுகிறார் (கன்றுகளுக்கித்யாதி). "கன்றுகள்மேய்த்து" என்றது

http://acharya.org

விடம்பார்த்திறேமேய்ப்பது. பின்னையும்கன்றுகள்கைகழியப்போ மாகில் துஷ்டம்ருக பரிஹாரார்த்தமாக மறித்தோட்டி, கன்று கள் வயிறுநிறைந்த ப்ரியாலேநிர்ப்பரனுய், கர்க்கோடல் பூமுத லானவற்றிலே தன்னேயுமலங்கரித்துக்கொண்டுவருகிறவனே, டோ தறிந்து வரவு பார்த்திருந்து வருகிறப்ரகாரத்தைக்கண்டு கொண் டாடி "வருகின்றதாமோதரா" என்கிறாள். "தாமோதரா" என்று தனக்குநியாம்யனைபந்தத்தையும் பேசிஉகக்கிறாள். (கற்றுத்தூளி காணுன்னுடம்பு) நீரைத்தருத்திலேற்றினவார்ப்புப்போலே ஜாத்யுசி தமான தர்மமாகையாலே தனக்கு மநோஹரமாயிருக்கிலும், கப் பின்னை காணில் சிரிக்குமிறே யென்று.

புல்லும் தண்ணீரு முள்ள விடம் பார்க்கைக்காகவும், அவைமேய்க் கைக்காகவும், ஒன்றுபோலொன்றன்றிக்கே பலவகைப் பட்டிருந் துள்ள காடுகளுக் குள்ளேபோய். (கன்றுகள்மேய்த்து மறியோடி) கன்றுகளே மேய்த்து, அவை கைகழியப்போகாமல் மறித்தைக்காக முன்னேயோடி. (கார்க்கோடல் பூச்சூடி வருகின்ற) அவை வயி றுநிறைய மேய்ந்து ஊரைநோக்கி மடங்கினவாறே ப்ரீதனுய், பெ ரிய கோடல் பூக்களைத் திருமுடியிலே சாத்திக்கொண்டு வாராநிற் கிற. (தாமோதரா) முன்பு தனக்கு நியாம்யனுயிருந்த பந்தத்தை யுணர்த்துகிறாள், மேலும் தான் நியமித்தபடி செய்கைக்காக. (கற்றுத்தூளிகாணுன்னுடம்பு) கன்றுகளினுடைய நிரனுக்கு நடு வே போகையாலே அந்தத் தூளி யேறிக்கிடக்கிறதுகாண் உன்னு டைய திருமேனி யெங்கும்.

பூச்சூடுகைக்கு ஹேதுவானமையை உபபாதித்துக் கொண்டு சப்தார்த்தமரு ளுகிறார் (அவையித்யாதி). "கார்" என்றதினர்த்தம் (பெரிய) என்றது, "கோடல்பூ" என்றது-சிவனுர் கொடிப்பூ வென்றபடி. (நியமித்தபடி) என் றது-"ஆடியமுது செய்" என்றதைப்பற்ற. "உன்னுடம்பில் கற்றுத்தூளி யேறியிருக்கிறதுகாண்" என்றதற்யாஹரித்து, அத்தை ஹேதுபூர்வகமருளுகி றார் (கன்றுகளினுடைய வித்யர்தி).

"தாமோதரா" என்ற பதத்தாலே-நான் நியமித்தபடி நீராடவேணுமென் று சொல்லாநின்றாய்; என்னே நீதானே ஜாத்யுசிதமென்று கன்றுமேய்க்க விட்டு * புழுதியளைந்த பொன்மேனிகாண உகக்குமவளாயிருந்து "கற்றுத்தூ

http://acharya.org

"பேடைமயில் சாயல் பின்னே மணாளா நீராட்டமைத்துக் கடாரத்தில் பூரித்து வைத்தேன்" என்கிறாள். மயில் பேடைபோலே சாயையுடைய நப்பின்னைக்கு நாயகனானவனே!; (நீராட்டு) நீராடும் ப்ரகாரம். (அமைத்தல்) சமைத்தல். (ஆடி யமுது செய்) நீராடி அமுது செய்யவேணுமென்று ப்ரார்த்திக்கிறாள். (அப்பனுமுண்டிலனுன்னேனுடனே யுண்பான்) உன்னேனுடனே உண்ண வேணுமென்று உங்கள் தமப்பனாரும் உண்டிலர். சேதந பரமசேதநர்களுக்கு ஒருகலத்திலுணயிறே யிருப்பது. "* கோதில் வாய்மையுடையவனேனுடே உண்ணவேணும்" என்றிறே அவன்தான் ப்ரார்த்திக்கிறதும். (க) "ஸ்ஹ்ந்ஹேஸ ஸ்ஹ்ஸ்ஹ ஸ்ஹ்ஸ்ஹ-ஸோரஸ்துதேஸர் வாங்மாமாஸஹ" என்றது இங்கே காணலாம்படியிருக்கிறதிறே.

(பேடை மயிற்சாயல் பின்னேமணாளா) மயில் பேடைபோலும் சாயலையுடைய நப்பின்னைப்பிராட்டிக்கு வல்லபனானவனே! * இத்தால் - ஜாத்யுசித தர்மாநுஷ்டாநத்தால் வந்த தாளியாகையாலும், அதுதான் ரக்ஷகத்திலேயிறே வார்ப்புப்போலே யிருக்கையாலும் எனக்கினிதா யிருந்ததாகிலும், உபக்கபிமதையான நப்பின்னை யோட்டைக்கலவிக்குறுப்பாகக் குளிக்கவேணுமென்னுமிடத்தை ஸூசிப்பிக்கிறாள். (நீராட்டமைத்துவைத்தேன்) நீராடுகைக்கு வேண்டுவன சமைத்துவைத்தேன். அதாவது - எண்ணெய் புளிப்பழம் கொண்டு வருகையும் * காய்ச்சினநீரோடு கெல்லிக் கடாரத்தில் பூரித்துவைக்கையுமிறே. (ஆடியமுதுசெய்) இளைபபாலே சடக்கென அமுதுசெய்யப்புகுராதே, நீராடிவிட்டு அமுது செய்யவேணும். (அப்பனுமுண்டிலன் உன்னேனுடனே யுண்பான்) "உன்னேனுடனே யுண்ணவேணும்" என்று உங்கள் தமப்பனாரும் உண்டிலர். ஆனபின்பு, நீ காலவிளம்பம்பண்ணுதே கடுக அமுது செய்யென்கை. .... (கூ)

விகாண்" என்று நீ சொல்லுவானென்னென்கிற சங்கையிலே, "பேடைமயில்" இத்யாதியாலே ஸம்போதிக்கிறானென்று திருவுள்ளம்பற்றி, அத்தைநீராகையிலே ஹேதுவாணமையைக்காட்டுகிறார் (இத்தாலித்யாதி). (வார்ப்பு) மேல்பூச்சு. "ஆடியமுதுசெய்" என்கையாலேநீராடாமல்அமுதுசெய்யவேண்டாவென்று தோன்றுகையால், அப்ரஸக்தப்ரதிஷேதம் பண்ணக்கடவதாமாலே, அந்தப்ரஸக்தியைக்காட்டிக்கொண்டர்த்தமருளிச்செய்கிறார் (இளைப்பாலேயித்யாதி). ... ... (கூ)

(க) தை-ஆ-க.

http://acharya.org

மூ.—கடியார்பொழி லணிவேங்கடவா
கரும்போரேறே நீயுகக்கும்
குடையும்செருப்புங் குழலுங்கருவிக்கக்
கொள்ளாதே போனுய்மாலே
கடியவெங்கானிடைக் கன்றின்பின்போள
சிறுக்குட்டச் செங்கமல
வடியும் வெதும்பி யுன்கண்கள்சிவந்தா
யசைந்திட்டாய் நீ யெம்பிரான். (சை)

அவ;—நாலாம் பாட்டு. நாள்தோறும் கன்றுமேய்க்கப் போகையும், இவள் வரவு பார்த்திருக்கையும், வந்தாலோடு படுகையும்-இவளுக்கு நித்யமாய்ச் செல்லாநின்றதிறே.

ஸ்வா;—(கடியாரித்யாதி) நறுநாற்ற மார்ந்திருக்கிற பொழிலாலே சூழப்பட்டு அழகிதாயிருக்கிற திருமலையிலே நித்யவாஸம் செய்கிறவனே!; (கரும்போரேறே) பெரிதாய், செருக்குத்தோன்ற எதிர் பொருது ஸ்வைரத்திலே ஸஞ்சரிக்கிறருஷபம் போலே திருவாய்ப்பாடியை மூலையடியே நடத்தி மேனிணிப்புத்தோன்ற ஸஞ்சரிக்கிறவனே! வஸிஷ்டாதிகள் மேழே ஒதுங்கிவர்திக்க வேண்டாவே. இடக்கை வலக்கையறியாத வூரிறே. அன்றிக்கே, "கருமை"

வ்யா—;நான்காம்பாட்டு. (கடியித்யாதி) பரிமளப்ரசுரமான பொழில்களையுடைத்தாய் அழகியதாயிருந்துள்ள திருமலையிலே நித்யவாஸம் பண்ணுகிறவனே!. (கரும்போரேறே) கறுத்த நிறத்தையுடைத்தாய், செருக்காலே எதிர் பொருது ஸ்வைரத்திலே திரியும்வ்ருஷப்பம்போலே, திருவாய்ப்பாடியை மூலையடியே நடத்தி, மேனிணிப்புத்தோற்றத்திரிகிறவனே!. (க) "பட்டிமேய்க்தோர்கா

அரு;—நாலாம்பாட்டு. (கடியாரித்யாதி) "அணி" என்றதினர்த்தம் (அழகியதாய்)என்றது. "இப்படி பரிமளப்ரசுரமானபொழிலையுடையகுளிர்ந்த திருமலையிலே நித்யவாஸம் பண்ணுமவனுக்கு, வெங்கானிடைக் கன்றின் பின்போய் அடிவெதும்ப வேண்டிற்றே"என்று வெறுத்துச்சொல்லுகை இவ்விசேஷணத்துக்கு ப்ருக்ருதோபயோகமென்ற திருவுள்ளம். (எதிர்பொருது) என்றது-தான் பகைவளைத் தொடரும்போது எதிர்த்துவந்த வ்ருஷபங்களோடு யுத்தம்பண்ணி ஜயித்தென்றபடி. (மூலையடியே) என்றது-யதேச்சமாகப்

(க) நா-தி-சை-க.

http://acharya.org

என்றது-கருமைதானுய், *பொராநின்ற நீலவல்லேறென்னவுமரம். அப்போது "பொருது நீவந்தாய்" என்கிறது போரச்சேருமிறே. மல்லர் முதலான சத்ருக்களோடே பொருதமையுண்டிறே. (நீயுகக்கும் குடையும் செருப்பும் குழலும் தருவிக்கக் கொள்ளாதேபோனுய்மாலே) வர்ஷாதபபரிஹாரமான விரியோலையும் கண்டகாக்ர பரிஹாரமான திருவடி நிலையும் கன்றுகள் வயிறு நிறைந்தால் அழைத்தாதும் குழலும்; (க) "நிவாஸேத்யாதி" (உ) "சென்ருல் குடையாமித்யாதி" அஜ்ஞாதஜ்ஞாபநமுகத்தாலே அவர் தாமே சூழலுமாவரிறே. கன்றுகளே மிகவும் உகக்கிறத்வரையாலேயிறே மூன்று உகந்தவற்றை அநாதரித்துப்போக வேண்டிற்று. அத்தாலேயிறே "மாலே" என்றது.

(கடிய வெங்கானிடைக் கன்றின்பின்போன சிறுக்குட்ட) இவனே அணைத்து மடியிலே வைத்துக்கொண்டிரா நிற்கச்செய்தேயும் கன்றின்பின் போனத்வரையிறே பின்னுட்டுகிறது. "மிகுந்த

நோறு" என்னக்கடவதிறே. (நீயுகக்குமித்யாதி) நீயுகக்குமவையான வர்ஷாதபநிவாரணமான குடையும், கண்டகாதி பரிஹாரகமான திருவடிநிலைகளும் கன்றுகளையடைத்து மேய்க்கைக்கும் அழைக்கைக்கு முறுப்பாக ஊதுகைக்குடலான வேய்ங்குழலும் தருவிக்கச்செய்தே இவற்றை வாங்கிக்கொள்ளாதே, கன்றுகள் மேய்க்கையில் வ்யாமோஹத்தாலே போனவனே!.

(கடியவெங்கானிடைக் கன்றின்பின்போன) மிகவும்வெம்மையையுடைத்தானகாட்டிலேகன்றுகள்போனவிடமெங்கும் தேடிக்

பண்ணியென்றபடி. அதாவது கோபிமார்களோத் தனக்காக்கும்போது விரோதித்தகோபரை பக்காபிமாநாம்படி பண்ணியென்றபடி. குடையும் செருப்பும் குழலும் கொள்ளாமை, அடிவெதும்புகைமுதலானவற்றுக்கு ஹேதுவென்னுமிடம் தோன்றவிசேஷித்து, "மாலே" என்றதை-போகைக்கு ஹேதுவென்னுன்று கொண்டு, "போனுய்" என்றதை-போனவனே யென்று ஸம்போதநமாக்கி, அர்த்தமருளுகிறார் (நீயுகக்குமவையானவித்யாதி). குழலுண்டானால் இருந்தவிடத்திலிருந்து அமைத்து மேய்த்தும், அழைக்கவும் கூடுமிறே-அத்தால் அடிவெந்து போகாதிறே யென்று திருவுள்ளம்.

"கடிய" என்றும், "வெம்" என்றும் க்ரௌர்யத்தைச் சொல்லுகையாலே அருளுகிறார் (மிகவும்வெம்மையையுடைத்தான) என்று. "வெதும்பி"

(க) ஸ்தோ-ர-ச்லோ. (உ) க-திருவ. ருகூ.

http://acharya.org

வெம்மையுடைத்தான கானிடை'' என்கையாலே, பாலை நிலமென்று தோற்றுகிறது. இப்படிப்பட்ட காட்டிடையிலேபோன சிறுப் பிள்ளாய்! (செங்கமலவடியும்வெதும்பி) அப்போதலர்ந்த செவ்விதாமரைபோலே யிருக்கிற திருவடிகளும் வெதும்பி. காட்டில் வெம்மையை நினைத்து அஞ்சினவளாகையாலே, ''செங்கமலவடி'' என்றும் இவள் கைக்குக் கொடுத்துத் தோற்றுமிறே. (உன்கண்கள் சிவந்தாய்) கன்றுகளுக்கு மேய்ச்சல்தலை பார்க்கையாலும், அவற்றின் வயிற்றின் குறைவுநிறைவுபார்க்கையாலும், காட்டிலே அதிரவோடிக்கன்றுகள் மறிக்கையாலும்திருவடிகளில்வெம்மைதிருக்கண்களிலேவருகையாலும் சிவந்திருக்குமிறே. (அசைந்திட்டாய்) போரச்சலித்தாய். ''எழுந்திருந்து பேசு'' என்பாரைப்போலே ''அசைந்திட்டாய்'' என்கிறாள். (நீ) உன்னருமை யறியாத நீ. (எம்பிரான்) போன. (சிறுக்குட்டச் செங்கமலவடியும் வெதும்பி) சிறுப்பிள்ளையான உன்னுடைய சிவந்தகமலம்போன்ற திருவடிகளும் கொடுத்து. ''செங்கமலவடி'' என்கையாலே-திருவடிகளினுடைய மென்மை குளிர்த்திமுதலானவற்றைச் சொல்லுகிறது. இப்படியிருக்கிற திருவடிகள், குடையும் செருப்புமின்றிக்கே கடியவெங்கானிலே நிரிந்தால், வெதும்பச் சொல்லவேண்டாவிறே. (உன்கண்கள்சிவந்தாய்) கால்கொதித்தால் கண்கள் சிவக்கை நிச்சயமிறே. அதுக்கு மேலே, கன்றுகளுக்கு மேய்ச்சற்றலைபார்க்கை, அவற்றின் வயிற்றின் நிறைவுகுறைவு பார்க்கை, ''துஷ்டம்ருகங்கள் வருகிறதுண்டோ'' என்று சுற்றும்பலகாலும் பார்க்கை, '' கழியப்போனவையுண்டோ?'' என்றுமறிக்கைக்குப்பார்க்கைமுதலாகஒன்றிலே உறப்பார்க்கையாலும் திருக்கண்கள் சிவக்குமிறே. (அசைந்தி

என்றது - கண்சிவக்கைக்கு ஹேதுவானமையை லோகப்ரஸித்தியை உட்கொண்டருளுகிறார் (காலித்யாதி). ''சிவந்தாய்'' என்றது- சிவக்கும்படியானு மென்று சப்தார்த்தம். ஆனால், அடிவெதும்புகையாலே தானே கண்கள் சிவக்கை அர்த்த ஸித்தமன்றே? விசேஷித்துச் சொல்லவேணுமோவென்ன, அதன்றியும் ஹேதுக்களுண்டென்று காட்டுகிறார் (அதுக்குமேலேயித்யாதி). ''அடியும் வெதும்பிக் கண்கள் சிவந்தாய்'' என்றதால் அர்த்தஸித்தமாயிருக்க, ''அசைந்திட்டாய்'' என்று விசேஷித்ததற்குத் தாத்பர்யமருளுகிறார்

http://acharya.org

மூ.—பற்றுர்நடுங்க முன்பாஞ்சசன்னியத்தை
வாய்வைத்த போரேறேயென்
சிற்றுயர் இங்கமே சீதைமணாளா
சிறுக்குட்டச் செங்கண்மாலே
சிற்றுடையுஞ் சிறுப்பத்திரமுமிவை
கட்டிலின்மேல் வைத்துப்போய்
கற்றுயரோடுநீ கன்றுகள்மேய்த்துக்
கலந்துடன்வந்தாய் போலும். (ஒ)

இப்படிபோயோ எங்களுக்கு ரக்ஷகனுய் உபகாரகனுக விருக்கிறது. .... (ச)

ஸ்வா;—அஞ்சாம்பாட்டு. (பற்றுரித்யாதி). சத்ருக்கள் நடுங்கும்படி ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யத்தைத் திருப்பவளத்திலே வைத்து, அத்தாலே கர்வித்தனை ப்ரகாரத்தைக் கண்டு, ப்ரதிகூலர் முடியவும்

ட்டாய்நீ எம்பிரான்) இளைத்திட்டாய் என்னயனே!. திருவடிகள் வெதும்பித் திருக்கண்கள் சிவந்தவளவேயோ?; ஊருக்குள்ளே திரியும்போது "கரும்போரேறு" என்னும்படி புஷ்கலமான வடிவையுடையவனுய்ச் செருக்கித்திரியக்கடவநீ போரஇளைத்திட்டாயென்று வெறுத்துச்சொல்லுகிறர். ... . (ச)

வ்யா,—அஞ்சாம்பாட்டு. (பற்றுரித்யாதி) (க) "ஸமஸ்தாநாமபி பாண்டவாநாம்" என்கிறபடியே உனக்குப்ராண பூதரான பாண்டவர்களிளகிலையாலே (க) "த்விஷதஸ்நம் நஶோக்தவ்யம்" என்னும்படி உனக்கு ஶத்ருக்களான துர்யோதநாதிகள் (உ) "ஸஶோகோ ஹர்ஷ ராஸ்த்ராணாம்வ்ருதயாநிவ்யதாரயத்"

(திருவடிகளித்யாதி). (வெறுத்துச் சொல்லுகிறர்) என்றது - குடையும் செருப்பும் குழலும் கொடாதே போன தன்னை வெறுத்துச் சொல்லுகிறனென்னுதல்; தருவிக்கக் கொள்ளாதே போனவனை வெறுத்துச்சொல்லுகிறனென்னுதல். ... ... (ஈ)

அரு;—அஞ்சாம்பாட்டு. (பற்றுரித்யாதி) "பற்றுர்" என்றது - பற்றுதாரென்றும், அத்தாலே சத்ருக்களென்று விவக்ஷித்து "க்ருஷ்ணனுக்கு துர்யோதநாதிகள் சத்ருக்களானபடியை ப்ரமாணமுகேந உபபாதிக்கிறர் (மமேத்யாதி). ப்ராணனை நலியுமவனிறே சத்ரு. இவர்களும் ப்ராணபூதரென்கையாலே சத்ருக்களென்னத தட்டிலை யென்றுகருத்து. (கூ) "ஜரஜ்ஜநாந்ந

(க) பார-உத்யோ-கூ0-கூஉ. (உ) கீ-க-கசு. (கூ)

http://acharya.org

அதுகூலர் தழைக்கவுமாம்படி நின்ற புருஷர்ஷபனே! (என் சிற்றாயர் சிங்கமே) "தன்னே ராயிரம் பிள்ளைகள்" என்கிறபடியே சிறுப்பிள்ளைகளோடே ஸிம்ஹக்கன்றுபோலே மேணணிப்புத் தோன்ற விளையாடித்திரிகிறவனே! (க) "ஸஹதர்மசரீதவ" (உ) "வைதேஹிதர்மம் - வைதேஹீபர்தாரம்" என்கிறபடியே "தை மைமணுளா" என்கிறாள். இப்போது இவளை நிரூபகமாகச்சொல்லுகிறது- "ஸ்ரியஃபதி" என்கிற தாம்யைக்யம்தோன்றுகைக்காகவிறே. மேலேயும் "பின்னேமணுளா" என்றாளிறே. (சிறுக்குட்டச் செங்கண்மாலே) நீர்மையையும் மேன்மையையும் ஸூசிப்பிக்கிற சிவந்த திருக்கண்களை யுடையவனே!.

ஸகோஷோதார்த்தராஷ்ட்ராணும் ஹ்ருதயானிவ்யதாரயத்" என்கிறபடியே பாஞ்சஜந்யத்தினுடையத்வனிபைக்கேட்டு நடுங்கும்படியாக, பாரதஸமரத்திலே ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யத்தைத் திருப்பவளத்திலே வைத்துநியுத்தோத்முகமானவ்ருஷபம்போலேசெருக்குத்தோற்றநின்றவனே! (என்சிற்றாயர் சிங்கமே) எனக்கு பய்யஎய் "தன்னே ராயிரம்பிள்ளைகள்" என்கிறசிறுப்பிள்ளைகளோடே ஸிம்ஹக்கன்றுபோலே மேணணிப்புத்தோற்ற விளையாடித் திரிகிறவனே! (தைமணுளா) ப்ரதிகூல நிரஸகமும் அநுகூலரக்ஷணமும் கண்டால் (உ) "ஹ்ருதம்பரிவஸ்வஜே-பர்தாரம்பரிஷஸ்வஜே" என்கிறபடியே, உகந்தணைக்கும் ஸ்ரீஜகராஜன் திருமகளுக்கு வல்லபனனவனே!. (சிறுக்குட்டச்செங்கண்மாலே) சிறுப்பிள்ளையாயிருக்கச்செய்தே புண்டரீ

மூஷ்மம் பேஷ்டம் ததஸுகரீதாஞ்சாவதரஸ - ஆஸ்ரிதஜநாக் ஸமாஸ்லேஷ்டும் பேஷ்டும் ததஸுகக்குதாஞ்சாவதரஸி" என்கிற படியே மேலே ஆஸ்ரிதவிரோதி நிரஸகம் சொல்லி, ஆஸ்ரிதரை ரஸிப்பிக்கும்படியைச் சொல்லுகிறதென்றருளுகிறார் (எனக்கித்யாதி). மேலிரண்டு பதத்தையும் கடாக்ஷித்து (உ) "தம்ருஷ்ட்வா சத்ருஸந்தாரம் ஸுகரீணாம் ஸுகாவஹம்- தம்திருஷ்ட்வாஸதக்ருஹந்தாரம் மஹர்ஷீணும் ஸுகாவஹம்" என்கிறபடியே கண்டாரனைக்கும் ப்ரகாரம்- "தை" என்றதுக்குத் தாத்பர்யமாக வருளுகிறார் (ப்ரதிகூலேத்யாதி). "சிறுக்குட்டன்" என்று சொல்லி வைத்து, "மாலே" என்று ஸர்வாதிகளுக்குச் சொல்லும்படி யெங்ஙனே யென்கிற சங்கைக்கு, "செங்கண்" என்றது பரிஹாரமென்னுமிடம் தோன்ற தாத்பர்யமருளுகிறார் (சிறுப்பின்னேயித்யாதி).

(க) ரா-பா-எ-உ. (உ) ரா-ஆர-கூ-கூ.

http://acharya.org

மூ.—அஞ்சுடராழி யுன்கையகத்தேந்து
மழகாரீபொய்கையுக்கு
ஞ்சுமிழ்ஞாகத்திணேடு பிணங்கவும்
ரு ணுயிர் வாழ்ந்திருந்தேன்

(சிற்ருடையும் சிறுப்பத்திரமுமிவைகட்டிலின்மேல்வைத்துப் போய்) உனக்குத் தகுதியான திருப்பரியட்டமும் உன்திருக்கைக் கடங்கின விளையாடு பத்திரமும் தரக்கொண்டெழுந்தருளாமல், கன்றுமேய்க்கிற த்வரையாலே கிடக்கைப்பாயிலே பொகட்டுப் போவாரைப்போலே, கட்டில்மேல்வைத்துமறந்து, கற்றினம்மேய்க் கிற விடையரோடே கன்றுகளையுங் கூட்டிக்கொண்டு போய், கற் றினத் தோடே கூடிப்போகிற கன்றுகளைப் பிரித்து மேய்த்துக் கொண்டுவந்தாயோ தானென்று உகக்கிறாள். ... . (ரு)

அவ;—ஆறும்பாட்டு. "வெறுப்பாருகந்தது செய்தாய்" என்று போனகாலத்தில் வந்த அபாயத்தைத் தத்காலம்போலே அநுஸந் தித்து ஈடுபடுகிறாள்.

காகூத்வத்தாலே "ஸர்வஸ்மாத்பரன்" என்று தோற்றும்படியிருக் கிறவனே!.

(சிற்ருடையுமித்யாதி) உன் பருவத்துக்குத் தகுதியானதிருப் பரிவட்டமும் உன் திருக்கைக்கடங்கின விளையாடு பத்திரமுமாகிற விவற்றைக் கன்றுமேய்க்கப்போகிற த்வரையாலே கிடக்கைப்பாயி லே பொகட்டுப் போவாரைப்போலே, கண்வளர்ந்தருளின கட டிலின்மேலேவைத்து மறந்துபோய். (கற்ருயரோடு நீ கன்றுகள் மேய்த்து) கன்றுகள் மேய்க்கிற இடைப்பிள்ளைகளோடே நீ கன் றுகளுமேய்த்து. (கலந்துடன் வந்தாய்போலும்) "அவர்களிலே ஒருவன்" என்னலாம்படி அவர்களுடனே சேர்ந்து வந்தாயோ தானென்று உகக்கிறாள். ... . (ஆ)

"சிறுப்பத்திரம்" என்றதால் பலிதார்த்தம் (உன் திருக்கைக்கித் யாதி). (பத்திரம்)-சொட்டைக்கத்தி. "கற்ருயரோடுகன்றுகள்மேய்த்து" என் றதாலே-கலக்கை அர்த்தஸித்தமாயிருக்க, "கலந்து" என்றதுக்குத்தாத்பர்ய மருளுகிறார் (அவர்களித்யாதி). "உடன் கலந்துவந்தாய்" என்றன்வயித்துக் கொள்வது. ... ... (இ

http://acharya.org

என்செய்யவென்னை வயிறுமறுக்கிஞ்
யேதுமோரச்சமில்லை
கஞ்சன்மனத்துக் குகப்பனவேசெய்தாய்
காயாம்பூவண்ணங் கொண்டாய். (கூ)

ஸ்வா;—(அஞ்சுடரிச்யாதி) அழகிய புகரையுடைத்தானதிரு வாழியை வெறும்புறத்திலே ஆலத்திவழிக்கவேண்டும்படியான உன் திருக்கையிலே தரித்தவழகையுடையவனே!; பயங்கிவர்தகமான தும் அழகுக்கு உறுப்பாகா நின்ற திறே. (நீ பொய்கைபுக்கு) நீ உன்னுடைய மார்தவத்தை நினையாதே பொய்கையிலே புக்கு. (க) "சலங்கலந்த பொய்கை" என்கிற பொய்கையிலேயிறேபுக்கது.

வ்யா.—ஆரும்பாட்டு. (அஞ்சுடரிச்யாதி) உன் திருமேனி நிறத்துக்குப் பரபாகமான அழகிய தேஜஸ்ஸையுடைய திருவாழி யை, வெறும்புறத்திலே ஆலத்தி வழிக்கவேண்டும்படியான உன் திருக்கையிலே தரித்துக்கொண்டிருக்கிற அழகையுடையவனே! (நீ பொய்கை புக்கு) *கருதுமிடம் பொருது, கைகிற்கும் பரிகரமுண் டாயிருக்க, இயற்றி யில்லாதாரைப்போலே நீ உன்னுடைய மார் தவத்தைப் பாராமல் நச்சுப்பொய்கையிலே போய்ப்புக்கு. (நஞ்சு மிழ் நாகத்தினோடு பிணங்கவும் நரனுயிர்வாழ்ந்திருந்தேன்) க்ரோத

அரு;—ஆரும்பாட்டு. (அஞ்சுடரிச்யாதி) "காயாம்பூவண்ணம் கொண் டாய்" என்றபதத்தைக்கடாகூஷித்து "அஞ்சுடர்" என்று விசேஷித்ததற்குத் தாத்பர்யமருளுகிறார் (உன் திருமேனியிச்யாதி), "ஆழியேந்தமழகா" என் றத்தாலே தானே "உன்கையகத்து" என்றதுஸித்தமாயிருக்கச்செய்தேயும், அருளிச்செய்ததற்கு பாவமருளுகிறார் (வெறும்புறத்திலேயிச்யாதி), "அழ கா" என்றுஸம்போதித்துப் "பொய்கைபுக்கு" என்றத்தாலே ஸித்தார்த்தத் தை நீ யென்று சொல்லவேணுமோ வென்ன, அதுக்கு ஈரும்மாரமான நீ யென்றர்த்தம் விவக்ஷித்து, கீழ்ச்சொன்ன திருவாழியை ஆபரண கோடி யிலே சேர்த்து, அழகுக்குடலாக்கின படியேயன்றிக்கே, ஆயுதத்வ விவக்ஷை யாலே ப்ரக்ருதோபயோகம் காட்டாநின்று கொண்டு, அர்த்தமருளுகிறார் (கருதுமிடமித்யாதி). (இயற்றியில்லாதாரைப் போலே) அநிசயமில்லாதா ரைப் போலே, தான் வேண்டும் கார்யத்துக்கு ஆளில்லாதாரைப்போலே யென்றபடி. ப்ரமாண ப்ரஸித்தியைத் திருவுள்ளம்பற்றிப் பிணங்கின ப்ரகா

(க) நி-ச-வி-அகு.

http://acharya.org

பெரியாழ்வார்திருமொழி, கூ-ப,கூ-தி,கூ-பா, அஞ்சுடாராழி. நிலை

(நஞ்சமிழ் நாகத்திணைடு பிணங்கவும் நானுயிர் வாழ்ந்திருந்தேன்) நஞ்சை உமிழாநின்றகொடியநாகத்தோடே நீ பிணங்கின போ தும், நான் ப்ராணனோடே யிருந்தேனிறே. பொய்கையில்ஜலம்- அநுமேயமாய், விஷம்-ப்ரத்யக்ஷமாம்படியிறே உமிழ்ந்து போந்த படி.

(என்செய்ய வெவ்வினைவயிறு மறுக்கினுய்) போகாதே ப்ராண னோடேயிருக்கிற வென்னை என் செய்வதாகத்தானென்னை வயிறெ ரியும்படி பண்ணினாப். வஸ்துவை மடியிலே வைத்துக் கொண்டி ருக்கச்செய்தேயும், போனகாலத்துக்கு மீண்டும் மீண்டும் வயிறெ ரிகையிறே மறுக்குதல். (ஏதுமோரச்சமில்லை) ஸ்வாபஹர்த்தத்தை நினைத்தஞ்சுதல், பராபஹர்த்தத்தை நினைத்தஞ்சுதல். ஸாஹஸப்ர வ்ருத்தி-லோகம் பொறுதென்றஞ்சுதல், என்னைப் பார்த்தஞ்சுதலி

க்காலே மேன்மேலும் நஞ்சை யுமிழாநின்றுள்ள காளியனுடை ஸர்ப்பத்தோடே, அது தன்னுடலாலே உன்னைக்கட்ட அத்தை யுதறிப்பொகட்டு, அதனுச்சியிலேறி அதின்வாலைப் பிடித்துக்கொ ண்டு நின்று, நினைத்து வாயாலே ரத்தம் கக்கும்படியாட, இப்படி யாய்க்கொண்டு அந்யோந்யம் பிணங்கினபோதும் நான்ப்ராணனே டே யிருந்தேனிறே.

(என்செய்ய வெவ்வினை வயிறு மறுக்கினுய்) ஏதுக்காக என்னை இப்படிவயிறுமறுக்கப் பண்ணினுய். (ஏதுமோரச்சமில்லை) இப்படி ஸாஹஸ ப்ரவ்ருத்திசெய்தால் "உனக்குத்தான் ஒரு தீங்குவரும்" என்றதல், "எனக்குவயிறெரியும்" என்றதல், "லோகமிதுகண்டா ல் பொறுது" என்றதல், உனக்கு ஏதேதசமும் ஒருபயமில்லை. (கஞ்

சத்தை யருளிச் செய்துகொண்டு தாத்பர்யமருளுகிறார் (க்ரோதத்தாலேயித் யாதி). (ப்ராணனோடேயிருந்தேனிறே) என்றதுக்கு- "என்னில் மனம் வலி யாரொரு பெண்ணில்லை" என்று கருத்து.

"ஏதுமோரச்சம்", என்கைக்கு-நாநாவான பயம் சொல்ல வேண்டுகை யாலே, நீ உன் மார்தவத்தைப் பாராதே "பொய்கை புக்கு" என்றதையும், "என்னை வயிறு மறுக்கினுய்" என்றதையும், "நானுயிர் வாழ்ந்திருந்தேன்" என்கையாலே "லோகத்தார் பொறார்" என்று பலிக்குமாகையாலே, அத்தைப் பற்றவும் வந்தநாநாவானவச்சங்களைக்காட்டுகிறார் (இப்படிபித்யாதி), "அஞ்சு டாராழி" என்று தொடங்கிச் சொன்னவர்த்தத்தையெல்லாம்-அஞ்சன் மனத்

http://acharya.org

மூ.—பன்றியுமானையு மீனமுமாகிய
பாற்கடல்வண்ணனு வுன்மேல்
கன்றிணருவாகி மேய்புலத்தேவந்த
கள்ளவசுரர் தம்மைச்
சென்றுபிடித்துச் சிறுக்கைகளாலே
விளங்காபெறிந்தாய் போலும்
என்றுமென் பிள்ளைச்குத்தீமைகள்
செய்வார்களங்ஙன மாவர்களே. (எ)

ல்லியிறே. ஆனாலும் இந்தஸாஹஸம் கும்ஸாதிகளுக்குப்ரயோஜநமா மித்தஜீனயிறே. (காயாம் பூவண்ணம் கொண்டாய்) காயாம் பூவில் செவ்வி நிறத்தை அபஹரித்தவனே! திருமேனியில் ஸமுதாய சோபையையும் ஸௌகுமார்யத்தையும் பார்த்து இவற்றிலொரு குறை வாராமல் என் பாக்யத்தாலே பிழைக்கப்பெற்றேனென்கிறாள். (சு)

ஸ்வா;—ஏழாம்பாட்டு, (பன்றியித்யாதி) மத்ஸ்யாத் யவதாரங் சன் மனத்துக் குகப்பனவேசெய்தாய்) "உனக்கெதேனு மொரு அபாய மெப்போதோவருவது" என்று இடம்பார்த்திருக்கும் கம் ஸனுடைய மகள்ஸுக்கு ப்ரியமானவற்றையே செய்தாய். (காயாம்பூ வண்ணங் கொண்டாய்) காயாம்பூப் போலே யிருக்கிற திருநிறத்தை யுடையவனே, வேண்டினபடியாகிறது; இவ்வடிவுக்கு ஒரு வைகல்யம் வாராமல் பிழைக்கப்பெற்றேனேயென்கை. .... (சு)

வ்யா.—ஏழாம்பாட்டு.(பன்றியுமானையுமீனமுமாகிய)பூம்புத்

தக்குகப்பனவே செய்தனென்னுமிடம்தோன்றவர்த்தமருளிச்செர் (உனக்கே தேனுமித்யாதி). இத்தால் இப்பாட்டடி தொடங்கி அவனுடைய ஸாஹஸ ப்ரவ்ருத்திகளைச் சொல்லி, "நீ இப்படி ஸ்வரக்ஷணமும் ஆஸ்ரிதரக்ஷணமும் லோகரக்ஷணமும் தவிர்த்து, இப்படி விரோதிக்கிஷ்டத்தைச் செய்யா நின்றாய்" என்று க்லேசித்துச் சொல்லுகிறாளென்றதாயிற்று. அவன் பண்ணும் ஸாஹஸப்ரவ்ருத்திகளைச் சொல்லி க்லேசிக்குமவள் அவனே வர்ணிக்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செர் (வேண்டினபடியித்யாதி). ... ... (சு)

அரு;—ஏழாம்பாட்டு. (பன்றியுமித்யாதி) "பாற்கடல் வண்ணா" என்னுமளவும் ஆஸ்ரித ரக்ஷணமும், "உன் மேல்" இத்யாதியாலே - விரோதிநிரஸநமும் சொல்லுகிறாளென்று திருவுள்ளம்பற்றி, இவ்வவதாரங்கள் ஆஸ்ரிதரக்ஷணோபயுக்தமாகைக்காக விசேஷித்துக் காட்டுகிறார் (பூம்புத்தரண

http://acharya.org

கள் ப்ரஸித்தமாயிருக்கச் செய்தேயும் (க) "அன்னமுமீனுருவுமாளரியும் குறளுமாமையுமானவனே" என்பது, (உ) "ஆனைனையன் மீனேடேனமும்" என்பது, இப்படியே "பன்றியுமாமையுமீனமுமாயெ" என்றுமாறுடி அநுஸந்திப்பது, (கூ) "மீனேடாமை கேழல்" என்று அடைவே அநுஸந்திப்பதாகிறது, (ச) "யஜ்ஞேயஜ்ஞபுவாமியுகேயுஸ்பவாமி" என்கிற ந்யாயத்தையும், (ஞ) "வையம்காக்குமுருவும்பேருஞ்செய்கையும்-ஊழிதோறூழிவேறவன்" என்கிறஅவதார ரஹஸ்யங்களையும் விஶதமாகவறிந்தவர்களாகையாலேயிறே.

(பாற்கடல்வண்ணனே) (சு) "பாலினீர்மைசெம்பொனீர்மை" என்கிறயுகவர்ணக்ரமாவதாரமாதல். "பரர்சூழ்க்கடல்" என்று இந்தக்

த(ஜ) ரணம்பண்ணின வராஹமும், மந்தராதாரமானகூர்மமும், ப்ரளயாபத்ஸகமான மத்ஸ்யமுமான. இத்தால்-அப்ராக்ருத திவ்யஸம்ஸ்தானத்தை யழியமாறி திர்யக்ஜாதியமாக்கிக்கொண்டுஜகத்ரக்ஷணம் பண்ணியருளின நீர்மையைச் சொல்லுகிறது; வராஹாவதாரத்தை முற்பட்சொல்லிற்று - ப்ரளயார்ணவமக்கையான பூமியையெடுத்த வளவன்றிக்கே, ஸம்ஸாரார்ணவமக்நரான சேதநரை உத்தரிப்பிக்கைக்காக, தத்தத்நூரூபோபாயங்களை உபதேசித்த வேற்றத்தைப் பற்ற. (எ) "ஏனத்தினுருவாயிடந்த பிரான்-ஞானப்பிரான்" என்றுரிறே ஆழ்வார். திருமங்கையாழ்வாரும், (அ) "ஏனத்தினுருவாகி நிலமங்கை யெழில்கொண்டான்" என்றவநந்தரம், "ஞானத்தினெளியருவை" என்றுரிறே. இவர் தாமும், (சு) "எயிற்றிடை மண்கொண்டவெந்தை யிராப்பகலோதவித்து" என்றும் மேலேஅருளிச் செய்தாரிறே.

(பாற்கடல்வண்ணனே) திருப்பாற்கடல்போலே வெளுத்திருந்துள்ள திருமேனிநிறத்தையுடையவனே! இத்தால்-(சு) "பாலினீர்மை"

யித்யாதி). காலிம்ஹாத்யவதாரங்களிருக்க, அம்மூன்று மொரு கோர்வையாக வருளிச் செய்ததுக்குத் தாத்பர்யமேதென்ன வருளுகிறார் (இத்யாதி). மத்ஸ்யாதியாகச் சொல்லும் ப்ரமாணத்தை விட்டு அருளிச்செய்ததுக்குக் கருத்தருளுகிறார் (வராஹேத்யாதி). பூம்யுத்தரணமாத்ர மன்றிக்கே ஞாநப்ரதாநத்தால் வந்த ஏற்றத்துக்கு ப்ரமாணங்களருளுகிறார் (ஏனத்தருளித்யாதி).

க) க-ஞ-கக. (உ) தி-வாய்-க-அ-அ. (கூ) தி-மொ-அ-அ-கo. ச) தி-ச-அ.
(ஞ) தி-வாய்-எ-கூ-கக. (அ) தி-ச-வி-சச. (எ) திருவி-கக
(சு) தி-மொ-உ-க-கூ. (க) ச-உ-கூ.

http://acharya.org

கடல் தன்னேயாதல். (உன்மேல் "கன்றினுருவாகி மேய் புலத்தே வந்த கள்ளவசுரர் தம்மை) கன்றுகள் மேய்கிற விடத்திலே க்ருத்ரிமரூபிகளான வஸுரர்கள் கன்றினுருவாகி உன்மேல் வந்தபோது

என்கிறபடியே ஸத்த்வப்ரசுரரான க்ருதயுகபுருஷர்களுடைய ருக்யதுர்வர்ணமான திருமேனி நிறத்தையுடையனுய்க்கொண்டு, அவர்களுக்கு ஆஸ்ரயணீயனுய் ரக்ஷித்தபடி சொல்லுகிறது. "பார்க்கடல் வண்ணு" என்றுபாடமாகில் - பார்சூழ்ந்த கடல்போலேயிருக்கிற திருமேனிநிறத்தையுடையவனே யென்கை. அப்போது இப்படியிருக்கிற திருவடிவையிறே நீ அழியமாறி, திர்யக்ரூபமாக்கிக்கொண்டு ஜகத்ரக்ஷணம் பண்ணிற் றென்றபடி. (உன்மேலெத்யாதி) இப்படி ஜகத்துக்கு ஸர்வப்ரகாரரக்ஷகனை உன்மேலோகிவதாக, மேய்க்கிற கன்றுகளுக்குள்ளே தத்துல்யமான வடிவைக்கொண்டு அவைமேய்கிற நிலத்திலேவந்து கலந்துநின்ற க்ருத்ரிமரான அஸுரர்தங்களை.

(சென்றுபிடித்துச் சிறுக்கைகளாலே) அவர்கள்சேஷ்டிதவிசேஷங்களாலே அறிந்துசென்று சிறுக்கைகளாலே பிடித்து.

ரகாரமாக்கிப் பாடமான போது, இப்பதம்ஆஸ்ரிதரக்ஷணத்தைச் சொல்லும்படி யெங்ஙனே யென்ன வருளுகிறார் (அப்போதித்யாதி). "ஆய" என்றதனால் முன்புவேறே ப்ரகாரமாயிருக்கும்படி தோன்றுகையால், அந்த ஸ்வாபாவிகாகாரமான நீலநிறத்தை இதுசொல்லிற்றென்று திருவுள்ளம்."கடல் வண்ணு" என்று ஸம்போதித்து, "கன்றினுருவானவனை விளங்கா யெறிந்தாய்"என்றும், "உன்மேல்"என்றதுஸித்தமாயிருக்கவும், "உன்" என்றதுக்கு, பன்றியுமித்யாதியைக்கடாக்ஷித்துத் தாத்பர்யமருளுகிறார் (இப்படியித்யாதி). (அஸுரர்களை)என்றபஹுவசநத்துக்கு "அசுரர்தம்மை" என்றுமூலமிருக்கையாலே, "கன்றினுருவாகி" என்றதை உபலக்ஷணமாக்கி, "புள்ளினுரு" என்றுப்போலேயிலவஸுரர்களைவிவக்ஷித்து "வினங்காயெறிந்தாய்" என்றவிடத்திலும் "வாய்பிழிந்திட்டாய்" என்றுப்போலே உபலக்ஷணமாக்கித் தாத்பர்யம் கண்டுகொள்வது. அன்றிக்கே, ஆழ்வாருக்கு க்ருஷ்ணனிடத்தில் ப்ரேமாதிசயத்தாலே, வந்தவொருவனே ஒன்பதாகத்தோற்றி பாத(பஹுத்வ)கத்வத்திலுறைப்புத் தோற்ற பஹுவசநம் ப்ரயோகித்தாரென்று கொள்ளவுமாம்.

கள்ளத்தனத்தால் வந்தவர்களைச் சென்று பிடிக்கக்கூடுமோ வென்ன; அதுக்கு ஹேதுவைக் காட்டிக்கொண்டர்த்தமருளுகிறார் (அவர்களித்யாதி). (சேஷ்டிதவிசேஷங்களாலே) என்றது, "காய்கதிர்ச் செங்கெலக்கற்று திரை

http://acharya.org

"அவர்கள் தின்னவிரும்பாதகருந்திமத்தையறிந்துசென்று பிடித்துத் தூக்கிச் சுற்றி அஸுரமயமாள விளங்காயெறிந்தாயோதான்" என்றவாறே, "எறிந்தேன்" எனனக்கூடும்; "என் பிள்ளைக்குத் தீமைகள் செய்வார்கள் என்று மங்ஙனமாவர்களே" என்று ப்ரியப்படுகிறாள். இவள் நெஞ்சிலோடுகிற தசைஸ்வரம் கொண்டறியுமத்தனை. ப்ரதிகூலித்துக்கிட்டினவர்கள் நிரங்குசவிநாஸத்திலே அன்வயிக்கு மத்தனையிறே. .... (எ)

அவ;—எட்டாம் பாட்டு. ப்ரதிகூலர் விரோதித்தவளவில் நிரஸிக்கலாயிருந்தது. அதுகூலர் விரோதித்தவளவில் நிரஸிக்கையிலுண்டான அருமையாலே, செருக்குவாட்டி விடுவித்தனையிறே உள்ளது.

(விளங்காயெறிந்தாய் போலும்) அஸுரமயம் உன்னோடலிவதாகநின்றவிளாவினுடைய காயுதிர்க்க எறிவாரைப்போலே, தூக்கியெடுத்தெறிந்து,இரண்டு தலையையும்முடித்துப்பொகட்டாயோதான்; என்றவாறே, "எறிந்தேன்காண்" என்று சொல்லிநிற்க; (என்றுமித்யாதி) "என்னுடைய பிள்ளைக்குத்தீமைகள்செய்வதாகக்கோலினவர்கள், என்றும்அப்படியாய்ப்போவர்கள்"என்று நெஞ்செரிச்சலாலே சொல்லுகிறாள். (அங்ஙனமாவர்கள்) என்றது - அப்படியேயாவர்களென்றபடியாய், அவ்விளாவும் கன்றும்போலே நசித்துப்போவர்களென்றபடி. .... (எ)

மண்டித்தின்ன விரும்பாக்கன்று" என்கிறபடியே,தானும்தின்பாரைப்போலே பாவியாநிற்கிற வ்யாபாரங்களாலேயென்றபடி."விளங்காயெறிந்தாய்போலும்" என்று க்ருஷ்ணனைக் கேட்டு, அநந்தரம் "அங்ஙனமாவர்களே" என்று ஸ்வதமாக நிஸ்சயித்து வார்த்தை சொல்லுகையாயிருக்கையாலே, இதுக்குப்பாத்யுத்தரம் சொல்லாவிடில் இவளுக்கு நிஸ்சயிக்கக்கூடாமையாலே, அவனுத்தரம் சொன்னதாக ஸங்கதியைக் காட்டுகிறார் (என்றவாறே யித்யாதி). "ஸர்வம்வாக்யம் ஸாவதாரணம்-ஸர்வம் வாக்யம் ஸாவதாரணம்" என்கிற ந்யாயத்தாலே ஸாவதாரணமாக்கி "அங்ஙனம்" என்றால் மீளவும் கன்று போலே எறியப்பட்டுப் போவரென்றர்த்தமாகில், மற்றுமுள்ள கம்ஸாதிகளிடத்தில் எறிகையில்லாமையாலே நசித்துப்போகையே விவக்ஷிதமென்று தாத்பர்யமருளுகிறார் (அங்ஙனமித்யாதி). ... ... (எ)

http://acharya.org

மூ.—கேட்டறியாதன கேட்கின்றேன்
கேசவா கோவலரிந்திரற்குக்
காட்டிய சோறுங்கறியுந்தயிரும்
கலந்துடனுண்டாய் போலும்
ஊட்டமுதலிலே னுன்றனக்கொண்
டொருபோது மெனக்கரிது
வாட்டமிலரப்புகழ் வாசுதேவாவுன்னை
யஞ்சுவனின் றுதொட்டும். (அ)

ஸ்வா;—(கேட்டறியாதனவித்யாதி) உனக்கு இக்கேதுகுறை யாய்த்தான், (க) "அங்கோர் பூதவடிவுகொண்டுன்மகனின்று கஞ் காய் பாசனநல்லன பண்டிகளால் புகப்பெய்தவதனெல்லாம் வ ளைத்துண்டிருந்தான்" என்றபலரும்வந்து "உன்மகன், உன்மகன்" என்று சொல்ல, இதற்குமுன்பு இப்படிகேட்டறியேன், இன்றுகே ளாநின்றேன். (உ) "கவர்ந்ஸ்து-கோவர்தநாஸ்மி" என்றொருமஹா பூதம் வந்துண்டுபோக, "உன்மகனுண்டான்" என்றுசொல்லாநின் றீர்கள். (கேசவா)ப்ரஹ்மே சாநாதிகளுக்குக்காரணமாகை யன்றிக் கே, இப்பழிச்சொலவுக்குநீகாரணமாவதே. (கோவலரிந்யாதி) திரு வாய்ப் பாடியிலுள்ளா ரெல்லாரும் தந்தாம் வாசல்கள் தோறுமெ டுத்த பஞ்சலக்ஷம் குடிகளில் சோறும், வந்தேறு புதுக்குடியான வர்கள் வாசல்கள் தோறு மெடுத்த சாடுகளில் சோறும். கோபா லர் இந்திரனுக்கென்று காட்டிக்கொடுத்த வளவிலே "இது ஆர்க்

வ்யா;-எட்டாம்பாட்டு. (கேட்டறியாதனவித்யாதி) ப்ரஹ்ம ருத்ராதிகளுக்குக் காரண பூதனகையாலே "கேசவன்" என்னும் திருநாமத்தையுடையவனே!, "இதுக்குமுன்பு உன் விஷயத்தில் கேட்டறியாதன வெல்லாம் இப்போது கேளாநின்றேன்" என்ற வாறே, "அதேததான்" என்று அவன்கேட்க; (கோவலரிந்யாதி) கோத(ஈத்)ராகையாலே வர்ஷார்த்தமாகவத்ஸரந்தோறும் இந்த ரனுச்சுச்சோறிட்டுப்போருமிடையரானவர்கள், அந்த இந்திரனுக் கிடுவதாக † வாக்காட்டின * தன்னுசகடத்தாற்புக்க பெருஞ்சோ

அரு;—எட்டாம்பாட்டு. (கேட்டறியாதனவித்யாதி) "இடையர்" என்றதே "கோவலர்" என்றதுக்குத்தாத்பர்யம்(கோதரிந்யாதி). (ஆவிகாட்டின) நிவேதநம் பண்ணின. சோறும் கறியும் தயிருமுண்கை இவளுக்கை

(க) தி-மொ-கo-எ-எ. (உ) வி-பு-தி- † (பா) ஆவிகாட்டின.

http://acharya.org

இடுகிறிகோள்'' என்றுகேட்டாகளுகவும்,அவர்கள் ''இந்த்ரனுக்காக இடுகிறோம்'' என்று சொன்ன வளவிலே, ''நீங்களேதென்றறிந்து கோள்; இந்தப் பர்வதத்திலே யன்றே நம்பசுக்களுக்கும் நமக்கும் புல்லும் தண்ணீரும் விறகும் ஏதுக்கிடமும்'' என்று நீ சொன்னு யாகவும், இதைக்கேட்டவர்களும், ரமித்து உங்கள் தமப்பனாரும் 'இவன்வயஸுக்குத்தக்கவறிவில்லா மிகவுமறிவுடையனாயிருக் தான். இவன் சொன்னதே காரியம்'' என்று அவருங் கொண்டாடு மிறவளவிலே, அந்தப்பர்வத தேவதை வந்து ஜீவித்துப்போக, அவர்கள், ஒருவனுக்குக் காட்டிய சோறும்கறியும் தயிரும் கலந் துடனுண்டாயாகச் சொல்லாநின்றார்கள்.

''ஒருவனுக்கிட்ட சோற்றை ஒருவனுண்டான்''என்கைபோர அவத்யமாயிறே நிருப்பது; ஆயிருக்கச் செய்தேயும் இப்படி ஒரு

ற்றையும், அதுக்குத்தக்க கறியையும் தயிரையும் அவனுக்கிடாத படி சில வ்ருத்திவிசேஷங்களைச் சொல்லி நீ விலக்கி, ''நமக்கெல்லாப் படியாலும் ரக்ஷகமாயிருக்கிற விம்மலிக் கிடுங்கோள்'' என்று அதின் முன்னே இடுவித்து, (க) 'ர்வர்தஸ்ய- கோவர்த்தனோள்மி' என்று * ஒருபூதவடிவைக்கொண்டுவந்திருந்து,எல்லாவற்றையும் சேரக்கலந்து ஒன்றொழியாமல் நீயே புஜித்துவிட்டாயென்று. (உ) ''பாசக நல்லன பண்டிகளால் புகப்பெய்த வதனையெல்லாம் - போயிருந்தங்கொரு பூதவடிவு கொண்டுன் மகனின்று ங்காய்- மாயனதனையெல்லாம்முற்றவசரி வளைத்துண்டிருந்தான்'' என்று பலரும் வந்து சொல்லாநின்றார்கள். ''அப்படி செய்தாயோதான்'' என்ன;

க்கு ஹேதுவாக வேண்டி ப்ரமாணமுகேந விசேஷிக்கிறார் (தன்னித்யாதி). (தன்னு)-சோற்றுலே பூர்ணமான. இந்த்ரனுக்குக் காட்டினத்தை இவனுண் டானென்கைக்கு ப்ரஸக்தியேதென்னவருளுகிறார் (அவனுக்கித்யாதி), (புஜி த்துவிட்டாய்) என்றவனந்தரம் 'சொல்லி'என்றுகூட்டி ''செய்தாயோதான்'' என்றதோடன்வயித்துக் கொள்வது. ஆரேனும் ஒருத்தி அம்மம்பாவித்தத்தைச் சொன்னால், அத்தை மெய்க்கொள்ளலாமோ வென்ன, இத்தைப் பலரும் சொன்னார்க ளென்பாராக உத்தார்த்தங்களுக்கும் ப்ரமாணங்காட்டா நின்று கொண்டு தாத்பர்யமருளுகிறார் (பாசணமித்யாதி). (பாசனம்)பாத்ரம்.

(க) வி-பு- (உ) தி-மொ-கo-எ-எ.

http://acharya.org

போதாகிலும் ஊட்ட முதலுடையேனல்லேன். (உன்றன்னைக் கொண்டு)"உன்" என்று-வடிவில்சிறுமையும், "தன்னை"என்று-ஊணில் பெருமையும்நினைத்து,"உன்றன்னைக்கொண்டு எனக்காற்றவரிது" என்கிறளாதல். "நித்யம் இப்படி யூட்டி வளர்க்கப் பெறுகிறேனில்லை" என்று பரிவாலே தன் குறை சொன்னளாதல்.

இவன்தான் "நாம் பிறந்து வளருகிற ஊரிலுள்ளவர்களுக்கு அந்யசேஷத்வம் வாவொண்ணாது"என்று தேவதாந்தரபூஜையைவிலக்கின ப்ரகாரத்தை, ஆக்கியாழ்வான் நிமித்தமாகப் பரமாசார்யரும் "தாம் பிறந்த வூருக்கு அந்ய சேஷத்வம்பரிஹரித்தார்" என்று ப்ரவிக்தமிறே. இப்படி அந்ய சேஷத்வம்தவிர்த்தபின்பிறே*வாட்டமில்லாப்புகழ் வாசுதேவனுயிற்றது மென்னுதல். இப்படியுண்கிறவன் தானூட்டினவளவுகொண்டு வாடாமல் போக்தானென்னுதல். திவ்யதேசங்களிலே யிருக்கிற நாமும் தேவதாந்தர பூஜையைவிலக்கினல் அவர்களறியாத் தனங்களாலே வந்தவநர்த்தங்களுண்டாயிற்றேயாகிலும், தான் முன்பே உங்களை ரக்ஷிக்குமென்ற மலை தன்னை யெடுத்து ஒற்கமின்றி நின்ற வளவிலே, இந்த்ர!பசிக்கோபம் தவிர்த்து, ப்ரஹ்மபாவனையும் பிறந்தவந்து "இம்மலையைவைத்தருளவேணும்" என்ன, "இங்நிலைகுலைய வொண்ணாதுகாண்; நீபலவான்; இவர்கள் தங்தா முக்கென்று ஒரு படல் கட்டி ரக்ஷித்துக் கொள்ளமாட்டாத ஸாதுக்கள்; உனக்கு இனனும் கோபம் கிளராநிராது, அப்போதாக மீண்டும் இக்மலையை யெடுத்து ரக்ஷிக்கவேண்டிவரும், அதில் இங்நிலைதானே எனக்கு இளைப்பற்றிருந்ததுகாண்" என்றப்போலே சில கூடாபோக்திகளைச் செய்த ப்ரகாரங்களை நினைத்து நமக்கும் அஞ்சவேண்டா வென்கிறது.

(வாட்டமிலாப்புகழ் வாசுதேவா) "நீ பிறந்து படைத்த புகழுக்கு வாட்டம் வருகிறதோ?" என்று கேட்டறியாதன கேட்ட

நிருத்தராஞ்ய் நின்றவாறே (ஊட்டமுதலிலே யுன்றன்னைக் கொண்டொருடோது மெனக்கரிது) என்கிறாள். அதாவது-இப்படியுண்ண வல்லவனக்கு நாள்தோறும்இப்படியூட்டத்தக்க முதலுடையே னல்லேன்; இப்படி யிருக்கிற வுன்னைக்கொண்டுஒருபோது மெனக்காற்ற வரிதென்னுகை. (வாட்டமிலாப்புகழ் வாசுதேவா) ஒருகாலும் வாட்டமின்றிக்கே நித்யமாய்ச் செல்லும்படியான புக

http://acharya.org

மூ —திண்ணூர்வெண் சங்குடையாய்திருநாள்
திருவோண மின்றேழுநாள்முன்
பண்ணூர்மொழியாரைக்கூவிமுனையட்டிப்
பல்லாண்டு கூறுவித்தேன்
கண்ணுலஞ்செய்யக் கதியுங்கலத்த
தனிச்சியுமாக்கிவைத்தேன்
கண்ணு நீ நாளைத்தொட்டுக் கன்றின்பின்
போகேல் கோலஞ்செய்திங்கேயிரு. (கூ)

வின்று முதலாக நானுன்னைக் கண்டபோதெல்லா மஞ்சாநின்றே னென்னுதல்; †விபக்தியைமாறுடி உனக்கஞ்சாநின்றேனென்னுதல். அவ;-எட்டாம்பாட்டு. கன்றின்பின்போகையைவிலக்குகிறாள். ஸ்வா;—(திண்ணூரித்யாதி). ப்ரதிகூல நிரஸகத்தாலும் அநுகூலரக்ஷணத்தாலும் வந்த திண்மையையும், ஸ்ரீபாஞ்ச ஜந்யத்தை யுமுடையவனென்னுதல். இத்தத் திண்மையையும் சக்தஸ்வபாவத்தையுமுடைய ஸ்ரீ பாஞ்சஜந்யத்தை யுடையவ னென்னுதல்.

மையுடைய வஸுதேவர் புத்ரனே!, இப்படிக்கொத்தவ்யாபாரங்களால் உன் புகழுக்கு ஒரு வாட்டம் வாராதொழிய வேணுமென்று கருத்து. (உன்னையஞ்சுவனின்று தொட்டும்) இப்படிப்பட்ட அதிமாநுஷத்வத்தைச்செய்த வுன்னைக் குறித்து, "இன்னமேது செய்யத்தேடுகிறாய், உன்புகழுக்கு வாட்டம் வரப்புகுகிறதோ?" என்று, கேட்டறியாதனகேட்டவின்றுதொடக்கமாக நானஞ்சாநின்றேனென்கிறாள். ... ... (அ)

வ்யா.—ஒன்பதாம்பாட்டு. (திண்ணூர் வெண்சங்குடையாய்) (க)"படைபோர் புக்கு முழக்கு மப்பாஞ்ச சன்னியம்" என்கிறபடியே ப்ரதிகூலநிரஸநத்தில் நிலைபேராமல் நின்று முழங்கும் திண்

(புகழுக்கு)என்றது-மநுஷ்யனுயவதரித்திருந்த புகழுக்கென்றபடி.

அரு;—ஒன்பதாம்பாட்டு. (திண்ணூரித்யாதி) லோகத்ருஷ்டரீதியாலே திருச்சங்குக்குத் திண்மை சொல்லக்கூடாமையால், முழக்கத்தால் வந்த திண்மை சொல்லவேணுமென்று திருவுள்ளம்பற்றி, அதற்குப்ரமாண பூர்வகமர்த்தமருளுகிறார் (படைபோரித்யாதி). ஊர்தல்-முழக்கமாய், "ஊர்-திண்" என்றந்வயித்தாரென்று கண்டு கொள்வது. "சங்கு" என்றால் வெளுப்புச் சொல்லவேணுமோ? "வெண்" என்று விசேஷிப்பானென்னென்ன, அதற்கு

(க) திருப்பல்லா-உ.

† (பா) பக்தியை.

http://acharya.org

(திருநாள் திருவோண மின்றேழுநாள்) "திருவோணத்திருநாளி
ற்றைக்கு ஏழாநாள்" என்று, "பக்திரூபாபங்நஜ்ஞாநாதுஷ்டாந
ப்ரகாசஹேதுவான திருவிசாகத் திருநக்ஷத்ரம் - திருவோணத்
திருநக்ஷத்ரத்துக்கு முன்னேழாநாளான வின்று" என்று, (க)
"அத்தத்தின் பத்தாநாள்" என்றுப்போலே திருநக்ஷத்ரத்தை
மறைக்கிறார்.

(பண்ணேர் மொழிபாரைக்கூவி முளையட்டிப்பல்லாண்டு கூறு
வித்தேன்) அஹம்த்வமாதி பேதத்தாலே வார்த்தை சொல்லும்
போதும் பண்ணிலே சேர்த்து தத்வஜ்ஞாநப்ரகாசகமுமான மொ
ழியுடையாரை அழைத்துப் பல்லாண்டு கூறி முளையட்டி வைத்
தேன்; திருமுளைசாத்திவைத்தேன். (உ) "வாழாள்பட்டுநின்றீருள்ளீ
ரேல் வந்து மண்ணும் மணமும் கொள்மின்" என்னுமாபோலே.

கம்பெருமாள்பெரியதிருநாளைக்குத் திருமுளைசாத்தும்
போது, ஆழ்வார் திருவரங்கப்பெருமாளரையர், பிள்ளைதிருநறை
யூரரையர், ஆப்பான் திருவழுந்தூரரையர் முதலான தம்பிரான்

ணமையுடைத்தாய் (கூ) "பாலன்னவண்ணத்துன் பாஞ்சசன்னிய
ம்" என்கிறபடியே திருமேனி நிறத்துக்குப் பரபாகமாய்க்கொண்டு
அநுகூலர்க்கறுபாவ்யமான வெண்ணமையையுடைத்தா யிருக்கிற ஸ்ரீ
பாஞ்சஜந்யத்தை யுடையவனே. (திருநாள் திருவோணமின்றேழு
நாள்) நீபிறந்ததிருநக்ஷத்ரமானதிருவோணம்இற்றைக்கேழாநாள்.
(முன்னித்யாதி) ஆகையாலே அதுக்குடலாக முன்னே பண்
ணேடே கூடிய அழகிய மொழியையுடையவர்களை அழைத்து
திருமுளைசாத்தி மங்களாசாஸநம் பண்ணி வைத்தேன். (கண்
ணுலமித்யாதி) திருவோணத் திருநக்ஷத்ரத்துக்குத் திருக்கல்யா

ப்ரமாண் பூர்வகம் தாத்பர்யமருளுகிறார் (பாலன்னவித்யாதி). பரிவுடைய
தாயாணவன் "கண்ணுலத்துக்காகக் நீகோலம் செய்கிறு" என்று நியமிக்கை
யாலே, இவனுடைய அதிசயம் பொருளார் மண்ணுண்ணும்படியையும், உகந்
திருப்பார்கள் வாழ்விக்கும்படியையு முடைத்தான பாஞ்சஜந்யத்தை அவலம்
பித்து இப்படி விசேஷிக்கிறுளென்ற திருவுள்ளம். "நான்" என்றும் -
நக்ஷத்ரமாய், "திருவோணம்" என்றத்தாலும் நக்ஷத்ரமேயாயிருக்க, இப்படி
விசேஷிக்க வேணுமோ வென்ன, அதுக்குக் கருத்தருளுகிறார் (நீபிறந்தவித்
யாதி).

(க) க-உ-ரு. (உ) திருப்பல்லர-கூ. (கூ) திருப்பர-உரு.

http://acharya.org

மாரை அழைப்பித்து உகப்பித்துத் திருப்பல்லாண்டுபாட, அவர்களும் தாங்களுமாக கம்பூர்வாசசார்யர்கள் திருமுன்னிலைசாத்துமாபோலேயிறே.

(கண்ணுலம் செய்யக்கறியும் கலத்ததரிசியுமாக்கி வைத்தேன்) திருவோணத் திருநாளுக்குத் திருக்கல்யாணம் செய்வதாகஅதுக்குத் தகுதியான பலவகைப்பட்ட கறிய முதுகளும், அதுக்குத் தகுதியான அமுதுபடிகளும் நாநாவான கலங்களிலேசேர்த்து வைத்தேன். முன்பே, * செங்கலிசி சிறுபருப்புமுதலானபதார்த்தங்கள் சேர்த்து பன்னிரண்டு திருவோணத்திருக்கல்யாணம் செய்த வாஸனையாலே இப்போதும் செய்கிறாள். (கண்ணு) (க) "கண்ணே" "கருத்தே" என்னுமாபோலேஇவர்க்குக்கண்ணும் கருத்து மாவானவனிறே. (நீ நாளைத்தொட்டுக் கன்றின்பின் போகேல்) உன்னருமையும் கன்றுகளினெளிமையுமறிந்து நீ கன்றின்பின்போகேல். கன்றுகளுக்கு எளிமையாவது-தும்பிலே † எறிட்டு வைத்தால் கிடக்கையும், கறக்கும்போது "நில்" என்றால் நீங்கிநிற்கையும், மேயப்போன விடத்தில் அவன் திருக்குழலோசைவழியே போகையும், வருகையும். "இன்று மேய்த்துவந்தலுகையாலே நாளைமுதலாக மேலுள்ள காலமெல்லாம் போகாதேகொள்" என்று நியமித்தாள். அவன் அதுக்கு இசையாமையாலே திருவோணத் திருநாளுள்ளவாகிலும் போகாதே கொள்ளென்கிறாள். (கோலம் செய்திங்கேயிரு) "கோலம் செய்தால் இங்கேயிரு" என்று ஒப்பனையிலே உபக்ரமிக்கிறாள். .... (கூ)

ணம் செய்வதாகக்கறியமுதுகளும அமுதுபடிகளும் சேர்த்துபாத்ரஸ்தமாக்கிவைத்தேன். (கண்ணு) எனக்குக் கண்ணு யுள்ளவனே. (நீ நாளைத்தொட்டுக் கன்றின்பின்போகேல்) "ஜாத்யுசிதமான தர்மம்" என்று கன்றுகள் மேய்க்க நீ, நாளை முதலாக கன்றுகளின் பின்னே போகாதே கொள். (கோலஞ்செய்திங்கேயிரு) ஆபரணாதிகளால்வந்த வொப்பனையை யுடையவனுய்க்கொண்டு அகத்தை விட்டுப் போகாமல் இங்கேயிருவென்று அநுவர்த்தந பூர்வகமாக நியமித்துச் சொல்லுகிறாள். ... . (கூ)

"வர்" என்றதினர்த்தம் (அழியெ) என்றது. "கண்ணு" என்றதைக்கடாக்ஷித்து (அதுவுந்தபூர்வகமாக) என்றது. ... ... (கூ)

(க) தி-வாய்-கூ-ச-க. † (பா) எறட்டி.

http://acharya.org

மூ.—புற்றரவல்கு லசோதைநல்லாய்ச்சி
தன்புத்திரன் கோவிந்தனைக்
கற்றினம் மேய்த்துவரக் கண்டுகந்தவள்
கற்பித்தமாற்றமெல்லாம்
செற்றமிலாதவர்வாழ்த்தரு தென்
புதுவை விட்டுசித்தன்சொல்
கற்றிவைபாடவல்லார் கடல்வண்ணன்
கழலிணை காண்பர்களே. (கம)

அவ.—நிகமத்தில் இத்திருமொழி கற்றார்க்குப் பலம் சொல்லித் தலைக்கட்டுகிறார்.

ஸ்வா.—(புற்றரவித்யாதி) "புற்றரவல் குலசோதை" என்கையாலே தன் நிலத்திலே செவ்விகுன்றுமல் வளருகையாலே திரட்சியும் நீட்சியும் இடைக்கு உபமானமாகச்சொல்லக்கடவது. இப்படியிருக்கிறவிடையையும், "அசோதை" என்கிற வ்யக்திநாமப்ரவ்ருத்தியுமுடையளாய், "கல்லாய்ச்சி" என்கையாலே ஜாத்யுசிதமானதர்மத்தால் வந்த ஸ்நேஹமாத்ரமேயன்றிக்கே, க்ருஷ்ணன்பக்கலிலே அத்யந்த ஸ்நேஹியுமாயிருக்கிறவள். (தன்புத்திரன் கோவிந்தனை) "தன்புத்ரன்" என்கிறதே ப்ரதானமாய், "கோவிந்தன்" என்கிற

அவ.—நிகமத்தில் இத்திருமொழி கற்றார்க்குப்பலம்சொல்லித் தலைக்கட்டுகிறார்.

வ்யா.—(புற்றரவித்யாதி) தன்நிலத்திலே மிடியற வளருகையாலே பால்வந்த ஒளியையும் கொழுப்பையுமுடைத்தான அரவினுடைய பணம் போலே யிருக்கிற நிதம்பப்ரதேசத்தை யுடையளாய், "அசோதை" என்கிற திருநாமத்தையுடையளாய், புத்ரவிஷயத்தில் ஸ்நேஹத்தையுமுடையளாயிருக்கிற ஆய்ச்சியானவள். (தன்புத்திரன் கோவிந்தனை) தன் புத்ரனை கோவிந்தனை. இவளுக்குப்புத்

அரு.—பத்தாம்பாட்டு. (புற்றரவித்யாதி) (மிடியற) என்றது - கஷ்டமற வென்றபடி. (கொழுப்பு) புஷ்டி. "நல்" "என்றதினால்த்தம் (புத்ரே) யாதி). ஆய்ச்சி "கோவிந்தனை" என்றல் போராதே? "தன்புத்திரன்" என்று விசேஷிப்பானென் னென்ன, அதற்குக் கருத்தருளுகிறார் (இவளுக்) த்யாதி). ஆனால் "புத்திரன்" என்றல், தான்போராதோ? கோவிந்தனை என்ன வேணுமோ வென்ன, இதுதிருநாமம் சொன்ன வித்தனை யென்று வி

http://acharya.org

திருநாமமும் பின்பிறந்தே தோன்றுகிறது. இவள் வயிற்றில் பிறப்பாலேயிறே கோவிந்தனுக்குத்தம். (க) "நந்தன் மைந்தனுக வாகும்மம்பி" என்றுப்போலே.

(சுற்றினம் மேய்த்து வரக்கண்டுகந்து) (கற்றினம்) கன்றுத்திரள். அத்திரளில் தானுமொருவனுய், அவையொன்றையொன்று பிரியாதாப்போலே தானும் அவற்றோடே நெஞ்சுபொருந்தியிறே மேய்ப்பது. (மேய்த்து) பறித்துத்தின்ற வல்லுன்றுகள் வயிறு நிறைந்தாலும், பறித்துக்கொடுத்தாலும் மென்றிறக்கமாட்டாத வற்றுக்குக் கசக்கிக்கொடுத்து வயிற்றை நிறைத்தாலிறே இவன் தான் மேய்த்தானுக ப்ரதிபத்தி பண்ணுவது. (இப்படி மேய்த்து வரக்கண்டு) மேயாதேவரீரும் வரவுகானே போருங்காணும் இவளுகப்புக்கு. (அவள் கற்பித்தமாற்றமெல்லாம்) இனியொருநாளும் மேய்க்கப் போகக்கடவையல்லையென்று, அவள் பலகாலும் கற்பித்து நியமித்த ப்ரகாரவ்யாஜமெல்லாத்தாலும்.

(செற்றமித்யாதி) மங்களாசாஸந பர்யந்தமாய், ஸகலப்ரமாணுகையாலேயிறே, கோவிந்தனுகத்தான் பெற்றது. க்ருஷ்ணனேயென்றபடி. (சுற்றினம் மேய்த்துவரக்கண்டுகந்து) கன்றுகளினுடைய ஸமூஹத்தை ஒன்றொழியாமல் வயிறுநிறையமேய்த்து, அத்தாலே ஸந்துஷ்டனுய் வரக்கண்டு ப்ரீதையாய், (அவள்கற்பித்தமாற்றமெல்லாம்) அவன் அவனைக்குறித்து "இன்னபடி செய், இன்னபடிசெய்" என்று கற்பித்த சொலவுகளெல்லாவற்றையும்.

(செற்றமித்யாதி) மங்களாசாஸநபராய் அதுகூலரைக்கூட்டியும் ப்ரதிகூலரை நீக்கியும் தாம்செய்யும் வ்யாபாரங்களில் அஸலி

கழித்துக் கருத்தருளுவிரும் (க்ருஷ்ணனே யென்றபடி) என்று. "குட்டனே முத்தம்தா, ஆடியமுதுசெய், கன்றின்பின் போகேல், கோலம் செய்திங்கேயிரு" என்றிவைபாசுரங்களோபுட்கொண்டுபேசுத்த மருளுவிரும் (அவளுகவேயித்யாதி).

"செற்றம்" என்று - அஸூயையாய், இந்தவஸூயை அர்த்தகாமபராக ஆழ்வாரிடத்திலே சிலர்க்கு ஜநிக்குமோ? அப்ரஸக்தமாகச் "செற்றமில்லாதார்" என்று விசேஷிப்பானென் னென்ன, அதுக்கு "வாழாள்பட்டு நின்றீர்" என்றிவைபாட்டை உட்கொண்டு தாத்பர்ய மருளுவிரும் (மங்களா

(க) தி-மொ.உ-உ-சை.

http://acharya.org

ணுதகுலமான விவருடைய வ்யாபாரங்களும், (க) "எக்கள் குழாவினில் புகுதலொட்டோம்" என்கிற வைராக்ய ப்ரதாநோபதேசங்களும் கேட்டால், (உ) "அநந்யார்ஹ - அநந்யயவே" என்னுமாபோலே அத்யந்தாஸஹமானராயிராதவர்கள் வார்த்தைதானே அத்தேசத்துக்கு வாழ்வாக, (ங) "இருந்தவூரிலிருக்கும்மானிடர்" என்னுமாபோலேயும், (ச) " திரிதலால் - தவமுடைத்து " என்றுப்போலேயும் நிஜத்தருளிச் செய்கிறார். " தரு " என்கையாலே-பூர்வவாக்யத்தில் உத்தமனுல் வந்த க்ரியாபத வர்த்தமாநம்போலே, நிலைக்கு நிலைமேலேபோகிற பரிபாகயோக்யரென்றுகாட்டுகிறது-அதுவிறே அத்தேசத்துக்கு வாழ்வை உபகரிக்கையாகிறது. ஆகையாலே, (தென்புதுவை விட்டுசித்தன்) என்கிறார். ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரான திருமாளிகை-தெற்குத் திக்கில் ப்ரதாநமாயிறேயிருப்பது. ஆழ்வார்களெல்லார்க்கும் திருமகளாராய் காய்ச்சியாரவதரிக்கையாலும், தம்மையடிமைகொண்டு * மயர்வறமதிநலமருளின வடபெருங்கோயிலுடையான் கண்வளருகையாலும், பெரிய பெருமாள் * அன்பொடு திருக்கண் நோக்கின திருநகரிபோலே, தெற்குத் திக்கில் ப்ரதாநமாயிறே திருமாளிகை தானிருப்பது. "விட்டுசித்தன்" என்றது-விஷ்ணுவை சித்தத்திலேயுடையவனென்றபடி. அதாவது - அஸாதாரணமான விக்ரஹஸ்வரூபத்வத்துக்கும் குணஸ்வரூபத்வத்துக்கும் அநுப்ரவேச வ்யாப்திக்கும் மிகையான நித்யவிபூதிக்கும், ஸ்வரூபவ்யாப்திக்கும் மங்களாசாஸநம் பண்ணுகையாலே.

(சொல்கற்றிவைபாடவல்லார்) இவருடைய மங்களாசாஸநச் சொற்கள் ஒரு ஆசார்யன் ஸ்ரீபாதத்திலே இயல முன்னுகக்கற்று, கற்றப்ரகாரத்தாலே இவையென்று தர்ஸித்து, லாபிப்ராயத்தோ

யையில்லாதவர்கள் வர்த்திக்கிற தர்ஸநீயமான ஸ்ரீ வில்லிபுத்தூருக்கு நிர்வாஹகரான பெரியாழ்வாரருளிச்செய்த சொல்லான விவற்றை. (கற்று - பாடவல்லார்) ஓராசார்யன் பக்கலிலே அப்யஸித்து, இதிலுண்டான ரஸ்யதையாலே ப்ரீதிப்ரேரிதராய்க்கொண்டு பாடவல்லார். (கடல்வண்ணன் கழலிணை காண்பர்களே) "காலிப்

தியாதி). பாடவென்ன வமைந்திருக்க, 'கற்று" என்றதற்குத் தாத்பர்யமருளுகிறார் (ஒளிதியாதி). ... ... (கo)

(க) திருப்பல்லா-கூ. (உ) கூ- (ங) ச-ச- (ச) பெரு-கo-டு-தி-

http://acharya.org

டே பாடவல்லார். (கடல்வண்ணன் கழலிணை காண்பர்களே) கடல் நிறம்போலே திருமேனியையுடையவனென்னுதல். கடல்போலே ஸ்வபாவத்தையுடையவனென்னுதல். (வண்ணம்) ஸ்வபாவம். ஏன்பக்கொன்றெப்பான திருவடிகளைத் தாம்கண்டாப்போலே (க) "சேவடி செவ்வித்திருக்காப்பு" என்று காணப் பெறுவர்களென்று பலம் சொல்லித் தலைக்கட்டுகிறார்.

பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்.

பெரியாழ்வார் திருமொழி
மூன்றும்பத்து மூன்றும்திருமொழி முற்றிற்று.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

பெரியாழ்வார் திருமொழி
மூன்றும்பத்து நாலாம் திருமொழி.

தழைகளும் ப்ரவேசம்.

அவ;-கீழே "நாளைத்தொட்டுக் கன்றின்பின் போகேல்கோலம் செய்திங்கேயிரு" என்கையாலே ஏழுநாளுமிருந்து திருவோணத் திருநக்ஷத்ரமும் கொண்டாடிவிட்டபின்பு பசுக்களையும்கன்றுகளையும் மேய்க்கப்போய், அவைமேய்ந்த ப்ரீதியாலே தன்னை நாநாப்ரகாரமாக அலங்கரித்துக் குழலூதுவது, இசைபாடுவது, ஆயிரம் பின்னே வருகின்ற கடல்வண்ணன்" என்றுசொன்னகடல்போன்ற நிறத்தையுடையனான க்ருஷ்ணனுடைய பரஸ்பர ஸத்ருஶமான திருவடிகளைத் தாம் கண்டாப்போலே கண்டநுபவிக்கப் பெறுவரென்கை. ... . (க0)

பெரியஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

மூன்றும்பத்து மூன்றும்திருமொழி முற்றிற்று.

நாலாம் திருமொழி தழைகளும்ப்ரவேசம்.

அவ;—கீழே- "நாளைத்தொட்டுக் கன்றின்பின் போகேல் கோலம் செய்திங்கேயிரு" என்கையாலே, ஏழுநாளெழுந் தருளியிருந்து திருவோணத் திருநக்ஷத்ரமுங் கொண்டாடிவிட்டபின்பு, பசுக்களையும் கன்றுகளையும் மேய்க்கப்போய், அவைமேய்ந்த ப்ரீதி

அரு:—தழைகளும்ப்ரவேசம். "ஆணையின மீளக்குறித்த" என்றதையும் "கன்றுகன்மேய்த்து" என்றதையும் கூட்டித்தருளுகிறார் (பசுக்களையும் கன்றுகளையும்) என்று. லெநாள்கன்றுகளேமேய்த்தும், சிலநாள் பசுக்

(க) திருப்பல்லா-க.

http://acharya.org

தாய்க் கொண்டு தானும் தன்னேராயிரம் திருத்தோழன் மாருமாகப் பெரிய மேஞ்ஞிப்போடே எழுந்தருளி வருகிற ப்ரகாரத்தைக்கண்டு, திருவாய்ப்பாடியில் பெண்கள் இவன் பக்கல் அத்யந்தஸ்நேஹத்தோடே விக்ருதைகளாய், ஒருவரை யொருவர் அழைத்துக் காட்டியும், நியமித்தும், நியாம்யைகளாகாதார் எதிர் நின்றுபட்டமெலிவுகண்டும் சொன்ன பாசுர விசேஷங்களை வ்யாஜமாக்கித் தாமும் அநுபவித்து, இனியராய் தாமநுபவித்த ப்ரகாரத்தை ஸாபிப்ராயத்தோடேபாடி அநுபவிப்பார்க்குப் பலம் சொல்லித் தலைக்கட்டுகிறார். .... *

யாலே தன்னை நானாப்ரகாரமாக அலங்கரித்து, குழலூதுவது இசைபாடுவதாய்க்கொண்டு தானும் * தன்னேராயிரம் திருத்தோழன் மாருமாகப் பெரியமேஞ்ஞிப்போடே எழுந்தருளி வருகிற ப்ரகாரத்தைக் கண்டு, திருவாய்ப்பாடியிலே பெண்கள் பலகணிவழியேநுழைந்து பார்ப்பாரும் நிற்பாரும், "அவன் வரும்போதாக எதிரே நின்று உங்கள் வளையை யிழவாதே கொள்ளுங்கோரள்" என்பாரும், "வருகிற வவன்வடிவை எண்பெண்ணருகேகின்று கண்டாளித்தனே, அதுகண்டு இவ்வூரொன்று புணராநின்றது" என்பாரும், அவன்வருகிற படியைத் தெருவிலேகண்டு, அவன்பக்கல் ஸ்நேஹத்தாலே தாங்கள் விக்ருதைகளாய், காணுங்காரையும் அழைத்துக்காட்டுவாரும், அவன் சேஷ்டிதத்திலே ஈடுபட்டுத் தாங்கள் அந்யார்ஹராணமையைச் சொல்வாரும், அவன் தெருவே வருமாகில் "எங்கள்பக்தைப்பறித்துக்கொண்டுபோனவன்" என்று வளைத்து "அவனுடைய பவளவாய் முறுவல் காண்போம்" என்பாரும், அவன் வரவைக்கண்டு தாம் தாமிருப்பட்டமை தாய்மார்க்குச் சொல்லும்படிவிக்ருதைகளாவாருமாய், இப்படி அவன்பக்கல் காமுற்ற ப்ரகாரத்தை அவர்களெல்லாருடையவும் பாவவ்ருத்தியையுடையராய்க்கொண்டு, தாம்அவனைக்குறித்துப்பேசி ப்ரீதராகிறார்-இத்திருமொழியில்.

கோமேய்த்தும் வந்த வந்திகள் தோறும் அவனை அநுபவித்து ஈடுபட்டார்களென்று திருவுள்ளம். "தன்தோழன்மாரோடு கலந்துடன் வருவானை" என்றத்தைப்பற்ற, (தானும்தன்னேராயிர மித்யாதி). (அவர்களெல்லாருடையவும்) என்றது - தாய்மாருடையவும் பெண்களுடையவு மென்றபடி. (அவனைக்குறித்து) என்றது - அவன் விஷயமாக வென்றபடி.

http://acharya.org

மூ.—தழைகளுந் தொங்கலுந் தும்பியெங்கும்
தண்ணுமையெக்கம் மத்தளிதாழ்பீலிக்
குழல்களுங் கோமுமாயியெங்கும்
கோவிந்தன் வருகின்றகூட்டங்கண்டு
மழைகொலோ வருகின்றதென்று சொல்லி
மங்கைமார் சாலவாசல்பற்றி
நழைவனர் நிற்பனராயியெங்கு
முள்ளம்விட்டேண்மறக்கெதாழிந்தனரே. (5)

ஸ்வா;—முகற்பாட்டு. (தழையித்யாதி). (தழை) - குடை. (தொங்கல்) - பீலிதாழ்குடை. (தும்புதல்) இளப்பம் (தண்ணுமை) திருவரையில் சாத்தின இறப்பறை. "எக்கம்" என்று - ஏகமாய், ஓருதலைப்பறை யென்றபடி. (மத்தளி) பெருமுழக்க வாத்யம். (தாழ்பீலி) தூக்கின சின்னமென்னுதல். பீலிதாழ்த்த வாத்ய மென்னுதல். (குழல்கள்) இலைக்குழல், வேய்க்குழல் முத

வ்யா;—முகற்பாட்டு. (தழையித்யாதி) தழையென்றும், தொங்கலென்றும்-பீலிக்குடைவிசேஷங்கள். [தழை தொங்கல்சாபாலம் பிச்சம் குளிரி பீலிக்குஞ்சமாகும்] என்றுதழையென்றும், தொங்கலென்றும், சாபாலமென்றும், பிச்சமென்றும், குளிரியென்றும், பீலிக்குடைக்குப் போகச்சொன்னுனிறே நவாகரன். எல்லாம் பீலிக்குடைக்குப்போராலுலும், அதில் ஆகாரபேதமுண்டாகையாலே, தழையென்றும், தொங்கலென்றும்பிரித்துச்சொல்லுகிறது. "தழைகளும்" என்று பலவாகச்சொல்லுகையாலே, "தொங்களும்" என்கிற விடத்திலும் பஹுவசநம்விவக்ஷிதம். (தும்பியெங்கும்) எங்கும்நிறைந்து. (தண்ணுமை) அதாவது- ஒருமங்களவாத்யவிசேஷம். எக்கமாவது - ஏகதந்த்ரியாய், மத்தளியென்று பிரித்துச்சொல்லவுமாம். அன்றிக்கே, (எக்கம்மத்தளி)என்று ஒரு பறைவிசேஷமாகவுமாம். (தாழ்பீலி) பீலிதூக்கின சின்னமென்னுதல், பீலிதாழ்த்த வாத்யமென்னுதல். (குழல்களும்) இலைக்குழல்

அரு:—முதற்பாட்டு. (தழைகளு மித்யாதி). (பீலிக்குடை) - மயில் தோகையால் பண்ணினகுடை. (சின்னம்) என்றது - ஊதுகிறதிருச்சின்னமென்றபடி.

http://acharya.org

 பெரியாழ்வார்திருமொழி, கூ-ப, சு-தி, க-பா, தழைகளும்.

லானவை. (கீதமும்) ஜாத்யுசிதமான பாட்டுக்களும். க்ருத்தவிசே ஷங்களு மெங்கு முண்டாக்கி. "தழைகள்" என்று - கொம்புசெறி க்த பசுந்தழைகள், சாத்தின பீலித்தழைகள். (தொங்கல்) குடை மேல் மரலைகளாதல். சாத்தின இலைத்துடையாதலாம். பிள்ளைக ளும் தானுமாக, (கோவிந்தன் வருகின்ற கூட்டங்கண்டு) கோவிந் தன் * தன்னேராயிரம் பிள்ளைகளான கூட்டத்தோடே மிகவும் ஆரவாரித்துக் கொண்டு வருகிற ப்ரகாரத்தைக்கண்டு. (கோவிந் தன்) கோக்களை ரக்ஷிக்குமவன், கோக்களையுடையவன்; இந்த்ரியங் களை இதர விஷயங்களில் போகாமல் * தருஷ்டிசித்தாபஹாரம் பண்ணவல்லவன்.

(மழைகொலோவருகின்ற தென்று சொல்லி மங்கைமார்) மேகஸமூஹங்களோதான் தரைமேலே நடந்துவருகிற தென்று "இதோராஸ்சர்யமிருந்தபடியென் ?" என்று யுவதிகளானவர்கள் மிகவும் கொண்டாட்டத்தோடே சொல்லி, (சாலகவாசல்பற்றி) பலகணித்வாரங்களைப்பற்றி நின்று, (தழைவனர் நிற்பனராகி) வ்யாமோஹத்தாலே சென்று மேல் விழுவதாக தழைவாரும்,

---

முல், வேய்ங்குழல் முதலான குழல்களும். (கீதமும்) ஜாத்யுசித மான பாட்டுக்களும். (ஆகெங்கும்) எங்குமிவையேயாய்க்கொ ண்டு. (கோவிந்தன்வருகின்ற கூட்டங்கண்டு) கோரக்ஷணத்துக்கு முடி சூடினவன் * தன்னேராயிரம் பிள்ளைகளும் தானுமாய் வரு கிற திரளைக்கண்டு.

(மழைகொலோ வருகின்றதென்றுசொல்லிமங்கைமார்) "மேகஸ மூஹமோதான் தரைமேலேநடந்துவருகிறது" என்று யுவதிகளான ஸ்த்ரீகள் கொண்டாட்டத்துடனே சொல்லி. (சாலகவாசல்பற்றி) பலகணி த்வாரங்களைக் கிட்டி. (தழைவனர்நிற்பனராகி) வ்யா மோஹத்தாலேசென்று மேல்விழுவதாகதழைவாரும், ஜாலகப்ரதி

எல்லாரும் தன்னேராயிரம் பிள்ளைகளாகையாலே நீலமேகஸ்யாமனை விவன்போல்வாரென்ற திருவுள்ளமபற்றி "மழை" என்றதுக்கு (நீலமேகஸ மூஹம்) என்றது. "க்ருஷ்ணன்தன் தோழரோடு வருகிறன்" என்றறிந்த வர்கள், "மழைகொலோ" என்றஸம்பாவிக்கை அநுபபந்நமாகையாலே (கொண்டாட்டத்துடன்) என்றது. "மறக்தார்" என்றுல், இனிமேல் நீங

http://acharya.org

மூ.—வல்லிதுணிந்த முன்னவாடைகொண்டு
வசையறத் திருவரைவிரித்துடுத்துப்
பல்லிதுண்பற்றுக வுடைவாள்சரத்திப்
பணைக்கச்சுகந்திப் பலதழைசூடுவே
மூல்லைகுன்னமுமலர் வேங்கைமலரணிந்து
பல்லாயர்குழாங்கூடுவே
எல்லியம்போதாகப் பிள்ளாவருமெதிர்கின்
றங்கினவளையிழவேன்மினே. (உ)

ஜாலகப்ரபந்தத்தாலும், பந்துவர்க்கபீதியாலும், ஸ்த்ரீத்வாபி மாநபாஹாள்யத்தாலும் நிற்பாருமாகி. (எங்குமுள்ளம் விட்டு) அவன் போம்வழி யெங்கும் நெஞ்சுகளைப்போகவிட்டு. (ஊண்மறந்து) நெஞ்சில்லாதார்க்கு உண்ணலாமோ? பூதகாலத்திலுண்டதை நினைக்கலாமோ? இப்போது உண்டு நிறைந்தவர்களுக்கு உண்ணலாமோ?. (ஒழிந்தனரே) இனிகாலாந்தரத்திலும் ஜீவநஸாபேக்ஷைகளாகமாட்டார்களென்று தோற்றும்படி. வேறுபட்டார்களிறே. .... (க)

ஸ்வா;—இரண்டாம்பாட்டு. அவன் வரவுகண்டு நெஞ்சிழந்தவர்கள் "அவன்வரும்போது எதிரே நில்லாதே கொள்ளுங்கோள்" என்று நிஷேதிக்கிறார்கள்.

ஸ்வா;—(வல்லியித்யாதி) திருவரைக்குத் தகுதியாய், மார்த்பந்தத்தாலும் பந்துவர்க்கபீதியாலும் ஸ்த்ரீத்வாபிமாநத்தாலும் நிற்பாருமாகி. (எங்குமுள்ளம்விட்டு) அவன் போனவழியெங்கும் நெஞ்சைப்பரக்கவிட்டு. (ஊண்மறந்தொழிந்தனரே) உணவை மறந்துவிட்டார்கள். உணவை நினைக்கும்போது நெஞ்சுவேணுமிறே; நெஞ்சு அவன்பின்னே போய்விட்டதே; நெஞ்சில்லாதார்க்கு நினைக்கப்போமோ?. ஆகையாலே, "மறந்தனர்" என்னுதே, மறந்துவிட்டார்களென்கிறது. ... . (க)

க்கை யோக்யத்தை யாகிலு முண்டு; "மறந்தொழிந்தார்" என்றால் அதுவுமில்லையென்னுமிடம் தோற்று மென்று நிருவுள்ளம்பற்றி, அப்படியாகைக்கு ஹேதுவேதென்ன வருளிரூர் (உணவையித்யாதி). ... ... (க)

அரு,—இரண்டாம்பாட்டு. (வல்லியித்யாதி). "வல்லி" என்று-ஸாமாந்யமாகக் கொடியைச்சொன்னால், இவனுடைத்த திருப்பரிவட்டத்துக்கு ஸத்

http://acharya.org

தவமான திருப்பரியட்டைத்தைக் கொண்டு வசையறும் முசிவுமற விரித்துச்சாத்தி. "வல்லி" என்று-கல்பகத்தில் படர்ந்த கொடியில் பூப்போலே மார்தவமான திருப்பரியட்ட மென்னவுடாம், உடைவாய்ப்பும் - திருவரைபூத்தாப்போலே. (பல்லியித்யாதி) (பணைக்கச் சுந்தி-பல்லி தூண்பற்றுக வுடைவாள்சாத்தி) திருவரையில் சாத்தின பரியட்டத்துக்குமேலே முசிவறவிரித்து நெருங்கச் சாத்தின பெரியகச்சைக்கிளப்பித் திருக்குற்றமுடைவாளோக் திருவரையிலே வேர்விழுந்தாப்போலே சாத்தி. "பல்லி" என்று - வேர்பற்று. பல்லி தானுகவுமாம். (பலதழைநடுவே) பலகுடையெ

வ்யா;—இரண்டாம்பாட்டு. (வல்லியித்யாதி) கல்பகவல்லியினுடைய தூண்னிதாகிய இதழ்போலே மருதுவாய் நிறத்திருக்கிற பரியட்டத்தைக்கொண்டு. (வசையறத்திருவரை விரித்துடுத்து) நன்றுகத்திருவரையிலே விரித்துச்சாத்தி. "வசையற" என்றது-பழுதற வென்றபடி. பரிவட்டம் நன்றுனலும் உடுக்கவல்ல தொரு ஸாமர்த்தியமுண்டிறே. அதாவது - பரிவட்டம் சாத்தினால், (க) "ஈஷதுந்நீதகடிதடம்" - கௌரோயபுஷ்பிதகமநிதம்" என்கிறபடியே திருவரை பூத்தாற்போலேயிருக்கை. (பல்லியித்யாதி) (பணைக்கச்சுந்தி-பல்லிதூண்பற்றுகவுடைவாள் சாத்தி) திருவரையிற் சாத்தினபரிவட்டத்துக்குமேலே முசிவறவிரித்து, அழுந்தச்சாத்தின பெரிய கச்சைக்கிளப்பி, சுவர்களிலே நீரூற்றமாகப் பல்லி பற்றிக்கிடந்தாப்போலே, வைத்துக் கட்டினதாயிராதே, "ஸஹஜம்" என்னலாம்படி திருச்சுற்றுடைவாளோச்சாத்தி. (பலதழை நடுவே) பலபீலிக்குடைகளின் நடுவே.

ரூபமாகா தென்று விசேஷிக்கிறார் (கல்பகேத்யாதி). வல்லியித்யாதியாலே கல்பதாயிருந்த திருப்பரியட்டத்தை எங்கனே உடுத்தாலும் கன்றுயிருக்குமே; "வசையற" என்று விசேஷிக்கவேணுமோ வென்ன வருளுகிறார் (பரிவட்டமித்யாதி). "பல்லிதூண்பற்றுக" என்று மேலேயிருக்கையாலே, அதுக்குதகுணமாக "பணைக்கச்சு" என்றதை விசேஷிக்கிறார் (திருவரையித்யாதி). "பணை" என்றதினர்த்தம் - (பெரிய) என்றது. "உந்தி" என்றதினர்த்தம் (இளப்பி) என்றது. "தூண்" என்றதின்பலிதம் (நீரூற்றமாக) என்றது. பல்லி பற்றுப்போலே யிருக்கையை தார்ஷ்டாந்திகத்திலே எதிட்டுக் காட்டுகிறார் (வைத்தித்யாதி).

(க) ர-ஸ்த-க.

http://acharya.org

ன்னுதல். பலதழைக்கொம்பென்னுதல். இவை பிடித்து வருகிற திருத்தோழன்மார் நடுவே.

(முல்லையித்யாதி) ஜாத்யுசிதமாய், செவ்விகுன்றாமல் பரிமளிதமாய், விகஸிதமான முல்லைமலர் வேங்கைமலர் தொடுத்துச் சாத்தி. (பல்லாயர் குழாநடுவே) தழையெடுத்து வருகிறவர்களோடும் இவன் தன்னோடும் சூழ்ந்து ஒத்ததரத்தராய்வருகிற அநேகமான ஆயர்கள் நடுவே. (எல்லியம் போதாகப் பிள்ளைவரும்) எல்லி-மாலைக்காலம். அஸ்தமித்தபின்பாக *கந்தன்மைத்தனை வாகும்பிவரும். (வரும்) ஸஞ்சரிஸங்க்கமத்யே வகமாலியடையாளமாகத் தன்னைத் தோற்றுவிக்குமா போலே, முல்லைமாலையாலே தன்னைத் தோற்றுவித்துக் கொண்டு ஆயர்கள்நடுவேவரும். (எதிர்கின்றகங்கினவளோயிழவேல்மினே) எதிர்நிற்கையென்றும், வளையிழக்கையென்றும் இரண்டில்லை போலே காணும். எதிர்நின்றவர்களில் இனவளைகளிலே ஒருவளை நோக்கவல்லாருண்டோ ?. ... ... (உ)

(முல்லைமித்யாதி) ஜாத்யுசிதமாக, செவ்விகுன்றாமல் பரிமளிதமாய் விகஸிதமான முல்லைப்பூவும் வேங்கைப்பூவுமாகிறவிவற்றைத் தொடுத்துச் சாத்தி; (பல்லாயர் குழாநடுவே) "தன்னேராயிரம் பிள்ளைகள்" என்கிறபடியே தன்னோடொத்த தரத்தராய், தன்னை சேவித்துக்கொண்டு வருகிற பல ஆயருடைய நிரைநடுவே. (எல்லியம்போதாகப் பிள்ளைவரும்) அந்தியம்போதாக ஸ்ரீநந்தகோபர் திருமகனைவன் வரும். (எதிர்கின்றகங்கினவளை யிழவேன்மினே) அவன் வருகிற வழியிலே எதிரேநின்று உங்கள் கையில் கிடக்கிற நிரளானவளையை யிழவாதே கொள்ளுங்கோள். எதிர்நிற்கையென்றும், வளையிழக்கையென்றும் இரண்டில்லைபோலே காணும். "இனவளையிழவேன்மின்?" என்கையாலே - எதிர்கின்றவர்களில் இனவளையில்ஒருவளைநோக்கவல்லாரில்லையென்னுமிடம்சொல்லுகிறது

"நன்னறுமலர் முல்லை வேங்கை மலரணிந்து" என்றந்வயித்தர்த்த மருளுகிறார் (ஜாத்யுசித மித்யாதி). "ஆயர்" என்றுஸாமாந்ய சப்தமாகையால், பெரியோர்களைச் சொல்லில், சேர்த்தி யழகு ஸித்தி யாமையாலும், "குழாநடுவே பிள்ளை வரும்" என்கையாலே இவனுடைய ப்ராதான்யம் தோன்றுகையாலே விச்சதிக்கிறார் (தன்னேராயிர மித்யாதி). எதிர்நின்றமாத்ரத்திலே வளையிழக்க வேணுமோ வென்ன; அதினுடைய கார்ய காரணபாவத்தினுறப்பை யருளிச்செய்து கூப்பிடுகிறார் (எதிர்கித்யாதி). (உ)

http://acharya.org

நெஞ்சு பெரியாழ்வார்திருமொழி, நூ-ப, சு-தி, நூ-பா, சுரிகையும்.

மூ.—சுரிகையுந் தெறிவில்லுஞ் செண்டுகோலும்
மேலாடையுந் தோழன்மார் கொண்டோட
ஒருகையா லொருவன்றன் தோளோடூன்றி
ஆநிரையினமீளக் குறித்தசங்கம்
வருகையில் வாடியபிள்ளை கண்ணன்
மஞ்சளும்மேனியும் வடிவுங்கண்டாள்
அருகேநின்றுளென் பெண்ணைக்கிக்கண்டாது
அதுகண்டிவ்வூரொன்றுபுணர்க்கின்றதே (நூ)

ஸ்வா;—மூன்றாம்பாட்டு. தாயாரானவள் பெண்பிள்ளைக்கு வந்த பழிசொல்லு பரிஹரிக்கிறதாயிருக்கிறது இப்பாட்டு.

ஸ்வா;—(சுரிகையித்யாதி). "சுரிகை" என்று - ஓராயுதவிசேஷம். மேலே திருக்குறுங்குடைவாள் சாத்தியென்றுள். இப்போது சுரிகையென்கையாலே * சென்று செருச்செய்யுமவர்களாகையாலே ஆயுதமும் வேணுமிறே. மேலே லீலாரஸஹேதுவான சுண்டுவில்லும் செண்டுகோலும் வருகையாலே, சுரிகையும் விளையாடுப்பத்திர மென்னவுமாமிறே. (மேலாடையும்) பசுமேய்த்துவரும்

வ்யா;—மூன்றாம்பாட்டு. (சுரிகையித்யாதி) பசுமேய்க்கப்போம்போது விரோதிநிரஸநத்துக்கும் லீலைக்குமுறுப்பான உபகரணங்கள்பலவும் கொண்டாய்த்துப்போவது. "சுரிகை" என்று ஓராயுதவிசேஷம். மேலே, "உடைவாள்சாத்தி" என்றும், இங்கே, "சுரிகை" என்றும் சொல்லுகையாலே விரோதிநிரஸநத்துக்குடலான ஆயுதங்கள். * சென்று செருச்செய்யுமவர்களாகையாலே ஆயுதமும் வேணுமிறே. தெறிவில்லாவது - சுண்டுவில்லு; இதுவும் செண்டுகோலும்லீலைக்குஉபகரணம்; இவற்றையும்.(மேலாடை

அரு;—மூன்றாம்பாட்டு. (சுரிகையித்யாதி) பசுமேய்ப்பார்க்குக்கோலும் குழலு மொழிய, சுரிகைமுதலானவை கொண்டு போகப்ரஸக்தி யெதென்ன வருளுகிறார் (பசுமேய்க்க வித்யாதி). (ஆயுதவிசேஷம்) என்றது- சூர்க்கத்தி யென்றபடி. சூர்க்கத்தி யெல்லாமலங்காரத்துக் காமதாழிய, இதுவிரோதி நிரஸநத்துக்கு உடலென்று சொல்லலாமோவென்ன, அதை ஸமர்த்தித் தருளுகிறார் (மேலேயித்யாதி). இடையர் ராஜாக்களைப்போலே யுத்தம்பண்ணுவர்களோ, ஆயுதமெடுக்கைக் கென்ன; அதுக்கு ப்ரமாணபூர்வகமாக யுத்தம் பண்ணுவர்களாகையாலே ஆயுத மெடுக்கவேணு மென்கிறார் (சென்று செரு வித்யாதி). (இவற்றையும்) என்றது - சுரிகைமுதலான வற்றையுமென்

http://acharya.org

பெரியாழ்வார் திருமொழி, கூ-ப, சு-தி, கூ-பா, சுரிகையும். நிகள

போது திருவரைக்குத் தகுதியாக முன்பு சாத்தின பரியட்டத்து டனே சாத்தத்தகுதியான மேல்சாத்தும். (தோழன்மார் கொண் டோட) (க) ''உகந்து தோழன் நீ'' என்று அவன் தாளுகந்தவள வேயன்றிக்கே, அவன்தன்னை உகந்த தோழன்மார், இவைதானே புருஷார்த்தமாகக் கொண்டோட.

(ஒரு கையாலொருவன் தன் தோளோடுன்றி) தோழன்மாரில்

யும்) பசுமேய்த்துவரும்போது திருவரைக்குத் தகுதியாக, முன்பு சாத்தின பரியட்டத்துட்னேசாத்துவைக்குத் தகுதியான மேற் சாத்தையும் (தோழன்மார் கொண்டோட) ஸமாநவயஸ்க்ரா ய்த் தனக்கு ஸ்நேஹிகளாய்த் தன்னையொருக்ஷணகாலமும் பிரிந் திருக்கமாட்டாத தோழன்மாரானவர்கள் தங்கள் தங்கள் கைகளி லேகொண்டு அபேக்ஷிதஸமயத்திலே கொடுக்கைக்காகவோடி தாழா மல் பின்னே விழைந்து ஸேவித்துக்கொண்டுவர.

(ஒரு கையாலொருவன்றன் தோளோடுன்றி) கீழ்ச்சொன்ன தோழன் மாரளவன்றிக்கே, உயிர்த்தோழனுய் ப்ரியபரனுமாய்

படி. இப்படி அதவதித்தது ''தோழன்மார் கொண்டோட'' என்றதுக் கதநுணமாக த்விதீயாந்த மாக்குவைக்காகவும், ''மேலாடை'' என்றது - விரோதிநிரஸநலீலோபகரண கோடியென்கைக்கு பஹிர்பூத மென்கைக்காக வுமென்று கொள்வது. (முன்புசாத்தின) என்றதுக்கு - கீழில் பாட்டில் அரையிலே சாத்தின தாகச் சொல்லப்பட்ட தென்று கருத்து. (தகுதியான) என்றதுக்கு - ''வல்லிநுண்ணி தழன்ன'' என்ற விசேஷணம் எங்கும் விவக்ஷி தமென்று கருத்து. ''தோழன்மார் கொண்டோட'' என்றதுக்கு - கொண் டோடிப்போக வென்றர்த்த மாகில், தோழன்மாராகக் கூடாமையாலே ''பின் னேயோடிவர'' என்றே அர்த்தம் விவக்ஷித்து,மேய்கிற பசுக்களின் பின்னே அங்கங்கே யிருந்த தோழன்மார் க்ருஷ்ணன் ஊரேறப் போவதாக வொருப் பட்டு, சங்கு குறித்தவாறே, இருந்த விடத்திலிருந்துவரவராய் வந்தமை யையுட்கொண்டு, அதுக்குஹேதுவாக, ''தோழன்மார்'' என்றதுக்கு விவக்ஷி தார்த்தங்களைக் காட்டுகிறார் (ஸமாநேத்யாதி).(நின்றார்) என்றது - கிடீடமா யென்றபடி.

''ஒருவன்'' என்றதுக்கு - மேலே தோழன்மாரென்றதாலே '' அவர்களி லொருவன்''என்று விவக்ஷித்து''தன்''என்று விசேஷித்ததுக்குத்தாத்பர்யம் (கீழ்ச் சொன்ன வித்யாதி).(உயிர்த்தோழன்) என்றதுக்கு விவரணம் (ப்ரியே

(க) தி-மொ-நி-அ-க.

http://acharya.org

வ்பாவ்ருத்தனுப், அவன்தன்னையுகந்தவளவே யன்றிக்கே, அவன் தானும் உகந்தவனுப், அவர்களைப்போலே ப்ரியபரனுயிருக்கை, ஹிதத்தையும் ப்ரியமாக்கவல்லனுமாயிருக்கிறவன்தோளை ஒரு திருக்கையாலே ஸ்பர்சித்து. (ஆநிரையின மீளக்குறித்த சங்கம்) வலத்திருக்கையிலே ஆநிரையின மீளக்குறித்தசங்கத்தைப்பிடித்து வருகையாலென்னுதல்; ஆநிரையினமீளச் சங்கம் குறித்தகண் ணன் வருகையாலேயென்னுதல்; சங்கம்குறிக்கும்போது-ஆநிரையி னம்மீளுதினதும், விலங்காமைக்கு ஊதினதும், மேயவூதினதும், ஊரில் வரும்போது ஆநிரை முன்னே நடக்கும்படியாகவுமிறே ஊதிற்று.

ஹிதபரனுமாயிருப்பானொருவனுடைய தோளை ஒரு திருக்கையா லே ஸ்பர்சித்து. (ஆநிரையினம் மீளக்குறித்த சங்கம்) மற்றொரு திருக்கையாலே பசுநிரையினுடைய திரளானது மீளும்படியாக ஊதின சங்கத்தைப் பிடித்துக்கொண்டு. சங்கம்குறிக்கும்போது ஆநிரையினமானது மேய்கைக்குறுப்பாகக் குறிக்குமதும், மீளுகைக்குறுப்பாகக் குறிக்குமதும், பக்கத்து விலங்காமைக் குறுப் பாகக்குறிக்குமதுமாய் பஹுமுகமாயிறேயிருப்பது. இவையெல் லாம், ஊதுகிற த்வநி விசேஷத்தாலே வாஸனைபண்ணின பசுக் களறியுமிறே; இப்போது ஸாயங்காலமாகையாலே, "மீளக்குறித்த

த்யாதி). "வன்றி" என்றதுக்கு-தன்பாரத்தை அவனைச் சமக்கப்பண்ணி யென்றர்த்த மன்றிக்கே, க்ருஷ்ணன் உயிர்த் தோழன் மேலே இப்படித்தன் கைபோட லஹியாதவனென்றும், ஆஸ்ரிதஸ்பர்சமே அபேக்ஷிக்கும வனென்றும் திருவுள்ளம் பற்றியாய்த்து, (ஸ்பர்சித்து) என்றது. "ஒரு கையால்" என்றபதத்தையும், "வன்றி" என்ற பதத்தையும் இங்கே அநு ஸந்தித்துக் கொண்டர்த்த மருளுமிரூர் (மற்றித்யாதி). "குறித்த" என்றதினர்த்தம் (ஊதின) என்றது. அதுஷக்தமான வன்றியென்ற தின ர்த்தம் (பிடித்துக்கொண்டு) என்றது. "மீள" என்றபதத்துக்கு ப்ரயோஜ நமருளிச்செய்வராகக் குறித்தபடிகளை அநேகவிதமாகக் காட்டுமிரூர் (சங்கித் யாதி). அஜ்ஞமான பசுக்கள் சங்கதினுலறியும்படி யெங்ஙனே யென்ன வருளுமிரூர் (இவையெல்லா மித்யாதி). பசுக்களைமீட்கைதான் போயா தல், தன்திருமிடற்றோசையாலே அழைத்தாதல், தோழரைநியமித்தாதல் செய்யலாயிருக்க, சங்கூதி மீட்க வேணுமோ வென்ன, அதுக்குக்ருஷ்ணனு

http://acharya.org

பெரியாழ்வார் திருமொழி, நாச்சி, நாரா, சுரிகையும்.

இவ்வாசி ஆசிரைகளெல்லாமறியும்படி அவனுடைய வாயாலே. அந்தத்வயிடங்காமல், பகுப்ராயரை யெல்லாம் "சதிரிள மடவார்தாழ்ச்சியை மதியாதே வாருங்கோள்" என்று அதிருகை நித்யமாய்ச் செல்லா நின்றதிறே. இந்த த்வயந்தான் * பூங்கொள் திருமுகத்து மடித்தூறிய சங்கொலியேபோலே, திருவாய்ப்பாடியில் பெண்களுக்கும் தன்வரவை உணர்த்தா நின்றதிறே. இத்தால்பகுப் ராயரான ஸம்ஸாரிகளை-சுத்தஸ்வபாவனுமாய், *வார்த்தை யறியுமவனுமாய், ஆசார்யபரதந்த்ரனுமாய், பரோபகார சிலனுமாய், ஜ்ஞ வரதஹிதபரனுமானவாசார்யனை முன்னிட்டாலல்லது, அவன்றன்னை யும் ஸ்ரீகீதை, அபயப்ரதானம், ஸ்ரீவாஸுதேவம், ஸ்ரீபாஞ்சராத்ரம் முதலானவற்றாலும் திருத்திப்பணிகொண்ட வரிதென்கிறது. ஆகையி றே வணங்குந்தனையும் பிணங்கும் சமயமும் தணங்கும்பலபல வாக்கிமூர்த்திபரப்பிலவிடத்திலும் மதிவிசற்புத்தணிந்து திருந்தா தாரையும் (க) "நின்கண்வேட்கை யெழுவிப்பன்" என்றதும். பட்டர்;—(உ) "ஸுலுஸுஷ்ஸ்தவ் ஸுஸ்-ப்ருக்யமத்யஸ்த்தவத்வம்" என்றருளிச்செய்ததும். ஆகையிறே வாடவேண்டிற்றும்.

(வாடியபிள்ளைகண்ணன்) பெண்களைக் காணுமையாலே வந்த வவன் திருமேனியில் வாட்டமும், மஞ்சளும் மேனியும் வடிவும் சங்கம்" என்கிறது. இந்தத்வயந்தான் - * பூங்கொள் திருமுகத்து மடித்தூறிய சங்கொலியேபோலே திருவாய்ப்பாடியில் பெண்களுக்கும் தன்வரவை யுணர்த்துகைக் குடலாயிறேயிருப்பது.

(வருகையில் வாடிய பிள்ளை கண்ணன்) இப்படி வருகிறவளவில், பசுக்களின் பின்னே திரிந்த ஆயாஸம் பொறாத வைளகுமரர் பத்தாலும், பகலெல்லாம் பெண்களைப் பிரிந்த போகையாலுண்டைய ஹார்தமான ப்ரயோஜநம் வேறேயு முண்டெனக் காடுவெட்டிர் (இந்த வித்யாதி).

* ஸுதாகரூப ரூபஜுனவனுக்கு ஒரு வாட்டம் வரக்கூடாமையாலே, லோகத்ருஷ்ட்யா ஒருஹேதுவும், வஸ்துஸ்வபாவத்தாலே ஒருஹேதுவுமருளிச் செய்து கொண்டர்த்த மருளுகிறார் (இப்படிவித்யாதி). (தளர்த்தி) மாதஸிக க்லேசம். "என்பெண்கோக்கிக் கண்டாவ்" இத்யாதியைத் திருவுள்ளத்தில்

(க) திருவி-கூசு. (உ) பட்டர் முக்தகம்.

http://acharya.org

போலே இவர்களுக்கு அதிசிலேசமேதது வாயிருக்குமிறே. இவன் *புவாகுமாரனைலும் "என்பெண்" என்றவிவளுக்குச் சிறுப்பிள்ளை யாயிறே தோற்றுவது, ஊரார் பரிஹரிக்கத்தகுகிறவளாகையா லே. (கண்ணன்) ஸுலபன். பற்றுமஞ்சள் பூசும்படி ஸுலபனைகை யாலே அவர்கள் பூச, பட்டுப்படாத மஞ்சளும், அந்த மஞ்சளுக்குப் பரபாகமான திருமேனியின் நிறமும், (வடிவும்) திவ்யமான அவ யவஸமுதாய சோபையும். அவன் வருகிற வழிக்கருகே கின்று, என்பெண் அபூர்வதர்சனமாபோலேகாணுகையாய்க் கண்டாள். (நோக்கிக் கண்டாள்) விளையாடப்போகிறவள் புரிந்துநோக்கிக்கண்டாள். இவள் கண்டதுகண்டு இவ்வூராரும் "தங்களைப்போலே என் பெண்ணை

டானதளர்த்தியாலும் வந்த வாட்டத்தையுடையனுய் நவயௌவ னனுயிருந்துள்ள க்ருஷ்ணனுடைய. (மஞ்சளும் மேனியுமித்யாதி) * பற்றுமஞ்சள் பூசும்படி ஸுலபனைகையாலே அவர்கள் பூச, பட் டுப்படாத மஞ்சளும், அதுக்குப்பரபாகமான திருமேனியின் நிற மும், திவ்யமான அவயவ ஸமுதாயசோபையும், அவன் வருகிற வழிக்கருகே நின்றவளான என்பெண், எல்லோரும் காண்கிறபோ பாதி கண்டாள். (நோக்கிக்கண்டாள்) விளையாடப்போகிறவள்

வைத்துக்கொண்டு, "பின்னை" என்றதுக்குத் தாத்பர்யமருளுகிறார் (நவேத் யாதி). "கண்ணன்" என்றபதத்தைக் கடாக்ஷித்து, மஞ்சளுக்கு ப்ரஸக்தியரு ளிச்செய்துகொண்டு தாத்பர்யமருளுகிறார் (பற்றுமஞ்சளித்யாதி). (பட்டது படாதது) என்றது-"மஞ்சளும் மேனியும்" என்றுதிருமேனிக்கு நிறம் தோற்றிப் பரமாக (ஒப்)ம்மித்திக்கைக்காக வென்று கொள்வது, "திருமேனியும் வடி வும்" என்றதால் பௌருஷாத்யம் தோன்றுகையாலே, கீழ் அவயவ சோபை யும், இதுஸமுதாயசோபையுமாக விவக்ஷித்து, "வடிவும்" என்ற ச(ச்)கார த்தை ப்ராதான்யத்திலேயாக்கி விசேஷித்தர்த்தமருளுகிறார் (திவ்யமானவித் யாதி). "அருகேநின்றுள் என்பெண் கண்டான்" என்றன்வயித்து, மேலே "நோக்கிக்கண்டான்" என்றிருக்கையாலே இத்தை ஸாதாரணமாகக் காட்சி யாக வர்த்தமருளுகிறார் (அவன்வருகிறவித்யாதி). ஸாதாரணமாகவானிலும் கண்டாளென்று கீழே சொல்லி, புநஃ நோக்கிக்கண்டாளென்று சொல்லுகை யாலே, காண்கைக்குமேலே விசேஷம் சொல்ல வேண்டுகையால் அத்தையரு ளுகிறார் (விளையாடவித்யாதி). மேலே "புணர்க்கின்றதே" என்றுரோபித்துப்

http://acharya.org

மூ.—குன்றெடுத்தாநிரை காத்தபிரான்
கோவலனுய்க் குழலூதியூதிக்
கன்றுகள்மேய்த்துத் தன்தோழரோடு
கலந்துடன் வருவானைத் தெருவில்கண்டு
என்று மிவனே யொப்பாரை நங்காய்
கண்டறியேனேடி வந்துகாணுய்
ஒன்றுநில்லா வினைகழன்று துகில்
எந்திளமூலையு மென்வச மல்லவே. (சு)

இவளும் கண்டாள்'' என்று வசைபாடத்தொடங்கி, இவ்வளவே யுள்ளுறையாக நடத்தாநின்றார்கள். இவ்வூரார் புணர்ப்புக்கெல் லாம் இப்பெண்ணும் இப்பிள்ளையுமோவிஷயம். இதுதான் * ஐய புழுதிக்கு ஹேதுவுமாயிருக்கிறது.

இத்தால், ஆசார்யாபிமானாந்தர்கதராயிருப்பார்க்கு பகவத் லைலக்ஷண்யதர்ஶநம் அஸஹ்யமென்று தோற்றுகிறது.... (ஈ)

அவ.—காலாம்பாட்டு. இவன் வருகிறதைக்கண்டு ஒருவரை யொருவர் அழைத்துக் காட்டிச்சொல்லுகிறது.

அபூர்வ தர்ஶநத்தாலே புரிந்து கண்வைத்துப்பார்த்தாள். (அதுக ண்டிவ்வூரொன்று புணர்ச்கின்றதே) இவள் கண்வைத்துப்பார்த்த அவ்வளவைக்கொண்டு, அவன் பக்கலிலே ப்ரவணையாய்ப் பார்த் தாளாகக்கொண்டு, இவ்வூரானது ஒன்றைத்தொடுத்து நடத்தா நின்றது.. ஒன்று புணர்க்கையாவது-இவளுக்குமவனுக்கும் ஒரு ஸம்பந்தமின்றிக்கே யிருக்கச்செய்தே, உண்டானுப்போலே ஒன் றைக்கட்டிப் பிடித்துச் சொல்லுகை. ... . (ஈ)

வ்யா;— காலாம்பாட்டு. (குன்றெடுத்தாநிரை காத்த பிரான்) இந்த்ரன் பஶுக்ரோபத்தாலே கல்வர்ஷத்தை வர்ஷிப்பிக்

பழிசொல்லுகிறதாகச் சொல்லுகையாலே, இங்கே ''நோக்கிக்கண்டாள்'' என்றது-ப்ரணயத்தாலன்றிக்கே கண்டாளென்று விவக்ஷித்து, ஆனால் இவள் மீளகாண்கைக்கு ஹேதுவேதென்னு மாகாங்க்ஷை ஜநிக்குமாகையாலே அரு ளிச்செய்கிறார் (அபூர்வதர்ஶநத்தாலே) என்று. ... ...(ஈ)

அரு;—காலாம்பாட்டு (குன்றித்யாதி), ஆநிரைகாக்கவேண்டிலால் புல் லும்தண்ணீருமிருந்தவிடம்தேடி மேய்க்கையொழியக்குன்றெடுக்கவேணுமோ வென்னவருளுகிறார் (இந்த்ரனித்யாதி). குன்றெடுத்துக்காத்தபின்போகாவு

http://acharya.org

ஸ்வர்;—(குன்றித்யாதி). (கோவலனுய்க் குழலூதி, குன்றெடுத்து ஆநிரைகாத்தபிரான்) குன்றெடுத்ததோடு, குழலூதினதோடு, ஆநிரை காத்ததோடு, கன்றுகள் மேய்த்ததோடு வாசியற பரிவராளர் சூடுபடாதபடி அநாயாஸம் தோன்றவிறே, குழலூதிற்றும். அன்றில், குன்றெடுக்கைக்கும் குழலூதுகைக்கும்என்னசேர்த்தியுண்டு. பரிவராளர்க்குக்குழலூதுகிறத்வனியிலேதோற்றுமிறே, அநாயாஸத்வம்அநாயாஸத்வர்தனக்கும் ஹேது,ரக்ஷ்ய வர்க்கத்தில்தவறுதலில்லாமையிறே. அதாவது-பஞ்சலக்ஷம் குடியிருப்பிலும் தந்தாமுக்கென்று ஒருபடல் கட்டாமையிறே(க)"வெற்பையொன்றெடுத்தோற்கமின்றியேநிற்குமம்மான்" என்னக்கடவதிறே. கோவலனுலிறே குன்றெடுக்கவும் குடஞாத

கப்புக்கவாறே (உ) "கல்லெடுத்துக்கன் மாரி காத்தாய்" என்கிறபடியே - மூன்பு "ரக்ஷகம்" என்று சொன்ன மலை தன்னையே வர்ஷநிவாரணமான குடையாகவெடுத்து, ரக்ஷ்யவர்க்கமான பசுநிரையின்மேல் ஒரு துளி விழாதபடி ரக்ஷித்தவுபகாரகன். (கோவலனுய்) மேற்சொன்னதுக்கும் மேல் சொல்லுகிறதுக்கும் ஹேது இக்குடிப்பிறப்பிறே. "ஆய்" என்கையாலே-இடைத்தனத்தில் புரையில்லாமைசொல்லுகிறது. ஆகையாலிறே "ரக்ஷ்யவர்க்கமான பசுக்கள் நலுங்கவொண்ணுது" என்று ஏழுநாள் ஒருபடிப்பட மலையைச்சுமந்துகொண்டு நின்று ரக்ஷித்தது. இப்படிமலையைச்சுமந்துநின்ற

லனுனதென்ன, "கோவலனுய்" என்றதை காகாக்ஷிந்யாயோ வநுஸந்தித்து தாத்பர்யமருளுகிறார் (மேற்சொன்னவித்யாதி). "கோவலனுய்" என்றதாலே ஸர்வேஸ்வரன் கோபாலத்வத்தை யேறிட்டுக் கொண்டானென்றுதோன்றுகிறது. இதுஇப்படியானுல் பசுக்களை அதிப்ரயாஸகார்யங்களைச்செய்தாகிலும் ரக்ஷிக்கைக்குஹேதுவாமோ வென்ன, அதுஹேதுவானமையையுபபாதிக்கிறார்(ஆயென்கையாலேயித்யாதிவாக்யத்வயத்தாலே).(இடைத்தனத்தில் புரையில்லாமை) என்றது-இடையரைப் போலே பசுக்களிடத்தில் வ்யாமோஹத்தில் குறையில்லாமை யென்றபடி. இடைத்தனத்தில் புரையில்லாதவன் ஏழுநாள் மலையைச்சுமக்கக்கூடுமோ, அவனுக்கு அதிப்ரயாஸமென்று தோற்றிற்றிராதோவென்ன, அதுக்கு ஆநிரையென்றபதத்தைக் கடாக்ஷித்துத் தாத்பர்யமருளுகிறார் (இப்படியித்யாதி)· லோகத்திலும் பரதந்த்ரரை ரக்ஷிக்குமிடத்

(க) தி-வாய்-க- (உ) திரு-கெ-காட.

http://acharya.org

வுமாவது. சக்ரவர்த்தித் திருமகனுலல் இவைசெய்ய வொண்ணுதி றே. "ஊதியூதி" என்கிறவர்தமாநத்தால்பாவ(ஒ) நையல்லவென்னு டம்தோற்றுகிறது. (கன்றுகள்மேய்த்துத் தன்தோழரோடு கலந்து உன் வருவாஹைத் தெருவில்கண்டு) கன்றுகளொன்றுபோலே பொ ன்றிராமையாலே கலந்துமேயும்போது முருத்தெரியுமே. இவன் * தன்னேராயிரம் பிள்ளைகளோடே கலந்து வருகையாலே குறித் துக்காண்கையிலுண்டான வருமையாலே கண்டென்கிறது. (கண் டு) கெடுத்த பொருள் கண்டாப்போலே. (தெருவில் கண்டு) இது விறேகுறை. "வீடேபோதீர்" என்னமாட்டாளே.

(என்றுமித்யாதி) நாள்தோறும் கன்றுகள் மேய்த்துவரக் காணுநிற்கச்செய்தேயும், ஒருநாளும்கண்டறியேனென்னும்போது, விடத்தில் ஓராயாஸம் தோற்றிற்றில்லையிறே-ரக்ஷ்யவர்க்கத்தில் ஒருவர் தந்தாமுடைய ரக்ஷணத்துக்கு ஒரு யத்நம் பண்ணினாரில் லாமையாலே. (குழலூதிஞாதி) இதுவும் ஜாத்யுசித வ்ருத்தியிறே. வீப்ஸையாலே - பலகாலும் ஊதுமென்னுமிடம் சொல்லுகிறது, அதாவது-கன்றுகள் மேய்க்கைக்கும், கைசழியப்போகாதபடி மறி க்கைக்கும், ஊரரோக்கி மீளுகைக்கு முடலாகப் பலகாலும் மூது மிறே. (கன்றுகளித்யாதி) கன்றுகள் வயிறுநிறையும்படி மேய்த்து, கூடப்போன தன்னுடைய தோழன்மாரோடே "அவர்களிலொரு வன்" என்னலாம்படி கலந்துகூடவருகிறவனைத்தெருவிலேகண்டு.

(என்றுமித்யாதி) ஒருகாலத்திலும் இவனையொப்பாரைக்கண் டறியேன் நங்காய்; "ஏடி! வந்துகாணுய்" என்று-தனக்குத்தோழி

தில் ஆயாஸம் தோற்றுதேயென்று நிருவுள்ளம். "கோவலனுய்" என்றதை மேலுக்கு ஹேது வென்றருளிச் செய்யாநின்றீர்; லோகத்தில் லீலார்த்தமாக எல்லாரும் குழலூதுவர்களிறே. ஆந்தக்குடிப்பிறப்பு - பசுக்களைக்காத்ததுக்கு ஹேதுவானுப் போலே, அதுக்கும் ஹேதுவாவானென்னென்ன வருளுகிறார் (இதுவுமித்யாதி). இடையர் ஜாதிக்கு அஸாதாரணமாக வுதக்கண்டோமா கையாலே ஹேது வென்னலா மென்று நிருவுள்ளம். "மேய்த்து" என்றது-வருகைக்குஹேது வென்று நிருவுள்ளம் பற்றி, அதுஹேதுவானமை தோன்ற விசேஷிக்கிறார் (வயிறுநிறையும்படி) என்று. "தோழரோடுடன் வருவானை" என்னவமைந்திருக்க, "கலந்து" என்றதுக்குக்கருத்தருளுகிறார் (அவர்களி லித்யாதி).

http://acharya.org

விஷயம் நித்யாபூர்வமென்னுமது தோற்றுமிறே. "என்னும் இவளெயொப்பாரைக் கண்டறியேன்" என்கையாலே உபமாநராஹித்யம் தோற்றுகிறது. "நங்காய்" "ஏடீ" என்கையாலே-உத்தேச்யை என்றும், வயவர்திநியென்றும் தோற்றுகிறது. "நிணத்தகாரியம் தனக்குத் தலைக்கட்டித் தரவல்ல குணபூர்த்தியை யுடையவள்" என்றும் தனக்கவளோடுண்டானஜ்யமும்தோற்றுகிறது. (வந்து காணுய்) என்றது - எனக்காகவந்து காணுயென்றபடி. (எனக்காக) என்றது-உனக்காக வென்றபடி. "ஏடி" என்றது-ஏடீயென்றபடி. (ஒன்றுமில்லாவளை, கழன்று துகில்) துகில்கழன்றுவளைநில்லா. (எந்திளமுலையு மென்வசமல்ல) அவன் தான்நிற்கிலும் வளையும்

யானவளையும் காணவழைக்கிறாள். "நங்காய்" என்கையாலே-நிணத்தகார்யம் தனக்குத் தலைக்கட்டித் தரவல்ல குணபூர்த்தியுடையவளென்னுமிடம் தோற்றச் சொல்லுகிறாள். "ஏடி" என்றது-தோழியென்றபடி. "எல்லேயுமேடியும் தோழியின் முன்னிலைப்பேர்" என்னக்கடவதிறே. (ஒன்றித்யாதி) அவனைக்கண்ட வநந்தரம் தனக்குப் பிறந்த விக்ருதியைச் சொல்லுகிறார்கள். (துகில்-கழன்று-வளை-ஒன்றுமில்லா) பரியட்டமும் மரையில் தொங்காதபடி கழன்று, கையில்வளைகளும் வலியநிறுத்திலும் ஒன்றும் நிற்கின்றனவில்லை. (எந்திளமுலையு மென்வசமல்லவே) எந்நிலையிலும் இளமையையுமுடைத்தான முலையும் என்னுடைய வசத்தில் நிற்கிறதில்லை. (க) "கொங்கைகிளர்ந்து குமைத்துக் குதுகுலித்து ஆவியையாகுலஞ் செய்யும்" என்கிறபடியே தன்வசமாகக் கிளர்ந்து கலியாநின்றது.

"ஏடீ" என்றால் போராதோ ? "நங்காய்" என்னவேணுமோ வென்ன தாத்பர்யமருளுகிறார் (நங்காயித்யாதி). (நிணத்தகார்யம்) க்ருஷ்ணனம்ப்ரேஷம். கண்டவநந்தரம் பிறக்கும் விக்ருதிகளிலே நாயகனிடத்தில் எங்கத்தாலே கழலுகிறதுதில் முந்துறவும், தத்லாபப்ரயுக்த கார்ய்யம் அகந்தரமும் சொல்லவேண்டுகையாலே அன்வயிக்கிறார் (துகிலித்யாதி). "கழன்று" என்றது - கழன்றதென்றபடி. அல்லாவிடில் "துகில் கழன்று" என்றல்யப்படில் "வளைநில்லா" என்றக்ரியை யோடே அன்வயிக்கக்கூடாதிறே, பி(ஏ)ந்நகர்த்ருகமாகையாலே. (எந்நிதல்) ஔந்நத்யம். உன்வசமல்லாமல் அது என்செய்கிற தென்ன, அதுக்கு ப்ரமாணமுகேந தாத்பர்ய மருளுகிறார் (கொங்கையித்யாதி).

(க) நர-தி-ரு-எ.

http://acharya.org

மூ.—சுற்றிநின்றுபர் தழைகளிடச்
சுருள்பங்கிநேத்திரத்தாலணிந்து
பற்றிநின்றுயர் கடைத்தலையேபாடவு
மாடக்கண்டேனன்றிப்பின்
மற்றொருவர்க்கென்னைப் பேசலொட்டேன்
மாலிருஞ்சோலை யெம்மாயற்கல்லால்
கொற்றவனுக்கிவளா மென்றெண்ணிக்
கொடுமின்கள்கொடீராகிற்கோழம்பமே (நி)

கலையும் நில்லா. பாகனைவிசாய்ந்தவாறே நிற்கிலும், கச்சுவிசாய்ந்த விலை என்வசத்தில் நிற்கிறனவில்லை.

ஸ்வா;—அஞ்சாம்பாட்டு. (சுற்றியித்யாதி) திருத்தோழன்மாரானவர்கள் அத்யந்தஸ்நேஹிகளாய்ச் சூழ்ந்துகொண்டு நின்று வர்ஷாதப பரிஹாரமான குடைகளைக்கொண்டு நிற்கவென்னுதல். தழைத்தகொம்புகளைக்கொண்டு நிற்கவென்னுதல். சுருண்டதிருக்குழல்களையெடுத்துக்கட்டிச்சூழப் பீலித்தழையாலே அலங்கரித்து: (பற்றிநின்றுயர்கடைத்தலையே பாடவுமாடக்கண்டேன்) ஆயர்

வ்யா;-அஞ்சாம்பாட்டு. (சுற்றிநின்றுயர் தழைகளிட) திருத்தோழன்மாரான வாயர் அத்யந்த ஸ்நேஹிகளாய்ச் சூழ்ந்துகொண்டு நின்று வர்ஷாதப பரிஹாரமான குடைகளைத்தன் திருமேனிக்கு அநுகுணமாகப் பிடிக்க. (சுருள்பங்கி நேத்திரத்தாலணிந்து) சுருண்ட திருக்குழலை யெடுத்துக்கட்டி, சூழப்பீலிக்கண்களாலே யலங்கரித்து. (பற்றிநின்றுயர் கடைத்தலையேபாடவுமாடக்கண்டேன்)

"கோவலனுய்க்குன்றெடுத்தித்யாதி - தெருவில் கண்டிருக்கிற வெண்ணெய்க்குத் தலில் கழன்றது; வேறெயொன்றும் நில்லா; எந்தளவிலேயும் என்வசமல்ல; என்று மிவரை யொப்பாரைக் கண்டறியேன் நங்கைக்காய், ஏடவர்ந்து காணுய்" என்றந்வயம். ... ... (சு)

அரு:—அஞ்சாம்பாட்டு. (சுற்றியித்யாதி) "ஆயர்சுற்றி நின்று - தழைகளிட" என்றந்வயித்தர்த்தமருளிரூர்(திருத்தோழன்மாரித்யாதி). "சுருண்பங்கிகளைச் சுருள் நேத்திரத்தாலணிந்து" என்றந்வயித்து, சப்தார்த்தமருளுகிறூர் (சுருண்டவித்யாதி). "நேத்திரம்"-நேத்ரம். அத்தாலேபீலிக்கண்கள் விவக்ஷித மென்று திருவுள்ளம். "பற்றிநின்று" என்றதற்கு இரண்டர்த்தம்; மாநஸிகமாகவும் காயிகமாகவுமான பொருத்தமென்று. இத்தை அடை

http://acharya.org

தலைக்கடையிலேநெஞ்சுபொருந்திநின்றுபாடவுமாடவும்கண்டேன் "ஆயர்தலைக்கடை" என்றது - எங்கள்தலைக்கடையென்றபடி.

இப்படிப்பட்டஇவனுக்கொழிய வேறொருவர்க்கு என்னைப்பேச லொட்டேன். நீங்கள் நினைத்திருக்கில் செய்யலாவதில்லையே. நீங் கள்வாய்விடில் நான் முடிவன். ஆனால் நீதான் குறித்தது யாரை யென்ன; அவனுக்கு ஓரடியுடைமை சொல்ல வேண்டி, மாலிருஞ்

ஆயர்தலைக்கடையிலே நெஞ்சுபொருந்திநின்று பாட்டும் ஆடவும் கண்டேன்; அன்றிக்கே, (பற்றிநின்ற) என்றது - தலைக்கடையைப் பற்றிநின் றென்னவுமாம். (ஆயர்கடைத்தலை)என்றது-நம்முடைய தலைக்கடை என்றபடி.

(அன்றிப்பின் மற்றொருவர்க்கென்னைப் பேசலொட்டேன்) இப்படிப்பட்டவிவனுக்கொழிய வேறொருவர்க்கென்று என்னைச் சொல்லவொட்டேன். நீங்கள்நினைத்திருக்கில் செய்யலாவதில்லை. நீங்கள் வாய்விடில் நான் முடிவன். (உ)"மானிடவர்க்கென்று பேச் சுப்படில் வாழகில்லேன்" என்னுமாபோலே சொல்லுகிறாள். இப்படி இவள் சொன்னவாறே, இவள் தன்னினைவை இவள் வா யாலே-கேட்கைக்காக "எவனுக்கொழியவென்றுநீசொல்லுகிறது" என்ன; (மாலிருஞ்சோலை யெம்மாயற்கல்லால்) என்கிறாள். "க்ருஷ்ணனுக்கு" என்னுமித-இப்படிச் சொல்லிற்று - இவனுக்கு ஓரடியுடைமை சொல்லுகைக்காக. அடியுடைமை சொல்லும்

வேயருளினார் (ஆயர்தலைக்கடை யித்யாதிவாக்யத்வயத்தாலே). தானும் ஆய்ச்சியாயிருந்து, தானுய்ச்சியல்லா தவளைப்போலேஆயர்கடைத்தலை யென் னக்கூடுமோ வென்ன வருளினார் (ஆயரித்யாதி).

நினைக்கவொட்டேனென்னுமித "பேசலொட்டேன்" என்றதற்குத்தா த்பர்யமருளினார் (நீங்களித்யாதி). பேசினுல்தான் நீசெய்யத் தக்கதே தென்ன வருளினார் (நீங்கள்வாயித்யாதி). இவளைப்போலே இப்படிச் சொன்னவர்களுண்டோ வென்னவருளினார் (மானிடவரித்யாதி). (இப் படிஇவன் சொன்னவாறே) என்றதற்குத்தான் தலைக்கடையிலேகண்டுவந்து அகத்திலே தாய்மாரோடே ஸாமான்ய மாகச் சொன்னவாறே யென்றபடி. (எம்மாயற்கு) என்றது - க்ருஷ்ணனுக்கென்றபடி. (இப்படிச்சொல்லிற்று) என்றது - மாலிருஞ்சோலையிட்டு விசேஷித்துச் சொன்ன தென்றபடி. (அடியுடைமை) என்றது - வம்சமென்றபடி. கோ(ஙூ)த்ரஸம் பந்த மென்

(க) ஈர-நி-க-டி.

http://acharya.org

பெரியாழ்வார்திருமொழி, ந-ப, ச-தி, நி-பா, சுற்றிநின்ற. கூ0ள

சோலைபோலே என்னையும் தனக்கு அஸாதாரணியாகவுடைய ஆஸ்சர்ய சக்தியுக்தனுக்கல்லாவென்கிறாள். திருவாய்ப்பாடியிலுங் காட்டில் திருமாலிருஞ்சோலைமலை அவனுக்கு அஸாதாரணம்போலே காணும். (ஆயிரித்யாதி) அங்யசேஷத்வ மறுத்தாளவல்லவன் வர்திக்கிறவிடம். அவதாரங்களில் உத்தேஸ்ய ஸ்தலம் சொல்லும்போது பரமபதமென்ன வொண்ணாதே; மாலிருஞ்சோலையென்னவேணுமே. (க) "திருவிண்ணாடுதிண்டோள் திருமாலிருஞ்சோலை நம்பி" என்னுகுணபூர்தியுள்ளதும்இங்கேயிறே (உ) "மாலிருஞ்சோலை நம்பிக்கு-வாய்ந்தபராவிவைத்தேன்" என்கிறவிடத்தேயென்னையும் சேர்க்கப் பாருங்கோளென்கிறாள். அவர்கள் க்ருஷ்ணனுக்கென்றாலும் இவர்தாம் மாலிருஞ்சோலையென்றிறே அருளிச்செய்வது.

(கொற்றவனுக்கு) கொற்றம் - வெற்றி. நீங்கள் கொடுத்தினி கோளாகிலும் தனக்கென்றது விடாதவன். (கூ) "அண்ணுந்திருந்த

போது ஒரு கோத்ர ஸம்பந்தம் சொல்லவேணுமிறே. மாலிருஞ்சோலைபோலேயென்னையும் தனக்கு அஸாதாரணியாக்கிக்கொண்ட ஆஸ்சர்ய சக்தியுக்தனுக் கொழியவென்றபடி. திருவாய்ப்பாடியிலுங்காட்டில் திருமாலிருஞ்சோலை தனக்கு அஸாதாரண தேசம் போலேகாணும். அவதாரகாலமித்தனையுமிறே யங்கு; நித்யஸந்நிதி இங்கேயிறே.

(கொற்றவனுக்கு) கொற்றம்-வெற்றி. நீங்கள் கொடுத்தினிகோளாகிலும் "தனக்கு" என்றதுவிடாதவனுக்கென்கை. *அண்ணுந்தி

றதுசாடி. சாவெவாக ஒருதாத்பர்யமருளிச்செய்து, த்ருஷ்டாந்தார்த்தம் வீசேஷித்ததென்ற தாத்விகமான தாத்பர்யத்தைக்காட்டாநின்றுகொண்டு சப்தார்த்த மருளுகிறார் (மாலிருஞ் சோலையித்யாதி). * த்ருஷ்டாந்தம் சொல்லவேண்டிலுல் திருவாய்ப்பாடியைச் சொல்லவமைந்திருக்க, திருமாலிருஞ்சோலையைச் சொல்லவேணுமோ வென்கிற சங்கையைப் பரிஹரியா நின்றுகொண்டு ஈபேதிக்கிறார் (திருவாய்ப்பாடியிலு மித்யாதி),

"கொடுமின்கள்" என்றதைத்திருவுள்ளம்பற்றி, அவனுக்கென்றுதே, "கொற்றவன்" என்றதுக்குக்கருத்தருளுகிறார் (நீங்களித்யாதி). (தனக்கென்ற வஸ்துவைவிடாதவன்) என்றதுக்கு ருக்மிணீகல்யாணத்தில் அப்படியை ப்ரமாணமுகோ காட்டுகிறார் (அண்ணுந்தித்யாதி). "அண்ணுந்து" என்றது

(க) நா-தி-கூ-ஈ. (உ) நா-தி-கூ-சு. (கூ) நா-தி-கக-கூ.

http://acharya.org

கூ அ பெரியாழ்வார்திருமொழி, கூ-ப சு-தி, நி-பா, சுற்றிநின்று.

தே - கன்னிதன்னைக்கைப்பிடிப்பான்''(க)''இக்ஷ்வாகுனாஷ்ட்டாய-சிசுபால ஸ்ரீரிஷ்டாய'' (உ)''தனிவழிபோயினள்'' என்னுமல், இவளாமென்ன இறண்ணிக் கொடுமின்கள். (கூ) ''துல்யசீலவயோவ்ருத்தாம்-துல்யசீலவயோவ்ருத்தாம்'' (ச)''இயம்சீதாமமஸுதாஸஹதர்மசரீதவ-இயம் ஸீதா மமஸுதா ஸஹதர்மசரீ தவ'' - தன்னை ஒரு ஜாதகுலத்திலே பிறந்தாளாகவும், பெரியாழ்வார்வயிற்றில் பிறந்தாளாகவும் நினைத்திருக்கிறாள் அவனைக்கண்டபின்பு திருவாய்ப்பாடியில் பிறப்பை மறந்தாள்போலே காணும். (கொடுராகில் கோழம்பமே) நீங்கள் குழம்பினிகோளாமித்தனை. நான் போகத் தவிரேன். குருதார்ஹத்தில்முடிந்த சி(சி)ந்தயந்தியைப்போலேயு மிருப்பாளொ

ருக்கவேயாங்கவனைக்கைப் பிடித்தவனிறே. (இவளாம் என்றெண்ணிக் கொடுமின்கள்) தனிவழிபோயினளென்னும்சொல் வாராதபடி, (கூ) ''துல்யசீலவயோவ்ருத்தாம்- துல்யசீலவயோவ்ருத்தாம்'' என்கிறபடியே- ''அவனுக்கு இவள் அநுரூபை'' என்று நினைத்து, (ச)''ஸஹதர்மசரீதவ-ப்ரதீச்சமைநாம்-ஸஹதர்மசரீதவ-ப்ரதீச்சமைநாம்'' என்கிறபடியே கொடுக்கோள். (கொடுராகில் கோழம்பமே) அப்படிக்கொடிகோளாகில் நீங்கள் குழம்பினிகோளா மித்தனை; நான் போகைதவிரேன். சிந்தயந்தியைப்போலே யிருப்பாளொருத்தி

வாயைத்திறந்துகொண்டு ஆகாசத்தைப்பார்த்தென்றபடி. இதுசிசுபாலனிருந்தபடி. ''கொற்றவனுக்கு'' என்று நீ அவனுடைய வெற்றியைச் சொல்லாதின்றாய்; அவனப்படிக்கேகாண்டுபோனால் போகிறான்; நாங்கள் கொடுக்கமாட்டோமென்ன; அவர்களுக்குக் கருத்தாக விவகுஷித்துத் தாத்பர்யமருளுகிறார் (தனிவழியிட்யாதி). மேலே ''கொடுராகில் கோழம்பமே'' என்று ''தான் போகைதவிரேன்'' என்று சொல்ல நினைத்தவளாகையாலே, இங்கே ''கொடுமின்கள்'' என்றதற்கு, '' தனிவழி போயினளென்னும்சொல்வாராதபடி'' என்று கூட்டியருளினரென்று கண்டுகொள்வது. (குழம்பினி கோளாமித்தனை) சலம்பினி கோளாமித்தனை; ஸம்ப்ரமித்திகோளாமித்தனையென்றபடி. பலிதார்த்தம் (நானிதியாதி). ''பெற்றவர்கள் 'நான் போகத் தவிரேன்' என்றால், போகவொட்டுவர்களோ, தகையாரோ?'' என்று ப்ரோத்தாக்கள் கேட்க, தர்ஷ்டாந்தமும் காட்டா நின்றுகொண்டு உட்கருத்தைக் காட்டுகிறார் (சிந்தயந்தியாதி வாக்யத்ரயத்தாலே). ... ... (கு)

(க)(உ) நா-தி-கஉ-சு. (கூ) நா-ஸு-கசு-சு (ச) நா-பா-எசு-உ சு.

http://acharya.org

பெரியாழ்வார் திருமொழி, கூ-ப, ச-தி, சு-பா, சிந்தூரமிலங்க. கூ0சூ

மூ.—சிந்தூரமிலங்கத்தன் திருநெற்றி மேல்
திருத்தியகோறம்புந் திருக்குழலும்
அந்தாமுழவத் தண்டழைக் காவின்கீழ்
வருமரயரோடுடன் வலோகோல்வீச
அந்தமொன்றில்லாத வாயப்பிள்ளை
யறிந்தறிந்திவ்வீதிபோதுமாகில்
பந்துகொண்டானென்று வலோத்துவைத்துப்
பவளவாய் முறுவலுங் காண்போம்தோழி.

ருத்தி காணும் இவள். (க) "ஸர்வாஶோ ஹ்ருʼத்யஜ - ஸர்வாங்போ காங்பரித்யஜ்ய" என்றும் (உ) "நிரஶோ ஹ்ருʼத்யாஜ்ஞ-நிரயோயஸ்த வயாவிஹ" என்றும், உங்கள் குழப்பம் நிஷ்ப்ரயோஜகம்; முடிவோடே தலைக்கட்டும். ... ... (கி)

ஸ்வா;—ஆரும்பாட்டு; வேறே ஒருத்தி இனிஸ்த்ரீத்வம் பேணியிருக்கமாட்டேனென்கிறாள்.

ஸ்வா.—(சிந்தூரமித்யாதி) மிகவும் சிவந்த ஸிந்தூரப் பொடியைத் திருநெற்றியிலேசாத்தி; (கூ)"சிந்தூரச்செம்பொடிப்போல்" அதற்குமேலாகத் தனக்குத் தகுதியாகச் சமைந்த திருக்கோறம் புஞ்சாத்தி. அதற்குப் பரபாகமானதிருக்குழலும் ஒருலோத்தமாலை போலே காணுமிவள். ஆனபின்பு, உங்கள் குழப்பம் நிஷ்ப்ரயோஜகம்; முடிவோடே தலைக்கட்டுமென்கிறாள். (கோழம்பம்) குழப்பம்.

ஸ்யா—ஆரும்பாட்டு. (சிந்தூரமிலங்கத்தன் திருநெற்றிமேல்) (ச) "நாள்மன்னுவெண்டிங்கள்கொல்நயந்தார்கட்குருச்சிலைகொல்" என்னும்படியான அழகையுடைய தன் திருநெற்றிக்குமேலே, அதற்குப் பரபாகமாம்படி சாத்தின ஸிந்தூரசூர்ணமானது விளங்க. (திருத்திய கோறம்பும் திருக்குழலும்) அதற்குமேலே திருத்தச்சாத்தின திருக்குறம்பமும், அதற்குப் பரபாகமான திருக்குழற் கற்றையும் விளங்க. கீழ், "இலங்க" என்றது - இங்கும் வரக்

அரு;—ஆரும்பாட்டு. (சிந்தூரமித்யாதி) "தன் திருநெற்றிமேல் - சிந்தூரமிலங்க" என்றந்வயித்து, "தன்" என்று விசேஷித்ததற்கு ப்ரமாணமும் கேதாத்பர்யமருளுகிறார்(நாள்மன்னுவித்யாதி), (கோறம்பமும்)திருநெற்றியில்

(க) ரா-ஸு-சு-க.
(உ) ரா-அ-கூ0-சு-அ.
(கூ) ரா-நி-கூ-க.
(ச) நி-ஆரம்--எ-எ-எ.

http://acharya.org

போலேதான்ற. (அந்தரமுழுவ) ஆகாசமெல்லாம் வாத்யகோ ஷங்களாலே முழங்க. (க) "* மத்தளங்கொட்ட வரிசங்கம் நின் றூதவருகின்றான்" என்றது ஸ்வப்நம். இதுப்ரத்யக்ஷம். (தண்ட மழைக்காவின்கீழ்) தழை-குடை; அன்றியே, குளிர்ந்தபசுத்தகடைக் காவின்கீழே. (வருமாயரோடுடன்) வருகின்ற * தன்னேராயிரம் திருத்தோழன்மாரோடேகூட. (வளைகோல்வீச) ஒருவர்க்கொரு வர் வெற்றிக்காட்டி வளைதடி யெறிந்துகொள்ள.

(அந்தமொன்றில்லாதவாயப்பிள்ளை) பிள்ளைதனத்தில் முடி வொருவகையாலும் காணவொண்ணுதவிடைப்பிள்ளை. அவதா ராந்தரங்களையும் பரத்வாதிகளையும் பரிச்சேதித்தா லும் இவனுடைய பாலசேஷ்டிதங்களில் ஒரொன்றை முடிவு காணப்போகாது. அதாவது - இவன் செய்தவையெல்லாம் அபி

சடவது. (அந்தரமுழவம்) ஆகாசமெல்லாம் வாத்ய கோஷங்க ளாலே முழங்க; "முழவம்" என்று-மத்தளமாய், அதினுடைய முழக்கம் அத்யாஹார்யமாய்க் கிடக்கிறது. (தண்டமழைக்காவின் கீழ்) குளிர்ந்த பீலிக்குடையாகிற சோலைக்கீழே. (வருமாயரோ டுடன்) தன்னுடனே வருகிற திருத்தோழன்மாரான ஆயரோடே கூட. (வளைகோல்வீச) ஒருவர்க்கொருவர் வெற்றிக்காட்டி வளை தடி யெறிந்துகொண்டு.

(அந்தமொன்றில்லாத வாயப்பிள்ளை) ஒப்பனையழகும் வருகி ற அலங்காரமும் லீலாவ்யாபாரமும் ஒரொன்றே எத்தனையேனு மளவுடையாராலும் எல்லைகாண வொண்ணுத இடைப்பிள்ளை.

சாத்துகிற பொற்பட்டமும். (வெற்றிக்காட்டி) என்றது - ஜயத்தை லக்ஷிப் பிக்கைக்காக வென்றபடி.

"அந்தமில்லாத" என்ன வமைந்திருக்க, "ஒன்று" என்று சொல்லு கைக்கும் பலவுண்டோவென்ன, மழையெல்லாம் கடாக்ஷித்துத் தாத்பர்ய மருளுகிறார். (ஒப்பனையித்யாதி). (வருகிற வலங்காரம்) என் றது- தோழரோடு வரும் சேர்த்தியழகென்றபடி. (அளவு) ஜ்ஞாநம், "கூடில்" என்று-வருகையிலருமை தோன்றச்சொல்லுகைக்கு, வரக்கூடாதோ வென்று சங்கையைப்பரிஹரியா நின்று கொண்டு "அறிந்து" என்ற பதம்

(க) நா-தி-சு-சு.

http://acharya.org

பெரியாழ்வார் திருமொழி, கூ-ப, சு தி, சு-பா, திருமலங்க. சுகக

மதமாய்த் தோற்றுகையிறே. இவன்தான் (க) "இத்திரளுள்ளிட்ட தேவர்குழாம்" என்றுப்போலே காணும் வருமாயர் திரளை நினைத்திருக்கிறது; அவளுக்கு இதுப்பார்த்தநீயம். (உ) "ஆய்ப்பாடிக் கே யென்னையுய்த்திடுமின்" என்கையாலே. (அறிந்தறிந்திவ்வீதி போதுமாகில்) தன்னையொழிய எனக்குச் செல்லாமையும் என்னை யொழியத்தனக்குச் செல்லும்படியுமான தீம்புகளையுமறிந்தறிந்து. மநோரத ஸமயத்திலும் ப்ரணய ரோஷம் நடவாநின்றதிறே, மார்தவாதிசயத்தாலே.

(பந்துகொண்டானென்று வளைத்துவைத்து) அஸங்கதங்களைச்சொல்லி வளைத்து வைத்து;(கூ) "கழகமேறேல்" என்பன்; அன்றியே,"நாங்கள் விளையாடுகிறபோது எங்கள் விளையாட்டுப்பந்தைப்பறித்துக்கொண்டு போனாய்" என்பனென்னவுமாம்; இதுவும் அவனோடு இட்டூடுகொள்கைக்கு ஹேதுவாமித்தனையிறே. அன்றிக்கே, தன் கையில் பந்தை அவன் மடியிலெறிந்து சொல்லுகிறளென்னவுமாம். (பவளவாய் முறுவலும் காண்போம்) நாம்

(அறிந்தறிந்திவ்வீதி போதுமாகில்) தன்னையொழிய வெனக்குச் செல்லாமையும், என்னையொழியத் தனக்குச்செல்லும்படியான தீம்புகளுமறிந்தால் இத்தெருவில்வரக்கூடாது; இவற்றையறிந்தவைத்தும் இத்தெருவே வந்தாளாகில்.(பந்துகொண்டானென்று வளைத்துவைத்து) "திரளிலே நாம் அவனை வளைக்கும்படியென்?" என்று நீ நினைக்கவேண்டா; "நாங்கள் விளையாடுகிறபோது எங்கள்பந்தைப் பறித்துக்கொண்டு போனான்" என்று சொல்லிப் போகாதபடி தடுத்து வைத்து. (பவளவாய் முறுவலும் காண் போம் தோழி) "நாம் இப்படிச் செய்தவாறே, அவன் கால் வாங்

கர்மணாகாங்க்ஷமாகையாலே, அத்தையுந்தர்ஶிப்பிக்கிறார் (தன்னையொழியவித்யாதி).வளைத்து வைத்தென்ற சொல்லவமைந்திருக்க, "பந்துகொண்டான்" என்று சொல்லுகைக்குத் தாத்பர்யம் (திரளிலேயித்யாதி). லோகத்தார்க்காகப் பந்து கொண்டானென்று சொல்லி, என்னிடத்திலே வ்யாமோஹத்தாலே வளைத்தபடி யென்னென்று அவனுக்கு ஹர்ஷம் ஜநித்து ஸ்மிதம் பண்ணுமென்று திருவுள்ளம்பற்றி, அத்தை உபபாதித்துக் கொண்டர்த்தமருளுகிறார் (நாமிப்படியித்யாதி). ... ... (க)

(க) நா-தி-சு-நு. (உ) நா-தி-சது-உ. (கூ) தி-வாய்-சு-உ-கூ.

http://acharya.org

மூ.—சாலப்பன்னிரைப்பின்னே தழைக்காவின்கீழ்த்
தன்திருமேனி நின்றொளிதிகழ
நீலநன்னறுங்குஞ்சி நேத்திரத்தா
லணிந்து பல்லாயர் குழாங்குடவே
கோலச்செந்தாமரைக்கண் மிளிரக்குழலூதி
யிசைபாடிக் குனித்தாயரோ
டாலித்துவருகின்ற வாயப்பிள்ளா
யழகுகண்டென்மக ளயர்க்கின்றதே. (எ)

காணுதலையெல்லாம் காண்போம்; நமக்கொரு அபூர்வ தர்ஶநமுண்டாம்; அந்த மந்தஸ்மிதத்துக்கு முகம்கொடுக்கக் கடவோமல்லோம்;''நீர் எங்களை ஶாகஸினத்துத்தான்மந்தஸ்மிதம் செய்கிறீர்; இது எங்கள் வீதிகாணும், நீர் ப்ர(ஹ்)மித்தீரோ?'' என்று சொல்லக்கடவோமென்று மநோரதிக்கிறாள். இந்தமநோரதம் மெய்யாஞாலேதே இவள் ப்ரதிஜ்ஞை நிலைநின்றதாவது. .... (சு)

ஸ்வா;— ஏழாம்பாட்டு. (சாலவித்யாதி) மிகவும் பலநிரைப்பின்னே; ஒருநிற மோன்றுகவெண்ணிலும் பரிகணிக்கவொண்ணாத நிரைப்பின்னே;(தழைக்காவின்கீழ் தன்திருமேனிநின்றொளி

கிப் போகாமேநின்றுமந்தஸ்மிதம் பண்ணுமே, அப்போதுஅவனுடைய பலளம் போலேயிருக்கிற திருவதரத்துக்குப் பர்பாகமான முறுவலையும், தோழீ! நாம் கண்டநுபவிக்கக்கடவோம்'' என்று மநோரதிக்கிறாள். .... (கூ)

வ்யா,—ஏழாம்பாட்டு. (சாலப்பன்னிரைப் பின்னே) மிகவும் பலவானபசு நிரைகளின்பின்னே. ஒரொருநிறமாகவிவண்ணிலும் பரிகணிக்க வொண்ணாதபடியாய்த்து கோ (ஈ)ஸம்ருத்திதானிருக்கும்படி. இப்படியிருக்கிற பசுநிரையை முன் நடக்கவிட்டு, பிற்கூழையிலே யாய்த்து இவன்றான் வருவது. (தழைக்காவின்கீழ்) பீலிக்குடைச் சோலைக்கீழே. (தன் திருமேனி நின்றொளிதிகழ

அரு;—ஏழாம்பாட்டு. (சாலவித்யாதி) ''சால'' என்றும், ''பல்'' என்றும் அநேகத்வவாசியாகையாலே பெளநருக்த்யம் பரிஹரிக்கிறார் (மிகவுமித்யாதி). பீலிக்குடைக்கும் இவன் திருமேனிக்கும் ஒரு பரபாகம் சொல்லக்கூடாமையாலே, 'விளங்க'' என்றதற்கு - வேறே ஹேதுக்களைக் காட்டிக்

http://acharya.org

திகழ) (க) "தேவும் தன்னையும்" என்கிற திருமேனி நின்றொளி திகழ. தமைநிறமும்தன்னிறமும் விகல்பிக்கலாம்படியாக. (நீலநன் னறுங்குஞ்சிநேத்திரத்தாலணிந்து)நெய்த்துக்கருகிப்பரிமளிதமான திருக்குழலைப் பீலிக்கண்ணுலே அலங்கரித்து.

(பல்லாயர் குழாங்குவே கோலச்செந்தாமரைக் கண்மிளிர) அநேகமான வாயர் திரளுக்கு நடுவே சிலத்து தர்ஶனீயமாயிருக் கிற திருக்கண்கள் நருத்தோழன்மாரோடே உறவுதோன்றமிகவும் கடாக்ஷிக்க. (குழலூதி இசைபாடிக் குனித்து)திருவாய்ப்பாடியில் பசுக்கள் வயிறுநிறைய மேய்ந்து மீளப் பெறுகையாலும், "பெண் களோடே கலக்கைக்கிடான காலம் வந்தது" என்னுமத்தாலுமு ண்டான வுகப்பாலே தன்னுடைய திருமேனியானது நின்றொளி விளங்க. (நீலநன்னறுங்குஞ்சி நேத்திரத்தாலணிந்து) நீலமான நிறத்தை யுடைத்தாய், சுருட்சியாலும் நீட்சியாலுமுண்டான கன் மையை யுடைத்தாய், பரிமளிதமாயிருந்துள்ள திருக்குழல்பீலிக் கண்களாலே அலங்கரித்து. (பல்லாயர் குழாங்குவே) அநேகமான ஆயர் திரளுக்கு நடுவே.

(கோலச்செந்தாமரைக் கண்மிளிர) தர்ஶனீயமாய்ச் சிவந்த தாமரைபோலே யிருக்கிற திருக்கண்களானவை மிளிர. இத்தால் திருத்தோழன்மாருடைய நிரளை இடம் வலங்கொண்டு பார்த்து மகிழ்ந்துகொண்டு வரும்படி சொல்லுகிறது. (குழலூதி யிசைபா டிக்குனித்து) (உ) "ஆமருவினநிரை மேய்க்க நீ போக்கு ஒரு பக கொண்டு "தன்" என்றதற்குத் தாத்பர்யார்த்த மருளிச் செய்கிறார் (பசுக்க ளித்யாதி).

உறங்கினகண்ணே மிளிரவென்ன வேணு மொழிய, ஶிரைப்பின்னே வரும்போது மிளிருகையாவதென் னென்னக் கருத்தருளுகிறார் (இத்தாவித் யாதி). குழலூதுகை-பசுக்களை மேய்க்கைக்கும், மறிக்கைக் காகவும், ஊரேற மீளுகைக்காவுமிறே. இங்கேபசுக்களெல்லாம் மீண்டு வரும்போது குழலூத ப்ரயோஜனமென் னென்ன, அதுக்கு மூன்றுவகையால் ப்ரயோஜனம் காட்டா நின்று கொண்டு அர்த்த மருளுகிறார் (ஆமருவியித்யாதி). "அயர்ப்பு" -விஸ் ம்ருதியாகையாலே, எத்தைவிஸ்மரித்தாயென்னுமாகாங்ஷையிலே, "என்

(க) தி-வாய்-உ-எ-ச. (உ) தி-வாய்-கo-கூ-

http://acharya.org

மூ.—சிந்துரப்பொடிக்கொண்டு சென்னியப்பித்
திருநாம மிட்டக்கோ நிலையந்தன்னில்
அந்தமின்றிக் கன்னெஞ்சங்கியை
யழகியகோத்திரத்தாலணிந்து

பெண்களோடுண்டான ப(ஹ)வபந்தம் தோன்றவும், ப்ரணயரோஷபரிஹாரமாகவும் திருக்குழலூதி, அதுக்குச்சேர்ந்தவிசைகளையும் பாடி, அதுக்குச்சேர்ந்த கூத்துக்களையுமாடி. (ஆயரோடாலித்து வருகின்ற வாயப்பிள்ளை) ஆயரோடேகூட மேனணிப்புத்தோன்ற கர்வித்துவருகின்ற இடைப்பிள்ளையுடைய ஸௌந்தர்ய பூர்த்தியைக்கண்டு, (என் மகளயர்க்கின்றதே) தன்னுடையகுடிப்பிறப்பையும் ஸ்த்ரீத்வத்தையும் மறந்து, என்னுடைய நியந்ருத்வத்தையும்மநியாமல் ஈடுபடுவதே. இந்த வயர்ப்புக்குநிதானம் யாதொன்று, அது தானே பரிஹாரமாமித்தனையிறே. .... (எ)

லாயிரமூழி'' என்னும்படி பகலெல்லாம் தன்னைப்பிரிந்து நோவுபட்டுக்கிடந்த பெண்கள் தான் வருகிறவையுமறிந்து கூர்தளிக்கும்படியாகவும், அவர்களைப் பிரிகையாலே தனக்குண்டான ஆர்த்தியெல்லாம் தோன்றும்படியாகவும், ப்ரணயரோஷம் கொண்டாடியிருப்பார் நெஞ்சில் மறம் தீரும்படியாகவும், தக்க பாசுரங்களை வைத்துத் திருக்குழலூதி, அதுக்கு அதுரூபமான இசைகளையும் பாடி, (க) ''கூத்தன் கோவலன்'' என்கிறபடியே வருகிறபோதை நடையழகாலே வல்லாராடினாற்போலேயாடி. (ஆயரோடாலித்து வருகின்ற வாயப்பிள்ளை) இப்படியே கீழ்ச்சொன்ன தோழன்மாரான வாயரோடேகூடி மேனணிப்புத்தோன்ற கர்வித்துவருகிற இடைப்பிள்ளையுடைய, (அழகுகண்டென் மகளயர்க்கின்றதே) அவனுடைய வடிவழகைக் கண்டமாத்ரங்கொண்டுகாணும் என்னுடைய பெண்பிள்ளையானவள் தன்னுடைய குடிப்பிறப்பையும் ஸ்த்ரீத்வாபிமானத்தையும் என்னுடைய நியந்ருத்வத்தையும் நிரூபிக்கவசமையல்லாதபடி அறிவழிகிறது. .... (எ)

மகள்'' என்றவிடத்தில் அபிப்ரேதமான வர்த்தத்தைக் காட்டிக் கொண்டார் த்தருளுகிறார் (இவனுடைய வித்யாதி). ... ... (எ)

(க) தி-வாய்-கo-ந-

http://acharya.org

இந்திரன்போல் வருமாயப்பிள்ளை பெதிர்நின்றங்
கினையோ யிழவேலென்னச்
சந்திபினின்றுதண்டூர் நங்கைதன் துகிலொடு
சரிவளைசழல்கின்றதே. (அ)

ஸ்வர்;—எட்டாம்பாட்டு. (சிந்துரப்பொடியிச்யாதி) சாதி சிங்கப்பொடிக் கொண்டு திருமுடியிலே சாத்தி; அழகிய விலேயாலே திருநெற்றியிலே பற்றும்படி அக்ஷீயமான திருநாமமாக

வ்யா.—எட்டாம்பாட்டு. (சிந்துரப்பொடிக்கொண்டு சென்னியப்பி) சாதிலிங்கப்பொடிக்கொண்டு திருமுடியிலேசாத்தி. கீழ், "சிந்துரமிலங்குதன் திருநெற்றிமேல்" என்று ஸிந்தூரசூர்ணத்தைத் திருநெற்றியிலே விளங்கும்படி திலகமாசச்சாத்தினபடி சொல்லிற்று; இங்கே, "சென்னியப்பி" என்கையாலே திருமுடியிலே திருக்குழல்மேலே அலங்காரமாகக்கொண்டு பரக்கச்செறியச் சாத்தினபடி சொல்லுகிறது. (திருநாமமிட்டங் கோரிலேயந்தன்னால்) நேரியதாய்நீண்டு, ஒட்டினவிடத்திலே பற்றும்படி இலேயதாய் நிறத்திருப்பதொரு இலேயாலே திருநெற்றியிலே திருநாமமாக இட்டு. ஊர்த்வபுண்ட்ராகாரமாக அழுத்திவைக்குமாய்

அரு.—எட்டாம்பாட்டு. (சிந்துரமித்யாதி) "சென்னி" என்றபதம்-திருநெற்றியையும் திருமுடியையும் சொல்லவற்றாயிருக்க, மேலே "அங்குத் திருநாம மிட்டு" என்று- திருநாம மிடத்தக்கதான திருநெற்றியை "அங்கு" என்று சொல்லவேண்டுகையாலே, இந்தச் சென்னிபதம்- திருநெற்றியையே சொல்லவேண்டியிருக்க, திருமுடியிலே யென்றர்த்த மருளிச் செய்வானென்னென்ன வருளிச்செயர் (கீழித்யாதி). இங்கே அப்படி யென்கையாலும், கீழ்சொன்னதைச் சொல்லுகை அப்ரயோஜநமாகையாலும், இப்படியே கொள்ளவேணு மென்று கருத்து. (செறிய) நெருங்க. "ஓரிலேயந்தன்னால் அங்குத்திருநாமமிட்டு" என்றன்வயித்து, ஓர்பத்தாத்பர்யங்களைக் காட்டாநின்று கொண்டு அர்த்தமருளிச்செயர் (நேரியதாயித்யாதி). திருமண்ணைத்திருநாம மிடுமதண்டொழிய, இலேயாலே இடுவதுண்டோ வென்ன; இவன் அப்படியிட்டானுகை வேணுமென்று பலித்தத்தை யருளிச்செயர் (ஊர்த்வேத்யாதி). "சென்னி" என்றதாலே திருமுடியாகக் கீழேயருளிச் செய்து, "அங்கு" என்றதுக்கு - திருநெற்றி யென்றருளிச் செய்தால் எங்கனே சேரும்படி

http://acharya.org

இட்டு. (அங்கு)என்றது-திருவெற்றியில். சாதிலிங்கத்தை ஆஸ்ய ஜலத்தோடே திருவெற்றியிலே பற்றும்படி பிட்டு. (அந்தரமின்றி த்தன்னெறிபங்கியை யழகிய கோத்திரத்தாலணிந்து) நெறிபிடித்த திருக்குழலே இடைவிடுதியறஅழகிய பீலிக்கண்ணுலேயும் யுவதி கள் கண்களாலேயுமணிந்து.

(இந்திரன்போல் வருமாயப்பிள்ளை) இந்த்ரனைப்போலேமேனு ணிப்புத்தோன்ற கர்வித்து வருகிற விடைப்பிள்ளை. அன்றிக்கே, தனக்கிட்டசோறு தானுண்ணமாட்டாதஇந்த்ரனைப்போலே தன் னையாழியச் செல்லாமை பிறந்தாரை உபேக்ஷிக்கவல்லனென்று ஏகதேச த்ருஷ்டாந்தமாகிலுமாம். அன்றிக்கே; இந்த்ர சப்தம்-

---

த்து. அங்குகன்று - திருநாமத்துக்கு அநுரூபஸ்தலமான திரு வெற்றியைச் சொல்லுகிறது. "இலயம்" என்கிறவிடத்தில், அம்-சாரியை. அதவா, சாதிலிங்கப்பொடியை ஆஸ்யஜலத்தாலே நனை த்துத் திருவெற்றியிலே திருநாமமாகச்சாத்தி யென்னவுமாம். அப்போதைக்கு. "ஓரிலயம்" என்று பாடமாய், இல்லென்று-உள் ளாய், அயமென்று - ஜலமாய், ஓரிலயமென்றது- திருப்பவளத்துக் குட்பட்டதொரு ஜலமென்றபடி. "ஆயப்பிள்ளை" என்கிற இடை த்தனத்துக்கும் பிள்ளைத்தனத்துக்கும் சேருவதொரு வ்யாபார விசேஷமிறே. (அந்தரமித்யாதி) தன்னுடைய நெறித்தகுழலே இடை வெளிபில்லாதபடி அழகிய பீலிக்கண்களாலே அலங்கரித்து.

(இந்திரன்போல் வருமாயப்பிள்ளை) ஸஜாதீயரான தேவர்கள டங்கலும் சேவிக்க, அவர்களுக்கு நிர்வாஹகனான இந்த்ரன், அவர்கள் நடுவே தன்வைபவமெல்லாம் தோற்றவருமா போலே, *தன்னேராயிரம் பிள்ளைகளான திருத்தோழன்மாரடங்கலும் சேவிக்க, அவர்கள்நடுவே தன்செருக்கும்பெருமையும் தோற்றும் படிவருமாயப்பிள்ளை. அங்குனன்றிக்கே, இந்த்ரசப்தத்துக்குமுக்ய

என்கிற சங்கையைப்பரிஹரிக்கிறார் (அக்கென்றித்யாதி). "சிக்குரப்பொடி" என்றபதத்தை இங்கு மறுஷங்கித்து "இலயம்" என்றதுக்கர்த்தாந்தர மரு ளுகிறார் (அதவேத்யாதி). "இலயம்" எனறது - ஆஸ்யஜலமானபடியைய றிவிப்பிக்கிறார் (அப்போதைக்கித்யாதி). "ஓரிலயம்" என்றத்தால் - ஆஸ்ய ஜலமென்ற விவக்ஷிக்கைக்குஸாசகமென் னென்னவருளுகிறார் (ஆயப்பிள்ளை யித்யாதி).

http://acharya.org

விசேஷ்ய பர்யந்தமாய், அஸாதாரணஞனவிவன் தன்னையே. (க) "தானே தனக்குமவன்" என்கிற உபமாநாராஹித்யத்தாலே ஸர்வ ஸ்வாமி யென்னவுமாம். (எதிர்நின்றபங்கினவளோபிழைவேலென்ன) "அவன் வரவுக்கெதிர்நின்று உன் ஸ்த்ரீத்வத்தை யழித்துக்கொள்ளாதேகொள்" என்ன; எதிர்நின்று அவன் ஸௌந்தர்ய தரங்கீச்சாகிற பெறுக்கற்றை எதிர்செறிக்க வொண்ணுதென்ன;

வ்ருத்தி ஈஸ்வரவிஷயத்திலேயாகையாலே, பரமஸாம்யாபங்கராண ஸ்ரீகள் ஸேவிக்க, அவர்கள் நடுவே ஸர்வேஸ்வரன்றான் வருமா போலே வருகிறவனென்னவுமாம். தர்ம்யைக்யமுண்டேயாகிலும் அவதாரப்ரயுக்தமான நிலையிட்டு, (உ) "விஷ்ணோரஸுக்ஸ்ரீர் - அஸ்ய ஸத்ருஸோவீர்யே" என்றுப்போலே இப்படிச்சொல்லலாமிறே. இப்படி வருகிற ஆயப்பிள்ளையுடைய. (எதிர்நின்றபங்கினவளையிழவேலென்ன) அவன்வரவுக்கு எதிராக அந்தஸ்தலத்திலே நின்று உன்னுடைய இனவளைகளை இழவாதேகொள்ளென்று நான் சொல்ல. "எதிர்நிற்கை" என்றும், "வளையிழக்கை" என்றும் இரண்டிடத்திலே போலே காணும். "இனவளை" என்கையாலே-எதிர்நின்றவர்கள் கையில் ஒருவளையும் தொங்காதென்னுமிடம் தோற்றுகிறது. வளையிழக்கையாவது-ஸ்த்ரீத்வ மிழக்கையிறே.

(முக்ய்வ்ருத்தி) என்றது - "ஸதி - ஸர்வேஷ்வரே - இதி - பரமஸ்வர்யே" என்கிறதா (ஞ) த்வர்த்தபௌஷ்கல்யம்- அயர்வறுமமரர்களதிபதியிடத்திலே யுண்டாகையாலே, மயர்வறமதிநலமருளப் பெற்றவாழ்வார் ஆய்ச்சிபாவனையாகச் சொல்லும்போதும் தர்ம்யைக்யஜ்ஞாநம் குறைவற்றிருக்க, பரமபதநாதனே த்ருஷ்டாந்த மாகச் சொல்லக் கடவோமென்ன; அத்தஸ்மர்த்திக்கிறார் (தர்மனையக்யேத்யாதி). "ஆயப்பிள்ளை" என்று ப்ரதமாந்தமாய், "இனவளை யிழவேலென்ன" என்றதோடு அன்வயிக்குமனவில், க்ருஷ்ணன் தனக்கிஷ்டமான கார்யத்தைநிஷேதிக்கை அநுசிதமாகையாலே இதுஷஷ்ட்டியந்த பதமாகவேணு மென்று காட்டுகிறார் (இப்படி யித்யாதி). "இன" வென்றதுக்குத் தாத்பர்யமருளுகிறார் (இனவளையித்யாதி). உனக்கு வளையத்தனை அருமையோ, இதொருஹாநியாகச் சொல்லுகைக் கென்ன வருளுகிறார் (வளையிழக்கை யித்யாதி).

(க) கூ-திருவ-கூ அ. (உ) ரா-பா-க.

http://acharya.org

( ) (சந்தியில் நின்று கண்டீர்) ஊர்ப்பொதுவான வவன் வருகிற ஸ்தலத்திலே நின்று. (கங்கை தன் துகிலொடு சரிவளை கழல்கின்றதே) வினவப் புகுந்தவர்களுக்குப் பெண்பிள்ளையுடையப்ரகாரமே ஷமிக்குதிகளைச் சொல்லுகிறளாயிருக்கிறது. தனக்கு நியாம்யை யன்றிக்கே பிறுக்கச்செய்தேயும், "கங்கை" என்று அவருடைய குணபூர்த்தியையே சொல்லுகிறது. விஷயதோஷத்தால் வரு மன்வை அவர்ஜநீயங்களாயிருக்குமென்றிறே கங்கை யென்கிறது. "தன்" என்று இவளுடைய மதிப்பைக்காட்டுகிறது. துகிலோடே கூட வளையும் கழலாநின்றது. ஸ்த்ரீத்வத்தோடு அபிமாநமும்பேண வேர்ண்ணதபடி கைகழலாநின்றது. இனவ - விம்முதல் மூர்ச்சி தல் செய்யாமைக்கடி அவனுடைய அநாதரமிறே. (க) "என்னுடைய் கழல்வளையைத்தாமும்கழல்வளையேயாக்கினரே" என்னுமா

(சந்தியில்நின்றுகண்டீர்) என்சொல் கேளாமல் ஊர்ப்பொதுவான அவன்வருகிறவழியான சந்தியிலே நின்றுகண்டீர். (கங்கை தன் துகிலொடு சரிவளை கழல்கின்றதே) ஸ்த்ரீத்வத்தால் பரிபூர்ணையாயிருந்த இவளுடைய பரிவட்டத்தோடே கூடச் சரிவளையும் கழலாநின்றது. "கோல்வளை, கழல்வளை, வரிவளை" என்னுமாபோலே, "சரிவளை" என்பது ஒருவளை விசேஷம். (க) "கழல்வளையைத்தாமும் கழல்வளையேயாக்கினரே." என்கிறபடியே, முன்பே "சரிவளை" என்று போராயிருந்தவித்தை, நாமமாத்ரமன்றிக்கே, க்கையில் தொங்காமல் சரிந்து கழன்றுபோம்படி பண்ணினவுப்தி தான், அவன் தன்னுடைய காட்சியாலே. இத்தால்-வினவப்புகுந்த ர்களுக்குத் தன் பெண்பிள்ளையுடைய விக்ருதிக்கு ஹேதுவை தும், விக்ருதி விசேஷந்தன்னையும் சொன்னவளாய்த்து. .... (ஏ)

(கோல்வளை) மழுங்கல்வளை. கீழே "இனவளையிழவே லென்ன" என்று சொல்லிவைத்து, இங்கே "சரிவளை" என்று சொல்லுவானென்?, இனவளையென்ன வொண்ணாதோ? என்ன, ஓர்த்த விசேஷம் தோற்றச் சொன்னவென்று விவரித்து, ப்ரமாணமுகேந வத்தைக்காட்டுகிறார் (கழல்வளையித்யாதி). (காட்சியாலே) என்றவகந்தரம், "என்று தோன்றலைக்காகச் சரிவளை யென்றது" என்று சேஷம். "கண்டீர்" என்று ஆதரப் பரத்துச் சொல்லுகிறவென்ன வருளுகிறார் (இத்தாலித்யாதி). ... ... (ஐ)

(க) நா-தி-க-உ.

http://acharya.org

மூ.—வலங்காதில் மேல்தோன்றிப் பூவணிந்து
மல்லிகைவல்மாலே மௌவல்மாலே
செங்காரத்தாற் குழல்தாழவிட்டுத்
தீங்குழல்வாய் மடுத்தூதியூதி
அலங்காரத்தால்வரு மாயப்பிள்ளை யழகுகண்
டென்மகளாசைப்பட்டு
விலங்கிநில்லா தெதிர்நின்றுகண்டீர்வெள்வளை
கழன்று மெய்மெலிகின்றதே. ... (கூ)

போலே; விஸ்லேஷத்திலும் கழலுகையன்றிக்கே ஸம்ஸ்லேஷத்திலும் தொங்காதபடியாயிற் றென்னுமாபோலே. ... (அ)

அவ;—ஒன்பதாம்பாட்டு. இதுவுமொரு அலங்கார விசேஷமாய்ச் செல்லுகிறது.

ஸ்வா;— (வலங்காதித்யாதி). ஜாத்யுசிதமான வலங்கார விதேர தந்தரம் கண்ணுக்கு கன்றுக உள்ளது; கண்ணுக்கு நன்றுமிருக்கிற மேல்தோன்றிப்பூவை வலத்திருக்காதிலே சாத்தி. (மேல்தோன்றி)செங்காந்தள்.மற்றைக்காதுக்கொன்றும்சொல்லாமையாலே அது தானேயாதல்; மல்லிகை மாலையைக்கண்ட ப்ரீதியாலே மறந்தாளுதல்; மறந்தாளாதல்; ஒரு திருக்காதில் சாத்தினதே அமையுமென்றுதல். காட்டு மல்லிகை மாலை யென்னுதல்; வனமாலை யென்னுதல்; வனமாலையைக் கண்டவாறே அதுதானே வந்து சாத்தினதாகையாலே அதுவே அமையுமென்றுதல்.

வ்யா;—ஒன்பதாம்பாட்டு. (வலங்காதில் மேல் தோன்றிப் பூவணிந்து) வலக்காதிலே செங்காந்தள்பூவை அலங்காரமாகச் சாத்தி. இக்காதுக்கு ஒன்றும் சொல்லாமையாலே ஒரு காதுக்குச் சாத்தினது கொண்டுவருகிறவிதாதானும் ஓரழகாகச் சாத்திக் கொண்டு வந்தானென்னுதல்; ஒரு காதுக்குச் சாத்தினவளவிலே, மல்லிகைமாலையைக் காண்கையாலே அத்தை மறந்து இத்தைச் சாத்தி விட்டானென்னுதல். (மல்லிகை வனமாலை) "வனம்" என்கிறவிதை, மல்லிகையோடே சேர்த்து-காட்டுமல்லிகைமாலை என்கிறவிதை.

அ.—ஒன்பதாம்பாட்டு. (வலங்காதித்யாதி) (செங்காந்தள்பூ) வெளுத்கொடிப்பூ. "ஜீலக்குதம்பை யொருகாதொருகாது செங்கிறமேல் தோன்றிப்பூ" என்றுப்போலே இரண்டுகாதுக்கு மிரண்டு சொல்லாதே ஒன்று சொன்னதுக்கு இரண்டுவகையாலக்கருத்தருளுகிறார் (இடக்காதுத்யாதி வாக்யத்தாலே).

http://acharya.org

மாலியாகக் காட்டுமல்லிகை மாலை தன்னையே விரும்பினனென்னுதல். அன்றியே, (க) "வனமாலை மினுங்கநின்று விளையாட" என்னுமாபோலே, அஸாதாரணமான வகமாலை தானுதல். (மௌவல் வனமாலை) வனப்பு - அழகாதல்; நாநாவர்ணமாதல். "வனமுலை" என்னக்கடவதிறே.

(சிலிங்காரத்தால் குழல் தாழவிட்டு) சிலிங்காரம் - ஸ்ருங்காரமாய், அத்தாலும், அலங்காரமென்றபடி. மாலைசாத்தின திருக்குழலைத் திருமுதுகிலேதாழவிட்டுத் திருமார்பிலும் இவைதன்னேயேயிறே சாத்துவது. (தீங்குழல்வாய்மடுத்தநியூதி) தனக்கினிதான குழலென்னுதல். ப்ரணய ரோஷ பரிஹாரமாக வூதுகிற குழலாகையாலே, ப்ரணயிகளுக்கு இனிய குழலென்னுதல்.

யென்னுதல். அன்றிக்கே, வனமென்று-அழகாய், மல்லிகையாலுண்டான அழகியமாலையென்னுதல். (மௌவல்மாலை) மௌவலாவது-மல்லிகையின் அவாந்தர பேதம். "பூவை, காயா" என்னுமிடத்தில், பூவையாவது-காயாவின் அவாந்தர பேதமானாப்போலே. மௌவல் மாலையென்று-இங்கும் அத்தவனப்புக் கூட்டிச் சொல்லவுமாம். கீழ், "அணிந்து" என்றதை இங்கும்கூட்டி "இம்மாலைகளையு மணிந்து" என்று சொல்லக்கடவது. இவைதான் திருமார்புக்கு அலங்காரமாகச் சாத்துமவையிறே.

(சிலிங்காரத்தால் குழல்தாழவிட்டு) சிலிங்காரம் - ஸ்ருங்காரம்; அலங்காரமென்றபடி. இத்தால்-திருக்குழல் பணியாகச்சாத்தும் பூக்தொடைகளைச் சொல்லுகிறது. அந்த அலங்காரத்தோடே கூடத் திருக்குழலைத் திருமுதுகிலே † தாழவிட்டு. (தீங்குழல் வாய் மடுத்தநியூதி) "தீம்" என்று - இனிமை. "இன்னார்க்கு" என்று விசேஷியாமையாலே - தன்னைப் பிறரோடு வாசியற எல்லார்க்கு மினிதாயிருக்கும் குழலென்றபடி. கேட்கிறவர்களிலும் தன்செவி யணித்தாகையாலே (உ) "பேதுறுமுகம்செய்து நொந்துநொந்து" என்கிறபடியே முதல் தன்னைவருத்தி, பின்னையிறே அவ்வருகுபோவது. பிறரைவருத்தகையாவது - (ங) அவியுணு

(அவியுணுமறந்து) என்றது. ஹவிஸ்ஸையுண்ணுதே மறந்தென்றபடி. ... ... (ங)

† (பா) உழல. (க) கர-நி கச-உ. (உ) நி-வாய்க-க-கூ. (ங) கூ-கு-எ.

http://acharya.org

பெரியாழ்வார்திருமொழி, கூ-ப,ச-தி,கூ-பா, வலங்காதில். கூ-உக்

"ஊதியூதி" என்கிற வர்தமாநத்தாலே தேவமநுஷ்யாதி பேத மற எல்லார்க்குமினிதாய், சித்தாபஹாரஸாமர்த்யத்தை யுடைத்தாயிருக்கை. (வாய்மடித்து) இக்குழலாகப் பெற்றிலோமே. இதுக்கென்ன மெலிவுண்டுதான். இத்தால், அஜ்ஞாத ஜ்ஞாபந †வாக்மித்வத்தைக் காட்டுகிறது.

(அலங்காரத்தால்வருமாயப் பிள்ளை) ஏவம்ப்ரகாரமான அலங்காரங்களோடே வருகிற இடைப்பிள்ளை. (பிள்ளை) * யுவாகுமாரன். (அழகுகண்டென் மகளாசைப்பட்டு) மேலிடான ஸௌந்தர்ய பூர்திபைக்கண்டு மிகவும் விரும்பி, விலங்கி நில்லாவிட்டால், மத்தகஜத்தின்முன்னேநிற்பாரைப்போலே,ப்ராப்தியளவும் செல்ல வொட்டாத வளவேயன்றிக்கே, ரக்ஷகத்வாதி குணங்களளவும் செல்லவொட்டாத ஸௌந்தர்யத்தின் முன்னே விரும்பி நின்று ஆசைப்படுவாருமுண்டோ? (வெள்வளைகழன்று மெய்மெலிகின்ற

மறந்து வானவரெல்லாம்" என்றும், (க) "தம்புருவோடு நாரதனும் தந்தம்வீணை மறந்து" என்றும், (உ) "கோவலர் சிறுமியர்-வந்து கவிழ்ந்து நின்றனர்" என்றும், (கூ) "பறவையின் கணங்கள் கூடுதறந்து வந்துசூழ்ந்து" என்றும் (ச) "மரங்கள்நின்று மதுதாரைகள்பாயும்" என்றும் சொல்லுகிறபடியே-தேவமநுஷ்ய திர்யக் ஸ்தாவர விபாகமற எல்லாரையு மொக்கவருத்துகை. இப்படியிருக்கிற திருக்குழலைத் திருப்பவளத்திலே வைத்துப் பலகாலு மூதிக்கொண்டு.

(அலங்காரத்தால் வருமாயப்பிள்ளை) ஏவம்ப்ரகாரங்களான அலங்காரங்களோடே வருகிற இடைப்பிள்ளையுடைய. "பிள்ளை" என்கையாலே - (ரு) "யுவாகுமாரः - யுவாகுமாரः" என்கிறபருவத்தைச் சொல்லுகிறது. (அழகுகண்டென்மகளாசைப்பட்டு) கண்டவர்கள் கண்ணையும் நெஞ்சையும் தன்வசமாக்கிக்கொள்ளும் அழகைக்கண்டு என்னுடைய பெண்பிள்ளையானவளாசைப்பட்டு. (விலங்கிநில்லா தெதிர்நின்றுகண்டீர்) "இதுகண்டவர்களை வருத்தும்" என்றுகண்ணை மாறவைத்து வழிவிலங்கி நில்லாதே, அத்தைப் பார்த்துக்கொண்டு எதிரேநின்று கண்டீர். (வெள்வளைகழன்று மெய்மெலிகின்றதே) சங்குவளையும் கழன்று, சரீரமும் மெலி

---

† (பா) வாசித்வத்தை
(கூ) கூ-கு-அ. (க) கூ-கு-இ. (உ) கூ-கு-க.
(ச) கூ-சு-க0. (ரு) ருக்வேத.

http://acharya.org

மூ.:—விண்ணின் மீதமார்கள் விரும்பித்தொழ
மிறைத்தரயர்பாடியில் வீதியூடே
கண்ணன்காலிப்பின்னே யெழுந்தருளக்
கண்டிளவாய்க் கன்னிமார்காமுற்ற
வண்ணம்வண்டமர்பொழில் புதுவையர்கோன்
விட்டுசித்தன் சொன்ன மாலைபத்தும்
பண்ணின்பம்வரப்பாடும் பத்தருள்ளார்
பரமானவைகுந்தம் கண்ணுவரே. (கூ).

தே)என்னுடையநியந்த்ருத்வத்தையுமறுத்தால்தான்தன்னுடையஸ்த்ரீத்வாபிமானம் தானே நோக்கலாயிருக்கிறது. மிக்கதேஜஸ்ஸையுடைத்தாய் சுத்தமுமானவஸ்துக்கள் கழன்றேதான் உடம்பு மெலிவது. வஸ்துகழலத்தக்கதமையாதோ மெலிய. "மெலிகின்றதே" என்கிறவர்தமாநத்தாலே "இனிவஸ்துக்காஸ்ரயமில்லையோ?" என்று தோன்றுகின்றதே யென்னுதல்; (வளை)தோள்வளையாகையாலே, பலகாலும் கழலுவது அணிவதாய்ப் போருகையாலே அதுவேவென்றிருந்தாள்; எடுத்தணியத் தொங்காமையாலே, மெலிவுகண்டாளாய், கண்டப்ரகாரத்தைச் சொன்னளாதல். (கூ).

அவ;— நிகமத்தில் இத்திருமொழி கற்றார்க்குப் பலம் சொல்லித் தலைக்கட்டுகிறார்.

யுரைக்கின்றது. உடம்பு மெலிந்தன்றே வளை கழலுவது; வளைகழலுதலே மூன்றுறச்சொல்லி, பின்பு உடம்பு மெலிவு சொல்லுவானென்னென்னில்; வளைகழன்றபின்பாய்த்து உடம்பில் மெலிவு இவ்வளவுக்குத் தோற்றிற்றென்னுதல். அன்றிக்கே, மூன்றுற வளை கழலுகைக்குத் தக்கவளவு மெலிந்து, அவ்வளவுமன்றிக்கே, "இனி வளைக்கு ஆஸ்ரயமில்லை ஓ!" என்னும்படி மேன்மேலும் மெலிந்து செல்லுகிறபடியைச் சொல்லுகிறரென்னுதல். இதுவும் வினவுந்தவர்களுக்குத் தன்மகள் தசையைத் தாயார்சொன்னவார்த்தை. ... . (கூ)

அவ;—நிகமத்தில் இத்திருமொழி கற்றார்க்குப் பலம் சொல்லித் தலைக்கட்டுகிறார்.

வ்யா.—(விண்ணின்மீதமரர்கள் விரும்பித்தொழ) ஸ்வர்க்காதியுபரிதநலோகங்களில் தேவர்கள் ஆதரித்துக்கொண்டு தொழ,

---

. . ½ (பர) வரை.

http://acharya.org

ஸ்வா;— (விண்ணித்யாதி) விண்ணிலமரர்கள் தந்தாம் ப்ரயோஜநங்களை நச்சித்தொழ. மீதமரர்கள் தொழுகைதானே ப்ரயோஜநமாகத் தொழ. (மிறைத்து) இரண்டுதிறத்தாரையு மநாதரித்துக் காலித்திரேயா தரித்தென்னுதல். தொழுகிற விண்ணிலமரரை யாதரித்து, தொழுகைதானே ப்ரயோஜநமான விண்ணின் மீதமரரையும், மண்ணின் மீதுண்டான பசுத்திரள்களின் பின்னே போகையுமாதரித்தென்னுதல். (ஆயர்பாடியில் வீதியூடே கண்ணன் காலிப் பின்னே யெழுந்தருளக்கண்டு) திருவா

பூபாரநிரஸநார்த்தமாக ப்ரார்த்திக்க அவதரிப்பித்த வர்களாகையாலே திருவவதாரகாலமே தொடங்கி இவனுடைய திவ்யசேஷ்டிதங்களெல்லாம் பார்த்துக்கொண்டு அவ்வவசேஷ்டிதங்களைக்கண்டு வித்த(த்ர)ராயிறே தேவர்கள்தானிருப்பது. ஆகையாலே, உபயவிபூதிநாதனுனவன் கோ(ர்)பஸஜாதீயனாய், ஜாத்யுசிதவ்ருத்தியான கோரக்ஷணத்திலே அதிகரித்து, ஜாத்யுசிதமான அலங்காரத்தையுடையனாய்க்கொண்டு திரிகிறபடியைக் கண்டால், அவர்கள் விரும்பித் தொழாதிரார்களிறே. அன்றிக்கே, "விண்ணின்மீது" என்கிறது- (க) "நாகஸ்யப்ருஷ்டே - நாகஸ்யப்ருஷ்டே" என்கிறபரமபதத்தையாய், அங்குண்டான அமரருண்டு-நித்யஸூரிகள், அவர்கள் தாங்களநுபவிக்கிற மேன்மைக்கெதிர்த்தட்டான இந்நீர்மையைக் காண்கையாலே அத்யாதரம்பண்ணித்தொழும்படியாகவென்னவுமாம். (மிறைத்து) மிறுக்குச்செய்து, அதாவது - அப்படித்தொழுதுகிற்கிறவர்களுக்கு முகம்கொடாதே அநாதரித்து, பசுக்களையும் திருவாய்ப்பாடியிலுள்ளாரையும் ஆதரித்துக்கொண்டு போருகை.(ஆயர்பாடியில்வீதியூடேகண்ணன் காலிப்பின்னேயெழுந்தருளக்கண்டு) திருவாய்ப்பாடியில் தெருவின்னடவேபசுக்களின்

அரு.—பத்தாம்பாட்டு. (விண்ணின்மீதித்யாதி) இடையனுன விவனே தேவர் தொழுகைக்குஹேதுவை யருளுகிறார் (பூபாரேத்யாதி). "விண்" என்றதை உபலக்ஷணமாக்கி "இன்" என்றதைச் சாரியையாக்கி, விண்ணிறமீதுகளிலே யென்று மேலருளிச்செய்து, "விண்ணின்" என்றுஷஷ்ட்யந்தபதமாக்கி "மீது" என்றதாலே பரமபதத்தை விவக்ஷித்து யோஜநாந்தரமருளுகிறார் (அன்றிக்கே யித்யாதி). இந்தயோஜனையிலும் விண்ணென்றது - உபலக்ஷணம்.

(க) தை-ஸ்ரீ.

http://acharya.org

ய்ப்பாடியில் தெருவின் நடுவே கண்ணனெழுந்தருளக்கண்டு.(இள வாய்க் கன்னிமார்காமுற்ற வண்ணம்) "சாலகவாசல்பற்றி நுழை வனர் நிற்பனர்" என்றது முதலாக, *வெள்வளை கழன்று மெய் மெலிகின்றது முடிவாக இளவாய்க்கன்னிமார் காமுற்ற ப்ரகாரங் களை.

யுவதிகளாகநின்ற இடைப்பெண்களாசைப்பட்டு விக்ருதை களான ப்ராகாரங்களை வ்யாஜமாக்கித் தம்முடைய மங்களா சாஸ நத்தோடே சேர்த்தநுஸந்தித்த ப்ரகாரங்களை. இவை மங்களா சாஸநத்தோடே சேருமோ வென்னில்; அவனுக்கு ஹாரகத் தோற்று சித்தாபஹ்ருதைகளாகையாலும், அவன் இவர்களளவில் நெஞ்சு பறிகொடாமல் ஜயஶீலனுய்ப் போருகையாலும், "தேஜி தம்" என்று அவனுடைய வெற்றிக்கு மங்களாசாஸநம் பண்ணுகை யாலேசேரும். அவன் *அரஸ்ஸனிறே. (க) "யதி மேப்ரஹ்மசர்யம்ஸ்யாத்". (உ) "ஏகஶ்சரம் ஸ்ரீஸ்ஸ: - தத்தத தோஷைரஸம்ஸ்ப்ருஷ்டஃ" அவனுக்குலீலாரஸமிறே இவற்றிலுள் ளது. *இன்புறுமிவ்விளையாட்டிறே. ஆகையால் அவனுடைய லீலாபோகமும் இவர்க்கு உத்தேஶ்யமிறே. *சிந்தயந்தியும் சிசு பாலனும் லீலாரஸவர்தகரிறே.

(வண்டமர் பொழில் புதுவையர்கோன்) திருமாளிகையில் திருச்சோலையில் மதுபரம்பண்ணின வண்டுகள், மற்றுமுண் டான சோலைகளிலுள்ளாரகமாக நினைத்திற யிங்கே அமருவது. ஏவம் ப்ரகாரமான திருமாளிகைக்கு நிர்வாஹகரான வாழ்வார்.

பின்னே கீழ்ச்சொன்ன வொப்பனைகளோடும் அவைதானும் மிகை யாம்படியானவடிவழகோடும் க்ருஷ்ணனெழுந்தருளக்கண்டு.(இள வாய்க்கன்னிமார் காமுற்றவண்ணம்) "சாலகவாசல்பற்றி நுழை வனர் நிற்பனராகி" என்றது முதலாக, "வெள்வளைகழன்று மெய் மெலிகின்றது" என்றது முடிவாகச் சொன்னபடியே யுவதிகளான இடைப்பெண்கள் ஆசைப்பட்டு விக்ருதைகளான ப்ரகாரத்தை.

(வண்டமர்பொழி லித்யாதி) மதுபாநார்த்தமாகப் படிந்த வண்டுகள் வேறொன்றையும்புரிந்துபாராமல், ஸர்வகாலமும்பொரு ந்திக் கிடக்கும்படியான திருச்சோலைகளையுடைய ஸ்ரீ வில்லிபுத் தூரி ஆண்ஞாள்ளார்க்கு நிர்வாஹகராய், *அரவத்தமணிப்படியே

http://acharya.org

(விட்டு சித்தன்) விஷ்ணு ஸப்தவாச்யனை வடபெருங்கோயிலுடையானைத் தம் திருவுள்ளத்திலே யுடையவரென்னுதல். அவனுடைய திருவுள்ளத்துக்கு விஷயபூதரானவரென்னுதல். அவனுடைய வ்யாப்தியையும் திருவுள்ளம் பற்றுகிறவரென்னுதல். (சொன்னமாலை பத்தும்) காமுற்ற வண்ணத்தை விஷ்ணுசித்தன் சொன்ன மாலையாகையாலே இப்பத்தையும், (பண்ணின்பம் வரப் பாடும்பத்தருள்ளார்) கேட்டவர்கள் பக்கலிலே இன்பம் செல்லுகையன்றிக்கே, இன்பம்-பாடினவர்கள் பக்கலிலே வரும்படியாகப் பாடுகிற பத்தருள்ளார். (பரமான வைகுந்தம் கண்ணுவரே) மேலானதுக்கெல்லாம் மேலாய், * அபுநராவ்ருத்திலக்ஷணமான பரமபதத்திலே, (க)"பரமாத்மனைச்சூழ்ந்திருந்தேத்துவர்'என்கிறபடியே செல்லப் பெறுவரென்று பலம் சொல்லித் தலைக்கட்டுகிறார்.

பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்.

பெரியாழ்வார் திருமொழி மூன்றும்பத்து நாலாம்திருமொழி முற்றிற்று

ஸர்வேஸ்வரனை எப்போதும் தம்முடைய திருவுள்ளத்திலே வைத்துக்கொண்டிருக்கையாலே "விஷ்ணுசித்தர்" என்னும் திருநாமத்தையுடையரான பெரியாழ்வாரருளிச்செய்த மாலையான இப்பத்தையும். (பண்ணின்பம்வரப்பாடும் பத்தருள்ளார்) கேட்கிறவர்களிலுங்காட்டில் பாடுகிறவர்தங்களுக்கு இன்பம்வரும்படியாகப்பண்ணிலேபாடாநிற்கும் பக்திமான்களையுள்ளவர்கள்.(பரமானவைகுந்தம் கண்ணுவரே). (உ)"விஷ்ணோ: புஷ்பஸர்ஷ்ப: புஷ்பே - என்கிறபடியே மேலானதுக்கெல்லாம் மேலாய்,(க) "பரமாத்மனைச் சூழ்ந்திருந்தேத்துவர் பல்லாண்டு" என்கிறபடியே பகவதநுபவ மங்களாசாஸனங்களைப்பண்ணி காலதத்வமுள்ளதனையும் வர்த்திக்கலாம் தேசமான ஸ்ரீவைகுண்ட்டத்தை ப்ராபிக்கப்பெறுவர். .... ச. (கo)

பெரியஜீயர் திருவடிகளேசரணம்.

மூன்றும்பத்து நாலாம் திருமொழி முற்றிற்று.

"இன்பம் வரப்பண்பாடும் பத்தருள்ளார்" என்றன்வயித்தர்த்த மருளுகிறார் (கேட்கிறவர்களிலுமித்யாதி). * "வைகுந்த பதாதாத்பர்யம் (பரமாத்துமனையித்யாதி). ... ... (கo)

ஜீயர்திருவடிகளே சரணம்.

http://acharya.org

ஆழ்வார் திருவடிகளேசரணம்.

பெரியாழ்வார் திருமொழி

மூன்றும்பத்து அஞ்சாம்திருமொழி அட்டுக்குலி ப்ரவேசம்.

அவ;—கீழே, ''குன்றெடுத்தாநிரை காத்தபிரான் கோவலனைக் குழலூதியூதி'' என்று அதிமாதுஷம் திருவுள்ளத்திலேயூன்றினபடியாலே, அந்தமலையிலுண்டானவிசேஷங்களையும், அந்தமலையினுடைய ஆயாமவிஸ்தீர்ணத்தையும், அதினுடைய கனத்தையும், அதெடுக்கையிலுண்டான வருமையையும், அது பிடுங்கியெடுத்தவாயாஸத்வத்தையும், அது எடுக்க வேண்டின ஹேதுக்களையும், அந்த ஹேதுக்களால் வந்த ஆபத்துக்களைப் போக்கின ப்ரகாரத்தையு மநுஸந்தித்து இவனே ஆபத் விமோசகனென்று நிர்ணயிக்கிறார். .... *

பெரியாழ்வார் திருமொழி

மூன்றும்பத்து ஐந்தாம் திருமொழி அட்டுக்குவி ப்ரவேசம்.

அவ;-கீழ்ச்சொன்னபடியேதான் விரும்பிமேய்த்துக்கொண்டு போருகிற கன்றுகளுக்கும், பசுக்களுக்கும், தனக்குஅபிமதவிஷயங்களான கோபகோபீஜநங்களுக்கும் பாத(ஸ்ய)கமாம்படி இந்த ஸப்தஸப்தகோபத்தாலே கல்வர்ஷத்தை வர்ஷிப்பிக்க, "குன்றெடுத்தாநிரை காத்தபிரான்" என்கிறபடியே மலையையெடுத்து ரக்ஷ்யவர்க்கமானவவற்றுக்கு ஒருநலிவு வாராதபடி நோக்கின வுபகாரம் திருவுள்ளத்திலே பின்னிட்டி, மலையெடுக்கவேண்டின ஹேதுக்களையும், மலைதன்னிலுண்டான வளப்பங்களையும், அம்மலையினுடைய ப்ரப்பையும், அதினுடைய கனப்பாட்டையும், அத்தை அநாயாஸேந பிடுங்கியெடுத்தபடியையும், அதுதன்னை எழுநாள் ஒருபடிப்பட தரித்துக்கொண்டு நின்ற படியையும், அத்தால் திருக்கைக்கு ஒருவாட்டமின்றிக்கே யிருந்தபடியையு மெல்லாம் நத்காலம்

அடு;—அட்டுக்குவிப்ரவேசம். கீழ்த்திருமொழியில் ப்ரஸன்னிகமாகவருளிச் செய்ததன் ''குன்றெடுத்தாநிரைகாத்த பிரான்'' என்கிறவபதாநத்தை இத்திருமொழியிலே விசதமாகவநுபவிக்கிறரென்று ஸங்கதியைக் காட்டினான்று கொண்டு அந்தவந்தப் பாட்டுக்களில் ப்ரமேயத்தையும் தர்ஶிப்பிக்கிறார் (கீழ்ச்சொன்ன வித்யாதி). ... ... *

http://acharya.org

மூ.—அட்டக்குவிசோற்றுப் பருப்பதமும்
தயிர்வாவியும் நெய்யளமடங்கப்
பொட்டத்தற்று மாரிப்பகைபுணர்த்த
பொருமாகடல்வண்ணன் பொறுத்தமலை
வட்டத்தடங்கண்மடமான்கன்றினை
வலைவாய்ப்பற்றிக்கொண்டு குறமகளிர்
கொட்டைத்தலைப்பால் கொடுத்துவளர்க்குங்
கோவர்த்தனமென்னுங் கொற்றக்குடையே. (க)

ஸ்வா.—முதற்பாட்டு. (அட்டக்குவியித்யாதி) கோபஜனங்கள், வர்ஷார்த்தமாக இந்த்ரனை ஆராதிப்பதாகவும், அவனாலே தாங்கள் ரக்ஷிக்கப்படுவதாகவும், அவனை அவ்வூரில் முன்புள்ளார் ஆராதித்துப்போந்தப்ரகாரங்களிலேதாங்களும் அவனை(க)"மந்த்ரவிதியில் பூசனை செய்யக்கடவோம்" என்று வாசல் வரிவைத்து

போலே தர்சித்துப்பேசி, அவனுடைய ஆபத்ஸகத்வமாகிற மஹாகுணத்துக்கு ப்ரகாசமான அந்த திவ்யசேஷ்டிதத்தினுடைய ரஸத்தை யநுபவித்து இனியராகிறார்-இத்திருமொழியில். ... *

வ்யா;—முதற்பாட்டு. (அட்டக்குவிசோற்றுப் பருப்பதமும்) ஆக்கிக் குவித்த சோற்றுப்பர்வதமும். கோபஜனங்கள், வர்ஷார்த்தமாக இந்த்ரனை ஆராதித்து, அவன் ப்ரீதனாய் வர்ஷிப்பிக்க, அத்தாலே பசுக்களுக்குப் புல்லும் தண்ணீருமுண்டாய், அத்தாலே பாலும் நெய்யும் மிகுத்து ஜாத்யுசிதமான ஸம்பத்தோடே வர்த்திக்கக்கடவராயிறே யிருப்பது. ஆகையாலிறே, (க) "எழில்விழவில் பழநடைசெய் மந்திரவிதியிற் பூசனை" என்று இத்தைப் பழையதாக நடந்துபோரும் அதிஷ்டாநமாகச்சொல்லுகிறது. இப்படியாகையாலே, இந்த்ராராதநை பண்ணுகைக்காக, திருவாய்ப்பாடியில் பஞ்சலக்ஷகுடியிலும் வாசல்கன் தோறும் வரிவைத்தச்சமைத்து,(உ)"துன்னுசகடத்தால் புக்கபெருஞ்சோறு" என்கிறபடியே சகடுகளிலே வைத்திழுத்துக் கொண்டு

அரு;—முதற்பாட்டு. (அட்டக்குவி) பர்வதாகார மாகச் சோற்றைச் சமைத்துக் குவிக்கைக்கு ஹேதுவென்னென்ன வந்தக்கதையை விஸ்தரேண சொல்லுகிறார் (கோபஜனக்களென்ற தொடங்கிப் பருப்பத மென்னுமளவும்).

(க) இ-வே-உ-கூ-ச; (உ) பெரி-திரும-சசக.

http://acharya.org

(அட்டுக்குவிசோற்றுப்பருப்பதமும்) வாசல்கள் தோறும் இந்த்ர னுக்குத் தகுதியாகப்பேணிச் சமைத்துத் தகுதியாகத் * தன்னு சுடத்தாலிழுத்துக்குவித்த சோற்றுமலையும், அதுக்குத்தகுதியாக மேல்செய்த உபதம்ஸங்களும். சோற்றுமலைத் தலையிலே தொட்டி வகுத்து விட்ட தயிர் வெள்ளமும். வெண்ணெய் நெய்யாகிற உட் சேறுகளும். (பருப்பதமும்)பருப்புச்சோறென்னவுமாம். அப்போ தபருப்புப்பதமாய்,*ஒண்சங்கதைபோலேயாமிறே.(பதம்)சோறு. முத்காந்நம், குடாந்நம் முதலானவையெல்லாம். "அட்டுக்குவி சோறு" என்றபோதே காட்டுமிறே. "பருப்பதம்" என்று செவ் வையாய் பருப்புமுதலாஜீவிக்கப்படுமதெல்லாத்தையும் காட்ட வுமாமிறே.

(அடங்கப்பொட்டத்தற்று) ஸ்வதந்தர்மிட்ட இலையொன் றும் தொங்காதபடி சடக்கெனவமுது செய்து. "ஸ்வதந்த்ரசேத வந்த சோறெல்லாம்சேரப்பெருக்கி,திருப்பாவாடைபோலே குவிக் கையாலே பர்வதம்போலே உயர்ந்திருக்குமிறே; அத்தைப்பற்ற "அட்டுக்குவி சோற்றுப் பருப்பதமும்"என்றது.(பருப்பதம்) என் றது-பர்வதமென்றபடி. (தயிர்வாவியும்) தயிராடையும். (நெய் யளறும்) நெய்ச்சேறும். அச்சோற்றுமலையின்மேலே தொட்டி யாகக் கட்டி, தயிரை நிறையவிடுகையாலே, அத்தை அந்தமலைக் குண்டான வோடையாக ரூபித்துச் சொல்லுகிறது. நெய்யையும் அப்படியேதொட்டிகளாகப்பிடித்து அதுக்குள்ளும்சுற்றும் தேங் கும்படிநிறையவிடுகையாலேசெறிந்துகிடக்கும்படியைப்பற்ற "அள று"என்கிறது. இவையிரண்டையும் சொன்னது-மற்றுமுண்டான பால் பழங்கள் கறிகள் முதலானவற்றுக்கும் உபலக்ஷணம். (அட ங்க) இவையடைய.

(பொட்டத்தற்று) போரத்தும்; சடக்கெனவமுதுசெய்து. தேவதாந்தரத்தை உத்தேசித்துச்சமைத்தவிது தனதந்தர்யாமியாய் நின்று ஜீவிக்க வல்ல தனக்கொழிய, "தனக்கு அந்யார்ஹ ராயிருபார்க்காகாது" என்றுய்த்து அதடங்கத்தானே யமுதுசெய்

---

*ஒருதேவதையை உத்தேசித்துச் சமைத்தால்அத்தை முன்னே நீட்டி, தச்சேஷத்தை எல்லாருமாக புஜிக்க வேண்டியிருக்க, அடங்கத்தானே புஜி ப்பனென்னென்னவருஞ்சிறுர் (தேவதாந்தரத்தை யித்யாதி). ஆஸ்ரித்பர்ய

http://acharya.org

கர்க்கிடமதில் பரதந்த்ரமான அசேதநத்துக்கிடமது கார்யகரமாகக் கூடும்'' என்று ஏற்கவேகூறப்பிக்க, அந்தகோபஜநங்களும் கைக்கொண்டிருக்கச் செய்தேயும், ''இன்னமும் இவர்கள் நாங்கள்முன்பு செய்துபோந்த மர்யாதைசெய்யவேணுமென்று விலக்கவும்கூடும்'' என்றுத்வரையோடே, ''ஸ்வஸ்தோ ஸ்து - கோவர்த்தநோஸ்மி'' என்று அமுது செய்தானிறே. (அடங்க) ஒன்றும்தொங்காமல். தேவதாந்தரங்களுக்கென்று கல்பித்தவை - சாரஸ்தரிக்கலாமிறே. அது ப்ரவேசிக்கவும்தேவதாந்தர்யாமியாகவும்வல்லனுகையாலே.''அது, தனக்குப் பரதந்த்ரரானவர்களுக்கும் தானவதரித்த ஊரிலுள்ளவர்களுக்குமாகாது'' என்றிறே, அடங்கத்தானே அமுதுசெய்தது. ஆகையிறே, ''அட்டு'' என்றும், ''சோறு'' என்றும் சொன்னவை, இன்றும் நம்மூள்ளார் வர்ஜித்துப் போருகிறதும். (மாரிப்பகை புணர்த்த) இத்தால் பகைகோபத்தாலே எவினமாரிப்பகையை விலக்கும்படி விளாத்த. (பொருமாகடல் வண்ணன்) திரைபொருகிற

தது. ''நாங்கள் முன்புசெய்துபோந்தமர்யாதை செய்யவேணுமென்று மறுமாற்றஞ்சொல்லப்பட்டு இன்னமும் இவர்கள் விலக்கவும் கூடும்'' என்றுய்த்துச் சடக்கெனவமுதுசெய்தது. (மாரிப்பகைபுணர்த்த) வர்ஷமாகிற பகையையுண்டாக்கின. அதாவது-இந்த்ரனுக்கென்று சமைத்தசோற்றை அவனுக்கு இடாதபடி விலக்கி மலைக்கு இடச்சொல்லி, ''ஸ்வஸ்தோ ஸ்து - கோவர்த்தநோஸ்மி'' என்றதான் அடையஜீவித்து விடுகையிறே; அவன் பகைகோபத்தாலே புஷ்கலாவர்த்தகாதி மேகங்களையேவி வர்ஷிப்பிக்கவேண்டிற்று; ஆகையாலே''வர்ஷமாகிற பகையையுண்டாக்கினன் இவன்றனே''என்கிறது. (பொருமாகடல் வண்ணன்) திரைபொருகிற கருங்கடல் போன்ற திருநிறத்தையுடையவன். தான்பிறந்தவூரிலுள்ளவர்களுந்

தாகாரமானதைமென்ன புழுக்க வேண்டியிருக்க, பொட்டென புழுப்பானென்னென்ன வதற்குஹேதுவை யருளுகிறார் (நாங்களித்யாதி). மாரியாபகையை தேவேந்த்ரனுண்டாக்கினனித்தனை போக்கி, இவனுண்டாக்கினனே வென்னும் சங்கையிலே விவரிக்கிறார் (அதாவதித்யாதி). ''மா'' ''என்ற தினால்தம் (கரு) என்றது. ''கடல்'' என்றதாலேநிறையும்கருமையும்தோறுகிற, ''பொரு'' என்றும், ''மா'' என்றும்விசேஷித்ததற்குத் தாத்பர்யமருளுகிறார் (தானித்யாதி). (தனித்துக்கொண்டுநின்ற) என்று வ்யாஸம். தோற்

http://acharya.org

கடல்போலே ஸ்ரமஹரமான திருமேனியையுடையவன். பூசல்வினைக்கையாலே "பொருமாகடல்வண்ணன்" என்கிறது. அன்றிக்கே, பொருமாரிப்பகைபுணர்த்த மாகடல்வண்ணனென்னவுமாம். "மாகடல் வண்ணன்" என்கையாலே தூரவகாஹமானஸமுத்ரத்தை அளவிட்டாலும் ரக்ஷ்யத்தளவல்லாத ரக்ஷகத்வம் அளவிடவொண்ணுமென்கிறது. (பொறுத்தமலை) ஒருபடி வருந்தியெடுத்தாலும் இந்த்ரன் கோபம் தணிந்து ப்ரஸந்நனாய் வருமளவும் பொறுத்து நின்றவருமை சொல்லுகிறது.

(வட்டத்தடங்கண் மடமான் கன்றினை) வ்ருத்தாகாரமாய் இடைதடைத்தான கண்ணையும், தாயினுடைய இங்கிதசேஷ்டிதாதிகளுக்கு பவ்யமானமடப்பத்தையுமுடைத்தான மான்கன்றுகளை (வலைவாய்பற்றிக்கொண்டு) அம்மலைமேலேவர்த்திக்கிறவர்கள்சூழ்வலைக்குள்ளாகப்பிடித்துக்கொண்டுபோய்த் தங்களிடங்களிலே

க்கு அந்யசேஷத்வத்தை அறுக்கையாலுண்டான ஹர்ஷோத்ரேகத்தையும் திருமேனியின் புகரையும் சொல்லுகிறது. (பொறுத்தமலை) தரித்துக்கொண்டு நின்றமலை. ஏழுநாள் ஒருபடிப்படச்சுமந்துகொண்டிறேநின்றது.

(வட்டத்தடங்கண்மடமான்கன்றினை) வட்டணித்துப்பெருத்தகணைகளையும், தாயினுடையவசத்திலேயொழுகும் பவ்யதையுமுடைத்தான மான்கன்றை. (வலைவாய் பற்றிக் கொண்டு) வலையிடத்தே பிடித்துக் கொண்டு, அம்மலைமேல் வர்த்திக்கிற்குறவர். மான்கன்றுகளைச் சூழ்வலைக்குள்ளாகப் பிடித்துக்கொண்டு போய், தங்களிடங்களிலே குறப்பெண்கள் கையிலேகாட்டிக்கொ

றும்படி "பொறுத்த" என்றுப்ரயோகிப்பானென்? எந்நின வென்று அநாயாஸம் தோற்றச் சொல்ல வொண்ணுமிதா வென்ன, அதுக்கு உபபத்தியைக் காட்டுகிறார் (ஏழுநாளித்யாதி).

(வட்டணித்து) என்றது - வர்த்துலமா யென்றபடி.

(ஒழுகும்) என்றது போமென்றபடி, "கன்றினை" என்றவிடத்தில், இன்சாரியையென்று திருவுள்ளம்பற்றி, "ன்றை" என்றது. குறப்பெண்கள் வலையிலகப்படுத்திக் கொள்ளுவர்க ளென்னக்கூடுமோ? குறவர்களன்றோ வலைப்படுத்திக்கொள்ளுவதென்ன, அது அப்படியென்றுகாட்டுகிறார் (மும்ம

http://acharya.org

குறப்பெண்கள் கையிலே,காட்டிக்கொடுக்க, அவர்கள்கொட்டைத் தலைப்பால் கொடுத்துவளர்க்கியாநிற்பர்களாயிற்று.(கொட்டை)பஞ்சுச் சுருள். பஞ்சுச்சுருளைப்பாலிலே தோய்த்து முலையென்று கொடுப் பார்களாயிற்று. (கோவர்தனமென்னும் கொற்றக்குடையே) புல்லா லும் தண்ணீராலும் நிலவாசியாலும் கோக்களை வர்த்திப்பிக்கிற ப்ரஹித்திலை யுடைத்தான பர்வதம். கேவலம் வர்ஷமன்றிக்கே, கல்லும் தீயுமாகச் சொரிகிற மாரிகாக்கைக்குஉபகரணமாய், ரக்ஷ்ய வர்கத்துக்கு அநிஷ்டநிவ்ருத்தியும் இஷ்டப்ராப்தியும் செய்து அவ்வர்ஷத்தை ஜயிக்கையாலே "கொற்றக்குடை" என்கிறது. வர் ஷத்தைப் பரிஹரிக்கையாலே "குடை" என்கிறார், ஏகாரம்-ஆஸ்சர் யத்திலே.

(வட்டமித்யாதி) வர்ணாஸ்ரமவ்ருத்தாந்தத்திலே மிக்க ஜ்ஞாநத்தையும், அத்தை உபதேசித்தவாசார்யர்களளவிலே பவ்ய தையும், ஸ்வரகூடணத்தில் அசக்தியையுமுடையனுயிருப்பானொருவ னை "கடல்வண்ணன்" என்கிறரூடியும்யோகவ்யாப்தியுமுடைத்தாய், பேரளவுடையாரும், "வாசுதேவன்வலையுளகப்பட்டு" என்னும் படியானவன்,ஸ்வரூபரூபகுணவிபூதிகளுக்குவாசகமானநாராயண சப்தத்தாலே காலத்ரயதர்சிகள் சூழ்ந்து, தங்கள் வாக்மித்வத் தைக் காட்டி மருவுவித்துப் பிடித்துத் தங்கள் பாதந்தார் கையி லே காட்டிக்கொடுத்து "தந்து காரணமான பஞ்சிலே பால்தோ

தேப்பார் களாய்த்து. (குறமகளிர்கொட்டைத் தலைப்பால்கொடுத் துவளர்க்கும்) அந்தக்குறப்பெண்களானவர்கள் பஞ்சுச்சுருளைப் பாலிலே தோய்த்து, அதினுடைய தலையைத் தாய்முலைபோலே உண்ணக்கொடுத்து வளர்ப்பார்களாய்த்து. கொட்டை - பஞ்சு சுருள். (கோவர்த்தனமித்யாதி) புல்லும் தண்ணீரும் எப்போது முண்டாய், பசுக்களை வர்த்திப்பித்துக் கொண்டு போருகையாலே "கோவர்த்தனம்" என்கிற பேரையுடைத்தாய், கலியவர்தவர்ஷத்தை ஜயித்து ஒருவர்மேல் ஒருதளிவிழாதபடி கவிந்துநிற்கை யாலே "கோவர்த்தனமென்னும் கொற்றக்குடை" என்கிறது. (க)

லயித்யாதி). (வளர்க்கும்)என்றவனந்தரம்"படியிருக்கும்" என்று மூலத்திலே சேஷபூரணம் பண்ணிக்கொளவதென்று திருவுள்ளம். ... ... (ச)

http://acharya.org

மூ.—வழுவொன்றுமில்லாச்செய்கை வானவர்கோன்
வலிப்பட்டுமூனிந்து விடுக்கப்பட்ட
மழைவந்தெழுஞாள் பெய்தமாத்தடைப்ப
மதுசூதனெடுத்து மறித்தமலை
இழவுதரியாததோரீற்றுப் பிடியிளஞ்சீயம்
தொடர்ந்து முடுகுதலும்
குழவியிடைக்காலிட்டெதிர்த்துபொரும்
கோவர்த்தனமென்னுங்கொற்றக்குடையே.

ய்த்து வளர்க்கும்" என்கையாலே ஸகலவேதசாஸ்த்ரதாத்பர்யமான சரமபதஸங்கல்பரூப ப்ரக்ருத்யர்த்தமானவனுடைய ஸர்வஸௌஹார்த்தத்தை உபதேசித்து ரக்ஷிப்பார்க்குப் போலியாயிராநின்றது ... . (க)

அவ.—இரண்டாம்பாட்டு. "பொறுத்தமலை" என்றது பின்னாட்டி ஏழுஞாளென்கிறது.

ஸ்வா;—(வழுவொன்றுமில்லாச்செய்கை வானவர்கோன்வலிப்பட்டு) அநாணேப்ரத்யவாய பரிஹாரமான யோக்யதாபூர்வகமான ஸாதநத்தை ப(ர்)லஸகார்த்ருத்வத்யாகபூர்வகங்மாக த்ரவ்ய மந்த்ரக்ரியாலோபம் வாராமல் அநுஷ்டித்து இந்த்ரபதத்தைப் பெற்று அநுபவிக்கிற காலத்திலும், ஆஜ்ஞாதிலங்கநபரிஹாரத்திலில் வழுவில்லாத செய்கையுமுடையனுய், தேவதேவனை ப்ரஸித்தியையுமுடைய வலியேயிறே இவனுக்குள்ளது. (வலிப்பட்டு) அவனுடைய வலியிலே அகப்பட்டு. (மூனிந்துவிடுக்கப்பட்ட)

வ்யா.—இரண்டாம்பாட்டு. (வழுவித்யாதி) இந்த்ரபத ப்ராப்திக்குறுப்பான ஸாதநத்தில் ஒன்றும் கழுவுதலில்லாதபடி செய்கை, அத்தாலே த்ரயஸ்த்ரிம்ஶத்கோடி தேவர்களுக்கு நிர்வாஹகனான இந்த்ரனுடைய வலியிலே அகப்பட்டு. இத்தால் - மேகங்களுக்கு அவன் சொன்னது செய்தே நிற்கவேண்டும்படியான பரா

அரு.—இரண்டாம்பாட்டு. (வழுவொன்றுமித்யாதி) வானவர்கோனுக்கு "வழுவொன்றுமில்லாச்செய்கை" என்றது ஹேதுவாகவேண்டும் விசேஷிக்கிறார் (இந்த்ரபதத்துக்கித்யாதி). "வானவர்கோன் வசப்பட்டு" என்றதே "வலிப்பட்டு" என்றதற்குத் தாத்பர்யமருளுகிறார் (இத்தாலித்யாதி).

http://acharya.org

பலத்துக்குமேலே பரிக்கோபத்தாலே தாமரைக்காடு வெடித்தாப் போலே ஆயிரங்கண்ணும் சிவக்கும்படி கோபித்து. (க) "ஆயிரங் கண்ணுடையிந்திரனார்" என்னக்கடவதிறே. (விடுக்கப்பட்ட) ஏவப்பட்ட. (மழைவர்தெழுநாள் பெய்து மாத்தடைப்ப) ஏழுநாள் மாத்தடைப்ப மழைபெய்து. ஏழுநாள் இடைவிடுதிபற மழை பெய்து. (மதுசூதனெடுத்து மறித்தமலை) விரோதிநிரஸகசிலனை வனெடுத்துத் தலைகீழாக மறித்தமலை.

(இழவுதரியாததோரீற்றுப்பிடி) தன்கன்றின் பக்கல் ஸ்நேஹாதிசயத்தாலே ஈன்றபிடியானது. (இளஞ்சீயம் துடர்ந்து முடுகுதலும்) வயஸ்ஸாலிளைய விம்ஹமானது அவ்வரணைக் கன்றைத் துடர்ந்துவந்து கிட்டப்புகுந்தவளவிலே, அக்கன்றைத்தன்காலுக்குள்ளேயிட்டு அந்தவிம்ஹக் கன்றேடே பொராநிற்கிறமலை.

நேத்வம் சொல்லுகிறது (முனிந்து விடுக்கப்பட்ட) அவன் பலத்திலே யகப்பட்டு நிற்கிறவளவன்றிக்கே * பழகடைசெய் மந்திரவிதியில் பூசனை பெறுமையாலே தாமரைக்காடு வெடித்தாப்போலே ஆயிரங்கண்ணும் சிவக்கும்படி கோபித்து ஏவப்பட்ட.

(மழைவந்து) புஷ்கலாவர்த்தகாதி மேகங்களானவைவந்து, (எழுநாள்பெய்து மாத்தடைப்ப) ஒருநாளிரண்டுநாளன்றிக்கே, ஏழுநாளொருபடிப்படக் கல்வர்ஷத்தை வர்ஷிப்பித்து, பசுக்களுக்கும்இடையரிடைச்சிகளுக்கும் புறம்பு போக்கறும்படி தகைவைப்பன்ன. (மதுசூதனெடுத்து மறித்தமலை) விரோதிநிரஸக சிலனைவன் எடுத்து, பசுக்கள் எட்டிமேய்ந்து நிற்கலாம்படி தலைகீழாக மறித்தமலை.

முனிவுக்கு ஹேதுவையும், முனிந்தப்ரகாரத்தையும் காட்டுகிறார் (அவன் பலத்திலியாதி). (வெடித்தாப்போலே) என்றது - விகஸித்தாப்போலே யென்றபடி.

"மாற்றை-எதிரியை, அடைப்ப" என்று சப்தார்த்தம் திருவுள்ளம்பற்றித் தாத்பர்யார்த்தத்தை யருளுகிறார் (பசுக்களுக்குமித்யாதி). "மாற்று" என்றது - புறம்புபோக்கறுகையை லக்ஷணயா சொல்லுகிறதாகவுமாம். எடுத்து ஏன்றல் போராதோ? மறித்தவென்பானென்னென்ன, அதுக்கு ப்ரயோஜகத்தைக் காட்டாநின்றுகொண்டு அர்த்தமருளுகிறார் (விரோதித்யாதி).

(க) நி-மொ-கூ--எ.

http://acharya.org

மூ.—அம்மைத்தடங்கண் மடவாய்ச்சியரு
மாயருமாநிரையுமலறி
எம்மைச்சரணென்று கொள்ளென்றிரப்ப
இலங்காழிக்கை யெந்தையெடுத்தமலை
தம்மைச்சரணென்ற தம்பாவையரைப்
புனமேய்கின்றமானினங் காண்மினென்று
கொம்மைப்புயக்குன்றர் சிலைகுனிக்கும்
கோவர்த்தனமென்னுங் கொற்றக்குடையே.

இதுதான், தன்னை யாஸ்ரயித்த சிஷ்யனுடைய விஸ்லேஷம் பொறுக்கமாட்டாத வாசார்யனானவன், சிஷ்யனைத்துடர்ந்து மூடிப்பதாக வருகிற வாஸநாரூபமான கர்மப்ரவ்ருத்யாதிகளுக்கஞ்சி, அந்த சிஷ்யனைத் தன்பக்கலிலே அணைத்து, அந்த வாஸனையைத் தோற்றிவருகச்செய்தே நீக்கிமூடிப்பதனை வாசார்யனைப்போலே இராநின்றது. .... (உ)

ஸ்வர;—மூன்றும்பாட்டு. (அம்மைத்தடங்கணித்யாதி). அஞ்ஜநாலங்க்ருதமான வழகிய பெரியகண்களையும் ஸ்வாபாவிகமான

(இழவுதரியாத தோரீற்றுப்பிடி) குழவியிழவுதரிக்க மாட்டாததொரு ஈன்றபெண்ணானையானது. (இளஞ்சீயம் தொடர்ந்து மூடுகையும்) வயஸ்ஸாலிகளான விஷ்மமானது இத்தை நலிவதாகத் துடர்ந்துவந்து மூடினவளவிலே. (குழவியிடைக்காலிட்டெதிர்ந்துபொரும்) தன்கன்றைத் தன்னுடைய நாலுகாலுக்கும் நடுவே யிடுக்கிக்கொண்டு, அந்த விம்ஹக்கன்றுமே எதிர்ந்து பொராநிற்கிற. (கோவர்த்தனமென்னும் கொற்றக்குடையே). (உ)

வ்யா;—மூன்றும்பாட்டு. (அம்மைத்தடமித்யாதி) வெறும் புறத்திலே அழகியதாய், அதுக்குமேலே அஞ்ஜநத்தாலேஅலங்க்ரு

(வயஸ்ஸாலிகளான) என்றது - ஆணைக்குட்டியிற்காட்டிலும் வயஸ்ஸாலிகளாயவென்றபடி. (இத்தை) என்றது - இந்தக்குழவியை யென்றபடி. (பொராநிற்கிற) என்றது - அவைதன்னிடத்திலிருந்து பொரும்படி நிற்கிற வென்றபடி. ... ... (உ)

அரு.—மூன்றுப்பாட்டு. (அம்மைத்தடமித்யாதி) மையைச் சொல்லி, அகந்தரம் "அம்" என்று சொல்லாமல், "அம்" என்று முன்தூரச்சொன்னதற்குத் தாத்பர்யம (வெறும்புறத்திலே) என்றது. "ஐய்ச்சியர்" என்றத்

http://acharya.org

மடப்பத்தையுமுடையரான விடைச்சிகளும். (ஆனையரும்) கோரக்ஷணத்தில் குசலரான விடையரும், (ஆநிரையும்) அவர்களுக்கு வசவர்தியான பசுக்களும். (அலறி) வர்ஷவேகத்தாலே க்லேசித்துக் கூப்பிட்டு "எங்களை ரக்ஷிக்கக் கடவோமென்றென்றுகொள், நீயே எங்களுக்கு ரக்ஷகன்" என்று ப்ரார்த்திக்க, (இலங்காழிக்கையெந்தை யெடுத்தமலை) அதிப்ரகாசகமான திருவாழியாழ்வா

மாய்ப் பெருத்திருந்துள்ள கண்களையும், ஸ்வாபாவிகமான மடப்பத்தையு முடையரான இடைச்சிகளும். (ஆனையரும்) கோரக்ஷணையாரான இடையரும். (ஆநிரையும்) அவர்களுக்கு ரக்ஷ்யமான பசுநிரையும். (அலறி) (க) "ர்ர்ர்பீஜ ஸ்ருஷ்டலம்-அதீவார்ம்-கோகோ பீஜ ஸங்குலம் அதீவார்த்தம்" என்கிறபடியேவர்ஷவேகத்தாலே க்லேசித்துக் கூப்பிட்டு.

(எம்மைச்சரணென்று கொள்ளென்றிரப்ப) "எங்களை 'ரக்ஷிக்கக்கடவோம்' என்று நீயே ரக்ஷகனுய் என்றுகொள்ளவேணும்" என்று ப்ரார்த்திக்க. (இலங்காழிக்கை யெந்தை யெடுத்தமலை) *கருத்தாலே - ஸ்த்ரீகளுக்குமடப்பம் ப்ராயிகமாகையாலே, அர்த்தஸித்தமாயிருக்கவும், "மட" என்று விசேஷித்ததுக்குபாவம் (ஸ்வாபாவிகமான) என்றது. அதாவது - குருஜநஸங்நிதாநத்தாலே ஔபாதிகமாக மடப்பம் எல்லாருக்குமுண்டாமென்று அத்தை வ்யாவர்த்தித்தபடி. "ஆயரும்" என்னாமைக்கிருக்க, "ஆன்" என்று விசேஷித்ததுக்கு பாவம் (கோரக்ஷணேத்யாதி). "ஆனையருமாநிரையும்" என்ற ஸமபிவ்யாஹாரத்தைக் கடாக்ஷித்து அர்த்தம் (அவர்களுக்கித்யாதி). ஆக, இவை இரண்டுவாக்யத்தாலும் ரக்ஷகங்களும் ரக்ஷ்யங்களுங்கூட வாசியற அலறும்படியாய்த்தென்றபடி.

"அலறி" என்று சொல்லிவைத்து, "எங்களை நீசரணமாகக்கொள்" என்று இவைசொன்னால் விருத்தமாகையாலே அர்த்தமருளுகிறார் (எங்களையித்யாதி). "சரண்" என்றவளவந்தரம "ரக்ஷகன்" என்று அத்யாஹாரித்து சப்தார்த்தம் (ரக்ஷிக்கக்கடவோம்) என்று. (கடவோம்) என்றது - ஆத்மநிபஹ்நவசநம். (என்ற கொள்ளவேணும்) என்றவிடத்தில் ஏகாரம் நீக்கமாய், என்றுகை - பொருத்துகையாய், ரக்ஷணத்தில் உத்யோகிக்கவேணுமென்றபடி. "இலங்கு" என்றது - யுத்தத்தில் விளங்குகையாய், அத்தைப்பராண பூர்வகம் விசேஷித்தருளுகிறார் (கருதுமிடமித்யாதி). மலையெடுக்கும்

(க) வி-பு-தி-க-கங-.

http://acharya.org

ஞலே ஜலதத்வ மெல்லாத்தையும் சோஷிப்பித்துக்கார்யம்கொள் ளவல்லனுயிருக்கச் செய்தேயும், ஆஸ்ரிதரக்ஷணத்தில் த்வாதி சயத்காலேயிறே மலையை எடுத்தது. ஆழ்வானுக்கு ப்ரகாசகம் * கருதுமிடம் பொருகையிறே. (எந்தை) இம்மலையெடுத்தபின்றே அவர்கள் ஸ்ருஷ்யாராய்த்து. ஆகையிறே "எந்தை" என்றது. (எந்தை) காரணபூதன்.

(தம்மைச்சரணென்ற தம்பாவையரை) தங்களைச் சரணம்புக்குத் தங்களுக்குப் பரதந்த்ரைகளானவர்களை. (புனமேய்கின்ற மானினம் காண்மினென்று) புனத்தையழித்து மேய்கிற மான்திரளை, "நாங்கள், மேய்கிறபுல்லோடேபட்டு விழும்படியெய்யப்புகுகிற படியைப்பார்த்து நில்லுங்கோள்" என்று சொல்லிப்பெரியதோளை

தமிடம் பொரவல்ல தேஜஸ்ஸையுடைய திருவாழியைத் திருக்கையிலே யுடையனை என் ஸ்வாமியானவன் இவற்றைரக்ஷிக்கைக்காக வெடுத்தமலை. இப்போது, திருவாழியைத் திருக்கையிலேயுடையனமை சொன்னது - இந்த்ரனைத் தலையறுத்துப் பொகடவல்ல பரிகரமுண்டாயிருக்க, "உண்பது கொண்டுநாம் உயிரையும் கொள்ளவொண்ணுது, அறுகூலனுக்கு வந்த கலக்கமாகையாலே தானே தெளிந்துவிடுகிறன்" என்று தன்னுடைய ரக்ஷ்ய வர்க்கத்துக்கொரு நலிவுவாராமல் மலையை யெடுத்துக்கொண்டு நின்ற நீர்மையைச் சொல்லுகைக்காக.

(தம்மைச் சரணென்ற தம்பாவையரை) தங்களை "ரக்ஷகர்" என்று பற்றியிருக்கிற தங்கள் பெண்களை. (புனமேய்கின்ற மானினம் காண்மினென்று) புனத்திலேவ்யாபரிக்கிறவர்கள் கண்களைக்காணு, "நம்புனத்தை யழித்துமேய்கிற மானினம் பாரிகோள்" என்று ஒருவர்க்கொருவர்காட்டி. (கொம்மைப்புயக்குன்றர் சிலகுனிக்கும்) அவைகள்மேலே சரத்தை விடுவதாக,

---

போது "இலங்காழிக்கை" என்று விசேஷிப்பானென்? இதுமலையெடுக்கைக்கு உறுப்பன்றே யென்னவருளுகிறர் (இப்போதித்பாதி).

(தங்களை) என்றது - "கொம்மைப்புயக்குன்றர்" என்று சொல்லப்போகிறவர்களை. (புனத்திலே) பயிர்க்கொல்லையிலே. (காணு) கண்டது-கண்டென்றபடி. (அவர்கண்மேலே) என்றது - தம்பாவையர்மேலே யென்றபடி. (விடுவதாக) என்றதற்கு (விற்களை வளையாநின்றன) என்றத்தாடன்வயம். "கொம்மை" என்றதினர்த்தம் (பெரிய) என்றது. (குன்றர்) பலவற்குறவர்.

http://acharya.org

மூ.—கடிவாய்ச்சின வெங்கண்களிற்றிக்குருக்
கவளமெடுத்துக்கொடுப்பானவன்போல்
அடிவாயுறக்கையிட் டெழப்பறித்திட்டமரர்
பெருமான் கொண்டுநின்றமலை
கடல்வாய்ச்சென்று மேகம் கவிழ்ந்திறங்கிக்
கதுவாய்ப்படநீர்முகந் தேறியெங்கும்
குடவாய்படநின்று மழைபொழியும்
கோவர்த்தனமென்னும்கொற்றக்குடையே.(சு)

யுடையராய், அம்மலை மேலேவர்திக்கிறகுன்றுவர் விற்களேவலையா நின்றுள்ள. (கோவர்த்தன மென்னும் கொற்றக்குடையே).

இத்தால் பெரும்திப்பனு யிருப்பானெரு ஆசார்யன் ஸ்ரீ பாதத்திலே ஆஸ்ரயித்தமாத்ரமேயன்றிக்கே "அவன்நம்முடையவன்" என்னும்படி அவனபிமானத்திலே ஒதுங்கி, அவனுக்குப்பர தந்த்ரரானவர்களே அஜ்ஞாதஜ்ஞாபநம் பண்ணும் ப்ரகாரத்தை அநுஷ்டாநபர்யந்தமாக ப்ரகாசிப்பிப்பதாக நிணைத்து, ஆஸ்ர யணமாத்ரத்திலேநின்று ஆசார்யவசநபரிபாலநமே யொழிய வறி யாதவர்களே, பாஹ்ய குத்ருஷ்டிமதாநுஸாரிகளானவர்கள் தங் கள் வாக்மித்வங்களாலே நவிகிறவளவைக் குறித்து, (க)"யூ-ய மிச்ஸுதி - யூயமித்யாஹ" (உ) "எங்கள் குழுவிலில் புகுதலொட் டோம்" என்னச் செய்தேயும் மதியாமல் புகுந்து நவிகிறவர்களே மங்களாசாஸநபரிகரமான தா(ச)ங்களுபஜ்ஞாந விசேஷப்ரமாண ஸரங்களாலே நிரஸிப்பார்க்குப் போலியாயிராநின்றது. .... (ரு).

அவ;—நாலாம்பாட்டு. மலையெடுத்தவாயாஸத்வம் சொல் லுகிறது.

ஸ்வா;—(கடிவாயித்யாதி). கடியவாயையும் மிக்ககோபத் தையும் தெருப்புப்பரந்த கண்களையுமுடையவாநைக்கு. (கவளமெ

பெரியதோளே யுடையரான குன்றுவர் விற்களேவலையா நின்றுள்ள, (கோவர்த்தனமென்னும்கொற்றக்குடையே). .... (ரு)

வ்யா;—நாலாம்பாட்டு. (கடிவாய்ச்சினவெங்கண் களிற்றி-க்கு) கொடியவாயையும் கோபத்தையும் வெவ்விய கண்ணையு முடைய யாநைக்கு. (கவளமெடுத்துக் கொடுப்பானவன்போல்)

(க) (உ) திருப்பல்யா-ரு.

http://acharya.org

தத்துக் கொடுப்பானவன்போல்) கவளத்தைத்திரட்டி யெடுத்துக் கொடுக்கிற பாகனைப்போலே. (கடுவாய்) மேகம் முழங்குமாபோலே மின்னலையும் வேகத்தையும். (வெங்கண்) மின்போலவும் இடி கெருப்புப் பரந்தாப்போலவும் பொறிப்பரந்தகண்ணையு முடைத்தான. ஆனையினுடையஸ்தானத்திலே மேகமாகவுமாம். "கரியமாமுகில்" கவளத்தினுடையஸ்தானத்திலேமலையாகவுமாம், பாகனுடைய ஸ்தானத்திலேக்ருஷ்ணனாகவுமாம். (அடிவாயுறக்கை

கவளத்தைத் திரட்டியெடுத்துக் கொடுக்கிற பாகனைனவனைப்போலே. இத்தால் - மேகத்தை ஆனையினுடைய ஸ்தானேயாகவும், மலையைக்கவளத்தினுடைய ஸ்தானேயாகவும், அது எடுத்துப்பிடிக்கும்க்ருஷ்ணனைக் கவளமெடுத்துக்கொடுக்கிற பாகனுடைய ஸ்தானேயாகவும் ரூபித்துக்கொண்டருளிச் செய்கிறார்.

மேகத்தை யானையென்கிறது - ஆனையோடு அதுக்குஸ்ஸாம்யமுண்டாகையாலே; (க) "மதயானைபோலெழுந்த மாமுகில்காள்" என்னக்கடவதிறே. "கடுவாய்ச்சின வெங்கண்களிறு" என்கையாலே - இங்கு மத்தகஜமென்று தோற்ற நின்றதிறே. எங்ஙனேயென்னில்; "கடுவாய்" என்று - க்ரூரமாயிருந்துள்ள பிளிறுதலா

அரு;—நாலாம்பாட்டு. (கடுவாயீத்யாதி) "கவளம்" என்றதுக்கும் "கொடுப்பானவன்" என்றதுக்கும் மேலேதார்ஷ்டாந்திகம் ஸ்ப்புடமாயிருக்கையிற்றிணுக்கு தார்ஷ்டாந்திகம் புரஸ்ப்பூர்திகமாகத்தோன்றுமையாலே, "மேகம்கவிழ்ந்திறவி" இத்யாதியைக்கடாக்ஷித்து, த்ருஷ்டாந்த தார்ஷ்டாந்திக பாகத்தை ஸ்ப்புடமாகக்காட்டுகிறார் (இத்தாலித்யாதி). (ரூபித்து) என்றது-திரூபித்தென்றபடி.

"கடுவாய்ச்சின வெங்கண்" என்று ஆனைக்கிட்ட விசேஷணங்கள் மேகத்துக்குச் சேராமையாலே வைஷம்யம் தோற்றியிருக்க, மேகத்தை ஆனையினுடைய ஸ்தானேயாகவுமென்னக் கடவதோவென்ன, அத்தை விஸ்தரேண உபபாதிப்பதாகக்கோலி அடியிடுகிறார் (மேகத்தையித்யாதி). ஸாம்யத்தைச் சொன்னதுக்கு ப்ரமாணம் (மதயானையித்யாதி). இப்பாசுரத்தில் சொன்ன வைஷம்யம் இங்குச்சொன்ன வானைக்கும் அத்தையுண்டாகிலென்றே சேருவதென்ன வருளுகிறார் (கடுவாய்ச்சினவித்யாதி). மற்றது தோற்றும்படியை ப்ரஸ்புடமாக்கி மூபபாதிக்கிறார் (எங்ஙனேயென்னிலித்யாதி). (பிளிறுதல்)

(அ) கா-தி-அ-கூ.

http://acharya.org

யிட்டு) மலையினுடைய வேர்நின்றவிடத்தே திருக்கையை உறச் செல்லும்படி. (எழப்பறித்து) மற்றைத்திருக்கையாலே கிளரும் படியாகப்பறித்து. (அமரர் பெருமான் கொண்டு நின்றமலை) இக்ரன் பேர்மாறினபடியாதல். ஸ்ரீநிர்வாஹகனென்னுதல். ஸ்ரீநிர்வாஹகன் தரித்து நின்றமலை.

(கடலிடைமெல்கும் மேகங்கள் மிகவும் தாழ்ந்து பிபாஸைவர்த்திக் காலம்போலே நீர்முகந்தேறி என்னுதல்; இக்ரன்கன்றிச்சொன்னது செய்யவேணுமென்றுதல், நீமழையாகையாலே பட்டவிடம் வேம்படி வெந்நீர் சொரிந்தாப்போலேயென்

கிற சப்தத்தையும் க்ரோதத்தையும், "வெங்கண்" என்று - கெருப்புப்பரந்த கண்களையும் சொல்லுகையாலே. இத்தனையும் மேகத்துக்குமுண்டிறே; கேட்டவர்களுக்கு பயங்கரமாம்படியான முழக்கமும், அடர்த்துக்கொண்டு வர்ஷிக்கநிற்கிற ஆக்ரஹமும், (க) "தீவளைத்து மின்னிலகும்" என்கிறபடியே கொள்ளிவட்டம் போலேயிருக்கிற மின்னினுடைய சுழிப்பையுமுடைத்தாய், இருட்சியாலும் உயர்த்தியாலும் கண்டவர்களுக்கு "மத்தகஜம்" என்றேசொல்லலாம்படியிருக்கையாலே.

(அடிவாயுறக்கையிட்டெழப்பறித்திட்டு) மலையினுடைய வேர்ப்பற்றிலே உறும்படியாகத் திருக்கையைக் கீழேசெலுத்தி. மற்றத் திருக்கையாலே மேலேபிடித்துக் கிளரப்பிடுங்கி. (அமரர் பெருமான் கொண்டு நின்றமலை) * அயர்வறுமமரர்களதிபதி, ஓரியத்நியில்லாதாரைப்போலே தானேதரித்துக் கொண்டு நின்றமலை.

(கடல்வாய்ச் சென்று மேகம் கவிழ்ந்திறங்கி) கடலிட்டத்தே சென்று மேகங்கள் இறங்கிக் கவிழ்ந்துகிடந்து. (கதுவாய்ப்

என்றது - கர்ஜநமென்றபடி. "கடிவாய்" இத்யாதி விசேஷணத்தால் வந்தவாகாரத்தையும் "களிறு" என்றவிசேஷ்யத்தால் ஸித்தித்தவாகாரத்தையும் உபபாதிப்பதாக வடியிடுகிறார் (இத்தனையுமித்யாதி). (அடர்த்துக்கொண்டு) மேலிட்டுகொண்டு. (திரட்சியாலும்) என்றது - பருமனாலுமென்றபடி. "திரண்டதோள்" என்னக்கடவதிறே.

(உறும்படியாக) கிட்டும்படியாக, (இயற்றியில்லாதார்) என்றது-ஆளில்லாதா ரென்றபடி.

"ஒண்சுடர்த்தையவாள்" என்றவிடத்திற்போலே, "கதுவுவாய்" என்றது கடைக்குறைத்தலாய், "கதுவாய்" என்றிருக்கிறதென்று திருவுள்ளம்பற்றி

(க) இ-வாய்-க-எ-ச.

http://acharya.org

இத்தால், ஜ்ஞாநமும் சக்தியும் ப்ராப்தியுமுடையனும், பாதாளகதையான பூமியை ஒட்டுவிடும்படி இடந்து எழும்படி குத்தியெடுத்த மஹோபகாரகனுக்கு இம்மலையை ஒரு கட்டியிடந்தெடுத்தாப்போலேயெடுத்தது பெரியதொன்றோ? அந்தப் பாரமெடுத்து ஸாதித்தவனுகையாலே இந்தப்பார மெடுக்கையும் சேருமிறே.

ரையான பூமி இடியவிழுந்து கிழிலண்டபித்தியோடே சேர்ந்துகிடக்க, நீருக்கும் சேற்றுக்குமிரையாத மஹாவராஹ வேஷங்கொண்டு (க)"ஊன்றியிடந்தெயிற்றிற்கொண்டநாளே" என்கிறபடியேமறுபாடுருவக்குத்தி அண்டபித்தியினின்றும் ஒட்டுவிடுவித்து ஆகாசத்திலேயேறிட்டுத் திருவெயிற்றிலேதரித்த சக்திமானுய், தன்னேயொழிந்த ஸமஸ்த பதார்த்தங்களும் தானிட்டவழக்காம்படி நடத்தவல்ல ஸர்வநியந்தாவாய், அவற்றினுடைய ஸத்தை ஸ்வாதீநமாம்படியிருக்கும் ஸர்வகாரணபூதனானவன். (இடவனெழவாங்கியெடுத்தமலே) வேர்ப்பற்றேடே ஒருகட்டிபோலே கிளரும்படி வாங்கியெடுத்துக்கொண்டு நின்றமலே. இடவனெழப்பறித்தென்னுதல், பேர்த்தென்னுதல் செய்யாதே, "வாங்கி" என்கையாலே அநாயாஸேந எடுத்தமை சொல்லுகிறது. பர்வதங்களோடேகூட பாதாள கதையான பூமியைத் திருவெயிற்றிலே குத்தி ஒட்டுவிடுவித்தெடுத்த சக்திமானுனவனுக்கு, ஒருகட்டியை யிடந்தெடுத்தாப்போலேஅம்மலையையிடந்தெடுக்கையில் ஓரருமையில்லையிறே.

(கானக்கனியானே தன்கொம்பிழந்து) காட்டிலே மதித்துவர்திக்கிறவானேயானது கரைபொருது திரிகையாலே †ஓரிடத்திலே

த்வீபேத்யாதி) இத்தால் தேவர்களைப்பார்த்து "அறையோவந்துவாங்குமின்" என்றநிஷேபித்துச் சொல்லுகைக் குடலாணஜ்ஞாந சக்த்யாதிகளைச் சொல்லிற்றாய்த்து. "இடவன்" என்றது-ஒருகட்டி யென்றாய், அத்தால்பலித்தத்தையருளுகிறார் (வேர்ப்பற்றேடேயித்யாதி). (செய்யாதே) சொல்லாதே. இவனெடுத்தது மலையாயிருக்க, அநாயாஸேந வென்கை சேருமோ வென்ன வருளுகிறார் (பர்வதேத்யாதி).

"கனி" என்றநினர்த்தம் (மதித்துவர்திக்கிற) என்றது. கொம்பிழக்கைக்கு ஹேதுவைக் காட்டிக் கொண்டு தாத்பர்யமருளுகிறார் (கரையித்யாதி).

(க) தி-வாய்-எ-சு-ரு.

http://acharya.org

(கானக்களியானை தன் கொம்பிழந்து) தன்னிலமான காட்டிலே களித்துவர்திக்கிற வானையானது ஸிம்ஹத்தின் கையிலே தன் கொம்பைப் பறிகொடுத்து, அவ்விழவாலே. (கதுவாய் மதஞ் சோர) அதினுடையபெரியவாயாலே அருவிசொரியுமாபோலே தம்சொரிகையாலே மும்மதமும் சுவறுமிறே. கதுவுதல் பெருமை. சோருதல்-சுவறுதல். (தன் கையெடுத்து) தன்னுற்றுமையாலேகையெடுத்து. ஆகாசத்திலே பார்த்தவாறே அங்கே வளர்யொளிப்பிறையைக்கண்டுதானிழந்த கொம்பாகப்ரமித்து அத்தை விரும்பி அபேக்ஷித்து, ஊர்த்வத்ருஷ்டியாய்நில்லாநிற்கும். ஒரு கொம்பு போலேகாணுமிழந்தது.

இத்தால் ஸம்ஸாரமாகிற செடியிலேகளித்துவர்திக்கைதானேப்ரார்த்தநீயமானவாசைக்களிற்றின்மமதையாகிற கொம்பை, ப்ரதிபக்ஷநிரஸநமும் ஸ்வமத *ஸ்த்தாபநமும் செய்யவல்லவர்கள் வேதாந்த ப்ரமாணகூலமான ந்யாய தர்கங்களாலும் ப்ரக்ருதி ப்ரத்யய தாது விசேஷபலத்தாலும் உபகாரபர்யந்தமாகநீக்கினவளவிலே, பூர்வமேவ உண்டானகர்வமெல்லாம் போய், ஊர்த்வகதியை நோக்கி இன்னமும் ஸ்வயத்நபலத்தாலே உஜ்ஜீவிப்பதாகக்கோலி அந்தஸ்வயத்நக்கையை எடுத்து, பதத்ரயநிஷ்டராய் ஆந்தராளிகரானவர்களுடைய ப்ரக்ருத்யாத்மவிவேகஜ்ஞாநமாத்ரத்தைக்கண்டு அபேக்ஷித்த வளவைக்காட்டுகிறது. இது மகாரார்த்தம். .... (நி)

நீக்கினவளவிலே தன்கொம்பு முறிய, அத்தாலே தன் கொம்பை யிழந்து. (கதுவாய் மதஞ்சோர) கதுவுதல்-வடுப்படுதலாய், கொம்பு முறிந்து புண்பட்ட வாயிலே மதஜலமொழுக. (தன்கையித்யாதி) தன்னுற்றுமையாலே கையையெடுத்து வளர்ந்த பிறையைத் தானிழந்த கொம்பாக ப்ரமித்து அத்தையபேக்ஷித்து மேலே பார்த்துக்கொண்டு நில்லாநிற்கும். (கோவர்தநமென்னும் கொற்றக்குடையே). .... (ந)

(வடுப்படுதலாய்) என்றது - குறைப்படுதலாய், அத்தால் பலிதம் (கொம்பித்யாதி). கை யென்னவமைந்திருக்க, "தன்" என்றதற்குக் கருத்தருளுகிறார் (தன்னுற்றுமையாலே யித்யாதி). ... ... (ஓ)

http://acharya.org

மூ.—செப்பாடுடைய திருமாலவன்றன்
செந்தாமரைக்கைவிரலொந்தினையும்
கப்பாகமடித்து மணிகெடுத்தோள்
காம்பாகக்கொடுத்துக் கவித்தமலை
எப்பாடும்பரந்திழி தெள்ளருவி
யிலங்குமணி முத்துவடம்பிறழக்
குப்பாயமெனநின்று காட்சிதரும்
கோவர்த்தனமென்னுங் கொற்றக்குடையே.

ஸ்வா;—ஆரும்பாட்டு. (செப்பாடித்யாதி). செப்பாடாவது-செப்பம். அதாவது-ஆர்ஜவகுணம். அது தானுவது-(க) * சிதகுரைத்தாலும் நன்று செய்தாரென்கை. (அவன்) அந்தவ்யாமோஹத்தை யுடையவன். (தன்செந்தாமரைக் கைவிரலொந்தினையும்) புஷ்

வ்யா,—ஆரும்பாட்டு. (செப்பாடுடையதிருமால்) செப்பாடாவது-செவ்வை. அதாவது-ஆர்ஜவகுணம். "திருமால்" என்னுடையாலே, இவ்விடத்தில் அந்த ஆர்ஜவமாவது - *சிதகுரைத்தாலும் நன்று செய்தாரென்கை. அன்றிக்கே, இந்த்ரனுக் கிட்ட சோற்றை விலக்கி மலைக்கிடுவித்து வர்ஷாபத்தைவிலக்கி "இவை பட்டதுபடுக" என்றிருக்கையன்றிச்சே, முன்பு "ரக்ஷகம்" என்று சொன்ன மலைதன்னையே யெடுத்து ரக்ஷித்த செவ்வைப்பாட்டைச் சொல்லுகிறது. இப்படி ரக்ஷிக்கைக்கடி அவளோட்டை ஸம்பந்தமாகையாலே "திருமால்" என்கிறதென்று, இங்ஙனே யோஜிக்கவுமாம்.(அவன்) அப்படிப்பட்ட குணத்தையுடையவன். (தன் செந்

ஆரு:—ஆரும்பாட்டு. (செப்பாடித்யாதி) (க) "தன்னடியார் திறத்தத் தாதாமரையாளாகிலும்" என்றபாட்டைக் கடாகூவித்து, "திருமாலாகிலும்-செப்பாடுடையவன்" என்றர்த்தம் விவக்ஷித் தருளுகிறார் (திருமாலென்கையாலேயித்யாதி). (சிதகுரைத்தாலும்) குற்றம் சொன்னாலும். "திருமாலாகையாலே செப்பாடுடையவன்" என்று விவக்ஷித்துத் தாத்பர்யாந்தரமருளுகிறார் (அன்றிக்கேயித்யாதி). (அப்படிப்பட்ட குணத்தை) என்றது - மேற்சொன்னகுணத்துக்கு ஸத்ருசமான குணங்களே யென்றபடி. அன்றிக்கே,

---

(க) சு-கூ-உ.

http://acharya.org

யாழ்வார் திருமொழி, கு-ப, தி, சு-பா, செப்பாடுடைய. சுசரி

பஹாஸஹஸ்ரகுமாரமான திருக்கை விரலிலிருந்தினையும். (கப்பாகமடித்து) மலையாகிற குடைக்குக் காம்பாகச் சேர்த்து. கப்பு-காம்பு. (மணிநெடுந்தோள் காம்பாகக் கொடுத்துக் கவித்தமலை) அந்தக் குடைக்குக்காம்பு அழகிதாய் ஒழுங்கு நீண்டதிருத்தோள்களாகக் கொடுத்துக்கவித்தமலை. பஞ்சலக்ஷம் குடியிலுள்ளார்க்கும் பசுக்களுக்கும்மழையால் நலிவுவாராதபடியாகவும், பசுக்களுக்குச் சுவடுபடாத புல்லும் தண்ணீருமுண்டாம்படியாகக் கவித்தமலை.

(எப்பாடுமித்யாதி) அவனைச்சூழ இடைவிடாமல் தூங்கு

தாமரைக்கைவிரலிலிருந்தினையும் கப்பாகமடித்து) தன்னுடைய சிவந்த தாமரைப்பூப்போலே யிருக்கிற திருக்கையில் விரல்களிலிருந்தையும் மலையாகிற குடைக்குக் காம்படியிலுண்டான கப்பாகக்கொண்டு செறித்து.

(மணிநெடுந்தோள் காம்பாகக்கொடுத்துக்கவித்தமலை) நீலரத்நம்போன்ற திருநிறத்தையுடைத்தாய் நெடியதாயிருக்கிற திருத்தோளை அதுக்குக் காம்பாகக் கொடுத்து, பஞ்சலக்ஷம் குடியிலுள்ளார்க்கும் பசுக்களுக்கும் மழையால் நலிவு வாராதபடியாகவும், பசுக்களுக்குச் சுவடுபடாத புல்லும் தண்ணீரு முண்டாம்படியாகவும் தலைகீழாகக் கவித்தமலை.

(எப்பாடும் பரந்திழிதெள்ளருவி)(க)"சுனைவாய் நிறைநீர் பிளிறிச்சொரிய" என்கிறபடியே அவனைச்சூழ எல்லா பார்ச்வத்திலும்

(அப்படிப்பட்ட) கீழ்ச்சொன்னபடியே ப்ரஸித்தனான குணவானென்று சொல்லவுமாம். இங்ஙன் சொல்லாவிடில் "செப்பாடுடைய திருமால்" என்றதுக்கும் "அவன்" என்றதுக்கும் அர்த்தத: பௌநருக்த்யம் வருமிறே. (காம்படியில்) என்றது-இத்தை மழைக்குடையாகநிரூபித்து, அந்தத்தாழ்குடைக்குமூங்கிலைக்கொண்டுவந்து, அடிபருத்திருக்கையாலே அத்தைப்பிளந்து சலாகைகளைச் சேர்த்துப்பண்ணுகையாலே குடைக்காதாரமான ப்ரதேசம் அடியென்றுகருத்து. மழையையழிக்கையாலே கொற்றைக்குடையென்றதுக்கும் விரோதமில்லை. (கப்பாகக்கொண்டு) ஆஸ்ரயமாகக்கொண்டு.

"கவித்தமலை" என்றதுக்குத் தாத்பர்யம் (பஞ்சலக்ஷமித்யாதி). (சுவடுபடாத) கத்தம்படாத.

(க) தி-வாய்-எ-ச.

http://acharya.org

மூ.—படங்கள் பலவுமுடைப் பாம்பரையன்
படர்பூமியைத் தாங்கிக் கிடப்பவன்போல்
தடங்கைவிரலிலந்தும் மலரவைத்துத்
தாமோதரன் தாங்குதடவரைதான்
அடங்கச்சென்றிலங்கையையீடழித்த
வனுமன்புகழ்பாடித் தங்குட்டன்களைக்
குடங்கைக்கொண்டு மஞ்சிகள் கண்வளர்த்தும்
கோவர்த்தனமென்னுங் கொற்றக்குடையே.

கிற தெளிந்துப்ரகாசியாகின்ற சுனைநீரருவிகளானவை அவன்றனக்கு இலங்குமணிமுத்து வடத்தின் குப்பாயமென்று சொல்லிக் காணலாம்படி தோற்றுகின்றன. .... (சு)

ஸ்வா;—ஏழாம்பாட்டு. சேஷன் ஜகதாதாரனுய்க் கிடந்தது ஸபலமாய்த்தது இன்றென்கிறார்.

ஸ்வா;—(படமித்யாதி) அநேகம் சிரஸ்ஸையுடையனுய், நாகராஜாவென்கிற ப்ரஸித்தியையுமுடையனுய், அத்யந்தம் விஸ்தருத மான பூமியைத்தரிக்கவல்ல சக்தியையுமுடையனனவன், அந்தபடிக் தியாலே அந்தப்பூமியைத்தரித்துக்கிடக்கிறபாவனேபோலே.(தடங்

டைவிடாமல் தூங்குகிற தெளிந்த சுனைநீரருவிகளானவை, இலங்குமணி முத்துவடம் பிறழ)விளங்காநின்ற அழகிய முத்துவடம்போலேதனித்தனியேப்ரகாசிக்க.(குப்பாயமெனநின்று காட்சி தரும்) "அதுதான் அவனுக்கொரு முத்துச்சட்டை" என்று தொற்றும்படியாக நின்று காட்சிகொடாநிற்கும். (கோவர்த்தனமென்னும் கொற்றக்குடையே) ... ... (சு)

வ்யா.—ஏழாம்பாட்டு. (படங்களித்யாதி) பலபணங்களையுமுடைய நாகராஜன், பரப்பையுடைத்தான பூமியைத் தன்தலைகளாலே தரித்துக்கொண்டு கிடக்குமவன்போலே. (தடங்கை விரலி

"இழி" யென்றதினர்த்தம் (தூங்குகிற) என்றது. அதாவது-லம்பமாநங்களான வென்றபடி. "மணி" என்றதினர்த்தம் (அழகிய) என்றது. (சு)

அரு;—ஏழாம்பாட்டு. (படங்களித்யாதி) "பலபடங்களையுடைய பாம்பரையன்" என்றந்வயித்தர்த்தம் (பலபணங்களையுமித்யாதி). "தடங்கை விரலிலந்தும் மலரவைத்து" என்றதார்ஷ்டாந்திகரூபமாய் ஸித்திக்கைக்காக வருளுகிறார் (தன்தலைகளாலே) என்று. மலைதாங்குகைக்குத்தாமோதரனுனை

http://acharya.org

கைவிரலோந்தும் மலரவைத்து) இடமுடைத்தான திருக்கையினோந்து திருவிரலையும் பரம்பவைத்து. (தாமோதரன் தாங்குதடவரை தான்) ஒரு அபலைகையாலே கட்டவுமடிக்கவுமாம்படி எளியனுமாய், அசக்தனுமாயிருந்தவனிறே, இடமுடைத்தானமலையைத் தூக்கிக்கொடுநிற்கிறான். (தான்) அதின் கனத்தையும் அதன் மேலுண்டான வ்ருக்ஷங்களையும் ம்ருகவிசேஷங்களையும் தத்துல்யரையும் காட்டுகிறது. அவன் அநேகம் தலையாலே பூமியைத்தரிக்கும் போது பூர்வக்ருதகர்மமும் பரிகரமும் தத்ஸஹாயமும் ப்ரார்த்திக்கப் பெறவேணும். இவனுக்கு இந்த வைக்ருதம் விரலுமே காணலாவது.

(அடங்க வித்யாதி) இலங்கையை யடங்கச் சென்றீடழித்த. இலங்கையிலேசென்று சிலரை ஈடுபடுத்தியும், சிலரை நிரஸித்தும்,

---

ந்தும் மலரவைத்து) இடமுடைத்தான திருக்கையினோந்து விரலையும் மலரவைத்து. (தாமோதரன் தாங்குதடவரைதான்) ஓர் அபலைக்குக் கட்டவு மடிக்கவுமரம்படி யெளியனாய், அவள்கட்டின கட்டை யவிழ்த்துக்கொள்ள சக்தனுமன்றிக்கே யிருந்தவன் தரித்துக் கொண்டு நின்ற பெரியமலைதான். பஞ்சலக்ஷம் குடியும் ஊர்களுள்ள பசு நிரைகளு மெல்லாம் சேரவொதுங்கலாம்படியிறே மலையின் பரப்பு. "தான்" என்று - அதின் கனத்தையும் அதின் மேலுண்டான வ்ருக்ஷங்களையும் ம்ருக விசேஷங்களையும் அங்கிலத்துக்கடைத்த மநுஷ்யரையுமெல்லாம் நினைக்கிறது.

(அடங்கச்சென்றிலங்கையை யீடழித்த) தூர்க்கதரையுக்தமாய், தேவர்கள் கொடுத்த வரபலத்தாலும் ராவணனுடைய புஜ

ஹேதுவன்றிக்கே யிருக்க, அருளிச்செய்ததுக்குத் தாத்பர்யமருளுகிறார் (ஓபலையித்யாதி). இப்படி அசக்தனைப்போலே யிருக்குமவன் ஸ்வசக்தியைக் காட்டினனென்று ஆழ்வாரீடுபடுகிறரென்று இவ்வாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யம். (விட) என்றது; விடுவித்துக்கொள்ள வென்றபடி. மலையான போதே பெருமை அர்த்தஸித்தமாயிருக்க, "தட" என்றதுக்கு பாவமருளுகிறார் (பஞ்சலக்ஷமித்யாதி). "தான்" என்று அதிசயம்; தோற்றலருளிச் செய்ததுக்கு பாவத்தை யெடுத்துக்காட்டுகிறார் (தானென்றித்யாதி).

"இலங்கையடங்கச்சென்று" என்றந்வயித்து, "அடங்க" என்கையாலே தோன்றுகிற ப்ரவேச துஷ்கரதையை ஹேதுபூர்வக முபபாதித்துக் கொண்டு அர்த்தமருளுகிறார் (தூர்கதரயேத்யாதி). "இலங்கை" என்றபோதே இவ்

http://acharya.org

பாடியில் பசுக்கள்மேய்கிறவிடங்களெங்கும் "எங்களைத்தப்பவல்லாருண்டோ?" என்று இடித்து முழங்கிப்பூசலிட்டு இடைவிடாமல் ஒருதுளி ஓரம்புபோலேஅம்புமாரிபொழிந்து * ஓருயிரானதன்னையும் தன்ரக்ஷ்யவர்கத்தையும் நலிவதாக வொருப்பட்டவளவிலே, தாத்வர்த்த விவரணமான நாராயணன் ரக்ஷ்யவர்கத்தினுடைய அபேக்ஷாமாத்ரவ்யாஜத்துக்குமுற்கோலி, அது வேகித்துச்சொரிகிற முகத்திலே அதின்முகம்சருக வெடுத்து ரக்ஷித்த மலையானது;

(இலேயித்யாதி) சுஷ்கமானபர்ணங்களாலே வேய்ந்த விடங்களிலேமஹாதபஸ்ஸுக்கள் பண்ணுகிறமஹாஸீலரிருந்தவிடங்களிலே நீணெரிவாய்ச்சுவடுபார்க்கும்.(கொலைவாய்ச்சினவேங்கைகள்)கொல்

எங்கும் "எங்களைத் தப்பவல்லாருண்டோ" என்று இடித்து முழங்கிப் பூசலிட்டு நலிவதாக வொருப்பட்டவளவிலே, அந்தச்சரவர்ஷத்தைத் தகைகைக்குக் கடகம்கோத்துப் பிடிக்குமவன்போலே, ஸர்வரக்ஷகனான நாராயணன் தன்கையிலே யெடுத்துக்கொண்டு முன்றுற வருகிற வர்ஷமுகத்தைத் தகைந்தமலை.

(இலைவேய்குரம்பை) இலையாலே வேய்ந்தகுடில்; பர்ணசாலையென்றபடி. இத்தை வாஸஸ்தானமாக வுடையராயிருந்துள்ள. (தவமாமுனிவர்) தபோநிஷ்டரான மஹர்ஷிகள். (இருந்தார்நடுவேசென்று) தபஸ்ஸுக்காக ஓரிடத்திலேதிரளவிருந்தவர்கள் நடுவேசென்று. (அணைச்சொறிய) "ஸர்வமும் பகவதாத்மகம்" என்று கண்டிருக்கையாலே ஒன்றிலும் பயமற்றிருக்குமவர்கள்

என்றது-மேகங்களே. (இடித்து) இடிவிழவிட்டு. (முழங்கி) கர்ஜித்து. (பூசலிட்டு) என்றது-உக்தப்ரகாரேண பூசலிப்பண்ணி யென்றபடி. "உற" என்றதினர்த்தம் (ஒருப்பட்ட வளவிலே) என்றது. "கேடகம்" என்றதினர்த்தம் (கடகு) என்றது; பரிசையென்றபடி. "நாராணுயநம-ப்ராபகம்" என்றவ்யுத்பத்தியைப்பற்ற (ஸர்வரக்ஷகனான) என்றது.

(வேய்ந்த) சமைக்கப்பட்ட. இலையாலே பண்ணப்பட்ட குடிலையுடையவர்களென்று பஹுவ்ரீஹியாக விவக்ஷித்து, அந்த பஹுவ்ரீஹ்யர்த்தத்தையருளுகிறார் (இத்தையித்யாதி). "கொலைவாய்ச்சின வேங்கை" என்று புலியினுடையக்ரௌர்யம் சொல்லாநிற்க, கழுத்தைச் சொரியக் கூடுமோவென்ன, முனிபதலப்ப்யமான வர்த்தத்தை ஹேதுவாக்கிக்கொண்டர்த்தமருளுகிறார் (ஸர்வமித்யாதி). ... ... (அ)

http://acharya.org

மூ.—வன்பேய் முலையுண்டதோர் வாயுடையன்
வன்தூணெனநின்றதோர் வன்பரத்தைதன்
கன்பேரிட்டுக்கொண்டு தரணிதன்னில்
தாமோதரன் ருங்குதடவரைதான்
முன்பேவழிகாட்ட முசுக்கணங்கள்
முதுகிற்பிய்த்து தம்முடைச்குட்டன்களைக்
கொம்பேற்றியிருந்து குதிபயிற்றும்
கோவர்த்தனமென்னுங் கொற்றக்குடையே.

லுகிறவாயையும் கோபத்தையுமுடைய புலிகளானவை, இவர்கள் நடுவே சென்று நின்று சொறிதலுவியுறங்காநிற்கு மென்னுதல். அவர்கள் தாங்கள் சொறியாநிற்கு மென்னுதல். ஆனல் தபஸ்ஸை †கைவந்தவர்கள் சொறியக்கூடுமோ வென்னில்; - "தங்களுக்குத் தபஸ்ஸை கைவந்ததாவது - பாத்யபாதக மற்றுல்" என்னும் நிஷ்டையாலே சொறியவும், அவை வந்து இழுகவும் கூடுமிறே பரீக்ஷார்த்தமாக. (அணர்) கழுத்து. மலை-கொற்றக்குடை. அம்மலை இவன் பிடுங்கியெடுக்கு மென்னுமிடமறியார்களிறே, தங்கள் தபஸ்ஸில் த்வரையாலே. மலை தலைமறித்தபோது அந்தம்ருகங்கள் விழுந்தாப் போலே விழுந்தார்களாகில் அவன் திருக்குழலோசையும் திவ்ய ஸௌந்தர்யமும் அவன் நிற்கிற நிலையையும் தங்கள் தபஃ பலமாக வாகிலும் காணலாமிறே; விழத்தான்வேணுமே. விழுந்தபின்பாகிலும் திருக்குழலோசைகேட்ட ம்ருகங்கள்போலே நின்றார்களோ; விழுகைதானேதபஃ பலமாகச் செவியையும் கண்ணையும் புதைத்துக் கொண்டு கிடந்தார்களோ என்றறிகிறிலோம். .... (அ)

ஸ்வா; — ஒன்பதாம்பாட்டு. (வன்பேயித்யாதி). வலிய பேயினுடைய முலையை யுண்டவாயையுடையவனென்னுதல்;

அதன் கழுத்தைச்சொறிகையாலே. (கொலைவாய்ச்சினவேங்கைகள் நின்றுறங்கும்) கொல்லுகிறவாயையும்சினத்தையுமுடைத்தானபுலிகளானவை அந்தஸ்ஸுகத்தாலேநின்று உறங்காநிற்கும். (கோவர்த்தனமென்னுங் கொற்றக்குடையே). .... (அ)

வ்யா.— ஒன்பதாம்பாட்டு. (வன்பேய் முலையுண்டதோர் வாயுடையன்) வலிய பேயுடைய முலையுண்டதொரு வாயையுடை

---

† (பா) குலைந்தவர்.

http://acharya.org

பேயின்முலையுண்ட வலியவாயையுடையவனென்னுதல். பேய்க்குவ
ிமையாவது-சும்ஸனுல் பாதிக்க வொண்ணுதவிஷயத்தைத்தாலே
ஸாதிப்பதாகவந்த நெஞ்சில்வலிமையாதல்; நஞ்சேற்றினமுலையின்வ
ிமையாதல், நஞ்சுக்குவலிமையாவது-இவள்முலையில்பால்மற்றொரு
பேயினுடம்பிலே சிறுதிவலே தெறிக்கிலும் முடிக்கவற்றுயிருக்கை.
வாய்க்குவலிமையாவது-ப்ரதிகூலித்துக் கிட்டினர் அம்ருதத்தைக்
கொடுத்தாலும் முடியும் படியிறே விஷயஸ்வபாவம். ஆயிருக்க,
அவள்க்ருத்ரிமாநுகூலையாய்வர, தானும் கள்ளக்குழவியாய் உண்
ணக்கடவோமென்று நெஞ்சிலேகோலிஞலும் வாய்பொறுதிறே.
ஆயிருக்க, அத்தைப் பொறுக்கையாலே சொல்லலாமிறே.
(ஓர்வாய்) அத்விதீயமானவாய்; காளகூடவிஷம் பொறுத்தவா
யுடையாரில் வ்யாவ்ருத்தி. அவன்தான் நாநாவானகஞ்சுதரித்துப்
பலவுமானபின்பு, அது அவள்தன் வாயிலேயொருதிவலே தெறி
க்கிலும் வெந்து விழும்படி பண்ணவற்றுயிறேயிருப்பது. (வன்தூ
ணித்யாதி) வலியதொருதூணென்னும்படிதான் நின்று அந்த
வத்விதீயமானபாரத்தை; பர்வதத்தை.

(தன்பேரிட்டுக்கொண்டு) கோவர்த்தநனென்கிற தன்பேரை
அந்தப்பர்வதத்துக்கிட்டு. (தரணிதன்னில்) தேசாந்தரங்களில்வ்யா

யவன். பேய்க்கு வன்மையாவது-இவனுடைய மௌக்த்யத்தையும்
வடிவழகையும் கண்டவிடத்திலும் † இளகாத நெஞ்சின் வலிமை.
அன்றிக்கே, வன்மை முலைக்கு விசேஷணமாய் - அதின் விஷத்
தினுடைய க்ரௌர்யத்தைச் சொல்லவுமாம். *நஞ்சேற்றின முலை
யிறே. "ஓர்வாய்" என்றது - அந்த நஞ்சைப்பொறுத்து உண்கை
யாலும், அவளை முடிக்கையாலும், அத்விதீயமானவ்வாயென்றபடி.
(வன்தூணெனநின்றதோர் வன்பரத்தை)வலியபாரத்தைத்தரித்து
நின்றவொரு வலியதூணைப்போலே. "தரித்து" என்கிற விதுவும்
அத்யாஹார்யம்.

(தன்பேரிட்டுக்கொண்டு) "கோவர்த்தநன்" என்கிற
தன்பேரை அதுக்கிட்டுக்கொண்டு. (தரணிதனில்) தேசாந்தரங்

அரு;—ஒன்பதாம்பாட்டு. (வன்பேயித்யாதி) "பேய்" என்றபோதே
வன்மை அர்த்தஸித்தமாயிருக்கவும், "வன்பேய்" என்று விசேஷித்ததுக்குக்
கருத்தருளுகிறார் (பேய்க்கித்யாதி). முலைக்குப்பாலொழிய, விஷமுண்டோ
வென்ன வருளுகிறார் (நஞ்சித்யாதி). (வலியதூணைப்போலே) என்றதுக்கு
(தரித்துக்கொண்டு நின்ற) என்றத்தோடன்வயம்.

---

† (பா) மீளாதவன்மை.

http://acharya.org

ப்ருத்தி. அதாவது-இடையரிடைச்சிகள் முகலாக ப்ரஹ்மேசாநாதிகள் முடிவாக மற்றுமுண்டான வெல்லாரும் காணும்படி. (தாமோதரன் தாங்குதடவரைதான்) மாத்ருவசகபரிபாலகம் செய்து நியாம்யாய்ப் போருகிற பிள்ளைகளில் வ்யாவ்ருத்தி (க) "ஆச்சர்ய சேஷ்டித - அதிசஞ்சலசேஷ்டித" என்றுளிறே. அவள் கூட்டினபுண்ணுவதுக்கு முன்னேயிறே மலைதாங்கிற்று. வயிற்றில் புண்ணும் மலைதாங்குகையும் பிள்ளைப்பருவமும் என்ன சேர்த்திதான். (கடவரை) இடமுடைத்தானமலை.

(முன்பித்யாதி) அம்மலையில் வர்த்திக்கிற முசுக்கணங்களுக்குப்ரபலமாயிருப்பதொருமுசு முன்னேவழிகாட்ட வென்னுதல். அன்றிக்கே, முசுக்கணங்கள் வானரஜாதியெல்லாவற்றுக்கும் வழிகாட்ட வென்னுதல். (தம்முடைக்குட்டன்களை முதுகில் பெய்துகொண்டு தந்தாமுடையகுட்டிகளை முதுகுகளிலே கட்டிக்கொண்டு பணையிலே யேறி உயர்ந்தகொம்புகளிலே அவற்றையேற்றித் தந்தா

களில் வ்யாவ்ருத்தி. அதாவது - பேரளவுடையரான ப்ரஹ்மேசாநாதிகள்போல்வார்க்கன்றிக்கே, க்ஷுத்ரமநுஷ்யரும்காணலாம்படியான இந்நிலத்திலே யென்றபடி. (தாமோதரன்) பெற்றதாய்க்குக் கட்டிவைக்கலாம்படி பவ்யனாயிருந்தவன். "வண்பேய்முலையுண்டேதார் வாயுடையன்" என்றும், "தாமோதரன்" என்றும் சொல்லுகையாலே-பேய்த்தாயைமுடித்து ஆய்த்தாய்க்கு பவ்யனாயிருந்தபடி சொல்லுகிறது. (தாங்குதடவரைதான்). இப்படியிருக்கிறவன் தரித்துக்கொண்டுநின்ற பெரிய மலைதான்.

(முன்பேயித்யாதி) முசுக்கணங்களானவை ஏற்கவே பணையோடு பணைபாயும் வழிகாட்டுகைக்காகத் தந்தாமுடைய குட்டிகளை முதுகிலே கட்டிக்கொண்டுபோய், கொம்பிலே யேற்றிருந்து,

---

(பேரளவுடையரான) எனறது-அதிபரிமிதஜ்ஞாநரான வென்றபடி. (ஆய்த்தாய்) என்றது-ஆய்ச்சியான தாயென்றபடி.

(முசுக்கணங்கள்) கோலாங்கூலக் கூட்டங்கள். "முன்பே" என்றதினர்த்தம் (ஏற்கவே) என்றது. (பணை) சாகை. ... ... (க)

(க) வி-பு-நி-சு-கடி.

http://acharya.org

மூடைய குட்டிகளுக்கு அவைதான் குதித்துக்காட்டிப் பயிற்று வியாநிற்கும்.

இத்தால், நம்பூர்வாசார்யர்கள் தாங்களபிமாநித்தசிஷ்யவர்க்கத்தைத் தாங்களனைத்துக்கொண்டு, வேதசாகாதாத்பர்யமான பதத்ரயாந்வேஷிகளாக்கி, அந்தப் பதத்ரயத்திலும் மந்த்ரத்ரயத்திலுமுண்டான வர்த்தவிசேஷங்களை ஸ்ருதி ஸ்ம்ருதீதிஹாஸாதிகளாலும் காணலாம்படி ப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்திரூபேணவும் "ஆசரந்தி ஸ்யாசார்யா:- ஆசரதீத்யாசார்ய:" என்கிற நேரிலே ஆசரித்துக்காட்டி, அவர்களுக்கும் ஜ்ஞாநாநுஷ்டாநங்களைப் பழுதறக்கற்பிப்பார்க்குப் போலியாயிராநின்றனவாய்த்து. .... (கூ)

அவ; — பத்தாம்பாட்டு. (கொடியித்யாதி) மலையும்வைத்து ஆறிநிற்கிறவளவிலே தாம்சென்று (க) "நடந்தகால்கள் நொந்தவோ" என்னுமாபோலே "திருக்கைகளிலுள்ளவுண்டோ?" என்று பார்த்து, உள்ளவில்லாமையாலே "இதொரு ஆஸ்சர்யமிருந்தபடியென்" என்று ப்ரீதராகிறார்.

ஒரு கொம்பில் நின்றும ஒரு கொம்பிலே குதிக்கும்படியை, தான் மூன்றுதரக்குதித்துக் காட்டி அப்யஸிப்பியாநிற்கும். (கோவர்த்தநமென்னுங் கொற்றக்குடையே). ... . (கூ)

அவ. — பத்தாம்பாட்டு. (கொடியித்யாதி) "மழைவந்தெழுநாள் பெய்து மாத்தடைப்ப" என்கிறபடியே-ஏழுநாள் ஒருபடிப்பட வர்ஷிக்கிறவளவில் ரக்ஷ்யவர்க்கத்துக்கு ஒருகலிவு வாராதபடி மலையையெடுத்துத் தரித்துக்கொண்டு நின்று ரக்ஷித்தப்ரகாரத்தையருளிச்செய்தார் - கீழ்; இப்படி ஏழுநாள் மலையைச் சுமந்துகொண்டு நின்றவளவில் திருக்கையில் ஒருவாட்ட மற்றிருந்தபடியையநுபவித்து, மங்களாசாஸநபராகையாலே ப்ரீதராயருளிச்செய்கிறார் - இதில்.

அரு;—பத்தாம்பாட்டு. (கொடியித்யாதி) இத்திருமொழியில் கீழெல்லாம் மலையைச்சுமந்து ரக்ஷித்தபடி சொல்லியிருக்க, இப்பாட்டு "கோலமும் மழிந்திலவாடற்றில" இத்யாதியாலே வேறொருபடியாயிருக்கையாலே, இதுதெளிந்படி எங்ஙனேயென்னும் சங்கையிலே ஸங்கதியைக்காட்டுகிறார் (மழைவந்தித்யாதி).

(க) நி-ச-வி-கக.

http://acharya.org

மூ.—கொடியேறு செந்தாமரைக் கைவிரல்கள்
கோலமுமழிந்தில வாடிற்றில
வடிவேறு திருவுகிர் நொந்தமில
மணிவண்ணன் மலையுமோர் சம்பிரதம்
முடியேறிய மாமுகிற்பல்கணங்கள்
முன்னெற்றி நரைத்தன போலவெங்கும்
குடியேறிருந்து மழைபொழியும்
கோவர்த்தனமென் னுங்கொற்றக்குடையே.

ஸ்வா;—(கொடியேறு) ஸாமுத்ரிகலக்ஷணத்தாலே மங்களாவஹமாக "த்வஜம் அங்குசம் சங்கு தாமரை" என்றுப்போலே சொல்லுகிறவை அலங்காரங்களாக, முன்பேபார்த்துக்குறித்து வைத்த வராகையாலே, மலைவைத்தபின்பும் சென்றுபார்த்து அவை யொத்திருக்கையாலும் உளவில்லாமையாலும் சங்கார்த்தாகிறார். அன்றிக்கே, பெரியபிராட்டியாருக்கு ஜன்மபூமியான தாமரைபோலேயிருக்கிற திருக்கைகளென்னுதல். (ஏறுதல்) தோற்றுதல். அன்றிக்கே, செந்தாமரைக் கொடிக்கு ஏறின திருக்கைகளென்னுதல். இத்திருக்கையில் மார்தவம் கண்டபின்பு, அது த்யாஜ்யதயாஜ்ஞாதவ்யமாய்த் தோற்றுமிறே. இப்படியிருக்

வ்யா,-பத்தாம்பாட்டு. (கொடியேறு செந்தாமரைக் கைவிரல்கள்) (க) "த்வஜவஜ்ராப்ஜகுலிசாங்குசபாணிகா" என்கிறபடியே ஐஸ்வர்யஸூசகமான த்வஜவஜ்ராதி சிஹ்னங்களை ரேகாரூபேண உடைத்தாயிறே திருக்கைகள்தானிருப்பது; அதுக்கெல்லா முபலக்ஷணமாக த்வஜமொன்றையு மருளிச்செய்கிறார். த்வஜத்தை ரேகாரூபேண தரித்துக்கொண்டிருப்பதாய், நிறத்தாலும் செவ்வியாலும் மார்த்தவத்தாலும் செந்தாமரைபோ

திருக்கையிலே கொடியேறி யிருக்குமோவென்ன, ரேகாரூபேண விருக்கு மென்றதுக்கு ப்ரமாணத்தையும் காட்டுகிறார் (த்வஜேத்யாதி). (க) "ஸ்ரீநந்த்வஜவஜ்ராப்ஜகுலிசாங்குசபாணினா। ஸஸ்ப்ருஹ்யாகுர்யுச ப்ரீத்யாஸுராஸுரபரிவஸ்வஜே - ஸோப்யேவம் த்வஜவஜ்ராப்ஜகுலிசாங்குசபாணிகாஸம்ஸ்ப்ருஸ்யாகுர்வ்யச ப்ரீத்யாஸுராகாடம் பரிஷஸ்வஜே" என்றவசாவிசேஷம் கண்டு கொள்வது. சப்தார்த்தமருளுகிறார் (த்வஜத்தையித்யாதி). (செவ்வியாலும்) என்றது-அழகாலுமென்றபடி.

(க)

http://acharya.org

கூடிய பெரியாழ்வார் திருமொழி, கூ-ப, கூ-தி, கo-பா, கொழியேறு.

கிற திருக்கையும் திருவிரல்களும் வெறும்புறத்திலும் தர்ஶநீய மாய்த் தோற்றுகையாலே "கோலமுமழிந்தில" என்கிறார். (வாடி ற்றில) உபமாநத்தில் வாட்டம் உபமேயத்தில் காணுமையாலே வாடிற்றில வென்கிறார்.

(வடிவேறு திருவுகிர் கொந்துமில) "அதிகேசிவாராநின் முள்ள திருவுகிரிலுள்ள வுண்டோ" என்றுபார்த்து உளவில்லாமையாலே "கொந்துமில" என்கிறார். (மணிவண்ணன் மலையுமோர்சம்பிரதம்) நீலரத்நம்போலேயிருக்கிறவடிவையுடையவனெடுத்த மலையும், கேவல நிரூபகர்க்குச் சம்பிரதம். அதாவது - இந்த்ரஜாலம். அது தான் க்வசித் பாஹ்யகரணங்களுக்கும் அந்தஃ கரணமும் கூடாமல் சக்ஷுரிந்த்ரிய ப்ராதாநமாகச் சிலர் காட்டக் காணும் வித்யா விஶே ஷங்கள்போலே யிராநின்றது. (சம்பிரதம்) கண்கட்டுவித்தை.

லே யிருக்கிற திருக்கையும் திருவிரல்களும். (கோலமுமழிந்தில வாடிற்றில) ஏழுநாள் ஒருபடிப்பட மலையைச்சுமந்துகொண்டுநின்ற வளவில், ஸ்வாபாவிகமான வழகும் அழிந்தனவில்லை; பாரம் பொ றுமையாலே தளர்ந்து வாட்டத்தை யடைந்தனவுமில்லை.

(வடிவேறு திருவுகிர் கொந்துமில) அழகு மிக்கிருந்துள்ள திருவுகிர்களானவை கொந்தனவுமில்லை. (மணிவண்ணன் மலையு மோர்சம்பிரதம்) நீலரத்நம்போலே யிருக்கிற வடிவையுடைய்வன் எடுத்தமலையும், அத்தையிவனெடுத்து நின்ற நிலையும் ஒரு இந்த்ர ஜாலம்போலே. அதாவது-மலையையெடுத்துச்சுமந்துகொடுநின்றது மெய்யாகில், அதின்கார்யமான விக்ருதிகளிலொன்றும் திருக்கை யிலே காணவேண்டாவோ?; அதில்லாமையால் இதொரு கண்கட்டு வித்தையேபோலே யிருப்பதொன்றென்கை. எடுத்த திருக்கையில்

"மலையும்" என்ற ச(ச்)காரம் - அதுக்தமுமுச்சயமாகத் திருவுள்ளம்பற்றிக்கூட்டிக்காட்டுகிறார் (அத்தையித்யாதி). கீழ்ப்பாட்டுக்களிலே கோவர்த்த நோத்தரணபர்யந்தமான பஹுப்ரகாரமாக வருளிச்செய்துகொண்டு, இங்கே "சம்பிரதம்" என்று அத்தை யெல்லாம் இந்த்ரஜாலமென்றால், "உக்தமெல் லாம் மித்யாபூதமாமே" என்று ப்ரமம் வாராதபடியாகவும், கீழ்ப்பாட்டுகளிலே போலே, "மலை - கோவர்த்தநமென்னும் சொற்றக்குடை" என்றன்வயித்தாற் போலே இவ்கன்வயியாமலிருக்கையாலே "அது" என்றத்யாஹாரத்தைத் திரு வுள்ளம்பற்றியம் ஸங்கதியை தர்ஶிப்பிக்கிறார் (எடுத்தவித்யாதி).

http://acharya.org

பெரியாழ்வார் திருமொழி, கூ-ப, கி-தி, கo-பா, தொ[illegible] கூடுள

(முடியேறியவித்யாதி) அம்மலையி[illegible] மலையிலே யேறின மஹாமேக ஸமூஹங்களானவை. (முன் [illegible] அதினுடைய முன்னெற்றி கரைத்தாப்போலே [illegible] ந்து லோகத்துக்கெல்லாம் ப்ரவாஹஸ[illegible] யாயிருந்து வர்ஷியாநிற்குமாய்த்து [illegible] ஷித்து வெளுத்து வந்தும் வஸ்தவ்யபூமி அம்மலைத்தலையோரமா கையாலே, "முன்னெற்றி கரைத்தனபோல்" எனகிறது.

இத்தால், ஆந்தராளிகராயிருக்கச் [illegible] பாவ வ்யவஸாயசுத்தராய், அதுதானே வஸ்தவ்யபூமியில், அது க்குத் தகுதியான ஔதார்யகுண ப்ரகாசகராயிருப்பார்க்குப் போ லியா யிராநின்றது. மழைபொழிகிற மலைதானேயிறே வர்ஷபரி ஹாரமான வெற்றிக்குடையானதும். .... (கo)

அவ:—நிகமத்தில் இத்திருமொழி கற்றார்க்குப் பலம் சொ ல்லித் தலைக்கட்டுகிறார்.

ஒருவிக்ருதிகாணுமையாலே இந்த்ரஜாலமென்ற விதத்தையொழிய, அது பரமார்த்த மென்னுமிடத்தை யருளிச்செய்கிறார்மேல்.

(முடியிற்யாதி) மலையின்கொடிமுடியிலேயேறின மஹாமேக ங்களினுடைய பலவகைப்பட்ட ஸமூஹங்களானவை. (முன்னெ ற்றி கரைத்தனபோல வெங்குங் குடியேறியிருந்து மழைபொழி யும்) அதினுடைய முன்னெற்றி கரைத்தாப்போலே சூழக் குடி யேறியிருந்து, லோகத்துக்கெல்லாம் ஜலஸம்ருத்தியுண்டாம்படி வர்ஷத்தைச் சொரியாநிற்கும். வர்ஷியாமல் வெளுத்திருக்கும் காலத்திலும் வஸ்தவ்யதேசம் அம்மலையிலேயாகையாலே, "முன் னெற்றி கரைத்தனபோல வெங்கும்குடியேறியிருந்து" என்கிறது. இப்படி மேகங்களிருந்து வர்ஷிபாநிற்கும், (கோவர்த்தநமென் னும் கொற்றக்குடையே). ஆகையால் இந்த்ரஜாலமன்று; பர மார்த்தமென்கை. .... (கo)

முன்னெற்றிகரைத்தாப்போலே வெளுத்திருக்கும்காலத்திலே வர்ஷிக் கக்கூடுமோவென்ன வருளுகிறார் (வர்ஷியாமலித்யாதி). மற்றைக்காலத்தில் வர்ஷிக்குமென்ற கருத்து. (ஆகையால்) என்றது-மேகங்களொரு காலம் வெளுத்திருந்து வேறு சிலகாலம் வர்ஷித்து லோகத்தை யெல்லாம் கூஜீவிப்பித்துக்கொண்டிருக்கையாகிற அர்த்தக்ரியாகாரியாகையாலேயென்றபடி.

http://acharya.org

மூ.—அரவிற்பள்ளிகொண்டரவந்தாங்கிட்
டரவப்பகையூர்தியவனுடைய
குரவிற்கொடி முல்லைகணின்றுறங்கும்
கோவர்த்தனமென்னுங் கொற்றக்குடைமேல்
திருவிற்பொலி மறைவாணர்புத்தூர்த்
திகழ்பட்டர்பிரான் சொன்னமாலைபத்தும்
பரவுமனநன்குடைப் பத்தருள்ளார்
பரமானவைகுந்தம் நண்ணுவரே. (ககூ)

ஸ்வர.—(அரவிலித்யாதி) தூங்குமெத்தைபோலே திருவநந்தாழ்வான் மூச்சாலே அசைக்கவிறே க்ஷீராப்தி தன்னிலே பள்ளிகொண்டருளுவது. (அரவம் தாங்கிட்டு) அவன் தானே வந்தவதரித்துத்திருவாய்ப்பாடியிலே வளர்ந்தருளுகிற காலத்திலே, ஜாத்யுசிதமாக மேய்க்கிற பசுக்கள் தண்ணீர் குடிக்கிற மடுவை, (க) "சலங்கலந்த பொய்கை" என்னும்படியாக்கின காளியனை அங்கு நின்று மோட்டிவிட்ட ப்ரகாரங்களை அநுஸந்திக்கிறார். (அரவப்

அவ;—நிகமத்தில், இத்திருமொழி கற்றார்க்குப் பலம் சொல்லித் தலைக்கட்டுகிறார்.

வ்யா;—(அரவிற்பள்ளிகொண்டு) மென்மை குளிர்த்தி நாற்றங்களை ப்ரக்ருதியாகவுடைய திருவனந்தாழ்வான்மேலே திருப்பாற்கடலிலே பள்ளிகொண்டு. (அரவம் தாங்கிட்டு) (உ) "नारायणः उत्पत्त्यादयोऽस्य इति-नाकपर्यंगमुत्स्रष्टुं यथा गतः" என்கிறபடியே அப்படிக்கையைவிட்டுப்போந்து அவதரித்தவிடத்திலே, கோபஜாதியும் கோக்களும் தண்ணீர்குடிக்கிற மடுவை விஷதூஷிதமாக்கிக் கொண்டுகிடந்த காளியனுகிற ஸர்ப்பத்தை அங்குநின்று

அரு;—பதினேராம்பாட்டு. (அரவிலித்யாதி) அரவில்பள்ளிகொண்டபோது அரவைத்திறத்துக்கைசேராமையால், காலபேதம்சொல்லவேணுமென்று திருவுள்ளம்பற்றி, "ஏவ நாராயணஸ்ரீமான்- ஏஷநாராயணஸ்ஸ்ரீமான்" என்றவசனத்தை உட்கொண்டருளுகிறார் (மென்மை)என்றுதொடங்கி (ஒட்டிவிட்டு) என்னுமளவும். அரவத்தைத் தாங்கிடுசைக்குஹேதுவைக்காட்டுகிறார் (கோபஜாதியித்யாதி). மூன்றினஅரவுபதம்-திருவநந்தாழ்வானைச்சொல்லி, இரண்டாமர

(க) தி-ச-வி-அசு. (உ) ஹரிவம்சம்.

http://acharya.org

கையூர்தி) அரவமென்கிற ஜாதிக்கெல்லாம் பகையான பெரிய திருவடியை வாஹநமாக நடத்துகிறவனுடைய கொற்றக்குடை யென்னும் ப்ரஸித்தியை யுடைத்தாய், அதின்மேலே குரவுமுல்லை முதலான வ்ருக்ஷலதைகளையுடைத்தான கோவர்தநகிரிமேல்; அது விஷயமாக. (நின்றுறங்கும்) வர்ஷாபாவத்தாலே வாடியுறங்கு கையும், வர்ஷஸம்ருத்தியாலேதழைக்கையும் வ்ருக்ஷஜாதிக்குக்குண மிறே. வர்ஷாபாவத்தாலேயிறே திருவாய்ப்பாடியிலுள்ளார் தேவ தாந்தரபூஜைசெய்தும் வர்ஷமுண்டாக்கியும் போருவது. ஆகை யால் வாடவும் தழைக்கவும் கூடுமிறே. அத்தாலேயிறே வாடா மோட்டி விட்டு. (அரவப்பகையூர்தியவனுடைய) "அரவம்" என் கிறஜாதிக்கெல்லாம் பகையான பெரியதிருவடியை வாஹநமாக நடத்துகிறவனுடைய.

(குரவிலித்யாதி) "குரவு" என்கிற வ்ருக்ஷத்திலே கொடி யாய்ப் படர்ந்து கிடக்கிற முல்லைகளானவை நின்றுறங்கும்படி யிருப்பதாய், கோவர்த்தநமென்கிற திருநாமத்தையுடைத்தாய், இவ்வர்ஷத்தைத்தகைதைக்குக்குடலாய்க்கொற்றக்குடையான்பர்வ தவிஷயமாக. "குரவக்கொடிமுல்லைகள்" என்றுபாடமானபோது குரவாகிய வ்ருக்ஷமும் அதின்மேலே படர்ந்த கொடியான முல்லை யும்நின்றுறங்காநிற்குமென்று பொருளாகக்கடவது.

வ்பதம்காளியநோச்சொன்னப்போலே, மூன்றுமரவுபதமும்ஒருஸர்பவிசேஷத் தைச்சொல்லுமென்று தோன்றுகையாலே வருளுகிறார் (அரவமென்கிற வித் யாதி).

("குரவு" என்கிற வ்ருக்ஷத்திலே) இத்யாதிக்கு (க) "அநுகலதநு காண்டாவிங்கா ரம்பகம் பத்ப்ரதிபம புஜாகஸ்ரீ ஸகாநோகஹர்திர்ஸ்தகநய குளிச்சஸ்ப்பார புஷ்பத்விரேபாரசயத மயிலக்ஷ்மீ கல்பவல்லீ கடாக்ஷாந்" என்கிற ஸ்லோ கத்தில் சொல்லுகிற நாயிகா நாயகஸமாதிப்படியே இங்குள்ள வ்ருக்ஷமும், அதில் படர்ந்த கொடியும் போலே அங்குள்ள தெல்லாம் மிதுநமாகவே ஸம் ஸ்லேஷித்து ஸுகேந வர்த்திக்கு மென்று கருத்து. "குரவு" என்றும், "அக் கொடி" என்றும் பதச்சேதம் திருவுள்ளம்பற்றி, அந்த தச்சப்தார்த்த மருளு கிறார் (அதின்மேலே படர்ந்த) என்று.

http://acharya.org

மல் நின்றும் வாடியுறங்கியுமென்கிறது. "அரவப்பகை" என்கிறதும் இத்தலோகத்தில் ந்யாயம்.

(திருவில் பொலிமறைவாணர் புத்தூர் திகழ்பட்டர்பிரான்) ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸ்ரீயால்மிக்கு மங்களாசாஸந ப்ரதிபர்தகங்களான ரஹஸ்யவேதஸாஸ்த்ரங்கள் பொலியும்படியானவர்கள் நித்யவாஸம் பண்ணுகிற திருமாளிகைக்கு நல்ல நிர்வாஹகரான வாழ்வார். (சொன்னமாலைபத்தும்) அருளிச் செய்த இத்தமிழ்த்தொடைமாலை பத்தும். அதாவது - ஸ்ரீகீதை முதலாக அவனருளிச்செய்த ஸாஸ்த்ர விசேஷங்களைக் கேட்டமாத்ரத்திலே தத்பரராய், மூன்பு செய்துபோந்த தேவதாந்தர பூஜாதவிர்ந்தால், அவர்களால்வரும நர்த்த பரம்பரைகளையும்அவன்தானேபரிஹரிக்குமென்னும்ப்ரகாரத்தை யருளிச்செய்த விப்பத்தையு மநுஸந்திக்கை தானே புருஷார்த்தமென்னும்படி நல்ல மநஸ்ஸை யுடையராய், மங்களாசாஸந பர்யந்தமான பக்தியையு முடையரானவர்கள். (பரமான வைகுந்தம் நண்ணுவரே) இங்கேயிருக்கச் செய்தே தேவதாந்தரங்களை அதுவர்தித்து அந்ய சேஷபூதராய்ப் போருவது; பகவத்வாக்யங்களாலே அவர்களை நிஷேதிப்பது; அவர்களும் நிஷேத புருஷார்த்தத்தை அங்கீகரிக்கையாலே, கர்மபாவநை தலையெடுத்து பகவதபிமாநத்திலே ஒதுங்கினவர்களை நியமத்தேடுவது; அவன் அதிமாநுஷ சேஷ்டிதங்களாலே பரிஹரிக்க, இக்கே யிருந்து வ்யஸநப்படாதே,

---

(திருவிற்பொலியிப்பாதி) ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸ்ரீயால் மிக்கு வேதத்துக்கு வ்யாஸபதம் செலுத்த வல்லரானவர்கள் வர்த்திக்கிற ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரில் ஸர்வோத்தராய்க்கொண்டுவிளங்காநின்றுள்ள பெரியாழ்வாரருளிச்செய்த சப்தஸந்தர்ப்பமான விப்பத்தையும். (பரவுமனநன்குடைப்பத்தருள்ளார்) ப்ரீதி பரவசராய்க் கொண்டு பேசும் நல்லமநஸ்ஸையுடைய பக்திமான்களாயுள்ளவர்கள். (பரமானவைகுந்தம் நண்ணுவரே) தங்களுடைய ஜ்ஞாந ப்ரேமாதி குணமாக பகவதநுபவகைங்கர்யங்களிலே அந்வயித்து * அடியார்

"பரவுநன்கு மனம்பத்தருளார்" என்று அந்வயித்தர்த்த மருளிச்செய்தார் (ப்ரீதித்யாதி). வைகுந்த பதத்தாலே பரமபத்வம் விவக்ஷிதமாயிருக்க, சப்தஸ்ரீ விசேஷித்ததற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்தார் (தங்களுடையவித்யாதி). ... (கக)

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

---

http://acharya.org

அவனுடைய ஸர்வஸ்மாத் பரத்வம் பழுதற ப்ரகாசிக்கிற தேசத்திலே போய் அவன்பாத பீடத்திலே அடியிட்டு மடியிலே ஏறப்பெறுவர்களென்னுதல். * கோஸி வாக்ய ஸமந்தரமாக அவனுடைய அநுமதியோடே *சூழ்ந்திருக்தேத்துகிறவர்களோடே சேரப்பெறுவர்களென்னுதல். ... ... (கக)

பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

—(*)—

மூன்றாம்பத்து ஆறாந்திருமொழி.

நாவலம் பெரியதீவினில் ப்ரவேசம்.

அவ;—கீழில் திருமொழியிலே தேவதாந்தராநுவர்த்தநாபவத்தால் வந்த தோஷங்களுண்டாயிற்றுகிலும், அவன் தானே பரிஹரிக்குமென்றார், அது தன்னை விளக்காலும் தானேயாகையாலே. அவன் தன்னாலும் விளக்கலாவது-* அகைப்பில் மணிசரை

கள் சூழாங்களையுடன்கூடி வாழலாம்படியிருக்கும் ஸார்வோத்தரமான ஸ்ரீவைகுண்டத்தை ப்ராபிக்கப் பெறுவர். ... (கக)

பெரியஜீயர் திருவடிகளேசரணம்.

பெரியாழ்வார் திருமொழி மூன்றாம்பத்து அஞ்சாந்திருமொழி மூற்றிற்று.

நாவலம்பெரிய, ப்ரவேசம்.

அவ;—"நாம்பிறந்து வளருகிறவூரிலே ஒருகர்வ்யத்தை ஒரு தேவதாந்தரத்துக் கிடுகையாவதென்?" என்று, இந்த்ரனுக்கிடுகிற சோற்றைவிலக்கி மலைக்கிடுவித்து அத்தையடையத் தானமுது செய்து விடுகையாலே அவன் க்ருத்தனாய், திருவாய்ப்பாடியை

அரு;—நாவலம் ப்ரவேசம். மேற்திருமொழிக்கும் இத்திருமொழிக்கும் ஸ்வாபதேசத்திலே அந்யசேஷத்வத்தைக் கழித்து ஸ்வயமாக்கினனென்றும், அந்யாபதேசத்திலே கோவர்த்த நோத்த (ஸ்ரீ) ரணம்பண்ணி ஆஸ்ரிதர்க்கு அநிஷ்ட நிவ்ருத்தியைப்பண்ணி, வேணுகாநத்தாலே வந்த வாத்ஸல்யமாகிற இஷ்டப்ராப்தியைச் செய்தானென்றும் ஸங்கதியைத் திருவுள்ளம் பற்றி, வ்ருத்த சேதந பூர்வகமாகப்பாட்டுக்களில் அர்த்தங்களை யருளுகிறார் (நாம் பிறந்தியாதி).

http://acharya.org

யிறே. திண்மதியைத் தீர்ந்தமாத்ரத்தாலே அம்பரீஷாதிகளையும் விளக்கலாய்த்தில்லையிறே. ஒருமாவில் ஒருமாவில் "ஒருமாதெய்வம் மற்றுடையமோ" என்பாரையும், இம்மாத்ரத்தைக்கொண்டே "தெய்வம் பிறிதறியேன்" என்பாரையும், இதுதன்னிலும் "திருவில்லாத்தேவரைத்தேறேல்" என்பாரையும், "தேறியுள தென்திருப்பாசோடுற்றிலேன்" என்பாரையும் சொல்லவேண்டாவிறே.

ஒருமாவைக்கீழொருமாவிலே ஓடவைத்து, அங்காங்கித்வமும், ஸாம்யமும், உபாஸகர்க்குத்யேயமான வாதித்யன்முதலான தேவதாந்தர்யாமித்வமும், ஸர்வஸாதாரணமானஸ்வரூபாந்தர்யாமித்வமும், இதில்விஹிதா உவிஹிதரூபேண வருகிறஉபயகாம்யத்வப்ரதிபத்தியும், கேவலவிஹிதமானவிசேஷ்ய ப்ரதிபத்தியும், கேவலவிஹிதமான விசேஷணத்தில் தேவதா ப்ரதிபத்தியும், "ஸ்ந்ந ஸ்ஸ ஸ்ஸ - அந்தராதாயத்ராதா" என்றுப்போலேசொல்லுகிற விஹித விஷய துல்ய ப்ரதிபத்தியும், ஏவம் ப்ரகாரமானதேவதாந்தர ப்ரதிபத்தி கழிந்ததாவது - தன்பக்கலுண்டான ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்யலேசமும் பொறுதபடியாஞ்ஞிறே.

இந்தப்பொறுமைதான் தோன்றுவது, சதுர்த்தி உகாரமகார நமஸ்ஸுக்களிலும், சரமநமஸ்ஸிலும், அஹந்த்வாவிலும் ப்ரதிபத்யதநுஷ்டாந பர்யந்தமாஞ்ஞிறே. இப்ப்ரதிபத்திவிளக்கும்போது ஓராசார்யன் முகத்தாலல்லது விளக்கவொண்ணாதென்று, திருக்குழலாதினதென்கிற வ்யாஜத்தாலே, தேவதிர்யங்மநுஷ்யஸ்தாவரங்களெல்லாம் நெஞ்சினகி உருகி வசவர்த்தியாம்படி ஆசரித்துக்காட்டினனிறே. இப்படித்தானே காட்டவேண்டிற்று - தானே தோஷதர்ஶநத்தையும் விளைத்து, மலையெடுத்துப்பரிஹரித்தாலும் தனக்காட்பற்றுமல், "ஸ்ஸ்ம்ஸ்ஸ்ஸ்ஸ்ம் - த்வம்மேஹந்மே" என்னும் படிவிளையுமென்று திருவுள்ளம்பற்றியிறேதிருக்குழலாதுகிறது. *

யழிப்பதாகப்புஷ்கலாவர்த்தகாதிமேகங்களேயேவிக்கல்வர்ஷத்தை வர்ஷிப்பிக்க, (சு) "கல்லெடுத்துக் கண்மாரிகாத்தாய்" என்கிறபடியே கோவர்த்தநோத்தரணம்பண்ணி, அந்தவர்ஷத்தை ரக்ஷ்ய வர்க்கத்தின்மேலே விழாதபடி நோக்கின திவ்யசேஷ்டிதரணித்தை யநுபவித்தார் - கீழ்;

(சு) பி-டை-கை.

http://acharya.org

வ்யா;— (க) ''குழல்கோவலர்'' என்கிறபடியே-கோபர்க்குக் குழலூதுகை ஜாத்யுசிதவ்ருத்தியாகையாலே, ஸ்ரீநந்தகோபர் திருமகனுகையாலே தானும் அந்தவ்ருத்தியிலே யதிகரித்துப் பலகாலும் குழலூதிக்கொண்டு போருமவனுகையாலே, ஒருநாள் ஸ்ரீப்ருந்தாவநத்திலே நின்று திருக்குழலூதத,

அந்தக் குழலோசைவழியே யுவதிகளான ஸ்ரீகோபிமாரிலே சிலர், தங்கள் பந்துக்கள் பண்ணிவைத்த காவல்களையும் கடந்து, இவன் நின்றவிடத்தேவந்து சூழ்ந்துகொண்டு நின்றபடியையும், வேறே சிலர் அரைகுலையத் தலைகுலைய வோடிவந்து ஸ்த்ரீத்வம் † பின்னிட்டினபடியாலே, நெகிழ்ந்தவுடையை ஒரு கையாலே ‡ தாங்கி இவனளவிலே கண்டே நின்ற படியையும், உபரிதநலோகவர்த்திகளான ஸ்த்ரீகள் இக்குழலோசையைக் கேட்டுவந்து திரண்டு நெஞ்சுருகுகை, கண்கள்பனிக்கைமுதலானவிக்ருதிகளோடே இதிலே செவிமடுத்துக்கொண்டு நின்றபடியையும், மேநகைதிலோத்தமை முதலாக நிருத்தகீத பரைகளாய்த்திரியும் அப்ஸரஸ்ஸுக்கள், உலாவியுலாவிக் குழலூதுகிற விவனுடைய வடிவையும் குழலோசையையும்கண்டு, ''நாமும் சிலராயாடிப்பாடித் திரிகிறோமே'' என்று லஜ்ஜித்து அறிவழிந்து, தந்தாமுடைய ஆடல் பாடல்களைத் தாங்களே மாறினபடியையும், ஸததகீதபராய்த்திரியும் தும்புருநாரதரும் திவ்யமிதுனங்களும் இந்தக்குழலோசையினுடைய ரஸத்திலே யீடுபட்டுத் தந்தாமுடைய வீணையைமறப்பார், ''திகிரம் தொடோம்'' என்பாரான படியையும், ஆகாசசாரிகளான காந்தப்பரெல்லாரும் அம்ருதம் போலேயிருக்கிற இக்கீத வலியிலே யகப்பட்டு, சிதிலராய்க் கைமறித்து நின்றபடியையும், தேவர்களெல்லாரும் தங்கள் ஹவிர்ப்போஜநத்தைமறந்து, திருவாய்ப்பாடிகிறையவந்து திரண்டு, இக்குழலோசையினுடையரஸத்

''கானகம்படியுலாவியுலாவி'' என்றதைப்பற்ற (ஸ்ரீப்ருந்தாவநத்திலே) என்றது.

(கண்கள்பனிக்கை) ஆநந்தாஸ்ருவிழுகை. (கைமறித்து) என்றது-தாம்சிதிலராகையாலே ஒன்றுக்கும் கூமரல்லாமென்று, அந்தப்பா(ரு)வத்வதக்கையைத் திருப்பிஸமர்ப்பித்தென்றபடி. ஸ்ரீப்ருந்தாவநத்தில் இவன் குழலூத, அத்தைக்கேட்டு வரும் தேவர்கள் அந்த காநஸ்தலத்திலே வரப்ராப்தமாயிருக்கவும், திருவாய்ப்பாடி இவன் பிறந்து வளர்ந்த ஊராகையாலே அங்கு வந்து நிறைந்து, அநந்தரம் அவனைத்துடர்ந்தாரென்று திருவுள்ளம் பற்றி

† (பா) போகாதபடியாலே. (க) திரு-வி-கூ.

‡ (பா) காற்றை

http://acharya.org

மூ.—நாவலம்பெரிய தீவினில்வாழும்
நங்கைமீர்களிதோ ற்புதங்கேளீர்
னவலம்புரியுடைய திருமால்தூயவாயிற்
குழலோசைவழியே
கோவலர்சிறுமிய ரிளங்கொங்கை
குதுகுலிப்ப வுடனுளவிழ்ந்தெக்கும்
காவலுங்கடந்து கயிறுமாலையாகிவந்து
கவிழ்ந்துநின்றனரே.

ஸ்வா;—முதற்பாட்டு. (நாவலித்யாதி). ஜம்பூத்வீப மென்
கிற ப்ரஸித்தியை யுடைத்தான விதில் தெற்கில் முடிந்த ஏழ்ப
தாம்கூறிறே பெரியத்வீபமாவதென்னுதல். ஏழ்பதையும் கூட்டிப்

தை புஜித்து இவனைவிடாதே பின்பற்றித் திரிந்தபடிலையும், பகலி
ஜாலங்கள் தந்தாம் கூட்டை விட்டுவந்து சூழ்ந்து படுகாடுபோலே
கிடந்தபடியையும், பசுத்திரள்கள் இக்குழலோசையைக்கேட்டுப் பர
வசமாய்க் கால்களைப்பரப்பித்தலைகளை நாற்றிக்கொண்டு செவியை
யசைக்கவும் மாட்டாமல் நின்றபடியையும், மான்திரள்களானவை
மேய்கைமுதலான வற்றைமறந்து நிஸ்சலமாய்க்கொண்டு சித்ரார்ப்
பிதங்கள்போலே நின்றபடியையும் அசேதநமான மரங்களானவை
சேதநங்களிலுங் காட்டில் அத்யாஸ்சர்யமாம்படி ஈடுபட்டபடி
னையும் தனித்தனியேபேசி, அவனுடைய திருக்குழலோசையி
னுடைய வைசித்ரியை யநுபவிக்கிறார் - இத்திருமொழியில். (*)

வ்யா;—முதற்பாட்டு. (நாவலம்பெரிய தீவினில்) நாவலை
யுடைத்தான பெரியதீவிலே. க்ஷீராந்தரங் கூப்பற்றப் பெரு
மையையுடைய ஜம்பூத்வீபத்திலே யென்றபடி. இந்தத் வீபத்தி

யருளுகிறார் (தேவர்களித்யாதி). (கூட்டை) கூண்டை. (நாற்றிக்கொண்டு)
தொங்க விட்டுக்கொண்டு. ... ... *

அரு,—முதற்பாட்டு. (நாவலம் பெரியவித்யாதி). ''நாவலம்'' என்ற
விடத்தில் ''அம்'' என்றதும், ''தீவினில்'' என்றவிடத்தில் ''இன்'' என்றதும்
சாரியையென்று திருவுள்ளம்பற்றி சப்தார்த்தம் (நாவலேயித்யாதி). ஜம்பூத்வீ
பாதிபதயா உத்தரோத்தரம் இரட்டியாகஸமுத்திரங்களும்த்வீபங்களுமுண்
டாயிருக்க. இத்தைப்பெரிய தீவென்கை சேருமோ வென்ன, வைபவத்தாலே

http://acharya.org

பெரியத்வீப மென்னுதல். இதொன்றுமேலயிறே எட்டுக்கும் பெருமையுண்டாயிற்று. அதாவது-எட்டுமே போகப்ரதாநஸ்த்தலங்களாகையாலும், அந்த ஸ்த்தலங்களில் போகங்களுக்கும் உபரிதந பாதாள லோக போகங்களுக்கும் ஆர்ஜநரூபேண ஸாதநப்ராதாந்யம் இங்கே யாகையாலும், இது தன்னுள்ளே ஸாதநஸாத்யங்களுண்டாகையாலும், ஸர்வஜ்ஞாத்காரபரரும் தத்ஸம்ப்ரதாய முமுக்ஷுக்களும் இங்கேயாகையாலும், அஸாதாரண விக்ரஹப்ராதாந்யங்கள் இங்கேயாகையாலும், இவ்விடம் நின்றும் சென்றவர்களை அங்குள்ளநித்யமுக்தரும் ஈஸ்வரனும் ஆதரிக்கையாலும், இதுவேபெரியத்வீபமென்ன வேணும். மிக்க நாவலாலே உபலக்ஷிதமான த்வீபங்களில் பெரியத்வீப மென்றதாய்த்து. (வாழும் நங்கைமீர்கள்)

னுடைய வைபவம் வேறொரு த்வீபத்துக்கில்லையிறே. அதாவது - த்வீபாந்தரங்களெல்லாம்போக(஭ோக) பூமியாயிருக்குமித்தனையிறேயுள்ளது; ஆர்ஜநபூமியாயுள்ளது இதிலேயிறே; இது தன்னிலும்நவமகண்டமான பாரதவர்ஷமிறே ஆர்ஜநபூமியாயிருப்பது; வர்ஷாந்தரங்களும்த்வீபாந்தரங்களும் போகபூமிகளித்தனையிறே; அப்படியிருந்த தாகிலும் பாரதவர்ஷ ப்ராதாந்யத்தைப்பற்ற த்வீபாந்தரங்களிற்காட்டில் இத்தத்வீபத்துக்குஏற்றம்சொல்லக்குறையில்லை; த்வீபாந்தரங்களில்போகங்களுக்கும்உபரிதநபாதாளலோகங்களில் போகங்களுக்கும் மோக்ஷத்துக்கும்ஸாதநாநுஷ்டாநம் பண்ணலாவது இங்கேயாகையாலும், திவ்ய தேசங்களும் முமுக்ஷுக்களும் ப்ராசுர்யேணவுள்ளது இங்கேயாகையாலும்இந்தப் பாரதவர்ஷத்தோடே கூடியிருக்கையாலே ஜம்பூத்வீபத்தை "பெரியதீவு"

வம்.இந்தத்வீபத்திலுமெல்லாம்ஆர்ஜநபூமியாயிருக்குமே?.போக(஭ோக) பூமிகளில்லையோவென்னவருளிரூர் (அதுதன்னிலுமித்யாதிவாக்யத்வயத்தாலே) இந்தத்வீபத்துக்கும் போகபூமிகளுண்டானலும்இதுக்கேற்றம் சொல்லும்படியேயுகனேயென்னவருளிரூர்(அப்படியித்யாதி). பாரதவர்ஷத்துக்குச்சொன்ன ப்ராதாந்யத்தை உபபாதியாநின்று கொண்டுப்ரக்ருதார்த்தத்தைஉபஸம்ஹரிக்கிரூர்(த்வீபாந்தரங்களிலித்யாதி). மேற்திருமொழிதுடங்கித்தாளுதன்மையாய்வர, இங்கே ஆழ்வார் "நங்கைமீர்" என்று ஸ்த்ரீகளைஸம்போதிக்கக் கூடுமோவென்னும் சங்கையிலே, மேற்சொல்லுகிற தேவைபவம் நெஞ்சில் படும்படி

http://acharya.org

(க) "வாழாட் பட்டுநின்றீர்" என்னுமாபோலே, வாத்சல்யம் ஸாத்மியாந்தரத்திலே மூட்டுகையிறே வாழ்வாவது; இவ்வாழ்வு தானேயிறே-இவர்கள் குணபூர்த்திக்கும் ஹேது. (இதோபற்புதம் கேளீர்) இதோராஸ்சர்யம், கேளிகோள்.

(நாவலம்புரியுடைய திருமால்) தாய்தான வலம்புரியை யுடையவ்ஞகையாலும் திருமாலாகையாலும், ப்ரதிகூலரைநிரஸிக்கவும் அநுகூலரைச் சேர்ப்பிக்கவும் வல்லபரிகரத்தையுடையவன். வலம்

என்றருளிச்செய்கிறார். (வாழும்நங்கைமீர்கள்) அவனவதரித்த தேசத்திலே பிறந்து, அவனுடைய அவதாரகுணசேஷ்டிதங்களையெல்லாம் அநுபவிக்கையாகிற வாழ்வையுடையராய், அதுக்கு ஈடான ஜ்ஞாநப்ரேமங்களால் பூர்ணைகளாயுள்ளவர்களே யென்று, தாமும்கோ(க்)பஜந்மத்தை ஆஸ்தாநம்பண்ணினவராகையாலே, திருவாய்ப்பாடி யிலுள்ளாரோடு ஸஜாதியராய்நின்று, அங்குத்தை விசேஷஜ்ஞைகளான ஸ்த்ரீகளிலே சிலரைஸம்போதித்து அருளிச்செய்கிற ரென்னுதல்; அன்றிக்கே, (உ) "ஸ்ரீவாஸுதேவோ ஸர்வ மிதி ஸ மஹாத்மா ஸுதுர்லப: ப்ரஸாந்தாத்மா கோடிஷ்வபி மஹாபுருஷ ஜாயதே - ஸர்வவாஸுதேவோ ஸர்வமாத்மாக் புருஷ உத்பந்நோதே! ஸ்த்ரீப்ராயமிதரத்ஸர்வம்" என்கிறபடியேபகவத்வ்யதிரிக்தமெல்லாரையும் ஸ்வாதந்த்ர்யகந்த(க்ஷ)ரஹிததயா ஸ்த்ரீப்ராயரென்று நினைத்து, ஜம்பூத்வீபத்தில் பகவதநுபவ பரரான விசேஷஜ்ஞராபடைய "நங்கைமீர்" என்று ஸம்போதிக்கிறாராகவுமாம். (இதோநற்புதம் கேளீர்) இதோராஸ்சர்யம் கேளிகோள்.

(நாவலம்புரியுடைய திருமால்) தாய்தானவலம்புரியையுடைய ஸ்ரீயப்பதியான்வன். இத்தால் - ப்ரதிகூலரை நிரஸிக்கவும் அநுகூலரைச் சேர்ப்பிக்கவும்வல்ல பரிகரத்தையுடையவனென்கை. ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யத்துக்குத் தாய்மையாவது - சேஷிநிஷ்டனவறிந்து கார்யம்

யான வாழ்வையும் பூர்த்தியையும் தர்ஸிப்பியாநின்று கொண்டு அத்தமநூஞ்சிலர் (அவனவதரித்த வித்யாதி). தாஸனதன்மையைப்பற்றி பரிஹாராம்ஸம் (அன்றிக்கேயித்யாதி).

(வலம்புரியை) என்றது - ப்ரதக்ஷிணமான ஆவர்தத்தையுடைய ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யத்தை யென்றபடி. (திருமால்) என்றது - விசேஷ்ய ஸமர்ப்பணமாகத் திருவுள்ளம்பற்றி "தாயவலம்புரி" என்று சொன்னதுக்குத் தாத்பர்யம் (இத்தாலித்யாதி). "தாயவலம்புரி" என்றத்தால் இந்தத்தாத்பர்யம் லபிக்கும்படியை உபபாதிக்கிறார் (ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யேத்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே).

(க) நிருப்பல்-கு. (உ)

http://acharya.org

புரிக்குத் தாய்மையாவது-தேஹகுணசுத்தியும் ஆத்மகுண சுத்தியும். மேல்தாவள்யமாய் உள்ளும் மண்ணீடாயிராதவளவேபுன்னித்து சேஷ்வார்த்தகந்தமஹிதமாகப்பரார்த்தமேயாயிருக்கை. "தனிமை யும் இளமையும் மடப்பத்தையும் காட்சியையும்மதிப்பையும்மதியா தேபிரியதுவேத்தவாருங்கோள்" என்றதானே அதிரவத்ருயிருக்கை. "மடத்தனியசங்கொலியும், படைபோர்புக்கு முழங்குகை மூயிறே யிருப்பது. (தூயவாயில் குழலோசைவழியே) திருப்பவள த்துக்குத் தாய்மையாவது - நிஷேதாபாவஸ்தித்யர்த்தமாய், ரசசகமான திருக்குழலோசை வழியாலே ஸகலரையும் வசீகரிக்கை யிறே.(க) "ரா ஸாஸ்ரி ரா உபிஜா ஸ்ரீ- ரா மோத்விர்காபிபாவரிந்" என் கிறமாதாமேயன்றே.

செய்யவல்ல சுத்தி. இப்படியிருக்கையாலே தன்னுடைய திவ்ய கொண்டே அவனுகந்தார் வாழவும் முனிந்தார் முடியவும் பண்ணு கிற்குமாய்த்து. (தூயவாயில் குழலோசைவழியே) திருப்பவள த்துக்குத்தாய்மையாவது - தன்னுடைய உக்தி விசேஷங்களால்லே அவ்வி கூலரை வாழப்பண்ணவல்ல சுத்தி. இப்படியிருக்கிற திருப்பவ ளத்திலே வைத்து ஊதுகிற திருக்குழலோசைவழியே. அத்திவழி "க்ருஷ்ணன்கிடாய் பெண்கள் கிடாய்" என்கிற வூராகையாலே உறவுமுறையாரானவர்கள் பலவகைப்பட்ட அரண்களிலே பெண்க ளைச்சொல்லிப்புக்குக் கட்டிக்கொடு கிடவாகிற்கச்செய்தே அவர்களை ஸ்லாரையுமுறுத்தி, தங்கள் செவியிலே புகுத்து உணர்த்தி "வாருங்கி ளோள்" என்பாரைப்போலே ஆகர்ஷிக்கிற குழலோசைவழிகாட்டி வாய்த்து இவர்கள் தாங்கள் வந்தது.

(தத்தி) பாலகுத்தி. சேஷியினவறிந்து கார்யம் செய்யவல்ல சுத்தி. திருப்ப வளத்துக்குச் சொல்லக் கடவதையாலே, இதற்குண்டான தாய்மையையிலே விரித்துக் காட்டுகிறார் (திருப்பவளத்துத்தியாதி). "குழலோசை வழியே வந்து" என்றன்வயம். திருவுள்ளம்பற்றி "தூயவாய்" என்றதாலே, அதுவே ரான் பெண்களை ஆகர்ஷிக்கையாகிற பலிதார்த்தத்தைக் காட்டாமே நின்று கொண்டு அர்த்த மருளுகிறார் (அதரவித்யாதி). (அரண்களிலே) என்றிவை காரணவாக்யத்தைக் கடாகஷித்து.

"கே" என்று லகூஷணயா கோரகூஷணத்தைச் சொல்லுகிறதாய், "வல் லர்" என்று வல்லொத்து - மெல்லொத்தாய், "வலர்" என்றிருக்கிறதாய்

(க) நா-அயோ-கஅ-கூ0.

http://acharya.org

(கோவலர்சிறுமியரிளங் கொங்கைகுதுகுலிப்ப)கோரக்ஷணத்தில் ஸமர்த்தரா யிருக்கிறவர்களின் சிறுப்பெண்களுடைய, அங்குரமாத்ரமே யன்றிக்கே, விஷயஸாபேக்ஷமானமுலைகள் கௌதூஹலம் செய்ப. குதுகுலித்தல் - த்வராதிசயத்தால் வந்த இளப்பம். (உடலுளவிழ்ந்து) கொங்கையளவேயோ? பேரிளங்கொங்கையினரழலாலே உடலும் வெதும்பி உருகி, நெஞ்சில் வ்யவஸாயமும் குலைந்து. (எங்கும் காவலும் கடந்து) மாதாபிதா ப்ராதாக்கள் முதலான ஸ்வஜநலஜ்ஜையும், கவாடபந்தம்முதலான வரணையும்,

---

(கோவலர்சிறுமியர்) கோரக்ஷணத்திலே ஸமர்த்தர்களானவர்களுடைய சிறுப்பெண்கள். (இளங்கொங்கை குதுகுலிப்ப) தங்கள் வசத்தில் நில்லாதபடி பரிணதமான முலைகளானவை, தங்களோப்பிற்பாடராக்கி "நாங்கள் முன்னே போகிறோம்" என்று கௌதூஹலம்பண்ண. (இளங்கொங்கை) சொல்கேளா ப்ரஜைகளாய்க்கொண்டு. குதுகுலித்தலாவது - த்வராதிசயத்தால் வந்த இளப்பம். (உடலுளவிழ்ந்து) கொங்கையில் குதுகுலிப்புமாத்ரமன்றிக்கே, கொங்கைக்கு ஆஸ்ரயமான சரீரமும், ஸர்வேந்த்ரியங்களுக்கும் ப்ரதாநமான முலைஸ்நேஹமும் கட்டிக்கொலைத்து. (எங்கும் காவலும் கடந்து) எங்குமுள்ள காவலையும் கடந்து. அதாவது-அறைகளுக்குள்ளேயிட்டுத் தாய்மாரணைத்துக் கொண்டுகிடக்கிறவிடங்களையுமடைத்துப் புறக்காவலாகவேண்டும் பந்துக்களும் கிடக்க, அந்தக்காவல்களையெல்லாம் கூறுபண்ணிக்கொண்டு போலே ஒரு சரக்காக நினையாமல் கடந்து.

திருவுள்ளம்பற்றி ஆர்த்த மருஞ்சிறார் (கோரக்ஷணேத்யாதி). குழலோசைகேட்டவேறும் ஸ்த்ரீகளுக்கு, யௌவநம் ஸித்தமாகையாலே, "இளம்" என்ற ஜாதியோ விசேஷத்தால் வந்த வயஸை சொல்லக்கூடாதபடியாலும், "குதுகுலிப்ப" என்று சேதநமாதி தோற்றச் சொல்லுகையாலும், "இளம்" என்றதுக்கு "பாலர்" என்று விசேஷித்து, அந்தப் பாலர்க்கும் முலைகளுக்குமுள்ள ஸாத்ருச்யத்தைக்காட்டுகிறார் (தங்களித்யாதி). "இளம்" என்றதுக்கு ஹார்தபரவம் (சொல்லித்யாதி). உள்ளென்ன, உடலென்ன, இவை அழிந்தென்றதனால் தாத்பர்யார்த்தம் திருவுள்ளம் பற்றித்தாத்பர்யார்த்த மருளுகிறார் (கொங்கையிலித்யாதி). மற்றை இந்த்ரியங்களிருக்க, முலைஸ்நேஹத்தைச் சொன்னதற்கு [illegible] (மேலுங்) பக்கி. "கலிம்ந்து"

http://acharya.org

மூ.—இடவணை யிடத்தோளொடுசாய்த்
திருகைகூடப் புருவம்நெரிந்தேறக்
குடவயிறுபட வாய்கடைகூடக்
கோவிற்தன்குழல் கொடுதினபோது

தோழிமாரானவர்களுடையநியத்திருத்வத்தையும் கடத்து. (கயிறு மாலையாகி) கயிற்றையுழுங்கிலகப்பட்டாரைப்போலே. நேசபாசலேச மெத்தறத்துமற்று பத்தயுத்த பாசமான குழலோசைவழியே. (வந்து). சென்று (வந்து) அவ்விடத்திலும் தம்முடைய நியத்திருத்வம் தோன்ற அங்கே நிற்கிறார்போலே காணும். * கண்ணென்னும் நெடுக்கயிறும் எமிபரா ஹியென்னும்படி குழலோசைதூபராஹியாயிருக்கு மிறே. * எட்டிநோடாண்டெனுங் கயிறு அப்லகளை என்செய்யாது தான்; (கவிழ்த்து நின்றனரே) கயிறுமாலைவழியேவந்து இத்தவனியினுடைய ஆஸ்ரயத்தைக்கண்டபின்பு, நவோடைகளாகையாலே, விளைகுழாபுதுங்குலம்பார்த்து நினைறார்களென்னுதல். எதிர் செறிக்கமாட்டாமல் நின்றார்களென்னுதல்.

இத்தால், ஸதாசார்யோக்தி விசேஷமான ஸப்தாகூரப்ரகாசோபதேசத்தாலேகேவல ப்ரமாணிப்பாயாஜ்ஞாதகர்களைமத்த்யாபிமாநரஹிதவசவர்திகளாய் ஜ்ஞாநபக்திவைராக்யக்களோடே நின்றப்ரகாரவிசேஷங்களைக்காட்டுகிறது.

(கயிறுமாலையாகி வந்து) கயிற்றிலே யொழுங்குபடக் கோத்தமாலைகள் போலே நிரைநிரையாகவந்து. (கவிழ்த்து நின்றனரே) இவளைச் சூழ்ந்துகொண்டு நின்றார்கள். அன்றிக்கே, குழலோசைவழியேவந்து இவளைக்கண்டவாறேலஜ்ஜித்துக் கவிழ்த்தலையிட்டுக்கொடுநின்றார்களென்னுதல்; எதிர்செறிக்கமாட்டாமல்கவிழ்த்தலையிட்டு நின்றார்களென்னுதல். (க)

என்றதற்கு இரண்டர்த்தம் - சூழ்த்தலும், கவிழ்த்தலையிடுகையும். அந்தக் கவிழ்த்தலையிடுகையும் - லஜ்ஜையாலும் எதிர் செறிக்கக்கூடாமையாலும் இரண்டுவித மென்று திருவுள்ளம் பற்றி, ஆசூமன்றர்த்தமருளினார் (இவளைப்பித்யாதி வாக்யத்ரயத்தாலே). (எதிர் செறிக்கமாட்டாமல்) என்றது - அவன் குழலூதும்போது அவனுடைய ஸௌந்தர்யத்தைக் கண்டு மிட்டி நின்று பார்க்கமாட்டாமலென்றபடி. ... ... (ச)

http://acharya.org

மடமயில்களொடு மான்பிணை போலே
மங்கைமார்கள் மலர்க்கூந்தலவீழ
உடைகெகிழ லோர்கையாற்றுகில்பற்றி
யொக்கியோடரிக்க லுற்றனரே. (உ)

ஸ்வா;—இரண்டாம்பாட்டு. (இடவணரைபித்யாதி) இடப்பார்ஸ்வத்தில் ஸ்மஸ்ருஸ்தாநத்தை இடத்திருத் தோளோடே சாய்த்து, இரண்டு திருக்கையும் திருக்குழலோடே சேர்த்து, திருப்புருவங்களானவை தெளித்து, திருக்குழலை நோக்கித் திருவயிறுமீலே வாயுவைப்பூரித்து நிறுத்தித் திருப்பவளத்தாலே க்ரமஸ: க்ரமஸ: விட்டுதவேண்டுகையாலே திருவயிறு குடம்போலேதோற்றத் திருப்பவளமிரண்டருகும் குவித்துத் திருக்குழல்தன்னைக்களவாக. (கோவிந்தன் குழல்கொடீதினபோது) கோரக்ஷணத்திலே ஒருப்

வ்யா.—இரண்டாம்பாட்டு. (இடவணரை யிடத்தோளோடு சாய்த்து) இடப்பார்ஸ்வத்தில் ஸ்மஸ்ருஸ்தாநத்தை இடத்திருத் தோளோடே சாய்த்து. (இருகை கூட) இரண்டு திருக்கையும் திருக்குழலோடே சேர. (புருவம் நெரித்தேதாய்) திருப்புருவங்களானவை நெளித்து மேலேகிள. (குடவயிறாய்) திருவயிற்றிலே வாயுவைப் பூரித்து நிறுத்தித் திருப்பவளத்தாலே க்ரமச: விட்டு†ஊதவேண்டுகையாலே திருவயிறு குடம்போலே தோற்ற. (வாய்கடைகூட) திருப்பவளம் இரண்டருகும் குவித்து திருக்குழல் தன்னைக்களவாக. (கோவிந்தன்குழல்கொடீதினபோது) கோரக்ஷணத்திலே தீக்ஷிதனுப் அவை விலங்காமைக்கும் மேய்கைக்கும் மீளுகைக்கும் தகுதியாக ஊதவல்லனாகையாலே "கோவிந்தன்" என்கிறது; அபியாதவனாதிலும் த்வநிவாய்ப்பாலே ஆகர்ஷகமாம்படி யிருக்கையாலே "குழல் கொடு" என்கிறது. இத்தால் ஊதுகிறவனுடைய ஸாமர்த்தியமும்,

---

அரு.—இரண்டாம்பாட்டு. (இடவணரையித்யாதி) "அனார்" என்றதுக் கர்த்தம் (ஸ்மஸ்ருஸ்தாநத்தை) என்றது. "கிருஷ்ணன்குழல் கொடீதின போது" என்றதே "கோவிந்தன்" என்றதுக்குத் தாத்பர்ய மருளிரார் (கோரக்ஷணேத்யாதி). கோவிந்தன் குழலூதினபோது என்குழல்போந்திருக்க, கொடு" என்று ஸாதாரத்வம் ஸ்ப்தமாகவருளிச் செய்ததுக்குத் தாத்பர்ய மருளிரார் (அபியாதவனித்யாதி). "கோவிந்தன் குழல் கொடு" என்றபத்வம்பலித்தை யருளிரார் (இத்தாலித்யாதி).

---

† (பா) விட்டு.

http://acharya.org

பெரியாழ்வார் திருமொழி, கூ-ப, கூ-தி, உ-பா, இடவணைரை. கூடை பிட்டு, அவை விலங்காமைக்கும் மேய்கைக்கும் மீளுகைக்கும் தகுதியாக ஊதலல்லலுணையாலே "கோவிந்தன்" என்கிறது. அறியாதவனுதிலும் குழல்வாய்ப்புதானே போருங்காணும்.

(மடமயில்களொடுமான்பிணைபோலே)பவ்யதையையுடைத்தான மயில்போலவும்,நோக்கத்தையுடைத்தானமான்பேடைபோலவும். (மங்கைமார்கள் மலர்க்கூந்தலவிழ) யுவதிகளான ஸ்த்ரீகள் புஷ்பாதிகளாலே அலங்கருதமான குழல்கள் நெகிழ்ந்தலைய. (உடைநெகிழ) ஒப்பித்துடுத்த பரியட்டம் நெகிழ். அரைகுலையத் தலைகுலையக் குழலோசைவழியே யோடிச் சென்று, ஸ்த்ரீத்வம் பிட்ணட்டினபடியாலே ஒடுங்கி. ஒல்குதல்- ஒடுங்குதல்.

அதுக்கு உபகாணமான குழலினுடைய வைலக்ஷ்யண்யமும் சொல்லிற்றாய்த்து.

(மடமயில்களொடு மான்பிணைபோலே) மடப்பத்தை யுடைத்தான மயில்கள் போலவும், நோக்கையுடைத்தான மான்பேடை போலவும். "மயில்கள்" என்கிற பன்மைக்கீடாக "மான் பிணை" என்கிற ஏகவசனமும் - ஜாத்யபிப்ராயமாய், பன்மையிலேயாகக்கடவது. (மங்கைமார்கள்) யுவதிகளான ஸ்த்ரீகள். (மலர்க்கூந்தலவிழ) புஷ்பாதிகளாலே அலங்கருதமான குழல்கள் நெகிழ்ந்தலைய. (உடை நெகிழ) ஒப்பித்துடுத்த பரியட்டம் நெகிழ. இப்படி அரைகுலையத் தலைகுலையக் குழலோசைவழியே யோடிவந்து. (ஓர்கையால் துகில் பற்றி) நெகிழ்ந்த துகிலை ஒருகையாலே தாங்கி. (ஒல்கி) ஸ்த்ரீத்வம் பின்னுட்டினபடியாலே ஒடுங்கி. (ஓடரிக்கணேடு நின்

"அரிக்கண்" என்ற தார்ஷ்டாந்திகாதி குணமாக, மான்பதத்தை விசேஷிக்கிறார் (நோக்கையித்யாதி). கூந்தலுக்கு அலங்காரம் சொல்லும்போது மலர்மாத்ரமே யென்கிற நிர்பந்த மில்லாமையால், மற்று முள்ள சோபாவஹங்களைக் கூட்டிச்சொல்லுகிறார் (புஷ்பாதிகளாலே) என்று. ஆதிசப்தத்தாலே மருவும் தமாலமும்சொல்லுகிறது. "துகில்நெகிழ" என்றதே "உடை" என்று-உடுக்கப்பட்டதுகிலைச்சொன்னதுக்குத் தாத்பர்யமருளுகிறார் (ஒப்பித்தித்யாதி). கூந்தலவிழ்கைக்கும், உடைநெகிழ்கைக்கும், ஓடிவாராதபோது ப்ரஸக்தியில்லாமையாலே "ஓடிவந்து" என்றதத்யாஹரித்து "குழலூதினபோது" என்றதைக்கடாகூஷித்துப் பலிதார்த்த மருளுகிறார் (இப்படியித்யாதி). (ஸ்த்ரீத்வம்பின்னுட்டின) என்றது - க்ருஷ்ணனிருந்த விடத்துக்குத் தான்தனே வருகையால் போன ஸ்த்ரீத்வம் உடைநெகிழ்கையாலே பின்னுட்டிற்றென்ற

http://acharya.org

மூ —வானிளவரசு வைகுந்தக்குட்டன்
வாசுதேவன் மதுரைமன்னன்நந்த
கோனிளவரசு கோவலர்குட்டன்
கோவிந்தன் குழல்கொடுநினபோது
வானிளம்படியர் வந்துவந்தீண்டி
மனமுருகி மலர்க்கண்கள்பனிப்பத்
தேனளவு செறிகூந்தலவிழச்
சென்னிசேர்த்துகின்றனரே.

கெகிழ்ந்தவுடையை ஒரு கையாலே தாங்கி. (ஓடரிக்கணேடை நின்றனரே) ஸ்த்ரீத்வம் பின்னிட்டிலுலும். ஓடுகிற கண்ணை நிஷேதிக்கப்பாமோ, பிறட்சியையும் ரேகையுமுடைத்தான கண்ணேடே. (நின்றனரே) ஒல்கிநின்றனரே. .... (உ)

ஸ்வா;— மூன்றும்பாட்டு. (வானிளவரசித்யாதி). இளவரசாயிருப்பவர் தொழுகையாலே "வானிளவரசு" என்கிறது. அவர்கள் அத்யந்தம் சிசுஸ்தனந்தயனாக நினைத்து, மங்களாசாஸந பர

றனரே) ஸ்த்ரீத்வம் பின்னிட்டிலும் ஓடுகிற கண்ணை நிஷேதிக்கப் போகாதே? செவ்வரி கருவரியோடினகண்கள் அவன் பக்கலிலே போடநின்றார்கள். "மடமயில்" "மான் பிணை" என்றத்ருஷ்டாந்தத்வயத்துக்கும் "மலர்க்கூந்தலவிழ" "ஓடரிக்கணேடை" என்கிற இரண்டும் தார்ஷ்டாந்திகம். (உ)

வ்யா.—மூன்றும்பாட்டு (வானிளவரசு) பரமபதத்துக்கு இளவரசாயுள்ளவன். வ்ருத்த(ஜ்ஞ)மந்த்ரிகளிழே பாலராஜாவானவன்வர்த்திக்குமாபோலே, (க) "மூதுவராம்-விண்ணட்டவர்" என்கிற நித்யஸூரிகளை ப்ரதாநராக்கி அவர்கள்கீழே தன்னேயமை

புடி. ஸ்த்ரீத்வம் பின்னட்டியொடுகின்னவர்களுக்குக் கண்ணேடேநிற்கக்கூடுமோ வென்ன, (ஸ்த்ரீத்வம் பின்னட்டிலுலுமித்யாதி). *த்ருஷ்டிசித்தாபஹாரியான விஷயவைலக்ஷண்யத்தாலே நிஷேதிக்கப்போகாதென்றுகருத்து. "அரியோடி கண்ணேடநின்றனர்", என்றந்வயித்துச் சப்தார்த்தமருளுகிறார் (செவ்வரியித்யாதி). (அரி) கண்ணில்ரேகை. ... ... (உ)

அரு;—மூன்றும்பாட்டு(வானிளவரசித்யாதி)பரமபதத்திலீச்வரசுண்டோ இளவரசென்கைக்கென்ன, தாத்பர்யமருளுகிறார் (வ்ருத்தேத்யாதி), உத்

http://acharya.org

ராய்ச் சூழ்ந்திருந்தேத்துகிறவர்களுக்கு அத்யந்த பவ்யனுயிருக்கையாலே "வைகுந்தக்குட்டன்" என்கிறது. (வாசுதேவன்) வஸுதேவபுத்ரன்-வாசுதேவன். (மதுரைமன்னன்) மதுரைக்கு மன்னனுயிருந்தவனே நிரவிக்கையாலே "மதுரைமன்னன்" என்கிறார். உக்ரஸேநனே அபிஷேகம் செய்வித்து மதுரைக்குக் கேள்வியாக வைத்தவளவேயிறே உள்ளது. அத்தாலும் மன்னன் தானேயிறே.

த்துக்கொண்டு இவர்களுக்கு சேஷியாயிருக்குப்படி. "திருவனந்தாழ்வான் மடியிலும், ஸ்ரீஸேநாபதியாழ்வான் பிரம்பின்கீழிலும், பெரியதிருவடி சிறகின்கீழிலுமாய்த்து இத்தத்வம் வளருவது" என்றிறே பட்டாரருளிச்செய்வது. (வைகுந்தக்குட்டன்) அங்குள்ளார்க்குக் குழைச்சரக்காக நினைத்து * அஸ்தாநேபயசங்கை பண்ணி அவதாரம் நேராக்கவேண்டும்படியான பருவத்தையுடையவன். (வாசுதேவன்) ஸ்ரீவஸுதேவர் திருமகன். இத்தால் *பிறப்பிலியான பரத்வத்தில் வ்யாவ்ருத்தி. (மதுரைமன்னன்) ஸ்ரீமதுரைக்குராஜாவானவன். பரமபதத்தில் ஸ்வதந்த்ராயிருப்பாரொருவருமில்லாமைபோலே தன்னுடையஆஸ்ரித பாரதந்த்ர்யம் தோற்ற இருந்தும்படியைப்பற்ற "இளவரசு" என்கிறது; இங்கு இரு

தார்த்தத்துக்குஸம்வாத மருளிச் செய்கிறார் (திருவனந்தாழ்வானித்யாதி). வைகுந்தபதத்தாலே தத்ரத்யரைச் சொல்லுகிறதென்றும், "குட்டன்" என்கிற ப்ரீதிவிஷயபூதனென்றும் விவக்ஷித்துத் தாத்பர்யமருளுகிறார் (அங்குள்ளார்க்கித்யாதி). (குழைச்சரக்கு) அஸாரமான வஸ்து. இத்தால் ஸ்வரூபஹாநிஸுஷமனென்றபடி. "வாசுதேவன்" என்றதற்கு "ஸர்வம் வஸத்யஸ்மிந்-ஸர்வம் வஸதி யஸ்மிந்" இத்யாதிவ்யுத்பத்திஸித்தார்த்தத்தை விட்டு, "வஸுதேவஸ்யாபத்ய வஸுதேவஸ்யாபத்யம்" என்கிறவ்யுத்பத்திஸித்தார்த்தம், க்ருஷ்ணனுக்கு தர்ம்யைக்யத்தைப்பற்ற நிர்வஹிக்கவேண்டாமையால் மிகவும்சேருகையாலே சப்தார்த்தம் காட்டுகிறார் (ஸ்ரீவஸுதேவேத்யாதி). பதார்த்தம் (இத்தாவித்யாதி). க்ருஷ்ணனுக்கு விசேஷணமாக "வரனிளவரசு" என்றும் "வைகுந்தக்குட்டன்" என்றும் சொல்லியிருந்ததேயாகிலும், அந்த விக்ரஹ விசிஷ்டனிற்காட்டில் இந்த விக்ரஹவிசிஷ்டனுக்குப் பிறப்பால் வ்யாவ்ருத்தி சொல்லலாமென்று நிருவுள்ளம். "வானிளவரசு" என்று அக்கேவலீசேஷணமிட்டு இங்கே விசேஷணமிடாதே "மன்னன்" என்றதற்குப்பாவத்தை யருளுகிறார் (பரமபதத்திலித்யர்த்தி வாக்யத்வயத்தாலே).

http://acharya.org

(நந்தர்கோனிளவரசு) பஞ்சலக்ஷம் குடிக்குமரசு நந்தகோபனு கையாலே, (க) "நந்தன்மைந்தனுவாகுமம்மி" (உ) "நந்தகோபன் குமரன்" (கூ) "நந்தன் பெற்றனன் நங்கள் கோன் பெற்றிலன்" என்கையாலே கோரக்ஷணத்துக்கும் கோபர்க்கும் ரக்ஷகன்தானே யாய், இவர்கள்காலிலே ஒருமுள்பாய்ந்தால் இடறுதல் செய்தால் கோவுபடுவான்தானே யாகையாலே, இளவரசாய் நின்று ரக்ஷிக்கு மவன். "மைந்தனுகப்பெற்றோம்" என்கையாலேயிறே "நம்மி" என் றதும். (கோவலர் குட்டன்) *தன்னேராயிரம் பிள்ளைகளோடொத் தவன். அவர்களுக்கும் ரக்ஷ்யமானவன். அவர்கள்தாங்களும் இவ னைநோக்கிச்சென்று செறச்செய்யுமவர்களிறே. (கோவிந்தன்) *குறைவொன்றுமில்லாத கோவிந்தன் (குழல்கொடுதினபோது) வசிகாரபரிகரமான குழல் கொடுதினபோது.

ந்ததே குடியாக ஸ்வதந்த்ராகையாலே சரசுஅறுத்துக்கொண் டிருக்கும்படியைப்பற்ற "மன்னன்" என்றது.

(நந்தர்கோனிளவரசு) "வாசுதேவன்" என்றதுக்கும் அவ் வருகேயொரு நீர்மையிறேறுது. அது ராஜகுலம்; இது கோபகுல மிறே. ஸ்ரீநந்தகோபர் திருமகனை இளவரசு. பஞ்சலக்ஷம் குடிக் கும் அரசு ஸ்ரீநந்தகோபராகையாலே, இவனை "இளவரசு" என்கி றது. (கோவலர்குட்டன்) *வைகுந்தக்குட்டனில் வ்யாவ்ருத்தி. கோபஜாதியாகப்பரிக்ரஹிக்கவேண்டும்படியான பருவத்தையு டையவன். (கோவிந்தன்) ஜாத்யுசிதமான கோரக்ஷணமேயாத் ரையாயுள்ளவன். (குழல்கொடுதினபோது) ஸர்வவஸீகாரபரிகர

"வாசுதேவன்" என்றதனால் பரத்வவ்யாவ்ருத்தி சொன்னபோதே ஸௌலப்ய்யம் தோற்றியிருக்க, "நந்தர்கோனிளவரசு" என்ன வேணுமோ வென்ன (வாசுதேவனித்யாதி). சப்தார்த்தம் (ஸ்ரீநந்த கோபரித்யாதி). இவ்விடத்தில் "இள" என்றதுக்குத்தாத்பர்யம் (பஞ்சலக்ஷமித்யாதி. நந்த கோபனிளவரசாகையாலே அரசிடத்துக்கொண்டு, இவர்களை நியமித்துக் கொண்டே யிருப்பனென்னும் சங்கையிலே, "கோவிந்தன்" என்கிரு தென்னுமிடம் தோற்றத் தாத்பர்யமருளுகிறார் (ஜாத்யுசிதேத்யாதி). "வானி ளம்படியர்" இத்யாதியில் சொல்லுகிறவர்த்தத்துக்குக் குழலூதுகை ஹேது வென்று தோற்றுகைக்காக விசேஷித்தார்த்த மருளுகிறார் (ஸர்வேத்யாதி).

(உ) திருப்பா-க. (கூ) பெரு தி-எ-கூ.

http://acharya.org

(வானிளம்படியர்வந்து வந்தீண்டி) வானிலேவர்திப்பாராய், அந்த லோகமுள்ளதனையும் ஜராமரணமின்றியிலே யிருக்கிற மாத்ரமேயன்றிக்கே, போக (ஶ்ரீX)யோக்யமான சரீரங்களையுடைய ஸ்த்ரீகள் (படி.) சரீரம். (வந்து வந்தீண்டி) குழலோசைவழியே வந்துசூழ்ந்துகொண்டு. (மனமுருகி) மகஸ்ஸுநீர்ப்பண்டமாகவுருகி ஆநந்தாஸ்ருக்கள் விகஸிதமான கண்களாலே ப்ரவஹிக்க. (தேனளவு செறி கூந்தலவிழ) ஓடிவந்த விசையாலே புஷ்பாதிகளுதிர்ந்தாலும் தேனே உதிர்க்கப் போகாதே; மதுவாலே நனைந்திறேகுழலிருப்பது. மீண்டும் மீண்டும் விழாநின்றால் வீழ்ந்ததுஅறியிலிறே சொருகலாவது. (சென்னிவேர்ப்ப) தேனுக்கும் வேர்ப்புக்கும் வாசிதெரியுமோதான். (செவி சேர்த்து நின்றனரே) ஆஸ்ரயாந்தரத்தில் போகாதபடி "என்னை நோக்கிஊதினன், என்னைநோக்கி ஊதினன்" என்று செவிநிறையுமளவும் சேர்த்து அதுவேபுருஷார்த்தமாக நின்றார்கள். .... (ரூ)

மான குழலைக்கொண்டு ஊதினபோது. (வானிளம்படியர்) வானிலே வர்த்திப்பாராய், அந்தலோகமுள்ளவளவும் ஜராமரணங்களின்றிக்கேயிருக்குமளவின்றிக்கே, போகயோக்யமான சரீரங்களையுமுடைய ஸ்த்ரீகள் (படி) சரீரம். (வந்துவந்தீண்டி) குழலோசைவழியே வந்துதிரண்டு. (மனமுருகி) மகஸ்ஸுநீர்ப்பண்டமாயுருகி. (மலர்க்கண்கள் பனிப்ப) மலர்போலேயிருக்கிற கண்களில் ஆநந்தாஸ்ருக்கள் துளித்துவிழ.

(தேனளவுசெறி கூந்தலவிழ) ஓடிவந்தவிசையாலே புஷ்பாதிகளுதிர்ந்தாலும் அவை முடிக்கையாலுண்டான தேன்சுவடு கிடக்குமிறே; ஆகையாலே தேனேலேடேகூடின செறிந்த குழல்களானவை அவிழ. (சென்னிவேர்ப்ப) நெற்றிவேர்க்க. தேவஸ்த்ரீகளுக்குவேர்ப்புண்டாமோ வென்னில்; வஸ்துக்களுக்கு ஸ்வபாவபேதங்களைப் பிறப்பிக்கும் திருக்குழலோசையால்வந்த விக்ருதியென்று கொள்வது. (செவிசேர்த்துநின்றனரே) இக்குழலோசையிலே செவியை மடித்துக்கொண்டு நின்றார்கள். .... (ரூ)

"வான்" என்றத்தாலே லக்ஷணயா வானில் வர்த்திப்பாரென்றாய், "இளம்" என்றதுக்கு வ்யாவர்த்த்யபூர்வகமாகத்தாத்பர்யத்தையும் காட்டுகிறார் (வானிலேயிதயாதி). (பண்டம்) வஸ்து.

http://acharya.org

மூ.—தேனுகன்பிலம்பன் காளியனென்னும்
தீப்பப்பூடுக ளடங்கவுழக்கிக்
காலக்கம்படி யுலாவியுலாவிக்
கருஞ்சிறுக்கன் குழலூதினபோது
மேனகையொடு தலோத்தமை யரம்பை
யுருப்பசியரவர் வெள்கிமயங்கி
வானகம்படியில் வாய்திறப்பின்றி
யாடல்பாடலிவை மாறினர்தாமே. (சை)

ஸ்வா;—நாலாம்பாட்டு. (தேனுகனித்யாதி). வசவர்தியா காதே, அஸுரவர்கத்தை நிரஸித்த வளவில் இவர்களில் குறைந் திருப்பாரில்லாமையாலே திருக்குழ லோசையாலே வசிகரிப்ப தாகவிறே ஊதத்தொடங்கிற்று. (தீப்பப்பூடுகள்) முளைக்கிறபோதே

வ்யா.—நான்காம்பாட்டு. (தேனுகனித்யாதி) "கழுதையான வடிவைக்கொண்டு காட்டுக்குள்ளேயிவதாகவந்துநின்றதேனுகன், இடைப்பிள்ளைகளும் தானுமாக விளையாடா நிற்கச்செய்தே அவர் களோடு ஸமானரூபனுய்க்கொண்டு வந்து கலந்து நம்பிமூத்தபிரா னேடொக்க விளையாடி நலியத்தேடின ப்ரலம்பன், பசுக்களும் இடையரும் தண்ணீர் குடிக்கிற மடுவை விஷத்தாலே தூஷித்துக் கொண்டு கிடந்தகாளியன்" என்று சொல்லப்பட்ட துஷ்பூண்டுகளை

அரு:—நாலாம்பாட்டு. (தேனுகனித்யாதி) (க) "ஏவம்தௌ லோகிஸித்தாபி: க்ரீடாபி: சேரதுர்வனே। நத்யத்ரித்ரோணிகுஞ்ஜேஷு கானநேஷுசரந்துச। பஶ்சாச்சாரயதோ கோ பர்தௌ தத்வனே ராமகிருஷ்ணயோ:। கோபரூபீப்ரலம்போகா தவ்யக்தஸ்தஜ்ஜிஹீர்ஷயா। உவாஹகிருஷ்ணோ பகவாந் ஶ்ரீதாமானம்பராஜிதம்। வ்ருஷபம் பத்ர ஸேநஸ்து ப்ரலம்போரோஹிணீஸுதம்" என்று சொல்லுகிற வசனங்களை யுட்கொண்டருளுகிறார் (இடைப்பிள்ளைகளித்யாதி). (துஷ்பூண்டுகளை) என் றது - துஷ்டங்களான பூண்டுகளை யென்றபடி. காளியனைப்ராணனோடே விட்டானும், தலையிலேநின்று கூத்தாடினதாலே தலையழித்தமை இவனுக் குச் சொல்லலா மென்று திருவுள்ளம்பற்றியருளுகிறார் (அடக்கவித்யாதி).

(க) பாக-

http://acharya.org

பெரியாழ்வார் திருமொழி, ந-ப, சு-தி, ச-பா, தேனுகன். சுளை

காஞ்சொறி எரிபுழு ஸர்பாதிகள் போலே ப்ரஹ்மித்தமான ஆஸுர வர்கமடையச் செருக்கு வாட்டி நிரஹிக்கிறது. இவைதான் விஷப்பூடுகளிறே. (தீப்பப்பூடு) தீம்பிலே ஒருப்பட்ட தீரிஸித கரணங்களையு முடையவர்கள். (கானகம்படியுலாவியுலாவி க்கருப்பிறக்கன் குழலூதினபோது) காட்டி டத்திலே வல்லாராடுப்போலே யிறே உலாவுவது. இப்படிநிருத்தம் குன்றாமல் உலாவியுலாவியிறே குழலூதிற்று. கரியதிருமேனியையும், பருவத்தால் வந்த விளைமையு முடையவன்.

யடங்கத்தலையழித்துப்பொகட்டு. "தீப்பப்பூடு" என்கிறது-பரஹிம்ஸாரூபமான தீம்பையுடைத்தான பூண்டென்றபடி. ஒரொன்றே அதிப்ரபலமாயிருக்க, இவற்றை "பூடுகள்" என்று க்ஷுத்ரமாகச் சொல்லிற்று - "நிரஹிக்கிறவனுடைய பலத்துக்கு இவை அத்யாபாஸங்கள்" என்று தோற்றுகைக்காக. ஆகையாலிறே "அழித்து" என்னுதே, "உழக்கி" என்றது.

(கானகம்படியுலாவியுலாவி) வாஸியறிவாரில்லாத காட்டுக்குள்ளே "தன்னுடைய நடையழகு காட்டவேணும்" என்னும் கருத்தாலன்றிக்கே, ஸ்வாபாவிகமாகத்தன்னிச்சையாலேநின்று ஸஞ்சரித்து. எப்படியேயானாலும் அடிமாறியிடப்புக்கால் வல்லாராடுப்போலேயிறே யிருப்பது. (கருஞ்சிறுக்கன் குழலூதினபோது) கண்டவர்கள் கண்களிரும்படி ஸ்யாமளமான திருமேனியையும் பருவத்தால்வந்த இளமையையுமுடையவன். (குழலூதினபோது) இப்படி யுலாவிக்கொண்டுநின்று திருக்குழலூதினவள

(அத்யாபாஸங்கள்) என்றது - க்ருஷ்ணன் பலத்துக்கிலக்காகைக்கு யோக்யதையில்லாமலிருக்கவும், லக்ஷ்யம்போலே தோற்றுகிறமாத்ரமாகையாலே அத்யந்த துர்லக்ஷ்யங்களென்றபடி. (உழக்கி) தேய்சுப் பொகட்டு.

"படி" என்றதுக்கு - ஸ்வபாவிகமாக வென்றது - ஸுப்தார்த்தமென்று திருவுள்ளம்பற்றி, "கானகம்" என்றபதத்தாலே தோற்றுகிற வ்யாவர்த்த்யத்தையருளிச் செய்துகொண்டு தாத்பர்யமருளுகிறார் (வாஸியித்யாதி). அழகு காட்டவேணு மென்னும் கருத்தாலே உலாவினனென்றால், இத்தைக்கண்டு ஆடல் மாறினரென்னக் கூடுமதொழிய, ஸ்வேச்சயா ஸஞ்சரித்தமாத்ரத்தாலே ஆடல் மாறின ரென்னக்கூடுமோ வென்ன வருளுகிறார் (எப்படியே யித்யாதி). "உருப்பஸிகள்" என்றும், "அவர்" என்றும் பதவிபாகம் திருவுள்ளம்பற்றி "அவர்" என்றதுக்கு ப்ரஸித்திபரத்வம் விவக்ஷித மென்று காட்டுகிறார்

http://acharya.org

(மேனகையொடு திலோத்தமை யரம்பையுருப்பசியரவர்வெள்கி மயங்கி) உபரிதந லோகங்களில் ஆடப் பாடவல்ல வர்களெல்லாரும் லஜ்ஜா விஷ்டைகளாய். அந்தலஜ்ஜை யினுடைய முதிர்த்தியாலே மயங்கி. (வானகம் படியில்வாய்திறப் பின்றி) வானிடத்திலும் பூமியிலும், கானகம் படியுலாவினது கண்டு ஆடல் மாறினர்கள். குழலூதினது கண்டு வாய்திறப்பும் பாடல்களும் மாறினர்கள். "அவை" என்று-அவர்களுடைய ஆட்டிலும் பாட்டிலுமுண்டான அவகாஹநத்தைச் சொல்லுதல். அவற்றைக் கொண்டாடுகிறஸதஸ்ஸுக்களில் செல்லவென் கிறது நினைக்கவும் தவிர்ந்தார்கள்.

வில். (மேனகையித்யாதி) "உபரிதநலோகங்களில் ஆடுகைக்கும் பாடுகைக்கும் தங்களுக்கு மேற்பட்டாரில்லை" என்று ப்ரஸித்தைகளாயிருக்கும் "மேநகைதிலோத்தமை அரம்பையூர்வசி" என்கிற அப்ஸரஸ்ஸுக்களானவர்கள் இவன் உடையழகையும் குழலோசையையும் கண்ணாலும் செவியாலும் அநுபவிக்கையாலே "நாமும் சிலராய் ஆடிப்பாடித் திரிகிறோமே" என்று லஜ்ஜித்து, லஜ்ஜையினுடைய முதிர்த்தியாலே மயங்கி.

(வானகமித்யாதி) "வானிடத்திலும் பூமியிடத்திலும் ஆடப் பாடவென்கிறவிது நம்வாயாற்சொல்லக்கடவோமல்லோம்" என்று தங்களுடைய ஆடலும் பாடலுமாகிற விவற்றைத் தவிர்த்தார்கள். இவர்கள் இப்படித்தவிர்த்தது, இரண்டினுடையவும் வாசியறிந்த மத்யஸ்தரானவர்கள், "இனி நீங்களாடவும் பாடவும் வேண்டா" என்று தவிர்க்கையாலேயோவென்னில்; அன்று; (தாமே) தாங்களே தவிர்ந்துவிட்டார்கள். .... (சு)

(உபரிதநேத்யாதி). இப்படி ப்ரஸித்தர் ஆடல்பாடல் மாறினால், மற்றவர்க்குச் சொல்ல வேண்டாவிறே யென்று கருத்து. "வெள்கி" என்றதுக்கு "கானகம் படியுலாவி" இத்யாதியைக் கடாக்ஷித்து ஹேது பூர்வகம் நாத்பர்யமருளுகிறார் (இவனித்யாதி). (முதிர்த்தியாலே) முற்றுதலாலே.

"அகம்" என்றதை "படி" என்றதோடும் கூட்டியருளுகிறார் (வானிடத்திலுமித்யாதி). "மாறினர்" என்றபோதே தாமேயென்றது அர்த்தஸித்தமாயிருக்க, "தாமே" யென்றதுக்குக்கருத்தை சங்காபரிஹாரமுகேநவெளியிடுகிறார் (இவர்களிப்படியித்யாதி).

http://acharya.org

ஸ்வா;-(தாமே) அவனுக்கும் இவர்களுக்குமுண்டான வாசியறி
ந்தமத்யஸ்தர் "பூமிபிறுண்டான வீதராகரைஉந்தாம்விரும்பு
ங்களாலே வசீகரித்தும், வானகத்திலுள்ளார் கொண்டாடுகிறவை
யும் உங்களுக்கதிகாரமாக நினைத்துப்போக்கிகோள். இனிக்கவி
ருங்கோள்" என்னுமல், தாங்களே லஜ்ஜாபுரஸ்ஸராக மாறினர்.
தர்மதாரதம்ய மறிந்தவர்கள் தர்மாஸ்ரயமான தர்மியை தர்ம
மாகநினைத்து, அந்தகர்மந்தானே "அவற்றைத்தர்மமாகநினைத்து
ப்ரவ்ருத்தியும் கோள்; ப்ரவ்ருத்தியிலீகளாகில் பாபவர்தகராம்"
என்றும் அவர்களிலையாதாப்போலே, இம்மத்யஸ்தர்சொல்
லும் வாயினோடே தாங்களே விட்டவர்கள், அவற்றில்இனி
இசைவர்களோ? இம்மத்யஸ்தர்சொல்லத்தவிர்ந்தவர்களன்றே;
அங்குச்சொல்லவிறே தவிர்ந்தது; அருளின் பத்திரூபாயஜ்ஞங்க
ளாதத்தாலே, "த்யஜ - ப்ரஜ - முஞ்ச - த்யஜ-வ்ரஜ - மாசுசஃ" என்
னுமல், மயர்வற்ற வர்களே "அந்தஸாதகர்மங்களைச் செய்யுங்
கோள்" என்றும்; (க) 'கோற்றகோன்பிலேன்' (உ) 'ஒளிக்திட்டேன்'
(கூ) " ஸர்வதர்மாந்பரித்யஜ்ய - மதேகம் சிஷ்டமோஸ்மி' என்பாரோடே
இவர்களையும் ஏகதேசத்திருஷ்டாந்தம் சொல்லலாமிறே; அவனைக்
கண்டு தாங்களே மாறுகையாலே.

அவன்தானே, ப்ரபஞ்சாவலம்பர்யாயம் நடக்கவேணுமென்று இவர்களுடைய வாடல்பாடலே மத்யஸ்தரையும் கூட்டிக்கொண்டாடினாலும் "உனக்கு வேண்டுவாரைவிட்டு நடத்திக்கொள். நாங்கள் அவற்றின் பேருங்கூடமறிகோங்காண்" என்னவும்வல்லராகிறே அவர்கள். ஆனாலிப்படியறிந்து அது தவிர்ந்தவர்கள்மீண்டும் அவற்றில்வ்யாபரிக்கிறது-கர்மபாவனை தலையெடுக்கையாலேயிறே. இதுதான் நாட்டுக்காக வுள்ளதொன்றிறே; ப்ரஹ்மபாவனை தலையெடுத்து "ஸோஹம்-தாஸோஹம்" என்றுநினைந்து கைங்கரியுகையும், கர்மபாவனைதலையெடுத்து "ஸோஹம் - லோஹம்" என்று ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்யமும் கடந்து போருகையும். ... .(ச)

அல;—அஞ்சாம்பாட்டு. அங்குள்ள அபலைகளான ஸ்த்ரீ
கள் வஸ்துவைதகளாஞர் களென்கிறவளவே யன்றிக்கே, இந்தகாந

(க) திவாய்-நி-எ-க. (உ) திரு மா-உரு. (கூ) ஸ்தோ-ர-உ.உ

http://acharya.org

மூ.—முன்னரசிங்கமதாகி யவுணன்முக்கியத்தை
முடிப்பான் முயலகில்
மன்னரஞ்சமது சூதகன்வாயிற்
குழலினைசை செவியைப்பற்றிவாங்க
கன்னரம்புடைய தும்புருவோடு
நாரதனும் தக்கம்விணைமறந்து
கிந்நரமிதுங்களுந் தந்தங்கிந்நரம்
தொடுகிலோ மென்றனரே. (நி)

ர்ருத்தங்களில் குசலராய் அவற்றுலே எல்லா லோகங்களையும் வசீகரிக்கவும் வல்லராய், தாங்களும் தங்கள் காந்ருத்தங்களின் வசமாய்த் தங்களைக்கொண்டாடி, புமான்களாயிருக்கிறவர்களுடைய ஸ்தைர்யத்தையும் சொல்லுகிறது இப்பாட்டால்.

ஸ்வா;— (முன்னிதியாதி). ஆர்ய்காதியைச் சொல்லுதல்; அது தன்னையே மாறுடிச் சொல்லுதல். அதாவது (க) "பண்டுமு னேனமாகி" என்றும், (உ) "பண்டிமின்று மேலுமாய்" என்றுமருளிச்செய்கையாலே "முன்" என்கிறது; அநாதிப்ரஸித்தியும் கூட்டுமிதம. ஹிரண்ய யுடைய வரப்ரதாநங்களும் நோக்கவேண்டுகையாலே நரம்ருகமாய். (அதாகி) தன்னுடையஜ்ஞாநசக்த்யா

வ்யா.—ஐந்தாம்பாட்டு. (முன்னரசிங்கமதாகி) முற்காலத்திலே "தேவாதி சதுர்விதஜாதியில் ஒன்றிலும் படக்கடவேனல்லேன்" என்று அவன்கொண்ட வரத்துக்கு அவிருத்தமாக நிரவிக்கைக்காக (கூ) "நரஸ்யார்த்தநம் கிருத்வா சிம்ஹஸ்யார்த்தேநைவ நரஸ்யார்த்த தமும்க்ருத்வா விஷ்ணுர்மஸ்யார்த்த தமும்ததா" என்கிறபடியே நரத்வ ஸிஹ்மத்வங்களிரண்டையும் சேர்த்துஒருவடிவாகக்கொண்டு. "அதாகி" என்றது, இப்படிநரத்வ ஸிஹ்மத்வங்களைச் சேர்த்து ஒருவடிவாக்கினவிடத்தில் சேராச்சேர்த்தியா யிருக்கையன்றிக்கே, (ச) "அழகியான் தானே யாயிருவன்தானே" என்னும்படி இருந்த

அரு;—அஞ்சாம்பாட்டு. (முன்னரசிங்கமித்யாதி) விருத்தமானவுபயாகாரத்தையும் கொண்டதற்கு ஹேதுவை யருளிச்செய்து கொண்டு ப்ரமாணபூர்வகம் சப்தார்த்தமும் காட்டுகிறார் (முற்காலத்திலே யித்யாதி). (படக்கடவேனல்லேன்) நசிக்கக்கடவேனல்லேன். "நரசிங்கமாகி" என்றல் போதிருக்க, "அது" என்றதற்குத் தாத்பர்யமருளுகிறார் (அதாகி யென்றதித்யாதி).

(க) தி-மொ-சு-கo கo. (உ) தி-ச-வி-உஉ. (கூ) (ச) ச-திருவ-உஉ

http://acharya.org

தள் குன்றுமல். (அவுணனித்யாதி) அநுகூல ப்ரதிகூலனுய்
ஸுரஜந்மத்திலே பிறந்தவன்தன்னுடைய அஜ்ஞாநாதிசக்திக
ாலே வந்த வரபலபுஜ பலங்களாலே வந்தகர்வத்தை முடிப்
தாக.

(மூவுலகித்யாதி) மூன்று லோகத்திலுண்டான ராஜாக்க
ளுஞ்சி வயிறு பிடிக்கும்படி வர்த்திக்கிற மதாவை நிரஸித்தவ
னென்னுதல்; * அபிமாந பங்கமாய்வருகையாலேயன்னரஞ்சுவதும்
இவன்தனக்கென்னுதல். இவன்தானே ஸ்வரூபாவேச ராம
மாய்மழுவினால் மன்னராருயிர் வவ்வினதைக் கண்டு சக்ரவர்
தி முதலானார்க்கு பயாபயப்ரதாநம் செய்தானும் இவன்தானே
யன்னவுமாம். ஆனால் க்ருஷ்ணன்தானே சக்ரவர்த்திதிருமக
னுமானு னென்னில்; தர்ம்யைக்யத்தாலே அதுவும் கூடுமிறே.
மூன்னேர்நாதிலடைவன்றேயென்னிலும் (க)"வையம் காக்கு முரு
வும் பேரும் செய்கையு மூழி தோறூழி வேறவன் என்கிற"
வழினுடைய வதிசயத்தைச் சொல்லுகிறது. (அவுணன் முக்கி
யத்தைமுடிப்பான்) *எல்லையில்லாத பெரும்தவத்தாலே பலபிறவி
ருக்களைப் பண்ணுநின்றுகொண்டு அமரரையல்லல்செய்து, தானே
ஜகத்துக்கெல்லாம் ப்ரதாநனுய், பகவந்நாமம் கேட்கப்பொறுமல்,
ிதுசொன்ன நாவே ஹேதுவாக "வயிற்றில் பிறந்தவிள்ளை" என்
ு பாராதே வாசாமகோசரமான பீடைகளெல்லாம் பண்ணின
ிரண்யாஸுரனுடைய வேண்டப்பாட்டை யழித்துப் பொகட்
வன்.

(மூவுலகில் மன்னரஞ்ச) மூன்று லோகத்திலுண்டான ரா
ாக்களும், அதிமாநுஷ சேஷ்டிதங்களால்வந்த தன்மதிப்பைக்
ண்டால் உள்ளம் நடுங்கும்படியிருக்கிற. (மதுரூதன்வாயிற்
ழலேனைசெவியைப்பற்றிவாங்க) ஆஸ்ரிதவிரோதியான மது
வை நிரஸித்தவனுடைய திருப்பவளத்தில் வைத்தூதின திருக்
அவுணன் பதத்தாலே தோற்றுகிற வர்த்தத்தைப் பாசுரகந்தியாக வருளிச்
செய்யா நின்றுகொண்டு, முக்யதையை முடிக்கைக்கு ஹேதுவாகத்தோற்று
வித்துத் தாத்பர்யார்த்தத்தை யருளுகிறார் (எல்லையில்லாத வித்யாதி). (வே
ண்டப்பாடு) பெருமை.

(க) இ.வாய்.எ-கூ-கக.

http://acharya.org

நேராலே கூடவுமாமிறே. (வாயித்யாதி) ஸ்ரீகீதை அபயப்ரதானம் முதலானசாஸ்த்ரங்களே, (க)'ஸர்வகுஹ்யதமம்-அவாக்யநாதரஃ'' என்னு மல், ஸஹ்ருதயமாக வருளிச்செய்த வாயில் குழவிணைசைக்கும வசிக்குதராகாதாருண்டோ? உண்டாரூலும் செவியைப்பற்றி வாங்கிநின்றுல் தரிக்கவல்லாருண்டோ?.

(நன்னரம்பித்யாதி) செவிபடைத்தாரெல்லாரையும்வசிகரிக்கவற்றாய்த் தமக்கும் அபிமதமான வீணாநரம்பையுடையவர்கள், தங்களுக்கு உடைமையாக நினைத்திருப்பதும் இவ்வளவேயிறே, காசவித்யைக்கு ''தும்புரு,'' ''நாரதர்'' என்று இருவரும் ப்ரஸித்தராயிருக்குமிறே. (தந்தம் வீணைமறந்து) இவர்தங்களில்மைத்துனரூலும் ''என்னது என்னது'' என்று போருகையாலே ''தந்தம்வீணை'' என்கிறது. (மறந்து) நன்னரம்புடைய வீணையைமறந்து. (கின்னரமிதுகங்களும்) இவர்களைப்போலே கிந்நரமிதுனங்

குழலினுடைய த்வனியானது செவியைப்பிடித்திழுக்க. (நன்னரம்பித்யாதி) செவிபடைத்தாரெல்லாரையும் தன்னுடைய த்வனியாலே வசிகரிக்கவற்றான நன்மையையுடைய வீணாநரம்பைத் தந்தாமுக்குப் பெரியவுடைமையாக நினைத்திருக்கும் தும்புருவும் நாரதனும். ''காசவித்யைக்கு தும்புருநாரதர்'' என்று ஸர்வலோக ப்ரஸித்தராயிருக்குமவர்களிறே;இப்படி யிருக்கிறவர்களும். (தம்தம் வீணைமறந்து) தந்தாமுக்கு ஸர்வகாலமும் அபிமதமான வீணையெடுத்துப் பாடாதவளவன்றிக்கே, அவைதன்னை நேராகமறந்து

(கிந்நரமித்யாதி) கிந்நரங்கொண்டு பாடித்திரிகையாலே ''கிந்நரமிதுனங்கள்'' என்று ஜகத்ப்ரஸித்தர்களாயிருக்கிறவர்களும் தந்தாமுடைய கிந்நரம் இனித் தொடக்கடவோமல்லோமென்று விட்டார்கள். ... ... (

''நாரதனும்'' என்றசை (ச) காரத்தால் அப்ராதாந்யம் தோற்றுகையாலே அந்தவ ப்ராதாந்யம் இவரோடுஸமபடி நாரதையாலே தும்புருவுக்குமப்ரஸித்தமென்று திருவுள்ளம்பற்றி யருளிச்செய்கிறார் (காசவித்யைக்கித்யாதி). ''தும்புருவோடொராதனும் வீணைமறந்து'' என்றல் போக்கிருக்க, ''தந்தம்'' என்றதற்கும், ''விட்டு'' என்னுதே ''மறந்து'' என்றதற்கும் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தந்தம்முக்கித்யாதி). ''நன்னரம்'' என்றது - வீணாவிசேஷம். ... (

(க) சாந்தோ-கு-சே-உ.

http://acharya.org

மூ.—செம்பெருந்தடங்கண்ணன் திருடோளன்
தேவகிசிறுவன் தேவர்கள்சிங்கம்
கம்பரமனிற்நாள் குழலூதக்கேட்டவர்க
ளிடருற்றனகேளீர்
அம்பரந்திரியுங் காந்தப்பறெல்லா
மழுதகீதவலை · ாற் சுருக்குண்டு
கம்பரமன்றென்று நாணிமயங்கி
கைந்துசோர்ந்து கைமறித்துநின்றரே.

ரும் தம் கிங்கரங்களை மறந்து. ஆரேனும் நினைப்பிக்கிலும் "இனித் தொடக்கடவோமல்லோம்" என்று செவியைப்பற்றி வாங்கினவோசைவழியே இழுப்புண்டு போனர்களென்னுதல். அன்றியே ஸ்வயமாரய் ப்ரீதியோடே போனர்களென்னுதல். ஆஸ்ரயத்தளவும்செல்லுமதொழியமீளப்போகாதிறே.(க)"ஜரத்ஸ்தூயஸூலஜூபரித்யக்தாமயாலங்கா"(உ)"ராவணோநாமயுர்யுத்தீராவணோநாமதூர்வ்ருத்தி"(கூ)"அரக்ஷஸ்ரீமான்-அக்ரிகூகதஸ்ஸ்ரீமான்"என்றவன் மீண்டாலும் இவர்கள் செவியுள்ளதனையும் மீளார்களிறே; மீளில்கர்மபாவனையிறே. .... (கி)

ஸ்வா;—ஆரும்பாட்டு. (செம்பெருமித்யாதி.) சிவந்து மிகவும் பெருத்த திருக்கண்களை யுடையவன். (திருடோளன்) (சு) "ஆஜானுபாஹு-ஆஜாநுபாஹூ" என்கிறபடியே உருண்டழகிய திருத்தோளையுமுடையவன். (தேவகி சிறுவன்) சக்ரவர்த்தித் திரு

வ்யா.—ஆரும்பாட்டு. (செம்பெருந்தடங்கண்ணன்) சிவந்து மிகவும் பெருத்திருக்கிற திருக்கண்களை யுடையவன். (திருடோளன்) கணையங்கள்போலே திரண்டிருக்கிற திருத்தோள்களை யுடையவன். (தேவகிசிறுவன்) தேவகிப் பிராட்டிக்கு விதேய

ரரு;—ஆரும்பாட்டு. (செம்பெருமித்யாதி) "பெருந்தடம்" என்ற மிகைசக்கர்த்தம் (மிகவும் பெருத்திருக்கிற) என்று. (கணையங்கள்) என்றது - உழலைத்தடிகளென்றபடி. மேலே "தேவர்கள் சிங்கம்" என்று - அவர்களுக்கு ஸ்வதந்த்ரதவனென்கையாலே, இக்கே பவ்யதை தோற்றுமென்று விவக்ஷித்துத் தாத்பர்யம் (தேவகித்யாதி). "தேவர்கள் சிங்கம்" என்றதுக்கு - ஸுரிகளுக்கு ஸ்நேஹிட்டனென்று சொல்லுமளவில், தர்ம்யைக்யத்தைப் பற்றிச் சொல்ல

(க) ரா-யு-கூ-ரு. (உ) ரா-யு-ளை-கo (கூ) ரா-யுகூ-ளை. (சு) ரா-பா-கூ

http://acharya.org

மகணைப்போலே பக்வனை பின்பு மாத்ருவசந பரிபாலநம் செய்கை யன்றிக்கே, அவதரித்த போதே தேவகியுடைய வசந பரிபாலநம் செய்தவன். (தேவர்கள் சிங்கம்) தேவர்களுக்காக அஸுரநிரஸநம் செய்யுமிடத்தில் ஸிம்ஹபுங்கவம்போலே அநபிபவநீயனுய் நின்று ரக்ஷிக்குமவன், (நம்பரமன்) நாங்கள் "ஸர்வஸ்மாத்பரனே" என்று அறுதியிட்டிருக்குமவன். (இந்நாள்குழலாத) "குழலாலே லோகத்தை வசீகரிக்கக்கடவோம்" என் நாரதாதிகளும் வீணா மறத்தல் கைசுண்டவிந்நாள்குழலாத. "இந்நாள் கேட்டவர்களிடமுற்றனகேளீர்) கேட்டவர்கள் பூர்வாபிமாந நிவருத்தி மறுபாடுருவி க்லேசித்தன கேளிகோள்.

அவர்கள் தான் ஆரென்னும் விவக்ஷையிலே சொல்லுகிறது மேல், (அம்பரந்திரியும் காந்தப்பரெல்லாம்) அம்பரதலத்திலே வர்த்திப்பாராய், பாதஶாஸ்த்ர வாத்ய கோஷங்களில் வாசியறிவாராய், இக்குழலோசை கேட்டு ஆதில் வாசியறிந்தவர்க ளெல்லாம் இந்த வாகம்ருத ஸ்ரவணகார வஶியாலே தங்கள் பூர்வக்ருத கர்ம மெல்லாம் செவிவழி சுருக்குண்டி. (நம்பரமன்றென்று) "இனிவாத்

னை புத்ரனானவன். (தேவர்கள் சிங்கம்) துர்மாநிகளான தேவர் களுக்கு ஸிம்ஹம்போலே அநபிபவநீயனு யிருக்குமவன். (நம்பு ரமன்) தன்னபிமாநார்த்தப்ரதாரான நமக்குத் தன்பெருமையெல் லா மரியலாம்படி யிருக்குமவன். (இந்நாள்குழலாத) இற்றைநா குழலாத. (கேட்டவர்களிடமுற்றனகேளீர்) இக்குழலோசையை கேட்டவர்கள் இதினுடையரஸத்தாலே விதத்தானபடியைக் கே கோள்.

கேட்டவர்கள்தான் ஆர், அவர்களிடமுற்ற ப்ரகாரமென்ன ன்ன; சொல்லுகிறதுமேல், (அம்பரமித்யாதி) அந்தரிக்ஷசாரிகளா க்குத்தகாத பரராப்பப்போரும் கந்தர்வஜாதியரெல்லாம் அம்ருத போலே இனிதான காநலயலீலே கட்டுண்டி. (நம்பரமன்றென்

வேண்டுமருமையுண்டாகையாலே அவதாரத்துக்குச் சேரத் தாத்பர்யமருளி ருர் (தர்மாநிகளித்யாதி). ஸர்வஸ்மாத்பரனே நமக்குப்பரமனென்றால் பே ந்நிராதென்று திருவுள்ளமாகத் தாத்பர்யமருளுருர் (தன்னித்யாதி).

"பரமன்று" என்றது - நிர்வாஹ்யமன்றென்றபடி. நம்பரமன்றென்றுவிட்

http://acharya.org

மூ.—புவியுணுன்கண்டேதோ ரற்புதங்கேளீர்
பூணிமேய்க்குமிளங் கோவலர்கூட்டத்
தலையுணுகத்தணையான் குழுஉத
வமரலோகத்தளவுஞ் சென்றிசைப்ப
அவியுணுமறந்து வானவரெல்லா
மாயர்பாடிநிறையப் புகுந்தீண்டிச்
செவியுணுவின்சுவை கொண்டுமிழ்ந்து
தேவந்தனைத்தொடர்ந்தென்றும் விடாரே.

கோஷப்ரகாச ப்ரவர்த்தி நமக்குப் பரமோ?'' என்று பூர்வன்முருதி யாலே லஜ்ஜித்து. (மயங்கி) அந்த லஜ்ஜாபரிபாகத்தாலே அறிவு கெட்டு. இனிகாரதாதிகள் வீணை நினைத்தெடுத்தார்களாகிலும், திதி லாந்தி கரணபலஹாநியாலே நாங்கள் கீனக்கவும் வாத்யங்களை டுக்கவும் மாட்டோமென்று கைமறித்து நின்றனரே.

''நாங்கள் ஆடுதல் பாடுதல் செய்யும்போது நீங்கள் வாத்யமெ டுக்க வேண்டாவோ? நாங்கள் மறந்து பொகட்ட வீணை முதலா னவை நினைத்தெடுத்தோம்'' என்று அவர்கள் வந்து அநுவர்த்தி தாலும் ''உங்களுக்கு நாங்கள் வேணுமோ? உங்கள்நருத்தகீதங்கள் தானே போராதோ? உங்கள் மஸ்ஸாலே செவியுண்டாய்ப் பார்த் திகோளாகில், எங்களைப்போலேகைமறித்து நிற்கை உங்களுக்கும் கர்தவ்யம்'' என்றுப்போலே நிர்பரத்வாது ஸந்தாநத்திலே நிலை நின்றனரே என்று ஆஸ்சர்யப்படுகிறார். .... (கூ)

ஸ்வா;—ஏழாம்பாட்டு. (புவியிக்யாதி). கா ரு கா லி லே

இனிப்பாடவென்பதொன்று நமக்குப்பரமன்றென்று.(நாணி)கீழ் பாடிப்போனதுக்கும் லஜ்ஜித்து. (மயங்கி) கீழ்மேல் ஒன்றுதானும் நினைக்கமாட்டாதபடி யறிவழிந்து. (நைந்து) அறிவுக்கு த்வார மான அந்தக்கரணம் சிதிலமாய். (சோர்ந்து) சரீரம் கட்டுக்கொலை ந்து தளர்ந்து. (கைமறித்து நின்றனரே) தங்கள் தளர்த்தி, வாக் கால் சொல்லவும்பலமற்று ''ஒன்றுக்கும் சக்தரல்லோம்'' என்று கையை மறித்துக்கொண்டு நின்றார்கள். .... (கூ)

வர்களுக்கு நான்ப்ரஸக்தியே தென்ன வருளுகிறார் (ஸ்ரீத்யாதி). (கட்டுக்கு லைந்து) என்றதற்கு விவரணம் (தளர்ந்து) என்றது. (கையைமறித்துக்கொ ண்டு) என்றது - கையைத்திருப்பிக்கொண்டென்றபடி. ... ... (கூ)

http://acharya.org

கருமுகை பூத்தாப்போலே, "இயல், இசை, பண்" என்றுலறியாத விந்த லோகத்திலே இவற்றின் ஆஸ்ரயத்தாலே சேர்த்தறிந்த நான்; இவை மற்றொரு ஆஸ்ரயத்தில் கிடவாது-இவ்வாஸ்ரயத்தில் கிடந்தாலல்லது நிறம்பெறுதென்றறிந்தநான். (கண்டது) கேட்ட வளவேயல்ல, நெஞ்சு புடை போகாமல் பொருந்தக் கண்டதாய், நித்யாபூர்வ போக்யமாய், அத்விதீயமான வாஸ்சர்யம் கேளீர். (பூணிமேய்க்கு மிளங்கோவலர் கூட்டத்தவையுள்) கற்றுக்களும் கன்றுகளும் மேய்க்கிற விளங்காலிகளான விடையர் திரண்ட திரளில்.(நாகத்தணையான் குழலூத) திருவநந்தாழ்வான் அநுவாத பரிசர்யை பண்ணக் கண்வளர்ந்தருளினவன் குழலூதின வோசை,

---

வ்யா;—ஏழாம்பாட்டு. (புனியுள் நான்கண்டதேய ரற்புதம் கேளீர்) காரு காலிலே கருமுகை பூத்தாற்போலே, இப்படியிரு ப்பதொன்று உண்டாகைக்கு யோக்யதையில்லாத பூமியிலே, "இது அகடிதம்" என்று அறிந்தநான், பிறர்வாயால் கேட்கையன் றிக்கே ப்ரத்யக்ஷமாகக் கண்டதோராஸ்சர்யம் கேளிகோள்.(பூணி மேய்க்குமிளம் கோவலர் கூட்டத்தவையுள்) குழல்களு மூதிக் கொண்டு கன்றுகளும் பசுக்களும் மேய்த்துத்திரியும் இளங்காலிக ளான இடையர் திரண்டதிரளில். (நாகத்தணையான் குழலூத) அநந்தசாயியாகையாலே ஸர்வாதிகனானவன் தத்ஸஜாதீயனுய்

அகம்;—ஏழாம்பாட்டு. (புவியுளித்தாதி) அருளிச் செய்கிறதாம் பூமியி லேயிருக்க, "புவியுள்" என்ற விசேஷித்ததற்கு திருஷ்டாந்த பூர்வகம் தாத் பர்யமருளுகிறார் (கார்காலிலேயித்யாதி).(காருகால்) - இந்தளம். அதாவது - ஹஸந்திகையென்றபடி. (கருமுகை) சிறு செண்பகம். (இப்படி யிருப்பது) என்றது - "ஸர்வஸ்மாத்பரனானவன் சோபனக்க மத்ய்யதிலே" என்று தொடங்கிமேலே சொல்லப்போகிறப்ரகாரங்களே யெல்லாம்பற்ற. "கண்டது-கேளீர்" என்றபோதே "கண்டதுதாம்" என்று தோற்றியிருக்க, நான், என் றதுக்கு பாவம் (இது அகடிதமித்யாதி). "பூணி" என்றது - கோஷாதிப் போராய் விவக்ஷித்து (கன்றுகளும் பசுக்களும்) என்றது. (இளங்காலிகளான) என்றது - பாலர்களான வென்றபடி. "நாகத்தணையான் குழலூத என்று சொல்ல வேணுமோ ?கோவலனென்றன்றே சொல்ல வேண்டுவது" என்ன, (அகந்தசாயியாதி). அநந்தசாயியானபோது குழலூதகையில்லாமையாலேத்த)

http://acharya.org

(அமரலோகத்தளவும் சென்றிசைப்ப) நித்ய விபூதியளவாகச்சென்று பொருந்த.

(அவியுணமறந்து) இந்த விபூதியிலுள்ள தேவர்களெல்லாரும் யாகாதிகளிலும் ஹவிஸ்ஸு கொள்கை மறந்து. இவர்களுக்கு தாரகாதிகளெல்லாம் அம்ருதமாயிருக்க, அது மறந்தார்களென்ன தொழிந்தது, அபிமாத போக கௌரவத்தாலேயிறே;* அழைப்புமப் போதொழியுமதொழியஇப்போதொழியஸ்ஹியார்களிறேமறந்தால் செய்யலாவதில்லையே(வானவரெல்லாமாயர்பாடிநிறையப்புகுந்து) அங்குள்ளாரும் இங்குள்ளாரும் திருவாய்ப்பாடி நிறையப்புகுந்து, இதுக்குள்ளடங்காம லீண்டியும் (செவியுணவின் சுவைகொண்டு)

நின்று குழலூத. (அமரலோகத்தளவும் சென்றிசைப்ப) அந்தக் குழலோசை தேவலோகத்தளவும் சென்று த்வனிக்க.

(அவியுணமறந்து வானவரெல்லாம்) தேவர்களெல்லாரும், தங்களுடைய கௌரவாநுகுணமாக யாகங்களிலே ப்ராஹ்மணர் ஸமர்ப்பிக்கும் ஹவிஸ்ஸுக்களை புஜிக்கமறந்து. அவர்களுக்கு தாரகாதிகளெல்லாம் அம்ருதமாயிருக்க "அதுமறந்தார்கள்" என்னுதே, இத்தைச்சொல்லிற்று - தங்கள் வைபவத்துக்குறுப்பாகையாலே, அதிலுங் காட்டில் அவர்கள்விரும்பிஜீவிப்பது இதுவாகையாலே. (ஆயர்பாடிநிறையப் புகுந்தீண்டி) அவ்வளவுவந்திக்கே மதிஷ்யகந்தம் பொருமல் பூமியில்காணிட அருவருத்துத் திரியுமவர்கள் "இவன் பிறந்து வளருகிறவூர்" என்னுமத்தாலே திருவாய்ப்பாடி நிறையப்புகுந்து திரண்டு. (செவியுள்ளாவின் சுவை

ஸ்ஜாதீயனுய்) என்றது' "ஊத" என்றவநந்தரம் "அது" என்றத்யாஹாரம் திருவுள்ளம் பற்றி,சப்தார்த்தமருளிசெய்தார் (அந்த வித்யாதி).

"வானவரெல்லாம் அவியுணமறந்து" என்றன்வயம் திருவுள்ளம் பற்றி அர்த்தம் (தேவர்களித்யாதி). "வானவர்" என்றபதத்தைப்பற்றி*அவிபத தாத்பர்யம் (தன்களித்யாதி). "உண்ண" என்றது-மெல்லெத்தாய், "உணு" என்று நீட்டிக்கிடக்கிறதென்று திருவுள்ளம்பற்றி (புஜிக்க) என்றது. ஸ்ரீ ப்ருந்தாவநத்தில் குழலூதக் கேட்டவர்களுக்கு அங்கு வருகை ப்ராப்தமாயிருக்க, ஆயர்பாடியில் வருகைக்கு வானவர் பதத்தைத் திருவுள்ளம் பற்றியேயிவையருளிசெய்தார் (அவ்வனவித்யாதி). "ஈண்டி" என்றதினர்த்தம் (திரண்டு) என்றது. "செவியுள்" என்றும், "ஈர" என்றும், "இன்சுவை" என்

http://acharya.org

செவியாலும் நெஞ்சாலும் காவால்கொள்ளுகிறஸ்தைக்கொண்டு மகிழ்ந்தார்க ளென்னுதல். அன்றிக்கே செவிக்குள்ளாலே அஹ்ருதயமாகக் கொண்டு மகிழ்ந்தார்களென்னுதல்; இந்த்ரியம் இந்த்ரியாந்தர தர்மத்தை பஜிக்குமிறே சிலர்க்கு; சிலர்க்கு புண்ய லப்த ஜ்ஞாநத்தாலே ப்ரார்த்தநாரூபமாக வுண்டாதல், இத்திருக்குழலோசை தானே அபேக்ஷாநிரபேக்ஷாகத்துகமாக ப்ரதிபந்தக நிவ்ருத்தியையும் தானே யுண்டாக்கி, காவின் சுவையைச் செவியிலே பிறப்பிக்கு மென்னுதல்.

(கோவிந்தனைத் தொடர்ந்தென்றும் விடாரே) வாசியறியாத பசுக்களும் கன்றுகளும் வாடையிலே துடர்ந்துதிரியா நின்றால், வாசியறிந்தவர்கள் ஸைலகுமார்யாதிகுணங்களில் ஸைலகுமார்யாதி குணங்களில் அவன் வ்யாபாரங்களிலொன்றும் விடாமல் மகிட்சிக் குறுப்பாகையாலே அவன் போமிட மெல்லாம் துடராதிருப்பாருண்டோ ? .... (எ)

கொண்டுமகிழ்ந்து) செவிக்குள்ளில் காவாலே குழலில்பிறந்த இசையின் இனியரஸத்தை புஜித்து ஆநந்திக்கு. செவிக்கு காவுண்டோ வென்னில்; (க) "செவியுணநீட்ட" என்னக்கடவதிறே; சேதநஸமாதியாலே சொல்லுகிறது. அன்றிக்கே, செவிக்கு உணவாயிருக்குள்ள இனிதான காநரஸத்தை புஜித்த வென்னவுமாம். (க) "செவிக்குணவில்லாதபோது" என்றுணிறே. (கோவிந்தனைத்தொடர்ந்தென்றும் விடாரே) கோரக்ஷணபரனாவனை அவன்போன விடமெங்கும் தொடர்ந்து ஒருக்ஷணகாலமும் விடுகிறிலர்கள்.

ஸர்வஸ்மாத்பரனாவன் கோபஸங்க(ஸ்)மத்யத்திலே தத்ஸஜாதீயனாய் நின்று குழலூதுகையும், அந்தக்குழலோசை தேவலோகத்தளவும் செல்லுகையும், அதைக்கேட்டுத் தேவர்களெல்லாரும், பதவிபாகம் திருவுள்ளம்பற்றி அர்த்தம் (செவிக்குள்ளிலித்யாதி). "செவி" என்றும் "உண" என்றும் பதவிபாகம் திருவுள்ளம் பற்றியோஜநாந்தரம் (அன்றிக் கேயித்யாதி) "உண" என்றது - "உண" என்று நீட்டிக்கிடக்கு மென்னுமதுக்கு ஸம்வாதம் காட்டுகிறார் (செவிக்கித்யாதி). (என்றுணிறே) என்றவநந்தரம் "தமிழன்" என்று சேஷம்.

இப்பாட்டை யெல்லாம் கடாக்ஷித்து "ஓர்ப்புதம்" என்றதை பஹுமுகமாகவுபபாதிக்கிறார் (ஸர்வஸ்மாதித்யாதி). ... ... (எ)

(க) (உ)

http://acharya.org

மூ.—சிறுவிரல்கள் தடவிப்பரிமாறச் செங்கண்கோடச்
செய்யவாய்க் கொப்பளிப்பக்
குறுவெயர்ப்புருவம் கூடஸீப்பக்
கோவிந்தன் குழல்கொடீனபோது
பறவையின்கணங்கள் கூடுதுறந்து
வந்துசூழ்ந்து படுகாடுகிடப்பக்
கறவையின்கணங்கள் கால்பரப்பிட்டுக்
கனிழ்ந்திறங்கிச் செவியாட்டகில்லாவே. (அ)

ள்வா;—எட்டாம்பாட்டு. (சிறுவிரலித்யாதி) சிறுவிரல் தடக்சுமான விரல்களென்னுதல்; "கறும்சிறுக்கன்குழல் கொடீனபோது" என்கையாலே பருவத்துக்குத் தகுதியான விரற்களென்னுதல். (செங்கண் கோட)*இடவணரையிடத்தோளொடு சாய்க்கையாலே அர்த்த கடாக்ஷம் குழலின் நுனியிலே செல்ல, சிவந்தரும் தாங்கள்விரும்பியிருக்கும் ஹவிர்ப்போஜநத்தைமறக்கையும், அவ்வளவன்றிக்கே மநுஷ்யகந்தம்பொறுதவர்கள் கோ(ஈ)பஸ்நேணியிலே வந்து நிரளுகையும், அந்தக் குழலோசையினுடைய ரஸத்தை புஜித்து ஆநந்திகளாய்க்கொண்டுஇவரீடாதேயின்பற்றித் திரிகையுமாகிற இவையெல்லாம் அகடிதங்களாகையாலும், இதுக்கு மூன்பு இந்த லோகத்தில் கண்டறியாமையாலுமிறே, "புவியுள் நான்கண்டதோ ரற்புதங்கேளீர்" என்று அருளிச்செய்தது. (எ)

வ்யா;—எட்டாம்பாட்டு. (சிறுவிரல்கள் தடவிப்பரிமாற) "கருஞ்சிறுக்கன்" என்ற பருவத்துக்குத் தகுதியாம்படி சிறுத்திருக்குள்ள திருவிரற்களானவை திருக்குழலின் துளைகளில் பூதைக்கவேண்டுவது, பூதைத்துத் திறக்கவேண்டுவது, திறக்கைக்காகக் குழலின் துளைகளைத் தடவிக்கொண்டு வ்யாபரிக்க. (செங்கண் கோட) * இடவணரை யிடத்தோளொடுசாய்த்துத் துளைதோறும் கண்ணோடநின்று ஊதுகையாலே, சிவந்திருக்கிற திருக்கண்களா

அரு;—எட்டாம்பாட்டு. (சிறுவிரலித்யாதி) "சிறு" என்ற விசேஷணத்துக்கு ப்ரமாணம் காட்டாநின்று கொண்டு, தடவிப்பரிமாற வகையைவிவரித்தருளுகிறார் (கருஞ்சிறுக்கனித்யாதி). "கண்கோட" என்றதற்குக் கண்கோணவென்றர்த்தமாய், கோணுகைக்கு ஹேதுவைப் பாரதந்த்ர்யம் காட்டாநின்று கொண்டு, தாத்பர்யமருளுகிறார் (இடவணையித்யாதி).

http://acharya.org

திருக்கண்கள் வக்ரிக்க. கோதல்-வக்ரித்தல். (செய்யவாய்கொப்பளிப்ப) திருக்கண்களுக்குச் சிவப்பு ஸ்வாபாவிகம்தான், ஊன்றக்கடாக்ஷிக்கையாலே யாதலாமிறே; திருப்பவளத்துக்குச் சிவப்பு ராகநாம ஸாம்யப்ரவாஹத்தாலே யாதல்; ஸ்வாபாவிகமான சிவப்பாதல்; ஒப்பணிதலிற் சிவப்பாதல்; கொப்பளிக்கையாவது-குமிழ்க்கை. அதாவது-பூரகாநிலஸ்ப்புரத்தை.

(குறுவெயர்ப்புருவம் கூடவிப்ப) திருமுக மண்டலத்தைத் தாழ்த்துத் திருப்புருவங்களை மேலே நெளித்தெடுத்து, கானகம் படியுலாவியூதுகிற வாயாஸத்தாலே ஸ்வேதபிந்துக்கள் முத்தரும்பினாற்போலே மிகவும் தோன்ற. (கோவிந்தன் குழல்கொடினபோது) கோரக்ஷணார்த்தமாகவிறே திருக்குழலூத வேண்டிற்று. மேலருளிச் செய்தவையெல்லாம் யாத்ருச்சிகமாக வுண்டாகை வக்ரிக்க. (செய்யவாய்கொப்பளிப்ப) "வாய்கடைகூட" என்கிறபடியே இரண்டுகடைவாயையும் குவித்து ஊதுகிறபோது சிவந்ததிருப்பவளமானது அகவாயிலுண்டான வாயுவினுடைய பூரிப்பாலே குமிழ்க்க.

(குறுவெயர்ப் புருவம்கூடவிப்ப) * உலாவியுலாவிக்குழலூதுகிற ஆயாஸம்பொறாமல் ஸௌகுமார்யத்தாலே குறுவெயர்ப்பரும்பின திருப்புருவமானது மேலே கிளர்ந்துவளைய. (கோவிந்தன் குழல்கொடினபோது) கோரக்ஷணத்திலே தீக்ஷிதனாய், அவற்றை மேய்த்துக்கொண்டு திரியுமவன், அவை மேய்ந்து வயிறுநிறைந்த ஹர்ஷத்தாலே ஸர்வ ஜந்துஜாதமநோஹரமான திருக்குழல் கொ

(குமிழ்க்க) குமிழிபோலேயாக, அதாவது - முகுளிக்க வென்றபடி.

"குறு-சிறிதாயிருக்கிற, வெயர்-வேர்வையையுடைத்தான, புருவங்கள்" என்று சப்தார்த்தம் விவக்ஷித்து, வெயர்ப்புக்கு ஹேதுவையும்காட்டிக்கொண்டர்த்தமருளுகிறார் (உலாவியித்யாதி). "புருவம் நெரிந்தேற" என்றதைத்திருவுள்ளம் பற்றி "கூடவிப்ப" என்றது க்கர்த்தமருளுகிறார் (மேலேயித்யாதி). க்ருஷ்ணன் என்னுதே "கோவிந்தன்" என்றதுக்குத்தாத்பர்யமருளிச்செய்து, கறவையின் கணங்கள் கால் பரப்பிடும்படி குழலூதுகிற ப்ரகரணத்துக்குச்சேரமேய்க்தஹர்ஷத்தாலே யென்று ஹேதுவைக்காட்டிக்கொண்டு தாத்பர்யமருளுகிறார் (கோரக்ஷணத்திலேயித்யாதி).

http://acharya.org

மூ.—திரண்டெழுதழைமழை முகில்வண்ணன்
செங்கமலமலர்சூழ் வண்டினம்போலே
சுருண்டிருண்ட குழல்தாழ்ந்தமுகத்தா
னூதுகின்ற குழலோசைவழியே

டானதிறே. (பறவையின் கணங்கள் கூடி துறந்து வந்து சூழ்ந்து படுகாடு கிடப்ப) பக்ஷிஜாதங்கள் தந்தாமுடைய வஸ்தவ்யஸ்தலங்களை விட்டுக் குழலோசை வழியே வஸவர்திகளாய், ஆஸ்ரயத்தளவும் வந்து சூழ்ந்து எதிர் செறிக்கமாட்டாமல், க்ருஹீதாம்சத்தளவே கொண்டு வேரற்றுவிழுந்த மரங்கள் போலே அவஸமாய்க் கிடக்க.

(கறவையின் கணங்கள் கால் பரப்பிட்டு) கவிழ்ந்து நிலம் பார்த்திறங்கிக்கால்பரம்பவிரித்து; "இட்டகாலிட்டகை"என்னுமா போலே;செவியசைக்கில் இசைக்கு ப்ரதிபந்தகமாமென்று.உடையவர் முதலானகம்பூர்வாசார்யர்கள் அர்த்த விசேஷங்களைக் கேட்டவர்கள் பூர்வாவஸ்தையும் குலைந்து வாஸனையும் மறந்து உபகார.ஸ்ம்ருதியாலே சிரஃகம்பம் செய்யவும் மாட்டாமல் ஸ்வயத்நநிவ்ருத்தியிலே நெஞ்சாய்க் கிடக்குமாபோலேயிறே இவைதான் கிடக்கிற ப்ரகாரம். .... (அ)

ண்டு ஊதினபோது. (பறவையின்கணங்கள்) பக்ஷிகளினுடைய திரள்கள். (கூடிதுறந்து) தந்தாமுடைய வஸ்தவ்யஸ்தலங்களைவிட்டு. (வந்துசூழ்ந்து படுகாடுகிடப்ப) குழலோசைவழியே ஊதுகிற வளவும் வந்து சூழ்ந்துகொண்டு வெட்டி விழுந்தகாடுபோலே பரவசமாய்க்கிடக்க.

(கறவையின் கணங்கள்) பசுக்களினுடைய திரள்களானவை, (கால்பரப்பிட்டு) பாரவஸ்யத்தாலே கால்களைப்பரப்பி. (கவிழ்ந்திறங்கி) தலைகளை மிகவும் நாற்றிக்கொண்டு. (செவியாட்டகில்லாவே) "செவியையசைக்கில் இசைக்கு ப்ரதிபந்தகமாம்" என்று செவியையாட்டவும் மாட்டாதேநின்றன. .... (அ)

"கவிழ்ந்திறங்கி" என்ற மீமிசைக்குத் தாத்பர்யம் (மிகவும்) என்றது, (இசைக்கு) என்றது - இசை கேட்கைக் கென்றபடி. ... ... (அ

அரு;—ஒன்பதாம்பாட்டு (திரண்டிடத்யாதி) "எழு" என்றதினர்த்தம்

http://acharya.org

மருண்மான்கணங்கள் மேய்கைமறந்து
மேய்ந்தபுல்லுங் கடைவாய்வழிசோர
இரண்டுபோழ்ந் தலுங்காப் புடைபெயரா
வெழுதுசித்திரங்கள்போல நின்றனவே. (கூ)

ஸ்வா;—ஒன்பதாம்பாட்டு. (திரண்டித்யாதி) பசுந்தழை செறிந்தெழுந்தாப்போலேயும், நீர் கொண்டெழுந்த காளமேகம் போலேயும் விளங்காநின்ற திருநிறத்தையுடையவன். அலர்ந்து சிவந்த தாமரைப்பூவை வண்டுகள் சூழ்ந்திருந்தாப்போலே குழ லிருண்டுசுருண்டுதாழ்ந்தமுகத்தான்(ஊதுகின்ற குழலோசைவழி யே) ஊதாநின்றுள்ள திருக்குழலோசை செவிப்பட்ட வழியே.

(மருண்டித்யாதி) மான்கணங்கள் மருண்டு மேய்கை மறந்து, மசன்திரள்களறிவு கெட்டு, "ஸஜாதிவிஸஜாதி, பக்ஷ்யாபக்ஷ்யம், பாத்ய பதார்தங்கள்" என்கிறவையெல்லாம் வாஸனையோடேகெட்டு

வியா.—ஒன்பதாம்பாட்டு. (திரண்டெழு தழைமழை முகில் வண்ணனும்) கார்காலத்திலே தன்னிலே திரண்டு கிளர்ந்து அகவா யில் நீர்க்கருத்தாலே தழைபபுண்டாயிருக்கிற வர்ஷாகவலாஹகம் போலே யிருக்கிற திருநிறத்தையுடையவன். (செங்கமலமித்யாதி) சிவந்த தாமரைப்பூவைச் சூழப்படிந்த வண்டினுடைய திரள் போலே, சுருட்சியையும் மிருட்சியையுமுடைத்தான திருக்குழல் தாழ்ந்த திருமுகத்தை யுடையவன். (ஊதுகின்ற குழலோசை வழியே) ஊதாநின்றுள்ள திருக்குழலோசை செவிப்பட்டவழியே.

(மருண்டித்யாதி) மான்திரள்களானவை ஸஜாதீய விஜாதீய விபாகம் தோன்றுதபடி அறிவழிந்து, தனக்குதாரகமாக எப்போ

(சிவந்து) என்றது. தழைப்பு - ஸம்ருத்தி. (வலாஹகம்போலே) மேகத்தின் நிறம்போலே. திருப்பவளத்திலும் திருக்கண்களிலுமுண்டான சிவப்பாலே திருமுகத்துக்குச் செந்தாமரையை த்ருஷ்டாந்தமாகச் சொல்லலாமென்று திருவுள்ளம்பற்றி யருளுகிறார் (சிவந்தவித்யாதி). (திருக்குழல் தாழ்ந்த) என்றது - தாழ்ந்தகுழலை யுடையவென்றபடி.

"மான்கணங்கள்மருண்டு" என்றுவயித்து மேய்கைமறந்து என்கையா லே, இங்குச்சொல்லும் மருட்சிக்குவிஷயம் காட்டுகிறார் (மான்திரள்களித் யாதி). மேய்ந்தபுல்லுக்குக்கடைவாய் வழிசோரக்கூடாமையாலே யருளி

http://acharya.org

பெரியாழ்வார்திருமொழி, கூ-ப,சு-தி, கூ-பா, திரண்டெழு. கூகூ

ஒன்றுக்கொன்று மூலகொடுப்பது, ஒன்றின் மூலையை ஒன்றுண்பது, பின்னையும் புல்லிலே மேய்வதாய், அதுதன்னையும் மறந்து கவ்வினபுல்லுமிறக்குதல் உமிதல் செய்யமாட்டாத அவஸ்தாதிசயத்தாலே கடைவாய் வழியேசோர,(இரண்டுபோடும்துங்காப்புடைபெயரா) முன்னும் பின்னுமிரண்டுபக்கமும அசையாமல்(எழுதிவைத்திரங்கள் போல நின்றனவே) சித்திரத்திலே எழுதினவற்றுக்குஸ்புரத்தையுண்டாகிலும் இவைஒருப்படவேநின்றன. உலாவியுலாவி யூதினகுழலோசைவழியேசெல்லவும் கூடுமிறே.

இத்தால், ஆசார்யோபதேசமார்காதுஸாரிகளாய், பூர்வாவஸ்த்தையில் ஸ்வாபாவிகமான ஜாதிவர்ணத்தில் விரோதிகளாய்ப்போந்தவறிவிலே மருட்சியும், ஸ்வயத்நபோகத்திலேவிஸ்ம்ருதியும், ஸ்வயத்நவஸித்தாபிமாந போஜ்யத்திலே உதாஸீநமும், பூதகாலத்தில் ப்ராப்த புருஷார்த்தம் ஸ்வயத்நஸாத்யமல் லாதாப்போலே, பவிஷ்யத்காலத்திலும் ப்ராப்தபுருஷார்த்தம் ஸ்வயத்நஸாத்யமன்றென்றும், ஜ்ஞாநாநுஷ்டாந ஸ்திதியும், தத்வதர்ஸநத்திலேகாரணவாக்ய விகல்பங்களில் ஸம்ப்ரதாயாபாவத்தாலே வருகிற வ்யாப்ய வ்யாபக வ்யுத்பத்தி ப்ரவ்ருத்திகளில் அஜ்ஞராய், விஹிதா விஹிதகர்மகாமநைகளில் "ஸ்வஸ்வாதர்த்யம்" "அந்யசேஷத்வம்" என்கிற புடைகளில்சலியாமையும்,இவைதான்ப்ரணவநமஸ்ஸுக்களாலே கழிந்ததாகிலும், தேஹேந்த்ரியங்களோப்பற்றிவருகிற ஆஹாரஸௌஷ்ட்டவப்ராவண்யம் கழிகை அரிதிறே.இதுக்குப் பெரியவாச்சான்பிள்ளை "இவ்வந்யசேஷத்வம் கழிவதென்" என்று அருளிச்செய்தார். வடக்குத்திருவீதிப் பிள்ளையும் "இந்

தும் செய்துபோரும் மேய்கையைத் தவிருகையன்றிக்கே, விஸ்மரித்துமேயக்கவ்வின புல்லும் இறக்குதல் உமிழ்தல் செய்யமாட்டாதபாரவஸ்யத்தாலே கடைவாய் வழியே நழுவிவிழ. (இரண்டுபோதுமித்யாதி)முன்னும்பின்னுமான இரண்டருகும் அசையாதேபக்கங்களில் போகவும் மாட்டாதே சித்ரத்தில் எழுதினவைபோலே ஒருவ்யாபாரமற்று நின்றன. ... . (கூ)

ரூர் (மேயக்கவ்வின்) என்று. "உமிழ்தல்" வாயில்நின்றும் வெளியிலேதள்ளுதல். "தலுங்கா" என்றதினர்த்தம்-(அசையாதே)என்றது. "புடைபெயரா" என்றதினர்த்தம் (பக்கங்களித்யாதி). (கஉ)

http://acharya.org

மூ.—கருங்கண்தோகை மயிற்பீலியணிந்து
கட்டிநன்குடுத்த பீதகவாடை
அருங்கலவுருவி லாயர்பெருமா
னவனெருவன் குழலூதினபோது
மரங்களின்று மதுதாரைகள்பாயும்
மலர்கள்வீழும் வளர்கொம்புகள்தாழும்
இரங்குங்கூம்புந் திருமால்நின்ற நின்றபக்கம்
நோக்கி யவைசெய்யுங்குணமே. (கo)

த்ரியகிங்கரத்வமும் சேரவந்ததே" என்றுமருளிச்செய்தாரிறே. "ஸ்ருஜ்யமானசேதநாபாவவ்யக்திகளுக்குஸ்ப்புரத்தையுண்டாகிலும் ஆசார்யோபதேசபரதந்த்ர்யப்ரதாநமானஜ்ஞாநாநுஷ்டாநங்களிலே ஸ்த்ரீதரானவர்களுக்கு ஸ்வாதந்த்ர்யஸ்ப்புரத்தையில்லை" என்றுகாட்டுகிறது. "பொருளல்லாத வென்னைப் பொருளாக்கினன்" என்றிறே இவர்கள் நினைத்திருப்பது. .... (கூ)

ஸ்வா.—பத்தாம்பாட்டு. (கருங்கண்தோகையித்யாதி) கருநிற கலிச்சுழிக்கண்ணையுடைத்தான தோகைமயிற் பீலியைத் திருமுடியிலே சாத்தி, நன்றாகத்திருவரை பூத்தாப்போலே அழுந்தச்சாத்தின திருப்பீதாம்பரமும், (அருங்கலவுருவில்) பெறுதற்கரிதான திருவாபரணங்களும், அவற்றினிடையிலே கருமாணிக்கம் போலே தோன்றுகிற திருமேனியிலுங் காட்டில் மிகவும் ப்ரகாசிக்கிற நீர்மையிலே மேன்மையுடையவன். (அவனெருவன்) ப்ரஸித்த

வ்யா.—பத்தாம்பாட்டு. (கருங்கண்தோகையித்யாதி) கருநிற கண்ணையுடைத்தான தோகைமயிற்பீலியைத் திருமுடிக்கு அலங்காரமாகச்சாத்தி, (கட்டிநன்குடுத்த பீதகவாடையருங்கலவுருவில்) திருவரைபூத்தாற்போலே அழுந்தக்கொண்டு நன்றாகச் சாத்தின திருப்பீதாம்பரத்தையும், பெறுதற்கரிய திருவாபரணங்களையுமுடைய திருமேனியையுடையனாய், (ஆயர்பெருமானவனெருவன் குழலூதினபோது) ஆயர்க்கதிபதியான நீர்மையையுடைய

அரு;—பத்தாம்பாட்டு. (கருங்கணித்யாதி). (கருநிற) என்றது—கறுத்தவென்றபடி, "கட்டி" என்றும், "உடுத்த" என்றும், பெண்ணருத்யம் தோன்றுகையாலே, அதுக்குப்பேதம் தோற்றவர்த்தம்நருளிரூர் (திருவரை

னுமாய் அத்விதீயனுமானவன். நீர்மையில் மேன்மை தரை காணவொண்ணாதவன். (குழலூதினபோது) எனக்குத் தகுதியான குழலை அபிமானித்து ஊதினபோது.

(மரங்களித்யாதி) தேவதிர்யங் மநுஷ்யாதிஜாதிகள் வஸுவாதிகளாகிற வளவேயன்றிக்கே, ஜ்ஞாநகர்மேந்த்ரியாதிகள் மிகவும் குறைந்தவ்ருக்ஷங்களும் நீர்ப்பண்டமாம்படி உடலுருகி மதுகுறைத்தாப்போலே ப்ரவஹியாநின்றன. (மலர்கள்வீழும்) புஷ்பாதிகளெல்லாம் மதஸ்யந்திகளாய் ஆஸ்ரயத்தையும் நெகிழ்ந்து பதிதமாகா நின்றது. (வளர்கொம்புகள்தாழும்) ஊர்த்வகதியை ப்ராபிக்கிற சாகைகளெல்லாம் ஆஸ்ரயத்தோடேதாழாநிற்கும். (இரங்கும்) காவலுங்கடந்து சூழ்ந்த கோவலர் சிறுமியர்போலவும், வாளிளஞ்ஞாயிறு, அழகாலும் நீர்மையாலும் ப்ரஸித்தனாய் அத்விதீயனாயிருக்கிறவன் திருக்குழலூதினபோது.

(மரங்கள்நின்று மதுதாரைகள்பாயும்) தேவமநுஷ்யதிர்யக்ஜாதிகள் உருகினவளவன்றிக்கே, அசேதநங்களான வ்ருக்ஷங்களானவை ஒருபடிப்படநின்று உள்ளுருகினமை தோற்ற மதுதாரைகள் பாயாநிற்கும். (மலர்கள்வீழும்) கொம்பில்நிற்கிற பூக்களெல்லாம் நிலைகொலைந்து வீழாநிற்கும். (வளர்கொம்புகள் தாழும்) மேலேவளருகிற சாகைகளானவை கீழேபடியாநிற்கும். (இரங்கும்) தன்னிலையலைந்து ஈடுபடாநிற்கும். (கூம்பும்திருமால் நின்றநின்றபக்கம்நோக்கி) ஸ்ரியஃபதியானவன் உலர்வியுலாவியித்யாதி). "அவன்" என்றதுக்கு, மேலெல்லாம் கடாக்ஷித்துத் தாத்பர்யமருளுகிறார் (அழகாலுமித்யாதி).

"நின்று" என்றதினர்த்தம் (ஒருபடிப்படநின்று) என்றது. (உள்ளுருகினமைதோற்ற) என்றது - சேதநர்க்குஜ்ஞாநத்தாலே ஹ்ருதயசைதில்யம் பிறக்குமாபோலே, இவைகளுக்கும் அவ்வர்த்தம் எல்லார்க்கும் தோற்றும்படியென்றபடி. "கூம்பும்" என்றது—மெல்லொத்தாயிருக்கிறதென்று திருவுள்ளம்பற்றி, நின்றநின்றவீப்ஸையாலே பலவிடங்களில் நிற்கைக்குஹேதுவை ப்ரமாணமூலகோ வருளிச்செய்யாநின்றுகொண்டு அர்த்தமருளுகிறார் (ஸ்ரியஃபதியித்யாதி).

http://acharya.org

மூ.—குழலிருண்டு சுருண்டேறி யகுஞ்சிக்
கோவிந்தனுடைய கோமளவாயில்
குழல்முழங்கலினூடு குமிழ்த்துக்
கொழித்திழிந்த வமுதப்புனல்தன்னைக்
குழல்முழவம்விளம்பும் புதுவைக்கோன்
விட்டுசித்தன்விரிதமிழ்வல்லார்
குழலிவென்றகுளிர்வாயினராகிச்
சாதுகோட்டியுட் கொள்ளப்படுவாரே. (கக)
பெரியாழ்வார் திருவடிகளேசரணம்.

பிடியர் போலவும், மலிந்து துடர்ந்து விடாத வேழஜாதிபோல வும், குழலோசைவழியே வந்து இரண்டுபாடும் தலுங்காதம்ருக ஜாதிபோலவும், கூடுதறந்து வந்து படுகாடு கிடந்த பக்ஷிஜாதி போலவும், கர்யாகதிகளால் வந்த யோக்யதா பாவத்தாலே குழ லோசைவழியே ஆஸ்ரயத்தளவும் செல்லப்பெறுமல் ஈடுபடுவது. இரக்கம் - ஈடுபாடு. "உலாவியுலாவி நின்றாதின குழலோசைவ ழியே அவன் நின்ற பக்கம் நோக்கித்தானும் தடக்கையும் கூப்பிப் பணிவாரைப்போலே, தாழ்ந்த கொம்புகளும் தன்னிலே குவியாநி ன்றன; "அவை செய்யும் குணமே" என்றுஸ்சர்யப்படுகிறார். இசை வழியே கல்லுருகா நின்றால் மாமுருகச்சொல்லவேணுமோ?.

இத்தால் "தேவாதிப்தார்த்தங்களில் ஆசார்ய வசநத்துக்கு உருகாதாரில்லை" என்றதாயிற்று. பிள்ளைலோகாசார்யர், பெரு மான் "உம்மாடங்வயமுள்ளார்க்கெல்லாம் நம்மீடு கொடுக்கக் குறையில்லை" என்று திருவுள்ளமான பின்பு, "தூரஸ்தமான வ்ருத்தங்களை யெல்லாம் கடாக்ஷிப்பது, ஆஸந்நமான வ்ருத்தங்களை யெல்லாம் திருக்கைகளாலே ஸ்பர்ஸாதிகளை உண்டாக்குவது. நித்ய ஸம்ஸாரிகளுக்கும் ப்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கும் தம்மோடே அர்வயமுண்டாம்படி செய்தருளினார்" என்று ப்ரஸித்தமிறே.

நின்ற குழலோசைவழியேயவன் நின்றநின்றபார்ஸ்வங்களோநோக்கி, அஞ்ஜலிசெய்வாரைப்போலேதாழ்ந்தகொம்புகளைக்குவியாநிற்கும் (அவைசெய்யும் குணமே) "அவைசெய்த குணமிருந்தபடி யென் ருன்" ! என்று ஆஸ்சர்யப்படுகிறார். .... (கக)

அவ:—ரிகமத்தில், இத்திருமொழி கற்றார்க்குப்பலம் சொல்

http://acharya.org

பெரியாழ்வார்திருமொழி,ஈ-ப, கூ-தி, ககஉ-ா, குழலிருண்டுசுரு

அவ.—நிகமத்தில் இத்திருமொழி கற்றார்க்குப்பலம் சொல்லித் தலைக்கட்டுகிறார்.

ஸ்வா.— (குழலித்யாதி) (இருண்டுசுருண்டு குழலேறிய குஞ்சிக்கோவிந்தனுடைய கோமளவாயில்) குழல்-சுருட்சி, இருண்மை; குஞ்சி - மயிர்; ஏறிய - பொருந்திய. கோவிந்தன் - ஸுலபன். கோவிந்தன் கோமளவாய்- மஹராக்கமான மாணிக்கம்போலே சிவந்த திருப்பவள மென்னுதல். நன்மையுடைத்தாய் விளங்காநின்றதென்னுதல்.(குழல் முழஞ்சுகளினூடுகுமிழ்த்துக்கொழித்திழிந்த வமுதப்புனல் தன்னைக்குழல்முழவிளம்பும்) குழலினுடைய ஸுஷிகளுடே சிறுதிவலைகளாய், ஸப்தத்வாரங்களாலே கிளம்பி இழிந்த வாகம்ருதப்புனல் தன்னை. அதில் கிளம்பின ஸ்வரவசநவ்யக்திகளினுடையவோசைதன்னை. "தன்னை" என்றதாலே இவைப்ரதிபத்திபண்ணிச் சொல்லுதலிலுண்டான வருமையும் தோன்றுகிறது.

(புதுவைக்கோன்) திருமாலிசைக்குநிர்வாஹகரானவாழ்வார். (விட்டுசித்தன்) வடபெருங் கோயிலுடையாளுடைய சித்தத்திலே வர்த்திக்கிறவரென்னுதல்; தம்முடைய சித்தத்திலேஅவன்றன்னையுடையவ ரென்னுதல். இதுவிறே, நாராயணபதத்தில் ஸமாஸத்வய

வ்யா;— (குழலித்யாதி) "சுருண்டிருண்ட குழல்தாழ்ந்த முகத்தான்"என்கிறபடியே திருநெற்றிப்பிரதேசத்திலே தாழ்ந்திருக்குழலாலே இருண்டுசுருண்டு மேலேநெகிழவளர்ந்த கேசபாசத்தையுடையனாய், கோரகூணபரனுயிருக்குமவனுடைய அழகிய திருப்பவளத்தில். (குழல்முழஞ்சினத்யாதி) திருக்குழலில் துளைகளின்வழியே கிளர்ந்தெழுந்து அலையெறிந்துகுதித்த அம்ருதஜலத்தைக் குழலோசையாகச்சொன்ன. இத்தால் - குழலோசையினுடைய ப்ரவாஹமும் ரஸ்யதையுஞ் சொன்னபடி.

(புதுவைக்கோன் விட்டுசித்தன் விரித்த தமிழ்வல்லார்) ஸ்ரீவில்லிபுத்தூருக்கு நிர்வாஹகரான பெரியாழ்வார், இதினுடைய

அரு;=பதினேராம்பாட்டு. (குழலித்யாதி) "கோயன" என்றதினர்த்தம் (அழகிய) என்றது. "முழஞ்சுகளினூடு" என்றதினர்த்தம்(துளைகளின் வழியே) என்றது. "விளம்பும்" என்றதினர்த்தம் (சொன்ன) என்றது.

ஸ்ரீயர் திருவடிகளே சரணம்.

---

http://acharya.org

த்தாலும் தோற்றுவதும்; இவர்தாம் தம்மளவில் ப்ரதிபத்தி பண்ணியிராமல், திருமாளிகையிலுள்ளா ரெல்லாரும் ஓதி, ஓதுவித்தறியும்படியாக சிஷ்யாசார்யக்ரமத்தைவிரித்த தமிழ்வல்லார். "குழல்" என்றதுவ்யாஜமிறே. இத்தைஸாப்பிப்ராயமாகவல்லார். (குழலே வென்ற குளிர்வாயினராகி) குழலில் ஸ்வரவசங் வ்யக்திகளால் வந்த குளிர்ச்சியும் உஷ்ணமென்னும்படி குளிர்ந்த ம்ருதுபாஷிகளாகி.(சாதுகோட்டியுட்கொள்ளப்படுவாரே) ஸதாசார்யோபதேச பாரதந்த்ர்ய தத்பரரானவர்களுடைய திரளுக்குள்ளே கொள்ளும்படி அங்கீக்ருதராவர்.

(சாதுகோட்டிப்படுவாரே) அவர்களுடைய ஸமீபத்திலே சென்றுலிறே இவர்களுடைய ஸத்பாவம். (சாதுகோட்டிகொள்ளப்படுவாரே) அவர்களங்கீகரித்தாலிறே இவர்களதிகாரிகளாவது. (சாதுகோட்டியுட்கொள்ளப்படுவாரே) இக்கூட்டம் பிரிந்து போய்த்தந்தாம் திருமாளிகையிலே புகுந்தாலும், இவர்கள் நெஞ்சால் மறக்கமாட்டாமல் கொண்டாடுவதும் இவர்களதிகாரபாகமிறே.

பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்.

பெரியாழ்வார் திருமொழி மூன்றும்பத்து ஆறும் திருமொழி முற்றிற்று.

வைபவத்தை விஸ்தரேணப்ரதிபாதித்த த்ராவிடபாஷைகளான வித்தை ஸாபிப்ராயமாக வல்லவர்கள். (குழலேவென்ற குளிர் வாயினராகி) திருக்குழலோசையினுடைய குளிர்த்தியையும் கீழ்ப் படுத்திக்கான்மேலாம்படி குளிர்ந்தவ்யவஹாரத்தையுடையராய். (சாதுகோட்டியுள் கொள்ளப்படுவாரே) ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் திரளிலேபுகுந்தால் அவர்கள் ஸாதரமாகப் பரிக்ரஹிக்கும் படியாவர்கள். .... (கக)

பெரியஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

பெரியாழ்வார் திருமொழி மூன்றும்பத்து ஆறும் திருமொழி முற்றிற்று.

---

http://acharya.org

ஆழ்வார்திருவடிகளே சரணம்.

மூன்றும்பத்து ஏழாம்திருமொழி
ஐயபுழுதி ப்ரவேசம்.

அவ;—இப்படி ஸ்தாசார்ய பரதந்த்ரரானவர்களே அந்தலஜாதியர்முகத்தாலும், ஈஸ்வரனுடையவ்யாமோஹப்ராவண்யாதிசயத்தாலும், இவர்கள் தங்களுக்கு அவன்பக்கல்பிறந்த ப்ராவண்யாதிசயத்தாலும் மீட்கவரிதாய்த்தோன்றுகையாலும், மீளாதபோதுவருமவத்யத்தாலும், அபாயபாஹுள்யத்தாலும் ஹிதகாமனுமாய், பரமக்ருபாளுவுமானவாசார்யன்போரவெறுத்தருளிச் செய்கிறபாசுரத்தை அந்யாபதேசவ்யாஜத்தாலே அருளிச்செய்கிறரித் திருமொழியில்.

ஐயபுழுதி ப்ரவேசம்.

அவ;-(க) "போகத்தில் வழுவாத புதுவையர்கோன்" என்கிறபடியே திருவவதார ஸமயமேதொடங்கி க்ருஷ்ணவதார குணசேஷ்டிதங்களை யொன்றொழியாமல் அநுபவித்துக்கொண்டு போந்தார்-கீழ்; மற்றுள்ளவாழ்வார்களைக் குமிழ்நீருண்ணப்பண்ணும் அவனுடைய லௌகிகர்யமாகிற ஆழங்கால்தானே மேடாய்த்தரித்திருந்து மங்களாசாஸநம்பண்ணிப்போரும் ஸ்வபாவரானவிவர், இப்போது அவர்களைப்போலே அவனை யநுபவிக்கவேணுமென்னுமாசைகிளர்ந்து, அவ்வாஸாநுரூபமாகக்கிட்டி அநுபவிக்கப் பெறுமையாலே தாமான தன்மையழிந்து, ஒரு கோபகந்யகாவஸ்த்தையைப்ராபித்தாராய், ஸ்வதசையை அந்யாபதேசத்தாலேபேசுகிறார்.

அரு;—ஐயபுழுதிப்ரவேசம். *வண்ணமாடங்கள்தொடங்கி இவ்வளவும் ஒருபேடிகையாக்கி வர்த்திஷ்பமாணமானவித்தோடே ஸங்கதியருளுகிறார்(போகத்தில் வழுவாதவித்யாதி). மற்றுமுள்ளவர்களைப்போலே லௌகிகர்யத்திலே சுருட்டி அதுகிட்டப்பெறாமையால் நாயகநாயிகாபாவத்துடன் அநுபவிக்கை, இவர் லௌகிகர்யத்தில் கால்தாழாமல் நின்றிருந்து மங்களாசாஸநம் பண்ணுமவராகையாலே சேரும்படி எவ்வாறே யென்னவருளுகிறார்(மற்றுமுள்ளவித்யாதி). (குமிழ்நீருண்ணப்பண்ணும்) என்றது - அமிழப்பண்ணுமென்றபடி. (கோபகந்யகாவஸ்த்தையை ப்ராபித்தாராய்) என்றது - "பையரவணை, பள்ளியாய் ஞாலமளைவுத்து இவ்வுலகும்" என்றத்தைப்பற்ற.

அந்யாபதேசத்தாலே பேசுகிறபடியை ப்பாட்டில் ப்ரமேயங்களைக் காட்டா நின்றுகொண்டு விவரிக்கிறார் (அதாவதித்யாதி).

(க) நா-தி அ-கo.

http://acharya.org

மூ.—ஐயபுழுதி யுடம்பளாந்திவள் பேச்சு மலந்தலையாய்ச்
செய்யதூலின் சிற்றுடை செப்பனுடுக்கவும் வல்லளல்லள்
கையினிற் சிறுதூதையோ டிவள்முற்றில் பிரிந்துமிலள்
பையரவணைப் பள்ளியாளொடு கைவத்திவள் வருமே. (க)

இதுதானே * பயிலுஞ் சுடரொளி, * நெடுமாற் கடிமை முதலாக இவ்வர்த்தம் வந்தவந்த விடங்களிலும் துல்யவிகல்ப மாகவும் சென்றதிறே. இதுதான் யோக ப்ரஷ்டர் ஊர்வசியை வர்ணிக்கு மாபோலே யிருப்ப தொன்றிறே. இதுதான் அது ப்ரவேசாந் வயசக்தியாலே வ்யவஸ்த்தித மாயிறே யிருப்பது. இதுதான் ஸாதாரணத்திலு முண்டிறே. ஆனாலுமது உபாஸகாநுக்ர ஹார்த்த மாகையாலே வ்யவஸ்த்தித மன்றிறே. .... *

ஸ்வா;—முதற்பாட்டு. (ஐயபுழுதி யித்யாதி). (ஐய) அழகாதல். அந்வயமாதல். அந்வயமானால் மணலைக்காட்டுமிறே.

அதாவது-பருவம் நிரம்புவதுக்கு முன்னே க்ருஷ்ணவிஷயத்திலே ப்ரவணையாகாநின்ற தன்மகளுடைய தசையைக்கண்ட திருத்தாயார், இவள்பருவத்தின் இளமையையும், இப்படியிருக்கச் செய்தே அவன் விஷயத்திலே ப்ரவணையாய் அவனேடே இவள் கலக்துவருகிறபடியையும், இதுக்கடி ஸஹாதீபைகளாய் தத்விஷயத்தில் ப்ரவணைகளாயிருக்கும் பாலைகளோடுண்டான ஸம்ஸர்க்கம் என்னுமத்தையும், இவள் லீலாவ்யாபாரத்திலே அந்வயிக்கிலும் அவனுடைய சிஹ்நங்களொழிய வேறொன்றறியாளானபடியையும், இவை எல்லாவற்றுக்கும் மூலமாகத் தோழிமார் இவளை வசிகரித்துக்கொண்டுபோய் அவன் பக்கலிலே அகப்படுத்தினபடியையும், இவள் தன்னுடைய ப்ரார்தனைப்ரகாரங்களையும், இத்தைக்கண்ட பந்துவர்க்கமும் அயலும் சொல்லுகிற வார்த்தைகளையுமெல்லாம், ஸந்நிஹிதரைக்குறித்தும் தன்னிலேயும் பேசின பாசுரங்களாலே யருளிச்செய்கிறார். ... . *

வ்பா;—முதற்பாட்டு.(ஐயபுழுதியுடம்பளாந்து) அழகிய புழு.

அரு;— முதற்பாட்டு. (ஐயபுழுதியித்யாதி) "பையரவணைப் பள்ளியாளொடு இவன் கைவைத்துவரும்" என்னத்தக்க பருவத்தவள் புழுதியளையக் கூடுமோவென்ன, "சிற்றுடைசெப்பனுடுக்கவும் வல்லளல்லள்" என்று

http://acharya.org

உடம்பெல்லாம் புழுதியாவானென் னென்றல், "விளையாடிப் புழுதியனைந்தேன்" என்று சொல்லலாமிறே. அது சொல்லாமல், "பந்து, கழல், அம்மானை" என்றுப்போலே சில வாக்வயபாஷணங்களைக் கேட்கையாலே "இவள் பேச்சு மலந்தலையாய்" என்கிறாள். "இவள்" என்று பருவத்தை யுறைக்கப் பார்க்கிறாள். "பேச்சும்" என்கிற அபியாலே இவளொப்பனை குலைந்து வந்த விக்ருதியையும் காட்டுகிறது. (செய்யதூலித்யாதி) சிவந்த நூலாலே சமைக்கப்பட்ட சிறியவாடை உடுக்கவும் வல்லளல்லள். (செப்பணுடுக்கவும் வல்லளல்லள்) அதாவது - அவயவாந்தரத்தில் வாசியறியாமல் சுற்றுகையும், மத்யமாங்கம் பேணிச்சுற்ற வறியாமையும். அபியாலே-செவ்விதாக உடுத்து விட்டாலும் பேணவறியா ளென்னுமிடம் தோற்றுகிறது. (க) "பட்டுடுக்கும்" என்னக்கடவதிறே.

(கையினிலித்யாதி) விளையாடு சிறுதூதையும்சிறுசுளகும்கையிலாதவள், கையில் இரண்டும் காண்கிறிலோம். இது இங்ஙனேயானபின்பு இவள் மாட்டா ததில் லபிறே. க்ருஷ்ணனள வேயதியை யுடம்பெங்குமளைந்து; அதாவது - புழுதியிலேயிருந்து விளையாடுகையாலே சரீரமெல்லாம் புழுதியாலே வ்யாப்தமாயிருக்கை. (இவள்பேச்சுமலந்தலையாய்)"உடம்பெல்லாம் புழுதியாவானென்" என்றல் "விளையாடிப் புழுதியனைந்தேன்" என்றுசொல்லலாமிறே; அது சொல்லாமல்,"பந்து கழல் அம்மானை" என்றுப் போலே சில அந்வித பாஷணங்களைப் பண்ணுகையாலேஇவள்பேச்சுமலஞ்சி. (செய்யவித்யாதி)சிவந்தநூலாலே சமைக்கப்பட்டசிறிய ஆடையை உடுக்கு மிடமறிந்து ஈன்றகவுடுக்கவும் மாட்டாள்.

(கையினிலித்யாதி) விளையாடுசலமாய்க்கொண்டு கையிலிருக்கும் மணற்சோறுக்கும் சிறு தூதையும் மணற்கொழிக்கும் சிறுசுளகும் இவள் விடுவதும் செய்திலள். இவள்பருவமிது. (பையவித்

சொல்லும்படி பாலையாய் விளையாடுகையாலே கூடுமென்கிறார் (அதாவதித்யாதி) பேச்சுக்கலங்குகைக்குப்ரஸக்தி பூர்வகம் தாத்பர்யமருளுகிறார் (உடம்பெல்லாமித்யாதி).

(சிறுதூதை) சின்னபானை. (இவள்பருவமிது) என்றதற்கு (கைகலந்தவாராதின்றாள்) என்றதோடன்வயம். ... ... (க)

(க) தி-தெ-கை.

http://acharya.org

ன்றிக்கே, அழகிய திருவநந்தாழ்வான் மேலே பள்ளி கொள்ளுகிற க்ஷீராப்தி நாதனளவும் சென்று க்ருதஸங்கேதியாய், பூர்வஸ்ம் ருதி தலை யெடுத்து வரவும் வல்ல னென்று தோற்றுகின்றது. அபி - பாத்வத்தளவும் காட்டுமிறே.

இத்தால்தேஹதாரண ஹேதுவாக பி(ஏ)ந்ந விஷயக்ரஹணத் தாலே பி(ஏ)ந்ப்ரகாசத்வாரேந்த்ரியரஸமொழிந்த விஷயேந்த்ரிய போகமிதத்யஜிக்கலாவது. ப்ராப்த விஷய தோஷமுண்டானால் இந்த்ரியங்களும் தேஹமும் போரச் சேருமிறே. ஆனால் அது தன்னை ஆசார்ய முகத்தால்சொல்லாதே அந்யபரமாகச் சிலவற்றை ச்சொல்லலாமோ வென்னில்; அவன்தான் ப்ராப்தவிஷயதோஷத் தால் வருமவையும் தூரதஃ பரிஹரணீய மென்றிறே சொல்லிவைப் பதும்; அதுக்கஞ்சி அந்யபரமாய் அநுவயங்களுமானவற்றைச் சொ ல்லியாகிலும் தத்காலோசித மாகப் பிழைக்கவும் வேணுமிறே. ஞாலமுண்ட வண்ணத்தைத் தான் பலகாலும் சொல்லிச் "சொன் னேனே" என்றஞ்ச வேண்டுமிப்படியிறே அம்மனை சூழ்ச்சி யிருப் பது. இதுதான் பக்திரூபா பந்நஜ்ஞாநமிவைகளுக்கார்வார்த்தை யிறே.

இதுக்கெல்லாம் ஸம்ஸ்கார மெங்கே. விஷயாநுரூபம் ஸ்வ ரூபமென்று, நிர்ணயித்து சேஷத்வாநுரூபஸ்வரூபத்தை அந்த பக்திரூபாபந்நஜ்ஞாநத்தாலே மறைக்கவல்ல பரிபாக முண்டோ வென்று தோற்றுகிறது. விஷயதோஷபோக முண்டானாலும் லீலாரஸபோகோபகரணங்களாகவிறே இவள் புத்திபண்ணுவது. லீலோபகரணங்கள் போகோபகரணங்களோடே அவன் தன்னையு மொன்றாகவிறே ப்ரதிபத்திபண்ணிபிருப்பது.(க)"உக்கமும் தட் டொளியும்" என்றவைமுதலான உபகரணங்களோடே அவன் தன் னையும் கூட்டித்தரவேணுமென்றதிறே. அன்றியே ஸ்வரூபவிரோ கோபகரணத்தையும் உண்ணச்சோற்றில் வ்யாவ்ருத்தியாகவுமாம். இரண்டிடத்திலும் கைவைத்து என்னையும்வனையும் சேர்க்கிற ப்ர கரணமெங்கனேயோதான். ... ... (க)

யாதி) (உ) "அரவணையாயாயறே" என்னும்படி திருவனந்தாழ் வானைப் படுக்கையாக வுடையவனைநோக்கி இவள் கைகலந்து வாரா நின்றாள். .... (க)

(க) திருப்பா-உ0 (உ) உ-உ-க.

http://acharya.org

பெரியாழ்வார் திருமொழி, கூ-ப, கூ-தி, உ-பா, வாயில். எ0கூ

மூ,—வாயில்பல்லுமெழுந்தில மயிரும்முடி கூடிற்றில
சாய்விலாதகுறுந்தலைச் சிலபிள்ளைகளோடிணங்கித்
தீயிணக்கிணங் காடிவந்திவள்தன்னின்ன செம்மை சொல்லி
மாயன் மாமணிவண்ணன்மேலிவள் மாலுறுகின்றாளே. (உ)

ஸ்வா.—இரண்டாம்பாட்டு. இவள் சொலவும் செயலும்மிக வும் வேறுபட்டிரா நின்றதீயென்கிறாள்.

ஸ்வா.—(வாயித்யாதி) "வாயில்பல்" என்றது - முன்வாயில் பல்லென்றபடி. அதுவிறே முற்படத்தோற்றுவது. (மயிரும்முடி கூடிற்றில) மயிரும்சேர்ந்து முடிக்கக்கூடிற்றில. (சாய்விலாதகுறு ந்தலைச் சிலபிள்ளைகளோடிணங்கி) தாய்க்கடங்காமையிலே தலை நிற்கவல்ல சிறுப்பெண்பிள்ளைகளோடிணங்கி. (தீயிணக்கிணங்காடி வந்து) ஜாத்யுசிதமல்லாதவிளையாட்டிலே நெஞ்சுபொருந்தி; அவன் ஸௌந்தர்யத்திலே போக்யபுத்திபண்ணிவந்து. அதிலே முதிர நடத்திவந்து.

வ்யா,—இரண்டாம்பாட்டு. (வாயிற்பல்லுமெழுந்தில) வா யில் பல்லும் முளைத்தன வில்லை. இத்தால் - பெற்றதாயாகையா லே,இவளை அத்யந்த சிசுவாகநினைத்துச் சொல்லுகிறாள். (மயிரும் முடி கூடிற்றில) மயிரும் சேர்த்து முடிக்கலாம்படிகூடினவில்லை. (சாய்விலாத்யாதி) சாய்வு - ஒடுக்கம். தாய்க்கடங்காதே தண்மையில் தலைநின்ற சில பெண்பிள்ளைகளோடே கூடி. (தீயிணக்கிணங்காடி வந்து) பொல்லாத இணக்கத்தோடே இணங்கிவந்து. அதாவது தன்னோடு கலந்துவந்தாரைத் தாய்க்கீழடங்காதபடிதலக்குறுக்கும் விஷயத்தோடே கலந்துவந்தென்கை.

அரு;—இரண்டாம்பாட்டு, (வாயிலித்யாதி) "மாலுறுகின்றாள்" என்று சொல்லத்தக்கவளை "பல்லுமெழுந்தில" என்றால், இது மெய்க்கொள்ளும் படி யெங்ஙனே யென்னவருளிரூர் (இத்தாலித்யாதி). "சாய்விலாத" என் றதின்பலிதம் (தாய்க்கடங்காதே) என்றது. "குறுந்தலை" என்றதினர்த்தம் (தண்மையில் தலைநின்ற) என்றது. அதாவது-துர்வ்யாபாரத்திலேஸ்ரேஷ்ட டர்களென்றபடி.(பொல்லாத வினைக்கத்தோடே) என்றது - தாய்வேறு கன் றுவேறுக்கும் ஸ்வபாவஞ்ஞ ஸ்ப்ரஸேஷவிஷயமான க்ருஷ்ணனுடே யென் றபடி. (தலக்கறுக்கும் உறவறுக்குமென்றபடி.

http://acharya.org

(இவள்) அம்மே இதிறே பருவம். (தன்னன்ன செம்மை சொல்லி) தன்செயலுக்குத் தகுதியான செவ்வைக்கேட்டைச்செவ்வையாகத்தானே ப்ரதிபத்திபண்ணிச் சொல்லிச்சொல்லி. (மாயன் மாமணிவண்ணன்மேல்) இவளை இப்படி அநுவயமாகப் பேசுவிக்கவல்ல ஆஸ்சர்யத்தையுடையவன்; இதுதான்விளைத்ததும் மேலிடான வடிவழகைக் காட்டியிறே. (இவள் மாலுறுகின்றாளே) அவன் இவள்மேலே மாலுறுகையிறே கர்தவ்யம்; அது கரணதோஷத்தால் இவள் பக்கல் எனக்குண்டான ஆபிமாநிகப்ராந்திதானெழுகையுமாமிறே. இவள் பக்கல் தோஷகுணஜ்ஞாநிகள் மிகமிக, இவள்பக்கல் எனக்குண்டான வ்யாமோஹமும் மிகுந்து செல்லுமத்தனையோதான்.

இத்தால் பூர்வவ்யவஸாயலேசாங்குரமும் இவள்வாக்மித்வத்தில் காண்கிறிலோம், மதியெல்லா முள் கலங்குகையாலே நாநாவிஷயஸாபேக்ஷமான நாநாரூபப்ரபத்திகளும் ஏகவிஷய நிகமநமாம்படி கூடிற்றில்லை, (க)"மொய்பூங்குழற்குறிய" என்னுமாபோலே; ஸதாசார்யன் கையிலு மடங்காமையிலேநிலைநின்று "நின்றேம்" என்கிறதுதன்னையுமறியாத சிறுமையுடையரான ப்ரதந்த்ரரோடே ஸஹவாஸம் செய்து, அவர்கள் கொண்டுபோய் அவனெடே சேர்க்க, அவன் நல்விணக்கின்றியிலே தீயிணக்கிலே சேர்த்து ஸ்வ

(இவள் தன்னன்ன செம்மைசொல்லி) இப்படி செய்துவந்த இவள், தன்னெடோத்த செவ்வையைச் சொல்லி. அதாவது - "இத்தனைபோது எங்கேபோனாய்? ஆரோடிணங்கிவந்தாய்"? என்றால், உண்மை சொல்லுகையன்றிக்கே, தன்னுடைய க்ருத்ரிமாநுகுணமாகச்சில குடிலோக்திகளைச் செவ்வைபோலேசொல்லி யென்கை. (மாயன் மாமணிவண்ணன்மேல்) ஆஸ்சர்யமான குணசேஷ்டிதங்களையும் நீலரத்நம்போன்ற வடிவையுமுடையவன் விஷயத்திலே. (இவள் மாலுறுகின்றாளே) இப்படி செம்மைசொன்னவிவள், அதுக்குச்சேராதபடி அவன் குணசேஷ்டிதங்களைச் சொல்லுவது வடிவழகைச் சொல்லுவதாய்க்கொண்டு பிச்சேறுகின்றாள்.

"தன்னன்ன" என்றதினர்த்தம்-(தன்னெடோத்த) என்றது. "மா" என்றதற்பாக விவரணித்தர்த்தம் (நீலரத்நமித்யாதி).... ... ...(உ)

(க) திருவி-

http://acharya.org

மூ.–பொங்குவெண்மணற்கொண்டுசிற்றில் முற்றத்தின்முழக்கினுறில்
சங்குசக்கரந்தண்டு வாள் வில்லுமல்லதிழைக்கறியுரு
கொங்கையின்னம்குவிக்தெழுந்திலகோவிந்தனேடிவனைச்
சங்கையாகி யென்னுள்ளம்நாடொறுந்தட்டுளுப்பாகின்றதே.

ரூபாதரூபமான போக்ய போக்த்ருவர்க்கங்களோ மாறும்படியான ருசியிலே அவகாஹிப்பிக்க, அதிலே நெஞ்சு பொருந்தவத்த வேறு பாடு ஆஸ்ரயத்தில் பொருந்தாமை தோன்றியிருக்கச்செய்தேயும், அதற்குத்தகுதியான வ்யாபாரங்களை ஸ்வரூபமாகச்சொல்லிச் சொல்லி, ஸதாசார்ய பரதந்த்ரையான இவளை யிப்படி யிப்படி ப்ரமிக்கும்படி பண்ணின ஆஸ்சர்ய சக்தியுக்தனுடைய ஸௌகர்யத்திலே காணும் இவள் வ்யாமோஹம் மிகுந்து செல்லுகிறதென்று, ஸதாசார்யனுனவன் ஸச்சிஷ்யனை நியமிக்க, அதிலே கருதினவனே, ஸப்ரஹ்மசாரிகள் தங்களோடே சேர்த்து பகவத்விஷயத்திலே மூட்ட, மூட்டின ப்ரகாரங்களைப் பல பல ப்ரகாரங்களாலுமறிந்த ஆசார்யனுனவன், பரிபாகம் பிறப்பதற்கு முன்னேமூட்டினவர்களை யும், மூண்ட சிஷ்யனையும் கர்ஹிக்கிறானுய்ச் செல்லுகிறது. (க)

அவ;—மூன்றும்பாட்டு. சங்கை ப்ரத்யக்ஷம்போலே தோற் றுகின்றதென்கிறாள் இப்பாட்டில்.

ஸ்வா.—(பொங்கித்யாதி) [illegible]னே "கையைவத்து இவள் வரும்" என்றும்,"மாலுறுகின்றாளே" என்றும், சொல்லிப்போந்தவை யெல்லாம் இவள் சிற்றிலிலேப்ரத்யக்ஷமாகா நின்றதிறே. (உ)"மண் டல்நுண்மணல்"(உ) "எக்கலிடுநுண்மணல்"என்னுமாபோலேயும் தாவள்யத்தையும் சுத்தியையு முடைத்தான மணலைக்கொண்டு.

வ்யா;—மூன்றும்பாட்டு. (பொங்கித்யாதி) "புறம்பே போய் * தியிணக்கிணக்காடாதே முற்றத்திலே யிருந்து விளையாடு" என்று நான் நியமித்து வைத்தால், வண்ட லிட்டதாலையாலே நுண்ணியதாய் வெளுத்திருக்கிற மணலிலைகொண்டு முற்றத்திலே

அரு;—மூன்றும்பாட்டு. (பொங்கித்யாதி) மாமணிவண்ணன்மேலே மா லேறினவிவள் சிற்றிலிழைக்கைக்குப்ரஸக்தியென்னென்னவருளுகிறார் (புறம் பேயித்யாதி), "பொங்கு" என்றதுக்கர்த்தம் (வண்டலித்யாதி). (வண்டலி ட்டது) என்றது - நீராலே கொழிக்கப்பட்டதென்றபடி. (நியமித்தவைத்

(க) நா-தி-உ- (உ)

http://acharya.org

(முற்றத்தச்சிற்றி லிழைக்கலுறில்) முற்றத்திலே கொட்டகமிடு கையிலே ஒருப்படில். (இடில்) சங்கை பரிஹரிக்கைக்காக வொருப்படில். சங்கை பரிஹரிக்கிறதும் தன் நினைவாலேயிறே. (சங்கும்) * மடுத்தூதியசங்கும். (சக்கரமும்) * அருளார் திருச்சக்கரமும். (தண்டு) * அருளென்னுந்தண்டும். (வாள்) * நாந்தகமென்னுமொண்வாள். (வில்) * நாணெனிச்சார்ங்கமென்னும் வில்; இவை முதலான அஸாதாரணசிஹ்நங்களைத் "தன் பருவத்தார்க்குத்வினவை" என்று இழைக்குமதொழிய, வேறுதானும் நாணும்போக்த ஸ்வரூபாநுரூபப்ராவண்யமும் இழைக்கலுறுள். தன்னுடையபூர்வாவஸ்த்தையையும், உபகாரஸ்ம்ருதியையும்நினைக்கிலிறே இழைக்கலாவது. (உறில்) என்கிற யதி (ச) யாலே-ஸ்தப்தை (நி) யாய் நிற்றல், சில அநர்வய பாஷணங்களைச் சொல்லுதல் செய்யுமென்னுமிடமும் தோற்றுகிறது.

(கொங்கையின்னம் குவிந்தெழுந்தில) முலைகளானவை வளர்ந்தோன்றினவில்லை, ஒருவெரூப்பான தொழிய. (க) "ஓமுழுமுலை முற்றும் போந்தில" என்னக்கடவதிறே. இவள் தான் யுவதியாளும் தாயார்க்குஇவளுடைய பைசவமிறேதோற்றுவது. (கோ

கொட்டகமிட வொருப்பட்டாளாகில். (உறில்): என்கையாலே இதில் இவளுக்கு மகஸ்வில்லாஷையும்தன்னுடைய கிர்ப்பந்தத்துக்காகச் செய்கிறதித்தனை யென்னுமிதும் தோற்றச்சொல்லுகிறுள். (சங்கித்யாதி) அவனுக்கு அஸாதாரணசிஹ்நமாய், அழகுக்கும் வீரோதிநிரஸநத்துக்கு மூடலாயிருக்கும் ஸ்ரீபஞ்சாயுதமுமொழிய வேறொன்று இடநினையாள்.

(கொங்கை யின்னம் குவிந்தெழுந்தில) (க) "முலையோ முழுமூற்றும் போந்தில" என்கிறபடியே முலைகளானவை ஆண்முலைக்கும் பெண்முலைக்கும்வாசிதோற்ற முகம்திரண்டுகளர்ந்தனவில்லை இவள்தான் யுவதியாளும் தாயார்க்கு இவளுடைய பைசவமிறே

தால்) என்று கூட்டிச்சொன்னதென் கொண்டென்னவருளுகிறார்) உறிலெ ன்கையாலேயித்யாதி). இத்யதி(ச)சப்தத்தாலே கூடிஞ்ஞெமென்றுகருத்து. "கொங்கையின்னமெழுந்தில" என்னவமைந்திருக்க "குவிந்தில" என்றும் சொன்னதற்கு ஸங்கோசர்ந்தமாகத் தாத்பர்யமருளுகிறார்(முலையோவித்

(க) திருவி-

http://acharya.org

கிந்தனேடிவளைச் சங்கையாகி) அத்யந்தம் ஸுலபனுய் ரக்ஷகனான வனேடே ரக்ஷ்யமாகவும் ஸுலபையாகவும் மாட்டாத விவளை ஸம்ஸ்லிஷ்டையாக ஸம்ஶயித்து. (என்னுள்ளம் நாடொறும் தட்டுளுப்பாகின்றதே) என்னுடைய மநஸ்ஸானது நாள்தோறும் தடுமாறிச் செல்லாநின்றது. (தட்டுளுப்பு) தடுமாற்றம். அன்றியே, ஜலபாத்ரகதமான லவணம்போலே கரையுமென்னுதல். அன்றியே (தட்டுளுப்பு) உளுவுடைய மரத்தை உளுப்பென்ற தாய், அம்மரத்தைத் தட்டுந்தோறும் சிதிலமாமாபோலே யென்னுதல்.

இத்தால், விஷயங்களில் கிளம்பி ப்ரகாசிக்கிறஇந்த்ரியங்களை உபகரணமாக்கிக் கொண்டு * பின்னுனுர் வணங்கும் ப்ரதமபதத்திலே நின்று நிணைக்கப்புக்காளாகில், அவளிலுங்காட்டில் அவனுக்கு அந்யார்ஹரான மத்யமபதத்வய நிஷ்ட்டையையும் சரமபதத்வய நிஷ்ட்டையையு முடையவர்களை உத்தேஶ்யராக த்ரிவித காரணத்தாலும்ப்ரதிபத்திபண்ணி, சேஷத்வாநுரூபமாக, பரதந்த்ரையான தன்னையும், இவ்வர்த்தத்தை உபதேசித்த வென்னையும், இத்தால் வந்த உபகாரஸ்ம்ருதியையும் ப்ரதிபத்தி பண்ணுவிட்டால் "ஸந்தேஹமும் ஈடுபடும்போனுலாகாதோ" என்று ஆசார்யன்மிகவும் வெறுத்தானென்னுமிடமும் தோற்றுகிறது. இதுக்கெல்

தோற்றுவது. (கோவிந்தனேடிவளைச் சங்கையாகி) பசுக்களோடும் பொருந்திவர்த்திக்கும் நீர்மையையுடையனுனவனேடே இவளுக்குக் கலவியுண்டாகவேணுமென்று சங்கித்து. (என்னுள்ளம் நாடொறும் தட்டுளுப்பாகின்றதே) என்னுடைய மநஸ்ஸானது நாள்தோறும் தடுமாறிச்செல்லா கின்றது; இவளுடைய ஸௌலப்யத்தைப் பார்த்தவாறே "உண்டு" என்னப்போகிறதில்லை; இவளுடைய செயல்களைப்பார்த்தவாறே இல்லையென்னப்போகிறதில்லை. ஆகையால், இன்னதென்று நிர்ணயிக்கமாட்டாமல என்னுடைய ஹ்ருதயமானது தடுமாறுகின்றதென்கை. தட்டுளுப்பு - தடுமாற்றம். .... (நு)

யாதி). தடுமாறிச் செல்லும் ப்ரகாரத்தை "கொங்கையின்னம் குவிந்தெழுந்தில" என்றதையும், சங்கு சக்கரமித்யாதியையும் கடாக்ஷித்து உபபாதிக்கிறார் (இவளுடைய வித்யாதி). (கூ)

http://acharya.org

மூ.—
ஏழைபேதையோர் பாலகன் வந்தென்பெண்மகளை யின்றித்
தோழிமார்பலர் கொண்டுபோய்ச் செய்தசூழ்ச்சியை யார்க்குரைக்
கூழியானென்னு மாழமோழையிற் பாய்ச்சியகப்படுத்தி [கேன்.
மூழைமுப்பறியாததென்னும் முதுரையுமிலளே. * (ச)

வாம்; பரிபாகமெங்கே. நாநாவான பக்தி விசேஷங்களெல்லா மொருத்தலைத்தாவிறே பக்திவிசேஷம் தானுண்டாவது. "இன்னம்" என்கையாலே சேதநனிலும் ஈஸ்வரனிலுங்காட்டில்பரிபாக ஸாபேக்ஷன் ஆசார்யனென்றுதோற்றுகிறது.

"கொங்கையின்னம் குவிந்தெழுந்திலபொங்கு வெண்மணல் கொண்டு சிற்றிலும் முற்றத்திழைக்கலுறில், சங்குசக்கரம் தண்டு வாள் வில்லுமல்லதிழைக்கலுறுள். கோவிந்தனோடு இவளைச் சங்கையாகி" என்றாங்வயம். .... (கூ)

அ.—நாலாம்பாட்டு; இப்பாட்டால், தத்துல்யரான அந்த கோபாங்கனை வெறுத்தபாகரத்தைத் தோழிமார்மேலேவைத்து அருளிச்செய்கிறார்.

ஸ்வா.—(ஏழையித்யாதி) பற்றித்து விடமாட்டாத சபலை. இது சபலபாவமென்னுமறியாதவள். (பேதை) தான் பற்றினவன் தன்னை விட்டாலும் தான் விடமாட்டாமையிறேசபலபாவமாவது. (ஏன்தூணை)"தன்தூணை" என்றநிறேவழைத்தனமாவது. (ஓர்பால கன்) அத்விதீயமானபிள்ளைத்தனத்தை யுடையவன். (வந்தென்

வ்யா.—நான்காம்பாட்டு. (ஏழை) நல்லதுகண்டால் விடமாட்டாத சபலை. (பேதை) மேல்விளைவது நிரூபிக்கத்தக்க வறிவில் லாதவள். (ஓர் பாலகன்) இரண்டுக்குமடியான பருவத்தின் இள

அ.—நாலாம் பாட்டு. (ஏழையித்யாதி) "ஏழை" என்றும், "பேதை" என்றும் இந்த விஷயத்தில் ப்ரயோகம் காண்கையாலே பௌருஷத்யம்வாராமைக்காக வர்த்தபேதம் காட்டுகிறார் (நல்லதித்யாதி வாக்யத்யத்தாலே) நீசனுக்குசாபல்யமும் மேல்வரும் நன்மைதீமைகளும் தெரியாதிறே யென்றருத்தம். "ஓர்" என்றதுக்கு அத்விதீய மென்று சப்தார்த்தமாய், அதுக்கும் பரிஷ்காரத்தம் (இரண்டுக்கு மடியான) என்றது. "ஆண்பெண்" என்கிற விவேஷ்யப்பச்சைப் பசும்பிள்ளையைப் பாலகனென்று லோகவ்யவஹாரமுண்டென்ற நிருவுள்ளம் பற்றி யருளுகிறார். (பருவத்தினிலேழையையு

http://acharya.org

பெரியாழ்வார்திருமொழி, கூ-ப, எ-தி, சு-பா வைபவம். எக

பெண்மகளை) என்பெண்மகளை வந்துகிட்டி. (இன்னி) எத்திஸ்பர்ஸித்து. (தோழிமார் பலர்கொண்டுபோய்) "தோழிமார் சால்வர் ஐவர் பதின்மர்" என்னுமளவன்றே; அனேகர். இவர்களைத்திக் கொண்டுபோய். (செய்த சூழ்ச்சியை யார்க்குரைக்கேன்) க்ரியாபர்யந்தமாகச்செய்த க்ருத்ரிம வ்யாபாரங்களை - யாருக்குச் சொல்லுவேன்.

(ஆழியானென்னு மாழமோழையிற்பாய்ச்சியகப்படுத்தி) கடல்நாப்தியிலே கண்வளருகிறவனென்னுதல். * கருதுமிடம்பொருகிற திருவாழியை யுடையவனென்னுதல்; ஆஸ்ரித விஷயத்தில் செய்ய நினைத்திருக்குமவை தூரலகாஹரமாயிருக்கையாலே ஒருவராலும் பரிச்சேதிக்க வொண்ணாதவனென்னுதல். (என்னும்) இப்படி, பிள்ளை கொல்லிமடு வென்னும் ப்ரஸித்தியை யுடைத்தாள். (ஆழமோழை) சுழியும் குமிழியும் ளம்பும்படியாழ்ந்தமடு.ப்ரவேஹத்திலே சுழி; தேக்கத்தில்குமிழி; இப்படிப்பட்டவற்றுக்குள்ளே

மையையுடையவள். (என் பெண்மகளை) இப்படியிருக்கிற வெண் பெண்பிள்ளையை. (தோழிமார் பலர் - வந்து-† இன்னி - கொண்டு போய்)தோழிமாரனேகராக வந்து "விளையாடப்போரு" என்று எத்தி, கூடக்கொண்டுபோய்.

(ஆழியானென்னு மாழமோழையிற்பாய்ச்சியகப்படுத்தி- செய்த சூழ்ச்சியை யார்க்குரைக்கேன்) (க) "அணியாராழி" என்கிறபடியே ஸர்வாபாணங்களும் தானேயாகப்போரும்படியான திருவாழியையுடையவனென்று ப்ரஸித்தமாய், ஒருவரால் நிலைகொள்ளவொண்ணாதபடியிருப்பதாய், அகப்பட்டாரை உள்வாங்கிக்கொள்ளும்

டையவன்) என்று. அவ்வயமுகோ ப்ரதிகம் க்ரஹித்துச் சப்தார்த்த மருளிரார் (தோழிமாரித்யாதி). "இன்னி" என்றதினார்த்தம் (விளையாடப் போரு வென்றெத்தி) என்றது; போருவா வென்றபடி. (எத்தி) வஞ்சித்து.

மற்றை ஆயுதா * பரணங்களிருக்க, திருவாழியை யிட்டு திருப்பிக்கையாலே பலிதார்த்தத்தை ப்ரமாணமுகோ காட்டுகிறார் அணியாரித்யாதி. "என்னும்" என்ற தினர்த்தம் (ப்ரஸித்தமாய்) என்றது. "ஆழி" என்றதுதார்த்தம் (ஒருவராலே யித்யாதி). "மோழை" என்றதினார்த்தம் (அகப்பட்டாரை

(க) தி-வாய்-அ-கூ-சூ. † (பா) என்னி.

http://acharya.org

எசை பெரியாழ்வார் திருமொழி, கூ-ப, எ-தி, ச-பா, ஏழைபேதை.

முழுத்தித் தரைப்படுத்தி. (மூழையுப்பறியாத) உப்பறியாதமூ
ழை. நித்யமாக வளர்ந்தாலும் அதில் ரஸமறியாதமூழை. (என்
னும் மூதரை) பழையதாகமூன்னோர் சொல்லிப்போருகிற ப்ரவி
த்தியுமிலளே.

"ஏழைபேதை மூழையுப்பறியாத வம்மூதரையுமிலளென்ன மென் பெண்மகளைத் தோழிமார் பலர்வந்திரிக்கிக்கொண்டு போய், ஆழிபாலனைர் பாலகனென்ன மாழைமோழையில் பாய்ச்சியகப்படுத்திச் செய்த சூழ்ச்சியை யார்க்குரைக்கேன்" என்றன்வயம்.

இத்தால் ஸதாசார்யனானவன் எல்லாவவஸ்துவையிலும் சிஷ்யன் தலைதல் கண்டாலும் கைவிடமாட்டானென்னுமாகாரம் தோன்றுகிறது; "ஏழை" என்கையாலே. அந்த ஏழைத்தனத்தை உபபாதிக்கிறதுமேல். அதாவது - ஜ்ஞாத்ருத்வ கர்த்ருத்வ போக்

தோ்ருபோலேயிருக்கிற விஷயத்திலே உள்ளூறத்தள்ளியகப்படும்படி பண்ணிச்செய்த க்ருத்ரிமவ்யாபாரத்தை யார்க்குச் சொல்லுவேன்.

(மூழையித்யாதி) இவள்படி பார்த்தால், "முகந்துபரிமாறுகிற மூழையானது தாமுகக்கிற பதார்த்தத்தின் ரஸமறியாது" என்னும் இந்த மூதரையும் தன்பக்கல் இல்லாதவள்கிடீர். அதாவது-தாங்கள் கலந்து பரிமாறுகிற விஷயத்தின் ரஸமறியாதரரையும்"உப்பறியாமூழை" என்று லோகம் சொல்லும் பழமொழிக்கும் போக்யதையில்லாதவள் காணுமிவள். "இப்படியிருக்கிற விவேகிகள் இவ்விஷயத்திலே கொண்டுபோய் அகப்படுத்தி மற்றொன்றறியாதபடியாக்குவமேதே!" என்று தன்னிலைமொழிந்துசொல்லுகிறாள். ... ... (சு)

வித்யாதி). "பாம்ச்சி" என்றதற்கர்த்தம் (உள்ளூறத்தள்ளி) என்றது. (உள்ளூற) உள்ளே ப்ரவேசிக்கும்படி.

"மூழையது உப்பறியாதென்னும் மூதரையுமிலள்" என்றன்வயித்துச் சப்தார்த்த மருளுகிறார் (இவள் படியித்யாதி). "மூதரையும் தன் பக்கலில் லாதவள்" என்றதாலே இவ்வார்த்தை இவள் சொல்லாளென்று தோன்றுமைக்காக வுபபாதிக்கிறார் (அதாவதித்யாதி). (காணுமிவள்) என்றவந்தரம் "என்கை" என்று சேஷம். இப்பாட்டுக்கெல்லாம் தாத்பர்யமருளுகிறார் (இப்படியித்யாதி). "ஆர்க்குரைக்கேன்" என்றதாலே பலிதம் (தன்னிலைமொழிந்து சொல்லுகிறாள்) என்றது. ... ... (சு)

http://acharya.org

மூ.—நாடுமூரு மயறிவேபோய் நல்லதுழா யலங்கல்
சூடிகாரணன் போமிடமெல்லாஞ் சோதித்துழிதருகின்முள்
கேடுவேண்டுகின்றார் பலருளார் கேசவனேடிவளைப்
பாடுகாவலிடுமி னென்றென்று பார்தடுமாறினதே.

த்ருத்வங்களில் அந்தவாசார்யனுடைய "மநஸ் பூர்வோ வாகுத்தர:" என்னுமாபோலே ப்ரமாணமு கூலமான நினைவும் சொலவும் செயலு மாழிய, ஸ்வபோக்த்ருத்வாதிகளில்லை யென்கிறது.

"மூழையுப்பறியாதவம் மூதுரையுமிலளே" என்னும் ப்ரமித்தியாலே;

மூதுரையுமில ளென்கையாலே, பூர்வாசார்யர்களுடைய வசநமொழிந்தவை யெல்லாப்ரகாரத்தாலும் கொண்டாடவொண்ணாது; கொண்டாடில் 'ஏவம்ப்ரகார பூதையானவென்பெண்மகள்' என்று; அவன் அபிமாநிக்கும்படி ஜ்ஞாநவிசேஷமான பாரதந்த்ரயத்தையுடையவளை ஸம்பந்தஜ்ஞாநத்திலுணர்த்தியுடையார் வக்தெத்திக்கொண்டுபோய் * அடியார்க்கென் செய்வனென்றேயிருக்கும் கல்யாணகுணங்களை ப்ரகாசிப்பித்து, அத்விதீயமான பருவத்தையும் வ்யாமோஹாதிசயத்தையுடையவளென்னுமவதார விசேஷத்தையும் ப்ரகாசிப்பித்து, அதிலே ப்ராவண்யத்தையும் நடத்துவித்து, அநுரூபமான ஸம்பந்தத்தையும் இனி மீட்கவொண்ணாதம்படி நிலமாக்கி, இவர்கள் செய்தப்ரகாரங்களை இவர்கள் தங்களுக்குச் சொல்லவோ? அந்த வ்யாமுக்தனுக்குச் சொல்லவோ? அதிலேயகப்பட்டவிவள்தனக்குச் சொல்லவோ? ஸகாதிகளுக்குச் சொல்லவோ? வ்யாஸர்திகளுக்குச் சொல்லவோ? விஹிதபாதந்த்ரரான ஸம்ஸாரிகளுக்குச்சொல்லவோ? அவிஹிதவிஹிதகாம்யபராரானுக்குச் சொல்லவோ? யார்க்குரைக்கேன். .... (ச)

ஸ்வா;—அஞ்சாம்பாட்டு. கொண்டுபோன தோழிமார் கீக்கப் பார்த்தாலும் அவனைவிடாதபடி யாளைன்கிறாள்.

ஸ்வா;— (நாடித்யாதி) திருவாய்ப்பாடிசூழ்ந்தநாடும், திருவாய்ப்பாடியானவூரும்; (க) "நாடுநகரமும்நன்கறிய" என்னுமாபோ

வ்யா;—ஐந்தாம்பாட்டு. (நாடுமூருமறியவேபோய்) தானும் தன்னையணைந்த பந்துவர்க்கமும் அறிந்தவளவாக அவன்பக்கலிலே

அரு;—அஞ்சாம்பாட்டு (நாடுமித்யாதி) வ்யாவர்த்யபூர்தம்தாத்பர்யமருளிரூர்(தாநுமித்யர்தி). சூடிக்குழாயலங் கல்நல்லதாயேயிருக்க, "நல்ல"

http://acharya.org

லே. அன்றியே நாடுகிற ஒருவரிருவரன்றியே யிருக்கிற ஜனங்ளாரெல்லாருமறியப்போய். (கல்லதழாயலங்கல்சூடி) ஸம்ஸ்லேஷத்தாலே பிசினதிருத்தழாய் மாலையைச்சூடி. (அலங்கல்)மாலை; (நாரணன் போமிடமெல்லாம் சோதித்தழிதருகின்றாள்) உள்ள வெழுத்தைக்குறைத்தது வாச்யப்ரதாநத்தாலே;வாசகபூர்தியிலும் காணலாவது - நிரூபககுண ரூபககுண விபூதிகளையிறே. அவையெல்லாம் வாச்யப்ராதாந்யம் கொள்ளும்போதும் விசிஷ்டரூபப்ரகாசமாத்ரத்தாலேயும் காணலாமிறே. (போமிடமெல்லாம் சோதித்து)திருக்குழலோசைகளினதடியும்சுவடும்பார்த்து அவன்போனவிடம் காணமாட்டாமல் மீண்டு அநுகரித்தவர்களைப்போலன்றியே, போவதாகக் கோலினவிடங்களுமறிந்து முற்பாடையாய்ச்சென்று,(க) "அக்ரதஸ்தேகமிஷ்யாமி - அக்ரதஸ்தேகமிஷ்யாமி" என்கிறபடியே படிறவளவுமன்றிக்கே, நிழலே பிடித்தும் சோதித்து, அவ்விடங்களிலே நின்று வரவு பார்த்து ஸஞ்சரியாநின்றாள்.

(கேடித்யாதி) இந்தச் சேர்த்தியும் ப்ராவண்யமும் காணவேண்டாதா ரேகாயாரேயன்றிக்கே, திருக்குரவையிலுமுண்டான ப்ராவண்யமாய் அகம் விட்டுப்புறப்படாம லிருக்கையன்றிக்கே,திருவாய்ப்பாடி சூழ்ந்தாடும் திருவாய்ப்பாடியான ஜாதாநும் இருந்தேகுடியாக அறியும்படியாகக்ருஹத்தைவிட்டுப்புறம்போகாய். (நல்லதுழாயலங்கல் சூடி) ஸம்ஸ்லேஷத்தாலே பிசின திருத்துழாய் மாலையைச் சூடிக்கொண்டு. (நாரணனித்யாதி) நாராயணனென்னும் திருநாமத்தையுடைய க்ருஷ்ணன் வ்யாபரிக்குமிடம் பலவுண்டாகையாலே, அவன் போமிடமெல்லாம் அவனேக்காண்கைக்காக ஜாகரூகையாய்த்துதியாநின்றாள். அதாவது - பசுமேய்க்கை,பெண்களோடே கலக்கை, வீரியாடுகை தொடக்கமானவற்றுக்காக அவன் வ்யாபரிக்கு மிடங்களெல்லாம் தேடித்திரியா நின்றாளென்கை.

(கேடுவேண்டுகின்றார் பலருளர்) இக்குடியின் மிடுக்கும் பொருண்மையாலே "இதுக்கோரவத்யம்வரக் காணவல்லோமே!" என்று

என்று விசேஷிக்கவேணுமோவென்னவருளுகிறார் (ஸம்ஸ்லேஷத்தாலே யித்யாதி) (பிசின) முசின. "உழிதீருகின்றாள்" என்றதற்கர்த்தம் (திரியாநின்றாள்) என்றது.

(மிடுக்கும்) பழியில்லாமையால்வந்த வதிசயம். (எடுப்புண்டு)-ஈடுபட்டு.

(க) ரா-அ-

http://acharya.org

பெரியாழ்வார் திருமொழி, கூ-ப, எ-தி, நி-பா, காதிரும்பும். எகூ

போக்கிலும் கனிய கிணைப்பாரும் கனிக்காரு முண்டிறே.(க)"கஞ்சன் கடியன்" (உ)"ப்ரஹ்மருத்ரரானி - எஹிபஸ்யஸுராணி". (சேசவனித் வாதி) ப்ரஹ்லாதகோஷ்டியிலே. (இவளோ) பருவத்தளவேயன்றியே, பரிபாகம் மிக்க விவள். இவள் * பிறக்கிறுல் கூந்தலழகும், இவள்சொல்லுவது-"மயிரும் முடிகூடிற்றில்லை" என்றிறே.

(பாடிகாவல்) பாதுகாவல்; அதாவது - அருகுவைத்தல் காவைப்பது அத்தை புரக்கட்டிலேயிறே. "கேடுவேண்டுகின்றார் பலருளர்" என்கையாலே தாய்மார்க்கு அவஸ்துவு சேர்த்து விடுகையிலே தாத்பர்யமாய்த் தோற்றுகையாலே, இவர்களுடைய பரிவர்களும் அவன் போமிடமெல்லாம் (கூ) "ஸ்ரீயம்ப்ரயுக்தாமி-ஸ்த்ரியம்புருஷவிக்ரஹம்" என்று சொல்லி முன்னடித்திரியாமல் பாடிகாவலிட்டு, அவன்வரவு பார்த்து, அத்தை புரக்கட்டிலே ஸன்னிதித்திருத்தும் கோளென்கிறார்களென்னுதல்; அல்லபிராதான்யத்தாலே "கேசவன் பாடோடிவளை யோடாமல் காவலிடுமின்" என்றுபதிவர்கம் சொல்லுமிறேபலகாலும். அன்றியே "கேசவனை விட்டுப்புறப்படாமல்பாடிகாவலிடில்காக்கலாம்" என்றுதேஹபமாகவுமாம். (பார்தடுமாறினதே) பூமியிலுள்ளாரும் தாய்க்குடல்காமையைக்கண்டு "நாமும் சிலபெண்களைப் பெற்றன்றேயிருக்கிறோம்; கமக்கும் இங்ஙனே குடிப்பழிவிளையுமோ, விளையாதோ?" என்றுபோலே தடுமாறிற்றேயன்றே; தன்னுடைய தடுமாற்றமும் இக்குடிக்குக்கேடு வேண்டியிருப்பார் பலருமுண்டு.(கேசவனித்யாதி)ஆனபின்பு,ப்ரஹ்லாத கேசனுனவனேடே அவன்வைலகண்யத்திலே யெடுப்புண்டு பின்பற்றித்திரிகிறவிவளை,தானேபோய்க்சேர்த்தாளாகாமல் கீழ்களே கொண்டுபோய்ச் சேர்த்து அருகுகாவலிடுகோள். அதாவது - அவனுக்கு ஆஸந்நமான அத்தழபுரக்காவலிலே யாக்குங்கோளென்கை. (என்றென்று பார்தடுமாறினதே) இப்படியிருக்க, பலகாலும் சொல்லி, இக்குடிக்குக் கீழ்வரப்பிரபுத லோகத்தில் அநுகூல ஜநமானது தலும்பிற்றென்கிறாள்.

"பாடு" என்றதினர்த்தம் (அருகு) என்றது.அருகுகாவலிடுமென்றதாகாத்தையிவளிக்கிறது. (அதாவதித்யாதி). (தலும்புதல்) - கலேகித்தல். ... ...(இ)

(க) உ-கூ-க. (உ) சா-ஆ-க-கூ. (கூ) சா-அ-கூ-ஏ.

http://acharya.org

மூ.—பட்டங்கட்டிப் பொற்சூடுபெய் திவள்பாடகமுஞ் சிலம்பும்
இட்டமாகவளர்த் தெடுத்தேனுக் கென்னே டிருக்கலுருள்
பொட்டப்போய்ப் புறப்பட்டுநின்றிவள் பூவைப்பூவண்ணு
வட்டவார்குழல்மங்கைமீ ரிவள்மா லுறுகின்றாளே [வென்னும்

ஸ்வா;—பந்துவர்க்கத்திலுடைய தடுமாற்றமு மெல்லார்க்கு மொக்குமென்றிருக்கிறாள்.

இத்தால், வானவர் நாடு, கண்ணன் விண்ணூரென்னுதல்; அதுக்கு மவ்வருகேயான திருவழுந்திவளநாடு, திருக்குருகூரென்னுதல்; திருமல்லிவளநாடு, ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரென்று - முமுக்ஷுக்களேயே சொல்லுதல். "ஸ்வரூபாநுரூபமான புருஷார்த்தத்திலும் விஷயாநுரூபம் புருஷார்த்தம்" என்று நிஸ்சயித்து, ஸுமநாக்களாயிருக்கும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களை ஸ்பரஸாவஹித்து, சிறுப்பேரன்றிக்கே * குறைவொன்றுமில்லாத கோவிந்தனை ப்ரஹ்மஸ்தகேசன் போமிடமெல்லாம், (க)"அஹம்ஸர்வம் கரிஷ்யாமி - அஹம்ஸர்வம் கரிஷ்யாமி" என்பாரைப்போலேயும் ஸுயக்காரரைப்போலேயும்சோதித்தழிதருகின்றார் (பலருளர்) இந்த ஸ்ரீவைஷ்ணவஸ்ரீ காணவேண்டாதாரும் உளராயிறேயிருப்பது. "ஜ்ஞாலஃ - தேசோவிஹாலஃ" (உ) "புடைதான்பெரிதேபுவி"

[இல்லையல்லரே] இப்பரப்பில்கூடாததுண்டோ. கூடாதாகில் வைதரணிமார்கம் துலங்காதுபோகாதோ? அன்றிக்கேஸ்வவிநாசத்தை வினைத்துக்கொண்டு ஸ்ருஞ்ஜயோக்யராகாதாரு முளரிறே யென்னவுமாம். ஒரு நிபுணசார்ய விஷயத்திலே அற்றுத்தீர்ந்தவுணர்த்தியையுடையவர்கள் பகவத்விஷயத்திலும் அவன் காட்டிக்கொடுக்கப்போதல், உபகாரஸ்மருதியாலே போதலொழியத்தானே போகை மிகையென்று தோற்றுகிறது. உயர்ந்தோர்மாட்டு-லோகமாகையாலே, லோகம் சிஷ்யாசார்யக்ரமத்தாலல்லது நில்லாதென்று முணர்த்தியாலேதடுமாறுதல்; இவ்வர்த்தத்திலுணர்த்தியில்லாத அவிவக்ஷிதரையும் இத்தோஷம் தடுமாறப்பண்ணுமென்னுதல்; இது தான் ஸமர்பணவாக்ய ப்ரஹ்மித்தமிறே. .... (ரு)

அவ;—ஆரும்பாட்டு. இவள் படியை வினவப் புகுந்தவர்க்குச் சொல்லுகிறாள்.

(க) நான்-அஹம்-உதி (உ) ஸ்ரீ திருவ-ஸ.

http://acharya.org

ஸ்வர;—(பட்டமித்யாதி) பட்டம் - தலையலங்காரம். தோடு - காதுப்பணி. பாடகமும் சிலம்பும் - காலிலிடுமவை. கேசாதிபாத மாக எல்லாவாபரணங்களுக்கு முபலக்ஷணம். இவை யெல்லாம் குறைவறச் சமைத்திட்டு. இவளே நியமியாமல் இவளிஷ்டத்திலே வளர்த்தெடுத்த வெனக்கு. தனக்கு என்னளவில் ப்ரியமில்லையா னால், எனக்குத் தன்னளவிலே ப்ரியமானால், தன் நெஞ்சு புறம்பே போனாலும் தான் என்னருகே யிருக்கலாமிறே. அதுவும் காண் கிலோம்; அதுவும் காணவிட்டால் தனக்குப் பொருக்கின தோ ழிமாரோடுதான்போது போக்கவுமாமிறே; அது தவிர்ந்தால்தான் இருந்தவிடத்தே அவர் வர இருக்கலாமிறே.

அதுவுமொழிந்து அவனிருந்தவிடம் தேடிப்போம்போது த்யாஜ்யங்களை த்யாகப்ரகாரங்களாலே த்யஜித்துப் போவாரைப் போலேயும் போகாமல், கிஞ்சித்த நிந்திதங்களைப் பாராமல் போவா

வ்யா,—ஆரும்பாட்டி. (பட்டமித்யாதி) லலாடபூஷணமான பட்டத்தைக்கட்டி, கர்ணபூஷணமான பொன்னின் தோட்டை யிட்டு. பாத பூஷணமான பாடகத்தையும் சிலம்பையு மிட்டு "பெய்து" என்கிறக்ரியை இக்கும் அன்வயிக்கக்கடவது. இவை தான் ஸர்வாபரணங்களுக்கு முபலக்ஷணம். (இட்டமாகவித்யாதி) நியமித்து, வளர்க்கையேயன்றிக்கே இவளுடைய இஷ்டத்திலே வளர்த்து, நிலத்திலே நடக்கவிடாமல் ஒக்கலையிலே யெடுத்துக் கொண்டு திரிக்தவெனக்கு. (இவள் என்னோடிருக்கவாறென்) இப் படி நான் சீராட்டி வளர்க்கப்பெற்ற விவள், "இப்படி வளர்த்தவ ளன்றே" என்று ஸ்நேஹித்து எனக்கு ப்ரியையாய் நடக்கவேணு மிறே; அது செய்யாவிட்டால், நான் தன்னைக்கண்டதபேக்ஷித்துக் கொண்டிருக்கும்படி நெஞ்சொழியவும் என்னருகு விடாமலிருக்க லாமிறே; அதுவும் செய்கிறிலள்.

அரு;—ஆரும்பாட்டி. (பட்டமித்யாதி) "பெய்து" என்றதினர்த்தம் (இட்டு) என்றது. பெண்களைவளர்ப்பார் தங்களுக்கிஷ்டமானதே வளர்ப் பார்களோ வென்ன, அதற்குவ்யாவர்த்ய பூர்வகம் தாத்பர்யமருளுகிறார்(கிய மித்யாதி). (எடுத்தேனுக்கு) என்றவனந்தரம் "பல்லையாய்" என்றதற் வாக்யாசம் திருவுள்ளம்பற்றித் தாத்பர்யமருளுகிறார் (இப்படியித்யாதி). (நெஞ்சொழியவும்) என்றது - வளர்த்தெடுத்த வருக்கு பல்லையா யிருக்க வேண் டுமென்னும் நியதியில்லாதே போலே தென்றபடி.

http://acharya.org

ரைப்போலே காணெடுத்து வளர்த்த காலோக்கும் லஜ்ஜித்து, பாதகாதிகளே விட்டுப்போமாபோலே சடக்கெனப் போகவேணுமோ? (புறப்பட்டு நின்று இவள் பூவைப் பூவண்ணவென்னும்) சடக்கெனப் புறப்பட்டு நின்றால் மேலீடானவவன் வடிவழகிலே ஈடுபட்டுக் காயாம்பூவண்ணவென்பாரு முண்டோ? (பூவை) காயாவிலவான்தரம்.

(வட்டவித்யாதி) சுருண்டு நீண்ட குழலியும் பருவத்தால் வந்த வினைமையையு முடையவர்களே!; நீங்களுமெல்லாம் நிலதாய்மார்க்கு நியாம்யைகளாய்ப் போருகிறிகோளே; தனக்கு தான் நியாம்யையாயிருக்கச் செய்தேயும் 'என்னேடிருக்கவுரை. தன்னேடிருக்கவுரை அவனேடே தானிருப்பதாக மாலுறுகின்றாளே. அவன்தன்னேடிருக்கவுற்றால்,, நான்தான் என்னேடே யிருக்கை கர்தவ்யம்.

இத்தால் ஆசார்யனவன்சிஷ்யனுக்குவேண்டுவனபூஷணங்களோயுமுண்டாக்கி, ஹிதத்தை ப்ரியமாக்கிநடத்திக்கொண்டுபோந்தவள

(பொட்டப்போயித்யாதி) அவ்வளவுமன்றிக்கே, சடக்கென என்னைவிட்டுப்போய், எல்லாரும் காணும்படி தெருவிலே புறப்பட்டுநின்று, ஸ்த்ரீத்வத்தாலே வாய்திறவாமலிருக்கக்கடவளிவள் "காயாம்பூவண்ணா" என்று அவனுடையவடிவழகை அநுபவிக்கையிலுண்டான விடாய்தோற்றக் கூப்பிடாநிற்கும். (வட்டவார்குழல் யல்கைமீர்) சுருண்டு நீண்ட குழலியும் பருவத்தால்வந்த இளமையையுமுடையவர்களே!, நீங்களுமெல்லாம் உங்கள்தாய்மார்க்கு நியாம்யைகளாய்ப் போருகிறிகோளே, இவளும்அப்படி போரவேண்டாகாவோ, அதுசெய்யாமல்; (இவள்மாலுறுகின்றாளே) இவள் அவன் விஷயத்திலே பிச்சேறுநின்றாள். .... (சு)

"வண்ணா" என்றஸ்வாத்தாலே பலிதம் (விடாய் தோற்ற) என்றது. 'வார்' என்றதினார்த்தம் (நீண்ட)என்றது. எம்போலிக்கிற வளுடைய தாத்பர்யமருளுமிறை (நீங்களுமித்யாதி). மேலே "இவன்" என்று சொல்லிவைத்து, திரியட்டும் இங்கே "இவன்" என்றதுக்கு-உங்களைப்போலே எனக்கு பல்லவ யாயிருக்கத்தக்கவனென்று சுப்தார்த்தம் நிருவுள்ளம்பற்றித் தாத்பர்யமருளுமிறை (இவளுமித்யாதி). "மாலுறுகின்றாள்" என்றதுக்குச்சப்தார்த்தம்(இவளவனித்யாதி), "பட்டம் கட்டிப் பொற்றேரும் பாடகமும் சிலம்பும் பெய்து இட்டமாகவளர்த்தெடுத்தேனுக்குபவ்வயயாய், இவளென்னேடிருக்கவுரை" என்று தொடங்கி அந்வயம். ... ... (சு)

http://acharya.org

மூ.—

பேசவும் தெரியாதபெண்மையில் பேதைபேன் பேதையிவள்
கூசமின்றி நின்றார்கள் தம்மெதிர் கோல்கழிந்தான் மூழையாய்க்
கேசவாவென்றுங் கேடிலீயென்றுங் கிஞ்சுகவாய் மொழியாள்
வாசவார்குழல் மங்கைமீ ரிவள் மாலுறுகின்றதே. (எ)

லிலும், தனக்கு வசவர்தியாகை தவிர்த்து பகவத் விஷயத்திலே செல்லும்படியான ப்ராவண்யாதிசயப்ரகாரத்தை ஆசார்ய பாதந்த்ரரானவர்களுக்குச்சொல்லி ஈடுபட்டமைதோற்றுகிறது. (படிடம்) ஆசார்யபாரதந்த்ர்யபூர்தி. (பொற்றேடு) அந்த பூர்தி குலியாமைக்கு அவணுண்டாக்கின ஸ்ருதபலம். (பாடகம்) அர்ஹதை த்வம். (நிலம்பு) அதிஜடைய ப்ரகாசம். ,... .... (கூ)

அவ;—ஏழாம்பாட்டு. குணஹாநி சொல்லி நியமிக்கப்பொருதவளவேயன்றிக்கே, குணம் சொல்லிக் கொண்டாடினாலும் கொஞ்சு அல்பகாலமும் தரியாதபடியாளென்கிறாள்.

ஸ்வா;—(பேசவித்யாதி). "நாண், மடம், அச்சம், பயிர்ப்பு" என்றுப்போலே சொல்லுகிற ஸ்த்ரீத்வங்களிலேயிறே பெண்மை யென்கிறது. அன்றிக்கே, பேதை மயில்போலேயிருக்கிற பெண்ணென்னவுமாம். (என்பேதையிவள்) என்வயிற்றில் பிறப்பாலும் பேதையானவள். பேதைவயிற்றில் பேதை. திருத்தாய்மார்க்குப்பேதைமையாவது-இவள் தன்னைவிட்டால்தான் பின்னும் விட

வ்யா;-ஏழாம்பாட்டு. (பேசவும் தெரியாத பெண்மையில்) ஒருவர் ஒருவார்த்தை சொல்லப்பொறுதஸ்த்ரீத்வத்தையுடைய. அதாவது தன்னுடைய ஆசாரத்தால் ஸ்த்ரீத்வத்துக்கு ஒரு குழுவுதன்னாசாரத்படி வர்த்திக்குமளவன்றிக்கே, குழுவுதலுண்டாக ஒருவன் ஒருவார்த்தைசொல்லிலும் அது பொறுமல் ; மாறும்படியான ஸ்த்ரீத்வத்தை யுடையவளென்கை. ஸ்த்ரீத்வமாவது-" நாண் மடம் அச்சம் பயிர்ப்பு " என்கிற ஆத்மகுணயோகம். (பேதைவேன்

அரு;—ஏழாம்பாட்டு. (பேசவுமித்யாதி) பேசத் தெரியாத வென்னுதே. "பேசவும்" என்று சொன்னசு(ச) காரம் அதுக்தமுமேச்சயமாகில், அத்தனையுந் தத்தையும் காட்டாநின்றுகொண்டு தாத்பர்யமருளுகிறார் (அதாவதித்யாதி) (மாறும்படி) என்றது-நினைக்கும்படி யென்கை. (பயிர்ப்பு) என்றது - ஒருவிஷ

http://acharya.org

எசது பெரியாத்வார் திருமொழி, கூ-ப, எ-தி, எ-பூர், பேசவும்

வேண்டு மவளை விடமாட்டாமையிறே. (இவள்) "பருவத்துக்குத் தக்க தலைமையல்ல இவர்" என்று உறைக்கப்பார்க்கிறாள்.

கூச வேண்டுவாராளவிலும் கூசமின்றி ; கூசவேண்டுவாராகிறார் - தீர்த்தம் தாய்மார்க்கு பவ்யரானவர்கள். ஸ்வாபதேசத்தில் கூசவேண்டுவாராகிறார்-ஸ்வரூபாநுரூபப்ராப்யம் வஸ்துநிர்தேசத்திலொழியச் சேராதென்னு மூணர்த்தியுடையராய், அதிலே நிலைநின்றவர்கள். அன்றிக்கே, நின்றாராகிறார்-உத்தமனில் க்ரியாபதத்தையும் வஸ்துநிர்தேசத்திலே சேர்த்து நிலைநின்றவர்களென்னவுமாம். இது நிலைநிற்பது உடையாளவுமிறே; இவ்வருகுள்ளவையும் நிலைநில்லாதிறே; இதுதான் விஷயஸாபேக்ஷமாயிருக்கையாலே. (நின்றார்கள் தம்மெதிர்கோல்கழிந்தான் மூழையாய்) முன்னே "மூழையுப்பறியாது" என்றாள். இப்போது "கோல்

பேதை) ஒருவிரகறியாத வென்னுடைய பெண்பிள்ளை. அதாவது தன் குலத்துக்கும் ஸ்த்ரீத்வத்துக்கும் அநுகுணமாக நடத்தும தொழியப் போக்கு புரிந்து நிற்கைக்கு ஒரு விரகறியாதவென்னை நிற்றிப் பிறந்தவளென்கை. (இவள்) இப்படியிருக்கிறவிவள்.

(கூசமின்றி நின்றார்கள் தம்மெதிர்) தந்தாமுடைய ஸ்த்ரீத்வத்திலும் மாத்ருபவ்யதையிலும் தவறாமல் நின்றவர்கள், "தங்கள் லக்ஷியமிலே நாமித்தைச் செய்யும்படியென்" என்கிற கூச்சமின்றிக்கே. (கோல்கழிந்தான் மூழையாய்) கோல்கழிந்த மூழை போலே தனக்கு ஆஸ்ரயமானவென்னுமே ஒரு வொட்டற்றவளாய் இத்தால் - எனக்கு நியாம்யையல்லாதவளா யென்கை.

யத்திலே நின்று விடாதே ஸ்வேதித்திருக்கை யென்றபடி. தீர்வாக்ய விவரணம் (அதாவதித்யாதி). (போக்து) என்றது-இப்படி நடக்கையை விட்டென்றபடி. (புரிந்து நிற்கை) வேறே யொரு நடக்கையிலே போயிருக்கை.

"நின்றார்கள் தம்மெதிர்-கூசமின்றி" என்று அன்வயித்து "நின்றார்கள்" என்கைக்குஎதிலேயென்னுமாகாங்ஷையிலே தீர்பர்யமருளுகிறார்(தந்தாமுடையவித்யாதி). (ஸ்த்ரீத்வத்திலும் மாத்ரு பவ்யதையிலும்) என்றது-தேஹயிகாவிசேஷணமாகப் "பேசவும் தெரியாத பெண்மையை யுடைத்தான்" என்னும் "பேதைபெண்பேதை" என்னும் கொண்டது-இவர்களுக்கும் ஸமாஸமென்னுமத்தைப்பற்றி.

http://acharya.org

கழித்தான் மூழையாய்" என்னுகின்றாள். அதற்கும் இதற்கும் வாசி யென்னென்னில்; — அது குணபாவம் இது - தோஷ தர்ஶநம். (கோல்கழிந்த) ஆன் - சாரியை. கோல்கழிந்த மூழையால் ஒருப்ரயோஜநமில்லையிறே, இரண்டு தலைக்கும். அன்றியே "முகப்பான்கையில் கோல்கழிந்தமூழைபோலேயாளன்" என்னவுமாம். இத்தால் திருத்தாயார்க்கு நியக்ருத்வம்போய், ஸ்வரூபநியாம்யையென்கை. இது-ஆசார்யவிஷயத்துக்குமொக்கும்.

(கேசவாவென்றும் கேடிலீயென்றும்) விரோதிநிரஸநசீலனென்னுதல், ப்ரஶஸ்தகேசனென்னுதல். (கேடிலீயென்றும்) உன்னுலல்லது செல்லாமை பிறந்தவர்களை ஒருநாளும் கைவிடாதவனேயென்றும். (கிஞ்சுகவாய்மொழியாள்) முருக்கிதழ் போலேயிருக்கிறவதரத்தையும், கிளிமொழிபோலேயிருக்கிற வார்த்தையுமுடையவள். கிஞ்சுகமென்று - கிளிக்கும்பேர். இவ்விரண்டாலும் (க)"திருவருள்கமுகொண்பழத்தது" என்னவொண்ணுதவிதகாயும், தான் கற்பித்ததொழியத்தானொருவார்த்தையேயறக்குறையமுன்பு சொல்லமாட்டாதவளென்கை. (வாசவார் குழல் மங்கைமீர்) நறுநாற்றத்தையும் ஒழுகுநீட்சியையுமுடைத்தான குழலையுமுடையராய், பருவத்தாலுமிளையவர்களை மங்கைமீரென்கிறாள்.

(கேசவாவென்றும்) ப்ரஶஸ்தகேசனனவனேயென்றும். (கேடிலீயென்றும்). உன்னுலல்லது செல்லாதவர்களை யொருநாளும் கைவிடாதவனே யென்றும். (கிஞ்சுகவாய்மொழியாள்) கிளியோடொத்த வாயிற்பழுப்பையும் பேச்சில் இனிமையையுமுடையவள். தனக்கடங்காமல் கைகழிந்து அவன்பேரைச் சொல்லி நின்று கூப்பிடுகிற தசையிலும், இவளுடைய அதரசோபையும் மதுரபாஷணமும் திருத்தாயாருக்கு ஆகர்ஷகமாயிருக்கிறது காணும். (வாசவார்குழல் மங்கைமீர்) பரிமளிதமாய் ஒழுகுநீண்டமயிர் முடியை

"கிஞ்சுகம்" என்று-கிளியாய், அதினுடைய வாய்போலேயிருக்கிறவாயும், மொழிபோலேமொழியுமுடையவளென்று சப்தார்த்தமருளுகிறார் (கிளியிதயாதி). "தன்னேவிட்டிருக்கிறான்" என்று சொல்லும்ப்ரகரணத்தில் வர்ணிக்கை சேரும்படி யெல்லனேயென்னும் சங்கையை சமிப்பித்துக்கொண்டு ஈடுபடுகிறார் (தனக்கித்யாதி). ... ... (ஏ)

(க) தி-வாய்-அ-கூ-தி.

http://acharya.org

மூ.—

காறைபூணும் கண்ணுடிகாணும் தன்கையில் வளைகுலுக்கும்
கூறையுடுக்கு மயர்க்குத் தன்கோவைச்செவ்வாய் திருத்தும்
தேறித்தேறிநின் றுயிரம்பேர்த்தேவன்திறம் பிதற்றும்
மாறில்மாமணி வண்ணன்மே லிவள்மாலுறுகின்றாளே. (அ)

அவ;— எட்டாம்பாட்டு. தன்னுடைய ஆர்த்தியதிசயத்தாலே அவன்வரவு தப்பாதென்றறுதியிட்டு "அவன் சுபதர்சியாயிருக்கும்; அவன்நம்மூடையகார்ய்ய சேஷம் காணவொண்ணாது" என்று தன்னியலங்கரிக்கிறாள். கண்டால்தான்வந்ததென்னென்னில், "நாம்பாகவாசியறியாமை தாழ்க்கையன்றே இங்ஙன்விளையவேண்டிற்று" என்று லஜ்ஜையாலும்சோகத்தாலும் மீடுபடுமென்று, அதுக்குப்பரிஹாரமாகவும் போகஹேதுவாகவுமிறே இங்ஙனலங்கரிக்கிறது. இத்தமோரதாலங்காரம் அவன் வந்திலனாகில் செய்வதென்னென்னில், "இம்மணக்கோலம் பிணக்கோலமாகிற தென்றிறே இவள் நினைத்திருப்பது" என்று நாலூர் பிள்ளையருளிச் செய்தாராக ஆச்சான் பிள்ளையருளிச் செய்வர்.

ஸ்வா; —(காறைபூணும் கண்ணுடிகாணும்) பூண்பதற்கு முன்னும் பின்னு முண்டானவாசி கண்ணுடியிலே கண்டாலும் பருவத்தால் வந்த இளமையையுமுடையவர்களே!. (இவள்மாலுறுகின்றாளே) இப்படியே இவள் அவன் விஷயத்திலே பிச்சேறினாள். ... . (எ).

வ்யா;—எட்டாம்பாட்டு. (காறைபூணும்) தன்னுற்றுமையாலே "ஏதேனுமொன்றைச் செய்து நாமவனைப் பெறவேணும்" என்று நினைத்து, "அவனுக்கு ஆகர்ஷகமாம்படி நம்மை யலங்க

அரு;—எட்டாம்பாட்டு. (காறையித்யாதி) அவன்மேலே மாலேறியிருக்குமவளுக்கு வேறொன்றிலே நெஞ்சு செல்லாமையாலே இவள் காறைபூணுகை முதலானவை சொல்லக்கடவோமோ, ஆகிலுமெல்லாத்தற்கும் மூர்த்தன்யாமையைத்தான் சொல்லுவானென்னென்னில்; இரண்டேக்கும் பொதுவாகக் கூட்டிச்சொல்லுகிறார்நம்முடையர் (தன்னுற்றுமையாலேயித்யாதி). மூர்த்தன்யனவன்

http://acharya.org

காறைமிகையாய்த் தோற்றுமிறே தனக்கும். (தன்கையில் வளை குலுக்கும்) தானே கழலுகிற வளைகளும் குலுக்கினால் மிகவும் விழுமிறே ப்ராப்தம். விழுந்தவை விழுந்தபோயிற்றன. விழாநிக்கவே அவன்தானே வந்து மேல்விழும்" என்று தான் தன்னை யலங்கரிக்கையிலே ப்ரவ்ருத்தையாய், ப்ரதமம், அவன்கண்டு ப்ரியப்பட்டுக் கட்டிக்கொள்ளும் கழுத்துக்கு அலங்காரமாகக் காறையைப்பூணும். இதுதான் உத்தமாங்கத்துக்கும் உடம்புக்கும் நடுவாய் நின்று ஒளிவிடுவதோராபரணமிறே. (கண்ணுடி காணும்) காறை பூண்டதிருத்தம் தன்கண்ணுக்கு விஷயமல்லாமையாலே, "அவனுக்கும்படி வாய்த்தவோ? இல்லியோ" என்னுமிடமறிகைக்காக, காறையும் கழுத்துமான சேர்த்தியழகைக் கண்ணுடிப்புறத்திலே பாராநிற்கும். இதுதான் அவயவாந்தரங்களிலாபரணங்களும் இவள் பூணுமதுக்கு மூபலக்ஷணம்.

(தன் கையில் வளைகுலுக்கும்) இம்மனோரதமடியாக உடம்பிலே ஒரு பூரிப்புத் தோற்றுகையாலே அதறிகைக்காகக் கையில் வளையசைத்துப்பாராநிற்கும். விரஹகார்ச்யத்தாலே கையில் வளைகள் கழன்றுலும், பின்னையும் எடுப்பது இடுவதாய்க்கொண்டிறே

கண்டு ப்ரியப்படுகைமற்றையாபரணங்களுக்குச் சொல்லக்கூடாதோ? இத்தக் காறைக்கு அதிசயமேதென்ன (இதுதானித்யாதி). அவனுகந்து வருகைக் காகக்காறை பூணுமவள் தனக்கு உகப்பு தோன்றக்கண்ணுடிகாணக் கூடுமோ வென்னவருளுரைர் (காறைபூண்டவித்யாதி). (திருத்தம்) சமத்காரம். (அவயவாந்தரங்களில் ஆபரணங்களும்) என்றது - பெருப்பெருத்த வாபரணங்களு மென்றபடி. இங்ஙனன்றுகில் "தன்கையாள்" என்று வினைகிருக்கிறதாகச் சொல்லக்கூடாதிறே.

அவன் வரவுக்குக்காறை பூணுகையும் கண்ணுடி காணுகையும், கூறையுடுக்கையுமுடலாஞப்போலே வளைகுலுக்குகை அதுக்குடலன்றே; இதுவே துக்காக வென்னவருளுரைர் (இம்மனோரதமித்யாதி). தன்னுடம்பில் பௌஷ்கல்யமும் அவனுக்கு ஆகர்ஷகமாகையாலே, அத்தையறிய வேணுமென்று குலுக்குகிறதென்று கருத்து. வல்லேஷுதசையில் கையில்வளை தொங்காமையாலே தன்கையில் வளையென்னக்கூடுமோ வென்னவருளுரைர் (விரஹோத்யாதி). கைவளையை அசைத்தறியவேணுமோ? தன்னுடம்பில் பூரிப்புத்தலைக்

http://acharya.org

தவை கிழலாநிற்கச் செய்தே மநோரத ஸமயத்தில் பூரித்தனவி றே. அவன் குணங்களை நினைத்திருந்த கனத்தாலே குலுக்கக் குலுக்கப் பூரித்தன வென்னுமதொழிய, ஸ்திலமாய் விழுந்தன வென்கை மார்தவத்துக்குப் போராதே.

(கூறையுடுக்கும்) பரியட்டம் அரையில் தொங்கிற்று - இம்ம நோரதத்தாலே யென்னில், உடுக்கவுமாமிறே. அல்லாதபோது கையிலே ஒருதலையும், காலிலும் தரையிலு மொருதலையுமாமிறே. இவள் தானிருப்பது, இவள் எடுத்து இட்டாலும் அவை கையில் தொங்காதே; இப்போது உடம்பில் தோற்றுகிறபூரிப்பாலே அவை கையில் தொங்கினமை யறிகைக்காக அசைத்துப் பாராநிற்கு மென்கை.

(கூறையுடுக்கும்) பரியட்டமும் அரையில் தொங்கும்படியாய்த்து-இம்மநோரத நிபந்தநமான தேஹபௌஷ்கல்யத்தாலேயிறே; அல்லாதபோது, கையிலேயொருதலையும், காலிலும்தரையிலும்ஒருதலையுமாமிறே. வளையும் கலையும், க்ருதஸங்கேதரைப்போலே கழலும்போதும் ஒக்கக்கழன்று, தொங்கும்போதும் ஒக்கத்தொங்காநிற்குமாய்த்து; காறை பூண்டதுக்குமேலே ஓரதிசயம் தேடுகைக்காகவிறே கூறையுடுக்கப்புகுந்தது. அதாவது - அவனுக்காகர்ஷகமாம்படி பரியட்டத்தை நன்றாக உடாநிற்குமென்கை. இவளுடைய அழகிலேயாய்த்து அவனீடுபடுவது; ஆகையால், அவனுக்குத் தெரிவதோ வென்னவருளுகிறார் (இவளெதேச்சியாதி வாக்யத்வயத்தாலே). மநோரதமாத்ரத்தால்வந்த பூரிப்பாகையாலே இப்படியறிய வேண்டிற்றென்ன கருத்து.

இவள் கூறையுடுத்திலும் அது அரையில் தங்குமோ வென்ன, (பரியட்டமு மித்யாதி). ஸ்த்ரீகளுக்குப் பரியட்டமும் வளையப் போலே கழலச் சொல்லக்கூடுமோ, இப்போ உடுக்கு மென்கைக் கென்னவருளுகிறார் (அல்லாத போதித்யாதி). வளையும் கூறையும் மநோரதத்தால் வந்த பௌஷ்கல்யத்தாலே தங்குமென்னுமதுக்கு உபபத்தியருளுகிறார் (வளையும் கலையுமித்யாதி). "கலை" பரியட்டம். காறைமுதலானவை கழற்றினவக்கவும் வேண்டிற்போது பூணவுமாயிருக்குமாகையாலே, அவன்வரவுக்காகவாபரணங்களைப்பூண்டாளாகிலும், கூறையெப்போது பூண்டாயிருக்க, இப்போதுடுத்தபடியென்னக்கருத்தென்னென்ன வருளுகிறார் (காறை பூண்டதுக்கித்யாதி). "கூறையுடுக்கும்" என்றவர்தமாக தாத்பர்யத்தை ஸஹேதுகமாகவருளுகிறார் (இவளுடைய வித்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே). ஒப்பனையாலே அவன்

http://acharya.org

(காதைபூணும்) என்றது - ஆபரணங்களுக்கெல்லாம் முடிவு
ண்மாய், ஆஸ்ரயம்பெற்ற தென்றபடி. "பூணும்" "உகக்கும்"
என்றவர்தமாகம், ஒப்பணிதலில் அவன் பூட்டியும் உடுத்தியும்
செய்தநேர்வருமளவும் கழற்றுவது, பூண்பது, குலைப்பது, உடுப்
பதாய்ச் செல்லுமென்று தோற்றுகிறது. (அயர்க்கும்) இத்தலைவி
கார கௌரவ மநோரதத்தாலேமுன்பு "கேசவா" என்றழைத்த
போதை ஸம்ஸ்லேஷ மநோரதத்தையும் மறக்குமென்றதல்.
அன்றியே, மநோரதகௌரவப்ராந்தி தலையெடுத்து, "காதைபூண்
பது, பூண்டிலோமோ" என்று தொட்டுப்பார்ப்பது, கண்ணுடி
காண்பது, அதில் தோற்றின காதைஎய்க் கண்ணுடியென்றறியா
தே அத்தை ஸ்பர்ஶித்துப் பார்ப்பதாய், பதற்றமும் இவ்வயர்ப்
புச் செல்லாநிற்க வென்னவுமாம்.

(தன்கோவைச் செவ்வாய் திருத்தும்) கோவைக்கனிபோ
லே ஸ்வாபாவிகமாயிருக்கிற வதரத்தைப் பலகாலும் கண்ணுடி

காகத் தக்கவுடை வாய்ப்பு வருமளவும் குலைப்பது உடுப்பதாய்ச்
செல்லாநிற்குமாய்த்து. (அயர்க்கும்) இப்படி அவன் வரவுக்குட
லாகத் தன்னை யலங்கரித்தவளவிலும் வரக்காணுமையாலே அறி
வழியாநிற்கும்.

(தன்கோவைச்செவ்வாய்திருத்தும்) மீளவு மறிவுகுடிபுகுந்து
"இன்னமும் அவனுக்காகாஷகமாம்படி யிருப்பதோ ரதிசயம்
கம்பக்கலிலே உண்டாக்கக்கடவோம்" என்று ஸ்வபாவமே கோ
வைப்பழம்போலே சிவந்திருக்கிற தன்னுடைய அதரத்தை, ராகஜ
க்மான் பதார்த்த ஸேவைகளாலும் மிகவும் சிவக்கும்படி பண்ணு
நிற்கும். அல்லாதவைபோலன்றிக்கே, இது அவனுக்கு வாய்ப்புகு
சோறு யிருப்பதொன்றிறே; (க) "தொண்டையஞ் செங்கனிவாய்

வருமென்றும் மநோரதத்தால் பூரிக்குமவளுக்கு அயர்வு வரப்ரஸக்தியே
தென்ன வருளுகிறார் (இப்படியித்யாதி).

அவன் வாராமையாலே பாஹ்யவிஷயமாக வறிவழிந்தவள் கோவைச்
செவ்வாய் திருத்தக்கடமோ வென்ன், அவன் வ்யாமோஹத்தாலே மீளவு
மறிவு பிறந்து செய்தானென்றருளுகிறார் (மீளவுமித்யாதி). ஒப்பணை யெல்
லாத்தாலும், அவன் வாராதிருக்க, இத்தாலே வருமென்ற மீளமநோரதிக்
கைக்கு, இதுக்குள்ளவேற்ற மென்னென்ன வருளுகிறார் (அல்லாதவையித்

http://acharya.org

பார்த்துப்பார்த்துக்கன்றப்பண்ணுகின்றாள். "இவள்தான் அமுது படி திருத்துவது, சாத்துப்படி திருத்துவதாகா கின்றாள்" என்று பிள்ளை அருளிச்செய்வர். ஈ அவனுக்குப் படியாவது - கூறையிறே. (தேறித்தேறிநின்று ஆயிரம்பேர் தேவன்திறம் பிதற்றும்) தேறித்தேறியென்கையாலே, "அயர்த்தயர்த்து" என்னுமதும் தோற்றுமிறே. ஜாக்ரத்ஸ்வப்ந தசையில் கலக்கமும் தெளிவும்போலேயிறே மநோரதம்தானிருப்பது. ஸ்வப்நம் கண்டவன் இதுஸ்வப்நமென்றறியாதாப்போலேயிறே மநோரதமும். (நின்று) அந்த மநோரதம் நிறுத்த நின்று.

(ஆயிரம்பேர்த்தேவன் திறம் பிதற்றும்) அவனுடைய மேன்மைக்கும் நீர்மைக்கும் வாசகமுமாய், த்யோதமாகமுமானகுணங்களையுடையவனுடைய, அஸங்க்யாதமான திருநாமங்க

நுகர்ந்தான்" என்கிறபடியே. (தேறித்தேறிநின்று) தன்னுடைய அவயவாலங்காரத்தின் வாய்ப்பாலும், (க) "தஸ்மிம்ஶ்சபகவாஂஸ்தஸ்மிம்ஶ்சபஹவோகுணாஃ" என்கிறபடியே இத்தசையில் வந்து உதவுகைக்கீடான அவன்குணங்களில் விஶ்வாஸத்தாலும் அயர்க்கைதவிர்ந்து மேன் மேலும் தெளிவை யுடையளாய், அத்தெளிவு கைகொடுக்கத் தரித்துகின்று.

(ஆயிரம்பேர்த்தேவன் திறம்பிதற்றும்.)(உ) "தேவோநாமஸஹஸ்ரவான்-தேவிநாமஸஹஸ்ரவாந்" என்கிறபடியே தன்குணசேஷ்டிதங்களுக்கு வாசகமான ஆயிரம் திருநாமங்களை யுடையனாய், அவை

யாதி வாக்யத்வயத்தாலே). அவன் வராஸமையாலே "மாலுறுகின்றாள்" என்னும்தசையிலே "தேறித்தேறி" என்று மீமிசையாக மிகவும் தெளிவு பிறக்கின்றதே யென்னென்ன, மேற்சொன்ன காரைபூணுமித்யாதியையும், மேற்சொல்லப்புகுகிற குணப்ரகாசகங்களான "ஆயிரம்பேர்த் தேவன்" என்றதையும் முட்டாக்கொண்டருளுகிறார் (தன்னுடையவித்யாதி).

ஈ திவ்யக்ரீடாவிஜிகீஷாவ்யவஹாரத்யுதிஸ்துதிமோதமதஸ்வப்நகாந்திகதிஷு-திவுக்ரீடாவிஜி கீஷாவ்யவஹாரத்யுதிஸ்துதிமோத மதஸ்வப்நகாந்திகதிஷு" என்கிறபடியேகாந்தியை இத்தசேவசப்தத்தாற்குவிவக்ஷித்துத்தாத்பர்யமருளுகிறார் (அவை யெல்லாவற்றிலுமித்யாதி). "மா" என்ற கறுப்பாய், (நீலேத்யாதி).

(க) சா-ஸாரீர-கே.

(உ) பரா-ஸபர்-கூ அ-கக.

http://acharya.org

ளையும், அவனுடைய பரிஜநபரிச்சதாதிகளையும் க்ரமமாகச் சொல்லாநின்றாள். (மார்பில் மாமணி வண்ணன்மேல்) அத்விதீயமுமாய், மஹார்க்கமுமான நீலரத்நம்போன்ற வடிவழகையுடையவன் விஷயமாக. (இவள் மாலுறுகின்றாளே) இவள் ப்ராந்தி முதிர்ந்து மேன்மேலும் செல்லாநின்ற தென்கிறாள்.

இத்தால், உபாஸநரூபமாக விஹிதைகளாய், த்யாஜ்யஸ்வீகார ப்ரகாரிகைகளான பக்தி ப்ரபத்திகளன்றிக்கே, உபாதேயதமமாய், துல்யவிகல்பம் தோன்றும்படியாய்த் தலைக்குக்மேலாகையாலே பக்திப்ரபத்திகளை ஆத்மபூஷண ப்ரதாநமாக ப்ரகாசிக்கிறது* காறையால். இப்படி ப்ரகாசிதமான வதிகாரம் பூர்வாசார்யர்களுடைய வசநாநுஷ்டாநங்களோடே ஒப்புப்பார்த்தமை தோற்றுகிறது - "கண்ணுடிகாணும்" என்றதாலே. ஆசார்யவசநாபிமாநத்தாலே இதராபிமாநம் குலைந்து, ப்ராப்தாபிமாநத்திலுடைய மிகுதி இவள் தன்னிலும் ஆசார்யன் தன்னிலும் குலைக்கவொண்ணாதென்னுமிடம் தோற்றுகிறது - "கையில் வளைகுலுக்கும்" என்கையாலே. விஷயாநுரூபம் ப்ரீப்யமென்று தோற்றுநிற்கச்செய்தேயும், ஸ்வரூபாநுரூபப்ராப்யம் தோன்றுவது ஒழிவதாகா நின்றதென்னுமிடம் தோன்றுவது "கூறையுடுக்குமயர்க்கும்" என்கையாலே.

ப்ராப்யத்துக்குப் பூர்வக்ஷணபக்தி* பின்னைநீர் வணக்கம் சோதியிலே சென்று சேருகைதானே ப்ராப்யமென்னுமளவும் மேன்மேலும் தனக்குப் பிறந்த பரிபாக பரீக்ஷாதர்ஶநம் செய்து போரவேணுமென்று தோற்றுகிறது, "கோவைச் செவ்வாய்" நிருத்தும்" என்கையாலே. அவன் தன்னைப் பெற்றநுபவிக்கும் நிலங்காட்டில் அவனுக்கு த்யோதகமான கல்யாண குணங்களுக்கு வாசகமான திருநாமங்களும் அவனுடைய ஸம்பந்திகளான பரிஜநபரிச்சதாதிகளும் உத்தேஶ்யமென்னுமிடமும் தோற்றுகிறது, "தேவன் திறம்பிதற்றும்" என்கையாலே. (க) "இவள்

யெல்லாவற்றிலும் மநோஹரமானவடிவழகையுடையனானவனுடைய ப்ரகாரங்களை, அவற்றிலுடையரஸ்யதையாலே கலங்கி அடைவு கெட்டப்பேசாநிற்கும். (மாறிலித்யாதி) ஆகையால், ஒப்பில்லாதநீலரத்நம்போன்ற வடிவழகையுடையவன் விஷயமாக இவளிப்படி பிச்சேறுகின்றாள். (அ)

(க) திவ்ய-சு-டி-ன.

http://acharya.org

மூ.—

கைத்தலத்துள்ள மட்டழியக் கண்ணுலங்கள் செய்திவளை
வைத்துவைத்துக்கொண் டென்னவாணிபம் நம்மைவடுப்படுத்தும்
செய்த்தலையெழுநாற்றுப்போ லவன் செய்வனசெய்துகொள்ள
மைத்தடமுகில்வண்ணன் பக்கல் வளர்விடுமின்களே. (கூ)

வாயனகள் திருத்தவே" என்னக்கடவதிறே. இத்திருநாமங்கள் தானே அவன் விக்ரஹ வைலக்ஷண்யத்தைக் காட்டக் கடவதாய், அதிலே பக்தியையும் செலுத்தக்கடவதாயிருக்கு மென்கிறது, "இவள் மாலுறுகின்றுளே" என்கையாலே. .... (அ)

அவ;—ஒன்பதாம்பாட்டு. கீழில்பாட்டிலே தமக்குப்பிறந்த மகோதயவிக்ருதியை - பெண்பிள்ளை விக்ருதியைக் கண்ட திருத்தாயார் பாசுரத்தாலே அருளிச் செய்தார். இப்பாட்டில் பெண்பிள்ளை விக்ருதியைக்கண்டு வினவப்புகுந்தவர்கள் பாசுரத்தாலே யருளிச் செய்கிறார்.

ஸ்வா;—(கைத்தலமித்யாதி) இவள் பிறந்தநாள்முதலாக வந்தநாட்களில் விசேஷங்களாலும், இவள் பருவம் குறித்த நாட்களாலும், "பந்து வர்க்கத்துக்கிடாகவும் ஐஸ்வர்யத்துக்கிடாகவும் லோகாபவாதபிதி பரிஹாரார்த்தமாகவும் லோகம் கொண்டாடும்படியாகவும்; இதொரு பெண்ணுமன்றேநமக்குள்ளது" என்னும்தங்கள் ஸ்நேஹாதிசயத்தாலும், ஜாத்யுசிதமாகவந்த உத்ஸவங்களை; தங்தாம் கையிலுள்ளவர்த்தங்களும், பூ(ஈச்)கதமாக்கி வைத்தவர்த்தங்களு மென்னுதல். "மாடு" என்று-கன்றுகாலிகளுக்குப் பேராய், கோதநராகையாலே கற்றுக்களையும் வரட்டாக்களையும்

வ்யா.—ஒன்பதாம்பாட்டு. (கைத்தலத்துள்ள இத்யாதி) "பந்துவர்க்கத்துக்கிடாகவும் ஐஸ்வர்யத்துக்கிடாகவும், இதொரு பெண்ணுமன்றே நமக்குள்ளது" என்னும் ஸ்நேஹாதிசயத்தாலேலோகமெல்லாம் கொண்டாடும்படி கையிலுள்ள தனமெல்லாமழியஇவள் விஷயமாக வண்டான கல்யாணங்களை யெல்லாம்செய்து. (இவளை

அரு;—ஒன்பதாம்பாட்டு. (கைத்தலமித்யாதி) கையிலுள்ள தனமெல்லாம் பேர்க்கக் கண்ணுலம் செய்கைக்கு ஹேதுவையருளிச் செய்துகொண்டு ஆர்த்தாத்தமருளுகிறார் (பந்துவர்கமித்யாதி). "மாடு" என்றதினர்த்தம் (தனம்) என்றது, 'வாணிபம்' என்றுவாணிஜ்யமென்றாய், அத்தால் பலிதம்(ப்ரயோஜ

சொல்லிற்றுகவுமாம். (இவளையித்யாதி) "இவளை" என்றது-பருவத்தால் வந்த வடங்காமையை யுறைக்கப்பார்க்கிறாள். (வைத்து வைத்துக்கொண்டென்ன வாணிபம் நம்மைவடுப்படுத்தும்) கிழ்காள் இவளைக்கொண்டாடிமடியிலு மருகும் வைத்துக்கொண்டு போந்ததாலும், இப்போது இவளைச் சிறைசெய்து காவலிட்டு கர்ஷித்துக்கொண்டு போருகிறதாலு மென்ன ப்ரயோஜநமுண்டு. உங்களுக்கும் இவள்தனக்கும் ஜாத்யுசிதமாகக் காணலாவது ஒரு ப்ரயோஜநமில்லையிறே. தனக்கு கன்மைதேடுகிற நமக்குக் குடிப் பழியிறே இவளாலுண்டாவது.

(செய்யித்யாதி)[மைத்தடமுகில் வண்ணனனவன் செய்தலை யெழாற்றுப்போலே செய்வன செய்துகொள்ளவளரவிடுமின்களே.] நீர்கொண்டெழுந்த காளமேகம்போலேயிருக்கிற திருநிறத்தையும் தன்பக்கல் ஸ்நேஹலேசமுடையாரையும் விடமாட்டாத கல்யாணகுணங்களாலே தனக்கிஷ்ட விநியோகார்ஹராம்படி செய்யவல்ல வ்யவஸாயத்தையுமுடையனுய் முற்றீம்புசெய்து சிறி

யித்யாதி) "நம்முடைய கீழடங்காத பருவமான விவளைக் கடக்க ராமோ" என்று பார்த்து, நியமித்தும் காவலிட்டும் வைத்துக் கொண்டிருந்து என்ன ப்ரயோஜநமுண்டு. நமக்கும் இவளுக்கும் ஜாத்யுசிதமாகக் கொள்ளலாவதொரு ப்ரயோஜநமில்லையிறே. (நம்மைவடுப்படுத்தும்) இதுக்குமுன்பு ஒரு பழிப்பற்றுப்போந்த நம்மை வடுப்படும்படி பண்ணும். அதாவது - "பக்குக்கள் உடன்படாதிருக்கத்தானே புறப்பட்டுப்போனாள்" என்னும்படிபோய் நம்முடைய குடிக்கு அவத்யத்தை விளைக்குமென்கை.

(செய்த்தலையித்யாதி) செய்த்தலையிலே வளர்ந்த நாற்று-உடையவன் வேண்டினபடி விநியோகம் கொள்ளுமாபோலே; இவளையும் அவன்வேண்டினபடி செய்து கொள்ள. (மையித்யாதி) "கழுத்தேகட்டளையாக நீரைப்பருகுகையாலே கறுத்துப் பெருத்திருந்துள்ள மேகம்போலே யிருக்கிற வடிவை யுடையவன் பக்க

நம்) என்றது. நம்மையன்றிக்கே கைழிந்த விவளுக்கும் நமக்கும் ஒரு சேர்த்தியில்லாமல், ஜாதிக்கதகுமாக இவள் வர்த்திக்கையாலே ப்ரயோஜநமில்லையென்கிறார் (நமக்குமித்யாதி). "வடி" என்றதினர்த்தம் (அவத்யம்) என்றது.

(கழுத்தேகட்டளையாக) என்றது - கழுத்து அவயவமாகவென்றபடி. அதாவது - பூர்ணமாகவென்கை. ... ... (க)

http://acharya.org

மூ.—

பெருப்பெருத்த கண்ணலங்கள்செய்து பேணிநம்மில்லத்துள்ளே
இருத்துவா னெண்ணிநாமிருக்க விவளுமொவ்வென்னுகின்றாள்
மருத்துவப்பதம் நீங்கினளென்னும் வார்த்தைபடுவதன்முன்
ஒருப்டுத்திடுமினிவளோ யுலகளந்தானிடைக்கே. (கo)

யதுக்கினியதிட்டு. "இவளுக்குஇஷ்டவிநியோகார்ஹனானவன்பக்கலிலே இனிஇவள் வர்த்திக்கும்படி நீங்களொருமித்துவிடுங்கோள்" என்று இவள் ப்ரக்ருதியறிந்தவர்கள் சொல்லி நியமிக்கிறார்களாயிருக்கிறது.

இத்தால், ஸதாசார்யனானவன் ஸச்சிஷ்யனைப் பார்த்துத் தனக்கு உபாயமாகவும் உபேயமாகவும் கர்ணபரம்பரையாகவந்த அதிரஹஸ்யபரமரஹஸ்யமான வர்த்த விசேஷங்களை உபதேசித்து, அந்த உபதேசத்தாலேவந்த பரிபாக விசேஷங்களைக்கண்டுஇவனுக்கும் கருதிக்கொண்டாடி வஸ்துவ்யபூமியும் மேன்மேலும்கற்பித்துக்கொண்டு போந்தத்தால் என்னப்ரயோஜநம் பெற்றது. இவ்வர்த்த விசேஷங்களைப் பரமரஹஸ்யமாக்கி அழித்ததிறேஉள்ளது. இவ்வர்த்தவிசேஷம், உடையவரைப்பலகாலும் நடைகொண்டுபரீக்ஷித்து உபதேசித்த திருக்கோட்டியூர்நம்பிபோல் வார்க்கிறேதெரிவது. இப்ப்ரபந்ந குலமான தொண்டக்குலத்துக்குச் சேராதவையிறே இந்தால் விளைவது. எல்லாத்துக்கும் பரிஹாரமாக விக்ரஹலைலக்ஷண்யத்தையும் இது விளைப்பதாக எதிர்சூழல்புக்குத்திரிந்த ஆத்மகுணலைலக்ஷண்யத்தையுமுடையவன் பக்கலிலே அவன்தனக்கு இஷ்டவிநியோகார்ஹமாக்கிக்கொள்ளும்படி நீங்கள் கர்ஹிக்கநினையாதே, விஷயாநுரூபப்ராப்தி வர்த்திக்கும்படி விடப்பாருங்களென்கிறது.

அவ;— பத்தாம்பாட்டு. இப்பாட்டாலும் அவர்கள் தள்ளிப்பிக்கிறார்களாகத் திருத்தாயார் சொன்ன பாசுரத்தாலேயருளிச்செய்கிறார்.

லிலே இவன்வளரும்படியாக நீங்களே சேர்த்துவிடுங்கோள்," என்று "இப்படி பந்துக்கள் சொன்னார்கள்" என்கிற வித்தனையும் இவ்விடத்தில் அபிப்ரேதம். அதுக்கடி "தாயுரைசெய்ததனே" என்று-திருமொழி முழுதும், தாயார்வர்த்தை யென்று நியமிக்கையாலே. இது, மேலிற்பாட்டுக்கு மொக்கும். ... ... (க)

http://acharya.org

ஸ்வா.—(பெருவித்யாதி) ஐஸ்வர்யச் செருக்காலே ஒருவர்க் கொருவர் மேலான கல்யாணகுணங்களைச்செய்துகொண்டு போரு கிறவர்களுக்கும் மேலான கல்யாணகுணங்களையும்செய்து, ஜாத் யுசிதமான தர்மங்களையும் இப்பெண்பிள்ளைதன்னையும் பேணி. (நம் மில்லத்துள்ளே யிருத்துவானெண்ணி காமிருக்க) நம்முடைய க்ருஹத்துக்குள்ளே இருத்துவதாக நாமெண்ணியிருக்க. (இவளு மொன்றெண்ணுகின்றாள்) இக்ருஹத்தைக் காராக்ருஹமாக நினைத் திராநின்றாள். தனக்கு வஸ்தவ்யபூமி அவனிருத்தவிடமேயாக நினைத்திரா நின்றாள்.

(மருத்துவமித்யாதி) ஆரோக்யாதிகளுக்கு ஹேதுவாகவொரு தங்கள் சமைப்பார் பாகம்பார்க்குமாபோலே பருவம் தப்பாமல் பார்க்கவேணுமிறே பெண்பிள்ளை பெற்றவர்களுக்கு. அது தப் பினாளென்னும் வார்த்தை பிறப்பதற்குமுன்னே, வரையாதே

வ்யா:—பத்தாம்பாட்டு. (பெருப்பெருத்த கண்ணழல்கள் செய்து) லோகத்திலுள்ளார் ஐஸ்வர்யச்செருக்காலே பெருக்கச் செய்யும் கல்யாணங்களிலும் பெரிபதானகல்யாணங்களைச்செய்து. (பேணி) குலமர்யாதையைப்பேணி. (நம்மில்லத்துள்ளேயித்யாதி) நம்முடைய க்ருஹத்துக்குள்ளே இருத்துவதாக காம் மநோரதித் துக் கொண்டிருக்க. (இவளுமொன்றெண்ணுகின்றாள்) நம்மு டைய எண்ணுதலுக்கு விபரீதமாக இவளுமொன்றை யெண்ணு கின்றாள். அதாவது - இங்குத்தையிருப்பு - காராக்ருஹவாஸமாய், அவன் பக்கலிலே போகவே மநோரதியா நின்றாளென்கை.

(மருத்துவப்பதமித்யாதி) மருத்துவனவன் சமைக்கிற ஔஷதத்தில் பாகம்பார்த்துச் செய்யாதபோது அது கைதவு மாபோலே, இவள்பதம் பார்த்து "நாம் செய்யாமையாலே இ வள் கைகழிந்தாள்" என்னும்வார்த்தைலோகத்திலுண்டாவதுக்கு முன்னே. (ஒருப்படுத்திடுமினித்யாதி) தன்னுடைமையை-மஹா பலி "என்னது" என்றிருக்க, விரகாலே அவன் பக்கலில்நின்

அரு:—பத்தாம்பாட்டு. (பெருப்பெருத்தவித்யாதி) மீமிசைக்கர்த்தம் (லோகத்திலித்யாதி). "உலகளந்தானிடைக்கே ஒருப்படுத்திடுமின்" என்றத் வயித்தர்த்தமருளுகிறார் (தன்னுடைமையித்யாதி). "இடைக்கே" என்றதி னர்த்தம் (அவன் பக்கலில்) என்றது.

http://acharya.org

திருவுலகளக்துரக்ஷித்த ஸர்வரக்ஷகன் பக்கலிலே நெஞ்சொருமித் தக்கொண்டுபோய்விடப் பாருங்கோள். (இடுமின்) கொண்டு போயிட்டுவைக்கப்பாருங்கோ வென்னவுமாம்.

இத்தால் ஸதாசார்யனவன் ஸச்சிஷ்யனைத் தன்னுபதேசத் தாலே திருத்தித்திருந்தின வம்ஸத்தை க்ரியாபதத்தோடே சேர்த் து மிகவும் விரும்பிக் கொண்டாடிக்கொண்டாடி ஸ்வரூபாநுரூப மாக ஆசார்ய பாரதந்த்ர்ய பதார்த்தக ஸ்தாநத்திலே வைப்ப தாக விசாரித்து, இதுதானே புருஷார்த்தமாக நினைத்து நிர்பரத் வாநு ஸந்தாநம் பண்ணிகாமிருக்க, இத்தைக் காற்கடைகொண்டு விஷயாநுரூபம் ப்ராப்யமாக நினைத்து, அதிலே அத்யவஸித்துப் போருகிற ப்ரகாரத்தைக்கண்டு, (க)"ஆளும் பரமனைக்கண்ணனே" என்றுப்போலே சிலவற்றைச் சொல்லி இப்பாரதந்த்ர்ய பரி பாகத்தைக்கடந்த ப்ரவ்ருத்தியுண்டாவதற்கு மூன்னே, தேவா ஸுரயாஜத்தாலே வாமநவேஷபரிக்ரஹம் செய்து தன்ஸ்வத்துக் குத்தானே இரப்பாளனுமாய், திருவுலகளந்தயாஜத்தாலே அந்ய சேஷத்வஸ்வ ஸ்வாதந்த்ர்யங்களை ப்ரகாசிப்பித்துத் (உ) "தனக்கே யாகவினைக் கொள்ளுமீதெ யெனக்கே கண்ணனையான்கொள் சிற ப்பு" என்று ப்ரார்திக்து(ஊ)"வியக்க வின்புறுதும்" என்னும்படி பண்ணுவதாக, * ஆள்பார்த்துழிதருகிறவன் பக்கலிலே நீங்கள் நெஞ்சொருமித்து ஸ்வரூபாநுரூபமான புருஷார்த்தத்திலுங் காட் டில் விஷயாநுரூபபுருஷார்த்தமே உத்தேச்யமென்றபுத்தியி ட்டுச் சரமபர்வஸ்தாநியை ப்ரதம பர்வத்திலே கொண்டு போய் "கண்டுகொள்" என்று சேர்க்கப்பாருங்கோ வென்கிறது.

றும் வாங்கித் தன் திருவடிகளின் கீழே யிட்டுக்கொண்டவன் பக் கலிலே இவளோ நீங்களே சேர்த்து விடுங்கோள்; நீங்கள் சேராத போதும் இவள்ஸ்வபாவத்தாலும் அவன்ஸ்வபாவத்தாலும்இரண்டு தலையும் சேர்ந்தேவிடும்! ஆனபின்பு, ஏற்கவே நீங்களே சேர்த்து விடுங்கோளென்று த்வரிப்பிக்கிறார்கள். .... (கo)

(இவன் ஸ்வபாவத்தாலும்) என்றது-"இவளுமொன்றெண்ணுகின்றிலள்" என்றிறைப்பற்று. ... ... (கo)

(o) தி-வாய்-உ-எ-உ. (உ) தி-வாய்-உ-ரு-ச. (ஊ) தி-வாய்-கo-ரு-க.

http://acharya.org

மூ.—

ஞாலமுற்று முண்டாலிலைத்துயில் நாராயணனுக்கிவள்
மாலதாகி மகிழ்ந்தனளென்று தாயுரைசெய்த்தனைக்
கோலமார்பொழில்சூழ் புதுவையர்கோன் விட்டுசித்தன்சொன்ன
மாலையத்தும் வல்லவர்கட் கில்லைவருதுயரே. (கக)

பெரியாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

அவ;— நிகமத்தில் இத்திருமொழி கற்றார்க்குப் பலம் சொல்லித் தலைக்கட்டுகிறார்.

ஸ்வா;— (ஞாலமித்யாதி) பஞ்சாஶத்கோடி விஸ்தீர்ணமான அண்டாந்தர்கத லோகங்களையெல்லாம் அத்யல்பமான வடிவைக் கொண்டு திருவயிற்றிலேவைத்துமுகிழ்விரியாத வாலிலையிலே கண்வளர்ந்தருளுகிற அகடிதமும்கடிதமாம்படியிறே நாராயணனென்னுகிற ஸாஸ்த்ரபதத்தில் பஹுவ்ரீஹியாலே. (க) "அணோரணீயான்" என்கிற மாத்ரமுமன்றிக்கே (க) "இடந்திகழ் பொருடொறும் கரந்தெங்கும் பரந்துளன்" என்கிறதிறே அகடிதமாவது. இதுதான் கடிதமாகவும் "இவையுண்டகரனே" என்கிறது அகடிதமாகவுமிறே இப்பாட்டில் தோற்றிக்கிடக்கிறது. (இவள்) பருவத்தால் வந்த ஸௌலப்யபாவம் தோற்றுகிறது. (மாலதாகி) பருவம் நிறைந்தாலும் கூடாதவ்யாமோஹம்சொல்லுகிறது. (அதி)

அவ;—நிகமத்தில் இத்திருமொழி கற்றார்க்குப் பலம் சொல்லித் தலைக்கட்டுகிறார்.

வ்யா;—(ஞாலமித்யாதி). பூமிதொடக்கமான ஸகலலோகங்களையும் ப்ரளயத்தில் அழியாதபடி திருவயிற்றிலேவைத்து ஒரு பவனை ஆலிலையிலே கண்வளர்ந்தருளின அகடிதகடநாஸாமர்த்த்யத்தை யுடையனாய், ஸர்வஸ்வாமியான நாராயணனுக்கு, (இவள் மாலதாகி மகிழ்ந்தனளென்றித்யாதி) அதிபாலயாவனிவள் அதி

அரு;—பதினோராம்பாட்டு. (ஞாலமித்யாதி) "ஞாலமென்ன, மூற்றுமென்ன, இவற்றையுண்ட" என்ற சப்தார்த்தம் திருவுள்ளம்பற்றி, உண்மைக்கு ப்ரயோஜநத்தை யருளிச்செய்யா நின்றுகொண்டு தாத்பர்யார்த்தத்தை யருளுகிறார் (பூமிதடக்கமானவித்யாதி). "அது-மாலாகி" என்றந்வயம் திருவுள்ளம்

(க) தை-நா. (உ) இ-வர்ய்-க-க-க0.

http://acharya.org

என்று - உபமா காராஹித்யம். (மகிழ்ந்தனள்) வ்யாமோஹகார்ய மான புருஷார்த்தம் லபித்தது "மகிழ்ந்தனள்" என்று தாய்மார்க்குதார்த்தைகளான ப்ரகாரத்தை. (தாய்) ஜாத்யேகவசநம். "வளர விடுமின்" "ஒருப் படுத்திடுமின்" என்றவர்களும் தாய் மார்களே. (இவள்) கைங்கர்ய ப்ராப்யத்துக்குப் பூர்வக்ஷணவர் தியான பக்தியுமுண்டாய், கைங்கர்யமும் ப்ரவ்ருத்தமானாலும் அது தன்னையு மாஸ்ரயத்திலே சேர்த்துத் தன்னைப் போக்யமாக்கு கைதானே ப்ராப்தமாயிருக்கிற விவள். "இவள் மாலதாகி மகிழ்ந்தனள்" என்று திருத்தாயாரான வாசார்யன் தானே சொல்லும்படி காணும் பரிபாகம் முதிர்ந்தபடி.

(தாயுரை செய்ததனைக்கோல மார்பொழில்சூழ் புதுவையர் கோன்) தர்ஶநீயமான புஷ்பபலாதிகளாலே நிறைந்தபொழிலாலே சூழப்பட்ட திருமாளிகைக்கு நிர்வாஹகரான வாழ்வார். (விட்டு சித்தன்) விஷ்ணுவை சித்தத்திலே யுடையவரென்னுதல்; விஷ்ணு விலுடைய சித்தத்திலே வஸிக்கிறவரென்னுதல். இதுவுமொரு ஸமாஸத்வயமென்னலாமிறே, துல்ய விகல்பமாய்த் தோற்றுகை யாலே. (சொன்னமாலை) மங்களாசாஸந பர்யந்தமாக சப்தார்த்த மும், அர்யாபதேசஸ்வாபதேசங்களும் இவையென்று பரவேத்ய மாம்படிக் கொண்டாடி யருளிச்செய்த இப்பத்துப்பாட்டையும் ஸாபிப்ராயமாக வநுஸந்திக்கவல்லவர்களுக்கு. (இல்லை வருது

மாத்ரமான வ்யாமோஹத்தையுடையளாய், தத்ஸம்ஶ்லேஷ மநோ ரதத்தாலே ப்ரீதையானாளென்று தாயாரானவள் சொன்னசொல் லை.

(கோலமித்யாதி) அழகுமிக்கிருந்துள்ள பொழிலாலே சூழப் பட்ட ஶ்ரீவில்லிபுத்தூரிலுள்ளார்க்கு நிர்வாஹகரான பெரியாழ்வா ரருளிச்செய்தஸந்தர்ப்பமாய்ஸ்லாக்ய மாயிருந்துள்ளபத்துப்பாட் டையும் ஸாபிப்ராயமாக அநுஸந்திக்க வல்லவர்களுக்கு. (இல்லை

பற்றி "அந்தமாலையுடையளாய்" என்று சப்தார்த்தமாய், அந்தாலபலிதார்த் தம் (அபிமதப்ராப்தி). ... ... (கக)

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்

http://acharya.org

யரே) "துயர் வருக இல்லே" என்னுதே "இல்லே வருதுயர்" என்கையாலே இதுவுமொருமஸ்ஸிருக்கிறபடி. துயராவது - மங்களாசாஸநமான ரக்ஷ்ய ரக்ஷகபாவத்துக்குவருகிற மாறுட்டம் வாராதென்றபடி. (க) "பழிப்பிலோம்" என்றதும் இது தன்னீயிறே. அந்யசேஷத்வ ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்யம் நேராக வறிவதும் இதுதன்னாலேயிறே. ... . (கக)

பிள்ளே திருவடிகளே சரணம்.

பெரியாழ்வார் திருமொழி மூன்றும்பத்து ஏழாந்திருமொழி முற்றிற்று.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

எட்டாம் திருமொழி
நல்லதோர் தாமரை ப்ரவேசம்.

அவ;—கீழில்திருமொழியிலே *குறைவொன்றுமில்லாத கோவிந்தனேடே சங்கையாய், அவனுக்குச் சிறு பேரான நாராயணனுக்கிவன் "மாலதாகியவனேடே மகிழ்ந்தனனென்று சங்காஇவ்வுருத்தி பூர்வகமாக ஸம்ஸ்லேஷம் ப்ரவ்ருத்தமாயிற் றென்று திருத்தா

வருதுயரே) பகவதநுபவாதிகளுக்கு விரோதியாய் வருவதொரு துக்கமில்லே. .... (கக)

பெரியஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

மூன்றும்பத்து எட்டாந்திருமொழி.

நல்லதோர்தாமரை, ப்ரவேசம்.

அவ.—கீழிற்றிருமொழியிலே தன்பெண்பிள்ளேக்கு அவன் பக்கல் செல்லுகிற ப்ராவண்யத்தைக்கண்ட திருத்தாயார்

அரு;— நல்லதோர் தாமரைப்ரவேசம். பந்துஜநங்கள் இவளுடைய தசையையறிந்து சடக்கென க்ருஷ்ணனுக்குக் கொடுத்துவிடச் சொல்லச் செய்தேயும், அதித்வரையாலே கொடாமையாலே அவன்வந்து கொடுபோக, திருத்தாயார்க்லேசித்து மநோரதிக்கிறபடியைச் சொல்லுகிறதென்று ஸங்கதியை யருளிச்செய்து கொண்டு, பாட்டில் ப்ரமேயங்களேயும் காட்டியிரூர் (மேற்திருமொழியிலேயித்யாதி). (கள்வன்கொல்லிப் பிராட்டி) என்றது-பிராட்டி.

(க) திருப்பல்லா-கூ.

http://acharya.org

யார் தெளிந்தபின்பும், வரைவுக்கிடங்கொடாமையாலே, அவனும் அது தன்னை யறிந்து மிகவும் வருந்திப் பார்த்த வளவில், அதுகூடாமையாலே, "நம்மைப்பட்டபொருளை விடக்கடவோமல்லோம்" என்று (க)"ரக்ஷமி-தத்தமி" (உ)"ஸ்ருணுமி-ஸ்மராமி" (ஊ) "நயாமி" என்றவன் தனக்கு அத்யந்தாபி மதஸ்தானமான திருவாய்ப்பாடியிலே கொண்டு போனானென்று, திருத்தாயார் படுக்கையில் காணுமையாலே "இவனை யொழியக் கொண்டு போவாரில்லை" என்றும், "திருவாய்ப்பாடி யொழிய வஸ்தவ்ய பூமியில்லை" என்றும், "இதுதான் பந்துக்களுக்கு எச்சாமோ? குணமாமோ"

"கோவிந்தனோடி வனைச்சங்கையாகி" என்று "அவனோடு இவளுக்குக் கலவியுண்டாய்த்ததோ" என்று மூன்றுறச்சங்கித்து, பின்பு பலஹேதுக்களாலும்ஸம்ஸ்லேஷம் ப்ரவ்ருத்தமானமையைத்தானுமறிந்து, இவளுடைய ப்ராவண்யத்தின் முறுகுதலைக்கண்ட பந்துக்களும், "மருத்துவப்பதம் நீங்கினளென்னும் வார்த்தை படுவதன்முன் ஒருப்படுத்திடுமினிவளை யுலகளந்தாளைக்கே" என்று சொல்லியிருக்கச்செய்தேயும், சடக்கெனவிரைந்து கொடாதொழிகையாலே, அவன் முற்பாடனாய்வந்து * கள்வன் கொல்லிப் பிராட்டியைக் கொண்டு போனாப் போலே இவளை அத்தவாளத்தலையாலே மறைத்துக் கொண்டு தன்னுடைய திவ்யாகரியான திருவாய்ப்பாடியிலே கொண்டுபோக, அந்தரங்கமாகக் காத்துக்கொண்டுகிடந்த திருத்தாயார், படுக்கையில் பெண்பிள்ளையைக் காணுமையாலே, "இவனையொழியக் கொண்டு போவாரில்லை" என்றும் "இவன் கொண்டு போவது தான் திருவாய்ப்பாடியிலே" என்றும் அநுமானித்து, "இவள் போகையாலே தன் திருமாளிகை யெல்லாமழகழிந்து வெறியோடிற்று" என்றும்; "இவன் இப்படி யடைவு கேடாகக் கொண்டு போனவிது இக்குடிக்கு எச்சாமோ? குணமா

தலைவனைப்ராப்தரான திருமங்கைமன்னனைச் சொல்லுகிறது. (அத்தவாளம்) என்றது - மயிற்றோகை விரித்தாப்போலே பின்னேசாத்தும் திருப்பரியட்டம். (திருவாய்ப்பாடியிலே) என்றது- "ஆயர்கள் சேரியிறும்புக்கு" என்றதைப்பற்றி. (வெறியோடிற்று) என்றது - வெளியாய்த்தென்றபடி. *

(க) ஸ்ரீ-ராமா. (உ) வராஹசரமம்.

http://acharya.org

மூ.—
கல்லதோர் தாமரைப்பொய்கை காண்மலர்மேற் பனிசோர
அல்லியுந்தாது முதிர்ந்திட் டழகழிந்தாலொத்ததாலோ
இல்லம்வெறியோடிற்றுலோ வென்மகளே யெங்குங்காணேன்
மல்லரை யட்டவன்பின்போய் மதுரைப்புறம்புக்காள்கொலோ.

என்றும், "அங்குச் சென்றால் அவனும் அவனுடைய பந்துக்களும் ஆதரிப்பரோ? அநாதரிப்பரோ" என்றும், வழியிடைக்கண்டாரையும் வினவிக்கொண்டு சென்ற ப்ரகாரங்களை வ்யாஜமாக்கி மங்களாசாஸநபர்யந்த மாகவநுஸந்திக்கிறார். ... ... *

அவ;—முதற்பாட்டு. படுக்கையைத் தடவிப்பார்த்ததுக் காணுமையாலே க்லேசித்துச் சொல்லுகிற பாசுரமாயிருக்கிறது.

மோ?" என்றும்; "இவளுக்குப்பாணிக்ரஹணார்த்தமான உத்ஸவம் இபபடி நடக்குமோ?" என்றும்; "மாமியாரான யசோதைப்பிராட்டி இவளைக் கண்டுகந்து மணவாட்டிப் பெண் பிள்ளை யென்றலத்கரிக்குமோ" என்றும்; "மாமனாரான ஸ்ரீநந்த கோபர் உகந்தணத்துக் கொண்டு இவள் வைலக்ஷண்யத்தைக்கண்டு இவளைப் பெற்ற தாயார் இனித்தரிக்கமாட்டாளென்பரோ" என்றும்; "அன்றுன் நிஹீநகுலத்தி லுள்ளாரைப் போலே என்மகளைப் புணர்ந்து, உடன் போகை ஹேதுவாகக் கொண்டு குடிவாழுமோ, நாடெல்லாமறியும்படி நன்றுகக் கண்ணுலஞ் செய்து கைப்பிடிக்குமோ" என்றும்; "தன்பெருமையாலே அவன் இவளுக்கு ரூபகுணதோஷங்களைச் சொல்லி வரிசையுறுத்து ஆண்டிடுமோ, தனக்கு ஜாத்யுசிதமான மஹிஷியர்கப்பட்டங்கட்டி, பூர்வமஹிஷிகள் முன்னே வைபவம் தோற்ற வைக்குமோ" என்றும்; "இவள்தான் தயிர்கடைகை முதலான வன்தொழில்கள் செய்து குடிவாழ்க்கை வாழுவல்லளோ" என்றும் இப்படி க்லேசித்தும் மநோரதித்தும்சென்ற ப்ரகாரத்தைச் சொல்லுகிறது - இத்திருமொழியில்.

வ்யா.—முதற்பாட்டு. (கல்லதோர் தாமரைப் பொய்கை) பரப்புமாறத் தாமரை பூத்துக் கிடக்கையாலே, அழகியதாய் அத்விதீயமான பொய்கையானது. (காண்மலர் மேற்பனி சோர)

அரு;—முதற்பாட்டு. (நல்லதோரித்யாதி) பொய்கையினுடைய நன்மைக்குஹேதுவை யருளிச்செய்யா நின்றுகொண்டு சப்தார்த்தமருளுகிறார் (பரப்பு மாதியித்யாதி). (பரப்புமாற) வ்யுத்பத்தி. "காண்மலர்" என்றதற்

ஸ்வா;—(நல்லவித்யாதி) ஜலஸம்ருத்திமாருமையும், பூஸார முண்டாகையுமிறே பெரிய்கைக்கு நன்மையாவது. இப்பெரிய்கை கண்ணுலேயிறே தாமரைக்கு நன்மை யுண்டாவது. (ஓர்) உபமாந ராஹித்யம். இப்படி, "நாற்றம், செவ்வி, குளிர்த்தி, மார்தவம்" என்றுப்போலே சொல்லுகிற நாண்மலர்மேல். (பனிசோர) அதுக்கு விருத்தமான பனியானது மிகவும் சொரிய, அத்தாலே அல்லியும் தாதும் செவ்விகெட்டு உதிர்ந்து. ஸ்த்தாவரஜாதிகளுக்கெல்லாம் உபகாரமாயிருந்தேயாகிலும், தாமரையை அழகழித்து ஸ்த்தாஹானியைவிளைப்பிக்கைப்ரதிநியதஸ்வபாவமாயிருக்குமிறே: அதுபோலே இப்பெண்பிள்ளையும் என் வயிற்றில் பிறப்பொழுக்கம்

"சிவப்பு, விகாஸம், செவ்வி, குளிர்த்தி, பரிமளம், மார்த்தவம்" என்கிறஇவற்றையுடைத்தானநாட்பூவின்மேலே, அதுக்கு விருத்தமான பனியானதுமிகவும் சொரிய, (அல்லியித்யாதி) அத்தாலேஅல்லியும் தாதும்செவ்விகெட்டுஉதிர்ந்து, அலங்காரமான பூஅழிகையாலேதான் அழகழிந்தாப்போலே யிராநின்றது. ஸ்த்தாவரஜாதிக்கெல்லாமுபகாரகமா யிருந்தேயாகிலும் தாமரைக்கு பாத(ஹ)கமாகை நிமித்தஸ்வ பாவமிறே பனிக்கு. அப்படி பனியேயுண்ட தாமரையோடை போலேயாய்த்து இத்திருமாளிகைகிடக்கிறது. ஆலும், ஓவும்-விஷாதாநிசயஸூசகம்.

(இல்லம் வெறியோடிற்றுலோ) க்ருஹமானது வெறிபாய்ந்து விட்டது. ஒருஜாலஞ்சாரமற்று வெளியாய்க்கிடவாநின்றதென்கை

வாணைகளையத் திருவுள்ளம்பற்றி, இவள் திருமாளிகைக்கு த்ருஷ்டிதோஷம் பொய்கையாய், செய்யாள்ரான் பெண்பிள்ளைக்கு உபமாநம் தாமரைப் பூவாகையாலே, செந்தாமரைப்பூ இங்கு விவக்ஷிதமென்று தாத்பர்யமருளுகிறார் (சிவப்பித்யாதி). (நாள்பூ) காலமலர்த்தவலர்ந்த பூ. பொய்கையழகழிகைக்கு அல்லியும் தாது முதிர்ந்தது ஹேதுவல்லாமையாலே அதுக்கதுகுணமாகப் பூவழிகையைக் கூட்டி அர்த்தமருளுகிறார் (அத்தாலேயித்யாதி). (அல்லி) இதழ். (தாது) கேஸரங்கள். (தான்) என்று - பொய்கை யென்றபடி. ஸ்வோசிதவர்த்தமான பனிசொரிகை அல்லியும் தாது முதிருகைக்கு ஹேதுவாமோ வென்ன வருளுகிறார் (ஸ்த்தாவரேத்யாதி). "ஒத்தது இல்லமாலோ" என்றவ்யம் திருவுள்ளம்பற்றி ஸாத்ருச்யத்தைக் காட்டுகிறார் (அப்படியித்யாதி).

http://acharya.org

குன்றமல் வர்தித்த இக்த க்ருஹமும முழுக்கக்குடிபோனப் பே
லே வெறியர்ணது தோன்றுகின்றது.

தாமரைகுடிபோன பொய்கைதான் இதுக்கு ஸத்ருஸமோ ?
அது அல்லியும் தாதுமுதிர்ந்து அழகழிந்தாலும் காலாந்தரஸ்
த்திதியுண்டிறே, காரணம்கிடக்கையாலே; அதுவுமில்லைபிறே இந்த
க்ருஹத்துக்கும் எனக்கும். ராஜர்ஷி ப்ரஹ்மர்ஷியானபின்பு
கூத்ர்யத்வம் பிண்ணுட்டித்தில்லையிறே. ஜகராஜன் திருமகளும்
பின்புஸ்ரீமிதிலையை நினைத்திலளிறே. ஆகையாலே "ஆலோ" என்
கிற அசையாலே-உபமாநராஹித்யமும் புநராவ்ருத்த்யபாவமும்
தோற்றுகிறது. இக்க்ருஹம் முழுக்க இப்பெண்பிள்ளை யொருத்
தியும் போலே காணுமிருந்தாள்.

(என்மகளை யெங்கும் காணேன்) அவள் "தன் மகளன்று"
என்று போனாலும், இவள் "என்மகள்" என்னுமிறே. எங்கும்
பார்த்துக் காணுதொழிந்தாலும்"என்மகள்""என்றுக்ருஹாந்தரங்
கள் தோறும் ஸ்வக்ருஹம் போலே பார்த்தாளாதல், இவள்போன
வடி பிடித்துப் போய்,அங்கு மோரிடத்தில் காணுமல் வழியெதிர்
வந்தவர்களும் கண்டமை சொல்லாமையாலே மிகவும் க்லேஸித்
தாளென்னுதல். பின்னையும் தன்னுடைய சபலபாவத்தாலே, என்
வயிற்றில் பிறப்பாலும், பெண்பிள்ளையுடைய ப்ராக்ருதி ஸ்வபாவத்
தாலும், *குறைவொன்றில்லாத கோவிந்தன் தீம்பாலும், அவன்
ஸ்ரீரித ரக்ஷணார்த்தமாக விரோதிநிரஸநம் செய்த ஸாமர்த்த்யத்

இக்க்ருஹம் முழுக்க இப்பெண்பிள்ளை யொருத்தியும் போலே
காணுமிருந்தாள்; எல்லாருமிருந்தாலும் இவளொருத்தி போன்க
யாலே திருத்தாயார்க்கு அப்படி தோற்றுமிறே. மீளவும்
"ஆலோ" என்கிறாள்-விஷாதாதிசயத்தாலே. (என்மகளை யெங்
கும் காணேன்) என் பெண்பிள்ளையை யோரிடத்திலும் காண்கிறி
லேன். க்ருஹம் மாத்ரமன்றிக்கே, பண்டு இவளிருக்குமிடம் ஸஞ்
சரிக்குமிட மெங்கும் தேடிக்காணுமையாலே சொல்லுகிறாள். (மல்
லரையித்யாதி) இங்குக் காணுமையாலே "அவன் கொண்டு போ

மற்றபேரெல்லாருமிருக்க, இவளொருத்தியில்லாமையாலே வெறிபோ
டுத்தென்பானென்னென்ன, ப்ரேமத்தாலே சொல்லுகிறாளென்கிறார்.

http://acharya.org

தாலும்,(க)"அணியாலிபுகுவர்கொலோ"என்னுமாபோலே, "மல்லரையட்டவன் பின்போய் மதுரைப் புறம் புக்காள்கொலோ" என்கிறாள்.

(புறம்) திருவாய்ப்பாடி. ஒருவர்க்கொருவர் ஊமத்தங்காயாகையாலே கம்ஸநகரியான மதுரையிலே புகவும் கூடுமிறே. அன்றிக்கே "தன்னதான திருவாய்ப்பாடியிலே புகுந்தாளோ" என்று ஸம்ஶயிக்கிறாள். மல்லர் முடிந்தபோதே கம்ஸனும் முடிந்து உக்ரஸேநனும் சிறைவிட்டு ராஜாவாய், நகரத்திலுள்ளாரும் அநுகூலரான பின்பும், மதுரை யென்றவாறே பயப்படவேண்டி வருமிறே, பிணமெழுந்தாலும் தெரியாதென்னும் பயத்தாலே.

இத்தால்-ஆசார்யனானவன், பணியாலே தாமரை குடிபோன பொய்கையை, ஸௌமநஸ்யத்தையுடைய சிஷ்யனானவன் தன்னுடைய † ஹிதவசநத்தை அதிக்ரமித்துத் தன்னுடைய லங்கிதியை

னென்" என்று அறுதியிட்டு, மலைகிரஸும்பண்ணின வீரப்பாட்டையுடையவன் பின்னேபோய், மதுரைப்புறத்திலே புகுந்தாளோ வென்கிறாள். மதுரைப்புறமாவது-மதுரைக்கு அடுத்து அணித்தான திருவாய்ப்பாடி. "மதுரைப்புறம் புக்காள்கொலோ" என்றது (க) "அணியாலி புகுவர் கொலோ" என்றாப்போலே. அதாவது-ஒருவர்க்கொருவர் ஊமத்தங்காயாகையாலே கம்ஸநகரியான மதுரைதன்னிலே சென்று புகவும் கூடுமிறே; அது செய்யாதே, தனக்கு உத்தேஶ்யபூமியான திருவாய்ப்பாடியிலே போய்ப் புகுந்தாளோ வென்று ஸம்ஶயிக்கிறாள். .... (க)

ஸம்முகூலவித்யாதி வாக்யதவயத்தாலே). (அறுதியிட்டு) நிஶ்சயித்து. மதுரை யென்னுதே "புறம்" என்றதுக்குத் தாத்பர்யமருளுகிறார் (மதுரையித்யாதி). திருவாய்ப்பாடியிலிருக்குங்கிருஷ்ணன்பின் புபோனமை நிஶ்சயித்தவன் "மதுரைப்புறம்புக்காள் கொலோ" என்று ஸம்ஶயிக்கை சேரும்படி யெங்ஙனே யென்ன, த்ருஷ்டாந்தமும் காட்டாதின்றுகொண்டு விவரிக்கிறார் (மதுரைப்புறமித்யாதிவாக்யத்வயத்தாலே) (போலே) என்றவநந்தரம் "இருக்கிறது" என்று சேஷம். (ஒருவர்க்கொருவர் ஊமத்தங்காயாகிறது) அந்யோந்ய ஸந்தர்ஶநஸஞ்ஜநிதாநந்தத்தாலே பாஹ்யவிஷயஜ்ஞாநமில்லாமையையுஜிப்பித்திறவர்களென்றபடி. ... ... (க)

(க) நி-மொ-கு-எ-க. † (பா) ஹிதவசநத்தாலே கருமி.

http://acharya.org

மூ.—ஒன்றுமறி வொன்றில்லாத வுருவத்தைக் கோபாலர்த்தங்கள்
கன்றுகால் மாயுமாபோலே கன்னியிருந்தாளைக்கொண்டு
நன்றுங்கிறிசெய்துபோனான் காராயணன் செய்ததீமை
என்றுமெமர்கள்குடிக் கோரேச்சுக்கொலாயிடுங்கொலோ.

ஈஸ்வரனுடைய தண்ணளியாலே பொகட்டுப்போளைக்கு ஸர்வதா ஸாத்ருஶ்யமாகவதுஸந்திக்கிறனென்று தோற்றுகிறது. வஸ்தவ்ய மான தன்னுடைய ஸந்நிதியை விட்டால் பின்னை வஸ்தவ்யம் பக வத் ஸந்நிதியுள்ள பரத்வாதிகளெங்குமிறே, இவளுக்குப் யார்க்க வும் கணடிலே னென்னவும் ப்ராப்தியுள்ளது. ஆனால் சங்கித்த கோவிந்தன் பக்கலிலேயிறே ப்ராப்தி; இவனுடைய அபூர்த்தி தீர லாவது, அவனுக்குபிமதத்வேநவஸ்தவ்ய பூமியான திருவாய்ப்பாடி யிலேயிறே; உத்தேஶ்யத்தைப்பிரித்து உடன்கொண்டுபோன அவ னுக்கும், கூடப்போன இவர்கள் தனக்கும் ஸாவத்யாவதும் அது தானேயிறே. (சு)''புகுமூர்''என்றுப்போலே, நாநாவான அறுமாந ஸம்ஶயங்களாலே நிர்ணயிக்கிறது. ப்ரத்யக்ஷமும் ப்ரமாணமு கூலமானால் அறுமாநமும் ப்ரமாணமுகூலமாயிறே யிருப்பது. (க)

அவ;—இரண்டாம்பாட்டு. இவ்வுடன் போக்கு குணமோ, தோஷமோ வென்று ஸம்ஶயிக்கிறாள்.

ஸ்வா;—(ஒன்றுமித்யாதி), பொருந்தினவறிவொன்றுமில் லாத. * அறிவொன்றுமிலலாத வாய்க்குலமிறே. தேஹ தர்மத் தோடேயாதல், ஆத்ம தர்மத்தோடேயாதல் பொருந்தின வறிவு அல்பமுமில்லாத. (அறிவொன்றுமில்லாத) காட்டிலே பசுமேய்க்

வ்யா; — இரண்டாம்பாட்டு. (ஒன்றுமறிவொன்றில்லாத) பொருந்தின வறிவு ஒன்றுமில்லாத. லௌகிக வைதிகங்களோடு சேர்ந்த வறிவு அல்பமுமில்லாத; * அறிவொன்றுமில்லாத வாய்க் குலமிறே. காட்டில் பசு மேய்க்கப்போன விடங்களிலே வழி திகைத்தால் வழிகாட்டுவது பசுக்களாம்படியிறே- இவர்களறி

அரு;—இரண்டாம்பாட்டு.(ஒன்றுமித்யாதி) ''ஒன்றுமறிவு''என்றதற்கு ஒன்றினவறிவென்றுவிவக்ஷித்துசப்தார்த்தம்(பொருந்தினவித்யாதி).எத்தே டே யொன்றின வென்னவருளுகிறார் (லௌகிகேத்யாதி). அறிவில்லாமை யைப்ரமாண பூர்வகமுபபாதிக்கிறார் (அறிவொன்றுமித்யாதிவாக்யத்தாலே). (வழிதிகைத்தால்) வழிதெரியாவிட்டால். மேற்பதத்தைக் கடாஸித்துத்

http://acharya.org

கப்போன விடங்களில் வழி திகைத்தால் வழிகாட்டுவது பசுக்களாம்படியிறே இவர்களறிவிருப்பது. * வல்லாளுயரிறே. குடுவையில் சோற்றையுமுண்டு புதுமழைத்தண்ணீரையும் குடித்த செருக்காலே தாங்கள் திரள நின்றால் இந்த்ரனே ஜயித்துவந்த கம்ஸனை, "இவனுக்குக் குடிமை செய்வாரார்; இந்தப்பசு மேய்க்கிற கோல்களாலே அவனைச் சாவ வடித்திழுக்கப் பாருங்கோள்" என்றுப் போலேயிறே இவர்களறியாமையால் வந்த தெஞ்சில் வலிமைதானிருப்பது.

(உருவறைக்கோபாலர்) அறிவைப்பேணமாட்டாதாப்போலேயிறே தேஹத்தையு மழுக்கறுத்துப் பேணமாட்டாமையும். (கோபாலர்) கோவர்க்கத்தை ரக்ஷிக்கிறவர்களென்னுதல். அவை தன்னாலே ரக்ஷிபடுகிறவர்க ளென்னுதல். (தங்கள் கன்றுகால் மாறுமாபோலே) தங்கள் கன்றுகள் வீளவதறியாதே யிருந்ததேயாகிலும் முன்னடியிலே பின்னடியிட்டு, இரண்டு காலாலே நடந்தாப்போலேயிறே யிருப்பது. அப்படியே படிகடிக்கு புறப்படாமல்

விருப்பது. (உருவறைக்கோபாலர்) ரூபஹீநரான கோபாலர். ஆத்மகுணமில்லாதாப்போலே ரூபகுணமுமில்லாதவர்களென்கை. (தங்கள்) "தாங்கள்" என்கிற வித்தைக் குறைத்துக் கிடக்கிறது. கோபாலர் தாங்களென்றபடி. இவர்களுடைய வறிவு கேடும் உருவுகேடும் சொன்னது-இவை பார்த்தால் பொல்லாதாயிருக்குமாபோலே, இவர்களுடைய வ்ருத்தியும் பார்த்தால் பொல்லாதாயிருக்கு மென்கைக்காக. அந்த வ்ருத்தி தன்னைச் சொல்லுகிறது மேல் (கன்று கால் மாறுமாபோலே) என்று. கன்றுகால் மாறுகையாவது-தீதாயிருந்துள்ள தங்களுடையகன்றுகளை "உங்களது" என்று பிறர்க்குக்காட்டி, நல்லதாயிருந்துள்ள அவர்களுடைய

தாத்பர்யம்(ஆத்மகுணமித்யாதி).க்ருஷ்ணனுக்கு த்ருஷ்டாந்தமாகச்சொன்ன விடையர்க்கு அறிவுகேடும் ரூபஹாநியும் சொன்னது தார்ஷ்டாந்திகமான க்ருஷ்ணனிடத்தில் இல்லாமையாலே,அவர்களுடைய வ்ருத்திக்குத்ருஷ்டாந்தமென்கிறார் (இவர்களுடையவித்யாதி). (இவை) என்றது - அறிவும் ரூபமும். கன்று மாறுகையும் கால்மாறுகையு மென்ற கூடார்த்தம் திருவுள்ளம்பற்றி உபபாதிக்கிறார் (கன்றுகால் மாறுகையாவதித்யாதி). "கால்" என்றது - கல்

http://acharya.org

க்ருஹத்திலே யிருந்த கன்யகையைத் தன்னுட்டைச் சுவட்டை யறிவிப்பித்துக் கொண்டுபோனபடி.

(நன்றுமித்யாதி) பொல்லாங்கான க்ரியைகளைச் செய்து, அதுவே பாதே (தீ) யமாகக் கொண்டுபோனான். தானிட்ட வழியிலே யிடும்படியாக நன்றான விரகுகளைச் செய்து கொண்டு போனான். அன்றியே, உருவறைக் கன்றுகளைக் காற்கடை கொண்டு நீக்கிக் காலோக்கமும் ஒழுகுநீட்சியும் மயில்புறச்சாயையும் பொலியேற்றுவந்த பிறப்பழகையுமுடைத்தான கன்றுகளை அடித்தெரியாமல் கொண்டு போவாரைப்போலே, தான் பண்டு விரும்பினவர்களை "உருவறைகள்" என்று பொகட்டு, உருவான என்பெண்ணைக் கொண்டு போனனென்னவுமாம். (நாராயணன் செய்த தீமை) ஸமஸ்த கல்யாண குணாத்மகனாயிருக்கிறவன். ஔஷதம் அபத்ய

கன்றுகளைத் தங்களதாக்கிக் கொள்ளுகையும், நல்வழியாப் கண்ணுக்கு நன்றாயிருக்கும் கன்றுகளை, உடையவர்களறியாமல் களவிலே நிலைபேர்த்துக்கொண்டு போகையுமிறே; இதில்பிறப்பட்டதே இவ்விடத்துக்குச் சேருவது. இப்படி இவர்கள் செய்யுமாபோலே.

(கன்னியிருந்தாளை-நன்றும் தீதிசெய்து-கொண்டு-போனான்) கந்நிகையாய், விஷயரஸமென்ப தொன்றறியாதே படி கடந்து புறப்படாமல் என்கிழேயிருந்தவளை, முன்தீம்பு செய்து தன்சுவட்டையறிவித்துத் தன்வசமாக்கி, நானறியாதபடி மிகவும் விரகு செய்து கொண்டு போனான். (நாராயணன் செய்ததீமை) ஸமஸ்த கல்யாண குணாத்மகனுகையாலே நன்மையே செய்யக் கடவவனவன் இப்படி தீமையைச்செய்வதே. இவ்விடத்தில் தீமையாவது-தன்னுடைமையைத்தான் கொண்டுபோம்போது வரைந்து வெளிப்படக் கொண்டு போகலாயிருக்க, இப்படி களவிலே கொண்டுபோனது. (என்றுமித்யாதி) இப்படி இவன்செய்த தீமை நிரவத்யமான வெங்கள் குடிக்கு எல்லாக்காலத்திலும் நிற்பதொரு பழிப்பாமோ? அன்றிக்கே, இக்குடியிற் பிறந்ததொரு விஷயத்தை வரைந்து

"இருந்தாளை" என்றதற்கர்த்தம், (படிகடந்தித்யாதி). கந்நியாய், தாய்க்கீழிருக்குமவளைக் கொண்டுபோகக் கூடுமோ வென்னவருளிரார் (முற்றீம்பித்யாதி).(முற்றீம்பு) என்றது - அறியாப் பெண்களைத்தானே முந்துற ஸ்மஸ்லேஷிக்கை யென்றபடி. "நன்றும்தீதி செய்து" என்ற நிர்த்தம்(மிகவும் விரகு செய்து) என்றது. (விரகு) உபாயம். கண்ணன் என்னுதே "நாராயணன்" என்றும், "செய்ததீமை"என்றும் சோதவற்றைச்சேர்த்துச்சொன்னதற்கு ஈடொடாகக் கருத்தருளிரார் (ஸமஸ்தேத்யாதி).(வரைந்து)வரித்து.

http://acharya.org

மூ.—குமரிமணஞ் செய்துகொண்டு கோலஞ்செய் தில்லத்திருத்தித்
தமரும்பிறருமறியத் தாமோதரற் கென்றுசாற்றி
அமரர்பதியுடைத்தேவி யரசாணியை வழிபட்டுத்
தமிலமெழப்பறைகொட்டித் தோரணம்நாட்டிடுங்கொலோ.

மாமா போலே தீமை யென்கிறாள். தன்னுடைமையைத் தான் கொண்டுபோம்போது வரைக்கு வெளிப்படவும் கொண்டுபோகலாமிறே.

(என்னுமெமர் குடிக்கோரேச்சுக்கொல்) (எமர்கள் குடிக்கென்னுமேச்சுக்கொல்)-எங்கள் குடிக்கென்னுமேச்சாமோ?. அன்றியே வரைவுநேருதிப் பெறுதார்க்கு உடன்போக்கு குணவத்காயிடுமோ? (ந)"கொல்லியென்பர் கொலோகுணம் மிக்கனளென்பர்கொலோ" என்னக் கடவதிறே.

இத்தால் ஆசார்யனைவன், தனக்குப் பரதந்த்ரனாயிருக்கிறவனை ஈஸ்வரன் விஷயீகரித்துக் கொண்டுபோன ப்ரகாரங்களை நினைத்தும் சொல்லியும் வெறுத்தமை தோன்றுகிறது. ... (உ)

அவ;—மூன்றும்பாட்டு. போனவள் என்செய்தாளோ வென்றறிகிறிலோமிறே யென்கிறாள்.

ஸ்வா;—(குமரியித்யாதி). "குமரி" என்று-கந்யகை. கந்யகையை ஜாத்யுசிதமாக அங்கராகாதிகளாலும் புஷ்பாதிகளாலும் அலங்கரித்து, ஸுவர்ணவரத்நவஸ்த்ராதிகளாலே கோலம் செய்து, கொடுக்கப்பெறுமல், அவன் முற்பாடனாய்வந்து கைக்கொண்டுபோனவிதுதன்னுலே இக்குடிக்கோரேற்றமாமோ.(க)"கொல்லியென்பர்கொலோ குணம் மிக்கனளென்பர்கொலோ" என்னுமாபோலே, இக்குடிக்கு இது பழியாமோ, புகழாமோவென்கிறாள். .... (உ)

வ்யா;—மூன்றும்பாட்டு. (குமரிமணம் செய்துகொண்டு) குமரி-கந்யகை. கந்யகாவஸ்த்தையில் செய்யும் கல்யாணத்தைச்செய்துகொண்டு. அதாவது-விவாஹத்துக்குப் பூர்வாங்கமாகச் செய்யும் உத்ஸவ விசேஷத்தைச் சொன்னபடி. (தோலஞ்செய்து) ஆபரணம்

'எமர்கள்குடிக்கு' என்றும், எச்சு கொலன்றிக்கே, ஆயிடுங்கோலோ-என்றுமாயிருக்கொலோ" என்று சப்தார்த்தம் திருவுள்ளம் பற்றித் தாத்பர்யமருளுகிறார்.
(இப்படியித்யாதி). ... ... (உ

(க) நி-வாய்-உ-எ-ஸ்.

http://acharya.org

(இல்லத்திருத்தி) கல்யாணக்ருஹத்துக் குள்ளே துருதுருக் கைத்த னமடியாமலிருத்தி. (தமரும் பிறருமறியத்தாமோதரற்கென்று சாற்றி) பந்துக்களுக்கும் மற்றுள்ளார்க்கும் ப்ரஸித்தமாம்படி தா மோதரர்க்கல்லது சாற்றி. அப்ராப்த விஷயங்களுக்காகிலிறே அப்ரஸித்தமாக்கிக் கொடுக்கவேண்டுவது. (தாமோதரற்கு) அப லையாய்மாதாவான வளுடைய வசநபரிபாலந பாரதந்த்ர்யமே பந் தபாசவிமோசநம் செய்து கொள்ளமாட்டாமல், (க) "யதிஸ்ரோ ஷ்- யதிஸக்தோஷி" என்ற பின்னும் அஸக்திதோன்றவிறே இருந் தது. இப்படிப்பட்ட குணவானுக்கென்று சாற்றி. இத்தைப் பரத்வத்திலே யாக்கில் இத்தனை சௌலப்யம் தோன்றாதிறே.

(அமரர்பதியித்யாதி) இந்த்ரனுடைய ஸ்த்ரீயான ஸசிதேவி யை - "ஸுந்ரஃ - ஸேந்த்ரஃ" என்கிற ந்யாயத்தாலே வழிப்படுமவ ளன்றே. இவள் - இந்த்ரனுக்குமிந்த்ரனுய், ஸர்வாதிகர்வாஹனனுய், ஸ்ரியஃபதித்வமேநிரூபகமாகவுடையவனுடையதேவி. (உ) "உஸ்ஸ்ரீ- விஷ்ணுபத்நீ" (ங) "ஸ்ரீபாஸ்ரீ- அநுபாயிநீ" என்கிறபடியே அவனை நிரூபகமாகவுடையவள். (ச) "உன்திரு" என்னக்கடவதிறே. இதுவி சேஷண நிரூபகமே யாகிலும் "ஸ்ரியஃ பதியானவன் திரு" என்கை யாலே ஸ்வரூபநிரூபகமாமிறே. சதுர்த்தியில் சேஷத்வத்துக்கு-பத ஸாமர்த்த்யத்தாலும் ராஜபுருஷந்யாயத்தாலும் சேஷியானவன் தானே நிரூபகனுமானானிறே.

வஸ்த்ராங்கராகாதிகளாலே யலங்கரித்து. (இல்லத்திருத்தி) கல் யாண க்ருஹத்திலே பிருத்தி. (தமருமித்யாதி) பந்துக்களும் மற் றுமுள்ளாருமறியும்படி, "தாமோதரனுக்கு இவளைக் கொடுக்கப் புகாநின்றோம்" என்று ப்ரஸித்தமாக்கி. "தாமோதரன்" என்றது- மாதாவானவள் கட்டின கட்டு அவிழ்த்துக்கொள்ள ஸக்தனன்றிக் கே, அவள்நியமநம்தப்பாமலிருந்த நீர்மையையுடையவனென்றபடி.

(அமரர்பதியுடைத்தேவி) அந்ததத்தைக்கென்று ஸங்கல்பித்து *தமரும் பிறரு மறியச் சாற்றினபோதே * அயர்வறுமமரர்களதி

அரு;—மூன்றும்பாட்டி. (குமரியித்யாதி) "இருத்தி" இருக்கப்பண்ணி "சா ற்றி" என்றதினர்த்தம் (ப்ரஸித்தமாக்கி) என்றது.

அரசாணியைவழிப்படுக்கைக்குமுன்னே "அமரர்பதியுடைத்தேவி" என் று சொல்லக் கூடுமோ வென்னவருளுகிறார் (அவ்ருத்தைக்கித்யாதி). (லலம்

(க) வி-பு-நி-சு-ஏடு. (உ) ஸ்ரீஸூக்தம் (ங) வி-பு-கு-அ-ஸ்ரீ. (ச)

http://acharya.org

(அமரர்பதியுடைத்தேவி) அவளை "பெருந்தேவி" என்றும், இவளை (க)"என் சிறுத்தேவி" என்று மருளிச் செய்தார்களிறே. கையாலே சிறுத்தேவி-பெரியதேவியை வழிப்பட வேணுமிறே, (அரசாணியை) அம்மியை. (க) "அம்மி மிதிக்க" என்கிறபடியே மிதித்து வழிபடுமித்தனையிறே இங்கு. அரைக்கப்பட்டசாணை .ஐகாரம் இகாரமாய்க்கிடக்கிறது. பெருந்தேவியை வழிப்பட்டபோதே நித்யவிபூதியும் அவளிட்டது வழக்காகையாலே, இவள் தன்னை "அமரர் பதியுடைத்தேவி" என்னவுமாம்.

(தமிலமெழப்பறைகொட்டி) பெரியவாழ்ப்பரவம் தோன்ற வாத்யாதிகளை முழக்கி. "மத்தளம் கொட்ட" என்னக்கடவதிறே. (தோரணமித்யாதி). பஞ்சலக்ஷம் குடியிருபபான திருவாய்ப்பாடியில் தெருக்கள்தோறும், நாற்சந்துகள்தோறும் தோரணம் முதலான அலங்காரங்களைக் கற்பித்துக்கொண்டாடுவர்கொளோ; குடிப் பிறந்தார் கல்யாணத்துக்குக் கொண்டாட்டமென்செய்ய வென்பர்களோ ?.

இத்தால், தன்னளவிலேயற்றுத் தீர்ந்த சிஷ்யனை ஈஸ்வரன் தன் அபிமதத்தாலே விஷயீகரித்துகொண்டு போனலும், போன விடத்தில் "என்செய்கிறானே" என்று ஆசார்யனவன் கரைகிற ப்ரகாரம் தோற்றுகிறது. .... (கூ)

பதியாளவனுடைய தேவியானவள். (அரசாணியை வழிப்பட்டு) ஜாத்புஸிதமாம்படி அலங்காரபீடத்துக்குத் தூணை அரசாணியை வலம்வந்து. அரசாணியாவது-அலங்காரபீடத்தின் மேலே நாட்டும் அஸ்வத்தத்தண்டம். (தமில மெழப்பறை கொட்டி) பெரிய ஆரவாரத்தோன்ற வாத்யத்தை முழக்கி. (உ) "மத்தளங்கொட்ட" என்னக் கடவதிறே. (தோரணம் நாட்டிடுங்கொலோ) ஊரெங்கும் தோரணம் நாட்டுகை முதலான அலங்காரங்களைக் கற்பித்துக் கொண்டிடுவர்களோ ; குடியிற் பிறந்தார், "கல்யாணத்துக்குக் கொண்டாட்டமென்செய்ய?" என்பர்களோ?. ... . (கூ)

வந்து) என்றது - வலம் வந்திருக்கும்படி யென்று கருத்து. இதுவே கல்யாணமென்று திருவுள்ளம். (குடிப்பிறந்தார்) என்றது - இறையிறுத்துக்குடித்தனம் பண்ணுவார்களுமத்தில் பிறந்தவர்களென்றபடி. "குமரியித்யாதி, அமரர் பதியுடைத்தேவிபானவன் அரசாணியை வழிப்படும்படி தமிலமெழவென்று தொடங்கி" என்றன்வயம் ... ... (கூ)

(க) கா-இ-க-அ. (உ) கா-இ-க-கூ.

http://acharya.org

பெரியாழ்வார்திருமொழி,. கூ-ப, அ-கி, சு-பா, ஒருமகள். எசுடு

மூ.—ஒருமகள்தன்னையுடையேனுலகம்நிறைத்தபுகழால்[போனின்
திருமகள்போல வளர்த்தேன் செங்கண்மால்தான் கொண்டு
பெருமகளாய்க்குடிவாழ்ந்து பெரும்பிள்ளைபெற்றவசோதை
மருமகளைக்கண்டுகந்து மணைட்டுப்புறம் செய்யுங்கொலோ.

ஸ்வா;—நாலாம்பாட்டு. (ஒருஷித்யாதி). தான் வளர்த்த வருமையைச் சொல்லுகிறாள். உபமாநரஹிதையான வென்பெண். "தன்னை" என்கிற மதிப்பாலே (க) "ஸ்ரீமத்-சுகதாதம்" என்னுமாபோலே, குடிப்பிறப்பால் வந்தவளவேயன்றியே, ஸௌந்தர்ய குணபூர்திகளாலே இவளுக்குத் தாயாரென்கைதானே எனக்குப் பெருமதிப்பாகவுடையேன். (உலகமித்யாதி) குக்ராமகிர்வாஹகனைத் தொடங்கி அண்டகிர்வாஹகன் முடிவான வளவன்றிக்கே, (உ) "ஸர்வபூதாநாமீச்வரீ - ஸர்வபூதாநாமீச்வரீ" என்கிறபடியே ஸகலரிகளுக்கு மவ்வருகான புகழையுடையளாய், அவன்றனக்கும்

வ்யா;—நாலாம்பாட்டு. (ஒருமகள் தன்னையுடையேன்) அத்விதீயையா யிருப்பாளொரு பெண்பிள்ளையை யுடையேன். ஒருமகளென்கையாலே - ஏகபுத்ரி யென்னுமிடமும், "தன்னை" யென்கையாலே - ஸௌந்தர்யாதிகளாலுண்டான இவளுடைய மதிப்பும், "உடையேன்" என்கையாலே-இவளைப்புத்ரியாகவுடைய ராகையாலுண்டான தன்னுடைய ஏற்றமும் சொல்லுகிறது. (உலகம் நிறைந்த புகழால்) விசேஷஜ்ஞரோடு அவிசேஷஜ்ஞரோடு வாசியறத் தந்தாமுடைய அளவுகளுக்கீடாக இருந்த விருந்த விடங்களிலே இவளுடைய குணங்களைச்சொல்லி ஸ்லாகிக்கும்படி லோகமெல்லாம் வ்யாப்தமான புகழோடே.

அரு;—நாலாம்பாட்டு. (ஒருமகளித்யாதி) "தன்னை" என்றதின் பலிதார்த்தம் (அத்விதீயையாய்)என்றது. "மகன்" என்றபோதே ஏகத்வம் தோற்றியிருக்கச்செய்தேயும், "ஒரு"என்றுவிசேஷித்ததுக்கும், "தன்னை" என்றதால் அத்விதீயத்வம் சொன்னதுக்கும், மகள் தன்னை வளர்த்தேனென்னலாயிருக்க, "உடையேன்"என்றதுக்கும் பாவத்தைக்ரமேணவருளுகிறார் (ஒருமகளென்கையாலேயித்யாதி). புகழ், உலகம்நிறைந்திருக்கையை உபபாதித்துக் கொண்டு சப்தார்த்தமும் காட்டுகிறார் (விசேஷஜ்ஞரித்யாதி). (அளவுகளுக்கு) என்றது - அறிவுகளுக்கென்றபடி.

(க) பார. (உ) ஸ்ரீஸ.

http://acharya.org

(க)"திருமகளார்தனிக்கேள்வன்" என்னுமதுதானே பெருமையாம் படியான திருமகள்போல. திருமகளுக்கவ்வருகு சொல்லலாம் படியானதொரு புகழில்லாமையாலே திருமகள்போல் வளர்த்தே னென்கிறாள். ஆனாலும் குடிப்பிறப்பால் வந்தபுகழ் குறைந்திருக் குமிறே அவளுக்கு, ஒருபூமுத்திரம், ஒருஜகராஜன் முதலானார்க ளாகிலும், ஆகையிறே "ஒருமகள்" என்றது.

(செங்கண்மால் தான் கொண்டுபோனான்) ஸ்வாபாவிகமான சிவப்பாதல், பக்கம் நோக்கறியாமல் இவள் தன்னையே பார்க்கும் படியான வ்யாமோஹத்தால் வந்த சிவப்பாதல். (தான் கொண்டு போனான்) ஆதிவாஹிகரைவரவிட்டுக்கொண்டுபோதல், பெரியதிரு

(திருமகள்போல வளர்த்தேன்) (உ) "கடிமாமலர்ப் பாவை யொப்பாள்" என்கிறபடியே ஸர்வர்க்கும் வைலக்ஷண்யத்துக்கு உபமாநபூமியாய், புருஷகாரத்வயுக்தையான * நாரீணாமுத்தமை யோடு ஸத்ருஶஸ்வபாவையாம்படி வளர்த்தேன். (செங்கண்மால் தான் கொண்டுபோனான்) (கூ) "ఆదాశ్యాసంపుణ్డరీకమ్ - யதாகப் யாஸம்புண்டரீகம்" என்கிறபடியே ஸ்வாபாவிகமான சிவப்புக்கு மேலே * பக்கம்நோக்கறியாமல் இவளைப்பார்த்துக் கொண்டிருக் கும் வ்யாமோஹத்தாலும் சிவந்த திருக்கண்களையுடையனாய், இந்தவ்யாமோஹமே தனக்கு நிரூபகமாம்படியிருக்குமவன், ஆதி வாஹிகரை வரக்காட்டியாதல், பெரியதிருவடியை வரக்காட்டியா

"திருமகள் போல" என்ற திருமகளுக்குள்ள வைசியம் இங்கும் சொல் லவேண்டுகையாலே அந்தத்திருமகளுக் குள்ள வைசியத்தை ப்ரமாண பூர்வ மாபபாதிக்கிறார் (கடியிதியாதி). கடி - பரிமளம். ப்ரகாரஷட்க மாவது - அகர்யார்ஹ சேஷத்வம், அகர்யஶரணத்வம், அகர்யபோகத்வம், ஸம்ஸ்லேஷத்தில் தரித்திருக்கை, விஸ்லேஷத்தில் தரியாமை, ததேக நிர்வாஹ்யத்வங்கள்; ஸத்ருஶஸ்வபாவையாம்படி வளர்க்கையாவது - பதிவிஷயத்தில் அகர்யார்ஹ சேஷத்வாதிகள் இவளுக்குப் பிறக்கும்படி தன்னுடைய வுக்தி விசேஷங்களாலே சொல்லிக் கொண்டு இவளாக்குணதிகையாம்படி வளர்க்கை யென்கை. "செங்கண்" என்றதுக்கு ப்ரமாணத்தையும், மால்பத ஸமபிவ் யாஹார பலிதார்த்தத்தையும், "தான்" என்றதுக்கு வ்யாவ்ருத்தியையும் காட்டா நின்று கொண்டு சப்தார்த்த மருளுகிறார் (யதேத்யாதி).

(க) நி-வாய்-க-ஙா-கூ. (உ) நி-மொ-கூ-எ-கூ. (கூ) சாந்தோ-க-ஙா-கூ.

http://acharya.org

வ'டியை வரவிட்டுக்கொண்டு போகையன்றிக்கே, *கள்வன்கொல்லில் பிராட்டியைப்போலேயிறே கொண்டு போய்த்து.

இவ்விடத்திலே ஆழ்வான் திருநாட்டுக் கெழுந்தருளினபோது, உடையவர், விஸ்லேஷம் பொறுக்கமாட்டாமல் "ஒரு மகள் தன்னையுடையேன்" என்றும் "உலகம் நிறைந்த புகழால் திருமகள் போல வளர்த்தேன்" என்றும், "செங்கண்மால்தான்கொண்டு போனான்" என்றுமருளிச்செய்தாரென்று ஆச்சான்பிள்ளை யருளிச்செய்வர். (க)"சாதியந்தணர்" என்றும், (உ)"கலியறக்கற்றமாந்தர்" என்றும், (கூ)"பலரடியார் முன்பருளியபாம்பணையப்பன்" என்றும், (சு)"மொழியைக் கடக்கும் பெரும்புகழான்" என்றும், (ஙி)"ஓர்ப்பால் கருதிவர்" என்று முண்டாயிருக்கையாலே உலகுநிறைந்த புகழுள்ளது ஆழ்வானுக்கேயிறே. "லோகே" "ஸாஸ்த்ரே."

தல்கொடுபோகையன்றிக்கே, * கள்வன்கொல்லில் பிராட்டியைக் கொண்டுபோனப்போலே தானேகொண்டுபோனான்.

ஆழ்வான் திருநாட்டுக்கெழுந்தருளின போது, உடையவர், விஸ்லேஷம் பொறுக்கமாட்டாமல், "ஒருமகள் தன்னையுடையேன்" என்றும், "உலகம்நிறைந்தபுகழால் திருமகள்போல வளர்த்தேன்" என்றும், "செங்கண்மால் தான்கொண்டுபோனான்" என்று மருளிச்செய்தார்என்று ப்ரஸித்தமிறே. (சு) "ஔபம்யேந ஸர்வேஷாம் ஸாதூனாம் யஸ்ஸதாவத் - உபமாநமசேஷாணாம் ஸாதூநாம் யஸ்ஸதாபவத்" என்கிறபடியே - ஸாதுக்களுக்கெல்லா முபமாநபூமியாகச் சொல்லலாம்படி யிருக்கையாலே உலகம் நிறைந்த புகழுள்ளது ஆழ்வானுக்கேயிறே.

இவ்வளவும்தாமருளிச் செய்தவர்தங்களுக்குச் சேரவோரை நிஷ்யமருளிச் செய்கிறார் (ஆழ்வானித்யாதி). "ஒருமகள் தன்னையுடையேன்" என்று எம்பெருமானருளிச்செய்ததற்கு (எ) "ஸ்ரீமத்பாரதந்த்ர்யபூர்ணம் ஸ்வதஸ்ஸர்வப்ரகாரேண ஸ்வஸ்மிந் அத்யந்தநிராஸ்யாநாமுத்யோகாநர்ஹம் ஸ்வஸ்மிந் ஸர்வப்ரகாரேண ஸ்வாதந்த்ர்யாபாதகாநாம் ஸர்வேஷாமபி ஸ்வஸ்மிந் ஸர்வப்ரகாரேண நிராஸகம்" என்கிறபடியே முந்துற விவரோருவராஸ்ரயித்த வத்தசையைத் திருவுள்ளம்பற்றினரென்றும், ஆழ்வானுடைய விஸ்லேஷத்தாலே(அ) "ஸ்வாதீ-ஸ்வகாதி" என்று நித்யஸூரிகளிருக்கச் சொன்னப்போலே ப்ரேமத்தாலே இப்படி சொல்லலாமென்றும் தாத்பர்யம் கண்டு கொள்வது.

(க) திருமா-சரு. (உ) திருமா-எ. (கூ) இ-வாய்-எ-கo-இ. (சு) இரா-நா-எ. (ஙி) (அ) வி-பு-க-கஇ-கஇக. (எ) (அ) மதுரை-க.

http://acharya.org

(பெருமகளாய்) திருவாய்ப்பாடியில் பஞ்சலக்ஷம் குடிக்கெல்லாம் ஸ்ரீநந்தகோபர் கர்த்ருத்வத்தால் வந்த பெருமையை யுடைய ராஞப்போலே யிறே இவளும் குடிவாழ்க்கு பெருமை யுடைய ளானபடி. (பெரும்பிள்ளை பெற்றவசோதை) தான் பெருமகள் பெற்றது பெரும்பிள்ளையாகையாலே; பெருமைக்கு மேலே பெருமையாய், (க)"இவனைப்பெற்ற வயிறுடையாள்" என்று இவன்பிறந்தபின்பிறே அசோதை யென்கிறபேர் நிலைநின்றது. (மருமகளைக் கண்டுகந்து) "அவன் கொண்டுபோனான்" என்று வெறுத்தகாலத்திலும், போனால் பிறக்கும் முறையுறவு சொல்லவேண்டுகையாலே மருமகளென்கிறாள்.

(கண்டித்யாதி) பெண் பிள்ளையுடைய ஸௌந்தர்யாதிகளையும் வ்யாமோஹத்தையும் கண்டு மடியிலே வைத்தணைத்து "பெ

(பெருமகளாய்க் குடிவாழ்க்கு) பெரிய பெண்பிள்ளையாய்க் குடிவாழ்க்கைவாழ்க்கு. திருவாய்ப்பாடியில்பஞ்சலக்ஷம்குடிக்கும் நிர்வாஹகரான பெருமையுடைய ஸ்ரீநந்தகோபர் மஹிஷியாகையாலே, இவளை "பெருமகள்" என்கிறது. அவர் ஊர்க்காரியத்துக்கெல்லாம் அபிமானியாய் நிர்வஹிக்குமாபோலே, இவள் க்ருஹகார்யத்துக்கெல்லாமபிமானியாய் நிர்வஹிக்கையாலே "குடிவாழ்ந்து" என்கிறது. (பெரும்பிள்ளைபெற்றவசோதை) பெரியபிள்ளையைப் பெற்றவசோதை. ரூபகுணத்தாலும் ஆத்மகுணத்தாலும் பரிபூர்ணஞ் (க)"என்னகோன்புகோற்றுள்சொலோ இவனைப்பெற்ற வயிறுடையாள்" என்னும்படியிருக்கையாலே "பெரும்பிள்ளை" என்கிறது. தானும்பெருமகள்; பெற்றதும் பெரும்பிள்ளை காணுமிவள்.

(மருமகளைக்கண்டுகந்து) மருமகளைக்கண்டு ப்ரியப்பட்டு, "அவன்கொண்டுபோனான்"என்று வெறுத்தகாலத்திலும், போனால் பிறக்கு முறையுறவு சொல்லவேண்டுகையாலே "மருமகள்"

"செங்கண்" என்றதைப்பற்ற (ரூபகுணத்தாலும்)என்றது. "மால்" என்று ஆஸ்ரித வ்யாமுக்தனென்கையாலே (ஆத்மகுணத்தாலும்) என்றது. வ்யாக்யாதா, பதச்சேர்த்தியைக் கண்டு ஈடுபடுகிறார் (தானுமித்யாதி).

தான் நிர்வார்த்துக் கொடாதிருக்க, "மருமகள்" என்று தன்வாயால் சொல்லலாமோ, பிறக்கும் தசையிலென்ன வருளுகிறார் (அவனித்யாதி). (உறையுறவு)கிட்டவணித்தவுறவு. "மணுட்டி" மணுட்டியாக்குகைக்குச்சேர்மை.

(க) உ-உ-ரை.

http://acharya.org

மூ.—

தம்மாமன் நந்தகோபாலன் தழீ இக்கொண்டென் மகள் தன்னை
செம்மாந்திரேயென்றுசொல்லிச்செழுங்கயற்கண்ணுஞ்செவ்வாயும்
கொம்மைமுலையு மிடையுங் கொழும்பிணத் தோள்களுங் கண்டிட்டு
இம்மகளைப் பெற்றதாய ரினித்தரியாரென்னுங் கொலோ. (இ)

ருப்பேறுபெற்றோம்" என்று உகந்து.(மணட்டுப்புறம் செய்யுங்கொலோ) மணவாட்டுப் பிள்ளையாகநினைத்து, புஷ்பாதிகளாலும் வஸ்த்ராபரணாதிகளாலும் கெஞ்சாலே செய்யவேண்டுவன செய்யுமோ? ஜாத்யுசிதமாகச் செய்யவேண்டுமொப்பரவு செய்யுமோ?

இத்தால், ஆசார்யனனவன், தன் பக்கல் பவ்யதையாலே அத்விதீயனான சிஷ்யனை ஈச்வரன் அது தானே பற்றாசாக வங்கீகரித்துக்கொண்டு போனாலும், தன்னிழவை மறந்து அவனுடையபேறிழவுகளே தனக்குப்பேறிழவுமாய் நடக்குமென்னுமிடம் சொல்லிற்றாய்த்து. ஆசார்யபரதந்த்ரன் தேச விசேஷத்துக்குப்போனால் அங்குள்ள * மதிமுகமடந்தையரும் பிராட்டிமாரும் அங்கீகரிப்பர்களென்னுமிடம் இங்கேயும் தோற்றுகிறது. ... . (ச)

அவ;—அஞ்சாம்பாட்டு. என்னுடைய வீழவு ஸ்ரீரங்கநாதகோபர் நெஞ்சிலே படுமோ வென்கிறாள்.

ஸ்வா;—(தம்மாமனித்யாதி) தன்னுடைய மாமனாரான ஸ்ரீரங்கநாத கோபர் பெண்ணையணைத்து மடியிலே வைத்து. (என் மகள் தன்னை) "தம்மாமன்" என்றபின்பிறே "என்மகள்" என்றதும்; "தம்

என்கிறாள். (கண்டுகொண்டு) பெண்பிள்ளையுடைய லாவண்யாதிகளையும் வ்யாமோஹத்தையும்கண்டு மடியிலேவைத்தணைத்து, "பெருப்பேறுபெற்றோம்" என்று ப்ரியப்பட்டு. (மணட்டுப்புறம் செய்யுங்கொலோ) மணவாட்டுப்பிள்ளையாக நினைத்துத் தான் செய்யக்கடவதான சீர்மைகள் செய்யுமோ? "கூடிய கூட்டமன்றோ" என்று - லௌகிகத்துக்குத் தக்கவளவு அற்றருதலாகச் செய்துவிடுமோ?.

வ்யா;—அஞ்சாம்பாட்டு. (தம்மாமன்நந்தகோபாலன்) பெண்பிள்ளை தனக்கு மாமனாரான ஸ்ரீரங்கநாதகோபர். (தழீ இக்கொண்

"புறஞ்செய்கை" என்றது - மேலெழச் செய்கையென்று சப்தார்த்தமாய், "கொலோ" என்றதால் தோன்றுகிற ஸ்வரூபயாதாத்ம்யமாகச்செய்கையை முந்துற வருளுகிறார் (மணவாட்டுப் பிள்ளையித்யாதி). (தக்கவளவு) வேண்டினமாத்ரம்,

http://acharya.org

மாமன்'' என்றதேயிறே நிலைநிற்பது, ப்ரபஞ்சாவலம்பர்யாயத்தில். அதுக்குமேலே ''என்மகள்'' என்னையாலே, இதுதானேபோலே காணும் நிலைநிற்பது; மெய்ம்மையையுணர்ந்து, மிகவுணர்ந்தால். (செம்மாந்திரே யென்று சொல்லி) இவள் வ்ரீளையாலே நிலம்பார்க்க, 'செம்மாந்திரே'' என்று சொல்லி. செம்மாப்பு - செவ்வை. முகம்முதலாக அவயவங்களையும் ஸமுதாயசோபையையும் பார்த்தாரென்னுமிடமும் தோற்றுகிறது. பராத்தமாஸல் வ்யக்திதோறும் உபமாநதர்ஸநமும் செய்யக்கூடுமிறே.

(செழுங்கயல்கண்ணும்) அறுக்கயத்தில்தெளிந்தநீரில் மிளிர்ந்த கயல்போலும் பொருதுநோக்குமோநோக்கும் (செவ்வாயும்) ஸ்வாபாவிகமாகச் சிவந்த வாயிறே தனக்கு வசவர்த்தியான நான் கண்டிருப்பதும். (கொம்மை முலையும்) பருவத்தினளவல்லாத பரிணமத்

டென்மகள் தன்னை) தமக்கு '' மருமகள் '' என்னும் ஸ்நேஹந் தோற்ற என்மகள் தன்னை யணைத்துக்கொண்டு மடியிலேவைத்து. (செம்மாந்திரே யென்றுசொல்லி) இவள் வ்ரீளையாலே நிலம் பார்க்க, செவ்வேயிருவென்று சொல்லி. செம்மாப்பு-செவ்வை. முகம் முதலான அவயவங்களையும் ஸமுதாய சோபையையும் பார்க்கைக்காகவிறே - செவ்வேயிருவென்பது. (செழுங்கயல்கண்ணும்) அழகிய கயல்என்கிற மத்ஸ்யம்போன்ற கண்ணையும். (செவ்வாயும்) ஸ்வபாவமே சிவந்திருக்கிற அதரத்தையும்.

(கொம்மைமுலையும்) பருவத்தினளவல்லாத பரிணமத்தை யுடைத்தானமுலைகளையும். கொம்மை-பெருமை. (இடையும்) முலை

அரு,—அஞ்சாம்பாட்டில். (தன்மாமனித்யாதி) தழுவிக்கொள்ளுகைக்கு ஹேதுபூர்வகமர்த்த மருளுகிறார் (தமக்கித்யாதி). (மடியிலே வைத்து) என்றது-ஸ்நேஹகார்யமாகையாலே அர்த்தாதஸித்தம். ''செம்மாந்திரு'' என்று சொல்லுகைக்கு ப்ரஸக்தி பூர்வகமர்த்தமருளுகிறார் (இவள் வ்ரீளையித்யாதி). ''இறே'' என்றவிடத்தில் ஏவகாரம் அவ்யயமாதல், ''செம்மாந்தே'' என்று கூட்டுதலாதல் செய்து கொள்வது. ஸ்த்ரீத்வத்தாலே நிலம் பார்த்திருக்குமவளை இப்படி சொல்லுகைக்கு ப்ரயோஜநமென்னென்னவருளுகிறார் (மூகமித்யாதி). (கயல்)-மத்ஸ்யவிசேஷம்.

கன்யகாவஸ்தையாய் கல்யாணத்துக்கு யோக்யதையுள்ள தசையிலே முலைக்குப் பெருமை சொல்லக்கூடுமோ வென்னவருளுகிறார் (பருவத்தினித்

http://acharya.org

பெரியாழ்வார் திருமொழி, கூ-ப, அ-ந்., மே-ா, தனமாமை ... ...

மூ.—வேடர்மறக்குலம்போலே வேண்டிற்றுச் செய்தென்மகளை
கூடியகூட்டமே யாகக்கொண்டு குடிவாழுங்கொலோ
நாடுநகருமறிய நல்லதோர் கண்ணுலஞ்செய்து
சாடிறப்பாய்ந்தபெருமான் தக்கவாகைப்பற்றுங்கொலோ.

அவ;—ஆரும்பாட்டு. ஸகடாஸுர நிரஸந கர்வமேது செய்யுமோ வறிகிறிலே னென்கிறள்.

ஸ்வா;—(வேடரித்யாதி). பர்வதசாரிகளையும், பூமியிலே வந சாரிகளாய் வர்த்திக்கிறவர்களையும் போலே ஸ்வைரசாரியாய். (என் மகளை) என்வயிற்றில் பிறப்பையும் தன் பிறப்பையும் நினையாமல், (கூடிய கூட்டமேயாக) தாங்களிருவரும் நெஞ்சுபொருந்திக்கூடின தே புருஷார்த்தமாகக் கொண்டு, குடிக்குத்தகுதியல்லாத வாழ்க்கையிலே நிலைநிற்குமோ? * சாடிறப்பாய்ந்த பெருமானுக்கையாலே. (க)"அருவழிவான மதர்பட - தோள்வலங்கொண்டு செல்லும்செரு வழியாத மன்னர்கள் மாளச்செய்த வாண்மைகொலோ" என்னுமா போலேயிலே சகடாஸுர நிரஸநஞ்செய்த கர்வந்தான் குடிப்பிறப்பை மதியாதிறே. இந்த விரோதிநிரஸநம் தன்னுலே கண்ணையும்

வ்யா;—ஆரும்பாட்டு. (வேடர்மறக்குலம்போலே) தண்ணியஜாதியான வேடரையும் மறக்குலத்திலுள்ளாரையும் போலே. "கள்ளர், பள்ளிகள்" என்னுமாபோலே, "வேடர் மறவர்" என்கிறதும் - தண்ணியஜாதியில் அவாந்தரபேதம். (வேண்டிற்றுச் செய்து) இரண்டு தலையிலுமுண்டான குடிப்பிறப்பைப்பாராதே, ஒருஸாஸ்த்ரமர்யாதையுமின்றிக்கே, தனக்குவேண்டினபடிசெய்து. (என்மகளை) பழுதற்றகுலத்திலேயுள்ளஎன்வயிற்றிலேபிறந்தபெண் பிள்ளையை. (கூடிய கூட்டமேயாகக்கொண்டு) புணர்ந்து உடன் போக்கில் இரண்டு தலையும் நெஞ்சுபொருந்திக்கூடின கூட்டரவு மாத்ரமே மணமாகக்கொண்டு. (குடிவாழுங்கொலோ) குடிவாழ்க்கைலாழுமோ?

அரு;—ஆரும்பாட்டு. (வேடரித்யாதி "குடிப்பிறப்புப்பாராதே" என்றதுக்கு அதனைப்பார்க்கில் ஸாஸ்த்ர மர்யாதை தப்பக்கூடாதே யென்று கருத்து. "என்" என்றதுக்குத் தாத்பர்யம், (பழுதற்றவித்யாதி). கூடிய கூட்டமே மணமாக வத்யாஹரித்தர்த்தமருளுகிறார் (புணர்ந்தித்யாதி).

http://acharya.org

பொகட்டுப்போன மாதா பிதாக்கள் மேலே அபவாத விரோதத்தையும் போக்கினவனுகையாலே.

(நாடுநகரமறிய) திருவாய்ப்பாடி சூழ்ந்த நாடும் திருவாய்ப்பாடி தானுமறிய. ஸ்ரீநந்தகோப நிருக்கையாலே திருவாய்ப்பாடியை நகரமென்னலாமிறே. (நல்லதோர் கண்ணுலஞ்செய்து) உத்தலக்ஷணமும்லோகப்ரஸித்தியுண்டாம்படிகல்யாணம்செய்து. (தக்கவா கைப்பற்றுங்கொலோ) ஜாத்யுசிதமான தர்மத்துக்குத் தகுதியாகப் பாணிக்ரஹணம் செய்யுமோ?

"சாடிறப்பாய்ந்த பெருமான் என்பெண்மகளை வேடர் மறக்குலம்போலே வேண்டிற்றுச் செய்து கூடிய கூட்டமேயாகக் கொண்டு நகாதவர்குடிவாழுமோ? நாடு நகரமறிய நல்லதோர் கண்ணுலம்செய்துதக்கவாறுகைப்பற்றுங்கொலோ?" என்றக்வயம்.

இத்தால், செடியாராக்கையைப்பற்றி மற்றொன்று மறியாத தேஹாத்மாபிமானிகளும், பர்வதசாரிகளாய் உயர்ந்த நிலத்திலே வர்த்திக்கிற ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்யபரரும், காம்யதர்மாக்களாகையாலே வேண்டிற்றுச் செய்யுமென்கிறது. .... (கூ)

(சாடிறப்பாய்ந்த பெருமான் - நாடுநகருமறிய நல்லதோர் கண்ணுலம் செய்து - தக்கவா கைப்பற்றுங்கொலோ) அஸுரா வேஸத்தாலே தனியிடத்திலே நலியவந்த சகடத்தை, முகிலவரவு தாழ்த்துச்சீறி நிமிர்த்த திருவடிகளாலே மூறியவுதைத்துத் தன்னை நோக்கி, "தனியிடத்திலே பிள்ளையை விட்டுவைத்துப் போகையாலே தாழ்வு வந்தது" என்று தாயார்க்குப் பழி வாராதபடி நோக்கின குணதிகனவன், இரண்டு குடிக்கும் பழிவாராதபடி திருவாய்ப்பாடி சூழ்ந்தநாடும் திருவாய்ப்பாடியாகிற நகரமுமறியும்படியாக "இதுக்கு முன்பு இப்படிசெய்ததில்லை" என்னும்படி விலக்ஷணமாய் அத்விதீயமான கல்யாணத்தைச் செய்து, ஜாத்யுசிதமான தர்மத்துக்குத்தகுதியாகப் பாணிக்ரஹணஞ்செய்யுமோ?

"சாடிறப்பாய்ந்த" என்றதுக்கு ப்ரக்ருதோபயுக்தமாக ஹேதுத்வம் தோன்ற வ்யாக்யாநம் செய்தருளுகிறார் (அஸுராவேசத்தாலே யித்யாதி). (பழிவாராதபடி) என்றதுக்கு (பாணிக்ரஹணம் செய்யுமோ) என்றத்தோடு என்றத்வயம். "நல்லது" என்றநினைத்தம் (இதுக்கு முன்பித்யாதி).

http://acharya.org

மூ.—

அண்டத்தமரர்பெருமா னுழியானின் றென்மகளைப்
பண்டப்பழிப்புக்கள்சொல்லிப் பரிசறவாண்டிங்கொலோ
கொண்டுகுடிவாழ்க்கைவாழ்ந்து கோவலப்பட்டங் கவித்துப்
பண்டைமணட்டிமார்முன்னே பாதுகாவல்வைக்குங்கொலோ

ஸ்வா;—ஏழாம்பாட்டு. (அண்டமித்யாதி) நித்ய விபூதியிலே வர்த்திக்கிற ஸூரிகளுக்கு நிர்வாஹகனுமாய், (க)"ஊர்த்வஸம்ஹர-உபஸம்ஹர" என்னும்படி திவ்யாயுதங்களோடேயிறே அவதரித்தது. அவதரித்தவன்றே மாத்ருவசநபரிபாலநம் செய்தவன். (இன்றென்மகளை) அன்று அங்ஙனே வசநபரிபாலநம் செய்தவன் தத்துல்யமங்கள பரையாயிருக்கிற வென் வசந பரிபாலநம் செய்தாநுகில் இப்பிரிவு வேண்டாவிறே. என் மகளைப்பிரித்துக்கொண்டு போனவன் தான் பண்டப்பழிப்புக்கள் சொல்லாமல் பரிசு கொடுத்து ஆண்டுகொண்டு போருமோ? பண்டப்பழிப்புக்கள் சொன்

வ்யா;-ஏழாம்பாடு. (அண்டத்தமரர்பெருமா னுழியான்) அப்ராக்ருதமான பரமபதத்திலே அஸ்ப்ருஷ்ட ஸம்ஸாரகந்த (ஸ்ரீ)ரான நித்யஸூரிகளுக்கு நிர்வாஹகனும், ஸர்வேஸ்வரத்வ சிஹ்நமான திருவாழியைத்தரித்துக்கொண்டிருக்கும்பெருமையையுடையவன். அந்தப்பெருமையால் வந்த செருக்காலே, (இன்றென் மகளைப் பண்டப்பழிப்புக்கள் சொல்லி) ஸர்வலக்ஷண ஸம்பந்நையானவென்னுடைய பெண்பிள்ளையை, இப்போது பதார்த்த தூஷணங்கள்

அரு;—ஏழாம்பாட்டு. (அண்டத்தித்யாதி) அமரரென்னுதே "அண்டத்தமரர்" என்று விசேஷித்ததற்குக் கருத்தருளுகிறார் (அப்ராக்ருதத்யாதி) அமரபதத்தைச் சொல்லுகையாலே அப்ராக்ருத தேவரை வ்யாவர்த்திக்கிறதென்றருளிச்செய்து. "அமரர்பெருமான்" என்றுவைத்து, ஆழியானென்று அத்தை நிரூபகமாகச் சொல்லுகையாலே பலிதார்த்தத்தை யருளுகிறார் (ஸர்வேஸ்வரத்வேத்யாதி), "அண்டத்தமரர் பெருமானுழியான்" என்றது-பழிப்புச் சொல்லுகைக்கு ஹேதுவென்று தோற்றுகையைக் காட்டுகிறார் (அந்தவித்யாதி). "என்மகளை இன்று பண்டப்பழிப்புக்களைச் சொல்லி" என்றநுவதித்து "என்" என்றதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்துகொண்டு ஸ்பதார்த்தமருளுகிறார் (ஸர்வலக்ஷணேத்யாதி), (இப்போது) என்றது-இவர்கள் கைப்பட்ட பின்பென்றபடி. பண்டவென்றதினர்த்தம் (பதார்த்தம்) என்றது.

(க) வி-பு இ-உ-கை.

http://acharya.org

ஞலும் பரிசுகொடுத்தாளுவாருண்டிறே. பண்டத்துக்குப்பழிப் பாவது-ஸ்த்ரீத்வலக்ஷணம் குறையுமென்னலாமிறே, அகாதரத்தா லே. பரிசாவது - தன்னைக்கொடுக்கையிறே. இதிரண்டும் தவிர்ந் தால் ஆளலாம் விரகில்லையிறே.

(கொண்டு குடிவாழ்க்கை வாழ்ந்து) பாணிக்ரஹணம் செய்து கொண்டு, குடிக்குத்தகுதியாகவாழ்ந்து. (கோவலப்பட்டம் கவி த்து) கோபாலஸ்த்ரீகளுக்கெல்லாம் கப்பின்னைப்பிராட்டிபோலே யாகிலும் ப்ரதாநமஹிஷியாம்படி பட்டம்கட்டி. (பண்டைமணட்டி மார் முன்னே) பண்டேபட்டம் கட்டி வல்லபைகளாயிருப்பார் மு ன்னே. (பாதுகாவல்வைக்குங்கொலோ) பெரியவிருப்பத்தோ டே அந்தஃபுரக்காவல் வைக்குமோ? பாது-பாடு.

இத்தால், ஆசார்யனைப்பிரித்து, தேசவிசேஷத்திலே கொண்டு போனாலும், (க) "ஏற்றிவைத்தேதணிவாங்கி" என்கிற கோலே*பு ணைக்கொடுக்கிலும் இத்திசைக்குப் போதவொட்டாத விருப்பத் தைக் காட்டுகிறது. .... (எ)

சொல்லி. அதாவது-ரூபத்திலேயாதல், குணத்திலேயாதல் சில குறைகளைச் சொல்லி யென்கை. (பரிசறவாண்டிடுங்கொலொ) அபக்ருஷ்ட புத்தியாலே வரிசைகெட ஆண்டிடுமோ? அதாவது - அந்தரங்க வ்ருத்திகொள்ளாமல் புறத்தொழில்களைக்கொண்டு விடு மோ வென்கை.

(கொண்டு குடிவாழ்க்கை வாழ்ந்து) இவளைக்கொண்டு தன் னுடைய குடிவாழ்க்கை யெல்லாம் வாழ்ந்து. அதாவது-இவள் முகப் பாகத் தன்னுடைய க்ருஹக்ருத்யமெல்லாம் கடத்தி யென்கை. (கோவலப்பட்டங்கவித்து) "கோபகுலத்துக்கு ஸ்வாமிநி" என்று தன்மஹிஷியானமை தோற்றப் பட்டங்கட்டி. (பண்டைமணட்டி மார் முன்னே) பண்டேபட்டங்கட்டி, தனக்கு மஹிஷிகளாயிருக் கிறவர்கள் முன்னே. (பாதுகாவல் வைக்குங்கொலோ) அந்தஃபுரக் காவலிலே வைக்குமோ?. .... (எ)

வரிசைகெடவாளுகையும், வரிசையுடனுளுகையுமென்றிரண்டென்றோவென்ன வருளிரார் (அதாவதித்யாதி).

(முகப்பாக)-ப்ரதாநமாக. (பட்டம்கட்டி) அபிஷேகம்பண்ணி. (எ)

(க) சு-கு-கூ.

http://acharya.org

மூ.—

குடியிற்பிறந்தவர்செய்யுங் குணமொன்றுஞ்செய்திலனந்தோ
கடையொன்றுஞ்செய்திலன்நங்காய்நந்தகோபன்மகன்கண்ணன்
இடையிருபாலும்வணங்கவிளைத்தீளைத்தென்மகளேங்கி
கடைகயிறே பற்றிவாங்கிக் கைதழும்பேறிடுங்கொலோ. (அ)

அவ.—எட்டாம்பாட்டு. தார்மிகரானஸ்ரீநந்தகோபர்க்குத் தகுதியானவை செய்தாலாகாதோவென்கிறாள்.

ஸ்வா,—(குடியித்யாதி) ஒருகுடியிலே பிறந்தவர்கள் செய்யும் காரியம் செய்யாவிட்டால் மேல்நடக்கும் காரியங்கள் குடிப்பிறப் பில்லாதார்க்கும் லோகஸங்க்ரஹதயா செய்யவேண்டிவருமிறே. அவற்றிலேகதேசமும் செய்திலன். (நங்காய்) குடியில் பிற ந்து நடையில் தவறுத குணபூர்த்தியை யுடையவளே! இது எங்குத்தைக்கும் முன்னிலை. (நந்தகோபன் மகன்கண்ணன்)

வ்யா;—எட்டாம்பாட்டு. (குடியிற்பிறந்தவர் செய்யும் குண மொன்றும் செய்திலன்) உயர்ந்த குடியிலே பிறந்தவர்கள் அக் குடிக்குத்தகுதியாகச் செய்யும் குணத்தில் ஒன்றும் செய்திலன். அதாவது-முறையிலேஇவளை வரைந்துகொண்டு வெளியில்கொண்டு போகாமையிறே. அதிலேகதேசமும் செய்திலன். (அந்தோ) ஐயோ! என்று விஷண்ணையாகிறாள். (நடையொன்றும் செய்திலன்) குடியிற் பிறந்தவர்கள் செய்யுமவைசெய்யாவிட்டால், லோகத்தில் நடக்கும் மர்யாதைதான் செய்ய வேணுமிறே; அதில் ஏகதேசமும் செய்திலன். அதாவது-லோகத்திலே இப்படிச் செய்வாரில்லையிறே யென்கை. (நங்காய்) குலமர்யாதையும் லோகயாத்ரையு மறியும் குணபூர்த்தியுடையவளே யென்று, தனக்கு பந்துவாய் ஸந்நிஹி தையானவள் முகத்தைப் பார்த்துச் சொல்லுகிறாள். (நந்தகோ பன் மகன் கண்ணன்) குடிப்பிறப்பில் வந்தால் ஸ்ரீநந்தகோபர் திரு மகனையிருக்கிற க்ருஷ்ணன். "நங்காய் நந்தகோபன் மகன் கண்

அரு;—எட்டாம்பாட்டு. (குடியிலித்யாதி) குணமொன்று மென்று சொல்லுகைக்கு குணமிரண்டென்றோ வென்ன வருளிச்செயல் (அதாவதித் யாதி), அதாவது-அந்த குணமாவதென்றபடி. "ஒன்றும்" என்றதற்குத்தாத் பர்யம் (அதிலித்யாதி), (இப்படிச்செய்வார்) என்றது-வரியாமல் வெளியிலே கொண்டோடுவோ ரென்றபடி. மேலுக்கவதாரிகை (நங்காய் நந்தகோபனித்

http://acharya.org

குடிப்பிறப்பில் தாசரதியுமொப்பல்ல. மண்ணும் விண்ணுமளிக்கும் குணபூர்த்தியையுடையகண்ணன். (க) "ஸத்ருபமேவாத்ரநிமித்தமாஸீத்-மத்பாபமேவாத்ரநிமித்தமாஸீத்" (உ)"ஸுவம்ருஷ்டதங்கிஞ்சித்-மமை வதுஷ்க்ருதம் கிஞ்சித்" என்னுமாபோலே இதுக்கு ஹேது என் பக்கலிலேயிறே.

(இடையிருபாலும் வணங்க) இடம் வலங்கொண்டு கடைகையிறே. பற்றியிளைத்திளைத்தேதங்கிவாங்குகையாலே என்மகளிடையிருபாலும் வணங்க. (கைதழும்பேறிடுங்கொலோ) கோவலர்பட்டம் கட்டினாலும், கடைகயிறு வலிக்கவேணுமிறே இடைச்சிகளுக்கு. தான் தன் பெண்ணினருமை சொல்லுகிறளித்தனையிறே.

ணன் - குடியிற்பிறந்தவர் செய்யும் குணமொன்றும் செய்திலன்-நடையொன்றும் செய்திலன்-அந்தோ" என்று-அவன் முறைகெடக் கொண்டுபோன ப்ரகாரத்தைச்சொல்லி விஷண்ணையாய், மேல் தன்னுடைய பெண்பிள்ளையின் மார்த்தவத்தை நினைத்து நொந்து சொல்லுகிறள்.

(இடையிருபாலும் வணங்க) இடம் வலங்கொண்டு கடைகையாலே, இடையானது இரண்டு பார்ஸ்வத்திலும் வணங்க. (இளைத்திளைத்தென்மகளேங்கி)ஸுகுமாரையான வென்பெண்பிள்ளை லபஹானியாலே மூச்சுத்தாங்கிக்கடையவும்மாட்டாமல்ஏங்கிநடுநடுவே இளைத்திளைத்து. (கடைகயிறித்யாதி) தொடங்கினகார்யம் தலைக்கட்டு மளவும் இடைவிடாமல் கடைகயிற்றையே பிடித்துவலித்து, அத்தாலே தளிர்போலே ம்ருதுவான கையானது தழும்பேறி விடுமோ வென்கிறள். கோவலர் பட்டங்கட்டினாலும் கடைகயிறு

"என்மகளேங்கி யிளைத்திளைத்து" என்றன்வயித்து, மக்கத்துக்கு ஹேது வையருளிச் செய்யா நின்று கொண்டு அர்த்தமருளுகிறார் (ஸுகுமாரையான வித்யாதி). (மூச்சுத்தாங்கி) மூச்சுப்பிடித்து. இளைத்தவள்கடைகயிற்றை விடலாமேயென்னவருளுகிறார் (தொடங்கினவித்யாதி). "வாங்கி" என்றதினர்த்தம்(வலித்து)என்றது.வலித்து-இழுத்து. இவளைப்புறத்தொழில் செய்யும்படி வரிசையற வாளும்போது வேணுமாகில் கைதழும்பேறிடுமோ வென்று நொந்து சொல்ல ப்ராப்தம். கோவலர்பட்டம் கட்டினபோது ஆவிட்டுச் செய்யலாமே யென்னவருளுகிறார் (கோவலர்பட்டமித்யாதி). ஜாத்யுசித

(க) (உ) ரா--ஸுந்-கூ-அ-ஸ.

http://acharya.org

மூ;-வெண்ணிறத்தோய்தயிர்தன்னை வெள்வரைப்பின்முன்னெழுந்
கண்ணுறங்காதேயிருந்து கடையவுந்தான் வல்லள்கொலோ[து
ஒண்ணிறத்தாமரைச் செங்கணுலகளந்தா னென்மகளைப்
பண்ணையாப் பணிகொண்டு பரிசறவாண்டிடுங் கொலோ.

இத்தால், ஆசார்ய பரதந்த்ரனானவனே ஸமஸ்தவஸ்துவிஷயீகரித்துத் தன் நிர்ஹேதுவாலே ஆசார்யனுக்க, இவனும் ப்ரதமபதத்தில் மகாரப்ரதாநமான ப்ரணவத்திலே ப்ரக்ருத்யாத்ம விவேகம் செய்விக்கக்கடவோமென்று பலகாலும்ஸங்கல்பித்துஉபதேசித்தாலும், கைக் கொண்டு தக்நிஷ்டனாகாவாரில்லாமையாலே இதரோபாயஜ்ஞாந பக்திகளையும் பூர்வஸங்கல்பம் பலியாதிருக்கச் செய்தேயும் விவேகஸித்தத்தைப்பற்றி உபதேசித்து, இவனைத்துச் சொல்லுகையாலே "ஸ்வஸங்கல்பம் ஸங்கல்பிக்க ஸங்கல்பிக்கப் பழகிச்செல்லுமோ? கார்யகரமாமோ" என்று ப்ரதமாசார்யனானவன் ஸம்ஸயிக்குமென்னுமிடம் தோற்றுகிறது. (அ)

ஸ்வா.—ஒன்பதாம்பாட்டு. (வெண்ணிறவித்யாதி) பூர்வமேவ உண்டானவெண்மை குன்றுமல் காய்ச்சிப்பக்வ மறிந்துறையிட்டுத் தோய்த்துலைக்கத் தோய்ந்ததயிரை. பூர்வதிக்கில் ஆதித்யன் வரவுக்கு ஹேதுவானவெள்ளரை தோற்றுவதற்குமுன்னே. வெள்வரை பின்னும்படி முன்னே, (எழுந்து) தனக்குகென்றெழுந்திருந்து. ப்ராஹ்மணர் உபயஸந்தியும்பார்த்து உதயாஸ்தமயங்கள்

வலிக்க வேணுமிறே இடைச்சிகளுக்கு. தான் தன் பெண்ணின் மார்த்தவம் சொல்லுகிறளித்தனையிறே. ... ... (அ)

வ்யா;—ஒன்பதாம்பாட்டு. (வெண்ணிறத்தோய் தயிர்தன்னை) செவ்வி குன்றுதபடி காய்ச்சித்தோய்க்கையாலே வெளுத்தநிறத்தையுடைத்தாய்ச் செறியத்தோய்ந்த தயிர்தன்னை. (வெள்வரைப்பின் முன்னெழுந்து) ஆதித்யோதயத்துக்கு ஸமீபகாலமான வெள்வரைப்புத் தோற்றுவதற்கு முன்னே யெழுந்திருந்து. (வெள்வரைப்பு) கிழக்கு வெளுக்கை; ப்ராஹ்மணர் ஸந்த்யாவந்தநார்த்தமாக அருணோதயத்துக்குமுன்னேயெழுந்திருக்குமாபோலேயிறே-இடைச்சி

தர்மமாகில் தாய் கொன்றுகொல்வ" னென்னென்னவருளுகிறார்(தானித்யாதி).

அரு;—ஒன்பதாம்பாட்டு. (வெண்ணிறமித்யாதி) தயிரான போதே வெளுப்பும் தோய்கையும் ஸஹஜமாயிருக்க, விசேஷித்ததுக்குத் தாத்பர்யமருளுகிறார் (செவ்வியித்யாதி). கிழக்கு வெளுக்கைக்கு முன்னே எழுந்திருக்க

http://acharya.org

பிற்பட வெழுந்திருக்குமா போலேயிறே இடைச்சிகளும் எழுந்திருப்பது. எழுந்திருந்தாலும் நித்தரைபகையாடுமிறே. (கண்ணுறங்காதே யிருந்து) அத்தையும் தவிர்க்குமிறே கடைகையிலுண்டான த்வரை.

(ஒண்ணிறவித்யாதி) ஒள்ளிய நிறத்தையுடைத்தாய், செவ்வி குன்றுமல் அப்போதலர்ந்த தாமரைபோலே சிவந்த திருக்கண்களோயுடையனுப், லோகத்ரயத்தையும் திருவடிகளின் கீழே யாக்கிக்கொண்டவன். என்மகளைத் தனக்குப் பாதந்தரையாக்கி இவளுடைய பண்பு பாராமல் தாழ்ந்த பணிகளிலே ஏவிக்கொண்டு இவள் பெருமை சிறுமையாம்படி யாளுமோ? பெருமை குன்றுதபடியாக பரிசிட்டாண்டு போருமோ?

இத்தால், விஹித தர்மம் ருச்யுத்பாதக ஹேதுவான ப்ரோக்ஷக விதிகளிலும் காம்ய விதிகளிலும் செல்லாமல் நிறம் பெறும்படி உபதேச முகத்தாலே ஒளஷிலே வ்யவஸாயத்தை நிறுத்தி ஸங்கல்ப பாதந்த்ரரான தேவதாந்தர ப்ராகாச முண்டாவதற்கு முன்னே நிர்பரத்வாதஸ்தாகம் செய்யாதிருந்து மகாரகளும் தயிர்கடைகைக்கு எழுந்திருக்கும்படி. (கண்ணுறங்காதே யிருந்து) எழுந்திருந்தாலும் நித்தரை பகையாயிறே; அதின் வசமாகாதே விழித்திருந்து. (கடையவும் தான்வல்லள் கொலோ) ம்ருதுப்ரக்ருதியானதான் ஆயாஸித்துக்கடையவும் வல்லளோ?.

(ஒண்ணிறமித்யாதி) அலர்ந்த போதை அழகிய நிறத்தையுடைத்தான தாமரைப்போலே சிவந்த திருக்கண்களோயுடையனுப், ஸமஸ்தலோகங்களோயும் தன் திருவடிகளின் கீழே யாக்கிக்கொண்டவன். இத்தால்-தன் சுண்ணழகாலே இவளை அநந்யார்ஹையாக்கித் தன்காற்கீழே யிட்டுக் கொண்டவனென்கை. (என்மகளைப் பண்ணையாப் பணிகொண்டு) நான் * திருமகள்போலே வளர்த்த வென் பெண்பிள்ளாயை, பண்பு கெடத்தாழ்ந்த பணிகளிலே யேவிக்கொண்டு. (பரிசற ஆண்டிடுங்கொலோ) இவளுடைய பெருமைகெட ஆளுமோ, பெருமைகெடாதபடி யாளுமோ, அறிகிறிலேனென்கிறாள். .... (கூ)

(பண்பறையா) என்றது-பண்பானது-தன்னுடையநீர்மையானது, அறையா-அறும்படியென்று சப்தார்த்தம் விவகரித்தருளுகிறார் (பண்புகெட)என்று.

http://acharya.org

மூ;—மாயவன்பின் வழிசென்று வழியிடை மாற்றங்கள்கேட்டு
ஆயர்கள் சேரியிலும்புக் கங்குத்தைமாற்றமு மெல்லாம்
தாயவள் சொல்லியசொல்லைத் தண்புதுவைப்பட்டன்சொன்
தூயதமிழ்பத்தும் வல்லார் தூமணிவண்ணனுக்காளரே. [ன

ப்ரதாநமான மந்த்ரோபதேசத்தாலே ப்ரக்ருத்யாத்மவிவேகமும் செய்யவல்லனே?, "அந்யசேஷித்வமும் ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்யமும் மறும்படியான வ்யாபாரங்களைச் செய்து அநந்யார்ஹ சேஷித்வமும் அத்யந்தபாரதந்த்ர்யமுமுண்டாக்கவல்லாராரோ" என்று எங்கும் பார்க்கையாலே அப்போதலர்ந்த செவ்வித்தாமரைபோலே சிவந்த திருக்கண்களை யுடையனுயிறே உலகளந்ததும். என்னுடைய சிஷ்யனே ஸ்வரூபாநுரூபமான கைங்கர்யங்களைக்கொள்ளாதே விஷயாநுரூபமான வ்ருத்திகளை ஸங்கல்பாநுரூபமாகவும் கொண்டு "தசாந்நாந்மோதந்தே - ததாநந்தாநு மோதநம்" என்கிற பரிசிலுமிடாமலாளுமோ? பரிசிலிடாமை அநாதரமிறே. .... (கூ)

அவ;—நிகமத்தில் இத்திருமொழி கற்றூர்க்குப் பலம் சொல்லித்தலைக் கட்டுகிறார்.

ஸ்வா;—(மாயவனித்யாதி) உடையவன் உடைமையைக் கொண்டு போகையாலும், உடையவன் காட்டிக்கொடுக்கக்கொண்டு போகாமையாலும், குணதோஷங்களிரண்டு முபாதேயமாய்த் தோற்றுகிற வாஸ்சர்யத்தை நினைத்து மாயவனென்கிறாள். அவ

அவ;—நிகமத்தில் இத்திருமொழி கற்றூர்க்குப் பலஞ் சொல்லித் தலைக்கட்டுகிறார்.

வ்யா;-பத்தாம்பாட்டு. (மாயவன்பின்வழிசென்று) தன்னுடைய பெண்பிள்ளையானவள், ரூபகுணசேஷ்டிதங்களால் ஆஸ்சர்யபூதனாய், அவற்றைக்காட்டித் தன்னை வசீகரித்துக்கொண்டவனுடைய பின்னே, *கள்வன் கொல்லில் பிராட்டியைப்போலேவழிபோய். (வழியிடை மாற்றங்கள் கேட்டு) (கு) "கிளிபோல் மிழற்றிநடந்து" என்

அரு;—பத்தாம்பாட்டு. (மாயவனித்யாதி) சென்று கேட்டுப்புக்கு என்கிற ல்யபந்தங்களுக்கெல்லாமொருகர்த்ருபதம் வேண்டுகையாலே அத்தையத்யாஹரித்தருளுகிறார் (தன்னுடைய பெண்பிள்ளையானவளித்யாதி). "மாயவன்" என்றது பின்வழி செல்லுகைக்கு ஹேதுவென்னுமிடம் தோன்ற தாத்பர்ய மருளுகிறார் (ரூபேத்யாதி). (மிழற்றி) அவ்யக்த மதுரமாக ஸப்தித்து

http://acharya.org

ன்போன வழியிலே தானும் வழிப்பட்டுச் சென்று, வழியெதிர் வந்தாரை முன்போனவர்களுடைய ஸ்த்திதி கமகமாய ப்ரகாரங்களை வினவிக்கேட்டு.

(தாயவள் சொல்லியசொல்லே) வழியெதிர் வந்தாரை "மதுரைப் புறம்புக்கள்கொலோ" என்றுகேட்டும்"எமர்கள்குடிக்கோரேச்சா மோகுணமாமோ" என்றுப்போலேகேட்டும், "திருவாய்ப்பாடியில் தோரணம் முதலான வலங்காரங்களும் வாத்ய கோஷங்களும் கண்டு கேட்டி தோளோ" என்று கேட்டும், ஆயர்கள் சேரியிலே சென்று யசோதை ஸ்ரீநந்தகோபருடைய ஆதராநாதரங்களெல் லாம் வினவி வினவிக்கேட்டும் அவர்கள் சொன்ன விசேஷங்களு மெல்லாம் திருத்தாயாரானவள் சொன்ன ப்ரகாரங்களே. *அவ ளென்று விசேஷித்த தச்சப்தத்தாலே - அதிகுஹ்ய பரமரஹஸ்ய மென்று தோற்றுகிறது. இவற்றை வ்யாஜமாகக்கொண்டு தம்மு

கிறபடியேபோகிறவழியிடையிலேஅபூர்வபதார்த்தங்களைக்கண்டா ல் இவையென்னென்பினவென்று அவைவிஷயமாக இவளை வார்த் தைகள்கேட்டு. (ஆயர்கள் சேரியிலும்புக்கு)ப்ராப்யதேசமானதிரு வாய்ப்பாடியிலும் சென்று புகுந்து. இப்படியுண்டான செயல்க ளையும். (அங்குத்தை மாற்றமுமெல்லாம்) அவ்வூரிற்புகுந்த பின்பு, அங்குண்டான யசோதைப்பிராட்டி, ஸ்ரீநந்தகோபர், நாயகனா க்ருஷ்ணன், தன் பெண்பிள்ளையான விவள், தன்தாமுக்கு அநுகு ணமாகச் செய்யும் வ்ருத்தாந்த விஷயமான சொலவுகளையும் எல் லாவற்றையும். "மாற்றமும்" என்கிறஸமுச்சயவாசிஸப்தத்தாலே- கீழுண்டான செயல்களையும் கூட்டிக்கொள்வது. (தாயவள் சொல் லிய சொல்லே). திருத்தாயாரானவள் தன் க்ருஹத்திலே யிருந்து தன்னிலே க்லேசித்தும் மநோரதித்தும் ஸங்ஹிதரைக் குறித்துச் சொன்ன சொலவுகளை.

(என்னென்பின) என்றது-என்றென்றவென்றபடி. (அவைவிஷயமாக) அவற் றின் விஷயமாக. "தாயவள் சொல்லிய" என்றதுக்கதகுணமாக த்விதீயாந்த பதம் வேண்டுகையாலே, "ஆயர்கள் சேரியிலும்புக்கு" என்றவநந்தரம், "இருக் கையும்" என்று திருவுள்ளம்பற்றி அந்தவத்த ஏற்ருத பதத்துக்கர்த்தமருளு கிறார் (இப்படியித்யாதி).

http://acharya.org

டைய பக்தி ரூபாபந்நஜ்ஞாநத்தை மங்களாசாஸந பர்யந்தமாக. (தண்புதுவைப்பட்டன் சொன்ன) போக்யாதிகளால் குறைவற்றி ருக்கையாலும், அவைதான் மங்களாசாஸநோப கரணங்களாகை யாலும் திருமாளிகைக்குண்டான குளிர்த்தியைத் தம்மோடே சேர்த்தருளிச் செய்கிறார். இப்படிப்பட்ட திருமாளிகைக்கு நிர் வாஹகரான வாழ்வாரருளிச்செய்த.

(தூயதமிழ் பத்தும் வல்லார்) தமிழுக்குத் தூய்மையாவது-சாஸ்த்ரங்கள் போலே வாசகத்துக்கு வாச்யமின்றிக்கே, வாச்யத்

அதவா, (மாயவனித்யாதி) தன்னுடைமையைத்தான் கொண்டு போனானையாலும், அதுதன்னை முறையிலே காட்டிக்கொடுக்கக் கொண்டு போகாமையாலுமுண்டான குண தோஷங்களிரண்டும் உபாதேயமாய்த் தோற்றும்படியிருக்கிற ஆஸ்சர்ய பூதனனவன் போனவழியிலே தானும் வழிப்பட்டுச்சென்று, வழியெதிர்வந்தா ரை முன்போனவர்களுடைய ஸ்த்திதி கமநாகமந ப்ரகாரங்களையும் வினவிக்கேட்டு. (ஆயர்கள் சேரியிலும் புக்கு) திருவாய்ப்பாடியில் ஸ்ரீநந்தகோபர் தெருவளவாகச்சென்று, அங்கு நின்றவர்களை அங் குத்தை விசேஷங்களையும் வினவிக்கேட்டு. (தாயவள் சொல்லிய சொல்லே) வழியெதிர்வந்தாரை "மதுரைப்புறம் புக்காள் கொ லோ" என்றும் கேட்டும், "எமர்கள்குடிக்கு ஒரேச்சாமோ குணமா மோ" என்றுப்போலே கேட்டும், "திருவாய்ப்பாடியில் தோரணம் மூதலான அலங்காரங்களும் வாத்ய கோஷங்களும் கண்டு கேட் டிகோளோ" என்றும் கேட்டும், ஆயர்கள் சேரியிலேசென்று யசோ தைஸ்ரீநந்தகோபருடையஆதராதராந்தரங்களெல்லாம் வினவிக்கேட் டும், அவர்கள் சொன்ன விசேஷங்களுமெல்லாம் திருத்தாயாரான வள் சொன்ன ப்ரகாரங்களேயென்று இங்ஙனே யோஜிக்கவுமாம். இதிலுங்காட்டில், பூர்வயோஜநைக்கு ஔசித்யமுண்டு.

(தண்புதுவைப்பட்டன் சொன்ன) ஸம்ஸாரஸ்ரமஹரமான குளிர்த்தியையுடைய திருப்புதுவைக்கு நிர்வாஹகரான பெரியாழ் வாரருளிச்செய்த. (தூயதமிழ் பத்தும் வல்லார்) ஸம்ஸ்க்ருத

' ஒருவிடத்திலும் அத்யாஹார மின்றிக்கே "தாயவள்" என்றதையே கர்தாவாக்கியோஜநாந்தரமருளுகிறார் (அதவேத்யாதி). "அங்குத்தை மாற்றமு மெல்லாம்" என்றவநந்தரம், "கேட்டு" என்றது அதுஷங்கித்துத்தாத்பர்யமரு ளுகிறார் (அங்கு நின்றவர்களையித்யாதி). (ஔசித்யமுண்டு) என்றதற்கு "இல் லம் வெறியோடிற்றுலோ" என்ற தன் க்ருஹத்திலே யிருந்து க்லேசித்த மை தோன்றுகையாலும், நாயகன் மேலே மாலேறின பெண்ணை அவன் கொண்டு போனால் தாயானவன் பின்தொடர்ந்து போகை ஸ்த்ரீத்வத்துக்குப் பேராமையாலு மென்று திருவுள்ளம்.

http://acharya.org

துக்கு வாசகமாய் ஈடைவிளங்கித் தோற்றுகையும், அநுதாப ப்ர தாநமாகையும், ப்ரக்ருதி ப்ரத்யய தாதுக்களால் ஸ்ருதிஸ்ம்ருதி ஹாஸபுராணங்கள் போலே விகல்பிக்க வொண்ணுதிருக்கையும், ப்ரக்ருதி ப்ரத்யய விகல்பமுண்டேயாகிலும் தாத்வர்த்த விகல்ப மில்லாமையாலே க்ரியா விகல்பங்களும் வாசகஸித்தி நிர்ணயகங்க ளாய், (ஈ) "நின்றன நிருந்தனர்" என்று க்ரியா விசிஷ்டமாகத் தோற்றுகையாலும், சப்த ரூபமான ப்ரக்ருதிலிங்க த்ரயாத்மக மாய், "நாம், அவர்" என்று விசேஷித்துத் தோற்றுகையாலும், ஸகல ஸாஸ்த்ர நிபுணராயிருக்கிற ஈம்மாசார்யர்களும் இவ்வாழ் வார்கள் பாசுரங்களே நிர்மலங்களென்று விசேஷித்து ஆதரிக்கை யாலும், * தூயதமிழென்னலாமிறே.

(பத்தும்வல்லார்) உஜ்ஜீவநத்துக்கோ ரொன்றே போந்தி ருக்கச் செய்தே "பத்தும் வல்லார்" என்கிறது-அதிஜடையரஸ்ய தையாலே. "வல்லார்" என்றது-இவர் தம்மைப்போலே மங்களா சாஸந பர்யந்தமாக வநுஸந்திக்கவல்லாரென்றபடி. (தூமணி வண் ணனுக்காளரே) ப்ரமாணத்துக்குண்டான தூய்மை ப்ரமேயத்தி லும் காணலாமிறே. "தூமணிவண்ணன்" என்கையாலே. இதில்சது ர்த்தி (உ) "கண்ணபுரமொன்றுடையானுக்கு" என்னுமாபோலே. "ஆளரே" என்ற ஏவகாரத்தாலே பதத்ரயமும் சதுர்த்திப்ரதாந மாயிருக்கிறது.

இது மங்களாசாஸநமானபடி யென்னென்னில், ஆசார்ய பர தந்த்ரனைப் போருகிறவனே ஈஸ்வரன் இதுக்குப்பூர்வமேவ க்ருஷி

சப்தம்போலே யிருண்டு பொருள் தெரியாதபடி யிருக்கையன்றிக் கே, பெண்ணுக்கும் பேதைக்கும் அறியலாம்படி ஸ்வார்த்த ப்ர காசமாயிருக்கும் தூய்மையையுடைத்தான த்ராவிட பாஷையாய், ஒரொன்றே ஒராத்மாவினுடைய உஜ்ஜீவநத்துக்குப் போருமென் னும்படி யிருக்கிற பத்துப்பாட்டையும் ஸாபிப்ராயமாக அநுஸந் திக்க வல்லவர்கள். (தூமணிவண்ணனுக்காளரே) பழிப்பற்ற நீல

(இருண்டு) துர்ஜ்ஞேயமாய், இதுக்குவிவரணம் (பொருளித்யாதி). "பத் தும்" என்ற ச(ச்)காரத்துக்குத் தாத்பர்யமருளுகிறார் (ஒரொன்றேயித்யாதி). ஜீயர் திருவடிகளேசரணம்.

(க) தி-வாய்-க-கூ. (உ) தி-மொ-அ-கூ-ஈ.

http://acharya.org

பண்ணினன் தானுகையாலே தன்னளவிலே சேர்த்துக்கொண்டு போக, "அத்தலைக்கு மங்களாசாஸநம் செய்யவல்லனே, மாட்டானே" என்று ஆசார்யனவன் பின்சென்று எதிர் வந்தாரையும் ஊரில் நின்றுரையும் வினவிக்கேட்கையாலே, இது மங்களாசாஸகமாகக்கடவது. "வழியெதிர் வந்தார்" என்கிறது - உபாதேயதசை மூட்டி மீண்டவர்கள். ... ... (கo)

பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்.

எட்டாம் திருமொழி முற்றிற்று.

ஆழ்வார் திருவடிகளேசரணம்.

மூன்றும்பத்து ஒன்பதாம் திருமொழி
என்னுதன் ப்ரவேசம்.

அவ;—முதில் திருமொழியிலே க்ருஷ்ணவதாரத்தைப் பல விடங்களிலும் ப்ரஸ்துத மாக்கி, ஆசார்ய பரதந்த்ரன் ஈச்வரனைப் பற்றிப் போன ப்ரகாரங்களை அநுஸந்தித்தார். போன

ரத்நம் போன்ற வடிவழகையுடையவனுக்கு சேஷபூதராய் அடிமை செய்யப்பெறுவர். ... . (கo)

பெரியஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

பெரியாழ்வார் திருமொழி
எட்டாம் திருமொழி முற்றிற்று.

என்னுதன் ப்ரவேசம்.

அவ;—க்ருஷ்ணவதாரைகப்ரவணராய், தத்குணசேஷ்டிதங்களையே யநுபவித்துக்கொண்டு போந்தார் - கீழ்; இப்போது, அந்த க்ருஷ்ணவதார குணசேஷ்டிதங்களோடே தத்பூர்வகாலிகமான ராமாவதாரகுணசேஷ்டிதங்களையும் ஏககாலத்திலே யநுபவிக்கவேணுமென்னும் அபிநிவேசம்பிறந்து, அதுக்குடலாகஇரண்டு

அரு;—என்னுதன்ப்ரவேசம்;—வண்ணமாடங்கள் தொடங்கி ஒரு பேடிகையாக்கி அதுக்கும் இத்திருமொழிக்கும் ஸங்கதியை யருளிரூர் (க்ருஷ்ணவதாரேத்யாதி). க்ருஷ்ணவதாரத்தை அநுபவித்தவாறே அதுக்கு முற்பட்ட ராமாவதாரம் நெஞ்சில் பட்டு அத்தையு மநுபவிக்கிறரென்று ஸங்கதி சொல்லிற்றாய்த்து. (தத்குணசேஷ்டிதங்களையே) என்ற ஏகாரத்துக்குக் கீழே அவதாராந்தர குணங்களை அநுபவித்தாலும் தர்மையக்யத்தாலே க்ருஷ்ணனை(X)தமாகவநுபவித்தாராகையாலே அவதா(X)ரிக்கலாமென்று கருத்து.

http://acharya.org

சேதநன்மேன்மையும் நீர்மையும் தோற்றின அவதாராபதாந விசேஷகுணங்களையும், நீர்மையே விஞ்சித் தோற்றின ராமாவதார விசேஷகுணங்களையும், தன்னையு மிரண்டு வகையாக்கி அது ஸந்தித்த ப்ரகாரத்தைத் திருவாய்ப் பாடியில் பெண்கள் இரண்டுவகையாய் இரண்டவதாரத்தையும் புகழ்ந்துரைத்து விளையாடி-உந்தி பறந்த பாசுரத்தாலே அதுஸந்தித்து மங்களா சாஸநத்தோடே சேர்த்து ப்ரீதாராகிறார். இரண்டுவகையான குணங்களும் மங்களாவஹமிறே. சேதநனுக்கு ஏககாலத்திலே இரண்டுஸரீரமாகைகூடுமோவென்னில், தேசவிசேஷத்திலே,(க) "ஆனே ஏகஶரீரவதி - அநேகதாபவதி" என்று கடவாநின்றது; (உ) "விண்ணுளாரிலும் சீரியர்" என்று இங்குள்ளாரையும் ஸ்லாகியாநின்றுள்ளதுதான் கூடாது. திருச்சாழலிலே "இரண்டு பிராட்டிமாரவஸ்த்தை ஏககாலத்திலே கூடுமோ?" என்று ஜீயர் பட்டரைக் கேட்

ஸ்ரீகோபிமாரவஸ்த்தையை ப்ராப்தராய், அதிலே ஒருத்தி க்ருஷ்ணாவதாரகுணசேஷ்டிதமும், ஒருத்தி ராமாவதாரகுணசேஷ்டிதமுமாகக்கொண்டு, ஒருவர்க்கொருவர் எதிரியாய்க்கொண்டு சொல்லி, உந்திபறந்த பாசுரத்தாலே உபயாவதாரகுண சேஷ்டிதங்களையும் பேசியநுபவிக்கிறார் - இத்திருமொழியில்.

இரண்டு கோபிமாரவஸ்த்தையை ஏககாலத்திலேயடையக் கூடுமோவென்னில்; பகவத்ப்ரஸாதவிசேஷத்தாலே ஜ்ஞாநத்தில் தடையற்றுள்எல்லாம்செய்யலாமிறே. (கூ)"மானமருமென்னோக்கி" என்கிற திருமொழியிலே, "இரண்டு பிராட்டிமார்தசை ஏககாலத்திலே கூடிம்படியென்?" என்று ஜீயர் பட்டரைக்கேட்க; "தேசவிசேஷத்தில் அநேக சரீரபரிக்ரஹம் ஏககாலத்தில் கூடுகிறபடி எங்

(இரண்டுகோபிமார்)இத்பாதிக்கு ஒருத்தர்க்கொருத்தர் எற்றம் சொல்லிக்கொண்டநுபவித்தால் நன்றுக வநுபவிக்கலாமென்று கருத்து. (பகவத் ப்ரஸாத விசேஷத்தாலே) இத்பாதி பரிஹாரத்தைக்கீழே தாய்மார்தசையையும் நாயிகா தசையையும் ப்ராப்தராநு ரெண்டுப்போலே சொல்லு மிடத்துக்கெல்லாம் கூட்டிக்கொள்வது. இப்பரிஹாரத்துக்கு ஸுப்த ஸம்வாதம் காட்டுகிறார் (மாணமருமித்யாதி). (பார்த்தருளினால்) என்றது-ஈஸ்வரன்மயர்வறமதிநல

(க) சாந்தோ. (உ) திருவி-எசு. (கூ) தி-மொ-கசு-இ.

http://acharya.org

மூ.—என்னுதன்தேவிக் கன்றின்பப்பூ வியாதாள்
தன்னுதன்காணவே தண்பூமரத்தினை
வன்னுதப்புள்ளால் வலியப்பறித்திட்ட [யைப்பாடிப்பற.
என்னுதன்வன்மையைப்பாடிப்பற வெம்பிரான்வன்மை

க, தேச விசேஷத்திலே, "*அநேகதா பவதி கண்டூரே" என்றருளிச் செய்தாரென்று, ஆச்சாம் பிள்ளை யருளிச் செய்வர். .... *

அவ;—முதற்பாட்டு. (என்னுதனித்யாதி) ஒருவகையிலுள்ளாரெல்லாரும் க்ருஷ்ணவதாரத்திலே அவகாஹித்த ப்ரகாரத்தைச் சொல்லுகிறது.

ஸ்வா;-(என்னுதனித்யாதி). பிராட்டிமாரோடுண்டான ஸம்பாவத்தாலும் மிதுநச்சேர்த்தி ப்ராதாந்யத்தாலும் (சு) "நமக்கும் பூவின் மிசைநங்கைக்கும்" என்னுமாபோலே "என்னுதன்" என்று அவன்தனக்குசேதந விசேஷணநிரூபகமானபின்பிறே "நாதன்தேவி" என்றது. (உ) "உன்திரு" என்னுமாபோலே. (கூ) "ஆகியவன்பே" என்று ஆஸ்ரயம் தோற்றியும் தோற்றுதுமாயிராநின்றகூனே; அப்படியே இவரையும்பார்த்தருளினால் கூடும்" என்றருளிச்செய்தார் என்று ப்ரஸித்தமிறே. .... *

வ்யா;—முதற்பாட்டு. (என்னுதன் தேவிக்கு) என்னுடைய நாதனுனவனுடைய தேவிக்கு. நாதனென்றது - சேஷியென்றபடி. ஸ்வரூபத்தையுணர்த்தால் எல்லார்க்கும் தனித்தனியே "என்னுதன், என்னுதன்" என்னலாம்படியிறே வஸ்துவோட்டை ப்ராப்திதானிருக்கும்படி. இவ்வாத்மாவினுடைய சேஷத்வந்தான் கேவலம் அவனளவன்றிக்கே மிதுநவிஷயமாயிறே யிருப்பது; ஆகையாலருளிக் கடாக்ஷித்தா லென்றபடி. *

அரு;—முதற்பாட்டு. (என்னுதனித்யாதி), மேலே "என்னுதன் வன்மை" என்றுசொல்லி, இங்கும் "என்னுதன்" என்றுள் பௌநருக்த்யம் வருகையாலே அத்தைப் பரிஹரிக்கிறார் (நாதனென்றதித்யாதி). அவ்வு பதித்வம் சொல்லுகிறதென்றுகருத்து. ஸர்வசேஷியானவனே "என்னுதன்" என்று தனித்துச்சொல்லக்கூடுமோவென்னவருளுகிறார்(ஸ்வரூபத்தையித்யாதி). ஸ்வாபாவிகமாம் பிராட்டிக்கென்னுதே "என்னுதன்தேவி" என்றிப்படி சொன்னதற்கு பாவமருளுகிறார் (இவ்வாத்மேத்யாதி வாக்யத்ரயத்தாலே). மூலல்பதி

(சு) தெ-வாய்-தி-மு (உ) தி-வாய்-க0-க0-உ (கூ) தி-வாய்-க0-க0-எ.

http://dli.ernet.in

பெரியாழ்வார் திருமொழி, கூ-ப, கூ-தி, க-பா, என்னுதன். எசுவ

திறே. (அன்று) சதி(ஸ்ரீ)தேவிபகலிலே ஸத்ய பாமை காய்ச்சியா ரெழுந்தருளின வன்று. (அன்று) அவளுக்கபேக்ஷாநிரபேக்ஷமாக ஒருமஹாநிதி கைப்பட்ட வன்று. (இன்-பப்பூவீயாதாள்) போக்ய மான பூவர, அத்தைக் கண்டு நாய்ச்சியார பேக்ஷிக்கவும் பெற்று வைத்து, நிர்ப்பாக்யையாகையாலே நிரர்த்தகமாகச்சில ஹேதுக் களைச் சொல்லி ஈயாதாள். தானே அபேக்ஷித்துச் சாத்த ப்ராப் தமாயிருக்க, அபேக்ஷிக்கவும் கொடாதாள்.

(தன்னுதன் காணவே) இத்தையிறே அவள் தனக்குக்கனக்க ப(ஒ)லமாக நினைத்திருக்கிற்று. (ஈயாதாள் தன்னுதன்) (க) "வேரி மாறாத பூமேலிருப்பாள் வினைதீர்க்குமே" என்றும், (உ)"உக்கமும் தட்டொளியும் - உன்மண்ணாளனையும் தந்து" என்றும் அநிஷ்ட நிவ்ருத்தியும் இஷ்ட ப்ராப்தியும் பண்ணுமவளன்றே. இவளுக் கிறே "என்னுதன் தேவிக்கு" என்றது. (கூ) "விஷ்ணுபத்நீ - விஷ்ணுபத்நீ" என்கிறபடியே, இவளுக்கு நிரூபகம் - அவனு டையதேவி யென்னுமதிறே. "தேவி" என்கையாலே - ஸத்ய பாமைப் பிராட்டியுடைய வால்லப்யம் சொல்லுகிறது. (அன்று) நரகாஸுர நிரஸநம்பண்ணித்தங்களுக்குக் குடியிருப்புப்பண்ணிக் கொடுத்த க்ருஷ்ணனேடூட, தன்னுடைய க்ருஹத்திலே ஸத்ய பாமைப்பிராட்டி யெழுந்தருளினவன்று. அபேக்ஷா நிரபேக்ஷமாக மஹாநிதி கைப்பட்டவன்று. (இன்பப்பூவீயாதாள்) போக்ய மான கல்பகப்பூ வர, அத்தைக்கண்டு நாய்ச்சியார் அபேக்ஷிக்கவும் பெற்றுவைத்து, நிர்ப்பாக்யையாகையாலே நிரர்த்தகமாகச் சில ஹேதுக்களைச் சொல்லிக்கொடாத இந்த்ராணி.

(தன்னாதன்) "அவனைத்தனக்கு நாதனாகவுடையோம்" என் னுமித்தையிறே இவள்தனக்குக் கனக்கப்பலமாக நினைத்திருப்பது.

யென்ன வொண்ணுதோ? தேவியென்ன வேணுமோ வென்ன வருளிரூர் (தேவியென்கையாலேயித்யாதி). (தன்னுடைய) என்றது-சதியை. "என்னுதன்தேவி" என்றதைக் கடாக்ஷித்துத் தாத்பர்யாந்தரம் (அபேக்ஷேத்யாதி).

ஈயாதாள் நாதன் என்னவமைந்திருக்க, "தன்" என்றதுக்குத்தாத்பர்யம ருளிரூர் (அவனையித்யாதி). காணவென்னுதே "காணவே" என்றவகாரத்து க்குத் தாத்பர்யமருளிரூர் (தானித்யாதி). வேதத்தை நாதமென்றதுக்குத்

(க) நி-வாய்-ச-நி-கக. (உ) திருப்பாவை-உ0. (கூ) [illegible]

http://acharya.org

குத் தகுதியாயிறே அவனு மிருப்பது. "ஸ்ரியஃ பதி" என்னுப் போலேயிறே "இவளுடையோம்" என்று அவள் நினைத்திருப்பது, கர்மபா (ஒ) வகையில். ஆகையிறே "தன்னுதன்" என்றது. "நான் இந்திரனல்லேனே? ஸர்வ நாயகனல்லேனே" என்றிறே அவன் நினைத்திருப்பது. (காணவே) அவன் கண்டு கொண்டு நிற்கவே. (தண்பூமரத்தினை) குளிர்த்து பரிமளிதமாயிருக்கிற பூவையுடைத்தாய், "கல்பகதரு" என்னுப்ரஸித்தமாயிருக்கிறவ்ருக்ஷத்தை. (வன்னுதப்புள்ளால்) நாதப்ரதாநவேதமயனுயிருக்கிற பெரிய திருவடியாலே. நாதத்துக்கு வண்மையாவது-பாஹ்யகுதர்க்ருஷ்டி-களால் சலிப்பிக்கவொண்ணுமை. (வலியப்பறித்திட்ட) அவன் தன்னை அபேக்ஷித்துக் கொள்ளுகையுமன்றிக்கே, அவளபேக்ஷித்துத் தரக் கொள்ளுகையுமன்றிக்கே, அவனுடைய அஸக்நிதியிலே பிடுங்குகையுமன்றிக்கே, அவன்தான் பார்த்து நின்று வஜ்ரத்தை வாங்கி விலக்காநிற்கச் செய்தே பிடுங்கிக்கொண்டுபோர, பின்னையும் துடர்ந்து வாங்குவானுகை வந்தானிறே; முன்பு போரவாதரித்தவன்.

(காணவே) "தான் மூப்பத்துமுக்கோடி தேவர்களுக்கும் நிர்வாஹகனை இந்திரனல்லனே" என்று தன்னைப் போரப்பொலிய அபிமாநித்திருக்குமவன் கண்டுகொடு நிற்கவே. (தண்பூமரத்தினை) தழைத்துக்குளிர்ந்து பூத்துநிற்கிற கல்பகவ்ருக்ஷத்தை. (வன்னுதப் புள்ளால்) நாதப்ரதாந வேதமயனுயிருக்கிற பெரிய திருவடியாலே. (க) "ப்ரவ்ருத்தீர் வாயுஜ்ருஷ்டீ: - த்ரிவ்ருத் தேஷிரோகாயத்ர்ஞ்சகூஷ்ணி:" இத்யாதியாலே - இவனுடைய வேதமயத்வம் ஸுவ்யக்தமாகச் சொல்லப்படா நின்றதிறே. நாதத்துக்கு வண்மையாவது-பாஹ்யகுதர்க்ருஷ்டி-களால் சலிப்பிக்க வொண்ணுமை. வண்மை-பெரியதிருவடிக்குவிசேஷணமாகவுமாம். இவனுக்குவலிமையாவது நினைத்தகாரியம் செய்து முடிக்கவல்ல சக்தி. (வலியப்பறித்திட்ட) வலியாலே பிடுங்கிக்கொண்டுபோந்த. அவன்தன்னை அபேக்ஷித்துக் கொள்ளுகையன்றிக்கே, அவன் தான் அபேக்ஷித்ததாகக் கொள்ளுகையு மன்றிக்கே, அவனுடைய அஸந்நிதியிலே பிடுங்குகையுமன்றிக்கே, அவன் பார்த்து நின்று விலக்கச் செய்தே, பலத்தாலேயிறே பிடுங்கிக்கொண்டு போந்தது.

நாதப்ரதாநமானவேதம (நாதப்ரதாநமானவேதம) என்று. "நாதம்" என்றது-உதாத்தாதி த்ரிவித ஸ்வரங்களென்றபடி. "வலிய" என்றதற்குவ்யாவர்த்தியங்களுள்ளருளிச்செய்து தாத்பர்யமருளுகிறார் (அவன்தன்னை யித்யாதி).

http://acharya.org

இத்தால்-உபயபாவகா நிஷ்ட்டர்க்குப் பிறந்த பகவத் ப்ரா வண்யத்தால் வந்த வறிவும் ஆஸ்திக்யமும் நிலைநில்லா தென்னுமள வே யன்றிக்கே, அபிமத ஸித்திக்கு ஹேதுவான ராகத்வேஷங்கள் க்ரியாபர்யந்தமாஞலும் ஜீவிகையாகாமல் வ்ரீளையோடே தலைக் கட்டு மென்று தோற்றுகிறது. இதுதான் இவனளவேயன்றிக்கே, கர்மபாஹுகையில் எல்லாரளவிலும் சுருக்கமொழியக்காணலாமிறே.

(என்னுதன் வண்மையைப் பாடிப்பற) அவனுடைய ஆஸ்ரித பக்ஷபாதத்துக்குத் தோற்று "என்னுதன்" என்கிறாள். அவனுக்கு வண்மையாவது - ஆஸ்ரிதரக்ஷணம் ஒரு தலையாஞல், ஸ்வஸங்கல்ப பரதந்த்ரரையும் ஸங்கல்பந்தன்னையும் பாராதானிறே. (க) "மயங்க வலம்புரியித்யாதி". இங்கு "ஸ்வஸங்கல்ப பரதந்த்ரர்" என்றது, காம்ய கர்மபரதந்த்ரரான புண்யதர்மாக்களை. ஸ்வஸங்கல்ப பார தந்த்ர்யம் அவன் தனக்குமுண்டிறே. ஸங்கல்பமாவது - அகரணை ப்ரத்யவாய பரிஹாரமிறே. ந்யாய ஹானியுண்டாஞல் நிரங்குச ஸ்வாதந்த்ர்யம் இவற்றைப்பாராதிறே. இவ்வண்மையுள்ளது இவ ளொருத்தனுக்குமேயிறே. (எம்பிரான் வண்மையைப் பாடிப்பற) இவ்வண்மை மங்களாவஹமாகையாலே "எம்பிரான்" என்கிறாள். "பற" என்றது-லீலாரஸ விசேஷ வ்யாபாரமாய், ஒருவரையொரு வர் மிகுத்துச் சொன்னதாய்த் தலைக்கட்டுகிறது. ... (க)

அவ;—இரண்டாம்பாட்டு. இப்படி மங்களாசாஸநபரர்க்கும் ஜகராஜன் திருமகளுக்கும் உதவினதாயிருக்கிறது.

(என்னுதன்வண்மையைப்பாடிப்பற) அபிமதையான ஸத்ய பாமைப் பிராட்டிக்குப்பரதந்த்ரஞய்க்காரியம்செய்த ப்ரணயித்வ குணத்தாலே யென்னை யெழுதிக்கொண்டவனுடைய. நினைத்தது முடிக்கவல்ல ப(ஃ)லத்தை ப்ரீதியாலே பாடிக்கொண்டுபற. (எம்பி ரான் வண்மையைப் பாடிப்பற) பிராட்டிக்குச் செய்த உபகாரம் தனக்குச் செய்ததாக நினைத்து "எம்பிரான்" என்கிறார். "வண்மை யைப் பாடிப்பற" என்று மீளவும் சொல்லிற்று ப்ரீதி ப்ரகர்ஷத் தாலே. "பற" என்றது-உகந்துபற வென்றபடி. .... (க)

மேற்சொன்னதெல்லாம் "என்னுதன்" என்றதற்கு ஹேதுவென்னுமிடம் தோன்றவருளிச்செய்கிறார்(அபிமதையான வித்யாதி). "உகந்துபற" என்றது-ஒரு லீலாவ்யாபாரம். ... ... (க)

(க) க-திருவ-ஷ.

http://acharya.org

மு.—என்வில்வலிகண்டுபோ வென்றெதிர்வந்தான்
தன்வில்லிலேறும் தவத்தையெதிர்வாங்கி
முன்வில்வலித்து முதுபெண்ணுயிருண்டான்
தன்வில்லின்வன்மைமையப்பாடிப்பற [பாடிப்பற.

ஸ்வா;—(என்னித்யாதி) பெருமாள் திருமணம்புணர்ந்துமீண்
டெழுந்தருளா நிற்கச்செய்தே "ஒரு சொத்தவில்லே வலோத்தாய்;
வ்யா;—இரண்டாம்பாட்டு. (என்னித்யாதி) "என்னுடைய
வில்லின்வலியைக் கண்டுபோ" என்று எதிரேவந்த பரசுராமனு
டைய. அதாவது - மாஹேஸ்வர கதுர்ப்பங்கம்பண்ணி ஸ்ரீஜநகரா
ஜன் திருமகளைத் திருமணம்புணர்ந்து, பெரியசெருக்கோடே திரு
வயோத்யையை நோக்கி யெழுந்தருளா நிற்கச்செய்தே, இந்த வி
சேஷத்தைக்கேட்டு, குபிதஹ்ருதயனுய்த் தன்னுடைய வில்லையு
மெடுத்துக்கொண்டு நடுவழியிலேவந்து தோன்ற, சக்ரவர்த்திபெ
திரே சென்று பொற்பூக்களையும் காலிலே பொகட்டு அநுவர்த்தித்
து, (க) "ஜாலாந்தரகதரவிகராஜி முகயம்சாயுமர்ஜி - பாலாநாம்மமபுத்
ராணாமபயம்தாதுமார்ஹவி" என்று அர்த்தித்தவளவிலும், அத்தை
அதிக்ரமித்துத்தள்ளிக்கொடுபோந்து, தன்சிற்றமெல்லாந்தோற்று

அரு;—இரண்டாம்பாட்டு. (என்வில்லித்யாதி) பரசுராமன் தன்வில்லி
நோடு மென்னலாயிருக்க, "என்வில்வலிகண்டுபோ வென்று எதிர்வந்தா
ன்" என்று சொன்னது-வில்லிலேறு தவத்தைவாங்குகைக்கு, "சக்ரவர்த்தித்
திருமகன் "என்று மறியாதே ஸ்வாதிபரபத்தைக் கணக்கறினைத்து வருகை
ஹேது வென்று தோன்றுகைக்காக வென்று திருவுள்ளம்பற்றித் தாத்பர்ய
மருளுகிறார் (அதாவதித்யாதி). அதாவது - என்றது - உக்தார்த்தகமானவிப்
பரசுராமன தென்றபடி. இதுக்கு (வந்தபடியைச் சொல்லுகிறது) என்று மே
லோடே அந்வயம். "எதிர் வந்தான்" என்கையாலே ஒருவர் வழியேபோக
ஒருவர் எதிரேவருகை தோன்றுகையால் அத்தை ஸஹேதுகமாக உபபாதிக்
கிறார் (மாஹேஸ்வரேத்யாதி). வலிஷ்டாதிகள் அர்க்கீயபரத்யாதிகளைக்
கொடுத்துப் பூஜித்தது உபலக்ஷணமாய், ராஜாவும் ஸுவர்ணபுஷ்பங்களாலே
பூஜித்தானென்று திருவுள்ளம்பற்றி "கண்டுபோ" என்று பெருமாளேப்பார்த்
துச் சொன்னதோபாதிசயத்தை யருளுகிறார் (சக்ரவர்த்தியித்யாதி). "என்வில்
வலி" என்கையாலே மற்றொருவில்லுக்கு வலிமையில்லை யென்று தோன்று
கையால் (உ) "பூமிப்ரகம்பநிர்ஹ்ராதை - ஜ்ரும்பிதந்து தநுர்த்ருஷ்டவா" என்

http://acharya.org

பெரியாழ்வார்திருமொழி, கூ-ப, கூ-தி, உ-பா, என்வில்வலி. எனக

மூரித்தாய்யென்றுப்போலே சொல்லுகிறவிதோ ரேற்றமோ'' என்று சிலவண்மைகளைச்சொல்லித்தன்தபஃபலமாயிருப்பதொரு ஆவேச ஸாக்திவிசேஷத்தாலே எடுத்த காரியம் பலித்துப்போந்த கர்வத்தாலே எதிரே வந்து ''என் வில்வலி கண்டுபோ னையாகில் நீ ஸமர்த்தன்'' என்ற பரசுராமனுடைய.

(தன்னித்யாதி) இதொரு தபஸ்ஸை வ்யாஜமாக்கி பல ப்ரதாநம்பண்ணின அவஜ்ஞையறியாமையிறே ''தன்வில்'' என்ன வேண்டிற்று. தபஸ்ஸைத்தானும் இவன் ''தன்னது'' என்றிறே நிஜ்ஞைத்திருக்கிறது. வாங்கும்போது ஹேதுவான தபஸ்ஸை முன்னைவாங்க வேண்டியிருக்க, வில்முன்னைவருளிச் செய்யவேண்டிற்று, தபஸ்ஸிலும் தபஃபலகர்வமாகையாலே. (எதிர்வாங்கி) அவன் பார்த்து

ம்படி முகத்தைப்பார்த்து, ''முன்பேமூரிப்போய், பலவிடங்களிலும் பூண்கட்டிக்கிடக்கிறதொரு சொத்தை வில்லைமுறித்தேன்' என்று கர்வோத்தரனுய் வருகிற நீ என்கையில் வில்லைவாங்கி வளைத்தாயாகில் ஸமர்த்தன்'' என்னும் நிஜ்ஞைவார்லே, ''என்வில்வலிகண்டுபோ'' என்று தன்னுடைய பூர்வபராக்ரமங்களையும் அதுக்கடியான தபஸ்ஸையும் கனக்கநிஜ்ஞைத்து, ''சக்ரவர்த்திதிருமகன்'' என்றுமதியாதே எதிரே அடர்த்துவந்தபடியைச் சொல்லுகிறது.

(தன் வில்லிலேநிமிர்த்தவத்தையெதிர்வாங்கி) ''ஆனால் உன்னுடைய வில்லைத் தந்து காண்'' என்று வில்லை வாங்குமிவ்வளவில் இவன்தன்வில்லோடேகூட அவனுடையகர்வஹேதுவான தபஸ்ஸையும், அவன் பார்த்து நிற்கச்செய்தேவாங்கி. ''எதிர்வந்தான்றன்

த்தைப்பற்ற அத்தையருளிரூர் (முன்பேயித்யாதி). ஜ்ரும்பிதமான தநுஸ் ஸுசிரகாலமிருக்கையாலே பூண்கட்டினது அர்த்தஸித்தம். ''என்'' என்று தன்னுடைய வாதிக்யம் தோற்றச்சொல்லுகையாலே அத்தையும் ஸஹேதுகமாகவருளிரூர் (தன்னுடைய வித்யாதி).

''வில்வலிகண்டுபோ'' என்று வந்தால் தவத்தையும் வாங்கப்ரஸக்தியே தென்ன, அந்த ப்ரஸக்தியையும் காட்டாநின்றுகொண்டு தாத்பர்யமருளிரூர் (ஆலிலித்யாதி). ''எதிர்'' என்றதினர்த்தம் (அவன்பார்த்து நிற்கச்செய்தே) என்றது. ''தன்வில்'' என்றதுக்கு ''எதிர்வந்தான் தன்'' என்று மூழுச்சொல்லாகவும், எதிர்வந்தானதாயும் தன்னதாயுமிருக்கிற வில்லென்றுமகுதார்த்தம் விவக்ஷித்து யோஜநாத்வயமருளிரூர் (எதிர்வந்தானித்யாதி வ்ர

http://acharya.org

நிற்க வாங்கி. அவைதான் ந்யாயம் கண்டால் கொடுக்கவும், ந்யாய ஹாநி கண்டால் வாங்கவுமாயிருக்குமிறே யவனுக்கு.

இது தான் வாங்கும்போது தபஃபலபோகாரம்ப மத்யமக மஹாகாலங்களில் அத்யுத்கடம் ப்ரவ்ருத்தமாஞல் வாங்கலுமாயிருக்குமிறே. அதிமாநுஷ சேஷ்டைகளிலே ஸ்ரத்தாலுக்களாய், ஈஸ்வர ஸக்த்யாவேஸ பலஸாபேக்ஷராய்த்தபஸ்ஸுபண்ணி, தபஃபல மான ஆவேஸம் நீங்கினாலும் ஸ்வயம்க்ருத கர்வத்தாலே தத்ப்ரவ்ருத்தி பாபம் அநுபவிக்கவேணுமென்னும் ப்ரீதியாலே ஸ்வரூபாவேஸாபேக்ஷனாய், ஸ்வ விரோதிநிரஸந ஸமகந்தர காலத்தில் ஸ்வகர்த்ருத்வ கர்மமுண்டாஞலும் ''தத்ப்ரவ்ருத்தி பாப பலம் அநுபவிக்கக் கடவேனல்லேன்'' என்று இதுக்கீடான துஷ்கர தபஸ்ஸைப்பூர்வமேவ செய்கையாலேயிறே இவனே தஸாவதாரமத்

வில்'' என்று-எதிரேவந்தவன்றன்னுடைய வில்லென்னுதல்; எதிரே வந்த பரசுராமன்கையிலிருப்பதாய் வைஷ்ணவமான தநுஸ்ஸாகையாலே முன்பே தன்னுடையதாயிருக்கிற வில்லென்னுதல். இப்படியிருக்கிற வில்லோடே. அவனுடைய தபஸ்ஸை யெதிர்வாங்குகையாவது - அந்த வில்லைவாங்கி அதிலே ஸரத்தைத்தொடுத்து, ''இத்தைக்கொண்டு உன் ப்ராணனைப் போக்கிவிட' என்றால் நீ ப்ராஹ்மணனுயிரா நின்றாய்; ஆனபின்பு, உன்னுடைய கதிபங்கத்தைப் பண்ணிவிடவோ?, உன்னுடைய தபஃ பலங்களையிறே அபாகட்டிவிடவோ?'' என்று கேட்டவளவில்; ''கதிபங்கம்பண்ணினால் எனக்கு வாஸஸ்தாநமான மஹேந்த்ர பர்வதத்தே போகாது, என்னுடைய தபஃபலத்தை யழித்துவிடும்'' என்ன; அப்படி செய்துவிட்டது.

ஸ்வரூபாவேஸாவதாரமாய், தசாவதாரமத்யே ஸேர்படிதலிப்போருகிற பரசுராமன்றன் நிரஸ்தஞானபடி யெங்ஙனே

யதியத்தாலே). வில்லை வாங்குகையும் தபஸ்ஸை வாங்குகையுமோ? நீ சயம்ப்ரயோஜநையால் ''தாசரதி தன்மையை'' என்றதுக்குச் சேரமையாலே அதுக்குச் சேரவேண்டி உக்கர்ஷரூபமானமையை உபபாதிக்கிறார் (இப்படியிறே). கதிபங்கமாவது - கமநஹேதுவானவவயவத்தை வாங்குகை. (க) யஸ்ய ஸ்ருஷ்டிமாஸாநிர்ஜிதஸ்ய ஸபஸாயயா - லோகாஸத்வப்ரதிமாராமநிர்மிதாஸ்தபஸைவ'' என்றதைப்பற்ற (தபஃபலத்தை) என்றது.

(பரசுராமன் நிரஸ்தஞானபடி யென்னெனில்) வைஷ்ணவனுக்கு இருவரும் பகவதவதாரமாயிருக்க, ப்ராபல்ய தௌர்பல்யங்களை சொல்லும்படி

(க) ரா-பா-உ-க்ஷ.

http://acharya.org

த்யே பரிகணித்து "ராமோராமஸ்ச ராமஸ்ச" என்று அவதார ரஹஸ்யத்தை விளக்குவிப்பதாகவிறே(க) "மூன்றுமிராமனைப்பின் றுமிராமனைத் தானைப்" என்றதும். ஸக்த்யாவேஶத்துக்கும் கார்யகாலத்தில் ஸ்வகர்த்ருத்வ புத்தியுண்டானாலும் கார்யகாலஸமநந்தரம் "நாம்செய்த தபஸ்ஸை வ்யாஜமாக்கி ஈஶ்வரன் செய்தான்" என்னும் புத்தியுண்டாய்த்தாகில் தத்ப்ரவ்ருத்தி பாபம் அநுபவிக்கவேண்டாவிறே. கார்யஸமநந்தரமாக ஸ்வகர்த்ருத்வ கர்வமுண்டானாலும் தந் பலபாபம் அநுபவிக்கவேண்டாவென்றிறே ஸ்வரூபாவேஶ தபஸ்ஸைச்செய்ததும். இதுக்கு வாசி ஶரீராவஸாநத்தளவும் நிற்கை.

"ஆனால் மத்த்யேவிக்நம் வருவானென்னென்னில், "தானைப்" என்று அஸாதாரண விக்ரஹவானை சக்ரவர்த்திதிருமகனுடைய ப்ரவ்ருத்தியில் அஸஹமாநனைசயாலே. எல்லாத்தாலும் அஸாதாரணஸந்நிதியில் ஆவேஶம் குலையுமிறே. இவ்வர்த்தமுபதேஶித்தருத்ரனும் அஸாதாரணப்ரவ்ருத்தியில் அஸஹமாநத்வம் சொல்லித்திலனிறே. சொன்னானிறும் "அரனறிவானும்" என்பர்களிறே. மோஹஶாஸ்த்ர ப்ரவர்தகனுகையாலே சொல்லவும் கூடுமிறே. இவன் தானும் எடுத்தகார்யம் இவ்விஷயத்தில் பலியாமையாலேயிறே "தொடுத்தவம்பை என்தபஸ்ஸிலேவிடும்" என்றதும். இவன் தானென்? தபஸ்ஸைலஜ்ஜையாலேகர்ஹித்து, அதிலேஅம்பைவிடு

வானில், ஸ்வரூபாவேஶத்திலும் ஸாக்ஷாத்தவதாரம்ப்ரபலமாகையாலே அத்யுத்கடத்வமுண்டானபோது இதினுலே அது நிரஸ்தமாகக்குறையில்லை; ஸக்த்யாவேஶத்தில் ஸ்வரூபாவேஶம் ப்ரபலமானவோபாதி, ஸ்வரூபாவேஶத்தில் ஸாக்ஷாத்தவதாரம் ப்ரபலமாகத்தட்டில்லையிறே; சக்த்யாவேஶத்தில் ஸ்வரூபாவேஶம் ப்ரபலமாகையாலே யிறே ஸஹஸ்ரபாஹுவர்ஜுநன் பாஶுபதாஸ்த்ரத்தை நிரஸ்தனுய்த்து.

யென்கனே?, தர்மஸம்ஸ்தாபநம் பண்ணுமவதாரங்களுக்கு அப்போதும் விரோதம் வரப்பாத்திதான் கூடுமோ வென்று தாத்பர்யம். பரிஹாரத்திலும் ஸாக்ஷாத்தவதாரமும் ஸ்ரீவஸுதேவாவேஶமாகையாலே ப்ராப்தப்ரவ்ருத்திகளுண்டே, அது ஜீவனுக்குண்டானகர்மாதீநத்தாலே விரோதம் வரப்பாத்திதுமுண்டென்று தாத்பர்யம்.

(க) தி-மொ-அ-அ-க0.

http://acharya.org

வித்தவனுகையாலே இனிஇதில்மூளான்; மூண்டானுகில்(க) "ஏஷம் தபஸாயுக்தோ தர்மஸ்-ஏஷாம்தபஸாமதிரிக்தமாஹுஃ" என்கிற ந்யாஸப்த வாச்யமான அசக்தியோக தபஸ்வியிலே மூளுமத்தனை.

(முன்னித்யாதி) "தவத்தை எதிர்வாங்கி" என்கிற விதுக்கு முன்னே யென்னுதல். திருமணம் புணர்வதுக்கு முன்னே. இரண்டுமாமிறே. மாத்ருவசக வ்யாஜத்தாலே விரோதிநிரஸநார்த்தமான வரவாஸ ப்ராப்திக்கு முன்னே யென்னுதல். வில்லெடுத்து முந்துற முன்னம் வில்வலி காட்டிற்று இவள் தன்னெஞ்சுக்கேயிறே.

(முதுபெண்ணுயிருண்டான்) முதிர்ச்சியாவது-ராக்ஷஸ ஸ்த்ரீகள் அஸுரஸ்த்ரீகளைப்போலன்றிக்கே, அஸுர ராக்ஷஸரைப் போலன்றிக்கே, மிகவும் யஜ்ஞாதிகளையும் ப்ராஹ்மணரையும் தபஸ்விகளையும் நலிந்து போருவாளொருத்தி. "இவளை ஸ்த்ரீ யென்னலாமோ, கடுக்கக்கொல்லீர்" என்ற விச்வாமித்ர வசக பரிபாலநார்த்தமாக முந்துற முன்னம் இத்தமுதுபெண்ணுயிரை நிரஸித்தவன்.

(தன் வில்லின் வன்மையைப் பாடிப்பற) வில்லின் வன்மையுண்டாலுமென் "ஐயர்மகன்" என்னும்ப்ரதிபத்திகுலீயாமையாலே

(முன்வில்வலித்து முதுபெண்ணுயிருண்டான்) இதுக்குப்பூர்வத்திலே விச்வாமித்ரமஹர்ஷியினுடைய அத்வரத்ராணார்த்தமாக மஹர்ஷியோடேகூட எழுந்தருளினவளவிலே, பரஹிம்ஸையிலே பழகி, யாகங்களையும் ப்ராஹ்மணரையும் தபஸ்விகளையுமழித்துக்கொண்டிரியும் ராக்ஷஸியான தாடகை, அதிரக்கூப்பிட்டுக்கையுமெடுத்துக்கொண்டு மிகுத்துக்கோபத்தோடே கலிவந்தடர்ந்துவர, விச்வாமித்ர நியோகத்தாலே திருக்கையில் வில்லினாலே அவளுடைய ப்ராணனைமுடித்தவன்.

(தன்வில்லின்வன்மையைப் பாடிப்பற) அவன் தன்னுடைய வில்லின்வன்மையைப் பாடிக்கொண்டு "பற" என்று எதிரியைப்

(உ) "ராமோவிக்ரஹவாந்தர்மஃ - ராமோவிக்ரஹவாந்தர்மஃ" என்று ஸாக்ஷாத்தர்மஸ்வரூபியான பெருமாள்பெண்ணுயிரைபுணர்ந்தக்கூடுமோவென்ன; இவளுருவத்தைக்கண்டப்பிலபடி யாகவுமுபபாதித்துக்கொண்டு தாதபாம்மருஷி யென்று (இதுக்குப்பூர்வத்திலேயித்யாதி). "முது" என்றதுக்குத்தாதபர்யம் (பரமார்த்தமென்கையென்கிறபடியாதி).

(க)தை-கா. (உ) ரா-ஆர்-எந்-கந்.

http://acharya.org

மூ.—உருப்பிணிநங்கையைத் தேரேற்றிக்கொண்டு
விருப்புற்றங்கேக விரைந்தெதிர்வந்து
செருக்குற்றுன்வீரஞ் சிதையத்தலையைச் [பாடிப்பற.
சிரைத்திட்டான் வன்மையைப்பாடிப்பற தேவகிசிங்கத்தைப்

(தாசரதி தன்மையைப் பாடிப்பற) என்கிறது. அந்யோந்யம் அவதார விசேஷங்களில் ப்ரதாநமான இரண்டவதாரத்தையும் குறித்து நியந்த்ருநியாம்ய பாவமுண்டாய்ச் சொல்லாநின்றதிறே. (தன்மை) கல்யாணகுணங்களுக்கு வாசகம். ... . (உ)

அவ;—மூன்றும்பாட்டு. ஜநகராஜன் திருமகளுக்குச் செய்த வோரம் சொல்லிற்றுக் கீழ், இங்கு ருக்மணிப்பிராட்டிக்குச்செய்த உபகாரத்தைச் சொல்லுகிறது.

ஸ்வா;—(உருப்பிணியித்யாதி). சிசுபாலனுக்கென்று கல்யாணம் செய்து காப்புக்கட்டின ருக்மிணி "சிசுபாலன் என்னைவந்து தீண்டும்போது என் ப்ராணன் போகவேணும்" என்றும், "இல்லையாகில் க்ருஷ்ணன் என்னை அங்கீகரிக்கவேணும்" என்றும் தைவத்தை வேண்டிக்கொள்ள, லாக்ஷாத்தைவ ஸுப்த வாச்யனை தான் திருவுள்ளம்பற்றியருளி ஸ்ரீ பாஞ்சஜந்யாழ்வானை வாங்கி *மடுத்தூதிய சங்கொலி செவிப்பட்டுக்தனிக்கும்படி தன்வரையறிவித்து,

பார்த்துச் சொல்லுகிறாள். வீல்லுக்கு வலிமையாவது - (க) "காயுங்கடுஞ்சிலை" என்கிறபடியே ப்ரதிபக்ஷநிரஸநத்திலே பெருமாள் கண்பார்க்கிலும் கண்பாராமல் காரியம் செய்யும் திண்ணம. (தாசரதிதன்மையைப்பாடிப்பற) இத்தால் - இவ்வதிமாநுஷ சேஷ்டிதங்களைச் செய்யாநிற்கச்செய்தேயும், மீளவும் ஈச்வரத்வகந்த (ஸ்ரீ)மற "ஐயர்மகன்" என்றே தன்னைநினைத்துநின்று கார்யஞ்செய்தருளத்தைச் சொல்லுகிறது. .... (உ)

வ்யா.—மூன்றும்பாட்டு. (உருப்பிணிநங்கையைத் தேரேற்றிக்கொண்டு) (உ) "கண்ணலங்கோடித்து" என்கிற பாட்டிற்

(ப்ரதிபக்ஷ நிரஸநத்திலே) ப்ரதிபக்ஷ நிரஸநகாலத்திலே யென்றபடி, (கண்பாராமலும்) தயைபண்ணியும் மென்றபடி. ... ... (உ)

அரு;—மூன்றும்பாட்டு. (உருப்பிணியித்யாதி) ருக்மிணிப்பிராட்டியைத் தேரிலே யேற்றினது வன்மையானபடியைப் பாக்கவுபாதிக்கிறார் (கண்ணு

(க) தி-வாய்மொ-சு-கூ. (உ) தா-தி-கக-கூ.

http://acharya.org

ராஜஸ்ரீஹரும் சிசுபாலனும் லஜ்ஜித்து தேஜோஹாநி பிறக்கும் படி பெண்ணளனுய், ஆங்கவளே விருப்புற்றுப் பாணிக்ரஹணம் செய்து தேரிலே யெடுத்து வைத்துப் பெரிய விரைச்சலோடே யெழுந்தருளா நிற்க.

"எதிர் பொருது மீட்பானுக விரைந்துவந்த ருக்ம ராஜன் மகனைக் கொல்லில் காய்ச்சியார் திருவுள்ளம் பிசகும்" என்று தேர்க்காலொடே கட்டிச் செருக்கழித்து இவனே நீக்கிக்கொண்டு போய், உக்தலக்ஷணம் தவறுமல் சிசுபாலனே நோக்கிச் செய்தசடங் குகளையும் விசேஷ்யபர்யந்தமாக நினைப்பிட்டு (க) "ஸுபாலவாக்யம்

சொல்லுகிறபடியே - தான் முன்புதேடின தனமெல்லாம் இதிலே செல்லும்படி கல்யாணத்தைப் பெருக்கக்கோடித்து, "புதுப்பூ மோக்கவேணும்" என்று ஆசைப்பட்டிருப்பாரைப்போலே கந்ய கையானவிவளைக் கைப்பிடிப்பதாக விரும்பி, அதுக்குப் பூர்வக்ரியை களெல்லாம் செய்து, "இனி இவ்விஷயம் நமக்குக்கைப்புகுந்தது" என்று நிச்சயித்திருந்த சிசுபாலன் தேஜோஹாநிப்பட்டு, ஒருவர் முகம்பார்க்க லஜ்ஜித்து அண்ணாந்து கொண்டிருக்கும்படியாக அங்கேசென்று கையப்பிடித்தெடுத்து, ருக்மிணிப்பிராட்டியைத் திருத்தேரிலே யேற்றிக்கொண்டு. (விருப்புற்றங்கேக) அவ்வள விலே விருப்பத்தைப் பண்ணிக்கொண்டு போராநிற்கச்செய்தே. அவ்வளவிலே.

(விரைந்தித்யாதி) ருக்மிணிப் பிராட்டியினுடையதமையனை ருக்மன், "இப்படி செய்கையாவதென்" என்று எதிர்பொருது மீட்பானுக விரைந்துவந்து தன்னுடைய வீர்யத்தால்வந்த செருக்

ல்லகோடித்தித்யாதி). (மோக்கவேணும்) என்றது - ஆக்ராணிக்தவேணுமென் றபடி. "அங்குவிருப்புற்றேக" என்றந்வயித்துச் சப்தார்த்தம் (அவ்வளவிலே லித்யாதி). "ஏக" என்றதினர்த்தம் (போகாநிற்கச் செய்தே) என்றது. இத் தால் பலிதம் (அவ்வளவிலே) என்றது.

ருக்மன்விரைந்து வருகைக்குஹேதுவை யருளிச்செய்யாநின்றுகொண்டு "வந்து" என்றல்யயந்த பதத்துக்குமேலே அன்வயமில்லாமையாலே, "தமை ய"என்று ஒருபதத்தை "செருக்குற்றுன்" என்றவளர்த்தமும் [illegible] தர்த்தமாருளிரார் (ருக்மிணியித்யாதி). "எதிர் விரைந்துவந்து" என்றன்வயம் கண்டு கொள்வது. மேலே வீரம்சிதைய என்றிருக்கையாலே பலிதார்த்தம்

http://acharya.org

ஸிசுபாலவிசிஷ்டாய" என்று பின்புள்ள சடங்குகளையும் தலைக்கட்டி (க)"பெண்ணுளன் பேணு மூர்பேரும ரங்கமே" என்னும்படி ப்ரஸித்தமான போக (ஶ்ரீ) மண்டபமேற்றிவைத்ததிலும், பெண்ணுளனெனதிலும், செருக்குற்றான் வீரஞ்சிதைத்துத் தலையை யழித்த விரோதிநிரஸந மொன்றையுமே எல்லாமாக நினைத்து, "பாடிப்பற" என்று ஜாத்யபிப்ராயத்தாலே மற்ற வகையை நியமித்துச் செல்லுகிறது. (தேவகி சிங்கத்தைப் பாடிப்பற) இவனைப்பெறுப் பேறுபெற்று வளர்த்த யசோதை யிளஞ்சிங்கமென்பதிலும் "பெற்று வாவிட்ட தேவகி சிங்கம்" என்கிறது அடியுடைமை தோற்று கைக்காகவும், மாத்ருவசத பரிபாலகத்துக்காகவுமிறே. ... (கூ)

கையுடையனுக்கொண்டதனை. "இவனைக்கொல்லில் ருக்மிணிப் பிராட்டி மஞ்ஞை பிசகும்" என்று அவனைப்பிடித்துத் தேர்க்காலோடேகட்டி அவனுடையவீரத்துக்கு ப(ஶ்ரீ)ங்கமாக அவன்தலை யை அம்பாலே கொத்துவிட்டவனுடைய வலியை ப்ரீதிப்ரேரிதையாய்க்கொண்டு பாடிப்பற. அன்றிக்கே, "வந்த செருக்குற்றான்" என்று பாடமானபோது - "மீட்கவேணும்" என்னுமகறவு தலாலே விரைந்து எதிர்ந்து வந்த கர்வயுக்தனவனுடையதலையைச் சிதைத்திட்டான் வன்மையைப்பாடிப்பறவென்கை. (தேவகி சிங்கத்தைப் பாடிப்பற) ருக்மிணிப்பிராட்டியைத் திருமணம் புணருகைக்குடலான தேவகிவயிற்றில் பிறப்பையும், ப்ரதிபக்ஷ நிரஸநத்தில் வலிம்மூறும்போலே யிருக்கும் வீரப்பாட்டையு முடையவனைப்பாடிப்பற. .... (கூ)

"வீரம்சைதயவவன் தலைைச்சைதத்திட்டான்" என்றத்யனுஸந்தித்து அதுக்கு ப்ரஸக்திபூர்வகமாகத் தாத்பர்யமருளுகிறார் (இவனைக் கொல்லிவித்யாதி). (பிசகும்) என்றது-இடையுமென்றபடி. அத்யாஹாரார்வயங்களன்றிக்கே "வந்த" என்ற விசேஷணமான பாடத்தை யெடுத்தர்த்த மருளுகிறார் (அன்றிக்கேயித்யாதி). பாட்டெல்லாத்தையும் கடாக்ஷித்து "யசோதை சிங்கம்" என்றதால், "தேவகிமகன்" என்றதால் சொல்லாதே "தேவகிசிங்கம்" என்றதுக்குத் தாத்பர்யமருளுகிறார் (ருக்மணிப்பிராட்டியையித்யாதி). ... (கூ)

(க) நா-தி-கை-கூ.

http://acharya.org

மூ.—மாற்றுத்தாய்சென்று வனம்போகேயென்றிட
ஈற்றுத்தாய்பின்றொடர்ந் தெம்பிரானென்றழக்
கூற்றுத்தாய்சொல்லக் கொடியவனம்போன
சீற்றமிலாதானைப் பாடிப்பற சிதைமனுளானைப்பாடிப்பற.(ச)

அவ;—காலாம்பாட்டு. மாத்ரு வசநத்தை வ்யாஜமாக்கிப் பிராட்டி நினைவின்படி ஏகாந்த போக ஸித்திக்கும் தேவ கார்யம் தலைக்கட்டுகைக்காகவும் போனவுப்ரவேஶத்தை அநுஸந்திக்கிறார்.

ஸ்வா;—(மாற்றுத்தாயித்யாதி). ஶத்ருவான தாயென்னுதல்; மறைத்தாயென்னுதல். சக்ரவர்த்திக்கு ஸாபத்ந்யத்தாலே, ஸ்ரீ கோஸலையாருக்கு மாறுன தாயென்னுதல். குப்ஜதாஸி யாகையாலே வேறுபட்டதாயென்னுதல்; ஸ்ரீ பரதாழ்வான் நினை வுக்கு மேல் பொருந்தாமையாலும், "மாற்றுத்தாய்" என்னுதல். "மாறு", என்று சொல்லி, "தாய்" என்று சொல்லவேண்டுகிறது பெருமாள் நினைவாலேயிறே. (சென்று வனம்போகே யென்றிட) வனமே சென்று போகவென்று நியமிக்க, ராஜபோகத்தில் நெஞ்சு

வ்யா;—காலாம்பாட்டு. (மாற்றுத்தாய் சென்று வனம்போ கேயென்றிட) "மாற்றுத்தாய்" என்றது-மற்றைத்தா யென்றபடி. அன்றிக்கே, "மாறு" எனறு-ஒப்பாய், மாறுன தாய்-பெற்றதாய்க் குப் போலியான தாயென்னவுமாம். ஸ்ரீ கௌஸலையாரோபாதி, பெருமாள் பக்கல் அதிஸ்நேஹநியாயிறே ஸுமித்ரையாரிருப்பது. இப்படியிருக்கிற தாயாரானவள் சென்று "நீர்வநத்திலே போம்" என்று சொல்ல.

அதாவது - நிருவபிஷேக மங்களமஹோத்ஸவார்த்தமாகத்

அரு;—காலாம்பாட்டு. (மாற்றுத்தாயித்யாதி) "மற்று" என்றபதம் கீட் டிக்கிடக்கிறதாய், அந்யையானதாயென்ற விவக்ஷித்தும், "மாறு" என்று வைதர்ம்யமாய், கௌஸலையாரோடு ஸத்ருஶை யென்றும், இரண்டர்த்த மருளுகிறார் (மாற்றுத்தாயென்றதித்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே). இரண்டா மர்த்தத்தை யுபபாதித்துக்கொண்டு வாக்யார்த்தமருளுகிறார் (ஸ்ரீகௌஸலை யாநித்யாதிவாக்யத்வயத்தாலே).

பெற்றதாய்க்கொத்த ஸ்நேஹத்தையுடைய ஸுமித்ரையார் பின்தொடர் ந்து "எம்பிரானென்றழ" என்கிறபடியேகேட்கிறப்ராப்தமாயிருக்க, "வனம் போகு" என்று சொல்லும்படி யெங்ஙனே யென்ன, அத்தைப்பரக்க வுப

http://acharya.org

வ்யா;—

திருப்படைவீடெல்லா மலங்கரித்து உத்ஸவமும்தொடங்கி,புரோ ஹிதரான வஸிஷ்டாதிகளும் தானுமாகக்கொண்டு ராஜாவான சக்ரவர்த்தி, திருவபிஷேகார்த்தமாகப் பெருமாளுக்குக் காப்புக்க ட்டி, புரஸ்சரணங்களும் செய்வித்து, "இனி அபிஷேகம்செய்யுமித் தனை" என்று முஹூர்த்தம்பார்த்திருக்கிறவளவிலே, கைகேயியா னவள் குப்ஜைவார்த்தையாலே நெஞ்சுகலங்கி, பர்த்தாவான சக்ர வர்த்தியைப்பார்த்து, எனக்கு "இரண்டுவரமுண்டே முன்னம் தந் திருப்பது, அதிரண்டும் இப்போது செய்யவேணும்; அதாவது - ராமனை அபிஷேகம்செய்யாமல் காட்டிலேபோகவிடவேணும், பர தனை அபிஷேகம் செய்யவேணும்" என்ன; ஸத்யதர்மபராயணனு கையால் "என்செய்வோம்" என்று இடிவிழுந்தாப்போலே இவ்வா ர்த்தையைக்கேட்டு க்லேசப்பட்டு, பெருமாளையழைத்துக்கொண்டு வரும்படியாக ஸுமந்த்ரனைப்போகவிட்டு, தான்கலங்கிக்கிடக்க;

ஸுமந்த்ரன்சென்று "ஐயர் எழுந்தருளச்சொல்லுகிறார்" என்கையாலே, பெருமாளும், திருவபிஷேகத்துக்கென்று அலங்க்ருத திவ்யகாத்ரராய்க்கொண்டு' பிரதக்ஷிணமங்களாசாஸனம் பண் ணிக்கொண்டு அந்தப்புரத்வாரத்தளவும் பின்னேடேவர, நிவ்யாந்தஃ புரத்தில்நின்றும் புறப்பட்டுப்பெரிய கோலாஹலத்தோடே எழுந் தருளிவந்து தமப்பனைக்காணப் புகுந்தவளவிலே, கலங்கிக்கிடக் கிறபடியைக்கண்டு "இதுக்கடியென்" என்றுபயப்பட்டு, "ஐயர்க்கு இப்போது க்லேசமேது" என்று கைகேயியைக்கேட்க; "முன்பே

வேணுமென்று சொன்னது) என்னுமளவும். பெற்றதாய்க்கொத்த ஸ்நேஹவி யாகையாலே "ப்ராப்தரான பெருமாளுக்குமுடிசூடி, "ருஷிதரைதப் பெருதே போன கைகேயி அபிமானித்த ராஜ்யம் ஸாபாயம், வநமோநிரபாயம்" என்று நினைத்து, "தன் பிள்ளையை ராமவிஷய கைங்கர்யம் பண்ணுவதாகப்போ" என்றெருருப்படுத்திப் பெருமாளையும் போகச் சொல்லுவளென்று கருத்து. (திருவபிஷேக மங்கள மஹோத்ஸவார்த்தமாக) என்று தொடங்கி - (பெ ரிய கோலாஹலத்தோடே யெழுந்தருளிவந்து) என்னுமளவும். ராஜாமுதலான வரனைவரும் ஸம்மதித்து நிரதிஸயஹர்ஷத்தோடே பெருமாளுக்குக் காப்புக் கட்டின வளவும் வந்த மஹோத்ஸவத்தைக் கண்டிருந்தும் இத்தனை பேரு டைய க்லேசம் வநமே போகச்சொன்ன கைகேயினுடைய க்ரௌர்யம் தோற் றுகைக்காக வென்று கண்டுகொள்வது. (தமப்பனைக்காண வென்று ரெத

http://acharya.org

வ்யா;—

எனக்கு இரண்டுவரம் தந்திருப்பர்; இந்த இரண்டுவரமும் இப் போது பெறுகைக்காக உம்மைக்காட்டிலே போகவிடவேணுமென் றும், பரதனை அபிஷேகம் செய்யவேணுமென்றும் நானபேசுகித் தேன்; ஸத்யம் தப்பாதவராகையாலே அதுக்கு அநுமதிபண்ணி உம்மைக் காட்டிலேபோகவிடுவதாக அழைத்துவரவிட்டார்; இப் போது உம்மைக்கண்டவாறே வாய்திறந்து சொல்லமாட்டாமல் கிடக்கிறார்" என்ன; "இப்படியோ, நான் ஐயர்க்குப் பரதந்த்ரனாய் வர்த்திக்கும்படி, என்னைநியமிக்கும்போதைக்கும் இப்படி க்லேசிக் கவேணுமோ, கெருப்பிலே விழச்சொன்னால் அதுவும் நான் செய் யேனே" என்ன; "ஆனால், அவர்க்காக நான் சொல்லுகிறேன், நீர் வநவாஸார்த்தமாகப்போம்" என்ன;

"அப்படியேசெய்யக்கடவேன்" என்றுஸங்கல்பித்துப்புறப்பட் டுத் திருத்தாயாரான கௌஸல்யையாரையும் வந்துகண்டு வநகமநார் த்தமாக உத்யோகிக்கிறவளவிலே, இளையபெருமாள், தம்முடைய திருத்தாயாரான ஸுமித்ரையார் பக்கலிலேவந்து, "ஐயர் சொல் லிற்றுச்செய்யவேண்டுகையாலே பெருமாள் காட்டேற யெழுந்த ருளாகின்றார், நாமுங்கூட வேஷித்துக்கொண்டு போகிறேன்" என்ன; (க) "ஸுஷ்டஸ்ஸ0 வநவாஸாய ஸ்வநுரக்தஸ்ஸுஹ்ருஜ்ஜந:, ராமப்ரமா தம்வநாத்புத்ரஸ்தரதரக்ஷிதம்-ஸ்ருஷ்டஸ்த்வம் வநவாஸாய ஸ்வதாரக் தஸ்ஸுஹ்ருஜ்ஜநே! ராமேப்ரமாதம் மாகார்ஷீ: புத்ர ப்ராதரி கச்சதி" என்றும். (உ) "ராமம் தசரதம்வித்தி மாம்வித்தி ஜநகாத்மஜாம்! அயோத்யாமடவீம்வித்திகச்ச தாதயதாஸுகம்" என்றுசொல்லி இவரை ஒருப்படுத்தி, பெரு

டங்கி-நீர் வநவாஸார்த்தமாகப் போருவென்ன)என்று மளவும் பெருமா ளுடைய ஸௌகுமார்யம் பல்யாதி முதலானவற்றைக் கண்டு வைத்தும் மூகமச்சமின்றிக்கே நிர்தயமாகச் சொன்ன க்ரௌர்யம் தோற்றுகைக்காக வென்று கொள்வது.

(அப்படியே செய்யக்கடவேன்) என்ற தொடங்கி-(உத்யோகிக்கிற வள விலே) என்னுமளவும் "இளையபெருமாளை ஒருப்படுத்திபெருமாளிருந்தவிடத்

http://acharya.org

பெரியாழ்வார்திருமொழி, கூ-ப, கை-தி, சை-பா, மாற்றுத்தாய். எனக

வ்யா;—

மாள் பக்கலிலே சென்று, அவர் வாகமாநார்த்தமாக உத்யோகித்து நிற்கிறபடியைக்கண்டு, சக்ராவர்த்தியும் கைகேயியும் செய்த கொடுமையை நினைத்து நெஞ்செறிந்து "ஒரு பெண்பெண்டாட்டி 'என் பிள்ளைக்கு வேணும்' என்று பறித்துக்கொண்ட ராஜ்யம் உமக்கு வேண்டா, ஒருவரும் அபிமாநியாதவகமே உமக்கு அமையும், ஆனபின்பு வாகத்திலேயெழுந்தருளும்" என்றுசொன்னது. "வனம் போகே" என்றது-வாகமேபோகுமென்றபடி. இந்தஅவதாரணமிறே கீழ்ச்சொன்ன பொருளைக்காட்டுகிறது.

(சற்றுத்தாய்பின்னேதொடர்ந்து எம்பிரானென்றழை) பெற்றதாயாரான ஸ்ரீகௌஸல்யையார் பின்னே தொடர்ந்துசென்று தன்னுடைய பிரிவாற்றாமை யெல்லாம் சொல்லி, "ஏகபுத்ரையான நான் உம்மைப் பிரிந்திருக்கமாட்டேன், என்னுடைய காயனே!" என்று கட்டிக்கொண்டு அழ. (கூற்றுத்தாய் சொல்ல) கூற்றம்போன்ற கைகேயியாகிற தாய்சொல்ல. பெருமாளுடைய ஸௌகுமார்யத்தையும், போகிறவிடத்திலுண்டான கொடுமையையும் பாராமல், பதிநாலுஸம்வத்ஸரம் வநவாஸம் பண்ணச்சொன்ன க்ரௌர்யத்தைப்பற்ற-இவளைக் கூற்றுத்தாயென்கிறது. "பித்ருவசக பரதக்ஷத்ராய்ப் போனார்" என்ற நிற்கச்செய்தே, "இவள் சொல்லப்போனார்" என்கிறது-அவன் வாய்விட்டுச் சொல்லமாட்டாதே அது மதிபண்ணிக்கிடக்க, அது தானும் சொன்னாள் இவளாகையாலேயிறே.

மாற்றுத்தாய் சென்று வாம்போக யென்றிடவும், சற்றுத்தாய் பின்தொடர்ந்து எம்பிரானென்றழவும், கூற்றுத்தாய் சொல்

திலே சென்று" என்ற ஸுமித்ரையார் வாகத்துக்கு ப்ரஸக்தி சொல்லுகைக்காக. "வாம்போகே" என்றது-"ராஜ்யம் உமக்குவேண்டா, வாமேஅமையும்" என்றவர்த்தத்தைச் சொல்லும்படி யென்னே யென்ன, "போகே" என்ற விடத்தில் வாகத்தை வாமென்ற விடத்தில் கூட்டித் தாத்பர்யத்தையருளுகிறார் (வாம்போகே யென்றதித்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே).

(கூற்றம்போன்ற) என்றது - ம்ருத்யுவைத்ருஷ்யமான வென்றபடி.

ஸுமித்ரையார் பரிவால்வந்த க்லேசத்தாலே வாம்போகச் சொல்லுகையும், ஸ்ரீ கௌஸல்யையார் அழுகையும், கைகேயிஉடைய வார்த்தையைப் போலே வாகமரத்துக்கு ஹேதுவல்லாமையாலே இம்மூன்று வாக்யத்துக்கும் தாத்பர்யமருளுகிறார் (மாற்றுத்தாயென்று தொடங்கி). "மாற்றுத்தாம்" என்ற

http://acharya.org

எஅ பெரியாழ்வார்திருமொழி, கூ-ப, கூ-தி, சு-பா, மாற்றுத்தாய்.

லையாதே படைவீடுநீங்குமளவும் சென்றுவகமேபோகவேணுமென்
று நியமிக்க. "வாவென்கிறாளன்றே; இன்னம் வந்தொரு கால்
கண்டுபோ" என்கிறாளன்றே. அன்றிக்கே வநம் போகவே நிய
மிக்க வென்றுமாம்.

(ஈற்றித்யாதி) பெற்றெடுத்த தாயாரான ஸ்ரீ கௌஸல்யார்,
"என் நாயன்றே, நான் ஏக புத்ரையாயிருப்பன். உம்முடைய
விஸ்லேஷ வ்யஸநம் பொறுக்கமாட்டேன், நீர் போனவிடத்தில்
உமக்கு வரும் வ்யஸநாப்யுதயங்களும் நானறியமாட்டேன், பிதா
லடியாகக் கொடிய வநத்திலே போனவென்றபடி. அதவா, "மாற்
றுத்தாய்" என்கிறது-கைகேயியாகவும், "கூற்றுத்தாய்" என்கிறது-
ஸுமித்ரையாராகவும் யோஜிக்கவுமாம். அப்போதைக்கு, மாற்
றுத்தா யென்றது-ஸபத்நியாகையாலே; ஸ்ரீ கௌஸல்யாருக்குத்
தன் நினைவாலே மாற்றுந்தாயென்றபடி. ஸ்ரீ பரதாழ்வான் நினை
வுக்கு மேல் பொருந்தாமையாலே மாற்றுந்தா யென்கிறதாகவு
மாம். "மாறு" என்றுசொல்லி, "தாய்" என்ன வேண்டுகிறது
பெருமாள் நினைவாலேயிறே; "நடுவிலாச்சி" என்றிறே அவர் எப்
போது மருளிச்செய்வது. (சென்று வனம்போகே யென்றிட)
வநமே சென்றுபோகு என்று நியமிக்க. அதாவது-"ராஜபோகத்
தில் கெஞ்சுவையாதே வநத்தளவுஞ் சென்று அதிலே போய்விடு"
என்று நியமிக்கவென்கை; "வா" என்கிறாளன்றே; "இன்னம் வந்து
ஒருகால் கண்டுபோ" என்கிறாளன்றே. "போ" என்னுமதுவே
யிறே இவள் சொல்லுவது.

(ஈற்றுத்தரயித்யாதி) பெற்ற தாயாரான கௌஸல்யார்,
"என்நாயனே! ஏகபுத்ரையான நான் உம்முடைய விஸ்லேஷ வ்ய

விடத்தில் "மாறு" என்ற-புத்தியை பரித்யஜித்து, அத்தை இரண்டுவகையாகக்
காட்டுகிறார் (அப்போதைக்கித்யாதிவாக்யத்வயத்தாலே). கௌஸல்யார்க்கும்
ஸ்ரீ பரதாழ்வானுக்கும் மாறும்படி இவருக்கு அப்ரியம் செய்திருக்க, ப்ரியபர
தை தோற்றத்தா யென்னக் கூடுமோ வென்ன, (மாறென்று சொல்லியித்
யாதி வாக்யத்வயத்தாலே). வநம்போகே யென்றதாலே தானே ராஜ்யத்தை
விடச் சொல்லுகை ஸித்தமாயிருக்க, வநமேயென்று அவதாரணம் சொன்ன
துக்கும் தாத்பர்யமருளுகிறார் (அதாவதித்யாதி), "சென்று" என்றும், "போ
கே" என்றும், சொல்லவேணுமோ வென்ன வ்யவஹிதபூர்வகமாகத் தாத்
பர்யமருளுகிறார் (வாவென்கிறாளித்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே).

http://acharya.org

பெரியாழ்வார்திருமொழி,கூ-ப,கூ-தி, ச-பா,மாற்றுத்தாய். எஅகு

னுடைய நியந்த்ருத்வம் உமக்கு உபாதேயமானவோபாதி, என் னுடைய நியந்த்ருத்வம் உமக்கு உபாதேயமாகக் காணுமிருப்பது. அங்ஙனன்றியே 'மாதாவே சொன்னள்' என்பீராகில் காணும் மாதாவாகையாலே, என்வசநமும் கேட்கவேணுங்காணும். அந்த ந்யாய நிஷ்டரேத்திலும் இந்த ந்யாயம் ப்ரபலமாய்க் காணுமிருப் பது. 'அதில் நிஷ்டரேமுண்டோ' என்பீராகில் ஸஹதர்மசாரிணிக்கு பர்த்ரு ஸம்ஸ்ரூஷணமொழிய வர ப்ரதாநமாகக் கொள்கொடை சேருமோ; ப்ரீதிதாநமாகச் சேருமென்னிலும் 'உனக்கு எனக்கு' என்கை மிகையன்றே; பாணிக்ரஹண வேளையில் ஏகமநாக்களாக வன்றே, ப்ராமாணிகரானவர்களுடையகொள்கொடைகள்; ப்ரமா ணவிருத்தமாயோ விருப்பது. பிதாக்கள்வானவம்தாமும்முகம்பார் த்து நியமித்தமைதாணுண்டோ ? எல்லாப்ரகாரத்தாலும் என் வார்த்தையும் கேட்கவேணுங்காணும்" என்ன, "அவருடையப்ரதிஜ ஞையும் நியந்த்ருத்வத்தால் வந்த அநுமதியும் ஒரு தலையாலே உமக்கும்அநுமதிகாணும்ப்ராப்தம்" என்ன, "ஆனால்உம்மால்வந்த ஆபத்து உம்மாலொழியத் தீருமோ" என்ன,(க)"ராமோத்விர்நாபிபாஷதே' என்று அந்த ப்ரதிஜ்ஞா ஸம காலத்திலேவருவேனென்று நினைக்கவேதேறலாங்காணும்", என் றருளிச்செய்கிறவளவிலே ஸ்ரீஸுமித்ரையார்சென்று "நான்தகைக் காலும் இனி நில்லார். வஸிஷ்டாதிகளையும் மாதாவையும் விஞ் சிப்போகிறவர்க்கு ஒருஅபிப்ராயமுண்டாயன்றே விருப்பது" என் றறிந்து "போகலாகாதோ" என்று நியமித்தபின்பு "இன்றைப்போ டேஇவரும் நியமிக்கப்பெற்றோம். ப்ரீதியோடே அவர் நியமிக்கப் பெற்றோம். மிக்க க்லேசத்தோடே இவரும் ஐயரும் அநுமதி செய்யப் பெற்றோமேயாகிலும், இவர் சொன்னது மிகவும் உத் தேச்யம்" என்றிறே போவதாக ஒருப்பட்டது.

ஸஹ பொறுக்கமாட்டேன், நான் எப்படிஉம்மைப் போகவிட்டுத் தரித்திருப்பது" என்று பின்தொடர்ந்து சென்றாள்.

கூற்றுத்தா யென்றதற்கிரண்டர்த்தம் கூறு - கொண்டதாயென்றும், ம்ருத்யுபோன்றதாயென்றும்;அதில் கூறுகொண்ட தாயென்றத்தை இரண்டு

http://acharya.org

(கூற்றுத்தாய்) கூறுபட்ட ஹவிஸ்ஸை ஜீவிக்கையாலே கூற்றுத்தாயென்னுதல்: சக்ரவர்த்திக்குமூவரும்ஸஹதர்மசாரிணிகளாகையாலே அம்மஹபாக்யவத்தாலே கூற்றுத்தாயென்னுதல்; ஸ்ரீகௌஸல்யாரைப்போலே நிஷேதித்து அநுமதிபண்ணுமல் "அஹம்மமதைகளாலேயும் அந்யசேஷத்வத்தாலேயும்ஒருத்தி 'எனக்கு' என்றது உமக்கென்றிய" என்று இவள் சொன்னத்தை மிகவும் திருவுள்ளம் பற்றுகையாலே, விஸ்லேஷபீருக்களபிப்ராயத்தாலே கூற்றம் போன்றதா யென்னுதல். ஸாஷாத் கூற்றம் அவளேயிறே. (க) "ஸுஷ்டஸ்ஸம்பந்தஸாஸ்ய-ஸ்ருஷ்டஸ்த்வம்வதவாஸாய" (க) "ஸலோஷ்ணாம் டீம்ஸ்ரீ-அயோத்யாமடவீம்விந்தி" என்று இளையபெருமாளையும் ஒருப்படுத்தாரிவரிறே (கொடியவித்யாதி) (உ) பொருந்தார்கைவேல் நுதிபோல்" (கூ) [துன்னுவெயில்வழுத்த] நாட்டுக்கஞ்சிகாட்டிலே புகுந்தம்ருகங்களும், க்ருத்ரிமரும், ருஷிகள் முதலானவநசாரிகளும் தார்கத்யஸாபேக்ஷரும் விரும்பாதகான் விருப்பமாய்ச் செல்லுகிறது, எல்லாரும் விரும்பின தேசத்தில் கொடுமையாலேயிறே.

(கூற்றுத்தாய் சொல்ல) ஸுமித்ரையாகிற தாய் சொல்ல. கூறுபட்ட ஹவிஸ்ஸை புஜிக்கையாலே கூற்றுத்தாயென்னுதல்; சக்ரவர்த்திக்கு மூவரும் ஸஹதர்மசாரிணிகளாகையாலே யதாம் மத்தாலே கூற்றுத்தாயென்னுதல், ஸ்ரீ கௌஸல்யாரைப்போலே நிஷேதித்து அநுமதிபண்ணுமல் "அஹம் மமதைகளாலே ஒருத்தி 'எனக்கு' என்றது உமக்கென்றுசெய்ய" என்று இவள் சொன்னத்தை மிகவும் திருவுள்ளம்பற்றுகையாலே விஸ்லேஷபீருக்களபிப்ராயத்தாலேகூற்றம்போன்றதாயென்னுதல். இப்படியிருக்கிறவள் வசநதலைக் கொண்டுகொடிய வநம்போன.

வகையாகக் காட்டுகிறார் (கூறுபட்டவித்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே), இரண்டாமர்த்தத்தில் அநுகூலர் ஸுமித்ரையாரை ம்ருத்யுவென்று சொல்லக்கூடுமோ வென்ன வருளுகிறார் (ஸ்ரீகௌஸல்யாரைப்போலே யித்யாதி). (மிகவும் திருவுள்ளம்பற்றுகையாலே) என்றதுக்கு கைகேயிவசத்திலுள்ள காட்டில் பெருமாள் இத்தையே மிகவும் திருவுள்ளம்பற்றுகையாலே இதுவே வநம்போகைக்கு ஹேதுவாயிற்றென்று தாத்பர்யம்.

(க) ரா-ஸு-சு0-நி. (உ) பெரு-தி-கூ-நி. (கூ) பெரியதிரும-நி0.

http://acharya.org

வ்யா;—

முற்பட்ட யோஜனை-நாலூர் பிள்ளை வ்யாக்யாந ப்ரக்ரியை. பிற்பட்ட யோஜனை பிள்ளையிட்டருளின வ்யாக்யாந ப்ரக்ரியை. முற்பட்ட யோஜனையில், "சென்று வனம் போகே" என்கிற விதுக்கு ஸ்வரஸார்த்தம் வித்திக்கையும், * "கூற்றுத்தாய் சொல்லக்கொடியவநம்போன" என்றவிது (க)"தண்டக நாற்றவள்சொற் கொண்டுபோகி"என்றும்,(உ)"குலக்குமரா காடுறையப்போவென்று விடைகொடுப்ப விலக்குமனன் றன்னோடு மங்கேகியது" என்றும்(ங)"கொடியவள்வாய்கடியசொற்கேட்டு-கான்தொடுத்தநெறி போகி" என்றும் கீழ்மேல் அருளிச்செய்தவற்றுக்குச் சேர்ந்திருக்கையுமுண்டு. ஸம்ப்ரதாயத்திலும் வந்தால், கம்பிள்ளை ஸ்ரீபாதத்திலே கேட்ட சிறியாழ்வானப்பிள்ளைகுமாரர் பக்கலிலே கேட்ட நாலூர் பிள்ளையருளிச்செய்தாராகையாலே அந்தப்ரபல்யமுண்டு.

(நாலூர்பிள்ளை) என்றது-ஸுமநஸ கோலேஸரை. (பிள்ளையிட்டருளின என்றது-திருவாய்மொழிப் பிள்ளையிட்டருளின வென்றபடி. (ஸ்வரஸார்த்தம்) என்றது-"மாற்றுத்தாய் வநமேசென்று போகு" என்றந்வயிக்கையன்றிக்கே, க்ரமேண அந்வயிக்கையாலும், "வநமேசெல்"என்றுதல், "வனமேபோகு" என்றுதல் சொல்லவமைந்திருக்கவும், "சென்றுபோகு" என்றத்விருத்திக்குத் தாத்பர்ய கல்பநம்பண்ணவேண்டும் க்லேசமில்லாமையாலும் ஸ்வரஸமென்றபடி. (தண்டக நாற்றவள்) என்றது, தண்டகாரண்யத்தில் போகவிடுவோமென்று விசாரித்த கைகேயி யென்றபடி. (வகியது) என்றது-போனதென்றபடி. (கான்றொடுத்த நெறி போகி) என்றது-காட்டோடு காடுதொடுத்துப் போகிற வழியே போயென்றபடி. (கீழ்மேலருளிச் செய்தவற்றுக்கு) என்றதுக்கு, "கீழ்மேல்" என்றவநந்தரம் "சேர" என்றத்தியாஹரித்துக் கொண்டு கீழும் மேலும் சேரும்படியே அருளிச்செய்தவற்றுக்கென்று அர்த்தம் கண்டுகொள்வது; அதாவது - "தண்டகம்நாற்றவள் சொற்கொண்டு" என்றுப்போலே, கைகேயி வசநாநந்தரம்பெருமாளுடைய வநகமநம் சொல்லுமிப்பாசுரங்களென்றபடி. (சேர்ந்திருக்கையும்) என்றதுக்கு - இப்பாசுரங்களுக்குப்போலே "கூற்றுத்தாய் சொல்ல" என்றகைகேயி வசநாநந்தரம் கொடியவநம் போனசொல்லுகையாகிற சேர்த்தியென்று தாத்பர்யம். (சிறியாழ்வானப் பிள்ளை) என்றது-ஸுமுண்ணி மாதவரை. (குமாரர்) என்றது-அவர் குமாரரான பத்மநாபரை. (நாலூர் பிள்ளை) என்றது-ஸுமநஸ கோலேஸரை. (ஆச்சான்பிள்ளை)

(க) கூ-கூ-அ. (உ) கூ-கo-கூ. (ங) ச-அ-ச.

http://acharya.org

அவன் விரும்பிப்போன காட்டைக் கொடிய வடமென்றதும் அவன் கைவிட்ட தேசத்தை விரும்பினவர்கள் அபிப்ராயத்தாலே யிறே. * கலியும் கரியும் பரிமாவும் திரியும் கானமிறே ஆஸ்ரயித்த யாஜ்ஞாதவ்யமானதும். திருவயோத்தியையில் ஸ்வேச்சாமாத்ர மேயிறே உள்ளது. த்யாஜ்யமென்னலாவது விதிநிஷேதமானதிறே. விதிநிஷேதமிரண்டு முண்டாய்த்துக் காட்டுக்கேயிறே. வெறுத்துச் செருக்களமிறே உபாதேயமானது. அன்றிக்கே, மாற்றுத்தாய் தன்னேயே - மாற்றுக் கூற்றுத்தாயென்னுதல்; கூற்றுமாற்றுத்தாயென்னுதல்; அதாவது - கூற்றம் போலேயிருக்கிற மாற்றுத்தாயென்னுதல், கூற்றத்தின் கொடுமையை மாற்றும்படியான கொடுமையை யுடையதாயென்றபடி.

அவர்தாம் ஆச்சான்பிள்ளை திருத்தமப்பனாராகையாலே, பிள்ளைக்குப் பரமாசார்யருமிறே; ஆகையாலே, அந்தயோஜனை முற்பட வெழுதிப்பிள்ளையருளிச்செய்த யோஜனை பிற்பட எழுதப்பட்டது.

இரண்டு யோஜனையிலும், ஸுமித்ரையார், பெருமாள் † துக்கம்பார்த்துச் சொன்னதாகச்சொல்லப்பட்டவசனம் ஸ்ரீராமாயணத்தில் இல்லையேயாகிலும் இதிஹாஸாந்தர புராணாந்தராதிகளிலேயாதல், கல்பாந்தரத்திலேயாதல் உண்டென்று கொள்ளவேணும். * மயர்வற மதிநலமருளப் பெற்றவிவர் இப்படி யருளிச்செய்கையாலே.

(கொடியவனம்போன) (க) "கன்னிநைந்து தீய்ந்து கழையுடைந்து கால்சுழன்று, பின்னும் திரைவயிற்றுப்பேயே திரிந்துலவாக் கொன்னவிலும் வெங்கானம்" என்னும்படியிறே காட்டின் கொடுமை தானிருப்பது; இப்படியிருக்கிற காட்டிலே, * நைவாய வேல் நெடுங்கண் நேரிழையு மிளங்கோவும் பின்புபோக வெழுந்தருளின.

என்றது-தேவாதிபரை, (பிள்ளை) திருவாய்மொழிப்பிள்ளை. இஸ்ஸம்ப்ரதாயம் "மேலோர்க்கிந்தாரவரே" என்கிற உபதேசரத்நமாலை வ்யாக்யாநத்திலே ஸுஸ்பஷ்டம். (பரமாசார்யருமிறே) என்கையாலே திருவாய்மொழிப்பிள்ளைக்குத்தாமருளிச் செய்த யோஜனையிலும் பரமாசார்யருடைய யோஜனையிலே திருவுள்ளமுகப்பென்றுதிருவுள்ளம்பற்றியருளுகிறார் (ஆகையாலேயித்யாதி).

காட்டின்கொடுமையை ப்ரமாண பூர்வக முபபாதிக்கிறார் (கன்னிநைந்தித்யாதி).

---

† (பா) முகம்.

(க) பெரியதிருமடல் 190.

http://acharya.org

(சிற்றமிலாதானே) "உங்களோடுசொன்னோம்போம்" என்ன; "நீர் சொன்னது போராதோ எனக்கு; நான் உம்மளவில் போக்த பொல்லாங்கிறே இங்கனே சொல்லவேண்டிற்று. ஆனாலும் அவர் இதுக்குப்பொருந்தாமை க்லேசித்துக் கிடக்கிறரென்றீரே. அவருடைய க்லேசநிவ்ருத்தியைப் பிறப்பித்து ந்யாயாதகூலமாகவிசைவித்துப்போகலாமோ" என்ன; "அதுவொண்ணாது. நான் அவரைத் தேற்றிக்கொள்ளுகிறேன். புத்தி பேதம் பிறவாமல் நீர் சடக்கெனப்போம்" என்ன, "நம்மை இங்கனேசங்கிக்கவேண்டிற்றே" என்று தம்மை வெறுத்தாரிறே. பிறரை வெறுத்து மிகவும் கோபிக்கிற காலத்திலே, ஸ்ரீ பரதாழ்வான் ஸகல ஶாஸ்த்ர நிபுணனாயிருக்கச் செய்தேயும் மாத்ருவதம் ப்ராப்தமென்று அறுதியிட்டொழிந்திருந்து, அவன் அது தவிர்த்தது-மாத்ருகாதகனென்று பெருமாள் நம்மைக்கைவிடுவரென்கிறே. பரிவர் (க) "ஹ்யஶ்வ-வத்யதாம்" என்ன, (உ) "நஶ்ய ஜீயம்-நத்யஜீயம்" என்றுக்லேசித்து இவர்களையும் சிறுமாட்டாமையிறே கபோத வ்யாக்யாகமருளிச் செய்ததும்.

இளையபெருமான் ஸ்ரீபரதாழ்வானை அதிஶங்கையாலேகொலை கருத் துணிந்ததே போருமிறே சிற்றத்தற்கு. அவரையும் கோபிக்கமாட்டாமல் உமக்கு ராஜ்யஸ்ரத்தையுண்டோ வென்றுப் போலேயிறே அருளிச்செய்ததும். ஸ்ரீ பரதாழ்வான், மீளவேணுமென்னும் நிர்பந்தத்தோடே (கூ) "ஸீதாமுவாச-ஸீதாமுவாச" என்ன

(சிற்றமிலாதானேப்பாடிப்பற) "கட்டினகாப்போடே காட்டிலேதள்ளிவிட்டான்" என்னுமேற்றம்வகதேசமும்திருவுள்ளத்திலில்லாதவனே. (ச) "மாசலம்துனஸந்தாபம் காஶீர்ண ஜீர்ணவிஶர்யே। ராஜ்யம் வனவாஸோவனவாஸோ ஸஹோதரயஃ மாஸ லக்ஷ்மண ஸந்தாபம் காஶீர் லக்ஷ்ம்யாவிபர்யயே। ராஜ்யம்வா வநவாஸோவாவநவாஸோ ஸஹோதரயஃ" என்று - ஸந்தோஷத்தோடேயிறே யெழுந்தருளிற்று.

பித்ருவசந பரிபாலக ரூபமான தர்மமாகையாலே சிற்றத்தற்கு ப்ரஸக்திதானுண்டோ வென்ன வருளுமிரார் (கட்டினவித்யாதி). கொடியவநமாயிருக்கச்செய்தே ஏகதேஶமும் கோபமில்லை யென்னக்கூடுமோ வென்ன, ப்ரத்யுத ஸந்தோஷமே யுண்டென்று விவக்ஷித்து அதுக்கு ப்ரமாண பூர்வகமருளுமிரார் (மாசேத்யாதி). இப்படி ஸந்தோஷத்தோடே யெழுந்தருளு

(க) ரா-யு-கஎ-உக.
(உ) ரா-யு-கஅ-க.
(ங) ரா-அ-கூ-உ.
(ச) ரா-அ-உ-உக.

http://acharya.org

மல் ப்ரபத்திபண்ணவும், அது தான் பெருமாளபிஸந்தி அறிந் திருக்கச் செய்தேயும் செய்ததாகையாலே, கண்டகப்ரபத்தியாய்த் தோற்றிச் சிற வேண்டுங்காலத்திலே இலங்யாயங்களை அருளிச் செய்து மீளவிட்டா ரென்றவை முதலாகப் பலவிடங்களிலும் சிற் றமில்லாமை ப்ரஸித்தமாய்த் தோற்றுமிறே.

இல்லாதவனென்றது – சிற்றமுண்டாய்ப் பொறுத்திருக்கிறு னென்றதன்று. ஆஸ்ரயத்தில் கிடப்பது கல்யாணமாகையாலே சிற்றத்துக்கிடமில்லை. (க) "காலாந்நிஸதுஷ்க-காலாக்நிஸத்ருஸம்" என் றதும் குணமாமித்தனை. (உ) "க்ரோதமாரயத்-க்ரோத மாஹாரயத்" என்றருளப் பாடிட்டுக்கொண்ட சிற்றமிறே. (சீதைமணாளனைப் பாடிப்பற) இதுக்கெல்லாமடி இந்த ஸம்பந்தமிறே. (மணாளன்) மணவாளன். .... (சு)

(சீதைமணாளனைப்பாடிப்பற) வாஸாஸந்தான் ஸாஸமாய்த்தது அவள்கூடப் போகையாலேயிறே. பிராட்டியும் தாமும் "ஏகாந்த போகாஸமநுபவிக்கலாம்தேசம்" என்றிறேகாடுதன்னைவிரும்பிற்று (உ) "தர்ஶனம் சித்ரகூடஸ்யநந்தாகிந்யாஶ்ச ஶோபதே। அதிகம்புரவாஸாச்சநைவ தவதர்ஶனாத் - தர்ஶனம் சித்ரகூடஸ்யமந்தாகிந்யாஶ்ச ஶோபதே। அதிகம் புரவாஸாச்ச மயைவ தவதர்ஶனாத் - என்றிறையருளிச் செய் தது. இப்படியிருக்கிறவனைப் பாடிப்பறவென்று ப்ரதிகோடியான வனைப்பார்த்து நியமிக்கிறாள். .... (ச)

கைக்கு நியாமகமேதென்ன "சீதைமணாளனை" என்றபதமே இதுக்கு ஸாதக மென்று விவக்ஷித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்தார் (வாவாஸந்தானித்யாதி). (ஸாஸ மாய்த்து) என்றதுக்குநியாமகமருளிச்செய்தார் (பிராட்டியுமித்யாதி). இவ்வர்த்தத் துக்குப்ரமாணம்காட்டிற்றிலர் (தர்ஶனமித்யாதி). (க) "சித்ரகூடஸ்ய ஸந்தாகிந்யா ஶ்சதர்ஶனம் - ஶோபதே, ஸ்வாபதேஶதிஶாவஃ. ப்ரதமசகாரஃ அப்யர்தகஃ ப்ராதான்ய ஸூசகஃ. த்விதீயசகாரஃ. ஸுகஸமுச்சயார்தகஃ. ததாசதவதர்ஶனாத்து புரவாஸாதபி அதிகம் ஸ்யாதித்யந்வயஃ. ஸீதாதர்ஶனேந சித்ரகூடாதிதர்ஶனம் புரவாஸாதபி அதிகம். அதோவநவாஸ ஏகாந்தபோகாஸ ஹேதுரிதிபாவஃ - சித்ரகூடஸ்ய மந்தாகிந்யாஶ்ச தர்ஶனம் ஶோபதே, ஸ்வபர்வதநதீநிபாவஃ; ப்ரதமசகாரஃ-அப்யர்தகஃ ப்ராதான்ய ஸூசகஃ; த்விதீயசகாரஃ துஸப்தார்தகஃ; ததாசதவதர்ஶனாத்து புரவாஸாதப்யதிகம்மய்யே இத்யந்வயஃ, ஸீதாதர்ஶனேந சித்ரகூடாதி தர்ஶனம் புரவாஸாததிகம், அதோவநவாஸ ஏகாந்த போகாஸ ஹேதுரிதி பாவஃ. ... (ச)

(சு) ரா-அ-சுந்-கூ.

http://acharya.org

மூ.—பஞ்சவர்தூதனுய்ப் பாரதங்கைசெய்து'
நஞ்சுமிழ்நாகங்கிடந்த நற்பொய்கைபுக்கு
அஞ்சப்புணத்தின்மேற் பாய்ந்திட்டருள்செய்த [டிப்பற.
அஞ்சனவண்ணனைப்பாடிப்பற யசோதைதன்சிங்கத்தைப்பா

அவ;—அஞ்சாம்பாட்டு. க்ருஷ்ணவதாரத்தில் போருகிறார்.

ஸ்வா;—(பஞ்சவரித்யாதி) தர்மபுத்ராதிகளுக்குத் தூதனுய். இவர்களைவரிலும் இவனை ஏவ உரியரல்லாதாரில்லை போலே. தூதனுகவேணுமென்றிறே அவதரித்ததும்*. இன்னும் தூதனைனின்ற பின்பிறே அவதாரம் நிலைநின்றது. தூது விட்டு வருமளவும் பார்த்திருந்த குறைதீர்ந்ததும். (ஆய்) தூதக்ருத்யம் வந்தேறியாய்த் தோன்றுகையன்றிக்கே ஸ்வாபாவிகமாய் வந்தபடி. பத்

வ்யா;—அஞ்சாம்பாட்டு. (பஞ்சவர் தூதனுய்) தர்மபுத்ராதிகளைவர்க்குந் தூதனுய். இவர்கள் ஐவரிலும் இவனை ஏவவுரியரல்லாதார் இல்லைபோலே காணும். (தூதனுய்) ஸர்வாதிகனுனதான் கழுத்திலே ஒலைகட்டித்தூதுபோகிறவிடத்தில் புரையற்றிருந்தபடி; இது தன்னைப் பெரும்பேறுகவிறே இவன்றன் நினைத்திருப்பது. (க) "இன்னும் தூதனைன நின்றான்" என்கிறபடியே - "பாண்டவதூதன்" என்கிறப்ரவித்திபெற்ற பின்பிறே பாரில்கால்பாவித்தரித்துநின்றது. (பாரதம்கைசெய்து) "பத்தூர், ஒருர்" என்றுப்

அரு;—அஞ்சாம்பாட்டு. (பஞ்சவரித்யாதி) பாண்டவதூதனுயென்னுதே "பஞ்சவர்" என்றதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்துகொண்டு ஈடுபடுகிறார் (இவர்களித்யாதி). (உரியரல்லாதார்) என்றது-அர்ஹரல்லாதாரென்றபடி. "தூதனுய்" என்றவிடத்தில் தூதனுகாதவன் தூதனுனுனென்றுதோன்றுகையாலே அத்தைக்காட்டா நின்றுகொண்டு தாத்பர்யமருளுகிறார் (ஸ்வாதிகனித்யாதி). "ஆய்" என்றதாலே தானே தூதபாவத்தை விரும்பிக்கொள்ளுகை தோன்றுகையால் இதுபுருஷார்த்தமென்று தோன்றுமென்னுமத்தைக்காட்டுகிறார் (இதுதன்னையித்யாதி). இதற்கு ப்ரமாணம் (இன்னும் தூதனித்யாதி). மேற்ற பாசுரத்தில் "நின்றான்" என்றதினர்த்தம் (பிறந்தவித்யாதி). "தூதனுய் பாரதம் கைசெய்து" என்ற சேர்த்தியாலே தெளத்யம் புத்த ஹேதுவாகத் தோன்றுகையால் அத்தை விரோதமாக வருளுகிறார் (பத்தூரித்யாதி).

(க) தி-மொ-உ-உ-கூ.

http://acharya.org

தூர், ஒரூர் பெருமையாலே யுத்தோற்முகனைப்போந்து கையு மணியும் வகுத்து நின்ற பகூபாதத்தாலே "பாரதம் கைசெய்து" என்கிறது.

(நஞ்சுமிழ்நாகம் கிடந்த நல்பொய்கைபுக்கு) (க) "சலங்கலந்த பொய்கை" என்னும்படியிறே நஞ்சையுமிழ்ந்து பசுக்கள் தண்ணீர் குடியாதபடி பண்ணிற்று. (நல்பொய்கைபுக்கு) பண்டு நல்லதண் ணீராகையாலேநல்பொய்கையென்கிறது. அதுக்குள்ளேகுதித்து, அது கிளம்பின வளவிலே, அதின் தலையிலே பாய்ந்து. நீருக் குள் கிளம்பின பாம்பின் தலையிலே பாயும்போது தானும் நீருக் குள்ளே நின்றுல் பாயப்போகாதிறே. ஆயிருக்கக் கரைமரத்திலே நின்று பாய்ந்தாப்போலேயிறே அதன் தலையிலே அதஞ்சும் படி யாகவிறே உடலே முறுக்கி அதின் தலையிலே பாய்ந்திட்டிளைப்பித்

போலே சொன்னவிடத்தில் அவர்கள் ஒன்றுக்கும் இசையாமை யாலே, "ஆனல், யுத்தத்தைப் பண்ணி ஜயித்தவர்கள் பூமியாளுங் கோள்" என்று அவர்களே யுத்தத்திலேபொருத்திப்போந்து, பாண்டவர்களுக்காய் நின்று, பாரத ஸமரத்தில் கையுமணியும் வகுத்து யுத்தத்தை நடத்தி.

(நஞ்சுமிழ்நாகங்கிடந்த நற்பொய்கைபுக்கு) அருகணைந்தவ்ரு ஷங்கள் பக்ஷிகளெல்லாம் பட்டுவிழும்படி விஷத்தை யுமிழா நின்ற காளியனுகிற ஸர்ப்பங்கிடந்த * நச்சழல் பொய்கையிலே புக்கு. "நற்பொய்கை" என்றது - "நல்லபாம்பு, நல்லகருப்பு" என்பாரைப்போலே விபரீதலக்ஷணை. அதவா, காளியன் ப்ரவே சிப்பதுக்கு முன்புத்தை படியையிட்டுச் சொல்லிற்றுகவுமாம். (அஞ்சப் பணத்தின்மேல் பாய்ந்திட்டருள்செய்த) அப்பொய்கை யைக் கலக்கி, காளியன் க்ருத்தனுய்த் தலையெடுக்கும்படிபண்ணி, பின்பு அவனஞ்சும்படியாக அவன் பணங்களின்மேலே சென்று

நாகமென்ற போதே நஞ்சுண்டாயிருக்க, "நஞ்சுமிழ்" என்று விசே ஷித்ததுக்கு ப்ரயோஜநத்தை யருளிச்செய்துகொண்டு, இப்படி நச்சுப்பொய் கையை நல்லதென்னலாமோ வென்ன, அத்தை யிரண்டு வகையாலே காட் டினுர் (அருகணைந்த வென்று தொடங்கி சொல்லிற்றுகவுமா மென்று மள வும்). அஞ்சும்படி பணத்தின்மேலே பாய்ந்திருக்கையும் அப்போதே அருள் செய்கையும் கூடாமையால் அவற்றை உபபாதிக்கிறுர் (அப்பொய்கையையித் யாதி). ... ... (கு)

http://acharya.org

பெரியாழ்வார்திருமொழி, கூ-ப,கூ-தி,சூ-பா, முடியொன்றி. எகூக

மூ.—முடியொன்றி மூவுலகங்களு மாண்டின்
னடியேற்கருளென் றவன்பின்றொடர்ந்த
படியில்குணத்துப் பரதாழ்வான் [டிப்பற.
றடிநிலையீந்தானேப்பாடிப்பற வயோத்தியர்கோமானேப்பா

துப் பின்னையிறே அதுக்கருள் செய்தது; அதுக்குப் பின்பிறே ஸ்வாபாவிகமான நிறம் தோன்றினதும். (அசோதை தன் சிங்கம்) தேவகி சிங்கமென்பதிலும் தாங்களறிந்த பிறப்பிலே பாடிப்புகழுமதே நல்லது. ... . (நி)

குதித்து நின்றுடி அவனையிளைப்பித்து, (க) "கூவாதூதெனா வ்ரதஃ வ்ரஸீஃ-ச்ருபாமாத்ரமநோவ்ருத்திஃப்ரஸீதமே" என்றும் (உ) "ஹதஸ்ரிகூர்வ்ரஜீயதிரிழ-பர்த்ருபிஷூப்ரதீயதாம்" என்று அவனும் அவனுடைய ஸ்த்ரீகளும் ஶரணம் புகுந்தபின்பு அவன் ப்ராணன் பெற்றுப்போம்படி க்ருபை பண்ணினை. (அஞ்சனவண்ணனேப்பாடிப்பற) இப்படி ஶரணகதரக்ஷணம் பண்ணுகையாலே அஞ்ஜநம்போன்ற தன்திருமேனிநிறம் ப்ரகாசிக்கும்படி நின்றவனைப் பாடிக்கொண்டுபற. (அசோதைதன் சிங்கத்தைப்பாடிப்பற)யசோதைப்பிராட்டி சிராட்டிவளர்க்கையாலே ஸிம்ஹக்கன்று போலே செருக்கியிருக்கிறவனைப் பாடிப்பறவென்று எதிரியைப் பார்த்து நியமிக்கிறாள். .... (நி)

அவ;—ஆரும்பாட்டு(முடியித்யாதி). சக்ரவர்த்திக்கு சாஸ்த்ரார்த்தங்கள் பண்ணின அன்று நாயிறுபாடு, ராஜகுலத்திலுள்ளாரும் பௌரஜாநபதமும்புரோஹிதரான வஸிஷ்டாதிகளும் எல்லாரும் திரளவிருந்து "பெருமாள் காடேறப்போனார், சக்ரவர்த்தி துஞ்சினன்;நாடுஅராஜகமாய்க்கிடக்கவொண்ணாது"என்றுதன்னை முடிசூட்டுவதாக மங்களாவஹமான தூர்யகோஷத்தையும்பண்ணிக் கொண்டிருக்க, அந்தத்வநிகேட்டபோதே கனக்க நோவுபட்டு,

---

அரு;—ஆரும்பாட்டு. (முடியித்யாதி). தாயான கைகேயி ஸ்ரீபரதாழ்வானுக்கென்று ராஜ்யத்தை வாங்கிப் பெருமாளைக் காடேறப் போக்விட்டிருக்க, ஸ்ரீபரதாழ்வான் ராஜ்யத்தை ஆளாதே பின்தொடர்வானென்னென்ன, அதுக்கு ஹேதுவை விஸ்தரேண உபபாதிக்கிறார் (சக்ரவர்த்தீத்யாதி). தம்முடைய பாரதந்த்ர்யத்தை நோக்கிக் கொள்ளவேண்டிப் பின்தொடர்ந்தானென்று கருத்து. (நாயறுபாடு)-உதயகாலம். எல்லாரும் கூடி முடி சூட்டவேணு

(க) வி-பு-இ-எ-எ0. (உ) வி-பு-இ-எ-

http://acharya.org

வ்யா:—

(க) "விஜயாவஹ ஹாரியை ஜயஹேதவ-ரோஹிதஸ்ய - விலரோ
பஸபாமத்யே ஜகர்ஹேச புரோஹிதம்" என்கிறபடியே தன்னைப்
ருமையெல்லாம்தோற்றும்படி திரளிலேவந்து, "ஒரு திரளாக
விருந்து என்னுடைய ஸௌஷத்வத்தை அபஹரிப்பதே!" என்று
பெறுமிடறுசெய்து கூப்பிட்டு, (உ) "நிபராதிகஸ்ய ஹவிஷோவாய
யேச - நியமாதிக்ரமம் ரஹஸிபோதயேத்" என்கிற க்ரமமும்
பாராதே, புரோஹிதனை வஸிஷ்ட்ட பகவானையும் "அழகிதாக
இக்குடிக்கு முன்னேடிஹிதம்பார்த்தாய்" என்று அத்திரளிலே
கர்ஹித்து,

(கூ) "ராஜ்ஞோஹஜ்ஞாராஜ்யஸ்யச வகுஸிஹாஹல்வி! கயம
ஸ்மாஜ்ஞாதெராஹவெராஜ்யாவஹாரகஃ- ராஜ்யஞ்சாஹஞ்சராம
யாபஹாரகஃ" என்று "ஒருவருக்கு இரண்டுவஸ்து சேஷமானால்
ஸ்யதர்மம் வக்துமிஹார்ஹஸி! கதம்தசரதாஜ்ஜாதோ பவேத்ராஜ்
ஒன்றை ஒன்று நிர்வஹிக்குமோ; ஆனல் ராஜ்யன்தான்என்னையாண்
டாலோ, 'நாடுஅராஜகமாய்க்கிடக்கவொண்ணுது' என்கிறவித்தை
யேபார்க்குமித்தனையோ? இதுக்குவிஷயபூதனனஎன்னையும்பார்த்
துவார்த்தை சொல்லவேண்டாவோ, அவர் பொகட்டுப்போனராஜ்
யத்தை அபஹரித்தால், அவரைப்பிரிந்த வருத்தம் முடிந்தவன்
வயிற்றிலே பிறந்தவனும்படி யெங்குனே நான்" என்று சொன்ன
வாறே; "ஆனல் செய்யவடுப்பதென்" என்று அவர்களெல்லாரும்
மென்றிருக்க, ப்ரலாபம் பண்ணுகைக்கு ஹேதுவேதென்னவருளுகிறார் (தன்
னுற்றுமையித்யாதி), "வி" என்ற உபஸர்காத்தம் (பெருமிடறு செய்து)
என்றது. "ஸபாமத்யே" என்றதுக்கு வ்யவஹாத்யம் (நியமாதிக்ரமமித்
யாதி). வஸிஷ்ட்ட மென்னுதே, "புரோஹிதம்" என்றதுக்குத் தாத்பர்யம்
(அழகிதாகவித்யாதி). (முன்னேடி) மேல்வரும் கார்யம் விசாரித்து.
குடிப்ராப்தராயிருக்க, ப்ரலாபிக்கைக்கும், புரோஹிதரை கர்ஹிக்கைக்
கு ஹேதுவேதென்ன, தம்முடைய அப்ராப்தத்தையைச் சொல்லுகிறரென்
கிறார் (ராஜ்யஞ்சேத்யாதி). "ராமஸ்ய" என்கிற ஷஷ்டீ ஸ்வஸ்வாமிபாவ
ஸம்பந்தத்தைச் சொல்லுகிறதென்று தாத்பர்யமருளுகிறார் (ஒருவருக்குத்
யாதி) தர்மம் வக்துமிஹார்ஹஸி" என்றதுக்குத் தாத்பர்யமருளுகிறார் (ஆன
வித்யாதிலோக்யத்ரயத்தாலே), (இதுக்கு) என்றது- அராஜகமென்கிறசெலவுக்
கென்றபடி. "கதம் தசரதாத்" இத்யாதிக்குபாவமருளுகிறார் (அவரித்யாதி).

(க) ரா-அ-அஉ-கo. (உ) ஸுபஸ்தம்பதர்பம். (கூ) ரா-அ-அஉ-கஉ.

http://acharya.org

பெரியாழ்வார் திருமொழி, கூ-ப, கூ-தி, [illegible] எகாத

ஸ்வா;— ஆறும்பாட்டு. (முடியொன்றி) முன்பே
யாகாமல் ஒரு விக்கிரமமறத்திருவடிகளிலே சரணம் புகுந்த பிரபாவம் சொல்லுகிறது. முன்பு விக்கிரகத்துக்குஹேது என்னுடைய பாபமாதலால் நான் "என்னை" எனக்குள்ளவளவாலே காரணமதுவாக்கி" "அதனாலே" ஐயர் உமக்குத் தக்கபோன ராஜாவன்றே [illegible] ஞாநமதிகளை நோக்கிப்போரீர். [illegible] மதிகளை யன்றே நோக்குகிறேன்" என்றாப்போலே அவனை ஒருளிச்செய்ய, "ஐயருமக்கு. உமக்குப் பின்பன்றே நான்" [illegible] வேயோ, உம்முடைய சிஷ்யனுமன்றே [illegible] சிஷ்யர் நீரேயன்றே (க) 'ஹராதி-ஹ்ருஷீவஹ-ப்ராதஸ்சிஷ்யஸ்ய' என்கிற

இவன்றன்னைக்கேட்க, "நாமெல்லாரும் கூடப்போய் பெருமாள் திருவடிகளிலே விழுந்து அவரை மீட்டுக்கொண்டுவந்து திருவபிஷேகம் பண்ணுவிப்போம்; வாருங்கோள்" என்று எல்லாரையும் கூட்டிக்கொண்டு திருச்சித்திர கூடத்திலேபோய், பெருமாள் திருவடிகளிலே தன்னார்த்தியை முன்னிட்டுச் சரணம்புகுந்து விண்ணப்புஞ்செய்த ப்ரகாரத்தைச் சொல்லுகிறது.

வ்யா;— (முடியொன்றி) முடியைத்தவிர்ந்து சடையைப் பூணைந்து நாட்டை விட்டுக் காட்டிலே யெழுந்தருளின தேவரீர், இக்காட்டையும் தாபஸவேஷத்தையும் விட்டு நாட்டிலே திருவயோத்தியிலே யெழுந்தருளித் திருமுடிசூடி. (மூவுலகங்களுமாண்டு) (உ) "ஏதாவதொரு விநாயோக யோகஸ்யாந்தாயவதிஷ்டி - த்ரைலோக்யமபிநாதேந யோகஸ்யாந்தவத்தரம்" என்கிறபடியே மூன்று லோகத்தையும் ஸநாதமாக்கியாண்டு. (உண்டியேற்கருளென்றவன்பின்றொடர்ந்த) (க) "ஹராதி-ஹ்ருஷீவஹ ஹ

"மூவுலகங்களுமாண்டு" என்றால் முடிசூடிகை அர்த்தஸித்தமன்றே, முடியொன்றி யென்று சொல்ல வேணுமோ வென்ன, தாத்பர்யமருளுகிறார் (முடியையித்யாதி). இத்தால் ஸ்ரீபரதாழ்வானுக்கு முடிசூடிகைக்குப் பூர்வ பாவியான காட்டைவிட்டு வருகை முதலானவை யெல்லாம் ப்ரார்த்தியங்க ளென்று தாத்பர்யம் சொல்லிற்றாயிற்று. "அடியேற்கருளென்றவனுப்பின்தொடர்ந்தவனுய்" என்று சப்தார்த்தம் விவரித்து, ப்ராதாவாயிருந்தவர் "அடியேற்கு" என்றதற்கு ப்ரமாண பூர்வகம் தாத்பர்யத்தையருளுகிறார் (ப்ராதரித்யாதி). (தேவரீரோடே) என்றது-தேவர் ஸந்நிதியிலே யென்ற

(க) ரா-அ கo சு-கஉ. (உ) ரா அ-உ-கங.

http://acharya.org

வளவேயோ? [ஹாவஹ்ய]-தாஸஸ்ய] உம்முடைய வடியானன்றே அடியேன். 'ராஜ்ஞோ ஹஜ்ஞாஹவ்ய]-ராஜ்யஞ்சாஹஞ்சராமஸ்ய' என்றன்றே என்பக்கருதி" என்ன; "உமக்குத்தனியே ஒரு ப்ரதி பத்தியுண்டோ, ஐயரேவினதொழிய" என்றவிளவிலே "என்னுடைய அப்யபரதையைப் பொறுத்து மீண்டெழுந்தருளீர்" என்று பின் தொடர்ந்துவந்து பரதநம்பியானவன் ஶரணம்புக.

"உம்முடைய மநோரதத்தாலே தம்பி யென்றீராகில் தமையன் சொன்னத்தைச் செய்யும். ஶிஷ்யனென்றீராகில் ஆசார்யன் சொன்னத்தைச் செய்யும். தாஸனென்றீராகில் நாயன் சொன்னதைச் செய்யும். இப்போதருளவேணு மென்றீரே; ஶரணாகத ராணீராகில் ஶரண்யன் சொன்னத்தைச் செய்யும்" என்று சிலங்யாயங்களை அருளிச்செய்து காட்டில் இவரை ரமிப்பித்திறே திருவடி நிலைகொடுத்தது.

இவரும் இதுவே நமக்குப் புருஷார்த்த மென்றுகைக்கொண்டு பின்பிறே * படியில் குணத்துப்பரதனம்பியாய்த்ததும். படியில் குணமென்றது-பித்ருவசநநிர்தேசத்திலே நின்றவருடையவும், (க) "வீதபூகம் நொவலகஷ்ய-பித்ருத்வம் நோபலகஷயே" என்றவரு வஹ்ய] பூவலாஷ்கூதி-ஷ்ஹ்வி-ப்ராதுஶ்ஶிஷ்யஸ்ய தாஸஸ்ய ப்ரஸாதம்கர்து மர்ஹஸி." என்று "ப்ராதாவாய்க் கூறுகொள்ள இருக்கிறவனன்றிக்கே, அகிலரஹஸ்யமும் தேவரீரோடே அதிகரிக்கையாலே ஶிஷ்யனுய், அவ்வளவுமன்றிக்கே க்ரயவிக்ரயார்ஹனும் படி உமக்குதாஸனுயிருக்கிறவெனக்குப்ரஸாதத்தைப்பண்ணியருளவேணும்" என்று அர்த்தித்து, பின்னே சென்று அநுவர்த்தித்த. (படியில்குணத்துப் பரதனம்பிக்கு) "இக்குடியில் மூத்தாரிருக்க இளையார் முடிசூடியறிவாரில்லே" என்ற குலமர்யாதையை நோக்குகையாலும், ஸ்வாதந்த்ர்யபீதியாலே முடிசூட வெருவி, தன்ஸ்வ

படி. (பின் சென்றநுவர்த்தித்த) என்றது-பெருமான் திருவுன்னத்தைப்பின் சென்றநுவர்த்தித்த வென்றபடி. "படி" என்று - உபமாநமாய், "இல்" என்று-இல்லாமையாய், "முடியொன்றி" இத்யாதியெல்லாம் கடர்ஷித்த நிருபமத்வத்துக்கு ஹேதுக்களை யருளிச்செய்கிறார் (இக்குடியிலித்யாதி). (வெருவி) பயப்பட்டு.

http://acharya.org

டையகுணங்களுடன் மொப்பன்றென்கிறது. திருவடி நிலைகளைப் ப(ஹ)
ரித்தபின்பிறே அடிசூடுமரசாய், பரதனுப்த்ததும். இவற்றுலேயிறே
பூர்ணனுப்த்ததும். ஸ்ரீஸுத்ருக்க ளனைவோரும்இனையபெருமாளை
ப்போலே(க) "நவாஹமி - கசாஹம்" என்ற தினைவாலும் வக்த
பூர்த்தியென்னவுமாம், இதுதான் உசாரவிவரணமிறே. (அயோத்

ருபதிஸ்த கோக்குகையாலும், ஆர்த்தியோடே திருவடிகளிலேவந்து
விழுந்து "மீண்டு எழுந்தருளி திருவபிஷேகம் பண்ணியருளவே
ணும்" என்று அர்த்திக்கையாலும், ஒப்பில்லாத குணத்தையுடை
யனை ஸ்ரீபரதாழ்வானுக்கு.

(அன்றடிநிலையீந்தானை) அவன் ஆர்த்தனுய் நிற்கிற வக்காலத்
திலே, "நீசொல்ல நாம் இப்போது மீண்டோமாகில், நாம் ஐயர்
சொன்னதுசெய்யாமல் ராஜ்யஸ்ரத்தையாலே மீண்டோமாவோம்;
நீ நம்மை மீட்டுக்கொண்டு போனுயாகில், ஸ்ரீபரதாழ்வான் இரண்
டுஞ்செய்ய வல்லனுயிருந்தான், -முன்பு, கீழோலைவைத்துத்தாயைக்
கொண்டு ராஜ்யத்தைவாங்கித் தமையனைக் காடேறப்போகவிட்
டான்; இப்போது, லோகாபவாதம் முதிர்ந்தவாறே பின்தொ
டர்ந்துசென்று கண்ணீப்பிசைந்து காலிலேவிழுந்து மீட்டுக்கொ
ண்டுவந்தா னென்னும் அவத்யமும் உனக்கு வரும்; ஆனபின்பு,
உன்னை ஸ்வதந்த்ரனுக்கி வார்த்தை சொன்னுர் முன்னே, உன்ஸ்வ
ரூபாநுரூபமான பாரதந்த்ர்யத்தைப் பெற்று நீபோ" என்று,
அவன் நிர்ப்பந்தியாதபடி வார்த்தைசொல்லி யிசைவித்து, (உ)
"மரவடியைத்தம்பிக்கு வான்பணையம்வைத்து" என்கிறபடியே
அவன் ஸ்வாதந்த்ர்யபயமெல்லாம் போம்படியாகவும், "மீண்டு
எழுந்தருளுவர்" என்னுமதுக்கு விஸ்வாஸமாகவும் திருவடிநிலை
களைக்கொடுத்து * அடிசூடுமரசாக்கி விட்டவனைப் பரடிப்பற.

---

* மூவுலகங்களுமாண்டு அடியேற்கருள் " என்று ப்ரார்த்தித்தவர்க்கு
அப்படிச்செய்யாமல் அடிநிலையைக் கொடுக்க ப்ரஸக்தியேதென்ன, அத்தை
விசதமாக வருளுகிறர் (அவனுர்த்தனுயித்யாதி). (கீழோலை வைத்து) என்
றது - மாதுலக்ருஹத்திலிருந்து ரஹஸ்யமாகப் பத்ரிகையையனுப்பி யென்ற
படி. (வான்பணையம்) என்றது - மஹாவிஸ்வாஸ ஹேதுவென்றபடி. மூடி

(க) ரா-அ-இகு-ங்க. (உ) சு-கூ-க

http://acharya.org

மூ.—காளியன்பொய்கை கலங்கப்பாய்ந்திட்டவன்
நீண்முடியைத்திலும் நின்றுநடஞ்செய்து
மீளவவனு க்கருள் செய்தவித்தகன்
தோள்வலிவீரமேபாடிப்பற தூமணிவண்ணனேப்பாடிப்பற.

தியர் கோமானே) பரதவ்யாஜத்தாலே திருவடி நிலைகள்தானே ராஜ்யம்செய்கையாலே திருவடிநிலையிருந்தவன்றன்னையே அயோத்தியைக்கு ராஜாவென்னுதல்; பின்புதிருவபிஷேகம் செய்கையாலே கோமானென்னுதல். .... (சு)

ஸ்வா;—ஏழாம்பாட்டு. (காளியனித்யாதி) இதுவும் நஞ்சுமிழ்நாகமென்ற பாட்டோடேசேர்த்தி. பொய்கையில் கிடந்த

(அயோத்தியர் கோமானேப் பாடிப்பற) ஸ்ரீபரதாழ்வான் முடிசூடாமல் அடிசூடிப்போகையாலே திருவயோதனையிலுள்ளார்க்குத்தானே நிர்வாஹகனானவனேப் பாடிப்பறவென்று எதிரியைப்பார்த்துச் சொல்லுகிறாள். ... . (சு)

வ்யா;—ஏழாம்பாட்டு. (காளியன்பொய்கை) வெறும்புறத்திலே "காளியன்பொய்கை" என்னவமையுக்காணும் அதின்க்ரௌர்யத்துக்கு; "பாம்புப்பாழி" என்னுமாபோலே. அணுகினஸ்தாவர ஜங்கமாதிகளெல்லாம் அழலாலேபட்டு விழும்படியிறே பொய்கையில் விஷத்தினுடைய க்ரௌர்யமிருப்பது. (க) "ஆயிரவாய் நச்சழல் பொய்கை" என்னக்கடவதிறே. (கலங்

ருட்டாமல் காடேதவெழுந்தருளினவரை "அயோத்தியர் கோமான்" என்னக்கூடுமோ வென்ன வருளுகிறார் (ஸ்ரீ பரதாழ்வானித்யாதி). ... (சு)

அரு;—ஏழாம்பாட்டு. (காளியனித்யாதி) "கலங்கப்பாய்ந்து" என்று துஷ்கரதை தோன்றச் சொல்லவேண்டுமிடத்தில் "நஞ்சுமிழ்நாகம்" என்றுப் போலே விசேஷிக்கவேண்டியிருக்க, "காளியன் பொய்கை" என்றுலகமையுமோ வென்னவருளுகிறார் (வெறும்புறத்திலேயித்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே). ஆனால் பாம்பின் பொய்கையென்னுமல், "காளியன் பொய்கை" என்று விசேஷிப்பா னென்னென்ன வதுக்குக் கருத்தருளிச் செய்கிறார் (அணுகினவித்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே). (க) "யதூபஹிதமபி நாநாவிதைர்மஹாவிதைக ஸீஷாவ்யதிரிதரவஹிர்ணயமோஷ்டிரவாவிதேர்-யத்யச்சிரோநாமதேங்கஸாதஸரீர்ஷஸ்தத்தம்ம மர்தகலதண்டத ரோவக்க்ரிபாதைர்" என்ற ப்ரமாணமிருக்கையாலே (ஆயிரவாய்) என்றது, ஒன்று பத்தாக க்ரௌர்

http://acharya.org

காளியன்நெஞ்சுகலங்கும்படிகளம்பினதலையிலேபாய்ந்து,தலையைந்
திலும் நின்றுநடித்து,அவன் ஶரணம்புக்கவாறேஅவனுக்குப்ராண
னைக்கொடுத்து, ''ஸமுத்ரத்திலே போய்க்கிட'' என்ற ஸாமர்த்ய
த்தை யுடையவனுடைய. (தோள்வலிவீரமே) மந்தரபர்வதத்தை
கப்பாய்ந்திட்டு). (க) ''காளியன் தடத்தைக்கலக்கி'' என்கிறபடி
யே அப்பொய்கைகலங்கும்படி ஓடிச்சென்று குதித்து. (அவனித்
யாதி) பொய்கையைக் கலக்கினவாறே அதுக்குள்ளுக் கிடக்கிறவ
வன் அதிக்ருத்தனாய், தலையையெடுத்து ஆகாசத்திலே கோபத்தா
லேகிளர்ந்துபணங்களை விரித்துக்கொண்டுநிற்க, அப்பணங்களின்
மேலே ஏறிஐந்துபணங்களிலும்மாறிமாறிநின்று க்ருத்தஞ்செய்து.
(மீளவவனுக்கருள்செய்தவித்தகன்) (உ) '' கிம்வதிநஶி
ரொதீரவரோஹெயுஷ ஹுஉத்ஸொணிதம் - தம்ப்ரபிந்நகிரோக்ரீ
வமாஸ்யேப்யஸ்ருதசோணிதம்'' என்கிறபடியேதலைகளும் கழுத்
தும் கிரிந்து வாய்களாலே ரத்தம் சொரியும்படி அவன் இளைத்து,
தன்னுடைய ப்ராணன் பெறுகைக்காகச் சரணம்புகுந்தவாறே,
முன்பு அவனைக் கொல்லநினைத்த கோபத்தைவிட்டு, அவன் ப்ரா
ணன் பெறும்படி, மீண்டு அவனுக்கு ப்ரஸாதத்தைப்பண்ணின
விஸ்மயநீயனைவனுடைய. விஸ்மயநீயத்வமாவது -, முன்பு,
கோபத்துக்கு விஷயமாகி முடிக்கத்தேடின வவன்றன்னையே
ப்ரஸாதத்துக்கு விஷயமாக்கி ரக்ஷித்த ஆஶ்சர்யம். (தோள்வலி
வீரமே பாடிப்பற) இப்படியிருக்கிறவனுடைய, (க) ''பாம்பாலாப்
யம் தோன்றச்சொன்னபடி. பொய்கையிலே புக்குக்கலக்கும்போது நீரில்
நின்று பணத்தின்மேல் நர்தநம் பண்ணக்கூடாதே யென்னும் சங்கையைப்
பரிஹரியாநின்று கொண்டு சப்தார்த்தமருளுகிறார் (பொய்கையையித்யாதி),
''நீள்'' என்று விசேஷித்ததுக்குப் பலிதார்த்தம் (அதிக்ருத்தனென்றுதொட
ங்கி நிற்க வென்னுமளவும்), தூற்றென்றுக்கும் (ஐந்திலும்)என்றது உபலக்ஷ
ணம். (தத்தந்மமர்த) என்றதைப்பற்ற (மாறிமாறி) என்றது.

மூடியும்படி பணங்களில் நர்த்தம் செய்தவன் மீளவருள் செய்கைக்கு
ஹேதுவையருளிச் செய்யாநின்றுகொண்டு, அதுவிஸ்மயமானபடியை உபபா
திக்கிறார் (தம்ப்ரபிந்நேத்யாதிவாக்யத்தாலே). நடஞ்செய்தவனுடைய தாள்
வலி யென்ன வேண்டியிருக்க, தோள்வலியென்றதுக்குக் கருத்தென்னென்
ன வருளுகிறார் (இப்படியித்யாதி). (ஈபெடாதே) என்றது-அகப்பாட்டுக்லே

(க) . (உ) வி-பு-டி-கஎ-சஎ. (ங) பெரியதிருவ-கஅ.

http://acharya.org

மூ.—தார்க்கிளந்தம்பிக் கரசிந்துதண்டகம்
தூற்றவள்சொற்கொண்டு போகிதுடங்கிடைச்
சூர்ப்பணகாவைச் செவியொடுமூக்கவள் [பற.
ஆர்க்கவரிந்தானைப் பாடிப்பற வயோத்திக்கரசனைப் பாடிப்

வாஸுகிசூழ்ந்தாப்போலே திருமேனிமுழுக்கச்சுற்றின நாகத்தின் தலையிலே நிற்கச்செய்தே சுற்றுவிடுவித்துத் தூக்கிப்பிடித்தெடுக் கையாலே தோள்வலியென்கிறது. காளியன் போனபின்பு பசுக் களுக்குமிடையர்க்கும் விரோதிபோகப்பெற்றதால் தூய்தான நீல ரத்நம்போன்ற திருமேனிபுகர்பெற்றபடி. ... . (எ)

ஸ்வா;—எட்டாம்பாட்டு. (தார்த்யாதி) இதுவும் அடிநிலை

புண்டு'' என்கிறபடியே காளியன் தன்னுடலாலே நெருக்கச் சுற் றிக்கட்டினவிடத்திலும்அதிலீடுபடாதே உதறிப்போகட்டுவாலம் பிடித்துத்தூக்கிமேலே நின்றுடின தோள்வலியையும் வீரப்பாட் டையும் பாடிப்பற. (தூமணியித்யாதி) காளியனுக்கு ப்ராண னைக்கொடுத்துத் தூரத்தி யோட்டிவிட்டு, விஷஜலமான பொய்கை யை அம்ருதஜலமாம்படி கடாக்ஷித்து, பசுக்களும் இடையரும் மூன்றுபோலே தண்ணீர்குடிக்கும்படி பண்ணுகையாலே, பழிப் பற்ற நீலரத்நம்போலே திருமேனியின் அழகுவிளங்கும்படி நின்ற வனைப் பாடிப்பற, என்று ப்ரதிகோடியானவளைப்பார்த்து நிய மிக்கிறாள். ... ... (எ)

வ்யா;—எட்டாம்பாட்டு. (தார்க்கிளந்தம்பிக்கரசிந்து) அடி

யொதே யென்றபடி. (வாலைப்பிடித்துத்தூக்கி) என்றதுக்கு நடம் செய் யும்போது வாலாலே மீனவந்து திருவடிகளைச் சுற்றுமலிருக்கைக்காகவென்று கருத்து. இத்தால் இந்தத்தோள்வலியாலே நின்று நடஞ் செய்யலாய்த் தென்று திருவுள்ளம். (வீரப்பாட்டையும்) என்றது-அத்தலையோடும் அவி க்ருதனுயிருக்கையென்கை. காளியமர்தநம் பண்ணினபோது ''தூமணி வண் ணன்'' என்றதுக்கு ஹேது பூர்வகமர்த்தமருளுகிறார் (காளியனுக்தியாதி).

அரு—எட்டாம்பாட்டு. (தார்க்தியாதி) ''தார்க்கு''-பட்டாபிஷிக்தனு க்கர்ஹமானமாலைக்கு. ''இளம்'' - அப்ராப்தனை ''தம்பிக்கு''- ஸ்ரீபரதாழ் வானுக்கென்று சப்தார்த்தம் திருவுள்ளம்பற்றி, அப்ராப்தனென்கைக்கு ஹே துவையும், அப்படிசொல்லுகைக்குப்ரஸக்திபண்ணுகைக்குகாலுஹேதுக்த

---

tirumurai.org

பெரியாழ்வார்திருமொழி, ஈ-ம, கூ-தி, அ-பா, தார்க்கு. எகூசு

யிற்தானென்றது பின்னுட்டுகிறபடி. "மாலியிட்டு ராஜ்யம் பண்ணப்ராப்தன் நீ" என்று வஸிஷ்டாதிகள் சொல்லச்செய்தேயும் இவ்வம்ஶத்தில்தமையனிருக்கத்தம்பிமார்மாலிபட்டு ராஜ்யம் பண்ணினாரில்லையென்று கெஞ்சிளகி ஸபாமத்யே கர்ஹித்துமறுத்தவனே ஒருப்யாயத்தாலே இசைவித்து, அவனுக்குப்பொருந்திய அரசைக்கொடுத்து. "தார்" என்று சதுரங்கபரிகரத்துக்கும் பேராய், அவர்கள் அபிஷேகம்செய்துளங்களே யாளவேணுமென்ன; கெஞ்சிளகிவரர்த்தை சொன்னனென்னவுமாம். அன்றிக்கே, "தார்"என்று மாலைக்குப்பேராய், அத்தாலே ராஜ்யத்துக்கு உபலக்ஷணமாய், "இளந்தம்பி" என்று பெருமாளுக்கு நேரேஇளையவனென்று காட்டுகிறது. (தண்டகநூற்றவள்) ராஜ்யத்தை விடுவித்து, தண்டகாரண்யத்திலே போகவிடக்கடவோமென்று விசாரித்தவள் சொல்

யிலே சக்ரவர்த்தி அநுமதி உண்டாகையாலும், பெருமாள் உடன்பட்டுப் போகையாலும், நாடு அராஜகமாய்க் கிடக்கவொண்ணாது, நீமுடிசூடவேணும்" என்று வஸிஷ்டாதிகளும் ராஜலோகாதிகளும் அர்த்திக்கையாலும் அபிஷேகம் செய்யலாவதொரு புடையுண்டாயிருக்க, "மூத்தவரிருக்க இளையார்முடிசூடி அறிவாரில்லை" என்கிற குலமர்யாதையை நினைத்து "மாலியிட்டு ராஜ்யம் பண்ணுகைக்கு நான் இளையவன், தமையனிருக்க எனக்கு முடி சூடப்ராப்தியில்லை" என்று மறுத்துத்திருச்சித்திரகூடத் தளவும்வந்து "மீண்டெழுந்தருள வேணும்" என்று அர்த்தித்த தம்பியான ஶ்ரீபரதாழ்வானுக்கு அநுகுணமாக அடிசூடுமரசைக் கொடுத்து.

(தண்டகநூற்றவள் சொல்கொண்டு போகி) "ராஜ்யத்தை விட்டு தண்டகாரண்யத்திலே போகவிடக் கடவோம்" என்று விசாரித்தவள் சொல்லைக் கைக்கொண்டுபோய். "கூற்றத்தாய்

என்றதுக்குமேலே பெருமாளே "அயேத்திக்கரசன்" என்று சொல்லுகையாலே அத்தோடுவிரோதியாமல் தாத்பர்யமருளுகிறார் (அதுகுணமாக வித்யாதி).

"தண்டகம்" என்றவநந்தரம் "விடக்கடவோம்" என்றத்யாஹரித்து "நூற்றவள்" என்றதுக்கு "தூல்" என்று ஶாஸ்த்ரமாய், அது விசாரரூபமாகையாலே லக்ஷணயா விசாரித்தவளென்று ஶப்தார்த்தம் விவக்ஷித்துத் தாத்பர்யம் காட்டுகிறார் (ராஜ்யத்தையித்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே). அடி

http://acharya.org

லே அங்கீகரித்துக்கொண்டு, வஸிஷ்டாதிகள் திருத்தாய்மார் நகர ஜநங்கள் சொலவைமறுத்துப்போனவன், "போகி" என்றது-போ யென்னுதல், போகிறவனென்று திருநாமமாதல்; அவள் சொன்ன வெல்லையன்றிக்கே, அவ்வருகும்போகவல்லவனென்னுதல்.

(நடங்கிடைச்சூர்ப்பணகாவை) க்ருத்ரிமரூபையான சூர் பணகிதான்வந்து தன்வடிவழகைக்காட்டி "என்னைவிஷயீகரிக்க வேணும்" என்ன, தம்முடைய பொருந்தாமைதோன்ற இளைய பெருமாளைக்காட்டி உபாலம்பிக்க, அவளும் அதுதன்னையறிந்து

சொல்லக் கொடியவனம்போன" என்றிறே கீழும் சொல்லிற்று. ஸ்ரீபரதாழ்வானேடே திருச்சித்திர கூடத்தளவும் சென்றவவிஷ் டாதிகள் தொடக்கமானோர், மீளுகைக்குடலாகச் சொன்ன வார்த் தைகளும் கேளாமல், இவள் சொன்னவார்த்தையைத் திருவுள்ளத் திலேகொண்டிறே ஸ்ரீபரதாழ்வானுக்கு அரசிந்து, அநந்தரம் தண் டகாரண்யத்தேற வெழுந்தருளிற்று.

(நடங்கிடையித்யாதி) காமரூபிணியாகையாலே ஸ்வவேஷத் தை மறைத்து அத்யந்தாபிமதமானதொரு ஸ்த்ரீவேஷத்தைக் கொண்டுவருகையாலே, நடங்கின இடையை யுடையளானசூர்ப்ப பணகையை. தன்னழகைக்காட்டி "என்னை விஷயீகரிக்கவே ணும்" என்று வந்தவளவில், பிராட்டியைக்காட்டி "நமக்கு இவ ளொருஸ்த்ரீயுண்டு, அங்கேபோ" என்று இளையபெருமாளைக் காட்ட, அங்கே சென்றவளவிலே, "நான் அவர்க்கு போஷ்யதனையி ருப்பாளொருத்தன், நீ இன்னம் அவர்தம்பக்கலிலேபோ" என்ன; இப்படி உபாலம்பிக்கையாலே அவள் அதிக்ருத்தையாய், பழைய

சூடுமாசிக்க வந்தாரமோ கைகேயிவார்த்தை கொண்டுபோனதென்ன, அத் தைப்பரிஹரிக்கிறார் (ஸ்ரீபரதாழ்வானேடேயித்யாதி). இத்தால் ஸ்ரீபரதாழ் வானுக்கு பாதுகாப்ரதாநம் பண்ணவந்தரமும் கைகேயிவார்த்தையே ப்ரதா நமாகக் கோலிப்போகையாலே இப்படிசொல்லலாமென்றுகருத்து.

"வ்ருத்தேயம்ராஜவம்ஸஸ்ய-வ்ருத்தமத்யாமஹோதரீ" என்றுசூர்பணகை யைச்சொல்லியிருக்க, "நடங்கிடை" என்றக்ருஸோதரியாகச்சொல்லக்கூடு மோவென்ன வருளிச்செர் (காமரூபிணியித்யாதி). ஸ்த்ரீத்வ சாபல்யத்தாலே காமபரவசையாய் வேஷங்கொண்டுவந்தவளைச் செவியோடு மூக்கரியப்ரஸக்தி [illegible] வருளிச்செர் (தன்னழகையித்யாதி). (இப்படி உபாலம்பிக்கை

http://acharya.org

க்ருத்தையாய், பழைய வேஷத்தைக்கொண்டு எடுத்துக் கொண்டுபோகப்புக்கவளவிலே, பெருமாள் திருவுள்ளத்தை நேராகக் கண்டு தம்மையும் கரணவத்சேஷமாகக்கண்டு அவள் செவியோடே மூக்கை, கதறிப்பதறியோடும்படி அறுத்தவனே. அறுத்தானென்னுதே "அரிந்தானே" என்கையாலே அரிகிறபோது உணர்த்தியில்லாமையும், பின்பு மிகுதிகாண உணர்ந்தமையும் தோற்றுகிறது. அன்றியே, ஆர்த்தல் - கர்வமாகில், அபிமத ஸித்தி பெற்றார் பாவனையும் தோற்றுமிறே. (க) "ஸ்ரீ-ணாவிகீர்ஷி-தருணவித்யாதி" (உ) "ஸ்ரீஹஸ்ய ஸுஷ்மிணோவாஹ-ராமஸ்யதக்ஷிணேபாஹ-ஃ". இதுஸாமாந்யாதிகரண்யமன்று. ஸாயுஜ்யம்.

அப்ராக்ருதமான ஜ்ஞாநஸக்த்யாதிகளே உபாதாநம் பேதிக்க மாட்டாதே; ப்ராக்ருதரையிறே பேதிக்கலாவது. பேதிக்கும் போது கார்யகாலத்திலே ப்ரேரகாதிகள் வேண்டுகையாலேஸாமாநாதி கரண்யம் வேண்டிவரும். அல்லாதபோது வையதிகரண்யமேயாய், விசேஷ்யபர்யந்தாவஸிதாநந்யாயத்தாலே வையதிகர்ண்யமேயிறே விதிப்பது. (அயோத்திக்கரசனே) இதுவும் மூன்று போலே. ... . (அ)

வேஷத்தைக்கொண்டு, எடுத்துக்கொண்டு போகப் புக்கவளவிலே, செவியோடே கூட மூக்கையும், அவள் கதறக்கதற அறுத்தவனே. (உ) "ஸ்ரீஹஸ்ய ஸுஷ்மிணோவாஹ-ராமஸ்யதக்ஷிணேபாஹ-ஃ" என்கிறபடியே இளையபெருமாள் கரணபூதராகையாலே அறுத்ததில் கர்த்ருத்வம் பெருமாளதாகச் சொல்லுகிறது. (பாடிப்பற) (அயோத்தியித்யாதி) ஸ்ரீபரதாழ்வான் முடிசூடாமையாலும், திருவடிநிலை கொடுத்துப் போருகையாலும், திருவயோத்யைக்குத்தானே ராஜதவாநவனைப் பாடிப்பற வென்னுமத்தை அவனே நியமிக்கிறாள். .... (அ)

யாலே) என்றது - இத்தப்ராரம்ப பரிஹாரார்த்தத்தை அநுபவிக்கையாலேயென்றபடி. "உபஜீவ்யநாலவ: - உபலம்பஸ்தவதபவ:" என்றிறே நிகண்டு. (எடுத்துக்கொண்டு போகப்புக்கவளவிலே) என்றது - பிராட்டி மேலே த்வரையோடே குதித்துக்கொண்டுபோனபோதென்றபடி. ஆர்வமென்றதினர்த்தம் (கதறக்கதற) என்றது. (அ)

(க) ரா-ஆ-கூ-சு. (உ) ரா-ஆ-கூ-சு-கூ.

http://acharya.org

மூ.—மாயச்சகட முதைத்து மருதிறுத்து
ஆயர்களோடுபோ யாநிரைகாத்தணி
வேயின்குழலூதி வித்தகனுய்நின்ற [பற.
ஆயர்களேற்றினேப்பாடிப்பற வாநிரைமேய்த்தானேப்பாடிப்

ஸ்வா;—ஒன்பதாம்பாட்டு. (மாயச்சகடமித்யாதி) கம்ஸன் வரவிட, மாயாரூபிகளாய் வந்த வலுவார்களை நிரஸித்து, (ஆயர்களோடுபோயாநிரைகாத்து) இடையரோடேபோய் வ்யாக்ராதிகள் வர்த்திக்கிறகாட்டிலுள் புகாமல் நாட்டில் மீளாமல் மேச்சலுள்ள விடங்களிலே போய் நின்று, பிரிந்துபோனவையும் வந்து

வ்யா;—ஒன்பதாம்பாட்டு. (மாயச்சகடமுதைத்து) (க) "கள்ளச்சகடம் கலக்கழியக்காலோச்சி" என்கிறபடியே காவலாகவைத்தவதிலே அஸுரர்கள் ஆவேசித்து நலியவருகையாலே "பாதகம்" என்று தோற்றுதபடிக்ருத்ரிமமான சகடத்தை, ஸ்தங்யார்த்தியாய் நிமிர்த்த திருவடிகளாலே யுதைத்து. அன்றிக்கே, சகடமானது உருமாயும்படி உதைத்து என்னவுமாம். (மருதிறுத்து) தாயார் கட்டிவைத்த உரலையுமிழுத்துக்கொண்டு தவழ்ந்துபோகாநிற்க, நலிவதாக வழியிலேநின்ற இரட்டை மருதுகளின் நடுவே நுழைந்து அப்புறத்தேபோய், உரல் தடைபடுகையாலே அத்தை வலித்துக்கொண்டு அம்மருதுகள் இரண்டருகும் சாய்ந்து விழும்படி முறித்து. (ஆயர்களோடுபோய் ஆநிரைகாத்து) பசுமேய்க்கப்போகிற இடையரோடே அவர்களில் ப்ரதானனுய்க்கொண்டு போய், புல்லும் தண்ணீருமுள்ளவிடம் பார்த்து வயிறு நிறைய மேய்க்கையாலே பசுநிரையை ரக்ஷித்து.

அரு;—ஒன்பதாம்பாட்டு. (மாயச்சகடமித்யாதி) மாயச்சகடம் - க்ருத்ரிமமான சகடமென்றும், சகடம்மாய - நசிக்கும்படியென்றும், இரண்டர்த்தம் விவக்ஷித்து ஸப்ரகாரமாகவருளுரை (கள்ளச்சகடமித்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே). ஒன்றென்னலாம்படி சேர்ந்திருக்கையாலே மருதென்று ஏகவசனமென்ற திருவுள்ளம்பற்றி, அவையலிகைக்கு ப்ரஸக்திபூர்வகமாகத் தாத்பர்யமருளுரை (தாயாரித்யாதி). "ஓடி" என்றத்ருதியை அப்ராதாந்யத்திலே என்ற திருவுள்ளம்பற்றியருளுரை: (அவர்களில்ப்ரதானனுய்) என்று.

இடையர்க்குப்பசுமேய்க்கும்போதுகுழலூதுகை ஸித்தமன்றே, "ஆநிரை காக்க" என்ற சொல்லியிருக்கவும், குழலூதுகையைச் சொல்லுகைக்குத்

http://acharya.org

மூ.—காரார்கடலே யடைத்திட் டிலங்கைபுக்கு
ஓராதான்பொன்முடி யொன்பதோடொன்றையும்
நேரா வவன்றம்பிக்கே நீளரசிந்த
ஆராவமுதனைப்பாடிப்பறவையோ-த்தியர்வேந்தனைப்பாடிப்பற.

கூடும்படி அழகிய வேய்க்குழலை யூதி. (விசித்தகனுய்நின்ற) எல்லார்க்கும் ப்ரதாநனென்னுதல். ஸமர்த்தனென்னுதல். (ஆயர்களேற்றினை) இடையர்க்கு முன்னேடிக்கார்யம்பார்த்த மேனணிப்பையுடையவன். (ஆநிரைமேய்த்தானைப் பாடிப்பற) இப்படி குழலூதிப்பசுமேய்த்தவனைப்பாடிப்பற. .... (கூ)

ஸ்வா;—பத்தாம்பாட்டு. (காராரித்யாதி) ஆழத்தின் மிகுதியாலே கருமைமிக்ககடலை சிக்ரமாகவடைத்து, அக்கரையேறி, (அணிவேயின்குழலூதி விசித்தகனுய்நின்ற) காட்டிற்பசுக்களைப்போலே கேவலம் புல்லும் தண்ணீரும் காரகமாக வளரும் வையன்றிக்கே, குழலோசையே காரகமாக வளருமவையாகையாலே, அவற்றை மேய்க்கைக்கும் இதறிப்போகாமல் குவிக்கைக்கும், மீட்கைக்குமாக, அழகிய வேய்க்குழலூதி, தன்னுடைய ஸாமர்த்தியம் தோற்றநின்ற. (ஆயர்களேற்றினை) கோபர்க்குத் தலைவனுனை செருக்கையுடையவனை. (பாடிப்பற) (ஆநிரைமேய்த்தானை) (க) "திவத்திலும் பசுநிரைமேய்ப்புவத்தி" என்கிறபடியே-பரமபதத்திலிருப்பதிலுங்காட்டில் உகந்து பசுநிரைமேய்த்தவனை. (பாடிப்பற) என்று எதிரியைப்பார்த்துச் சொல்லுகிறாள். (கூ)

வ்யா.—பத்தாம்பாட்டு. (காரார்கடலேயடைத்திட்டு) ஆழத்தின் மிகுதியாலே கருமை மிக்கிருந்துள்ள கடலை, அகடிதகடிதாத்பர்யமேதென்ன வருளுகிறார் (காட்டிவித்யாதி). (காரகமாக) என்றது ப்ரதாந காரகமாகவென்றபடி. மேலே "ஆநிரைகாத்து" என்று சொல்லிவைத்து, மீளவும் "ஆநிரை மேய்த்தானை" என்றுல் பௌநருக்த்யமன்றோவென்ன இது உகப்புத்தோற்றச் சொன்னபடியென்று விவகூஹித்து அதுக்கு ப்ரமாண பூர்வகம் தாத்பர்யமருளுகிறார் (திவத்திலுமித்யாதி). ... ... (க)

அரு;—பத்தாம்பாட்டு. (காராரித்யாதி) கடலென்ற போதே கறுப்பு ஸித்தமாயிருக்க, "காரார்" என்று விசேஷித்ததுக்குக்கருத்தையும், இத்தை யடைத்ததொரு அநிஷயமான படியையு மருளுகிறார் (ஆழத்தினித்யாதி).

(க) திவாய் கo-கூ-கூ.

http://acharya.org

லங்கையில் வடக்கு வாசலிலே யுத்தோன்முகனையெழுந்தருளி, (க) "ராக்ஷஸவா-ராக்ஷஸம்" என்றும்,(உ) "தான்போலும்" என்றும், "அர்க்கர்தங்கள் கோன்போலும்" என்று பெருமாள்ப்ரதிஜ்ஞையை நிரூபியாதே யுத்தகண்டீயோடே "நான் ராக்ஷஸராஜனன்றே" என்று கர்வத்தோடே இளம்பினவனுடைய தாய்தலையானவொன்றேடே ஒன்பதையும் சேரவறுத்து.

(ஓராதான்) இவனுக்கோராமை-வாலிவதம் ஸ்தாபிக்கும்

காரமார்த்யம் தோற்றும்படி, நீரைக்கண்டவாறே ஆழக்கடவ மலைகளேயிட்டுக் குரங்குகளைக்கொண்டடைத்து. (இலங்கைபுக்கு) (கூ) "ஜ்ஞாம் ராவண வாலிதாழ் - லங்காம் ராவணபாலிதாம்" என்கிறபடியே மண்பாடுதானே ஒருவர்க்கும் ப்ரவேசிக்கவரிதாய், அதுக்குமேலே உள்ளுநின்று நோக்குகிறவனுடைய பலத்தையு முடைத்தாகையாலே துஷ்ப்ராபகமாயிருக்கிற லங்கையிலே, எழு பதுவெள்ளம் வானரஸைன்யையும்கொண்டு சென்று புக்கு.

(ஓராதான்பொன்முடி யொன்பதோடொன்றையும் நேரா) இந்த அதிமாநுஷசேஷ்டிதங்களைக்கண்டு வைத்தும் இவற்றில் ஒன்றையும் நிரூபியாதே, தன்னுடைய வாபலபுஜபலங்களேப்பெருக்க நினைத்து, (உ) "தான்போலுமென்றெழுந்தான்தரணியாளன்" என்கிறபடியே "சக்ரவர்த்தித் திருமகன்" என்னும் சீரப்பாட்டையறியாமல் ஆபாஸனாகினைத்து. தான் வெல்லுவானுகினிருந்த ராவணனுடைய அபிஷேகயுக்தமான அழகையுடைய தலைகளே, திருச்சரங்

(நீரைக்கண்டவாறே) என்றது-பர்வதங்கள் நீரைக்காண்கையாவது-ஸ்பர்ஶிக்கையாய், அத்தால் நீரிலே விழுந்தவாறே யென்றபடி. (ஆழக்கடவ) என்றது - அமிழக்கடவவென்றபடி; கடலேயடைத்தது அநிஷ்டமானுப்போலே லங்கையில் ப்ரவேஶமும் ஓரநிஷ்டமாக வேண்டி அத்தை ப்ரமாண பூர்வகமாக வுபபாதிக்கிறார் (லங்காமித்யாதி). (மண்பாடு தானே) என்றதுக்கு துஷ்கரயுக்தமாகையாலே யென்று கருத்து.

ஓராதான் - விசாரியாதவன்; அவனுடைய; பொன்-அழகிதான, முடி ஒன்பதோடொன்றையும்-பத்தையும், நேரா-கோர்த்து, அதாவது - அறுத்துப் பொகட்டென்றுபப்தார்த்தம்விவக்ஷித்துவிசாரியாதபடியையும், அவனெதிர்த்துவந்ததக்குஹேதுவையும் காட்டித்தாத்பர்யமருளுகிறார் (இந்தவித்யாதி).

(க) ரா. (உ) தி-மொ.-சை-க. (கூ) ரா -ஸு-க-ங்க;

http://acharya.org

லங்காதஹநம் முதலானவையெல்லாம் ஓராமையிறே. (அவன் தம்பிக்கேளரசீந்த)(க)''நமோராக்ஷஸேப்யோ ஹந்தாரம்-ராக்ஷஸாந்ஹந்தாரம் பலாபலம்'' (உ)''ராக்ஷஸாநாம் வதாவதே - ராக்ஷஸாநாம் பலாபலம்'' என்றதம்முடைய தம்பியாக வங்கீகரித்திருக்கச்செய்தேயும், ராவணன்பட்டபின்பு(கூ)''ஹ்ருதோஸௌ வஸ மஸ்மாஸு ஹரிபிர்ஹரிவிக்ரம - க்ரியதாமஸ்ய ஸம்ஸ்காரோமமாப்யேஷயதாதவ'' என்றது - ராமாதவ்ருத்தி புருஷார்த்தமென்று வந்தவனுக்கு ராஜ்யப்ராப்தி யுண்டாக்குவதாகத் திருவுள்ளம்பற்றியிறே.

அன்றிக்கே, ராக்ஷஸர்வஸுவர்தியாம்போது அவனுடேஒரு ப்ராப்தியுண்டாகவேணுமென்று இவர்தாமுமருளிச்செய்கிறதென்ன வுதல். ராக்ஷஸகந்தம்மாறமாட்டாதே யென்னும் சங்கையாலும், இளையபெருமாளைப்போலே, (ச) ''ஸுஹ்ருத்வான்கரிஷ்யாமி-அஹம் ஸர்வம் கரிஷ்யாமி'' என்றும், (டு) ''நஜீவேயம்-நசஜீவேத'' என்றும், அவன்நீக்கநினைத்தாலும் நீக்காமையன்றிக்கே, அவன் நீக்கினவழியே அவனிசைந்து போகையாலும், இவர்தாமும் ''அவன்தம்பி'' என்கிறார்.

(நீளரசீந்த) (கூ) * என்னிலங்குகாமத்தளவு மரசென்றீந்த. மூன்பு(ன)''ஸுயிவேஹ தராஜுவெஷாஜுராக்ஷஸா நாம்ஜு வெமஜுஹே

களாலே, முன்பு, ஒரொருதலையாக அறுத்தாப்போலன்றிக்கே, (அ) ''காலமிதுவென்றயன்வாளியினல் கதிர் நீண்முடிபத்துமறுத் தமரும்'' என்கிறபடியே - ''இனி இவனை முடிக்கைக்குக் காலம்'' என்று, ப்ரஹ்மாஸ்த்ரரூபமானஸரத்தாலே, பத்தும்சேரஒருகாலே விழும்படி அறுத்திப்பொகட்டு.

(அவன்தம்பிக்கே நீளரசீந்த) (கூ) ''ஸுந-ஜோராவணஸ்யாஹம் - அநுஜோராவணஸ்யாஹம்'' என்கிறபடியே ஸ்வதிகர்ஷத்துக்குடலாக, ''ராவணன் பின்பிறந்தவன்'' என்று சொல்லிக்

விபீடணனம்பிக்கென்னுதே ''அவன் தம்பிக்கு'' என்றதுக்கு ப்ரமாணபூர்வகம் தாத்பர்யமருளிச் செய்துகொண்டு ''தீன்'' என்றதுக்கும் தாத்பர்யமருளுகிறார் (அதுஜோராவணஸ்யேத்யாதி).

(க) ரா-ஆ-கள-கச. (உ) ரா-யு-கூ-எ. (ங) ரா-யு-கஉ-உக.(ச)ரா.அ-ஈக-உஇ, (டு) ரா-அ-இஊ-ஈக.(கூ)உ-க-கூ. (எ) (அ)தி-மொ-உ-ச-இ. (க)ரா-யு-கக-ச,

http://acharya.org

அக்நிஹோத்ராஸ்சவேதாஸ்ச ராக்ஷஸாகாம்ருஹேக்ருஹே''
என் றுவிஷ்ணுவாதிநாமங்கள் நடந்தபோராநிற்கச்செய்தேயும்
(க) "ஆயாஸ்ரீ ஸுஸௌலப்யாதீ ஸுஹார்தம் நவிச்சேதி தயாஸத்ய
ஞ்ச ஸௌசஞ்சராக்ஷஸாகாம்நவித்யதே" என்று நடந்தபோந்த
திறை அங்ஙனேகாமல் பரத்வாதிநாமங்களிலும் ப்ரகாசமாயிருப்பது
ராமனென்கிற திருநாமமாகையாலேயிறே "என்னிலங்குநாமம்"
என்று விசேஷித்தது.

(ஆராவமுதனே!ப்பாடிப்பற) ராவணவதாநந்தரம் விரோதி
போகப்பெற்றபடியாலே திருமேனியில பிறந்த புகர்தமக்கு போ
க்யமாய்த்தோற்றுகையால், "ஆராவமுதே - ஆக்ருப்தபோக
ம்" என்று, மங்களாசாஸநம்செய்து "ஆராவமுதே" என்கிறதல்.
(உ) "விள்கைவிள்ளாமைவீரும் யுள்கலக்தாக்கோரமுதே" என்கிற
படியே அக்விதியமான வம்ருதமென்னுதல். நாராவாஹிநஜ்ஞா
நத்தில் * அப்பொழுதைக் கப்பொழுதாராவமுத தென்னுதல்.
(அயோத்தியர்வேந்தனே!ப்பாடிப்பற) அம்ருதத்தோடே உபமித்த
தத் தம்முடைய வம்ருதத்தில் சேராமையாலே ஆஸ்ரயந் தன்னை
யே அருளிச்செய்கிறார். .... (கo)

கொண்டுவந்து திருவடிகளிற்சேர்ந்த ஸ்ரீ விபீஷணழ்வானுக்கே,
(கூ) "என்னிலங்கு நாமத்தளவுமாகு" என்று தீர்க்ககாலம் நடக்கும்
படி, லங்கைக்கு அரசாகிற ஐஸ்வர்யத்தைக்கொடுத்த.
(ஆராவமுதனே) இந்தக்குணத்தாலே ஒருகாலும் திருப்தி பிற
வாமல் மேன்மேலென திருஷ்ணையை விளைக்கும் அம்ருதம்போலே
அநுபவிப்பார்க்கு நிரதிசயபோக்யனெனவனைப் பாடிப்பற. (அ
யோத்தியர் வேந்தனே) ராவணவதாநந்தரம் மீண்டு எழுந்தருளி,
திருவபிஷேகம் பண்ணியிருந்து ஆளுகையாலே, திருவயோத்தை
யிலுள்ளார்க்கு ராஜாவானவனே. (பாடிப்பற) என்று ப்ரதிகோடி
யானவளை நியமிக்கிறாள். ... . (கo)

அவ;—நிகமத்தில் இத்திருமொழிகற்றார்க்குப்பலம்சொல்லித்
தலைக்கட்டுகிறார்.

அமுதனேயென்றால் போதாதோ? "ஆரா" என்று விசேஷிப்பானென்
வகைக்குக் கருத்தருளுகிறார் (இந்தவித்யாதி). ... ... (கo)

http://acharya.org

மூ.—நந்தன் மதலையைக் காகுத்தனை நவின்று
உந்திபறந்த வொளியிழையார்கள்சொல்
செந்தமிழ் தென்புதுவை விட்டுசித்தன்சொல்
ஐந்தினோடைந்தும் வல்லார்க் கல்லலில்லையே. (கக)
பெரியாழ்வார் திருவடிகளேசரணம்.

அவ;—நிகமத்தில் இத்திருமொழிகற்றார்க்குப் பலம்சொல்லித் தலைக்கட்டுகிறார்.

ஸ்வா;— (நந்தனித்யாதி) நந்தகோபகுமாரனை, ககுத்ஸ்த்த குலோத்பவனை· (நவின்று) ஒருவர்க்கொருவர், மேன்மையும் நீர்மையுமான குணங்களைக்ருஷ்ணவதாரத்திலே தோன்றவும், நீர்மை மையான குணமொன்றுமேராமாவதாரத்தில் தோன்றவும் சொல்லித் திருவாப்பாடியில் பெண்களிரண்டுவகையாகவகுத்து உந்திபறந்தப்ரகாரத்தை வ்யாஜமாக்கி,

(செந்தமிழ்தென்புதுவை விட்டுசித்தன்சொல்) ஆர்ஜவரூபமான தமிழாலே திருப்பல்லாண்டு பாடிஹிதரூபமானவடிமை செய்திருப்பாராய், திருமாளிகைக்கு நிர்வாஹகரான வாழ்வாரருளிச்செய்த· (ஐந்தினோடைந்தும் வல்லார்க்கு) இருவகையாய்த்தோற்றச்செய்தேயும் தர்மையக்யாயத்தாலே ஒருவகையாய்த்தோற்

வ்யா;—(நந்தன் மதலையைக் காகுத்தனை நவின்று) ஸ்ரீநந்தகோபர் திருமகனையும், ககுத்ஸ்த்தகுலோத்பவனை சக்கரவர்த்தித் திருமகனையும், ஒருவர்க்கொருவர் எதிரியாய்க்கொண்டு சொல்லி, (உந்திபறந்த ஒளியிழையார்கள்சொல்) உந்திபறக்கையாகிற லீலாரஸம் கொண்டாடின அழகிய ஆபரணலங்க்ருதைகளான பெண்களுடையசொல்லை· (செந்தமிழ்த்தென்புதுவை விட்டுசித்தன்சொல்) ஆர்ஜவரூபையான த்ராவிடபாஷையாலே, அழகிய ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர்க்கு நிர்வாஹகரான பெரியாழ்வாரருளிச்செய்த. (ஐந்தினோடைந்தும் வல்லார்க்கு) க்ருஷ்ணவதார விஷயமான வைத்தும்,

---

அரு;—பதினேராம்பாட்டு. (நந்தனித்யாதி) "நவிலுகை" - புகழ் புகழ் சொல்லுகையாய், அதுக்கு ஹேதுவைஸ்ப்ருஹிப்பியாகின்று கொண்டு, தாத்பர்யமருளுகிறார் (ஒருவர்க்கித்யாதி). "ஒளி" என்றதினர்த்தம் (அழகிய) என்றது. தமிழுக்கு ஆர்ஜவமாவது - ஸுகரமாயிருக்கை. சொல்லிவைபத்தது மென்னுமல், "ஐந்தினோடைந்து" என்றது-ப்ரதிபாத்யபேதம் தோற்றுகைக்காக வென்கிறார் (க்ருஷ்ணேத்யாதி). ... ... (கக)
ஜீயர் திருவடிகளேசரணம்.

http://acharya.org

தின ஐக்கியத்தைக்கும் ஸாபிப்ராயமாக வல்லார்க்கு. ஸங்கல்ப விபத்தமான லீலாரஸவ்யஸநம் இவ்வாழ்வார்ப்ரஸாதத்தாலே இனி உண்டாகாது. அல்லலாவது-*பலபலமாயமயக்குக்களாலின் புறும் துன்பமின்பமுமாகிய இவ்விளையாட்டிறே. .... (உக)

பிள்ளைதிருவடிகளே சரணம்.

ஒன்பதாம் திருமொழி முற்றிற்று.

மூன்றும்பத்து பத்தாம் திருமொழி
நெறிந்தகருங்குழல் ப்ரவேசம்.

மேலில் திருமொழியில் * விண்ணுளாரிலும்சீரியமுமுகூ— வானவன் தன்னை இரண்டு கூறுக * அகல தாபவதிபண்ணி அறு ஸந்திக்கவல்லனென்னும் ப்ரகாரத்தைத் திருவாய்ப்பாடியில் பெண்கள் ஒருவர்க்கொருவர் "ஈந்தன் மதலையைக் காகுத்தனே" என்று உந்தி பறந்தவ்யாஜத்தாலே அநுஸந்தித்தார்.

ராமாவதார விஷயமான வைதுமான இப்பத்தையும் ஸாபிப்ராய மாகவல்லவர்க்கு(அல்லலில்லையே)ஸாம்ஸாரிகதுக்கமொன்றுமில்லை.

பெரியஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

பெரியாழ்வார் திருமொழி மூன்றும்பத்து ஒன்பதாம் திருமொழி முற்றிற்று.

மூன்றும்பத்து பத்தாந்திருமொழி
நெறிந்த கருங்குழல், ப்ரவேசம்.

அவ,—கீழிற்றிருமொழியிலே ராமாவதாரகுண சேஷ்டிதங்களை அநுபவித்தவிவர், (க) "ராவவஸெஹவ-தீகா - ராகவத்வே பவத்ஸீதா" என்கிறபடியே அவ்வவதாராநுகுணமாக ஒக்கவந்தவ தரிக்கும் பிராட்டி, தன்னுடையபுருஷகாரத்வோபயோகியானக்ரு பாபாரதந்த்ர்யாநுபவத்தைச் சேதநரெல்லாரு மறிந்து

ஸ்ரீமதேராமாநுஜாயநமஃ

அரு;—நெறிந்த கருங்குழல் ப்ரவேசம். கீழ்த்திருமொழியிலே ராமாவதார குண சேஷ்டிதங்கள் ப்ரஸ்துதமாகையாலே அந்த அவதாரத்திலொக்கப் பிறந்த பிராட்டியுடைய பிரிவிலே திருவடியுதவினத்தால் வந்த வுகப்பான குணத்தை அநுபவிக்கிறரென்ற ஸங்கதியருளுகிறார் (கீழ்த்திருமொழியிலேயித்யாதி). (அநுபவித்தவிவர்) என்றதற்கு-(அவன் திருவுள்ளத்தை மிகவும் உகப்பித்த ப்ரகாரத்தை அநுஸந்தித்து) என்றத்தோடன்வயம், திருவடி உதவும்படி பிரிந்த லங்கையிலிருக்கைக்கு ப்ரஸக்தியேதென்ன வருளுகிறார்(ராகவத்வேயித்யாதி). லங்கையிலே வெழுந்தருளென்னுமளவும், முத

(க) வி-பு-க-கூ-ஸ்ரீ

http://acharya.org

வ்யா:—

வஸித்தத் தன்னைப்பற்றுகைக்குடலாக, "நம்முடைய அநுஷ்ட்டா நத்தாலே வெளியிடக்கடவோம்" என்று திருவுள்ளம்பற்றி; அதில் ப்ரதமத்திலே தன்னுடைய க்ருபையை வெளியிடுகைக்காக, "தண்டகாரண்யத்திலே எழுந்தருளியிருக்கச்செய்தே "ராவணன் பிரித்தான்" என்றொரு வ்யாஜத்தாலே லங்கையிலே யெழுந்தருள, (க) "ஸுதாநoராநஷிoதெந - ஆத்மாநம்மாநுஷம்மந்யே" என்கிற அவதாரத்தின் மெய்ப்பாட்டாலே பெருமாள் அவள்போன விடமறியாமல், திருத்தம்பியாரும் தாமுமாய்க்கொண்டு தேடித்திரியாநிற்கச்செய்தே பம்பாதீரத்திலேறவெழுந்தருளின வளவிலே, மஹாராஜருடைய நியோகத்தாலே ஸ்வவேஷத்தை மறைத்துபரிவ்ராஜகவேஷ பரிக்ரஹம் பண்ணிவந்து முகங்காட்டின திருவடியோடே மூந்நாம உறவுசெய்து, பின்பு அவர்கொடுபோய்ச் சேர்க்க, ராஜ்யதா(ர)ரங்களிலிழந்து சுரமடைந்துகிடக்கிற மஹாராஜரைக்கண்டு, அவரோடே ஸக்க்யம்பண்ணி, அந்தரம் அவர்க்கு விரோதியான வாலியை நிரஸித்து, அவரை ராஜ்ய தாரங்களோடே சேர்த்து வாநராதிபதியாக்கி கிஷ்கிந்தையேறப் போகவிட்டு, திருத்தம்பியாரும் தாமுமாகப் பெருமாள் வர்ஷாகால மித்தனையும் மால்யவானிலே யெழுந்தருளியிருக்க, படைவீட்டிலே போனவிவர், பெருமாள் செய்த உபகாரத்தையும் அவருடைய தனிமையையும் மறந்து, விஷயப்ரவணராய், தாராபோகா ஸக்தராயிருந்துவிட, வர்

லிகள் அநேகம் பேரிருக்க திருவடி உதவும்படி—திருவாழி மோதிரத்தைக் கொடுத்து, அடையாளங்களைப் பெருமாளருளிச்செய்கைக்கு நியாமகங்களைப் பலபடியாகவுபபாதித்துக்கொண்டு அதற்கு வேண்டினஹேதுக்களையுமருளிச்செய்து, ஆத்மாவென்று தொடங்கி, திருவாழிமோதிரத்தைக் கொடுத்து விடவென்னுமளவும். "முதலுறவு பண்ணினவர்" என்றும், மஹாராஜர் பக்கலிலே தோளிலே யெடுத்துக் கொண்டு போய்ச் சேர்த்து ஸக்க்யம் பண்ணுவித்தாரென்றும், இவ்விய பெருமாளுடைய கோபமாறும்படி மஹாராஜரைக் கொண்டு தாரையை அனுப்புவித்து அபராத க்ஷாபணம்பண்ணுவித்தாரென்றும். இவ்வர்த்தங்களையுடைய பெருமான் திருவுள்ளம்பற்றி அவரே கார்ய கிர்வாஹகரென்று திருவாழிமோதிரத்தைஇவர் கையிலேகொடுத்தாரென்றதாத்பர்யம்.(சுரமடைந்து) பர்வதமடைந்து. (வெதப்பியாகிலும்) என்றது-ஸ்தாபம்பிறப்பித்தாகிலு மென்றபடி.

(க) ரா-யு-கஉo-கக.

http://acharya.org

வ்யா;—

ஷாகாலத்துக்குப்பின்பும், அவர் வரக்காணுமையாலே (க) 'காதி
வ்யூஜ்ஜுவஸ்ரீவம் நஷ்டாஜுஜநகாத்மஜாம்। வைதேஹீம்தீ தஜ்ஜ
நஸ்தாதோ-ஸ்மாகமவ்ருத்தஞ்ச லக்ஷ்மீவம் நஷ்டாஞ்ச
ஜநகாத்மஜாம்-புத்வாகாலமதீதஞ்சமுமோஹபரமாதுரः" என்கிற
படியே கனக்க க்லேசித்தருளி இளையபெருமாளைப் பார்த்து, 'நீர்
போய் வெதுப்பியாகிலும் மஹாராஜரை யழைத்துக்கொண்டுவா
ரும்" என்றுபோரவிட,

அவர் கிஷ்கிந்தாத்வாரத்திலே யெழுந்தருளி ஜ்யாகோஷத்
தைப்பண்ண, அத்தைக்கேட்டு மஹாராஜர் நடுங்கி, கழுத்தில் மா
லையையும் அறுத்துப் பொகட்டு, காபேயமாகச்சில வ்யாபாரங்க
ளைப்பண்ணி, அருகே நின்ற திருவடியைப்பார்த்து, "இவ்வளவில்
நமக்குச் செய்ய வடுப்பதென்?" என்ன; (உ) "க்ருதோவாயமவ்ய
ஹிதே நாநுஜஸ்தாத ஹம்கூழி। ஸுதுரணாஜுலிம்ஜ்ஜா ஸுகூண
வ்யவஸாதாரகருதாபராதஸ்யஹிதே நாக்யத்பஸ்யாம்யஹம
கூழம்। அங்கரேணஞ்ஜலிம்பத்வா லக்ஷ்மணஸ்யப்ரஸாதநாத்"
என்று "அபராதகாலத்தில் அதுதாபம்பிறந்து மீண்டோமாய், எளி
யன சில செய்கிறேமல்லோம். தீரக்கழிய அபராதம் பண்ணின
பின்பு இனியொஞ்ஜலிநேராமல்போகாது" என்ன; அவ்வளவிலும்
தாம் முந்துறப்புறப்பட பயப்பட்டு "இளையபெருமாள் திருவுள
ளத்தில் சிவிட்கை தாரையைபிட்டு ஆற்றவேணும்" என்ன தாரை
யைப் புறப்படவிட, அவள் (ங) "ஹாவ்ரவுலுஜீ ஸுப்ரஸுலந்தீ"
இத்யாதிப்படியே இளையபெருமாள் லங்கியிலேவந்து, இளைய
பெருமாள் திருவுள்ளத்தில்சிவிட்கு ஆறும்படி வார்த்தைகள் விண்
ணப்பஞ் செய்த பின்பு,

மஹாராஜர் தாமும் புறப்பட்டுவந்து இளைய பெருமாளைப்
பொறைகொண்டு, அவர்தம்மையே முன்னிட்டுக்கொண்டு பெரு

அஞ்ஜலிம்பத்வாலக்ஷ்மணஸ்ய ப்ரஸாதகாதத்தரேண க்ருதாபராதஸ்யதே
அஹ்யத்கூழம் நபஸ்யாமிஹீத்யக்வயः". இந்த ஸ்லோகத்துக்குத் தாத்பர்
யம் (அபராதேத்யாதி). (எளியன சில செய்கிறேமல்லோம்) என்றது-நிகர்ஷ
ஹேதுவாக அஞ்ஜலி முதலானவை செய்கிறேயண்டே யென்றபடி. (சிவிட்கு)
கோபம். (தாரையிட்டு) என்றது சாடு, தா(யா)ரை யென்றும், தாரையென்
றும், (பொறை)கூழமை.

(ங) ராகி-நாகாகூ.

http://acharya.org

வ்யா;—

மானே லேவித்த வநந்தரம் தம்முடைய ஸர்வபரிகரத்தையும் திரட்டி, (க) "யாகவீ நாபவஹவஹ ராணி வ வைவஹ ஒ நுய தாநிய திக்ஷி வவ ஹாவ ஹோ ஹ ஹெ - ப்ராம்கபீகாம் ஸஹஸ்ராணி ஸ ப ஹ ஹிக்ய யுதாநிச ! திக்ஷ ஸர்வாஸ மாரக்ஷத" என்கிறபடியே திக்குக்கள் தோறும் திரள் திரளாகப் பிராட்டியைத் தேடிப்போக விடுகிறவளவிலே, தக்ஷிணதிக்கில் போகிறமுதலிகளுக்கெல்லாம் ப்ரதாநராய்ப்போருகிற அங்கதப்பெருமாள், ஜாம்பவான், மஹாராஜர், திருவடி, இவர்களில் வைத்துக்கொண்டு, "திருவடி கையிலொழிய இக்காரியமாகாது" என்று திருவுள்ளம்பற்றி, பிராட்டியைக் கண்டால் விஸ்வாஸஜநகமாக விண்ணப்பஞ் செய்யத்தக்க அடையாளங்களையும் மருளிச்செய்து திருவாழி மோதிரத்தையும் கொடுத்துவிட,

எல்லாரும் கூடப்போய், தக்ஷிணதிக்கில் ஓரிடத்திலும் காணாமல் க்லேசப்பட்டு, அகஸாகத்திலே தீக்ஷிதராய் மூடிய நிணைக்கிறவளவிலே, ஸம்பாதிவார்த்தையாலே "ராவணனிருப்பு ஸமுத்ரத்துக்குள்ளே லங்கையென்றிதாரு படைவீடு" என்று கேட்டு எல்லாரும் ப்ரீதராய், இக்கரையிலேயிருந்து திருவடியைப் போகவிட, அவரும் ஸமுத்ரதரணம்பண்ணி அக்கரையேறி *ப்ருஷ்டதம்ஸகமாத்ரமாக வடிவைச்சுருக்கிக்கொண்டு ராத்ரியிலே ராவணுக்குப் புறப்பட்டமாக ஸர்வப்ரதேசத்திலும் பிராட்டியைத் தேடிக் காணுமையாலே க்லேசப்பட்டுக்கொண்டு இராநிற்கச் செய்தே, அசோகவநிகாப்ரதேசத்திலே சிலஆளியக்கத்தைக்கண்டு அங்கேசென்று, (உ) "வி ய ஜ நஜ வெ ஷு நீ ம வெ ஷு நீ ம் ராக்ஷஸீமணு ஷு ஸ்மண் நஜ் ஜீம் ஹிரா ம் ஸ்மணெ ராவ் ருகாதிவ - ப்ரியஞ்ஜநமபஸ்யந்தீம் பஸ்யந்தீம் ராக்ஷஸீகணம் ! ஸ்வகமேவகம்ருகீம்ஹிரா ம் ஸ்வக ணே ராவ்ருதாமிவ" என்கிறபடியே விக்ருதவேஷைகளான எழுநூறு ராக்ஷஸிகள் நடுவே மலங்கமலங்க விழித்துக்கொண்டுநோவுபட்டிருக்கிறவிவளைக்கண்டு, அசோகஹேதுக்களாலே "இவளேபிரா

கார்யத்திலே ஸமர்த்தரென்று பெருமான் திருவாழி மோதிரம் கொடுத்தாரேயாகிலும், இவர் பிராட்டியைக் கண்டபடி யென்னவேயென்ன, அந்தக் கதையை விஸ்தரேண வருளுகிறார் (எல்லாருங்கூடப் போயென்று தொடங்கி ஸ்ரீமஹாபாவருகத்துக்குள்ளே மறைந்து நிற்கவென்னுமளவும்). (ப்ருஷ்டதம்ஸகமாத்ரம்) என்றது—பூஜை மாத்ரமென்றபடி. (ஆளியக்கத்தை) என்றது—ஜநஸஞ்சாரத்தை யென்றபடி.

(க) ராஸ்ரு-கo-கூ. (உ)-ராஸ்ரு-கதி-உஉ.

http://acharya.org

வ்யா.—

ட்டி" என்று அறுதியிட்டு, "இனி இங்குத்தைவ்ருத்தாந்தமறியவேணும்" என்று ஸ-ஔக்ஷமரூபேண ஸிம்ஹாவ்ருக்ஷத்துக்குள்ளே மறைந்திருக்க.

அவ்வள்ளிலே, ராவணன் காமமோஹிதனாய் வந்து பிராட்டிக்கிருதியிலே சிலவற்றை ஜல்பிக்க, அவள் இவனை முகம்பராமலிருந்து திக்கரித்து வார்த்தை சொல்லி விடுகையாலே மீண்டு போகிறவன் ராக்ஷஸிகளைப்பார்த்து, "இவள் பயப்பட்டு நம் வசமாம்படி க்ரூரமாகநடியுங்கோள்" என்றுசொல்லிப்போகையாலே, "அவர்கள் இதற்கு முன்பு ஒருகாலமும் இப்படி நடித்திரார்கள்" என்னும்படி தர்ஜநபர்த்ஸநாதிகளைப்பண்ணி நடிய, "இனி நமக்கு இருந்து ஜீவிக்கப்போகாது; முடித்துவிடுமித்தனை" என்று வ்யவஸிதையாய், அந்தராக்ஷஸிகள் நித்ராபரவசைகளானவளவிலே, அங்குநின்றும்போந்து வேண்யுத்க்ர தநோத்யுக்தையாய் வ்ருக்ஷத்தின் கொம்பைப் பிடித்துக்கொண்டுநிற்கிறவளவிலே.

"இனிநாம் பார்த்திருக்கவொண்ணாது, இவ்வளவிலே இவளை நாம் நோக்கவேணும்" என்று, (க) "ஸவம்வேஹாவியாஜிகாஜி ஜயிகூஹாஹாகவிஃ । ஸம்ஸ்ரவேமதுரம் வாக்யம் வைதேஹ்யா வ்யாஜஹாரஹ – ஏவம்பஹு விதாஞ்சிக்தாஞ்சிக் தயித்வாமஹாதபிஃ। ஸம்ஸ்ரவேமதுரம் வாக்யம் வைதேஹ்யா வ்யாஜஹாரஹ." என்கிறபடியே செவிப்பட்டபோதே ரஸிக்கும்படி ராமகுணசேஷ்டிதவிஷயங்களானவாக்யங்களைச்சொல்ல, இத்தனைகாலமுமில்லாத தொன்று இப்போதுண்டாகைக்கடியென்? என்று சொல்வந்த

ராக்ஷஸீமத்ய்யத்திலே யிருக்கிற படியைக் காண்கையாலே தமக்கு வார்த்தை சொல்லக்கூடாமையால் இவ்குத்தை வ்ருத்தாந்தமறிய வேணுமென்று மறைந்தவர்க்கு அடையாளம் கொடுக்கும்படி அவகாசம் கிடைத்தபடி யென்னென்னவருளிரார் (அவ்வளவிலே ராவணனென்று தொடங்கி பிடித்துக்கொண்டு நிற்கிறவளவிலே யென்னுமளவும்).

பல்வடையாளங்கள் சொல்லுகைக் கதகுணமாகப் பிராட்டியுடைய வதி சங்காதிக்யத்தை ஸூசநதகமாக வருளிரார் (இனி நாமென்று தொடங்கி தைர்யமாகப் பலவார்த்தைகளையும் சொல்லவென்னுமளவும்). *

(க) ரா-ஸு-கூ-க-க.

http://acharya.org

இத்திருமொழியில் இந்த முமுக்ஷுத்வத்துக்கு ஹேதுவாக ஈச்வரன் பூர்வமேவக்ருஷிபண்ணி விளைத்த ப்ரகாரத்தைத்திரு வடிதாதுபோய் சங்காநிவ்ருத்திபண்ணித் திருவாழிமோதிரம் கொடுத்த வ்யாஜத்தாலே அருளிச் செய்கிறார்.

அவன்றான் விஷயீகரித்தப்ரகாரந்தானென்னென்னில், நாநா வான அஜ்ஞாத ஸுக்ருதத்தளவேயன்றிக்கே, பாபவிமோசக ஸுக்ருததர்மத்திலேநின்று புண்யபாபங்கள் புஜித்தறுமளவேயன் றிக்கே, ஸ்வீகார விசிஷ்டத்யாகமாய், *மாற்பால் மனஞ்சுழிப்பமங் கையர் தோள்கைவிடுகையுமன்றிக்கே, (க) "மூன்றறவுரைக்கேன்" என்கிறபடியே ப்ரமதமாதிகளோடுடையவனுக்குஆசாயன் ஸந்நிஹி தனுய்த் தன்னுடைய ஜ்ஞாநாநுஷ்டாநங்களாலே ஸங்காநிவ்ருத்

வழியே ஸிம்சுபாவ்ருக்ஷத்தை எங்குமொக்கப்பார்த்து, அதின்மே லேயிருக்கிற வாநரரூபியான விவஸனைக்கண்டு இதேதோவென்று மோஹித்து, நெடும்போதாடே உணர்த்தியுண்டாய், பின்னேயும், இதேதோவென்று (உ) "கிந்நுஸ்வப்நோ நு தத்தோ ஹ்யுத-கிந்நுஸ்யாச் சித்தமோஹோயம்" இத்யாதிப்படியே விசாரிக்கிற வளவிலே, இவள்முன்னேவந்து கையும் அஞ்ஜலியுமாய் நின்று அதுவர்த்தந பூர்வகமாகச் சிலவார்த்தைகளைச் சொல்ல, அவள் பீதையாய், இவ னை "ராவணன்" என்று அதிசங்கைபண்ணி, "இப்படி நலியலாகா துகாண்" என்று தைந்பமாகப் பலவார்த்தைகளையும் சொல்ல;

இவளுடைய அதிசங்கையைத்தீர்க்கைக்காக, பெருமாளருளிச் செய்துவிட்ட அடையாளங்களை யெல்லாம் ஸ்பஷ்டமாக இவள் திருவுள்ளத்திலே படும்படி விண்ணப்பம் செய்து, "தான் ராமனுதன்" என்னுமிடத்தையறிவித்து, பின்பு, திருவாழிமோதிர த்தையும் கொடுத்து அவள் திருவுள்ளத்தை மிகவும் உகப்பித்த ப்ரகாரத்தை யநுஸந்தித்து, அதில் நமக்குண்டான ஆதராதிசயத் தாலே அவன் அப்போது விண்ணப்பஞ்செய்த அடையாளங்களை யும், திருவாழிமோதிரம் கொடுத்தபடியையும், அதுகண்டு அவள் ப்ரீதையானபடியையு மெல்லாம் அடைவேபேசி யநுபவிக்கிறார் இத்திருமொழியில்.

(க) திமொ-க-அ-க. (உ) ரா-ஸு-கூ-உக.

http://acharya.org

பெரியாழ்வார் திருமொழி, கூ-ப, கo-இ, க-டீர, நெறிந்த

மூ.—நெறிந்தகருங் குழன்மடவாய் நின்னடியேன் விண்ணப்பம்
செறிந்தமனஞ் முடிச்சனகன் சிலையிறுத்தநிரைகொணர்ந்த
தறிந்தரசு களைக்கட்ட வருவந்தவத்தோ ளிடைவிலங்கச்
செறிந்தசிலைகொடு தடத்தைச் சிதைத்ததுமேரடையாளம்.

தியைப் பிறப்பித்து இக்கஜஞ்ஞாநநிஷ்டாநத்துக்கு வாசகமுமாய் ஸம்பந்த ப்ரதாகமான திருமந்த்ரத்தையு முபதேசித்துத் நன்மை சேர்த்துக்கொள்ளுமென்றும், சாரியப்பாடுகள்மேலே அவ்விம் பிரிவுண்டாஞலும், ஆசார்யனுடைய தாழ்ச்சியாலும், மந்த்ரத்தி னுடைய கௌரவார்த்தப்ரகாசத்தாலும்மீண்டும் கூட்டிக்கொள்ளு மென்றுமன்னிறே. திருவடிமுகத்தாலேகாண்லாவது. பிராட்டிக்கு ஸமதமாகிள் நித்யமாகையாலும் கார்யப்பாட்டாலே வந்த பிரி வுக்குத்திருவடியை வரவிட, அவரும் இவரை, (க) "வாநராணாம்நி ராணாஞ கூஶோவிஷ்ணுரிஹாகமஃ-வாநராணும் நராணஞ்ச கதமாவிந் ஸமாகமம்" என்று ஸங்கிக்க, (உ) "ராகவஸ-ஸ்ரீவயோதிரகும் தெ வ்வுவம் வஸ்ஜாயதி-ராமஸ-க்ரீவயோ சைக்யம் தேவ்யேவம் ஸம ஜாயத" என்று "தம்பின் பிறந்தவினையபெருமாள் அக்கம் புரக்கார் யத்துக்கு ஆளாவரோ" என்று பூர்வமேவ உண்டான சங்கை நடக் கையாலே அவர் நிற்க, தேவரீரளவில் என்னை வரவிடும்படியிறே மஹாராஜர்க்கும் பெருமாளுக்கும் பிறந்த வைக்யம்; அதுக்கொரு ஹேதுவறியேனென்ன; "இவர்ராக்ஷஸகந்த (ம்ஸ்ரீ)ரஹிதன்" என்று விஶ்வஸித்துத்திருவாழி மோதிரத்தையும், பெருமாள் திருவிரலின் சோத்தியையும் நினைத்துக் கைக்கொண்டாளிறே; இப்படித்தெளி வித்தானிறே. ஆரேயாகிலும் தெளிவித்தவன் ஆசார்யனுகையும், தெளிந்தவன் ப்ரஷ்யனுகையுமிறே உள்ளது. அவர்தாமும்வஸிஷ்ட் டாதிகளுக்கு ஶிஷ்யருமாயிறேயிருப்பது.

அவ;—முதற்பாட்டு.(நெறிந்தவிதயாதி)இப்பாட்டு ப்ரதமவிஷ யிகாரமே பிடித்தருளிச் செய்கிறார்.

ஸ்வா;—(நெறிபித்யாதி) நெறிபிடித்து மிகவுமிருண்டு

வ்யா.—முதற்பாட்டு. (நெறிந்த கருங்குழல்மடவாய்) நெ றித்துக்கருகின குழலியும் மடப்பத்தையு முடையவளே!. கோரை அரு;—முதற்பாட்டு. (நெறிந்தவிதயாதி) நெறிந்த வென்றதுக்கு-சுரு ண்டவென்றர்த்தமாய், இப்படி விசேஷிக்கை தானேற்றமோ வென்ன

(உ) ரா-ஸ ஸ:ருஷி-இரு.

http://acharya.org

தோள் நூலைக்குத் தகுதியான குழலிலே இங்ஙனே கிடக்கிறது. பெருமாளருகே செல்வு தோன்ற மேலுணர்ப்போடே யிருக்கக் கண்டு "மடவாய்" என்கிறான். (கின்னித் யாதி) ஒருவார்த்தையாப்புவிக்கும்போது தாழ்ச்சி சொல்லி

மயிராயிராதே, கூந்தல் கடையளவும் செல்ல இருண்டிருக்கையிலே குழலுக்கு ஏற்றம். இதுதான் பூர்வத்திற் படியையிட்டுச் சொல்லுகிறபடி. (க) "நீலநாமாலயாவேணீ ஜலதோமதலியெகயூ - நீலகாகபயாவேண்யா ஜதநடி கதையகயா" என்னும்படியிலே இப்போது கிடக்கிறது. நாயகரான பெருமாளோடே கூடிச் செவ்வைதோற்றச் செருக்கியிருக்கப்பாப்தையாயிருக்க அவரைப்பிரிந்த க்லேசத்தாலே தலையிலே ஒதுங்கியிருக்கிற படியைப்பற்ற "மடவாய்" என்கிறான். அதவா, மடப்பமாவது-பற்றிற்று விடாமையாய், இங்கேயிருக்கச்செய்தேயும் (உ) "கூவூ ஷெவூாஉநூவஷிஓ - அஸ்யாதேவ்யாமநஸ்தஸ்மிந்" என்கிறபடியேபெருமாளோடே நினைத்துக்கொண்டு மற்றொன்றறியாமலிருக்கிறபடியைச் சொல்லுகிறதுமாம். (கின்னடியேன் விண்ணப்பம்) (கூ) "ஏாஷெவாஹம் கொவூஷெஜூவூ - தாஸோஹம் கோஸலேந்த்ரஸ்ய" என்று - பெருமாளுக்கு அடியனான நீபாதே இவளுக்குமடியனாகையாலே, உனக்கடியனான வென்னுடைய விண்ணப்பமென்கிறான். இத்தால் -

---

ருளுகிறார் (கோரையிதயாதி). (கோரைமயிர்) என்றது - கோரைபோலே நெறித்துக்கொண்ட மயிரென்றபடி, (கடையளவும்) என்றது-தூணியளவு மென்றபடி. இத்தால் தூணி செல்லாதிருக்கையில்லை யென்றதாய்த்து, இப்போது முன்புற்ற தசையைச் சொல்லுவானென்னென்ன வருளுகிறார் (நீலநாகேத்யாதி). இத்தால் இப்போது இத்தசையிருக்குமிருப்பைக்கண்டு க்லேசத்தாலே பூர்வதசையைச் சொல்லுகிறானென்று கருத்து. ஸ்த்ரீ ஸ்வபாவத்தால்வந்த மடப்பத்தை இப்போது சொல்லுமனஸில் அதோரேற்றமல்லவென்றுதிருவுள்ளம்பற்றியருளுகிறார் (காயகளுணவித்யாதி). (மடப்பமாவது) ஸ்த்ரீ ஸ்வபாவமான பற்றிற்று விடாஷமையென்றாய், அது விருத்தமான தசையிலுமிருக்கையால் வந்த வேற்றம் சொல்லலாமென்று திருவுள்ளம்பற்றி யோஜநாந்தரமருளிச்செய்கிறார் (அதவேத்யாதி). மஹாராஜர்க்கு மந்த்ரியானவர் "கின்னடியேன்" என்னக்கூடுமோவென்னவருளுகிறார் (தாஸோஹமித்யாதி

(க) ரா-ஸு-கி-உ. (உ) ரா-ஸு-கி-நி. (கூ) ரா-ஸு-கி-உ.

http://acharya.org

அக்கு பெரியாழ்வார் திருமொழி, கு-ப, கo-தி, க-பா, நெறிந்த.

நின்றுமேறேசொல்லலாவது. (க) "ஜெளவஜூநிஸாதி-ஜெளகிஜூ ரளவஜூவெவ்விதேள - இமெளஸ்மமுநிஸார்தூலெளகிங்கரெளஸ முபஸ்த்திதள" என்று "தான்உன்னடியான், என்னேவேலிக்கார்யம் கொள்ளவேணும்" என்பது, (உ) "வஜூரீவo நரஸிம்ஹ - ஸுக்ரீ வம்காதமிச்சதி" (கு) "இன்னர் தூதன்" என்றுப்போலே தன்னே விஸ்வஸிப்பிக்கைக்காக அவன் தானும் சொன்னனிறே. உனக் கடியானுனைநான் விண்ணப்பம் செய்கிற வார்த்தையைக் கேட்டரு ளவேணும்.

(செறியித்யாதி) அபிஷேகம் பொருந்தும்படி ப்ராப்தனன ஜகராஜனுடைய. ரத்நப் செறிந்த அபிஷேகமென்னவுமாம். வீர சுல்கமானவில்லேமுறித்து. (நினைக்கொணர்ந்ததறிந்து) (ச) "ஜயoஸீ

உனக்கு அடியனை நான் விண்ணப்பஞ்செய்கிற வார்த்தையைக் கேட்டருள வேணுமென்கை.

(செறிந்தமணி முடிச்சனகன் சிலியிறுத்து) நெருங்கின ரத்ந ங்களோடேகூடின அபிஷேகத்தையுடைய ஜகராஜன், தெவ்ரீரு க்கு ஸுல்கமாகவிட்ட வில்லேமுறித்து. "இந்த வில்லே வளைத்தார்க் கு இவளைக்கொடுக்கக்கடவோம்" என்று வீர்யசுல்கமாக அவன் கல்பித்துவைத்த வில்லேறேயது. அப்படியிருக்கிறவில்லே வளைக்கத் தானும் லோகத்தில் ஆளின்றிக்கேயிருக்க, இதுக்குத்திருக்கையில் பலத்துக்கு இலக்குப்போராமையாலே அத்தைமுறித்து. (நினைக் கொணர்ந்ததறிந்து) இந்தவீரப்பாட்டைக்கண்டு, (ச) "ஜயoஸீதாஜ வஜூத்ராவஜயஜூசாரீதவ ஜவ்ரதீஜூ ஜெவநாoஜூஜூஜெவாணிoஜூ

தர்களனைவரும் இப்போது இந்த ஸம்பந்தத்தைச் சொல்லுகைக்கு ப்ரயோஜந மென்னென்ன வருளிரூர் (இத்தாலித்யாதி).

வில்லே முறிக்கைக்கு ப்ரஸக்தியையு மருளிச் செய்துகொண்டு சப்தார் த்த மருளிரூர் (நெருங்கினவித்யாதி). (சுல்கமாக விட்ட) என்றதைவிவ ரிக்கிரூர் (இந்தவித்யாதி). வளைத்தால் கந்யகையைக்கொடுக்கிறதாகச்சொல் லியிருக்க, முறிப்பானென்னென்ன வருளிரூர் (அப்படியித்யாதி). "இறுத்து நினைக்கொணர்ந்தது" என்ற ஸமிவ்யாஹாரத்தைத்திருவுள்ளம்பற்றித் தாத பர்ய பூர்வகம் சப்தார்த்தமருளிரூர் (இந்தவீரப்பாட்டையித்யாதி). (கண்டு) என்றவனந்தரம் "ஜகராஜன்" இத்யாதி.

(க)கா-தி-தி-கo-க. (உ)நி-மொ-உ-உ-கு. (ச)ரா-பா-எகு-உக.

http://acharya.org

பெரியாழ்வார்திருமொழி, கூ-ப, கo-தி, க-பா, தெறிந்த. அகள

தாஇ3வஸுகிரஹயஇ-ஹவீகிவ-இயம்ஸீதாமமஸுதாஸஹதர்ம சரீதவ" என்னும்படி பாணிக்ரஹணம் செய்துகொண்டு போகிற தறிந்து.

(அரசு களைகட்டவருத்தவத்தோனிடை விலங்க) இருபத் தொரு படி கால் க்ஷத்ரியவம்ஸத்தை நிப்பிக்கும்படி சக்தனும்படி செய்த தபஸ்ஸையுடைய பரசுராமன் அத்யுத்கடமாகச் சிலபுருஷ பாஷணங்களைச்செய்துவழியிடையிலே "போகாதேகொள்" என்று விலக்குகையாலே, அவன் தபஃபலம் புஜியாமல் நீங்கிச் சிதைந்த திறே, (க) "க்ஷிவாமி-க்ஷிபாமி" என்றமாத்ரத்தாலே களைகட்டல்-கொலே. விலங்க-விலக்கவென்றபடி. (செறிந்தவித்யாதி) ஸ்ரீபஞ் சாயுதபரிகணைகையிலேசெறிந்ததிறே,இந்தச்சிலை. (உ)"சார்ங்கமென் னும் வில்லாண்டான்" என்னக் கடவதிறே. இப்படியிருக்கிற வில்

ஹீவ்வாணிநா - இயம்ஸீதாமமஸுதாஸஹதர்மசரீதவ ! ப்ரதீச் சைகாம் பத்ரந்தே பாணிம் க்ருஹ்ணீஷ்வ பாணிநா" என்கிறபடியே "இவளைக் கைக்கொண்டருளவேணும்" என்று ஸமர்ப்பிக்க, தேவரீரைப்பாணிக்ரஹணம்பண்ணிக்கொண்டு போந்த தறிக்து.

(அரசுகளைக்கட்ட அருந்தவத்தோனிடைவிலங்க) இருபத் தொருபடிகால் துஷ்டக்ஷத்ரியரான ராஜாக்களாகிற களையை நிரஸித்தவனுய், ஒருவரால் செய்யவொண்ணுத தபஸ்ஸையுடைய னுயிருந்துள்ள பரசுராமன், திருவயோத்யைக்கு எழுந்தருளாநிற் கச்செய்தே இடைவழியிலே "என்வில்வலி கண்டுபோ" என்று வந்துதகைய. "விலங்க" என்றது - விலக்கவென்றபடி. (செறிந்த வித்யாதி) அவன் கையினின்றும் வாங்கினதாயிருக்கச்செய்தேயும், வைஷ்ணவமான தநுஸ்ஸாகையாலே இத்தலைக்கதுரூபமாயிருக்கிற வில்லைக்கொண்டு அவனுடைய தபோபங்கத்தைப் பண்ணிவிட்

"அரசுகளாகிறகளையைக்கட்ட-நிரஸித்தவனுன அருந்தவத்தோன்-இடை யிலே விலங்க" என்று சப்தார்த்தத்தையும் தாத்பர்யத்தையு மருளிஞர் (இ ருபத்தொருவித்யாதி), "செறிந்த" என்று-கிட்டினவென்றுய், அத்தாலேபெரு மான் திருக்கைக்குத் தகுதியானவென்று விவக்ஷித்த அத்தை ஹேதுமுகே வருளிஞர் (அவன் கையிலித்யாதி). ... ... (க)

(க) கி-கஉ-கக. (உ) திருப்பல்லாண்டு,

http://acharya.org

மூ.—
அல்லியம்பூமலர்க்கோதா யடிபணிந்தேன் விண்ணப்பம்
சொல்லுகேன் கேட்டருளாய் துணைமலர்க்கண் மடமானே
எல்லியம்போ தினிதிருத்த லிருந்ததோ ரிடவகையில்
மல்லிகைமா மாலைகொண்டங் காத்ததுமோ ரடையாளம். (உ)

லாலே அவனுடையதபஸ்ஸைச்சிதைத்ததும். ஓரடையாளம். சோக
கம் நிவ்ருத்தமாமளவும் (க) "ஶாஶ்வதீ-ஸமா-மாகஸ:" என்றுப்போலே
ஶங்கைநிவ்ருத்தமாமளவும் அடையாளங்கள் சொல்லவேண்டி வரு
மிறே.

இத்தால், அஸாதாரண ஸங்கிதியில் ஸாதாரணஸ்வரூபாவேச
சக்தி நில்லாதென்னுமிடம் தோன்ற ஆவேஶமுகத்தாலே அத்யுத்
கடபாபத்தையும் - ஆவேச கார்யம் தலைக்கட்டினவாறே தானே
விளைத்து, தபஶ்ஶக்தியையும் வாங்கி, இவனுக்கு வெளிச் சிறப்பை
யுண்டாக்கி, உபகாரஸ்ம்ருதியும் கடக்கும்படி பண்ணினனென்கி
றது. இப்படி ஆசரித்துக் காட்டினலிறே அஸாதாரணத்துக்கும்
ஸாதாரணஸ்வரூபா வேசத்துக்கும் வாசி தெரிவது. .... (க)

அவ;—இரண்டாம்பாட்டு. (அல்லியித்யாதி). இதுவும் அத்
யந்த ரஹஸ்யமாயிருப்பதொரு அடையாளம்.

ஸ்வா;—(அல்லியித்யாதி) அல்லி தோன்றும்படி சற்றே
டது மோரடையாளம். "தவத்தைச் சிதைத்தது மடையாளம்" என்
னுதே "சிதைத்துமோரடையாளம்" என்கையாலே - இன்னமும்
பலவடையாளங்களும் சொல்லுவதாக நினைத்துச்சொல்லுகிறனென்
னுமிடந்தோற்றுகிறது. சங்காநிவ்ருத்தி பிறக்குமளவும் சொ
ல்லவேணுமிறே. ... . (க)

வ்யா;—இரண்டாம்பாட்டு. (அல்லியம்பூமலர்க்கோதாய்)
அல்லிதோன்றும்படி விகஸிதமான அழகியபூவாலேகட்டப்பட்ட

அரு;—இரண்டாம்பாட்டு. (அல்லியித்யாதி) "அல்லிமலர் அம்பூக்
கோதாய்" என்றன்வயித்து, கோதை யென்ற மயிர் முடியைச் சொல்லுமள
வில் விஶ்லேஷது:க்கிதையான பிராட்டிக்கு புஷ்பாலங்க்ருத கேஶபாசம்
சொல்லக்கூடாமையாலே, கோதை யென்றது - மாலையென்று விவக்ஷித்து
அர்த்தமருளுகிறார் (அல்லி தோன்றுமித்யாதி). (அல்லி) சிறியவிதன். ஆனல்

(க) கீ-கஅ-சு அ.

http://acharya.org

மலர்த்து அழகிய பூவாலே கட்டப்பட்ட மாலைபோலே ஸௌமந ஸ்யம் தோன்றும்படி யிருக்கையாலே "கோதாய்" என்கிறன். (அடியிற்யாதி)"என்னுடைய ஸ்வரூபாநுரூபமாக தேவர் திருவடி களிலே பணிந்து என் தலைபடைத்த ப்ரயோஜநம் பெற்றேன். வாய்படைத்த ப்ரயோஜநம் பெறும்படி ஒருவார்த்தை விண்ணப் பம் செய்கிறேன்" என்கிறவளவிலே திருவுள்ளம்ப்ரஸந்நமாய் புத் ரவத்கடாக்ஷித்ததாலே பவ்யமான மாண்போலே யிருக்கிறவளே! அன்றிக்கே, ஒன்றுக்கொன்றொப்பாய், மடமான்போலும் கண்ணை யுடையவளென்னவுமாம்.

மாலைபோலே யிருக்கிறவளே! இத்தால் திருமேனியுடைய தநு தையையும், மார்த்தவத்தையும், துவட்சியையும் சொல்லுகிறது. (அடிபணிந்தேன் விண்ணப்பம்) "என்னுடைய ஸ்வரூபாநுரூப மாக தேவரீர் திருவடிகளிலே வணங்கி, தலைபடைத்த ப்ரயோஜ நம் பெற்றேன், இனி வாய்படைத்த ப்ரயோஜநம் பெறும்படிவிண் ணப்பம்செய்யத்தக்கதொன்றுண்டு"என்ன ; அதுகேட்கையிலுண்ட ஆதரக்தோற்றக் கடாக்ஷித்துக் கொண்டிருக்கிறபடியைக் கண்டு (துணைமலர்க்கண்மடமானே - சொல்லுகேன் கேட்டரு

இத்தசையில் மாலைபோலேயிருக்கிறவளென்று தான் சொல்லப்போமோ வென்ன "தோன்றும்படி" என்று விசேஷிக்கையாலே நீரக்கழிய வலர்ந்த மாலைக்கு துவட்சியுண்டாமாகையாலே சொல்லலாமென்று, தாத்பர்யத்தை யருளுகிறார் (இத்தாலித்யாதி). (தநுதையையும்)-கார்ச்யத்தையும். "துணை மலர்க்கண்மடமானே" என்று மேலே மீளஸம்போதிக்கையாலே மேலொரு வாக்ய ஸமாப்திதோன்ற வேண்டி "விண்ணப்பம்" என்றவநந்தரம் "செய்யத் தக்கதொன்றுண்டு" என்றத்யாஹாரம் திருவுள்ளம்பற்றித் தாத்பர்யமருளு கிறார்(என்னுடையவித்யாதி).(வாய்படைத்தப்ரயோஜநம்பெறும்படிவிண்ணப் பம்செய்யத்தக்கதொன்றுண்டு) என்றதற்குக்கீழ்மேல்சொல்லுகிறவடையாள ங்கள் போலன்றிக்கே பரமாஹஸ்யமானதாகையாலே இதில் சீர்மைதோற்றச் சொல்லுகிறனென்று கருத்து. கீழ்ப்பாட்டில் "நின்னடியேன்" என்றத் தைக் கடாக்ஷித்து (என்னுடைய ஸ்வரூபாநுரூபமாக) என்றது. இத்தசை யில் "துணைமலர்க்கண்மடமானே" என்று ஹர்ஷம் தோற்றவர்ணித்துச் சொ ல்லக்கூடுமோவென்ன; அதுக்கு ஹேதுவைக்காட்டா நின்று கொண்டு அத்த யித்தருளுகிறார் (அதுகேட்கையிலித்யாதி). "துணைமலர்க்கண்" என்றதுக்கு

http://acharya.org

(எல்லியித்யாதி) கல்லராத்ரியில் போக யோக்யமானபோதி லே போக ப்ராவண்ய வர்த்தமாக விருக்கைக்குச் சமைந்த விடத் தில் ஒருபார்ஸ்வத்தில் நானிருத்தலாலே நானிருந்த அத்விதீய மானபடுக்கையிலே. (மல்லிகையித்யாதி) *தூராத்கத்தியான மல்லி கையாலே, தான் என்னை பந்திப்பது, நான் தன்னைப் பந்திப்பதாய், ஒருவர்க்கொருவர் ஊமத்தங்காயாம் படியிறே படுக்கை வாய்ப் புத்தானிருப்பது. தானும் நானும் அறியுமதொழிய இளையபெரு மாளுமறியாத வடையாளம். "எங்கள் மாமனுர் தண்ணீர்த்துரும் பறுத்துத்தரப் பெருமாளோடே சிறுதுகாலம் ஒரு படுக்கையிலிரு

ளாய்) என்கிறான். என்பக்கல் வாத்ஸல்யந்தோன்ற என்னைக்கூடா கவித்துக்கொண்டிருக்கையாலும் பவ்யதையாலும் இணைமலர் போலே யிருக்கிற கண்களையுடையளாய், மடப்பத்தையு மூடைத் தான மான்போலே யிருக்கிறவளே! அந்த விண்ணப்பந்தன்னைச் சொல்லுகிறேன் கேட்டருளவெணுமென்கை,

மேல் - அது தன்னைச்சொல்லுகிறான் (எல்லியித்யாதி) ராத்ரி காலத்திலே பெருமாளும் தேவீருமாய் ரஹோத்தரமானவிருப் பாக இருந்ததொருஸ்தலத்திலே. (மல்லிகையித்யாதி) ஸ்லாக்ய மான மல்லிகைமாலையைக்கொண்டு பெருமாளைப் பந்தித்துவைத்த தும் ஓரடையாளம். பெருமாளுடையப்ரணயித்வபாரதந்த்ர்யப்ர யுக்தமானபோக(ஹொ)தசையில் கடப்பதொரு ரஸமாய்த்துஇது; ஆகையாலே, அல்லாத வடையாளங்கள் போலன்றிக்கே, அத்யந் தரஹஸ்யமாயிருப்ப தொன்றிறே இதுதான். (க) "ஹோஹாஹூ தீதூராஹ0ராவவஹ்வ நிவெஸ்ஸெந। ஹுஜூநாதோந்ஷாநுஹொ மாநு வவர்கரேஹஜீவிநீ - ஸமாத்வாதஸ்ததாஹம் ராகவஸ்ய

மூன் சொன்ன ஹேதுவையும், மடமான்போலிருக்கைக்கு ஹேதுவையுமரு ளிச் செய்துகொண்டு சப்தார்த்தமருளுகிறார் (என்பக்கலித்யாதி).

"எல்லியம்போது" என்றதினர்த்தம் (ராத்ரிகாலத்திலே)என்றது. "இனி திருத்தல்" என்றதினர்த்தம் (ரஹோத்தரமான விருப்பாக) என்றது. "மாமல் லிகைமாலே" என்றக்வயித்தர்த்தம் (ஸ்லாக்யமான வித்யாதி). "விண்ணப்பம் செய்யத்தக்கதொன்றுண்டு" என்று சீர்மை தோன்றச்சொன்னத்தை இங்கே விஸ்தரித்து உபபாதிக்கிறார் (பெருமாளுடையவித்யாதி வாக்யத்தாலே)

---

http://acharya.org

மூ.—

கலக்கியமாமனத்தனளாய்க் கைகேகிவரம்வேண்ட
மலக்கியமாமனத்தனளாய் மன்னவனும்மறுதாழியக்
குலக்குமராகாடுறையப் போவென்றுவிடைகொடுப்ப
இலக்குமணன்றன்னோடு மங்கேகியதோரடையாளம். (கூ)

ந்து போந்தவளன்றே நான்'' என்று ஒரு தர்மவிசேஷத்திலே தாமே அருளிச்செய்தாரிறே. இது தன்னைத் தமிழர் சொன்ன ஒப்பணிதன்னென்னவுமாமிறே. .... (உ)

மூன்றும்பாட்டு. (கலக்கியபித்யாதி) ராஜ்யத்துக்கு அபிஷேகம் செய்வதாக உபக்ரமித்துத் திருக்காப்புசாணும் சாத்திக் குறைவற்ற காலத்திலே வந்ததொரு விக்நம் சொல்லுகிறது.

ஸ்வர;—(கலக்கியவித்யாதி) கைகேயியானவள் குப்ஜையாலே கலக்கப்பட்ட மநஸ்ஸையுடையளாய் ''எனக்குப் பண்டே தருவ

நிவேஷ்டே - புஞ்ஜாநாமாதுஷாம்போகாந் ஸர்வகாமஸம்ருத்திநீ'' என்று இவள் தானும் பெருமாளுமறியுமித்தனையிறே. ... (உ)

வ்யர;—மூன்றும்பாட்டு. (கலக்கியமாமனத்தனளாய்) குப்ஜையாலே கலக்கப்பட்ட பெரியமநஸ்ஸை யுடையளாய். முன்பு, புத்ரனான ஸ்ரீபரதாழ்வானிலுங் காட்டில் பெருமாள் பக்கல் ஸ்நேஹிநியாய், பர்த்தாவான சக்ரவர்த்தியிலுடைய ப்ரியமேசெய்து போந்தவளாகையாலே ''பெரியமநஸ்ஸை யுடையவள்'' என்கிறது. இப்படியிருக்கிற மநஸ்ஸை, மந்தரம் கடலைக்கலக்கினாப்போலே காணும் - இத்தனந்தரை கலக்கினபடி. அதாவது - மூற்பட இவள் சொன்னவையெல்லாம் அநிஷ்டமாய், ''இப்படி சொல்லலாகாது காண்'' என்று பெருமாள்பக்கல் தனக்குண்டான ஸ்நேஹாதிசயத்தைச் சொல்லியும் பெருமாளுடைய குணங்களைச் சொல்லியு மிருந்தவளை

அர;—மூன்றும்பாட்டு. (கலக்கியவித்யாதி) மாமனத்தனளாயிருக்கிறவளை கலக்கியவென்று சொல்லக்கூடுமோ வென்ன; அதுக்கு ஹேதுபூர்வகமாக சப்தார்த்தமருளுகிறார் (குப்ஜையாலே யித்யாதி). கலக்கினபோது மாமனத்தனளென்னக் கூடுமோவென்ன வருளுகிறார் (மூன்பித்யாதி). பரதாழ்வானிற் காட்டிலும் பெருமாளிடத்தில் ஸ்நேஹித்திருக்கும்படியான மஹாமநஸ்ஸை குப்ஜை கலக்கக்கூடுமோவென்ன, அத்தை த்ருஷ்டாந்த முகேந வருளுகிறார் (இப்படியித்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே).

http://acharya.org

தாகவறுதியிட்டவரம் இப்போது தரவேணும்''என்று அதுதன்னை ''இன்னது, இன்னது'' என்று வ்யக்தமாக்கிச் சொல்ல, அவனி சையாதொழிய''அறுபதினாயிரம் ஸம்வத்ஸரம்ஸத்யப்ரதிஜ்ஞனாய்ப் போந்த நீ இன்று அஸத்யப்ரதிஜ்ஞனாயோ'' என்றுப்போலே சிலவற்றைச் சொல்லி விமுகையானவளவேயன்றிக்கே, அபரிஹார்யமான கோபத்தாலேமலக்கப்பட்ட மநஸ்ஸையுடையனாய், *தர்ம

உத்தரோத்தரம் தான் சொல்லுகிற வசநங்களாலே பெருமாள் பக்கல் ஸ்நேஹத்தைக் குலைத்து,''அவரை அபிஷேகம்பண்ணவொண்ணாது, என் மகனே யபிஷேகம் பண்ணவேணும்'' என்று சொல்லும் படி யாக்கினாள் இவளேயிறே. (கைகேயிவரம்வேண்ட) இப்படி கலக்கப்பட்ட மநஸ்ஸையுடையளாய்க்கொண்டு, கைகேயியானவள் தனக்குமுன்பே தருவதாகச் சொல்லிக்கிடக்கிற வரமிரண்டையும் இப்போது தரவேணுமென்றும், ''அதுதான் பதிநாலுஸம்வத்ஸரம் பெருமாளைக் காட்டிலே போகவிடுகையும், ஸ்வபுத்ரனை பரதனை அபிஷேகம் பண்ணுகையும்'' என்றுசொல்லி அபேக்ஷிக்க.

(மலக்கியவித்யாதி) அதுக்குஅவன் இசையாமையாலே, ''அறு பதினாயிரமாண்டு ஸத்யப்ரதிஜ்ஞனாய்ப் போந்தநீ, இப்போது அஸத்யப்ரதிஜ்ஞனாயோ'' என்றும், ''நீ இது செய்யாயாகில் காண் என் ப்ராணனை விடுவேன்'' என்றும் ! அதிகுபிதையாய்க் கொண்டு இவள் சொன்ன சொலவுகளாலே மலக்கப்பட்ட மஹா மநஸ்ஸை யுடையனாய்க்கொண்டு, ராஜாவானவனும் மறுக்கமாட்டாதொழிய, ''மாமனத்தனனாய்'' என்றது - அறுபதினாயிரமாண்டு வளிஷ்டாதிகளை ஸேவித்து தர்மாதர்மங்களெல்லாமறிந்து, ராஜ்யத்தில் ஒருவர் ஒருபழுதும் செய்யாதபடி நோக்கிக் கொண்டு போந்தவனுகையாலே, ஒருவரால் கலக்கவொண்ணாத படியான மநஸ்ஸில் இடமுடையவனென்றபடி. இப்படியிருக்கிற மநஸ்ஸை யும் தன்னுடைய உக்தி சேஷ்டிதங்களாலே ''என் செய்வோம்'' என்று தெருடாடும்படிபண்ணினளாய்த்து கைகேயி. மந்தரைதன் மநஸ்ஸைக் கலக்கினப்போலேயாய்த்து-இவள் அவன் மநஸ்ஸைக் கலக்கினபடி. இப்படியான மநஸ்ஸையுடையனாய், இவள் சொன்ன துக்கு மறுத்து ஒன்றும் சொல்லமாட்டாதிருக்க,

(தெருடாடும்படி) சஞ்சலமாம்படி.

http://acharya.org

ஸம்மூடசேதாவானல்(க) "யஎ ஹ்ரய்வ்ரா நிஷி தட்வை ஷ்ரேயஸ்யாந்நிஸ்சிதம்ப்ரூஹி" என்னவு மொருவரின்றிக்கேக்யாய நிஷ்டரேத்தைந்யாயமாகதினேத்துமலங்கி அந்தமலக்கத்திலேபெரியவிசாரத்தையுடையனுய், நெடுங்காலம் தர்மதாரதம்யமும் அதர்மதாரதம்யமும் தர்மாதர்ம தாரதம்யமுமெல்லா மாராய்ந்து போந்து, போந்த நெஞ்சில் பரப்பெல்லாம் கலக்கத்துக்குடலாய் இவள் வார்த்தையும் மறுக்கமாட்டாதிருப்பதே.

பிள்ளாய்! ஸாஸ்த்ரமுகத்தாலும் ஆசார்யவசநத்தாலும் பரஸம்ருத்தியேக ப்ரயோஜநமான தெளிவு பிறந்தவர்கள், நித்யஸம்ஸாரிகளாய்த் தெளிவிக்கவரிதானவர்களையும் தங்களோட்டை தர்ஸநஸ்பர்ஸந ஸம்பாஷண ஸஹவாஸாதிகளாலே மிகவும் தெளிவிக்கிறுப்போலே, ப்ரத்யக்ஷமான பரஸம்ருத்யஸஹப்ரயோஜநராய், ஐம்புலன்களுதும் களுத்துளே பிறரைக்கேழ்வி கொள்ளாமே திருத்திக்கொண்டவர்கள் - தாங்கள் கலங்குகிறவளவே யன்றிக்கே தங்களுடைய தர்ஸநஸ்பர்ஸநஸம்பாஷணாதிகளாலே கலங்காதவர்களையும் கலக்கவல்லராய், கலங்கினவர்கள் அநுதாபபூர்வகமாகத் தெளிந்தார்களாகிலும் கலக்கினவர்கள் ஸரீராவஸாநத்தளவும் தெளியமாட்டார்களென்று தோன்றுகின்றதிறே.

(குலமித்யாதி). மறுக்கமாட்டாமையாலே ராஜாவானவன் சோகித்துக்கிடக்க, அவ்வளவிலே ரகுகுலதிலகரான பெருமாள் காலம் தாழ்த்ததென்று அந்தஃபுரக்கட்டிலேபுகுந்து "ஐயரெங்கே"

(குலக்குமரா காடுறையப்போ வென்று விடைகொடுப்ப) மறுக்கமாட்டாமையாலே ராஜாவானவன் சோகித்துக் கிடக்கச் செய்தே, பெருமாளையழைத்துக்கொண்டுவாவென்று ஸுமந்த்ரனைப் பார்த்துச் சொல்லுவதாகதினேத்து, மோகவேகத்தாலே அதுதானும் மாட்டாதொழிய, இவள் அருகேயிருந்து, "ராஜாராத்ரியெல்லாம் உத்ஸவபராக்காலே நித்ரையற்றிருக்கையாலேஸ்ராந்தராய், சற்று உறங்குகிறார்; நீ கடுகப்போய் பெருமாளையழைத்துக்கொண்டுவா" என்று போகவிடுகையாலே, அவன் போய் பெருமாளை யெழுந்தருளுவித்துக்கொண்டு வந்தவளவில், பிதாவானவன்

(சற்றுறங்குகிறார்) அல்பநித்ரை பண்ணுகிறார்.

(க) கூ-உ-எ.

http://acharya.org

என்ன, "உம்மை வரவாஸ ப்ராப்தராம்படி சொல்லமாட்டாமையாலே, எனக்கு முன்னே வரப்ரதாநம் செய்தவர் அது எனக்குப் பலிக்கிறகாலத்திலே சோகித்துக்கிடக்கிறார்" என்ன, "எனக்கவர் வேணுமோ? நீரருளிச்செய்ததே போராதோ? ஐயரை எழுப்பிக் கண்டுபோகலாமோ" என்ன, "அவரை நாளெழுப்பி சோகம் தீர்த்துக் கொள்ளுகிறேன், நீர் இக்குலத்தை நோக்க ப்ராப்தருமாய், எங்களுக்குப்பிள்ளை யென்றிருந்தீராகில் எங்கள் வசநபரிபாலநம் செய்யவேணுங்காணும், அவர் விடைதந்தார், நான் போவெண்கிறேன்" என்று நினைத்து வரவாஸ ப்ராப்தியில் ஶீக்ரமாகப் போகையிலே ஒருப்படுவரென்ன,

(இலக்குமணனித்யாதி) (க)"ஆகூணொளகூஷீவய-ம்ஃ-லக்ஷ்மணேலக்ஷ்மிவர்தஃ (உ) "நயாஹழ்-நசாஹம்" (ங)"ஆஹம்வஸவ-ம்ஃ

சோகித்துக் கிடக்கிறபடியைக் கண்டு, "இதுக்கடியென்" என்று க்லேசப்பட்டுக் கேட்டவாறே "முன்பே எனக்கு இரண்டுவரம் தந்திருப்பர்; அதிரண்டும் எனக்கு இப்போது தரவேணும்; அதாவது 'பதிநாலுஸம்வத்ஸரம் உம்மைக்காட்டிலே போகவிடவேணும்; பரதனை அபிஷேகம் செய்யவேணும்' என்று நான் சொன்னேன்; * ஸத்யதர்மபராயணனுகையாலே மறுக்கமாட்டாமல் அநுமதி செய்து, உம்மைக் காட்டிலே போகவிடுவதாக அழைத்துவிட்டார்; உம்மைக்கண்டவாறே வாய்திறந்து சொல்லமாட்டாமல் கிடக்கிறார் காணும்" என்ன; "என்னை நியமிக்கும் போதைக்கும் இப்படிக்லேசிக்கவேணுமோ? யாதொன்று திருவுள்ளமானபடி செய்யேனே நான்" என்ன; "ஆனால், அவர்க்காக நான் சொல்லுகிறேன் இக்குலம் விளங்கவந்து பிறந்த குமாரரான நீர், உங்கள் ஐயரை ஸத்யப்ரதிஜ்ஞராக்கவேண்டியிருந்தீராகில், அவருடைய வசநபரிபாலகராய்க் கொண்டு வரவாஸம் பண்ணும்படியாகப்போம்" என்று போக்கிலே ஒருப்படுத்த.

(இலக்குமணன் றன்னைமங்கேகிய தோரடையாளம்) (ச) "வ்யாமவத்-ஃஹாஹாம வ்ஹ்ளஸிதீர்ஜி-ம்ஃ-துரநஃ! வ-ஸிவ-ம்ஜ வ்யாதீ-யா தூரயெ-ம்ஜ்ஞ-ஃஜீவிஸ்யொமஜ்ஜ்ஞ-ஃ- ப்ராகேவது மஹா

(க) ரா-பர-கஅ-உஎ. (உ) ரா-அ-நுங-ஈக. (ங) ரா-அ-ஈக-உஞி. (ச) ரா-அ-

http://acharya.org

மூ.—

வாரணிந்தமுலைமடவாய் வைதேவீ விண்ணப்பம்
தேரணிந்தவயோத்தியர்கோன பெருந்தேவீ கேட்டருளாய்
கூரணிந்தவேல்வலவன் குகனோடுங் கங்கைதன்னில்
சீரணிந்ததோழமை கொண்டதுமோ ரடையாளம். (சு)

காரியாநி - அஹம் ஸர்வம் கரிஷ்யாமி" என்று முன்வழிப்பட்ட இளையபெருமாளோடே யெழுந்தருளினதே (ஓரடையாளம்) லோகப்ரஸித்தமான வடையாளம். ஏகுதல்-போகை. (கூ)

ஸ்வா;—நாலாம்பாட்டு. (வாரித்யாதி) (க) "செங்கச்சுக்கொண்டு கண்ணுடையார்த்துச் சிறுமானிடவரைக் காணில் நாணும் கொங்கைத்தலம்" என்னுமாபோலே இப்போதும் கச்சுக்குள்ளே கிடக்கிற வொடுக்கத்தோடே கிடக்கையாலே "வாரணிந்த முலை மடபாகஸ் ஸளமித்ரிர் மித்ரஸந்தநஃ - பூர்வஜஸ்யாதுயாத்ரார்த்தேத்ருமஸ்ரைலங்க்ருத ஃ" என்கிறபடியே, தாம் புறப்படுவதுக்கு முன்னே, கூடப்போவதாக மரவுரிசாத்தி ஒருப்பட்டு நிற்கிற இளையபெருமாளோடே கூடகாடேற வெழுந்தருளினது ஓரடையாளம். ஏகுதல் - போகை. ... . (கூ)

வ்யா;—நான்காம்பாட்டு. (வாரணிந்தமுலைமடவாய்) கச்சணிந்த முலைகளையும் மடப்பத்தையுமுடையவளே! ராஜாக்களுக்கு போக்யமான வஸ்துக்கள்கொண்டு திரிவார், பிறர் கண்படாதபடி கட்டி முத்ரையிட்டுக்கொண்டு திரியுமாபோலே, "பெருமாளுக்கு போக்யமானவிவை பிறர்கண்படவொண்ணாது" என்னுமத்தாலே யாய்த்து - இவள் கச்சிட்டுக்கட்டி மறைத்துக்கொண்டிருப்பது. "இப்படி இருந்த முலைகள் இப்போது வெறும்புறத்திலே இருப்பதே!" என்று சிலேஷித்துச் சொல்லுகிறதாகல்; அன்றிக்கே, கச்சா

அரு;—நாலாம்பாட்டு. (வாரணிந்தவித்யாதி) பெருமாளைப்பிரிந்து நோவுபட்டு எல்லாத்தையும் விட்டிருக்குங்காலத்திலே வாரணிந்திருக்குமோவென்ன; இதுக்கு இரண்டுவகையாகத்தாத்பர்யமருளுகிறார் (ராஜாக்களுக்கித்யாதி). "பிறர்கண்படவொண்ணாது" என்றும், "மறைக்கத்தக்கவை இப்போது இப்படியிருக்கிறதே?" என்றும், "பெருமையால் அடக்கியாளத்தக்கவைக்ருஹமாயிருக்கிறதே" யென்றும், க்லேஷிக்கிறானென்ற தாத்பர்யம். (த

http://acharya.org

அஉசு பெரியாழ்வார்திருமொழி, ஈ-ப, கo-தி, சு-பா, வாரணிந்த.

வாய்'' என்கிறான். (வைதேஹீ விண்ணப்பம்) விதேஹராஜன் பெண் பிள்ளையாகையாலேயிறே, இவ்விருப்பிருக்கலாய்த்து. இப்பிறப்பு டையார் தேஹத்தை ஒன்றுக விரும்புவர்களோ?

(தோரணிந்தவயோத்தியர்கோன் பெருந்தேவீகேட்டருளாய்) பத்துத் திக்கிலும் தடையற ஊர்ந்ததேரிறே இவ்வூர்க்கலங்கரம், ஸத்ருஸங்காபரிஹாரமான தேர்களும், யாகாதிகளுக்குச் சமைந்த தேர்களும், பிள்ளைகள் விளையாடும் தேர்களுமலங்காரமானதிரு வயோத்தியைக்கு நிர்வாஹகரான பெருமாளுக்கு (க) ''தo-ஜீ ஸீ

லே அடக்கி ஆளவேண்டும்படி பரிணதமாய்த் தசைக்திருக்கு மவை, இப்போது(உ)''உவவாலகுஸாழி-உபவாஸக்ருஸாம்''என் கிறபடியே திருமேனியிலைக்கையாலே சோஷித்திருக்கிறபடியைப் பற்றச் சொல்லுகிறதுதல். ''மடவாய்'' என்றது - ஸ்த்ரீத்வத்தால் வந்த ஒடுக்கமன்றிக்கே, பிரிவாற்றுமையால் வந்த துவட்சியைப் பற்றச் சொல்லுகிறதுதல்; அன்றிக்கே, மடப்பமாவது - பற்றிற் றவிடாமையாய், அஞவரதம் பெருமாளளவிலே திருவுள்ளமாய், மற்றொன்றறியா திருக்கிறபடியைப் பற்றச் சொல்லுகிறதுதல். (வைதேவீ) விதேஹபுத்ரியானவளே! இப்படி தேஹத்தை யுபே க்ஷித்திருக்கலாய்த்து இக்குடியில் பிறப்பிறே யென்கை.

(தோரணிந்தவயோத்தியர்கோன் பெருந்தேவீ) தேர்களாலே அலங்க்ருதமான திருவயோத்தையை யிலுள்ளார்க்கு நிர்வாஹகரான பெருமாளுடைய பெருமைக்குத் தகுதியான தேவீ. (க) ''தo-ஜீ ஸீவவொவ்ஜாம் தo-ஜீஜாஜிஜநவக்ஷணாழி । ராவவொஹ்ஹி ஜிவெஜ்ஹீம் தஜ்ஞெயஜ்ஹிதெக்ஷணா—துல்யசீலவயோவ்ருத்தாம்

சைந்து) பெருத்து. ''வாரணிந்தமூலை மடவாய்'' என்று ஸம்போதித்திருக்கவும் ''வைதேவீ'' என்று ஸம்போதித்ததுக்கு ப்ரயோஜநமருளுகிறார் (இப்படி பித்யாதி).

ராமன்பெருந்தேவியென்றதல், ''தோரணிந்தவயோத்தியர்கோன்தேவி'' என்றதல் அருளிச்செய்யாதே, இருவரை விசேஷித்தது அந்யோந்யாநுரூப்யம்தோற்றுகைக்காகவென்கிறார் (தேர்களாலேயித்யாதிவாக்யத்வயத்தாலே). இவ்விடத்தில் ''தோரணிந்த வயோத்தியர்கோன்'' என்ற ப்ரகரணத்தே பெரு மாளைச் சொல்லுகையாலே அயோத்த்யாதி பத்யத்தால் வந்த பெருமையும்

---

(1) ரா-ஸுந்-சுகு-நி. (2) ரா-ஸுந்-சுகி.

http://acharya.org

பெரியாழ்வார் திருமொழி, கூ-ப, கo-கி, சு-பா, வாரணிந்த. அஉ

வயோவ்ருத்தா - துல்யஶீலவயோவ்ருத்தாம்'' என்கிறவளவேயன்
றிக்கே ''தவைவயஜவிதேக்ஷணா - தஞ்சேயமவிதேக்ஷணை'' என்
னும்படி சிறுத்தேவியல்லாத பெருந்தேவி, விண்ணப்பம் கேட்ட
ருளாய்.

(கூரித்யாதி) மிக்க கூர்மையையுடைய வேல்வலவன். ஸ்ரீ
குஹப்பெருமாள் வேல்வாங்கினரென்றால் ஶத்ருபக்ஷம் மண்ணுண்
ணும்படியிறே இவருடைய ஶௌர்யமும் வேல் கூர்மையுமிருப்பது.
இப்படிக்கொத்தவரோடே ஸ்ருங்கி பேரபுரமான படைவீட்டிலே

துல்யாபிஜநலக்ஷணம் - ராகவோர்ஹநிவைதேஹீம் தஞ்சேயமஸி
தேக்ஷணை'' என்னக்கடவதிறே. அல்லது ஒரு சிறுத்தேவியுண்
டாய், பெருந்தேவியென்கிறதன்றே; பெருமாள் ஏகதாரவ்ரதரா
கையாலே. (விண்ணப்பம் கேட்டருளாய்) கான் விண்ணப்பஞ்
செய்கிற வித்தைக் கேட்டருளவேணும்.

(கூரணிந்தவேல்வலவன்) மிகக்கூர்மையையுடைய வேல்தொ
ழிலில் வல்லவன். ஸ்ரீகுஹப்பெருமாள்வேல்வாங்கினரென்றால் சத்
ருபக்ஷம் மண்ணுண்ணும்படியாய்த்து இவருடைய ஶௌர்யமிருப்
பது. (குகனேடுமித்யாதி). இப்படிவேலுங்கையுமாய்த்நிர்யமதொ
ழிய, (க)''ஏழை ஏதலன்'' இத்யாதிப்படியே-அபிஜாதித்யாவ்ருத்

ஸௌந்தர்யாதிசயத்தால்வந்த பெருமையுமெல்லாம் தோன்றுகையால் ''துல்
யஶீலவயோவ்ருத்தாம்'' என்றதினர்த்தம் இங்குச் சொல்லிற்றாயிற்றென்று
கருத்து. வசநத்திலும், ''ராவவஃ-ராகவஃ'' என்கையாலே (உ) ''ஜ்ஞாகதி
ணாஶ்யம்ஹரிஃ - இக்ஷ்வாகூணாமயம்நாதஃ'' என்கிறபடியே அயோத்த்
யாதி பத்யத்தால் வந்த பெருமை தோற்ற மென்றும் கண்டுகொள்வது.
இவ்வர்த்தத்திலே தாத்பர்யம் சொன்னதுக்கு நியாமகம் (அல்லதித்யாதி).

''அணிந்த'' என்றது-ப்ராபித்தவென்றாய், வேலானபோதே கூர்மை
அர்த்த ஸித்தமாயிருக்கவும், விசேஷித்ததுக்குக் கருத்தருளுகிறார் (மிக்கவித்
யாதி). ''சோணித்த'' என்று ஸௌஶீல்யம் தோன்றுகையாலே ததநுகுண
மாக ப்ரமாண பூர்வகம் தாத்பர்யமருளுகிறார் (இப்படியித்யாதி), ஏழை-அஜ்
ஞன். ஏதலன்-சத்ரு, அதாவது-அநுகூலவ்ருத்தியில்லாதவன். கீழ் மகன்-
நிக்ருஷ்டஜந்மர, இம்மூன்றுமும் அபிஜாதிகளொன்றுமில்லை யென்றதாய்
த்து. மாழைமான்-முக்த (ஈ) மான மானுடைய, மட-ம்ருதுவான, நோக்

(க) நி-மொ-நி-அ-க.

(உ) ரா-கி-கஅ-நி.

http://acharya.org

அஉ பெரியாழ்வார் திருமொழி, கூ-ப, கo-தி, தி-பா, ப்ரமருமம்.

மூ.—மானமருமென்னோக்கி வைதேவீவிண்ணப்பம்
கானமருங்கல்லதர்போய்க் காடுறைந்தகாலத்துத்
தேனமரும்பொழிற்சாரல் சித்திரகூடத்திருப்பப்
பால்மொழியாய் பரதனம்பிபணிந்ததுமோ ரடையாளம்.

இவரோடே கூடவேணுமென்றே ப்ரார்த்தித்துச் சென்று; திருவ யோத்தையில் பிறந்தம்ரமம் ஆனும்படி சென்று. (க) "ஹ-ஹே நஹஹி-தாரராஹோகூஷ்ணை நவலீகயா - குஹோஹ ஸஹிதோரா மோ லக்ஷ்மணோநசஸீதயா" என்னும்படி சென்று. "உன் தோழி யென்தோழி உம்பியெம்பி" என்று ஸீதாலக்ஷ்மண ஸம்பந்தமும் அவரோடே யாக்கின பின்பிறே தம்மோடுண்டாக்கிக்கொண்டது, அதுக்கடி அவருடைய நிலையில் தவருமையிறே. இப்படி செய்ய வேண்டினதுக்கடி அவ்வூரில் பிறப்பும்வாஸமுமிறே, நாய்ச்சியாரை யும் ப்ராதாக்களையும் இங்ஙனே திருவுள்ளம்பற்றினால் மற்றுள்ள வர்களைச்சொல்லவேண்டாவிறே அவ்வூரில். இப்படி திருவுள்ளம் பற்றுகை அவர்க்குச் சேராதாகிலும் நம்மாசார்யர்கள் திருவுள் ளம்பற்றியிருப்பது இப்படியிறே. (சீரணிந்த தோழமை கொண் டதும்) நானுகந்துகந்த தோழன் நீயென்னுமதொழிய "தம்மை யுகப்பாரைத்தா முகப்பர்" என்னவொண்ணுமே?; ஆகையிறே "சீர ணிந்ததோழமை" என்றது. சீர்-கல்யாண குணங்கள். ... (ச)

ஸ்வா;—அஞ்சாம்பாட்டு. (மானமருமித்யாதி), தன்மையிலே அமர்ந்த நோக்கையுடைத்தான மான்போலே யிருக்கிறவளே!

தங்களொன்றுமில்லாத ஸ்ரீகுஹப் பெருமாளோடே கங்காதீரமான ஸ்ருங்கிபேரபுரத்திலே (க) "மாழைமான் மடநோக்கி உன் தோழி உம்பி எம்பி-உகந்த தோழன் நீயெனக்கு" என்றருளிச் செய்தபடி யே குணத்தோடேகூடின தோழமைகொண்டதும் ஓரடையாளம்.

ஸ்யா;—அஞ்சாம்பாட்டு. (மானமருமித்யாதி) மானைடொத் கைப்போலே யிருக்கும் நோக்கையுடைய பிராட்டி உன் தோழி; உம்பி-உம் முடைய தம்பியான லீலயபெருமாள், எம்பி-என் தம்பி. இலீயபெருமாளை அவர் தம்பியென்று ஸித்தவத்கரிக்கிறது, இலீயபெருமாள் கருத்தாலே. ஆகையாலே இப்போ என் தம்பி யென்றருளிச்செய்திருரென்று கருத்து. (ச)

அரு;—அஞ்சாம்பாட்டு. (மானமருமித்யாதி) (மானைடொ) என்றது

(க) தி-பா-க-உரை.

(உ) தி-மொ-நி-அ-க.

http://acharya.org

பெரியாழ்வார்திருமொழி, கூ-ப, கo-தி, ஙி-பா, மானமரும். அகூ

இக்கண்ணுக்கிலக்காமவர் இலக்காஞல் மான்பார்வை உபமாநத்தால் வந்த மிகையமரும்படியென்னுதல், மானேவிட்டு இங்கே அமரும்படியிறே கண்ணழகு தானென்னுதல். வைதேஹி யை வைதேவி என்கிறது - தேஹநிபந்தநமான த்யோதமாநாதி குணங்களைப்பற்ற. (காளித்யாதி) அமரும் கல்கானதர்போய் - பொருந்தின கல்காட்டுவழிபோய் வநவாஸம் செய்கிறகாலத்திலே.

திருத்துள்ள ம்ருதுவான நோக்கை யுடையளாய், விதேஹ ராஜா வினுடை புத்ரியாளவளே! இத்தால் (க) "வீரயாஜநஜவஞ நீம் வஞநீம்ராக்ஷஸீமணு! ஸுபணநஜீம் ஹீநாஞமணை ராவுதாசிவ – ப்ரியஞ்ஜநமபஶ்யந்தீம் பஶ்யந்தீம்ராக்ஷஸீகணம் - ஸ்வகமேநமருகீம் ஹீநாம்ஸ்வகணைராவ்ருதாமிவ" என்கிறபடியே - தன்னினத்தைப்பிரிந்து அநேகம் நாய்களினுடைய திரள்களாலே வளைக்கப்பட்டு நடுவேநின்று மலங்கமலங்க விழிப்பதொரு மான் பேடைபோலே, அநுகூலஜநத்தின் முகத்திலே விழிக்கப்பெறுமல் ப்ரதிகூலமான ராக்ஷஸிகணத்தைப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிற விருப்பையும், அவர்களுடைய தர்ஜநபர்ஸநங்களாலே உளைந்து வேண்யுத்க்ரதநோத்யுக்தையாம்படி தேஹத்தை யுபேக்ஷித்தபடி யையும் சொல்லுகிறது. (விண்ணப்பம்) அடியேன் விண்ணப்பம் செய்கிறவார்த்தையைத் திருவுள்ளம்பற்றி யருளவேணும். (கான மருமித்யாதி) காடுசெறிந்திருப்பதாய் * கல்நிரைத்துகிடப்பதான

மான் நோக்கோடென்றபடி. "அமரும்" என்றதின் பலிதார்த்தம் (ஒத்திருந் துள்ள)என்றது. "மானமருமென்னேக்கி" என்றுதல், "வைதேவி" என்றுதல் சொல்லவமைந்திருக்க, இரண்டையுமருளிச் செய்ததுக்கு ப்ரகாரணதகுண மாகத் தாத்பர்யமருளுகிறார் (இத்தாலித்யாதி). (இத்தால்)என்றுதொடங்கி, (பார்த்துக்கொண்டிருக்கிற விருப்பையும்) என்னுமளவும், மானமரு மென்னேக்கி என்றதின்பலிதார்த்தம். (தேஹத்தைஉபேக்ஷித்தபடியையும்)என்னு மளவும், வைதேவி யென்றதின் பலிதார்த்தம். கீழ்ப்பாட்டில் "கேட்டரு ளாய்" என்றதை இங்கு மதுஷங்கித்து ஶப்தார்த்தம் (அடியேனித்யாதி). "அமரும்" என்றது - சேர்ந்திருக்கையாய், அத்தால் பலிதம் (செறிந்து) என்றது. இத்தால் நிபிடமென்றபடி, "கல்லதர்" என்று கல்லே நிரூபகமாகச் சொல்லுகையால் அத்தையருளிச் செய்கிறார் (கல்நிரைத்து கிடப்பதான) என்று. அதசென்றதினர்த்தம் (வழியிலே) என்றது.

(க) ரா-ஸு-கரி-உ.

http://acharya.org

(தேனித்யாதி) வண்டுகள் மாறுத பொழிலே யுடைத்தான திருச்சித்ரகூட பர்வதத்திலே ஏகாந்த போக மநுபவிக்கிற காலத்திலே. (பால் மொழியாய்) பால்போலும் ரஸாவஹமான வார்த்தையையுடையவளே! (பாதநம்பி பணிக்கதுமோ ரடையாளம்) மீண்டெழுந்தருள வேணுமென்று பாரதந்த்ர்யத்தால் பூர்ணனை ஸ்ரீபரதாழ்வான் வந்து ப்ரபத்தி செய்ததுமோரடையாளம். (நி)

வழியிலே திருவடிகளின் மார்த்தவம் பாராதேபோய் வநவாஸம் பண்ணின காலத்திலே.

(தேனமருமித்யாதி) வண்டுகள்மாறுமல் பொருந்திக்கிடக்கிற பொழில்களோடுசேர்ந்த பர்யந்தத்தையுடைய சித்ரகூட பர்வதத்திலே (உ) "உடஜோராமோவநம் ஜடாஜூடவயாரிணி । கூஷ்ராஜி நயநம் கந்-ஹீரவஸ்ஹவாஹஹரி - உடஜோராமமாஸீநம் ஜடா மண்டலதாரிணம் - க்ருஷ்ணஜிநதரம் தந்துசீரவல்கலவாஸஸம்" என்கிறபடியே இளையபெருமாள் சமைத்த ஸ்ரீபர்ணசாலையிலே யெழுந்தருளியிராநிற்க, (பால்மொழியாய்) பால்போலே ரஸாவஹமான மொழியையுடையவளே! இதுக்குமுன் புஜிவள்சொன்ன வார்த்தைகளில் ரஸ்யதையாலும் இது கேட்கையிலுண்டான ஆதரத்தாலும் சொல்லுகிறன். (பரதனம்பி பணிக்கது மோரடையாளம்) பாரதந்த்ர்யத்தால் பூர்ணனை ஸ்ரீபரதாழ்வான்வந்து "மீண்டு எழுந்தருளவேணும்" என்று ப்ரபத்திபண்ணினது மோரடையாளம். ... . (நி)

சாரல் - சார்வென்று விவக்ஷித்து அர்த்தமருளுகிறார் (பர்யந்தத்தையுடைய) என்று, சித்ரகூடத்துப்பரதனம்பிபணிந்தென்ன வமைந்திருக்கவும், இருப்பவென்றதுக்குத் தாத்பர்யமருளுகிறார் (உடஜோயித்யாதி). நம்பியான பரதனென்றன்வயித்து ஸப்தார்த்தத்தை யருளிச்செய்கிறார் (பாரதந்த்ர்யேத்யாதி) ... ... (நி)

அரு;—ஆரும்பாட்டு. (சித்ரகூடமித்யாதி) சிறுகாக்கை முலை நீண்டினமாத்ரத்தாலே ப்ரஹ்மாஸ்த்ரம் ப்ரயோகிக்கவேணுமோ வென்ன, அதி

(க) ரா-அ-கூ-உ-பி.

http://acharya.org

பெரியாழ்வார்திருமொழி, கூ-ப, கo-தி, சூ-பா, சித்திரகூடம். அங்க

மூ,—சித்திரகூடத்திருப்பச் சிறுகாக்கை முலைதீண்ட
அத்திரமேகொண்டெறிய வஞ்சித்துலகுந் திரிந்தோடி
வித்தகனே யிராமாவோ நின்னடைய மென்றழைப்ப
அத்திரமே யதின்கண்ணோ டறுத்ததுமோ ரடையாளம். (சூ)

ஸ்வா.—ஆரும்பாட்டு. (சித்திரகூடமித்யாதி). அந்த சித்திரகூடத்தன்னிலே பெருமாள் மடியிலே கண்வளராநிற்கச் செய்தே இந்த்ரன் மகனை ஜயந்தன் தமோகுண ப்ராசுர்யத்தாலே அறிவால் சுருங்கி சுருக்கமுணரும்படி பேரளவில்லாதகாக வேஷத்தை ஆஸ்தாநம்செய்து திருமுலைத்தடத்திலே நலியப்புக, பெருமாளும் இவ்வளவிலே உணர்ந்து இவனைச்செருக்குவாட்டுகைக்காகவும், மாதா பிதாக்கள் தேவர்கள் ருஷிகள் மற்றும் ஆச்ரமம்

வ்யா.—ஆரும்பாட்டு. (சித்திரகூடத்திருப்ப) சோலைகளும் ஆறுகளும்சிலாதலங்களுமாய்க்கொண்டுபோகஸ்தாநமாயிருக்கும்சித்ரகூட பர்வதப்ரதேசத்திலே, (க) "தவைவ்" வவநஷ்ணெஷ-ா நாநா வ-ஷஷ-ாமஜ்ஷ-ா | விஹ்ரத்ஸ்வஸமீக்ஷ்ணாகவாஜ்ஜஷ-ாவாவிஷ்டு- தஸ்யோபவநஷண்டேஷ-ா காகாபுஷ்பஸ-ாகந்திஷ-ா - விஷ்ருத்யஸலில க்விந்நாதவாங்கே ஸமுபாவிசம்" என்கிறபடியே பெருமாளும் தேவரீருமாய்க்கொண்டு ஏகாந்தரமைபவித்து ஒருவர்க்கொருவர் மாறி மாறி மடியிலே கண்வளர்ந்து ரஸோத்தரராயிராநிற்கச்செய்தே. (சிறுகாக்கை முலைதீண்ட) இந்த்ரன்மகனை ஜயந்தன் தமோகுணப்ரசுரனுகையாலே ப்ராப்தாப்ராப்த விவேகஸூந்யனுய் தேவவேஷத்தைமறைத்து கூ-த்ரமான காகவேஷத்தைப் பரிக்ரஹித்துக்கொண்டுவந்து, பெருமாள், மடியிலே கண்வளர்ந்தருளாநிற்கச்செய்தே (உ) "வாயவஷ்ஷ ஹவஷா ஸ்ரீ விஷ்ணோ நாஜுஷ - வாயஸஸ்ஸஹரணாகம்ய விததாரஸ்தநாந்தரே" என்கிறபடியே ஜகந்நியென்றறியாதே தேவரீர் திருமுலைத்தடத்திலே நலிய.

(அத்திரமேகொண்டெறிய) அவ்வளவிலே பெருமாளுணர்ந்தருளி, (கூ)"கோகீ ப்ரஹிஷ்ணவெ வஜ்ரவதெ ஜண ஹொமி நா"

தமோகுணப்ரசுரமானஜயந்தனென்றருளுகிறார் (இந்த்ரணித்யாதி). சிறுவென்றதினால்தத்தை ஸஹேதுகமாகவருளுகிறார் (தமோகுணேத்யாதி).

(க) ரா-ஸு-கி-கூ. (உ) ரா-ஸு-கி-உ. (கூ) ரா-ஸு-கி-உ.

http://acharya.org

ஸ்யம் நோக்கி மூன்றுலோகத்தில் ப்ரஸித்தராயும் அப்ரஸித்தராயு முள்ளவர்களுடையவளவறிகைக்காகவும்(க)[ஸவி தாரவரிதூ கூ3- ஸவித்ராசபரித்யக்தம்] பிதாவும் கைவிட்டானென்கையாலே ஸீதேவியும் மஞ்சள் பீறிப்புறப்பட்டு "பிதாகைக்கொள்ளிலும் ராமாபராதியை நான் கைக்கொள்ளேன்" என்றுளென்றுமிடம் தோற்றுகிறது. [ஹ்ரொஸ்ரு - ஸ்ரைஸ்ச] "மாதாபிதாக்கள் சிக்ஷாரூபத்தாலே கைவிட்டார்களாகில் அவர்கள் கோடம் தீர்ந்த வாறே காட்டிக் கொடுக்கிறேமென்பர்களோ? நாமாண்ட பரிகரமன்றே" என்று அங்கே ஒதுங்கப்பார்த்தான். அவர்கள் கைக்கொள்ளோம் என்றார்கள். [ஹ3ஹஷி-ஃஷிஃ - ஸமஹர்ஷிபிஃ] ப்ரஹ்மபாவனையிலே ஊன்றினவர்களாகையாலே செல்ல; அவர்

கஃக்ரீடதிஸரோஷேண பஞ்சவக்த்ரேணபோகிநா" என்று அதிக்ருத்தராய், (உ) "ஸஃஹ்ம ஸம்ஹ்ரரோஷ்ரு ஹ்ரு ஸ்ராவெஹ்ணாவ்ரு ணயோஜயத் । ஸதீவஹவகாஷாஸ்ரிஃ ஜ்வாலாபிர்-விவர்திதம் । ஸதம்ப்ரதீப்தம்விக்ஷோப தர்ப்பந்தம் வாயஸம்ப்ரதி" என்கிறபடியே ஒருதர்ப்பத்தையெடுத்து, அதில் ப்ரஹ்மாஸ்த்ரத்தை யோஜித்து, அத்தை அந்தக் காகத்தின்மேலே செலுத்திவிட. (அனேகத்ருலகுமித்யாதி). அந்த அஸ்த்ரம் மந்தகதியாகவிடுகையாலே பின் தொடர்ந்துசெல்ல, அத்தைத்தப்பவழிதேடி,(க)"ஸவி தாரவரிதூ கூவ்ரு-ஸ்ரொஸ்ரு ஹஷி-ஃஷிஃ । தீரநுஸ்ரொகாநுஸம்வரிகூரு- ஸவித்ராசபரித்யக்த ஸ்ஸ்ரைஸ்சஸமஹர்ஷிபிஃ । தீர்ங்லோகாந்ஸம்பரிக்ரம்ய" என்கிறபடியேமூன்றுதபித்ருக்ருஹத்திலே சென்றவளவில் பிதாவாலும் மாதாவாலும் கைவிடப்பட்டு, பந்துக்களானவர்கள்தான் கைக்கொள்ளுவார்களோவென்று தேவர்கள்பக்கலிலே சென்றவளவில் அவர்களாலும்பரித்யக்தனாய், ஆங்ருஸம்ஸ்ய ப்ரதாநரானருஷிகள்தான்கைக்

ப்ரஹ்மாஸ்த்ரம் ப்ரயோகித்தவுடனே அவனைப்பிடிக்கவேண்டியிருக்க, அவன் அனேகலகம்திரியக்கூடுமோவென்ன (அந்தவஸ்த்ரமித்யாதி)பித்ராச என்றவிடத்தில் சகாரம் அதுக்தஸமுச்சயமாகி யருளுகிறார் (மாதாவாலும்)

(க) ரர-ஸ்ரு-கூ அ-கூரு. (உ) ரா-ஸ்ரு-கூ அ-கூo.

http://acharya.org

களும் கைவிட்டார்கள். (க) [தீர்ந்தொகாறுவலூளிகூடி – தீர்ந் லோகாந் ஸம்பரிக்ரம்ய] அறிந்தவர்களோடு அறியாதவர்களோடு வாசியறத் திறந்து கிடந்தவாசல்கள்தோறும் ஒருகால்போலே ஒன்பதின்கால்சென்று இரந்தவளவிலும்கைக்கொள்ளாமல்தள்ளிக் கதவடைத்தார்கள்.

இப்படி செய்யவேண்டுவதென்னென்னில்? (அத்திரமே கொண்டெறிய) கிடந்ததொரு தருப்பை ப்ரஹ்மாஸ்த்ரமாக்கி மந்த கதியாக்கி விட்டவளவில் நின்ற நில்லாயிறே இது. (அனைத்துலகம் திரிந்தோடி) எல்லாலோகத்திலும். சரணம் புகுவாருண்டாகிலும் ஶரண்யரில்லை யென்னுமிடம் தோற்ற அனைத்துலகமென்கிறார். அனைத்துலகம் திரிந்துமீண்டோடிவந்து. (வித்தகனே) ஸர்வ த்துக்கும் காரணபூதனுமாய் ஸமர்த்தனுமானவனே! (ராமா) ரஞ் ஜயதீதிராஜா. ரமயதீதிராமஃ. (ஒ நின்னபயமென்றழைப்ப) உன்னை யொழிய வேறு அபயப்ரதானம் செய்வாரில்லையென்று உள்ளழற் கொள்ளுவர்களோவென்று அவர்கள் பக்கலிலே சென்றவளவில் அவர்களும் கைவிடுகையாலே, திறந்துகிடந்த வாசல்கள்தோறும் ஒருகால் நுழைந்தாப்போலே ஒன்பதின்கால் நுழைந்து மூன்று லோகங்களையும் வலைய ஒடித்திரிந்தவிடத்திலும், ஒருவரும் கைக் கொள்ளாமையாலே (க) ''தமேவஶரணம் மதஃ – தமேவஶரணம் கதஃ'' என்கிறபடியே சிறிதலும் காலைக்கட்டிக்கொள்ளலாம்படி யிருக்கும் க்ருபாவானுகையாலே விஸ்மயநீயனாய், ''எல்லாரையும் குணத்தாலே ரக்ஷிக்கவல்லவனே!'' என்று ஶரண்யனை பெரு மாள்குணத்தைச்சொல்லி, ''ஒ!'' என்று தன்னுடைய அகிஞ்சநதி

என்று. *தீர்ந்லோகாநித்யாதிக்கர்த்தம்(திறந்திடந்தயாதி). பரியென்றது-பரிதஃ என்றாய், அத்தால் பலிதம் (திறந்துகிடந்த வாசல்கள் தோறும்) என்றது. 'ஸம்' என்று - ஸம்யக்காய், அத்தால்பலிதம் (ஒருகால்நுழைந்தாப்போலே ஒன்பதின்கால்நுழைந்து) என்றது. *பரிஎன்றதின்சப்தார்த்தம் (வலைய)என் றது. அனைத்துலகம் திரிந்தோடினால் தன்மேலே அஸ்த்ரம் விட்டவரையே அவர் குணம் சொல்லி ஶரணம் புகுவேனுமோ வென்ன வருளுகிறார் (ஒரு வரித்யாதி).'' உனக்கு-உன்பொருட்டு, அபயம்-அபயக்ரதிட்டேன் '' என் றுகூட்டிக்கொள்வது. இத்தால்''நின்-உன்னுடைய, அபயம்வேணும்''என்று மூலத்துக்கு ஶப்தார்த்தம் கண்டு கொள்வது.

(க) ரா-ஸு-சு-அ-கூ.

http://acharya.org

(தேனித்யாதி) வண்டுகள் மாறுத பொழிலே யுடைத்தான திருச்சித்ரகூட பர்வதத்திலே ஏகாந்த போக மநுபவிக்கிற காலத்திலே. (பால் மொழியாய்) பால்போலும் ரஸாவஹமான வார்த்தையையுடையவளே! (பரதநம்பி பணிந்ததுமோ ரடையாளம்) மீண்டெழுந்தருள வேணுமென்று பாரதந்த்ர்யத்தால் பூர்ணனை ஸ்ரீபரதாழ்வான் வந்து ப்ரபத்தி செய்ததுமோரடையாளம். (நி)

வழியிலே திருவடிகளின் மார்த்தவம் பாராதேபோய் வநவாஸம் பண்ணின காலத்திலே.

(தேனமருமித்யாதி) வண்டுகள் மாறுமல் பொருந்திக்கிடக்கிற பொழில்களோடுசேர்ந்த பர்யந்தத்தையுடைய சித்ரகூட பர்வதத்திலே (உ) 'உடஜோராஜோவீநம் ஜடாஜூணமயாரிணழி । கூஷாஜி நயரம் தநுவீரவஜூவவாவாஸழி - உடஜோராமமாஸீநம் ஜடா மண்டலதாரிணம் - க்ருஷ்ணஜிநதரம் தந்துசீரவல்கலவாஸஸம்'' என்கிறபடியே இளையபெருமாள் சமைத்த ஸ்ரீபர்ணசாலையிலே யெழுந்தருளியிராநிற்க. (பால்மொழியாய்) பால்போலே ரஸாவஹமான மொழியையுடையவளே! இதுக்குமுன்பு இவள்சொன்ன வார்த்தைகளில் ரஸ்யதையாலும் இது கேட்கையிலுண்டான ஆதரத்தாலும் சொல்லுகிறன். (பரதனம்பி பணிந்தது மோரடையாளம்) பாரதந்த்ர்யத்தால் பூர்ணனை ஸ்ரீபரதாழ்வான்வந்து "மீண்டு எழுந்தருளவேணும்" என்று ப்ரபத்திபண்ணினது மோரடையாளம். ... . (நு)

சாரல் - சார்வென்று விவக்ஷித்து அர்த்தமருளுகிறார் (பர்யந்தத்தையுடைய) என்று, சித்ரகூடத்தப்பரதனம்பிபணிந்தென்ன வமைந்திருக்கவும், இருப்பவென்றதுக்குத் தாத்பர்யமருளுகிறார் (உடஜேயித்யாதி). நம்பியான பரதனென்றன்வயித்து ஸப்தார்த்தத்தை யருளிச்செய்கிறார் (பாரதந்த்ர்யேத்யாதி) ... ... (நு)

அரு;—ஆரும்பாட்டு. (சித்ரகூடமித்யாதி) நிறகாக்கை மூலை தீண்டினமாத்ரத்தாலே ப்ரஹ்மாஸ்த்ரம் ப்ரயோகிக்கவேணுமோ வென்ன, அதி

---

http://acharya.org

மூ,—சித்திரகூடத்திருப்பச் சிறுகாக்கை முலைதீண்ட
அத்திரமேகொண்டெறிய வவனத்துலகுந் திரிந்தோடி
வித்தகனே யிதாமாவோ நின்னாபய மென்றழைப்ப
அத்திரமே யதின்கண்ணோ டறுத்ததுமோ ரடையாளம். (சு)

ஸ்வா.—ஆறும்பாட்டு. (சித்திரகூடமித்யாதி). அந்த சித்திரகூடத்தன்னிலே பெருமாள் மடியிலே கண்வளராநிற்கச் செய்தே இந்த்ரன் மகனை ஜயந்தன் தமோகுண ப்ராசுர்யத்தாலே அறிவால் சுருங்கி சுருக்கமுணரும்படி பேரளவில்லாதகாக வேஷத்தை ஆஸ்தாநம்செய்து திருமுலைத்தடத்திலே நலியப்புக, பெருமாளும் இவ்வளவிலே உணர்ந்து இவனைச்செருக்குவாட்டுகைக்காகவும், மாதா பிதாக்கள் தேவர்கள் ருஷிகள் மற்றும் ஆச்ரயம்

வ்யா.—ஆறும்பாட்டு. (சித்திரகூடத்திருப்ப) சோலைகளும் ஆறுகளும்மிலாதலங்களுமாய்க்கொண்டுபோகஸ்தாநமாயிருக்கும்சித்ரகூட பர்வதப்ரதேசத்திலே, (க) "கஹெ்ரீவவநஷண்ணஷா நாநாவொஷஸுமஸ்ஷா । விஹ்ரத்ஸுவஸிஷ்ஷுரூகவாஜ்ஞஸாவாவிஸ்ரு- தஸ்யோபவநஷண்டேஷு காகாபுஷ்பஸுகந்திஷு - விஷ்ருத்யஸலில க்லிந்நாதவாந்தே ஸமுபாவிசம்" என்கிறபடியே பெருமாளும் தேவீருமாய்க்கொண்டு ஏகாந்தரமைறபவித்து ஒருவர்க் கொருவர் மாறி மாறி மடியிலே கண்வளர்ந்து ரஸோத்தரராயிரா நிற்கச்செய்தே. (சிறுகாக்கை முலைதீண்ட) இந்த்ரன்மகனை ஜயந்தன் தமோகுணப்ரசுரனுகையாலே ப்ராப்தாப்ராப்த விவேகஶூந்யனுய் தேவவேஷத்தைமறைத்து க்ஷுத்ரமான காகவேஷத்தைப் பரிக்ரஹித்துக்கொண்டுவந்து, பெருமாள், மடியிலே கண்வளர்ந்தருளாநிற்கச்செய்தே (உ) "வாயஸஸ்ஸஹஸாகம்ய விததாரஸ்தநாந்தரே" என்கிறபடியே ஜகந்நியென்றறியாதே தேவரீர் திருமுலைத்தடத்திலே நலிய.

(அத்திரமேகொண்டெறிய) அவ்வளவிலே பெருமாளுணர்ந்தருளி, (கு)"கஸீரஷ்ஸவிரோஷேண வஜ்ரவக்ரேண ஹாமிநா"

தமோகுணப்ரசுரமானஜயந்தனென்றருளுகிறார் (இந்த்ராணித்யாதி). சிறுவென்றதினால்த்தத்தை ஸஹேதுகமாகவருளுகிறார் (தமோகுணேத்யாதி).

(க) ரா-ஸு-கி-அ-கூ. (உ) ரா-ஸு-கி-அ-உ. (கு) ரா-ஸு-கி-அ-உ.

http://acharya.org

ஸ்யம் நோக்கி மூன்றுலோகத்தில் ப்ரஸித்தராயும் அப்ரவிந்தராயு
முள்ளவர்களுடையவளவறிகைக்காகவும்(க)[ஸவி தூரவவரிதூ
கூஃ- ஸித்ராசபரித்யக்தஃ] பிதாவும் கைவிட்டானென்கையாலே
ஸீதேவியும் மஞ்சள் தீறிப்புறப்பட்டு "பிதாகைக்கொள்ளிலும்
ராமாபராதியை நான் கைக்கொள்ளேன்" என்றுளென்றுமிடம்
தோற்றுகிறது. [வஃவொஷ்ஷ - ஸ்ரைஸ்ச] "மாதாபிதாக்கள்
கிக்ஷாரூபத்தாலே கைவிட்டார்களாகில் அவர்கள் கோபம் தீர்ந்த
வாறே காட்டிக் கொடுக்கிறேமென்பர்களோ ? காமாண்ட
பரிகரமன்றே" என்று அங்கே ஒதக்கப்பார்த்தான். அவர்கள்
கைக்கொள்ளோம் என்றார்கள். [வஃஹவஷி-ஹிஃ - ஸமஹர்ஷிபிஃ]
ப்ரஹ்மபாவஜனயிலே ஊன்றினவர்களாகையாலே செல்ல; அவர்

கஃக்ரீடதிஸரோஷேண பஞ்சவக்த்ரேணபோகிநா" என்று அதிக்ரு
த்தராய், (உ) "வஃஹஃம் வம்ஹ்யாஃஹ்ரு ஹவ ஹ்ரூாவெஹ்ணாவெஹ்ரு
ணயொஜயக । வஃஹ்ரூவஹகாஹ்ரூஃ ஜஜாவாஹிஃ-வொ ஹிஜ்ரு ।
வஃஹ்ரூவஃஹ்ரூவம்ஹிவெஷ்வ ஃஹஃம் வாயவம்வ்யதி - ஸதர்ப்பம்
ஸம்ஸ்தராத்க்ருஹ்ய ப்ராஹ்மெணாஸ்த்ரேண யோஜயத் - ஸதீப்த
இவகாலாக்நிஃ ஜ்வாலாபிமுகோத்விஜம்। ஸதம்ப்ரதீப்தம்விக்ஷேப
தர்ப்பந்தம் வாயஸம்ப்ரதி" என்கிறபடியே ஒருதர்ப்பத்தையெ
டுத்து, அதில் ப்ரஹ்மாஸ்த்ரத்தை யோஜித்து, அத்தை அந்தக் கா
கத்தின்மேலே செலுத்திவிட. (அனேத்துலகுமித்யாதி). அந்த
அஸ்த்ரம் மந்தகதியாகவிடுகையாலே பின் தொடர்ந்துசெல்ல, அத்
தைத்தப்பவழிதேடி,(க)"ஹவி தூரவவரிதூகுவ்-வொஹ்ஹவஃ
ஹவி-ஹிஃ । தீரநுலொகாநுவம்வரிகூரு- ஸித்ராசபரித்யக்த
ஸ்ஸ-ரைஸ்சஸமஹர்ஷிபிஃ।த்ரீம்லோகாஃஸம்பரிக்ரம்ய" என்கிற
படியேமூன்றுபிரதக்ஷிணமாகவந்து, ப்ரஹ்மாஸ்த்ரத்திலே சென்றவளவில் பிதாவாலும் மா
தாவாலும் கைவிடப்பட்டு, பந்துக்களானவர்கள்தான் கைக்கொள்
ளுவார்களோவென்று தேவர்கள்பக்கலிலே சென்றவளவில் அவர்க
ளாலும்பரித்யக்தனாய், ஆந்ருசம்ஸ்ய ப்ரதாநரானருஷிகள்தான்கைக்

ப்ரஹ்மாஸ்த்ரம் ப்ரயோகித்தவுடனே அவனைப்பிடிக்கவேண்டியிருக்க,
அவன் அனேத்துலகம்நிரியக்கூடுமோவென்ன (அந்தவஸ்த்ரமித்யாதி)பித்ராச
என்றவிடத்தில் சகாரம் அந்தஸமுச்சயமாக்கி யருளுகிறார் (மாதாவாலும்)

(க) ரா-ஸு-கூ-அ-கூo. (உ) ரா-ஸு-கூ-அ-கூo.

http://acharya.org

களும் கைவிட்டார்கள். (க) [ஸ்ரீங்வொகாறவலஜூரிகூஸ்ரீ – த்ரீக் லோகாக் ஸம்பரிக்ரம்ய] அறிந்தவர்களோடு அறியாதவர்களோடு வாசியறத் திறந்து கிடந்தவாசல்கள்தோறும் ஒருகால்போலே ஒன்பதின்கால்சென்று இரந்தவளவிலும்கைக்கொள்ளாமல்தள்ளிக் கதவடைத்தார்கள்.

இப்படி செய்யவேண்டுவதென்னென்னில்? (அத்திரமே கொண்டெறிய) கிடந்ததொரு தரும்பை ப்ரஹ்மாஸ்த்ரமாக்கி மந்த கதியாக்கி விட்டவளவில் நின்ற நில்லாயிதே இது. (அனைத்துலகம் திரிந்தோடி) எல்லாலோகத்திலும். சரணம் புகுவாருண்டாகிலும் ஶரண்யரில்லை யென்னுமிடம் தோற்ற அனைத்துலகமென்கிறார். அனைத்துலகம் திரிந்துமீண்டோடிவந்து. (வித்தகனே) ஸர்வத்துக்கும் காரணபூதனுமாய் ஸமர்த்தனுமானவனே! (ராமா) ரஞ் ஜயதீதிராஜா. ரமயதீதிராமஃ. (ஒ நின்னபயமென்றழைப்ப) உன்னை யொழிய வேறு அபயப்ரதாநம் செய்வாரில்லையென்று உள்ளழற்

கொள்ளுவர்களோவென்று அவர்கள் பக்கலிலே சென்றவளவில் அவர்களும் கைவிடுகையாலே, திறந்துகிடந்த வாசல்கள்தோறும் ஒருகால் நுழைத்தாப்போலே ஒன்பதின்கால் நுழைந்து மூன்று லோகங்களையும் வளைய ஓடித்திரிந்தவிடத்திலும், ஒருவரும் கைக் கொள்ளாமையாலே (க) 'தவேவஶரணம்மமஃ – தமேவஶரணம் கதஃ' என்கிறபடியே சீறினாலும் காலைக்கட்டிக்கொள்ளலாம்படி யிருக்கும் க்ருபாவானுகையாலே விஸ்மயநீயனாய், "எல்லாரையும் குணத்தாலே ரக்ஷிக்கவல்லவனே!" என்று ஶரண்யனான பெரு மாள்குணத்தைச்சொல்லி, "ஓ!" என்று தன்னுடைய அகிஞ்சநதி

என்று. *த்ரீக்லோகாநித்யாநிக்கர்த்தம்(நிறந்நித்யாநி). பரியென்றது-பரிதஃ என்றாய், அத்தால் பலிதம் (நிறந்துகிடந்த வாசல்கள் தோறும்) என்றது. 'ஸம்" என்று - ஸம்யக்காய், அத்தால்பலிதம் (ஒருகால்நுழைத்தாப்போலே ஒன்பதின்கால்நுழைத்து) என்றது. *பரிஎன்றதின்சப்தார்த்தம் (வளைய)என் றது. அனைத்துலகம் திரிந்தோடினால் தன்மேலே அஸ்த்ரம் விட்டவரையே அவர் குணம் சொல்லி ஶரணம் புகுரவேணுமோ வென்ன வருளிரூர் (ஒரு வரித்யாநி)." உனக்கு-உன்பொருட்டு, அபயம்-அபயக்ரஹிட்டேன் " என் றுகூட்டிக்கொள்வது. இத்தால்"நின்-உன்னுடைய, அபயம்வேணும்"என்று மூலத்துக்கு ஶப்தார்த்தம் கண்டு கொள்வது.

(க) ரா-ஸு-கூ-அ-கூ.

http://acharya.org

அடை பெரியாழ்வார்திருமொழி, கூ-ப;கo-தி, சூ-பா, சித்திரகூடம்

தியோடே வந்து அஸ்த்ரம்நழியாமல் "காக்க" என்று திருவடி களிலேவிழ.

இத்தை முன்பே செய்யாமையாலும் இவன்பின்னே திரிந்த வேகத்தாலும், (அத்திரமே யதன் கண்ணேயறுத்ததும்) பெருமா ளைக் கேள்விகொள்ளாமல் அஸ்த்ரந்தானே ஒரு கண்ணழிவுசெய் துவிட்டது. அஸ்த்ரந்தானே செய்கைக்கடி இதுதான்கண்டக ப்ரப த்தியாகையாலேயிறே. அதாவது - "ரக்ஷித்தாலகில் ப்ராணனைப் பெறுகிறோம்; இல்லையாகில் அவனுக்கொரு தேஜோவதத்தையுண் டாக்குகிறோம்" என்றுப்போலேயிறேஇதின்நினைவு. "ஹவாஉஜ்ஜ: வுவஹஸ்ய - லகுர்தண்டஃ ப்ரபந்நஸ்ய" என்றுமுண்டிறே. அன் றிக்கே, கார்யப்பாடறிந்தாரொரு திருப்பணி செய்வான் செய்தா னென்று நம்பிள்ளை அருளிச்செய்தாரென்று ஆச்சாம்பிள்ளை யரு ளிச்செய்வர். .... (சு)

த்வத்தை முன்னிட்டுக்கொண்டு "எனக்கு அபயம்" என்று சரண கதனனமை தோற்றக்கூப்பிட.

(அத்திரமேயித்யாதி) இப்படி சரணம் புகுருகையாலே(க) "ஹதம்நிவதிதம் ஹஞ்ஜள ஸரணஸ்ஸரணாமதிஃ ஸவயாஹஞ்ஜவி காகஸ்ஸ கூவயா வயஹவாஸயஸ - ஸதம்மிபதிதம்பூமௌ ஸர ண்யஸ்ஸரணகதம்வதார்ஹமபிகாகுத்ஸ்தக்ருபயாபர்யபாலயத்" என்கிறபடியே க்ருபையாலே பெருமாள் ரக்ஷித்தருளுகிறவளவில் காகத்துக்கு ப்ராணப்ரதானம்பண்ணி அஸ்த்ரத்துக்கு ஒருகண்ண ழிவு கற்பிக்கையாலே, மூன்பு தலையறுப்பதாகத் தொடர்ந்த அஸ் த்ரந்தானே அதினுடைய ஒருகண்ணே யறுத்துவிட்டதும் ஒர டையாளம். .... (கூ)

அஸ்த்ரம், "நின்னபயம்" என்று ஸரணம் புகுந்த காகத்தின் கண்ணே யறுக்கக்கூடுமோ வென்னும் ஸங்கையாலே அஸ்த்ரத்தில் நின்றும் ப்ராண னைக்காப்பாற்றி, அஸ்த்ரம்மோக (தோஷ)மாகாமைக்காக, கண்ணே வாங்கினை ரென்று திருவுள்ளம்பற்றி அதுக்கு ப்ரமாணபூர்வகம் தாத்பர்யமருளுகிறார். (இப்படியித்யாதி). (ஒருகண்ணழிவு) என்றது - ஒரு கண்ணழிவுமாத்ரம் ப்ரயோஜநமாக்கினரென்றபடி. ப்ராணனே உத்தேசித்து விட்டத்தைத் கண்மாத்ரத்திலே நியமிக்கையாலே அதுக்கவத்யத்தை உண்டாக்கினரென் றுத்வக்யர்த்தம். ... ... (எ)

http://acharya.org

மூ.—மின்னெத்தநுண்ணிடையாய் மெய்யடியேன் விண்ணப்பம்
பொன்னெத்தமாளன்று புகுந்தினிதுவிளையாட
நின்னன்பின்வழிநின்று நிலைபிடித் தெம்பிரானேகப்
பின்னேயங்கிலக்குமணன் பிரிந்ததுமோரடையாளம். (எ)

ஸ்வா;—ஏழாம்பாட்டு. (மின்னித்யாதி). மின் உபமாநம் போராமையாலே "நுண்ணிடையாய்" என்கிறார். பாரதந்த்ர்யபூர்தியாலே வந்த வைராக்யமிறே. (மெய்யடியேன் விண்ணப்பம்) இளையபெருமாளுடைய துறையிலே அவருடைய ப்ரியத்திலேவந்த வராகையாலே மெய்யடியே னென்கிறார். * மெய்ம்மையை மிகவுணர்ந்துஅம்பரிசறியாதொழிந்தாலும், ஸாத்விகபுராணவாஸகையாலும், திருவாழிமோதிரம் அவன்கையிலிருக்கையாலும், இந்தஸங்கதி விசேஷித்தாலும்ப்ரஹ்மபாவனை தலையெடுத்தால்இங்ஙனேசொல்லலாமிறே. "அடியேன் மெய்விண்ணப்பம்" என்னில், பலவிடங்களிலும் காணலாமிறே. இது தன்னை ஆழ்வாரருளிச்செய்யவும் பெற்றதிறே. இவருடைய *உறகலுறகலுக்குஎதுதான் சேராது. (பொன்

வ்யா.—ஏழாம்பாட்டு. (மின்னித்யாதி) மின்னேடொத்திருந்துள்ள நுண்ணிய இடையையுடையாய்!; இடையினுடைய நுண்ணிமையும், விரஹதசையில் நோவுபாடாற்ற வொண்ணுமைக்கு உடலாயிருக்குமிறே; அத்தைப்பற்றச் சொல்லுகிறன். (மெய்யடியேன்விண்ணப்பம்) புரையற்ற சேஷபூதனான நான் விண்ணப்பஞ் செய்கிறதைத் திருவுள்ளம் பற்றியருளவேணும். மெய்யடியானுகையாவது - எதிர்த்தலையில் ஸம்ருத்தியே புருஷார்த்தமாயிருக்குமதாழிய, ஸ்வப்ரயோஜந பரனன்றிக்கேயிருக்கை. (பொன்

அரு;—ஏழாம்பாட்டு. (மின்னித்யாதி) (மின்னேடொத்திருந்துள்ள) என்றது - மின்போலே சஞ்சலமாய், ஒடிந்து விழுமாபோலே யிருக்கிறவென்ற படி. இத்தசையில் இப்படிவர்ணிக்கைக்குத்தாத்பர்யமருளுகிறார் (இடையிலுடையவித்யாதி). (நுண்ணிமையும்) என்ற ச(உ)காரம் அதுக்தஸமுச்சயமாய், ஸௌகுமார்த்யத்தைச்சொல்லுகிறது. ஸௌகுமார்யம்போலேநுண்ணிமையும் ஆற்றவொண்ணுமைக்கு உடலாயிருக்கையால் அத்தைப் பற்றிக்லேஶித்துச் சொல்லுகிறனென்று கருத்து. (புரையற்ற) திருடமான. அடியார் இரண்டு வகையுண்டோ? மெய்யென்று விஶேஷிக்கைக் கென்னவருளுகிறார் (மெய்யடியானித்யாதி). "பொன்னெத்தனன்றுனமான்" என்றன்வயித்து, ஒன்றென்ற

http://acharya.org

னெத்தமானென்று புகுந்தினிது விளையாட) ஸுவர்ணரத்நாதிக ளாலே நாநாவர்ணமா யிருப்பதொரு மானின் வேஷத்தைக் கொண்டு மாரீசனவன் ஜாதிம்ருகங்கள் நடுவே புகுந்து அவை விஸஜாதீயமென்று வெறுத்துப்போகச்செய்தேயும் இதொன்றும் தனியே நின்று இஷ்டத்திலே விளையாடுகிறதாக பாவித்துநிற்க.

(நின்னன்பின் வழிநின்று) தேவரீர் பக்கலுண்டான ஸ்நேஹத்தினுடைய வழியாக மற்றொன்று திருவுள்ளம் பற்றுமையாலே நிலைநின்று. (சிலபிடித்தெம்பிரானேக) தமக்குச்சிலையும் கணையும்

னெத்தமானித்யாதி) மாயாவியான மாரீசன் இதுக்குமுன்பு லோகத்தில் கண்டறியாததொரு வடிவையெடுத்துக் கொண்டுவந்தானுகையாலே, பொன்போலிருக்கிற நிறத்தையும் நாநாரத்நங்கள் போலிருக்கிற புள்ளிகளையும் மற்றுமநேகம்வைசித்ரியையு முடைத்தாயிருப்ப தொருமானது, எழுந்தருளியிருக்கிற ஆஸ்ரமத்தின் முன்னேவந்துமநோஹரமாம்படிநின்று துள்ளித்துள்ளிவிளையாட.

(நின்னன்பின்வழிநின்று) " இத்தைப்பிடித்துத்தரவேணும் " என்று பெருமாளைப்பார்த்து தேவரீர் அருளிச்செய்தவிடத்தில் இளையபெருமாள் அருகேநின்று, "லோகத்தில் இப்படி யிருப்ப தொரும்ருகமில்லை, மாரீசன் இங்ஙனே சிலமாயாரூபங்களைக்கொண்டு திரியும்" என்று ப்ரஹ்மித்தம்; ஆகையால், இது மாயாம்ருகம்" என்னுணர்த்தச் செய்தேயும், தேவரீருடைய ஆசையின்வழியிலே

துக்கு - அத்விதீயத்வமென்று விவக்ஷித்து. அதுக்கு ஹேதுபூர்வகம் தாத்பர்யமருளுகிறார் (மாயாவியானவித்யாதி). (புள்ளிகளையும்) பிந்துக்களையும். (மற்றும் அநேகவைசித்ரியையும்) என்றது - மணிப்ரவரஸ்ருங்காரத்வாதிகளை.

நின்சொல்வழியென்றதே, "அன்பின்" என்றதுக்கு அநுலங்க்நீயத்வம்தோன்றுகையால்அத்தையருளுகிறார்(இத்தகையித்யாதி). (திரியுமென்று ப்ரஸித்தம்)என்றது-(க)"ஸுஜிஹ்ரேஜ்யமாம்ஹ்ருஷ்டாஃவைவெநாவா யிநாவநெ । சுவெந நிஹதாராஜந் ராஜாநஃ கூரகர்மிணா-சரந்தோம்ருகயாம்ஹ்ருஷ்டாஃ பாபேகோபாதிநாவதே। அநேகநிஹதாராஜந்ரா ஜாகஃ காமரூபிணு" என்று இவர் முன்பு கதையைக் கேட்டுச் சொல்லுகையைப்பற்ற. பிராட்டிபெருமாளைப்பார்த்துச்சொன்னதில்,(உ)"அஹம் ஸர்வம் கரிஷ்யாமி - அஹம்ஸர்வம் கரிஷ்யாமி" என்றிருக்கிற விளையபெருமாளிருக்

(உ) ரா-அ-கி-உ.

http://acharya.org

பெரியாழ்வார்திருமொழி, கூ-ப, கo-கி, எ-பா, மின்னெஞ்ச. அகள

கணையாக, உமக்கு இளையபெருமாள் துணையாக வெழுந்தருள, க்ருத்ரிமரூபமான ராக்ஷஸோத்ஸாதத்தாலே தேவரீர் திருவுள் ளம் கலங்கி "அங்கே சீக்ரமாகச்சென்றறியீர்" என்று நியமிக்கவும் அவர்மறுக்கமறுக்க அவரால் மறுக்க வொண்ணுதபடி அருளிச் செய்தபின்பாக அத்தனியிடத்திலேபிரிந்தென்னுதல்; பெருமாள் முன்னே பிரிகையாலே பின்னே பிரிந்த தென்னுதல்.

நின்று. (சிலபிடித்தெம்பிரானேகை) இளையபெருமாளை இங்குத் தைக்குக்காவலாக நிறுத்தி, திருக்கையிலே, பிடித்தவில்லும் தாமு மாய்க்கொண்டு அத்தைப்பிடிப்பதாகப் பெருமாள் கெடுந்தூர மெழுந்தருள. பின்பு தங்களை யெல்லாரையும் விஷயீகரித்த உப காரத்தை நினைத்து "எம்பிரான்" என்கிறான்.

(பின்னேயித்யாதி) கெடுந்தூரம் பின்பற்றிப்போன விடத் திலும் பிடிகொடாமல் அது தப்பித்திரிகையாலே "இதுமாயாம்ரு கம்" என்று திருவுள்ளம்பற்றி அதின்மேலே ஸரத்தைவிட, அது பட்டு விழுகிறபோது "ஹா ஸீதே!,ஹா லக்ஷ்மணா!!" என்று பெரு மாள் மிடற்றோசைபோலே கூப்பிட்டுக் கொண்டுவிழ, அத்தை தே வரீர் கேட்டருளி, பெருமாளுக்கேதேனும் அபாயம்வந்ததாக நினை த்து, "இத்தைச் சடக்கெனப்போய் அறியும்" என்று தேவரீர் அருளிச்செய்யச் செய்தேயும் இங்குத்தைக்குக் காவலாகநிறுத்திப் போகையாலும், பெருமாளுடைய ஸௌர்யத்தை யறிகையாலும் "அங்குத்தைக்கு ஒன்றும்வாராது, தேவரீர் பயப்பட்டருளவேண் டா" என்று விண்ணப்பம்செய்து, தாம்போகமாட்டாமல் சுற்றிக் கொண்டுநிற்க, அவர் நில்லாமல் போகவேண்டும்படி தேவரீர் சில வருளிச்செய்கையாலே, பிற்பாடு அங்கே இளையபெருமாள் பிரிந்து போனது மோரடையாளம். .... (எ)

கத்தாலேயெழுந்தருளுவானென்னென்னவருளுகிறார் (இளையபெருமாளையித் யாதி). இத்தால் பிராட்டிவார்த்தையில் அபிநிவேஶத்தாலே தாம்காவலாக விராமலெழுந்தருளினரென்று கருத்து. ம்ருகத்தின் பின்தொடருகையிருவடிக் கொரு உபகாரகமல்லாமலிருக்க, எம்பிரானென்னக்கூடுமோ வென்ன வருளு கிறார் (பின்பித்யாதி).

பெருமாள் காவலாகவைத்திருக்க, இவர் பிரிகைக்கு ஹேதுவென் னென்ன, அத்தைப்பரக்கவுபபாதிக்கிறார் (கெடுந்தூரமித்யாதி) .... (எ)

http://acharya.org

அஉ பெரியாழ்வார்திருமொழி, உ-ப, க0-தி, அ-பா, மைத்தகு.

மூ.—மைத்தகுமாமலர்க்குழலாய் வைதேவீ விண்ணப்பம்
ஒத்தபுகழ்வானரக்கோ னுடனிருந்து நினைத்தேட
அத்தகுசீரயோத்தியர்கோ னடையாளமிவை மொழிந்தான்
இத்தகையாலடையாள மீதவன்கைமோதிரமே. (அ)

பெருமாள் பிரிந்தபோது இளைய பெருமாளுண்டு. இவர் பிரிந்ததிறே அரிகாய்த்தோற்றுகிறது. (க) "நவவீராகூயா ஹீநா - நசஸீதாத்வயாஹீநா" என்னவும் பொருந்தாமையோடேகொண்டுபோருவது, ஸ்ரீகுஹப்பெருமாளோடேகூடினபோது பாகவதலாபத்தாலே உருக்காண்பது, அதினுடைய அலாபமேஸித்திக்கில் "கிம்கார்யம்" என்பது முதலாகக்காரியப்பாடொழிய வறியாதவர்க்கும் இவருடைய வசகபரிபாலகம் செய்கிறவர்க்கும் இக்கலக்கம் பைத்ருகமாமித்தனையிறே. .... (எ)

அவ;—எட்டாம்பாட்டு. (மையித்யாதி) நீ இவையெல்லா மறிந்தபடி யென்?" என்றருளிச்செய்ய, அதுக்கு ஹேது இன்னதென்கிறது இப்பாட்டால்.

ஸ்வா;—(மையித்யாதி). திருக்குழலிருட்சிக்கு மையொரு புடைக்கொப்பாக்கி, அதின்மேலே மலரையும்கூட்டுகையால், இப்போதுகண்டதன்றே, கீழ்"நெறிந்தகருங்குழல்"என்கிறப்போலேயிறே இப்போது பொலிவழிந்து ஊர்ப்பேறிக்கிடக்கச் செய்தேயும் இதுக்குப்ராப்தமாகத்தக்குணதேடிச்சொல்லவுமாமிறே, நல்சரக்குக்குவந்தவழுக்காகையாலே.இக்குழல் மைத்தகுமாமலர்க்குழலாகவன்றே புகுகிறது" என்று மங்களவாசகமாகவுமாம். (வைதேவீ)

வ்யா;—எட்டாம்பாட்டு. (மைத்தகுமாமலர்க்குழலாய்). மைபோலே இருண்டு ஸ்லாக்யமானமலரோடே கூடியிருக்கும் குழலையுடையவளே! இந்த விசேஷணங்கள் இப்போதிருக்கிற இருப்புக்குச் சேராமையாலே, இப்படியிருக்கைக்கு யோக்யமான குழலென்றுசொல்லுகிறனுமித்தனை.பிரிவாற்றுமையாலேபேணமிருக்கையால் புழுதிபடைத்துப் பூமாறியிறே யிப்போது கிடக்கிறது. (வை

அரு;-எட்டாம்பாட்டு. (மைத்தகுவித்யாதி) இவ்விசேஷணங்கள் இப்போதை யிருப்புக்குச்சேராமையை உபபாதிக்கிறார்(பிரிவாற்றுமையாலேயித்யாதி).

http://acharya.org

இதுவும் பைத்ருகம். (விண்ணப்பம்) முறைமை தோன்றச் சொல்லுகிறான். (ஒத்தவித்யாதி) ஸக்யராய் சோகஹர்ஷங்களொத்திருக்கையாலே "ஒத்தபுகழ்" என்கிறது. (வாநரக்கோன்) வாநரராஜ தேவீ) தேஹத்தை உபேக்ஷித்திருக்கிறபடியைக்கொண்டு சொல்லுகிறான். (விண்ணப்பம்) இந்த விண்ணப்பத்தைத் திருவுள்ளம் பற்றவேணுமென்கை.

(ஒத்தபுகழ்வானரக்கோன்) காண்பதற்குமுன்னே (க) "வை ஸ்ரீவம் நாயஜிஜ்ஞுதி - ஸுக்ரீவம்ஸாதயிச்சதி" (உ) "வை ஸ்ரீவம் ஸரணம்மதஃ-ஸுக்ரீவம் சரணம்கதஃ" என்று இளையபெருமாள் அருளிச்செய்யும்படி தாமே பஹுமாநம் பண்ணிக்கொண்டுவந்து, கண்டபின்பு அக்நி ஸாக்ஷிகமாக ஸக்யம்பண்ணி, (கூ) "கூம்வய வ்யாவஹிஹ்யெஷாஉ வெஷகூஉஃவம் வை வஜ்ஜுநள - த்வம்வய ஸ்யோஸிஷ்ருத்யோமேஷ்யேகம் தீக்கும்ஸுகஞ்சநள" என்று பெருமாள் அருளிச்செய்த பின்பு, "பெருமாளோடு சோகஹர்ஷங்கள் ஒத்துப்போந்தவர்" என்னும் புகழையுடையராய் வாநராதிபதியான மஹாராஜர். இப்போது வாநராதிபதியென்றது ஸாதிப்ராயம். அதாவது-தேவீரைத்தேடுகைக்காக (ச) "யாம்கவீ நாம் ஸஹஸ்ராணி-யாம்கபீநாம்ஸஹஸ்ராணி" என்கிறபடியே திக்குக்கள் தோறும் திரள்திரளாகப் போகவிடத்தக்க வாநரஸைந்யையுடையவரென்கை. (உடனிருந்து) மால்யவானிலும் விஷ்கிந்தையிலுமாகப் பிரிந்திருந்துபோய் பெருமாளுடன் கூடியிருந்து.

ஒத்தவரென்றும், புகழையுடைய வாநரக்கோனேன்றும் அஷ்டாரார்த்தம் திருவுள்ளம்பற்றி ஒத்தவரென்றதுக்கு போகஹர்ஷங்களி லொத்தவரென்று தாத்பர்யமருளிச் செய்யக்கோலி அதுக்கு ஹேதுவைப்பற்றுதோபயுக்தமாக வருளிச் செய்கிறார் (காண்பதற்கு முன்னே யித்யாதி). போகஹர்ஷங்களொத்தவரென்றும் புகழன்றிக்கே, குணத்தாற்வந்தபுகழ்-தினைத்தேடவென்றதுக்குப் புகழல்ல வென்று திருவுள்ளம்.ஸுக்ரீவனென்றுதே வாநரக்கோ னென்றதுக்கு பாவத்தை யருளிச்செய்கிறார் (இப்போதித்யாதி வாக்யத்தாலே). "தினைத்தேட" என்றவநந்தரம் "ஆள் விடுகிறவளவில்" என்றத்யாஹாரம் திருவுள்ளம்பற்றி, அப்போது தம்மோடே தானே பெருமான

(க) ரா-கி-ஸ-கஅ.
(உ) ரா-கி-ஸ-கக.
(கூ) ரா-கி-கி-கஅ
(ச) ரா-கி-ஸு-கo-கூ.

http://acharya.org

ஜன் (உடனிருந்து) சேரனிருந்து. (நினைத்தேட) தேவரீரைத் தேடிக்கொண்டுவருவதாக.

(அத்தகு சீரித்யாதி) இந்த ஸோகத்துக்குத் தகுதியான வந்த சோகத்தையுடையராய், திருவயோத்யைக்கு நிர்வாஹகராக ப்ராப்தராஸவர். (அடையாளமிவைமொழிந்தான்) அவன் மொழி

(நினைத்தேட) தேவரீரைத்தேடுகைக்காக. ஸர்வதிக்குக்களிலும்ஆள் விடுகிறவளவிலே, (க) "விஸ்ருஷ்டோ ஹ-ஸீரவோ ஹநூமத்யர்த்த முக்தவான்" என்கிறபடியே எல்லாரையும் போலன்றிக்கே விசேஷித்து என்னையபிமாகித்து "இவன் இக்காரியத்துக்கு ஸமர்த்தன்" என்று மஹாராஜர் திருவுள்ளம்பற்றினவநந்தரம்.

(அத்தகுசீரயோத்தியர்கோனடையாளமிவைமொழிந்தான்) தேவ ரீரைப்பிரிந்தபின்பு ஊணுமுறக்கமுமின்றிக்கே கடித்ததும் ஊர்ந்த தமறியாதே ஏதேனுமொரு போக்யபதார்த்தங்களைக் கண்டால் தேவரீரை நினைத்து ஈடுபடாநின்றுள்ள அந்தநிலைக்குத் தகுதியான ப்ரணயித்வகுணத்தை யுடையராய், ஸ்ரீபரதாழ்வான் * அடிசூடு மாசாய்த் திருவடிநிலைகொண்டு போகையாலே திருவயோத்தியையி லுள்ளார்க்குத் தாமேராஜாவான பெருமாள், விண்ணப்பஞ்செய்த இந்த வடையாளங்களெல்லாம் அடியேனுக்குத் தம்முடைய திருப் பவளத்தாலே யருளிச்செய்தார்; அல்லாதபோது * மல்லிகைமா மாலைகொண்டு அங்கார்த்தது அடியேனுக்கு அறியக்கூடுமோ?

டையாள மருளிச்செய்கைக்கு ஹேதுவையுமருளிச் செய்துகொண்டு தாத் பர்யமருளுகிறார் (தேவரீரைவித்யாதி).

அத்தகுசீரென்றதுக்கு-ஒத்தபுகழென்றுசொன்ன புகழுக்குத்தக்கஸல்யாண குணமென்று சொல்லுமளவில் "அடையாளமிவை மொழிந்தான்" என்றதுக் குஹேதுவாகக் கூடாமையால் "அ" என்றதச்சப்தம் புத்திஸ்தபராமர்ஸி யாகித்தாத்பர்யமருளுகிறார்(தேவரீரைப்பிரிந்தவித்யாதி).(பெருமாள்)என்ற வநந்தரம் "நான்" என்று சேஷம். தம்முடைய திருப்பவளத்தாலே அருளிச் செய்தாரென்றதுக்கு நியாமகம் காட்டுகிறார் (அல்லாத வித்யாதி). இத்திரு மொழியிலே திருவடியருளிச் செய்ததாகச்சொன்னவடையாளங்களெல்லாம் தமக்குப் பெருமான் தாமே யருளிச்செய்ததாகச் சொன்னரென்று மயர்வற

http://acharya.org

பெரியாழ்வார் திருமொழி, ட-ப, கo-தி, அ-பா, மைத்தகு. அசை ந்தவடையாளங்களிவை. (இத்தகையாலடையாளம்) என்னுல் விண்ணப்பம் செய்யலாமடையாளமிவ்வளவு. அவரருளிச்செய்த வற்றில் என்னுல் தரிக்கலாவதும் விண்ணப்பம் செய்யலாவதும் இவ்வளவே. (ஈதவன் கைமோதிரமே) "அவர் திருவுள்ளத்தில் சாத்தினவறுகாழியிது" என்று, "அடையாளங்களில் சங்கையில்லை. சங்கையுண்டாய்த்தாகிலும் தேவர்க்குத் தெளிய வேண்டுவதெல்லாம் போரும் இது" என்று! திருவசழியாலே ப்ராண ப்ரதிஷ்டை பண்ணுகிறான். ... . (அ)

(இத்தகையா லடையாளம்) ஆனபின்பு, விண்ணப்பஞ்செய்த வடையாளமித்தனையும் இந்தப்ரகாரத்தாலே வந்ததென்று அறிவித்து. (ஈதவன்கைமோதிரமே) இது அவர் திருக்கையில் திருவாழி மோதிரமென்று, (க) "ராகவநாகராஜ்தஸ்ஜ்ஞம் வஸுஜ்ஞவ்யம்ஹ ஸீயகழி - ராமநாமாங்கிதஞ்சேதம் பஸ்யதேவ்யங்குளீயகம்" என் கிறபடியே பெருமாளுடைய திருநாமத்தாலே அங்கிதமாயிருக்கிற திருவாழிமோதிரத்தைக் கொடுத்தானுய்த்து. ... (அ)

மதிநலமருளப்பெற்ற வாழ்வாரருளிச்செய்கையாலே ஸ்ரீராமாயணத்தில்பெருமாளருளிச் செய்ததாகவில்லாமலிருந்தாலும் இது கல்பாந்தரமென்றுகொள்வது. காகாஸுரவ்ருத்தாந்தத்தைப் பிராட்டி தாமடையாளமாகச் சொல்லியிருக்கையாலேயும் அந்தகாகவ்ருத்தாந்தம் பெருமாளருளிச் செய்ததாகச்சொன்னதுக்கும் கல்பாந்தரமென்கையாலே விரோதமில்லை.

"அடையாளமிவையித்தகையால் மொழிந்தான்" என்றந்வயித்துச்சொல்லுமளவில் "இத்தகையால்" என்றதுக்குவையர்த்த்யம் ப்ரஸங்கிக்கையால், ஆழ்வாருடைய ஸ்ரீஸூக்தியாகில் "அறிவித்து" என்றொருபதமத்யாஹரித்தர்த்தமருளுகிறார் (ஆனபின்பித்யாதி). மேல்பாட்டில் "உச்சிமேல்வைத்துக்கொண்டு உகந்தனள்" என்றருளிச்செய்கைக்குத்குணமாகஇப்பாட்டில் "மோதிரமே" என்றவனந்தரம் "என்று கொடுத்தான்" என்றத்யாஹரித்தர்த்தமருளிச்செய்கிறார் (இது அவர் திருக்கையிலித்யாதி) ... ... (அ)

(க) ரா-ஸு-சு-உ.

http://acharya.org

மூ.—

திக்குநிறைபுகழாளன் தீவேள்விச்சென்றநாள்
மிக்க பெருஞ்சுவைநடுவே வில்லிறுத்தான் மோதிரங்கண்டு
ஒக்குமாலடையாள மனுமானென் றுச்சிமேல்
வைத்துக்கொண்டுகந்தனளால் மலர்க்குழலாள்சீதையுமே. (கூ)

ஸ்வா;—ஒன்பதாம்பாட்டு. (திக்கித்யாதி) திக்குநிறைந்த புகழையுடையவனென்று விஸ்வாமித்ரனுக்குப் பேரானபோது பஞ்சாஸத்கோடி விஸ்தீர்ணமான அண்ட நிர்வாஹகன் முதலானார் அநுவர்த்திக்கும்படியாகவும், ஒரு ருஷியாலே ஒருராஜா சண்டாளனாக அந்த சண்டாளத்தன்மையே வாரேயநுபவிப்பிக்கவும், அந்தஸரீரத்தோடே ஸ்வர்க்கமேற்றி, "த்ரிஸங்-த்வம்ஸ" என்கிறவளவிலும் "நில்" என்னவல்லனாகையாலும், ராஜர்ஷியானதான் ப்ரஹ்மர்ஷியாகையாலும், க்ஷத்ரியத்வம்போன்றட்டாமையாலும், அண்டாந்தர்கதமான விந்தநிக்குக்கெல்லாம் தபோபலமாக நிறைந்த புகழையுடையவனென்னவுமாம். ஒரு ராஜாவை சண்டாளனாக்கி, ஒரு சண்டாளனை ப்ரஹ்மணனாக்கவல்லவனுடைய ஸாபத்தையிறே இவனிப்படிசெய்தது; ஆகையால்தபஸ்ஸுக்கள் ஒளபாதிகமாஞல் எல்லாம் செய்யலாமிறே. அன்றிக்கே பெருமாளானபோது அண்டாந்தர்கத மாயன்றே புகழிருப்பது. அந்த விஸ்வாமித்ரன் பெருமாளை (க) "கஹம்வெஜி—அஹம்வேத்மி" என்கிறபோது "ம

வ்யா.—ஒன்பதாம்பாட்டு. (திக்கித்யாதி) தத்வஜ்ஞாநத்தாலும், ப்ராக்ருதவிஷய வைராக்யத்தாலும், முமுக்ஷுவாய் பலாபிஸந்திரஹிதமாக கர்மாநுஷ்டாநங்களைப்பண்ணிக்கொண்டு போருகையாலும், ஸர்வதிக்குக்களிலும் நிறைந்த புகழையுடையனான ஸ்ரீஜநகராஜனுடைய ஆஹவநீயாதயக்நித்ரயத்தோடே பண்ணும் யாகத்திலே விஸ்வாமித்ரமஹர்ஷிகொண்டு செல்ல, எழுந்தருளி

அரு;—ஒன்பதாம்பாட்டு. (திக்கித்யாதி) "திக்கு-திக்குக்கள் தோறும் நிறை-பூர்ணமான, புகழாளன்-யஸஸ்ஸையுடையவனானவன், அப்படிப்பட்ட ஜநகமஹாராஜருடைய நியோகமுடன வேள்வி-யாகத்தில் பெருமான் சென்ற காலிலே" என்று ஸப்தார்த்தம் திருவுள்ளம்பற்றி ஜநகனென்றதே "திக்குநிறை புகழாளன்" என்றதுக்கு ஹேதுக்களைக்காட்டாநின்று கொண்டு அர்த்தமருளுகிறார் (தத்வஜ்ஞாநத்தாலுமித்யாதி). பெருமாள் மோதிரமென்றதே

(க) தை-பா-கூ-கசி.

http://acharya.org

ஹாத்மா" "ஸத்யபராக்ரமர்" என்றறிவேன். மஹாதேஜஸ்விகளான வஸிஷ்டாதிகளும் மற்றுமோரோதபஸ்ஸுக்களில் நிலை நின்றவர்களும் அறிவார்களென்றுணர்கிறேன். (நீவேள்வியித்யாதி) யஜ்ஞத்தில் அக்நிஹோத்ரரக்ஷணவ்யாஜமாக விஸ்வாமித்ரன்பின்னே சென்றநாள். (மிக்கவித்யாதி) ப்ராஹ்மணரும் க்ஷத்ரியரும்திரண்டபெரிய திரள் நடுவே சென்று வில்லை முறித்துப் பாணிக்ரஹணம் செய்கிறபோது திருக்கண்களாலே ரூபமும் திருக்கைகளாலே ஸ்பர்சமும் கண்டு.

(ஒக்குமித்யாதி) நீ முன்பு சொன்னவடையாளங்களும்நான் பாணிக்ரஹணகாலத்தில் கண்டதும்;[ஹ த-ஃ கரவிஹ-ஷணம்-பர்துகரவிபூஷணம்] "இது அவன் கைமோதிரம்" என்று தந்த

காலத்திலே. (மிக்கபெரும் சபைநடுவே) மிகவும்பெரிய ஸபாமத்யத்திலே. (வில் இறுத்தான் மோதிரங்கண்டு) தனக்கு ஸுல்மாகக் கல்பித்திருந்த வில்லை முறித்த பெருமாளுடைய திருக்கையிலே அப்போது கிடந்ததாய், பின்பு பாணிக்ரஹணம் பண்ணுகிறபோது தன்கையிலே உறுத்தினதாய், ஸர்வகாலமும் பெருமாள் திருக்கையிலே கிடக்குமதான திருவாழிமோதிரத்தைக்கண்டு.

(ஒக்குமித்யாதி) அதுமானே! நீமுன்பு சொன்னவடையாளங்களும் திருவாழிமோதிரத்திலடையாளமும் ஒக்குமென்று அவன் முகத்தைப் பார்த்துச்சொல்லி, (க) "ஹ ஹீகூ ஹெ ஹூகூஷாணிவா

"வில்லிறுத்தான் மோதிரம்" என்றதற்கு ப்ரயோஜந மருளுகிறார் (தனக்கித்யாதி).

"அனுமான் அடையாள மொக்குமென்றுச்சிமேல் வைத்துக் கொண்டு மலர்க்குழலாள் சீதையுமுகந்தனளால்" என்றந்வயம் திருவுள்ளம்பற்றி ப்ரமாண பூர்வகமர்த்தமருளிச் செய்கிறார் (அதுமானேயித்யாதி). (திருவாழி மோதிரத்திலயோடலம்) என்றது - பெருமாள் திருநாமத்தை, உச்சிமேல் வைத்துக்கொண்ட வநந்தரம் "மலர்க்குழலாளாய் உகந்தனன்" என்றுசொன்னதற்கு பாவநாப்ரகர்ஷம் ஹேதுவென்று திருவுள்ளம்பற்றி, அது இவ்வசநத்தில் தோற்று மென்று வசநத்தை யருளுகிறார் (க்ருஹீத்வேத்யாதி).

(க) ரா-ஸு-கி-சு.

http://acharya.org

அருள பெரியாழ்வார் திருமொழி, கூ-ப, கo-தி, கூ-பா. திக்குநிறை

பின்பு "அநுமான்" என்று ப்ரீதியோடே வாங்கித்திருக்குழலிலே வைத்துக்கொண்டு பெருமாளோடே ஒருபடுக்கையிலே யிருந்து அவரலங்கரிக்க, பூமுடித்தாப்போலே யிருந்தாள். மண்ணில் பரிமளம் வடிவுகொண்டாப்போலேயிறே வடிவுதானிருப்பது. மணந்தான் கக்தகுணியாயிறே யிருப்பது. அபியாலே இருவரையும் சாட்டுகிறது-

---

ஸ்தன்ய:கரவிஹ்வலஸ்ஸுதபதி: ஸ்தன்யாரஸிவஸலம்வ்ராஷ்வா ஜாநகீமுதி
தாஸவஸ - க்ருஹீத்வாப்ரேக்ஷமாணஸ்ஸ பர்த்துகரவிபூஷணம்!
பர்த்தாரமிவஸ்ம்ப்ரரப்தா ஜாநகீமுதிதாபவத்." என்கிறபடியே-அத்
திருவாழிமோதிரத்தை வாங்கி அதினுடைய கௌரவமும் தன்னுடைய ஆகாரமும் தோற்றத் தலைமேலே வைத்துக்கொண்டு, பின்னை அத்தைக் கையிலேயேந்தி, வைத்தகண்மாறாமல் பார்த்துக்கொண்டிருக்கையாலே அத்திருவாழிமோதிரத்தோடுசேர்ந்திருக்கைவிரலியும் அத்தோடு சேர்ந்திருக்கையையும் அத்தோடுசேர்ந்த திருத்தோள்களையும் நினையாநின்று கொண்டு, அவ்வழியாலே திருமேனியெல்லாவற்றையும் நினைத்து, பாவநாப்ரகர்ஷத்தாலே பெருமாள்

ஸ்தன்ய:கரவிஹ்வலஸ்ஸுதபதி: ஸ்தன்யாரஸிவஸலம்வ்ராஷ்வா ஜாநகீமுதி
தாஸவஸ - க்ருஹீத்வாப்ரேக்ஷமாணஸ்ஸ பர்த்துகரவிபூஷணம்க்ருஹீத்வா, ப்ரேக்ஷமாண-ப்ரகர்ஷே
ண ஸக்ஷமாணா-பர்த்துகரவிபூஷணம்க்ருஹீத்வா, ப்ரேக்ஷமாண-ப்ரகர்ஷே
ண ஸக்ஷமாணா] வைத்தகண் வாங்காதே பார்த்துக் கொண்டிருக்குமவள்,
[வநவஸ்தாதா ஜாநகீஸ்தன்யாரஸம் வ்ராஷ்வை ஸுதிதாஸவஸ்த
ஏவம்பூதாஜாநகீ பர்த்தாரம்ப்ராப்தேவமுதிதாபவத்] ப்ராப்தாவென்றது - ஸம்
யக்ப்ராப்தாவென்றாய், ஒரு படுக்கையிலே பெருமாளையடைந்தவளென்றபடி.
ஒரு படுக்கையிலே யடைந்தாப்போலே இவள் ஸந்துஷ்டையாகிறபடி சொல்
லுகையாலே பெருமாளுடைய திருவாழிமோதிரத்தைக்கண்டபின்பு அவருடைய திருக்கையையும் அத்தாலே திருத்தோளும் அப்படி மேன்மேலும்
இவ்வாலயவங்கள் இவ்யமங்கள விக்ரஹம், இவற்றைத்திருவுள்ளத்திலேபாவித்து, முதிதையாளென்றுகொள்ளவேணுமென்று கருத்து. இவ்வர்த்தத்
தைத் திருவுள்ளம்பற்றி "உச்சிமேல் வைத்தமலர்க்குழலாளாயுகந்தனளால்"
என்னுமிவற்றுக்கர்த்தமருளிச்செய்தார் (திருவாழிமோதிரத்தை யித்யாதி). தைலயுமென்றது இப்படி க்லேஸித்தவளென்றாய், அவளுமொருபடி க்லேஸம்
தீர்ந்து உகந்தாளேயென்று ஆஸ்சர்யப்படுகிறாரென்று கருத்து. ... (க)

http://acharya.org

மூ.—வாராருமுலைமடவாள் வைதேவிதனைக்கண்டு
சீராருந்திறலனுமன் தெரிந்துரைத்த வடையாளம்
பாராரும புகழ்ப்புதுவைப் பட்டர்பிரான் பாடல்வல்லார்
ஏராரும் வைகுந்தத் திமையவரோ டிருப்பாரே. (கo)
பெரியாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

அவ;—நிகமத்தில் இத்திருமொழிகற்றார்க்குப் பலம் சொல்லித்தலைக் கட்டுகிறார்.

ஸ்வா —(வாராரித்யாதி) முன்பெல்லாம் நெகிழ்ந்து கிடந்த கச்சு திருக்குழலிலே திருவாழிமோதிரம் சேர்ந்த பாவநாப்ரகர்ஷத்தாலே திருமுலைத்தடங்கள் விம்மிநிறைந்த தென்றுதோற்றுகிறது. "மடவாள்" என்று முற்பட்ட வொடுக்கமாதல். ஸ்த்ரீத்வமாதல். (வைதேவிதனைக் கண்டு) தேஹநிபந்தநமான ஸ்த்ரீலகார்ய்யங்களை மகியாத குடிப்பிறப்பையுடையவளை. (தனைக்கண்டு) அந்தஃபுரகார்யம் தலைக்கட்டுகையாலே ராமதாஸன்என்றுதன்னையும் கண்டென்னுதல். இவளைக் கண்டாலல்லது பெருமாளையும் காணவொண்ணுமையாலே இருவரையும் கண்டென்னுதல். (சீராருமித்யாதி) (க) "நவஹஜ்ஜவிகஃ வஜ்ஜரிஃ-நசஸங்குசிதஃ பந்தாஃ"

அலங்கரிக்கப் பூமுடித்து ஒருபடுக்கையிலே யிருந்தாப்போலே தோன்றி, பிராட்டி மிகவும் ப்ரீதையாஞளென்று ஆஶ்சர்யப்பட்டருளிச் செய்கிறார். .... (கூ)

அவ. — நிகமத்தில், இத்திருமொழிகற்றார்க்குப்பலம்சொல்லித் தலைக்கட்டுகிறார்.

வ்யா:—பத்தாம்பாட்டு. (வாராருமித்யாதி) வாசாடு சேர்ந்திருக்கைக்கு யோக்யமாயிருக்கச்செய்தே, இப்போதுவெறும்புறத்திலே யிராநிற்பதான முலையையுடையளாய், விரஹதாலவந்த துவட்சியையு முடையளாய், தேஹதத்தில் உபேக்ஷையாலே விதேஹபுத்ரியானமை தோற்றவிருக்கிற பிராட்டியைக்கண்டு. (சீராரும் திறலனுமன்) முதலிகளெல்லாரு முண்டாயிருக்க "இவனே இக்கா

அரு;—பத்தாம்பாட்டு. (வாராருமித்யாதி) "சிரென்று-ஜ்ஞாநாதிகளாய், அத்தால் ஆர்-பூர்ணனும், திறல்-மிடுக்கையுடையவன்" என்று ஸப்தார்த்தம் திருவுள்ளம்பற்றி ஹேது பூர்வகம் தாத்பர்யமருளுகிறார் (முதலிகளித்யாதி). இத்திருமொழியில் திருவடி வார்த்தையாக முடியவில்லாமலி

(க) ரா.

http://acharya.org

என்னவேண்டாதசீர்: (க) "நதிஜெயம்கயஞ்நர। தொஷொயஉவி கஹ வ்யாஹரகாதெத உமஹி-தீழி-நத்பஜேயம் கதஞ்சநதேஷோ யத்யபிதஸயஸ்யாத் ஸ்தாமேததகர்ஹிதம்" என்றவர்க்குப்ராண பர்யந்தமாகப் பரியாதசீர். "வயுகாழி-வத்யதாம்" என்றபரிவர்க் கும் பெருமாள் தமக்கும் ப்ராணனையுண்டாக்கினசீர். (உ) "கிம்கொ வ3-ஓம் உந-ஜெஜ்ரவா-தர - கிம் கோப மூலம்மநுஜேந்த்ர புத்ர" என்று இளைய பெருமாள் ஸந்நிதியிலே நிற்கும்படி தம்பதி களை ஸரணாகதமாக்கின சீர். (ஆரும்) நிறையும். ஆஸ்ரயத்திலே சேருவதற்கு முன்னே† ஆர்ந்த தென்னலாயிறேதோற்றுகிறது. (திறல்) ஔஷதபாவதங்கள் நிமித்தமாகச் செய்த ஸாமர்த்தியங்க ளென்னுதல். ஒழியிலுண்டானவிரோதிவர்க்கங்களை நீக்கிப்போந்த ஸாமர்த்தியமென்னுதல். (அறுமன்) வீரத்தழும்புசுமக்கவல்லவன்.

(தெரிந்தித்யாதி) பெருமாளருளிச்செய்தவற்றில்தான் தரித்தவற் றில்சொல்லலாமவற்றில் சொல்லவேண்டுமடையாளமிறே தெரிந்து ரைத்தது. (பாராருமித்யாதி) உபயவிபூதியும் நிறைந்த புகழை யும்திருமாளிகையும்பட்டர்பிரானென்கிற திருநாமத்தையுமுடைய ஆழ்வார், பெருமாளுக்கும்நாய்ச்சிமாருக்கும் திருவடிக்குமுண்டான விசேஷகுணங்களைச் சேர்த்தருளிச்செய்த விப்பத்துப்பாட்டையும் ஸாபிப்ராயமாக வல்லார். (ஏராரித்யாதி) எல்லாநன்மைகளும்சேர்

ரியம் செய்யவல்லான்" என்று பெருமாள் திருவுள்ளம்பற்றி அடையாளங்களும் சொலலித் திருவாழிமோதிரமும் கொடுத்து விடும்படி ஜ்ஞாநாதி குணங்களால் பரிபூர்ணனாய், நினைத்ததமுடிக் கவல்ல சக்திமானாயிருக்கிற திருவடி.

(தெரிந்துரைத்தவடையாளம்) பெருமாளருளிச் செய்தபடி களில் ஒன்றும் தப்பாமல் ஆராய்ந்து பிராட்டிக்கு விஸ்வஸநீயமாக விண்ணப்பம் செய்த வடையாளங்களை. (பாராருமித்யாதி) பூமி யெங்கும் நிறைந்த புகழையுடையரான ஸ்ரீவில்லிபுத்தூருக்கு நிர் வாஹகரான பெரியாழ்வாரருளிச்செய்த பாடலானவிப்பத்தை ஸா பிப்ராயமாக வல்லவர்கள். (ஏராருமித்யாதி) எல்லாநன்மைகளும் சேர்ந்த பரமபதத்திலே, (கூ) "அடியரோடிருக்குமை" என்கிறபடி-

---

(க) ரா-யு-கஅ-கூ. (உ) ரா-கி-கூகூ-கo. (கூ) தி-வாயு-கo-கூ-கக.

† (...) வாய்க்க.

http://acharya.org

பெரியாழ்வார் திருமொழி, கூ-ம, கo-தி, கo-பா, வாராரும். அசை

ந்தபரமபதத்திலே* அந்தமில் பேரின்பத்தடியரோடே ஆநந்தநிர்ப ரராய் * சூழ்ந்திருந்தேத்தப் பெறுவரென்கிறது. .... (கo)

பிள்ளை திருவடிகளேசரணம்.

பெரியாழ்வார் திருமொழி மூன்றும்பத்துக்கு
இருவாய் மொழிப்பிள்ளை அருளிச்செய்த
வ்வாபதேச வ்யாக்யானம் மூற்றிற்று.

யே-நிரந்தரபகவதநுபவபரரான நித்யஸூரிகளோடு ஒரு கோவை யாயிருக்கப்பெறுவர். .... (கo)

பெரியஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

பெரியாழ்வார் திருமொழி மூன்றும்பத்தின்
பெரியஜீயர் அருளிச்செய்த வ்யாக்யானம் மூற்றிற்று.

———[:*:]———

ருந்தாலும், ப்ராயிகாபிப்ராயத்தாலே எல்லாம் திருவடி வார்த்தையாகச் சொல்லலாமென்று கண்டுகொள்வது.

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

———(*)———

ஜீயர் அருளிச்செய்த
அரும்பத விளக்கம் மூற்றிற்று.

http://acharya.org